

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ν. ΓΟΥΔΗ

ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ ΤΟΥ ΠΑΡΑ ΤΩ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΩ ΤΗΣ Μ. ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ
ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΚΛΑΣΣΙΚΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

VII.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

Ο, Π, Ρ, Σ, Τ, Χ, Ψ, Ω.

ΤΟΜΟΣ Β΄.

«Ο Όμηρος είναι τὸ μέγιστον ποιητικὸν
πνεῦμα τῶν Ἑλλήνων, ἴσως δὲ καὶ
συμπάσης τῆς ἀνθρωπότητος» (Erwin
Rohde Psyche² σ. 37).

ΕΚΔΟΣΙΣ Δ΄

Τιμᾶται μετὰ τοῦ βιβλ. καὶ φορ. δρ. **27.30**

(Βιβλιόσ. 10.10 καὶ φοροδότημον 2.00)

Ἀριθ. ἀδείας κυκλοφορίας 34 (14-8-26).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Π. ΚΥΡΙΑΚΟΥ

13—ΤΑΚΗ—13

1926

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ν. ΓΟΥΔΗ

ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ ΤΟΥ ΠΑΡΑ ΤΩ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΩ ΤΗΣ Μ. ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ
ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΚΛΑΣΣΙΚΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

VII.

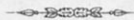
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

Ο, Π, Ρ, Σ, Τ, Χ, Ψ, Ω.

ΤΟΜΟΣ Β΄.

«Ὁ Ὅμηρος εἶναι τὸ μέγιστον ποιητικὸν
πνεῦμα τῶν Ἑλλήνων, ἴσως δὲ καὶ
συμπάσης τῆς ἀνθρωπότητος» (Erwin
Rohde *Psyche*² σ. 37).

ΕΚΔΟΣΙΣ Δ΄

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Π. ΚΥΡΙΑΚΟΥ

13—ΤΑΚΗ—13

1926

ΙΛΙΑΔΟΣ Ο.

Πάτροκλος, δ' ἦος μὲν Ἀχαιοὶ τε Τρωῶές τε 390
 τείχεος ἄμφ' ἐμάχοντο θοάων ἔκτοισι νηῶν,
 τόφρ' ὃ γ' ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήνορος Εὐρύπυλοιο
 ἦστό τε καὶ τὸν ἔτερπε λόγους', ἐπὶ δ' ἔλκεϊ λυγρῶ
 φάρμακ' ἀκέσματ' ἔπασσε μελαινάων ὀδυνάων. |
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησεν 395
 Τρωῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο Φιφαχή τε φόβος τε,
 δὴ ῥα τότε ᾧμωξεν καὶ ἐφ' ὠ πεπλήγητο μηρῶ
 χερσὶ καταπρηγέσσ', ὀλοφνυρόμενος δ' ἔπος ἠῦδα·
 »Εὐρύπυλ', οὐκέτι τοι δύναμαι, χατέοντί περ ἔμπησ,
 ἐνθάδε παρμενέμεν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν· 400
 ἀλλὰ σέ μὲν θεράπων ποιητερόπρω, αὐτὰρ ἐγὼ γε
 σπεύσομαι εἰς Ἀχιλλῆα, ἵν' ὀτρύνω πολεμίζειν.
 τίς Φοῖδ', εἴ κέν Φοι σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίνω
 παρφειπόν; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστὶν ἑταίρου.« |
 τὸν μὲν ἄρ' ὧς φειπόντα πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ 405
 Τρωῶας ἐπερχομένους μένον ἔμπεδον, οὐδὲ δύναντο
 πανροτέρους περ ἔοντας ἀπώσασθαι παρὰ νηῶν·
 οὐδὲ ποτε Τρωῶες Δαναῶν ἐδύναντο φάλαγγας
 ῥηξάμενοι κλισίῃσι μιγήμενα ἠδὲ νέεσσι.
 ἀλλ' ὧς τε στάθμη δόρου νήιον ἐξιδύθει 410
 τέκτονος ἐν παλάμῃσι δαήμονος, ὅς ῥά τε πάσης
 εὖ Φεῖδῃ σοφίης ὑποδημοσύνῃσιν Ἀθήνης,
 ὧς μὲν τῶν ἐπὶ Φῖσα μάχῃ τέτατο πτόλεμός τε·
 ἄλλοι δ' ἄμφ' ἄλλῃσι μάχῃν ἐμάχοντο νέεσσι. |
 Ἐκτωρ δ' ἄντ' Αἴαντος ἐφίστατο κυδαλίμοιο. 415
 τῷ δὲ μῆς περὶ νηὸς ἔχον πόνον, οὐδὲ δύναντο

- οὐθ' ὁ τὸν ἐξέλασαι καὶ ἐνιπροῆσαι πυρὶ νῆα,
οὐθ' ὁ τὸν ἄψ ὤσασθαι, ἐπεὶ ὁ' ἐπέλασσε γε δαίμων.
ἐνθ' ὕϊα Κλυτίοιο Καλήτορα φαίδιμος Αἴας
πῦρ ἐς νῆα φέροντα κατὰ στήθος βάλε δουροί· 420
δούπησεν δὲ πεσῶν, δαλὸς δέ Φοι ἔκπεσε χειρός. |
Ἔκτωρ δ' ὡς ἐνόησεν ἀνεψιὸν ὀφθαλμοῖσιν
ἐν κονίησι πεσόντα νεὸς προπάροιθε μελαίνης,
Τρωσὶ τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἄσπας·
» Τρωῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί, 425
μὴ δὴ πω χάζεσθε μάχης ἐν στείνῃ τῶδε,
ἀλλ' ὕϊα Κλυτίοιο σαώσατε, μὴ μιν Ἀχαιοὶ
τεύχεα συλήσωσι νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα. « | 428
Ἄργεῖους δ' ὄτρυνε μέγας Τελαμώνιος Αἴας· 560
» ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔστε καὶ αἰδῶά θεῶν ἐνὶ θυμῷ· 561
αἰδομένων ἀνδρῶν πλέονες σάοι ἢ ἐπέφανται· 563
φευγόντων δ' οὐτ' ἄρ κλέος ὄρνυται οὔτε τις ἀλκή. « |
ὡς ἔφαθ', οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον, 565
ἐν θυμῷ δ' ἐβάλοντο Φέπος, φράξαντο δὲ νῆας
ἔρκει χαλκίῳ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς Τρωῶας ἔγειρεν. | 567
Τρωῶες δὲ λείουσι Φεφοϊκότες ὠμοφάγοισιν 592
νηυσὶν ἐπεσσεύοντο, Διὸς δ' ἐτέλειον ἐφετμᾶς,
ὃ σφισιν αἰὲν ἔγειρε μένος μέγα, θέλγε δὲ θυμὸν
Ἄργείων καὶ κῦδος ἀπαίνυτο, τοὺς δ' ὀρόθνηεν. 595
Ἔκτορι γάρ Φοι θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι
Πριαμίδῃ, ἵνα νηυσὶ κορωνίσι θεσπιδαῆς πῦρ
ἐμβάλοι ἀκάματον, Θέτιδος δ' ἐξαΐσιον ἀρίην
πᾶσαν ἐπιζήρῃει· τὸ γὰρ μένε μητίετα Ζεὺς,
νηὸς καιομένης σέλας ὀφθαλμοῖσι Φιδέσθαι· 600
ἐκ γὰρ δὴ τοῦ ἔμελλε παλίωξιν παρὰ νηῶν
θησέμεναι Τρώων, Δαναοῖσι δὲ κῦδος ὀρέξειν.
τὰ φρονέων νήεσσιν ἔπι γλαφυροῇσιν ἔγειρεν
Ἔκτορα Πριαμίδην, μάλα περ μεμαῶτα καὶ αὐτόν. |
μαίνεται δ', ὡς ὅτ' Ἄρης ἐγγέσπαλος ἢ ὀλοὸν πῦρ 605

οὐρεσι μαίνηται βαθέης ἐν τάρφεσιν ὕλης·
 ἀφλοισμὸς δὲ περὶ στόμα γίγνεται, τὼ δέ **Φοι** ὅσσε
 λαμπέσθην βλοσυρῆσιν ὑπ' ὄφρυσιν, ἀμφὶ δὲ πῆληξ
 σμερδαλέον κροτάφοισι τινάσσετο μαρναμένοιο. | 609
 καὶ ῥ' ἔθελεν ῥῆξαι σίγχα ἀνδρῶν, πειρητίζων, 615
 ἧ δὴ πλεῖστον ὄμιλον ὄρα καὶ τεύχε' ἄοῖστα·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς δύνατο ῥῆξαι, μάλᾳ περ μενεαίνων·
 ἴσχον γὰρ πυργηδὸν ἀσφρότες, ἠύτε πέτρον
 ἠλίβατος μεγάλη, πολίης ἄλδς ἐγγυὸς εὐόσα,
 ἧ τε μένει λγέων ἀνέμων λαιμηροῦ κέλευθα 620
 κόματά τε τροφόντα, τά τε προσερεύγεται ἀτήν·
 ὥς Δαναοὶ Τρωῶας μένον ἔμπεδον οὐδὲ φέροντο. |
 αὐτὰρ ὁ λαμπόμενος πυρὶ πάντοθεν ἔνθορ' ὀμίλω,
 ἐν δ' ἔπεσ', ὡς ὅτε κῦμα θεῆ ἐν νηὶ πέσῃσιν
 λάβρον ὑπὸ νεφέων ἀνεμοτροφές· ἧ δέ τε πᾶσα 625
 ἄχρη ὑπεκρύφθη, ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτη
 ἰστίῳ ἐμβρέμεται, τρομέουσι δὲ τε φρένα ναῦται
 δεδ**Φι**ότες· τυτθὸν γὰρ ὑπέκ θανάτοιο φέρονται·
 ὥς ἐδαίτετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν. |
 αὐτὰρ ὁ γ' ὥς τε λέων ὀλοόφρων βουσὶν ἐπελθὼν, 630
 αἶ ῥά τ' ἐν εἰαμενῇ ἔλσος μεγάλιο νέμονται
 μυοῖαι, ἐν δέ τε τῆσι νομὸς οὐ πω σάφα **Φει**δῶς
 θηρὶ μαχέσασθαι **Φέλικ**ος βοὸς ἀμφὶ φονῆσιν·
 ἦτοι ὁ μὲν πρόωτησι καὶ ὑστατίησι βόεσσιν
 αἰὲν ὁμοῦ στιχάει, ὁ δέ τ' ἐν μέσσησιν ὀρούσας 635
 βοῶν ἔδει, αἶ δέ τε πᾶσαι ὑπέτροσαν· ὥς τότε Ἀχαιοὶ
 θεσπεσίως ἐφόβηθον ὑφ' Ἐκτορι καὶ Διὶ πατρί. | 637
 εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν, περὶ δ' ἔσχεθον ἄκρα 653
 νῆες, ὅσαι πρῶται **Φε**Φράτο· τοὶ δ' ἐπέχρνον.
 Ἀργεῖοι δὲ νεῶν μὲν ἐχώρησαν καὶ ἀνάγκη 655
 τῶν πρωτέων, αὐτοῦ δὲ παρὰ κλισίησιν ἔμειναν
 ἄνθρωποι, οὐδ' ἐκέδασθεν ἀνὰ στρατόν, ἴσχε γὰρ αἰδῶς
 καὶ δ**Φέ**ος· ἀζηγῆς γὰρ ὀμόκλεον ἀλλήλοισιν. | 658

οὐδ' ἄρ' ἔτ' Αἴαντι μεγαλήτορι Φάνδανε θυμῷ 674
 ἐστάμεν, ἔνθα περ ἄλλοι ἀφέστασαν οἴες Ἀχαιῶν· 675
 ἀλλ' ὃ γε νηῶν ἴκρι ἔπώχετο μακρὰ βιβιάσθων,
 νόμαε δὲ ξυστὸν μέγα ναύμαχον ἐν παλάμησιν,
 κολλητὸν βλήτροισι, δυοκαίφεικοσίπηχυν.
 ὡς δ' ὅτ' ἀνήρ ἵπποισι κελητίζειν ἐν Φειδῶς,
 ὅς τ' ἐπεὶ ἐκ πολέων πίσυρας συναίρεται ἵππους, 680
 σεύας ἐκ πεδίοιο μέγα προτὶ Φάστῳ δίηται
 λαοφόρον καθ' ὁδόν· πολέες δέ Φε θήησαντο
 ἀνέρες ἠδὲ γυναῖκες· ὃ δ' ἔμπεδον ἀσφαλὲς αἰεὶ
 θρόσκων ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον ἀμείβεται, οἳ δὲ πέτονται· 685
 ὧς Αἴας ἐπὶ πολλὰ θοάων ἴκρια νηῶν
 φοίταε μακρὰ βιβιάς, φωνὴ δὲ Φοι αἰθέρ' ἵκανε.
 αἰεὶ δὲ σμερνὸν βοόων Δαναοῖσι κέλευεν
 νηυσὶ τε καὶ κλισίῃσιν ἀμυνέμεν. | οὐδὲ μὲν Ἐκτωρ
 μίμνεν ἐνὶ Τρώων ὀμάδῳ πύκα θωρηκτάων·
 ἀλλ' ὡς τ' ὀρνίθων πετεηγῶν αἰετὸς αἴθρων 690
 Φέθνος ἐφορμάεται, ποταμὸν πάρα βοσκομενάων,
 χηγῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων,
 ὧς Ἐκτωρ ἴθυσε νεὸς κνανοπρώροιο
 ἀντίος αἴξας· τὸν δὲ Ζεὺς ὤσεν ὀπισθεν
 χειρὶ μάλα μεγάλῃ, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅμ' αὐτῷ. | 695
 αὐτὸς δὲ δριμεῖα μάχῃ παρὰ νηυσὶν ἐτόχθη·
 φαίης κ' ἀκμηῆτας καὶ ἀτειρέας ἀλλήλοισιν
 ἄντισθ' ἐν πολέμῳ· ὡς ἐσσυμένως ἐμάχοντο.
 τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν ὄδ' ἦν νόος· ἦ τοι Ἀχαιοὶ
 οὐκ ἔφασαν φεύξεσθαι ὑπὲκ κακοῦ, ἀλλ' ὀλέεσθαι, 700
 Τρωσὶ δὲ Φέλπετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι Φεκάστου
 νῆας ἐνιπρήσειν κτενέειν θ' ἠρώας Ἀχαιοῦς. |
 οἳ μὲν τὰ φρονέοντες ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν·
 Ἐκτωρ δὲ πρύμνης νεὸς ἤψατο ποντοπόροιο,
 καλῆς ὠκυάλου, ἣ Πρωτεσίλαον ἔνεικεν 705
 ἐς Τροίην, οὐδ' αὐτὸς ἀπήγαγε πατρίδα γαῖαν. |

τοῦ περ δὴ περὶ νηὸς Ἀχαιοὶ τε Τρωῶές τε
 δῆροον ἀλλήλους αὐτοσχεδόν· οὐδ' ἄρα τοί γε
 τόξων ἀκὰς ἀμφὶς μένον οὐδέ τ' ἀκόντων,
 ἀλλ' οἳ γ' ἐγγύθεν ἰστάμενοι ἕνα θυμὸν ἔχοντες 710
 ὄξεσι δὴ πελέκεσσι καὶ ἀξίνησι μάχοντο
 καὶ ξίφεσιν μεγάλοισι καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
 πολλὰ δὲ φάσγανα καλὰ μελάνδετα κωπήεντα
 ἄλλα μὲν ἐκ χειρῶν χαμάδις πέσον, ἄλλα δ' ἀπ' ὤμων
 ἀνδρῶν μαρναμένων· ὅεε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα. | 715
 Ἔκτωρ δὲ πρόμνηθεν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεδίει
 ἀφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων, Τρωσὶν δὲ κέλευεν·
 »οἴσετε πῦρ, ἅμα δ' αὐτοὶ ἀΦολλέες ὄρνυτ' ἀΦυτήν·
 νῦν ἡμῖν πάντων Ζεὺς ἄξιον ἤμαρ ἔδωκεν,
 νῆας ἐλεῖν, αἶ δεῦρο θεῶν ἀΦέκητι μολοῦσαι 720
 ἡμῖν πῆματα πολλὰ θέσαν, κακότητι γερόντων,
 οἳ μ' ἐθέλοντα μάχεσθαι ἐπὶ πρυμνήσι νέεσσιν
 αὐτόν τ' ἰσχανάσκειον ἐρητύοντό τε λαόν.
 ἀλλ' εἰ δὴ ὅρα τότε βλάπτε φρένας εὐρύοπα Ζεὺς
 ἡμετέρας, νῦν αὐτὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.« | 725
 ὣς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα μᾶλλον ἐπ' Ἀργεῖοισιν ὄρουσαν.
 Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσιν·
 ἀλλ' ἀνεχάζετο τυτθόν, οἴομενος θανέεσθαι,
 θρηγγὺν ἐφ' ἐπταπόδην, λίπε δ' ἴκρια νηὸς ἐΦίσης. |
 ἔνθ' ἄρ' ὃ γ' ἐστήκει δεδοκημένος, ἔγχεϊ δ' αἰεὶ 730
 Τρωῶας ἄμυνε νεῶν, ὅς τις φέροι ἀκάματον πῦρ·
 αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοῶων Δαναοῖσι κέλευεν·
 »ὦ φίλοι ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρης,
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς·
 ἢ εἴ τις φάμεν ἔμμεν ἀοσητήρας ὀπίσσω, 735
 ἢ εἴ τις φάμεν ἀρεῖον, ὃ κ' ἀνδράσι λοιγὸν ἀμύναι·
 οὐ μὲν τις σχεδὸν ἐστὶ πόλις πύργοισ' ἀραρυῖα,
 ἢ κ' ἀπαμυνναίμεσθ' ἔτεραλκῆα δῆμον ἔχοντες·
 ἀλλ' ἐν γὰρ Τρώων πεδίῳ πύκα θωρηκτάων,

πόντῳ κεκλιμένοι, ἐκὰς ἤμεθα πατρίδος αἴης·
τῷ ἐν χερσὶ φῶος, οὐ μελιχίη πολέμοιο. «

ΙΛΙΑΔΟΣ Π.

Πατρόκλεια

ὡς οἱ μὲν περὶ νηὸς ἐνστέλμοιο μάχοντο.
Πάτροκλος δ' Ἀχιλῆϊ παρίστατο, ποιμένη λαῶν,
δάκρυα θεορμὰ χέων ὡς τε κοήνη μελάνυδρος,
ἢ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ.
τὸν δὲ Φιδῶν ὄκτιρε ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεύς,
καί μιν φωνήσας **Φέπεα** περὸέντα προσηΐδα· | 5
» τίπτε δεδάκρυσαι, Πατρόκλεις, ἤντε κούρη
νηπίη, ἢ θ' ἅμα μητρὶ θεοῦσ' ἀνελέσθαι ἀνώγει,
εἴανού ἀπτομένη, καί τ' ἐσσυμένην κατερούκει,
δακρυόεσσα δέ μιν ποτιδέρομαι, ὄφρ' ἀνέλῃται· | 10
τῇ **Φίκελος**, Πάτροκλε, τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβεις.
ἦέ τι Μυρμιδόνεσσι πιφαύσκει ἢ ἐμοὶ αὐτῷ;
ἦέ τιν' ἀγγελίην Φθίης ἔξ ἔκλυες οἶος;
ζῶειν μὰν ἔτι φασὶ Μενόϊτιον, Ἄκτορος υἱόν,
ζῶει δ' Αἰακίδης Πηλεὺς μετὰ Μυρμιδόνεσσιν, | 15
τῶν κε μάλ' ἀμφοτέρων ἀκαχοίμεθα τεθνηῶτων.
ἦέ σύ γ' Ἀργείων ὀλοφύρεαι, ὡς ὀλέκονται
νηυσὶν ἐπι γλαφυροῖσιν ὑπερβασίης ἔνεκα σφῆς;
ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόφ, ἵνα **Φείδομεν** ἄμφο. « |
τὸν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφησ, Πατρόκλεις ἱππεῦ· | 20
» ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλῆος υἱέ, μέγα φέροται Ἀχαιοῶν,
μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιοῦς.
οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
ἐν νηυσὶν κέεται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
βέβληται μὲν ὁ Τυδεΐδης κρατερός Διομήδης, | 25

οὔτασται δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἠδ' Ἀγαμέμνων,
 βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν οἰσιῶ. |
 τοὺς μὲν τ' ἰητροὶ πολυφάρμακοι ἀμφιπέρονται,
 ἔλκε' ἀκείόμενοι· σὺ δ' ἀμήχανος ἔπλε', Ἀχιλλεῦ.
 μὴ ἐμέ γ' οὖν οὗτός γε λάβοι χόλος, ὃν σὺ φυλάσσεις, 30
 αἶναρέτη! τί σέ' ἄλλος ὀνήσεται ὀψίγονός περ,
 αἶ κε μὴ Ἀργεῖοισιν ἀΦεικέα λοιγὸν ἀμύνης;
 νηλεές, οὐκ ἄρα σοί γε πατήρ ἔεν ἱππότα Πηλεΐς,
 οὐδὲ Θεΐς μήτηρ· γλάνκῃ δέ σε τίκετε θάλασσα
 πέτροι τ' ἠλίβατοι, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής. | 35
 εἰ δέ τινα φρεσὶ σῆσι θεοπροπίην ἀλεείνεις
 καὶ τινά τοι παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
 ἀλλ' ἐμέ περ πρόες ὄχ', ἅμα δ' ἄλλον λαὸν ὄπασσον
 Μυρμιδόνων, ἣν πού τι φόως Δαναοῖσι γένωμαι.
 δὸς δέ μοι ὄμοιρον τεὰ τεύχεα θωροχθῆναι, 40
 αἶ κ' ἐμὲ σοὶ Φίσκοντες ἀπόσχονται πολέμοιο
 Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήιοι νῆες Ἀχαιῶν
 τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
 ὅῃα δέ κ' ἀκμηῆτες, κεκμηότας ἀνδρας ἀΦυτῆ
 ὄσαιμεν προτὶ Φάστν νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων. » | 45
 ὣς φάτο λισσόμενος μέγα νήπιος· ἦ γὰρ ἔμελλεν
 Φοῖ αὐτῶ θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα λίσσεσθαι. |
 τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 » ὦ μοι, διογενὲς Πατρόκλεες, οἷον ἔΦειρες!
 οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἦντινα Φοῖδα, 50
 οὔτε τί μοι παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·
 ἀλλὰ τὸδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει,
 ὀππότε δὴ τὸν ὁμοῖον ἀνήρ ἐθέλῃσιν ἀμέρσαι
 καὶ γέρας ἄψ ἀφελέσθαι, ὃ τε κράτει προβεβήκη·
 αἰνὸν ἄχος τό μοί ἐστιν, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῶ. 55
 κούρην, ἣν ἄρα μοι γέρας ἔξελον νῆες Ἀχαιῶν,
 δουρὶ δ' ἐμῶ κτεάτισσα, πόλιν ἐντειχέα πέρας,
 τὴν ἄψ ἐκ χειρῶν ἔλετο κραίων Ἀγαμέμνων

Ἀτρεΐδης ὡς εἶπεν ἄτιμητον μετανάστην. |
 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν· οὐδ' ἄρα πως ἦν 60
 ἀσπερχῆς κεχολῶσθαι ἐνὶ φρεσίν· ἦ τοι ἔφην γε
 οὐ πρὶν μηριθμὸν καταπανσέμεν, ἀλλ' ὅτε κεν δὴ
 νῆας ἐμὰς ἀφίκηται ἀΨυτή τε πτόλεμός τε.
 τόνη δ' ὄμουν μὲν ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα δῦθι,
 ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι μάχεσθαι, 65
 εἰ δὴ κνάνεον Τρώων νέφος ἀμφιβέβηκεν
 νηυσὶν ἐπικρατέως, οἳ δὲ ῥηγμῖνι θαλάσσης
 κεκλίεται, χώρης ὀλίγην ἔτι μοῖραν ἔχοντες. 68
 ἀλλὰ καὶ ὧς, Πάτροκλε, νεῶν ἀπὸ λαιγὸν ἀμύνων
 ἔμπες' ἐπικρατέως, μὴ δὴ πρὸς αἰδομένιοι
 νῆας ἐνιπρήσωσι, φίλον δ' ἀπὸ νόστον ἔλονται. |
 πείθεο δ' ὧς κέ τ' ἐγὼ μύθου τέλος ἐν φρεσὶ θήω· 83
 ἐκ νηῶν ἐλάσας ἵμεναι πάλιν· εἰ δέ κεν αὖ τοι 87
 δόη κῦδος ἀρέσθαι ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
 μὴ σύ γ' ἀνευθεν ἐμεῖο λιλαιέσθαι πολεμίζειν
 Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν· ἀτιμότερον δέ με θήσεις. 90
 μηδ' ἐπαγαλλόμενος πολέμῳ καὶ δημοτῆτι,
 Τρωῶας ἐναιρόμενος προτὶ Φίλιον ἡγεμονεύειν,
 μὴ τις ἀπ' Οὐλύμποιο θεῶν αἰειγενετῶν
 ἐμβήη· μάλα τοὺς γε φιλεῖ **ΦεκάΦεργος** Ἀπόλλων·
 ἀλλὰ πάλιν τροπᾶσθαι, ἐπεὶ φάος ἐν νήεσσιν 95
 θήης, τοὺς δ' ἐάαν πεδίον κάτα δηριᾶσθαι. | 96
 ὧς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον, 101
Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμμενε· βιάζετο γὰρ βελέεσσιν
 δάμνα μιν Ζηγρός τε νόος καὶ Τρωῶες ἀγανοὶ
 βάλλοντες· δ**Φεινήν** δὲ περὶ κροτάφοισι φαιεὶνῇ
 πήληξ βαλλομένη καναχὴν ἔχε, βάλλετο δ' αἰεὶ 105
 κάπ φάλαρ' εὐποίηθ'· ὃ δ' ἀριστερὸν ὤμον ἔκαμμεν,
 ἔμπεδον αἰὲν ἔχων σάκος αἰόλον· οὐδ' ἐδύναντο
 ἀμφ' αὐτῷ πελεμίξαι ἐρείδοντες βελέεσσιν.
 αἰεὶ δ' ἀργαλέῳ ἔχειτ' ἄσθματι, καὶ δέ **Φοι** ἰδρῶς

πάντοθεν ἐκ μελέων πολὺς ἔρρεεν, οὐδέ πη εἶχεν
ἀμπνεῦσαι· πάντη δὲ κακὸν κακῶ ἔστήριζτο. | 110.

ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
ὅπως δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεσε νηυσὶν Ἀχαιῶν.

Ἔκτωρ Αἴαντος δόρυ μείλινον ἄγχι παραστάς
πληῆξ' ἄορι μεγάλῳ, αἰχμῆς παρὰ καυλὸν ὀπισθεν, 115.

ἀντικρὺ δ' ἀπάρραξε· τὸ μὲν Τελαμώνιος Αἴας
πῆλ' αὐτως ἐν χειρὶ κόλον δόρυ· τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
αἰχμὴ χαλκείη χαμάδις βόμβησε πεσοῦσα.

γνῶ δ' Αἴας κατὰ θυμὸν ἀμύμονα, ὄγρησέν τε,
ἔργα θεῶν, ὃ ῥα πάγχυ μάχης ἐπὶ μῆδεα κείρεν 120.

Ζεὺς ὑψιβρομέτης, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην·
χάζετο δ' ἐκ βελέων. τοὶ δ' ἔμβalon ἀκάματον πῦρ
νηὶ θεῆ· τῆς δ' αἴψα κατ' ἀσβέστη κέχυτο φλόξ. |
ὥς τὴν μὲν προμνήν πῦρ ἄμφεπεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
μηρῶ πληξάμενος Πατροκλέεα προσέφειπεν· 125.

» ὄρσο, διογενὲς Πατροκλέες, ἵπποκέλευθε·
λεύσω δὴ παρὰ νηυσὶ πυρὸς δηϊοιο Φιοῆν·
μὴ δὴ νῆας ἔλωσι καὶ οὐκέτι φρυγὰ πέλωνται!
δύσοο τεύχεα θᾶσσον, ἐγὼ δὲ κε λαὸν ἀγείρω.» |

ὥς φάτο, Πάτροκλος δὲ κορούσσετο νόροπι χαλκῶ. 130.

κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν
καλάς, ἀργυρέοισιν ἐπισφουρίοισ' ἀραρυίας·
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσι ἐδυνεν
ποικίλον ἀστερόεντα ποδώκεος Αἰακίδαο.

ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον 135.
χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε·
κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κνήην εὐτυκτον ἔθηκεν
ἵππουριν· δφεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.

εἶλετο δ' ἄλκιμα δοῖρε, τὰ Φοι παλάμηφιν ἀρήρει.
ἔγχος δ' οὐχ ἔλετ' οἷον ἀμύμονος Αἰακίδαο, 140.

βριθὺν μέγα στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
παλλέμεν, ἀλλὰ μιν οἷος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεὺς,

Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλω πόρε Χείρων
 Πηλίου ἐκ χορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἠρώεσσι. |
 ἵππους δ' Ἀυτομέδοντα θοῶς ζευγνῦμεν ἄνωγεν, 145
 τὸν μετ' Ἀχιλλῆα ῥηξήρορα τίε μάλιστα,
 πιστότατος δέ Φοι ἔσχε μάχη ἐν μείναι ὁμοκλήν.
 τῷ δὲ καὶ Ἀυτομέδων ὕπαγε ζυγὸν ὠκέας ἵππους,
 Ξάνθον καὶ Βαλίον, τῷ ἅμα πνοιῆσι πετέσθην,
 τοὺς ἔτεκε Ζεφύρω ἀνέμω Ἄορνια Ποδάργη, 150
 βροσκομένη λειμῶνι παρὰ ῥόον Ὠκεανοῖο.
 ἐν δὲ παρηορήσιν ἀμύμονα Πήδασον ἴει,
 τὸν ῥά ποτ' Ἑτίωνος ἐλὼν πόλιν ἦγαγ' Ἀχιλλεύς,
 ὃς καὶ θνητὸς ἐὼν ἔπεθ' ἵπποις ἀθανάτοισιν. |

Μυρμιδόνας δ' ἄρ' ἐπορχόμενος θώρηξεν Ἀχιλλεύς 155
 πάντας ἀνὰ κλισίας σὺν τεύχεσιν· οἳ δὲ λύκοι ὧς
 ὁμοφάγοι, τοῖσιν τε περὶ φρεσὶν ἄσπετος ἀλκή,
 οἳ τ' ἔλαφον κεραὸν μέγαν οὔρεσι δηλώσαντες
 δάπτουσιν· πᾶσιν δὲ παρήιον αἵματι φοινόν·
 καὶ τ' ἀγελήδων ἴασιν ἀπὸ κρήνης μελανύδρον 160
 λάφροντες γλώσσησι Φαραιῆσιν μέλαν ὕδωρ
 ἄκρον, ἐρευγόμενοι φόνον αἵματος· ἐν δὲ τε θυμὸς
 στήθεσιν ἄτρομός ἐστι, περιστένεται δέ τε γαστήρ·
 τοῖοι Μυρμιδόνων ἠγῆτορες ἠδὲ μέδοντες
 ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰαζίδαο 165
 ῥώοντ'. | ἐν δ' ἄρα τοῖσιν ἀρήιος ἴστατ' Ἀχιλλεύς,
 ὀτρύνων ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας·

» Μυρμιδόνες, μή τις μοι ἀπειλάων λελαθέσθω, 200
 ἅς ἐπὶ νηυσὶ θοῆσιν ἀπειλέετε Τρώεσσι
 πάνθ' ὀπὸ μηριθμόν, καὶ μ' ἠτιάεσθε Φέκαστος·
 ,σχέτιμε Πηλέος σίε, χόλω ἄρα σ' ἔτρεφε μήτηρ!
 νηλεές, ὃς παρὰ νηυσὶν ἔχεις ἀφέκοντας ἐταίρους!
 Φοίκαδὲ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα ποντοπόροισιν 205
 αὐτίς, ἐπεὶ ῥά τοι ὧδε κακὸς χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
 ταυτὰ μ' ἀγειρόμενοι θάμ' ἐβάζετε· νῦν δὲ πέφανται

φυλόπιδος Φέρον μεγάλης, τοῦ πρῖν περ ἔρασθε.
ἔνθα τις ἄλκιμον ἦτορ ἔχων Τρώεσσι μαχέσθω. »

ὣς Φειπὼν ὠτρυνε μένος θυμὸν τε Φεκάστου, 210
μᾶλλον δὲ στίχες ἄρθεν, ἐπεὶ βασιλῆος ἄκουσαν.

ὣς δ' ὅτε τοῖχον ἀνήρ ἀράρη πυκνοῖσι λίθοισιν
δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων,
ὣς ἄραρον κόρυθές τε καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔριειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ. 215

φραῦον δ' ἰππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισιν
νευόντων ὣς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν. |

πάντων δὲ προσάροισθε δὺ' ἀνέρε θεωρήσοντο,
Πάτροκλός τε καὶ Αὐτομέδων, ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
πρόσθεν Μυρμιδόνων πολεμιζέμεν. | αὐτὰρ Ἀχιλλεύς 220

βῆ ὃ' ἵμεν ἔς κλισίην, χηλοῦ δ' ἀπὸ πῶμ' ἀνόγειν
καλῆς δαιδαλέης, τὴν Φοι Θέτις ἀργυρόπεζα
θῆκ' ἐπὶ νηὸς ἄγεσθαι, ἐν πλῆσασα χιτῶνων
χλαινάων τ' ἀνεμοσκεπέων Φούλων τε ταπήτων.

ἔνθα δὲ Φοι δέπας ἔσκε τετυγμένον, οὐδέ τις ἄλλος 225
οὔτ' ἀνδρῶν πίνεσκεν ἀπ' αὐτοῖ' αἶθοπα Φοῖνον.

οὔτε τῶ σπένδεσκε θεῶν, ὅτι μὴ Διὶ πατρί.
τό ῥα τότ' ἐκ χηλοῖο λαβὼν ἐκάθηρε θεείῳ

πρωτόν, ἔπειτα δὲ νίψ' ὕδατος καλῆσι ῥοῆσιν,
νίψατο δ' αὐτὸς χεῖρας, ἀφύσσατο δ' αἶθοπα Φοῖνον. 230

εὐχετ' ἔπειτα σίας μέσῳ ἔρκει, λείβε δὲ Φοῖνον
οὐρανὸν εἰσανιδῶν· Δία δ' οὐ λάθε τροπικέρανον· |

» Ζεῦ Φάνα, Δωδωναῖε, Πελασγικέ, τηλόθι ναίων,
Δωδώνης μεδέων δυσχειμέρον· ἀμφὶ δὲ Σελλοῖ
σοὶ ναίονσ' ὑποφῆται ἀνιπιτόποδες χαμαιεῦναι. 235

ἤμην δὴ ποτ' ἐμὸν Φέπος ἔκλυες εὐξαμένοιο,
τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἵψαιο λαὸν Ἀχαιῶν,

ἦδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικροήηρον ἐΦέλδωρ·
αὐτὸς μὲν γὰρ ἐγὼ μενέω νηῶν ἐν ἀγῶνι,

ἀλλ' ἔταρον πέμπω πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσι 240

- μάρασθαι. τῷ κῦδος ἅμα πρόες, εὐρύοπα Ζεῦ,
 θάρσυνον δέ Φοι ἦτορ ἐνὶ φρεσίν, ὄφρα καὶ Ἐκτωρ
 Φεῖσεται ἢ ἴα καὶ οἶος ἐπίσθηται πολεμίζειν
 ἡμέτερος θεράπων ἢ Φοι τότε χεῖρες ἄαπτοι
 μαίνονθ', ὅππότε ἔγώ περ ἴω μετὰ μῶλον Ἄρηος. 245
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἀπὸ ναῦφι μάχην ἐνοπήν τε δίηται,
 ἀσκηθῆς μοι ἔπειτα θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκοιτο
 τεύχεσσι τε ξὺν πᾶσι καὶ ἀγχεμάχοισ' ἐτάροισιν. » |
 ὧς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεὺς.
 τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατήρ, ἕτερον δ' ἀνένευσεν. 250
 νηῶν μὲν Φοι ἀπώσασθαι πόλεμόν τε μάχην τε
 δῶκε, σάον δ' ἀνένευσε μάχης ἔξ ἀπονέεσθαι. |
 ἦ τοι ὁ μὲν σπέισας τε καὶ εὐξάμενος Διὶ πατρὶ
 ἄψ κλισίην εἰσῆλθε, δέπας δ' ἀπέθηκ' ἐνὶ χηλῶ,
 στῆ δὲ παροῦθ' ἐλθὼν κλισίης, ἔτι δ' ἠθέλε θυμῷ 255
 εἰσφιδέμεν Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνίην. |
 οἱ δ' ἅμα Πατρόκλῳ μεγαλήτορι θωροηχθέντες
 ἔστιχον, ὄφρ' ἐν Τρωσὶ μέγα φρονέοντες ὄρουσαν.
 αὐτίκα δὲ σφήκεσσι ΦεΦοικότες ἐξεχέοντο
 εἰνοδίοισ', οὓς παῖδες ἐριδμαίνωσιν ἔθοντες, 260
 νηπίαχοι· ξυγὸν δὲ κακὸν πολέεσσι τιθεῖσιν. 262
 τοὺς δ' εἴ περ παρὰ τίς τε κίων ἄνθρωπος ὀδίτης
 κνήσῃ ἀφέκων, οἱ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες
 πρόσσω πᾶς πέτεται καὶ ἀμύνει Φοῖσι τέκεσιν. 265
 τῶν τότε Μυρμιδόνες κραδίην καὶ θυμὸν ἔχοντες
 ἐκ νηῶν ἐχέοντο· βοή δ' ἄσβεστος ὀρώρει. |
 Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἄσας·
 » Μυρμιδόνες, ἔταροι Πηληιάδῳ Ἀχιλλῆος,
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς, 270
 ὡς ἂν Πηλεΐδην τιμήσομεν, ὃς μέγ' ἄριστος
 Ἄργεῖων παρὰ νηυσὶ καὶ ἀγχέμαχοι θεράποντες,
 γνῶ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρὸν κρείων Ἀγαμέμνων
 Φῆν ἄτην, ὃ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν. «

ὣς εἰπὼν ὤτρυνε μένος θυμόν τε Φεκάστου.
 ἔν δ' ἔπεσον Τρώεσσι ἀΦολλές· ἀμφὶ δὲ νῆες
 σμερδαλέον κονάβησαν ἀνσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν. | 275

Τρώες δ' ὡς ἐΐδοντο Μενoitίου ἄλκιμον υἱόν,
 αὐτὸν καὶ θεράποντα σὺν ἔντεσι μαρμαίροντας,
 πᾶσιν ὀρίνθη θυμός, ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες 280
 Φελπόμενοι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλεΐωνα
 μηριυθμόν μὲν ἀποροῖψαι, φιλότητα δ' ἐλέσθαι·
 πάτηγεν δὲ Φέκαστος ὄπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον. |

Πάτροκλος δὲ πρῶτος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
 ἀντικρὺ κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο, 285
 νῆϊ πάρα προμνῆ μεγαθύμον Πρωτεσίλαον,
 καὶ βάλε Πυραΐχημν, ὃς Παίονας ἵπποκορυστάς
 ἤγαγεν ἐξ Ἀμυδῶνος ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρὺν ὄρεος·
 τὸν βάλε δεξιὸν ὤμον· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσιν
 κάππεσεν οἰμῶξας, ἔταροι δὲ μιν ἀμφεφόβηθεν 290
 Μαίονες· ἐν γὰρ Πάτροκλος φόβον ἤκεν ἅπασιν·
 ἠγεμόνα κτείνας, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.

ἐκ νηῶν δ' ἔλασεν, κατὰ δ' ἔσβεσεν αἰθόμενον πῦρ.
 ἠμυδαῆς δ' ἄρα νηὺς λίπετ' αὐτόθι. τοὶ δ' ἐφόβηθεν
 Τρώες θεσπεσίῳ ὁμάδῳ Δαναοὶ δ' ἐπέχυντο 295
 νῆας ἀνά γλαφυράς· ὄμαδος δ' ἀλίαςτος ἐτύχθη.
 ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλιο
 κινήσῃ πυκινὴν νεφέλην στεροπηγερέτα Ζεὺς,
 ἔκ τ' ἔφανεν πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρόωνες ἄκροι
 καὶ νάπαι, οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη ἄσπετος αἰθήρ, 300
 ὣς Δαναοὶ νηῶν μὲν ἀπωσάμενοι δήμιον πῦρ
 τυτθὸν ἀνέπνευσαν, πολέμου δ' οὐ γίγνεται ἔρωή.
 οὐ γὰρ πῶ τι Τρώες ἀρημφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 προτροπάδην φοβέοντο μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
 ἀλλ' ἔτ' ἄρ' ἀνθίσταντο, νεῶν δ' ὑπόφεικον ἀνάγκη. | 305
 ὡς δὲ λύκοι Φάρνεσσι ἐπέχραον ἢ ἐρίφοισιν 352
 σίνται, ὑπὲκ μῆλων αἰρεῦμενοι, αἶ τ' ἐν ὄρεσσι

ποιμένος ἀφραδίησι διέτμαγεν· οἳ δὲ Φιδόντες
 αἴψα διαρπάζουσιν ἀνάγκιδα θυμὸν ἐχούσας· 355
 ὡς Δαναοὶ Τρώεσσιν ἐπέχραον· οἳ δὲ φόβοιο
 δυσκελάδου μνήσαντο, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς. | 357
 Πάτροκλος δ' ἔπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελύων,
 372
 Τρωσὶ κακὰ φρονέων· οἳ δὲ **Φι**Φαχῆ τε φόβῳ τε
 πάσας πλησαν ὁδοὺς, ἐπεὶ ἄρ' τιάγην ὕψι δ' ἄελλα
 σκίδναθ' ὑπὸ νεφέων, τανύοντο δὲ μώνυχες ἵπποι
 ἄφρορρον προτὶ **Φά**στν νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων. 375
 Πάτροκλος δ' ὄθι πλεῖστον ὀρινόμενον **Φί**δε λαόν,
 τῆ ῥ' ἔχ' ὁμοκλήσας· ὑπὸ δ' ἄξοσι φῶτες ἔπιπτον
 πρηγνέες ἐξ ὀχέων, δίφροισι δ' ἀνεκρυβαλίζον.
 ἀντικρὸς δ' ἄρα τάφρον ὑπέρορθρον ὠκέες ἵπποι 380
 πρόσσω **Φι**έμενοι· ἐπὶ δ' Ἔκτορι κέκλετο θυμὸς· 382
Φίετο γὰρ βαλέμεν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι·
 ὡς δ' ὑπὸ λαίλαπι πᾶσα κελαινὴ βέβροιδε χθῶν
 ἡματ' ὀπωρινῶ, ὅτε λαβρότατον χεεὶ ὕδωρ 385
Ζεὺς, ὅτε δὴ ῥ' ἀνδρεσσι κοτεσσάμενος χαλεπήνη,
 οἳ βίη εἰν ἀγορῆ σκολιὰς κρῖνωσι θέμιστας,
 ἔκ δὲ δίκην ἐλάσωσι, θεῶν ὅπιν οὐκ ἀλέγοντες·
 τῶν δέ τε πάντες μὲν ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες,
 πολλὰς δὲ κλιτῶς τότε ἀποτιμήγουσι χαράδραι, 390
 ἐς δ' ἄλλα πορφυρέην μεγάλη στενάχουσι ῥέουσαῖ
 ἐξ ὀρέων ἐπὶ κίον, μινύθει δέ τε **Φέ**ργ' ἀνθρώπων·
 ὡς ἵπποι Τρώϊαι μεγάλα στενάχοντο θέουσαι. |
 Πάτροκλος δ' ἐπεὶ ὄνν πρότας ἐπέκερσε φάλαγγας,
 ἄψ' ἐπὶ νῆας ἔΦεργε παλιμπετές, οὐδὲ πόληος 395
 εἶαι **Φι**εμένους ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ μεσηγῶ
 νηῶν καὶ ποταμοῦ καὶ τείχεος ὑψηλοῖο
 κτεῖνε μεταίσσων, πολέων δ' ἀπετίνυτο ποιήν.
 ἔνθ' ἦτοι Πρόνοον προῶτον βάλε δουρὶ φαεινῶ,
 στέρον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα, λύσε δὲ γυῖα· 400
 δούπησεν δὲ πεσών. ὃ δὲ Θέστορα, **Φί**ηροπος υἱόν,

δεύτερον ὄρηθηεις—ὁ μὲν εὐξέστω ἐνὶ δίφρῳ
 ἦστο Φαλείς· ἔκ γὰρ πλήγη φρένας, ἔκ δ' ἄρα χειρῶν
 ἠρία F' ἠΐχθησαν—ὁ δ' ἔργεϊ νόξε παραστάς
 γναθμὸν δεξιτερόν, διὰ δ' αὐτοῦ πείρουσ ὀδόντων, 405
 ἔλκε δὲ δουρὸς ἔλων ὑπὲρ ἄντυγος, ὡς ὅτε τις φῶς
 πέτρῃ ἔπι προβλήτι καθήμενος ἰερόν ἰχθὺν
 ἐκ πόντοιο θύραζε λίνῳ καὶ Φήροσι χαλκῶ·
 ὡς ἔλκ' ἐκ δίφροιο κεχηγνῶτα δουρὶ φαεινῶ,
 καδ δ' ἄρ' ἐπὶ στόμ' ἔωσε· πεσόντα δέ μιν λίπε θυμός. 410
 αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύλαον ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ
 μέσσην κὰκ κεφαλὴν· ἢ δ' ἄνδιχα πᾶσα κέασθη
 ἐν κόρυνθι βριαρῇ· ὁ δ' ἄρα προηγῆς ἐπὶ γαίῃ
 κάππεσεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμορροαίσσης.
 αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύμαντα καὶ Ἀμφοτερόν καὶ Ἐπάλην, 415
 Τληπόλεμόν τε Δαμαστογίδην Ἐχίον τε Πύριν τε,
 Φιφέα τ' Εὐπιπὸν τε καὶ Ἀργεάδην Πολύμηλον,
 πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πολυβοτείρῃ. | 418
 Πάτροκλος δ' ἵπποισι καὶ Ἀυτομέδοντι κελεύσας 684
 Τρωῶας καὶ Λυκίους μετεκίαθε, καὶ μέγ' ἀάσθη 685
 νῆπιος· εἰ δὲ Φέπος Πηληιάδαο φύλαξεν,
 ἢ κεν ὑπέκφυγε κῆρα κακὴν μέλατος θανάτοιο.
 ἀλλ' αἰεὶ τε Διὸς κρείσσων νόος ἠέ περ ἀνδρῶν.
 [ὅς τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ καὶ ἀφείλετο νίκην
 ἑμιδίως, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνῃσι μάχεσθαι.] 690
 ὅς Φοι καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἀνῆκεν. |
 ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάρξας,
 Πατρόκλεες, ὅτε δὴ σε θεοὶ θανάτόνδε κάλεσαν ;
 Ἄδρηστον μὲν πρῶτα καὶ Αὐτόνοον καὶ Ἐχεκλον
 καὶ Πέριμον Μεγάδην καὶ Ἐπίστορα καὶ Μελάνιππον, 695
 αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐλασον καὶ Μούλιον ἠδὲ Πυλάρτην·
 τοὺς ἔλεν· οἱ δ' ἄλλοι φύγαδε μνώοντο Φέκαστος. |
 ἔνθα κεν ὑφίπυλον Τροίην ἔλον υἴες Ἀχαιῶν
 Πατρόκλοι ὑπὸ χερσὶ—περιπρὸ γὰρ ἔργεϊ θῦεν—

- εἰ μὴ Ἄπολλον Φοῖβος ἐνδμήτοι' ἐπὶ πρόγον
 ἔσται, τῷ ὀλοῦ φρονέων, Τρώεσσι δ' ἀρήγων. | 700
 τρίς μὲν ἐπ' ἀγκῶνος βῆ τείχεος ὑψηλοῖο
 Πάτροκλος, τρίς δ' αὐτὸν ἀπεστυφέλιξεν Ἄπολλον,
 χεῖρεσσ' ἀθανάτησι φαιρινῆν ἀσπίδα ῥύσων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμοιι Φῖσος, | 705
 δΦεινά F' ὁμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 » χάζεο, διογενὲς Πατρόκλεες· οὐδ' ἄν τοι αἶσα
 σῶ ὑπὸ δουρὶ πόλιν πέρθαι Τρώων ἀγερώχων,
 οὐδ' ὑπ' Ἀχιλλῆος, ὅς περ σέο πολλὸν ἀμείνων. «
 ὣς φάτο, Πάτροκλος δ' ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίσσω, | 710
 μῆνιν ἀλευάμενος Φεκατηβόλου Ἄπολλωνος. |
 Ἔκτωρ δ' ἐν Σκαιῆσι πύλῃσ' ἔχε μώνυχας ἵππους·
 δΦίξε γὰρ ἠὲ μάχοιτο κατὰ κλόνον αὐτίς ἐλάσσας,
 ἢ λαοὺς ἐς τεῖχος ὁμοκλήσειε Φαλήναι.
 ταῦτ' ἄρα Φοι φρονέοντι παρίστατο Φοῖβος Ἄπολλον | 715
 ἀνέρι Φεισάμενος, αἰζηῶ τε κρατεροῶ τε,
 Ἄσιφ, ὃς μήτρως ἔεν Ἔκτορος ἱπποδάμοιο,
 αὐτοκασίγνητος Φεκάβης, υἱὸς δὲ Δύμαντος,
 ὃς Φρυγίῃ ναῖεσκε ῥοῆσ' ἔπι Σαγαραῖοιο·
 τῷ μιν Φεισάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἄπολλον· | 720
 » Ἔκτορ, τίπτε μάχης ἀποπαύειαι; οὐδέ τί σε χροί·
 αἶθ' ὅσον ἦσσαν εἰμί, τόσον σέο φέρετρος εἶην!
 τῷ κε τάχα στυγεροῶς πολέμοι' ἀπερωήσειας.
 ἀλλ' ἄγε, Πατρόκλω ἔφεπε κρατερόνυχας ἵππους,
 αἶ κέν πὼς μιν ἔλῃς, δόη δέ τοι εὐχος Ἄπολλον. « | 725
 ὣς Φειπὼν ὃ μὲν αὐτίς ἔβη θεὸς ἄμ πόνον ἀνδρῶν,
 Κεβριόνη δ' ἐκέλευσε δαΐφροσι φαίδιμος Ἔκτωρ
 ἵππους ἐς πόλεμον πεπληγέμεν. αὐτὰρ Ἄπολλον
 δύσεθ' ὁμιλον ἰών, ἐν δὲ κλόνον Ἀργεῖοισιν |
 ἦκε κακόν, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἔκτορι κῶδος ὄπαζεν. | 730
 Ἔκτωρ δ' ἄλλους μὲν Δαναοὺς ἔα, οὐδ' ἐνάριζεν·
 αὐτὰρ ὃ Πατρόκλω ἔφεπε κρατερόνυχας ἵππους.

Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀπ' ἵππων ἄλτο χαμαῖζε
 σκαιῆ ἔγχος ἔχων· ἐτέρηφι δὲ λάζετο πέτρον
 μάρμαρον ὀκρομένθ', ὃν Φοι περὶ χεῖρ ἐκάλυπεν, 735
 ἦκε δ' ἐρεισάμενος, οὐδὲ δΦῆν χάζετο φωτός,
 οὐδ' ἀλίωσε βέλος, βάλε δ' Ἐκτορος ἠμοχῆα,
 Κεβριόνην, νόθον υἷον ἀγακλεῆος Πριάμοιο,
 ἵππων ἠνί' ἔχοντα, μετώπιον ὀξεί λαῖ.

ἄμφοτέρας δ' ὀφρῦς σύνελεν λίθος, οὐδέ Φοι ἔσχεν 740
 ὀστέον, ὀφθαλμοὶ δὲ χαμαὶ πέσον ἐν κοινήσιν
 αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν· ὃ δ' ἄρ' ἀρνευτήρι ΦεΦοικῶς
 κάμπες' ἀπ' εὐΦεργέος δίφρου, λίπε δ' ὅστέα θυμός· |
 τὸν δ' ἐπικερομέων προσέφησ, Πατρόκλεες ἵππευ·

» ὦ πόποι, ἦ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνήρ· ὡς ῥῆα κυβιστᾶ! 745
 εἰ δὴ που καὶ πόντῳ ἔν ἰχθυόεντι γένοιτο,
 πολλοὺς ἂν κορέσειεν ἀνήρ ὅδε τήθεα διφῶν,
 νηὸς ἀποθρόσκων, εἰ καὶ δυσπέμφελος εἴη,
 ὡς νῦν ἐν πεδίῳ ἐξ ἵππων ῥῆα κυβιστᾶ.

ἦ ῥα καὶ ἐν Τρώεσσι κυβιστητῆρες ἔασιν. « 750

ὧς Φειπὼν ἐπὶ Κεβριόνη ἦρωι βεβήκει,
 οἶμα λέοντος ἔχων, ὅς τε σταθμοὺς κεραῖζων
 ἔβλητο πρὸς στήθος, ἐΦή τέ μιν ὄλεσεν ἀλκή·
 ὧς ἐπὶ Κεβριόνη, Πατρόκλεες, ἄλσο μεμαῶς.

Ἐκτωρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀπ' ἵππων ἄλτο χαμαῖζε. 755

τὼ περὶ Κεβριόναο λέονθ' ὡς δῆριν ἐθέσθην,
 ὦ τ' ὄρεος κορυφῆσι περὶ κταμένης ἐλάφοιο,
 ἄμφο πεινάοντε, μέγα φρονέοντε μάχεσθον·
 ὧς περὶ Κεβριόναο δῶν μῆστορες ἀΦυντῆς,
 Πάτροκλός τε Μενoitιάδης καὶ φαίδιμος Ἐκτωρ, 760
 Φίεντ' ἀλλήλων ταμέμεν χροῶα νηλεὶ χαλκῷ.

Ἐκτωρ μὲν κεφαλῆφιν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεδίει·
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἔχεν ποδός· | οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερῆν ὑσμίνην.

ὧς δ' Εὐρός τε Νότος τ' ἐριδαίνετον ἀλλήλουιν 765

οὖρος ἐν βήσσης βαθέαν πελεμιζέμεν ὕλην,
 φηγόν τε μελίην τε τανύφλοιόν τε κράνεια,
 αἶ τε πρὸς ἀλλήλας ἔβαλον τανυήκας ὄζους
Φιλιππῆ θεσπεσίῃ, πάταγος δέ τε **Φαργυμενάων**,
 ὡς **Τρωῶες** καὶ Ἄχαιοι ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες 770
 δήσον, οὐδ' ἕτεροι μῶνοντ' ὀλοοῖτο φόβοιο.
 πολλὰ δὲ **Κεβριόνην** ἄμφ' ὄξεα δοῦρ' ἐπεπήγει
 ἰοί τε πτερόεντες ἀπὸ νευρῆφι θορόντες,
 πολλὰ δὲ χερμάδια μεγάλ' ἀσπίδας ἐστυφέλιξαν
 μαρναμένων ἄμφ' αὐτόν· ὁ δ' ἐν στροφάλιγγι κονίης 775
 κεῖτο μέγας μεγαλωστί, ληλασμένος ἵπποσυνάων. |
 ὄφρα μὲν Ἡέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πίπτε δὲ λαός·
 ἦμος δ' Ἡέλιος μετενίσσετο βουλυτόνδε,
 καὶ τότε δὴ ὅ' ὑπὲρ αἶσαν Ἄχαιοι φέροντο ἦσαν. 780
 ἐκ μὲν **Κεβριόνην** βελέων ἦρωα **Φέρουσαν**
Τρωῶν ἐξ ἐνοπιῆς, καὶ ἀπ' ὄμων τεύχε' ἔλοντο. |
Πάτροκλος δὲ **Τρωσὶ** κακὰ φρονέων ἐνόρουσεν.
 τοῖς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε θεῶν ἀτάλαντος Ἄρηι,
 σμερδαλέα **Φιφάχων**, τοῖς δ' ἐννέα φῶτας ἔπεφνεν. 785
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσαντο δαίμονι **Φίσει**,
 ἔνθ' ἄρα τοι, **Πάτροκλε**, φάνη βιότοιο τελευτή. |
 ἦντετο γάρ τοι **Φοῖβος** ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
δφεινός· ὁ μὲν τὸν ἰόντα κατὰ κλόνον οὐκ ἐνόησεν
 ἠέρι γὰρ πολλῇ κεκαλυμμένος ἀντεβόλησεν. 790
 στή δ' ὄπιθε, πληῆξεν δὲ μετάφρονον εὐρέε τ' ὄμω
 χερσὶ καταπρηνεῖ, στρεφεδίνηθεν δέ **Φοῖ** ὄσσε.
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κρατὸς κονέην βάλε **Φοῖβος** Ἀπόλλων·
 ἦ δὲ κυλινδομένη καναχὴν ἔχε ποσοῖν ὑφ' ἵππων
 ἀλῶπις τρυφάλεια, μιάνησαν δὲ **Φέθειραι** 795
 αἵματι καὶ κονίησι. πάρος γεν μὲν οὐ θέμις ἦεν
 ἱππόκομον πῆληκα μιάνεσθαι κονίησιν,
 ἀλλ' ἀνδρὸς θεῖοιο κάρη χαρίεν τε μέτωπον

ἔνετ' Ἀχιλλῆος· τότε δὲ Ζεὺς Ἔκτορι δῶκεν
 Φῆ κεφαλῇ φορέειν, σχεδόνθεν δέ Φοι ἦεν ὀλεθρὸς· 800
 πᾶν δέ Φοι ἐν χεῖρεσσι Φάγῃ δολιχόσκιον ἔγχος,
 βριθὺ μέγα στιβαρὸν κεκορυθμένον· αὐτὰρ ἀπ' ὤμων
 ἀσπίς σὺν τελαμῶνι χαμαὶ πέσε τερμίοεσσα·
 λῦσε δέ Φοι θώρηκά Φάναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων. |
 τὸν δ' ἄτη φρένας εἶλε, λύθεν δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα, 805
 στη δὲ ταφῶν. ὄπιθεν δὲ μετάφρενον ὄξει δουρὶ
 ὤμων μεσσηγὺς σχεδόνθεν βάλε Δάρδατος ἀνὴρ,
 Πανθοΐδης Ἐύφορβος, ὃς ἠλικίην ἐκέκαστο
 ἔργχεϊ θ' ἵπποσύνη τε πόδεσσί τε καρπαλίμοισιν.
 καὶ γὰρ δὴ τότε φῶτας ἐφείκοσι βῆσεν ἀφ' ἵππων, 810
 πρῶτ' ἐλθὼν σὺν ὄχεσφι, διδασκόμενος πολέμοιο·
 ὃς τοι πρῶτος ἐφῆκε βέλος, Πατρόκλεες ἵππεῦ,
 οὐδὲ δάμασσ'· ὃ μὲν αὖτις ἀνέδραμε, μείκτο δ' ὀμίλῳ
 ἐκ χροὸς ἀρπάξας δόρυ μείλινον, οὐδ' ὑπέμεινεν
 Πάτροκλον, γυμνὸν περ ἐόντ' ἐν δημοτῆτι. 815
 Πάτροκλος δὲ θεοῦ πληγῇ καὶ δουρὶ δαμασθεῖς
 ἄψ ἐτάρων εἰς Φέθρος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων. |
 Ἔκτωρ δ' ὡς ἔφιδεν Πατροκλέεα μεγάρθυμον
 ἄψ ἀναχαζόμενον, βεβλημένον ὄξει χαλκῷ,
 ἀγχίμολόν ῥά Φοι ἦλθε κατὰ στίχας, οὔτα δὲ δουρὶ
 νεΐατον ἐς κενεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν·
 δούπησεν δὲ πεσῶν, μέγα δὲ ἤκαχε λαὸν Ἀχαιῶν.
 ὡς δ' ὅτε σὺν ἀκάμαντα λέων ἐβίησατο χάριμη,
 ὦ τ' ὄρεος κορυφῆσι μέγα φρονέοντε μάχεσθον
 πίδακος ἀμφ' ὀλίγης· ἐθέλουσι δὲ πινέμεν ἀμφῷ· 825
 πολλὰ δέ Φ' ἀσθμαίνοντα λέων ἐδάμασσε βίηφιν·
 ὧς πολέας πεφρόντα Μενoitίου ἀλκιμον υἱὸν
 Ἔκτωρ Πριαμίδης σχεδὸν ἔρχεϊ θυμὸν ἀπέφρα. |
 καὶ Φοι ἐπευχόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 » Πάτροκλ', ἦ ποθ' ἐφησθα πόλιν κεραιῆξέμεν ἡμῖν, 830
 Τρωιάδας δὲ γυναικας, ἐλεύθερον ἡμαρ ἀποφράς,

ἄξεμεν ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδα γαίαν,
 νήπια ! τῶν δὲ πρόσθ' Ἐκτορος ὠκέες ἵπποι
 ποσσὶν ὄρωρέχεται πολεμιζέμεν· ἔγχρῃ δ' αὐτὸς
 Τρωσὶ φιλοποτόλεμοισι μεταπρέπω, ὃ σφιν ἀμύνο
 ἡμαρ ἀναγκαῖον· σὲ δέ τ' ἐνθάδε γῶπες ἔδονται.
 ἃ δ' **Φείλ'**, οὐδέ τοι ἐσθλὸς ἐὼν χραΐσμησεν Ἀχιλλεύς,
 ὃς ποθὶ τοι μάλα πολλὰ μένων ἐπετέλλετ' ἰόντι
 , μὴ μοι πρὶν ἵμεναι, Πατρόκλεες ἵπποζέλευθε,
 νῆας ἔπι γλαφυρός, πρὶν Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο
 αἱματόεντα χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι.

835

840

ὣς ποθὶ σε προσέφη, σοὶ δὲ φρένας ἄφροσι πεῖθε. «

τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφησ, Πατρόκλεες ἵππευ·
 » ἦδη νῦν, Ἐκτορ, μεγάλ' εὐχεο· σοὶ γὰρ ἔδωκεν
 νίκην Ζεὺς Κρονίδης καὶ Ἀπόλλων, οἳ μ' ἐδάμασσαν
 ῥηιδίως· αὐτοὶ γὰρ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο.

845

τοιούτοι δ' εἴ περ μοι ἐφείκοσιν ἀντεβόλησαν,
 πάντες κ' αὐτόθ' ὄλοντο ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
 ἀλλὰ με μοῖρ' ὀλοῆ καὶ Διτῆος ἔκτανεν υἱός,
 ἀνδρῶν δ' Εὐφορβος· σὺ δέ με τρίτος ἐξεναρίζεις.
 ἄλλο δέ τοι **Φερέω**, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 οὐ θην οὐδ' αὐτὸς **ΔΦηρόν** βέε', ἀλλὰ τοι ἦδη
 ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή,
 χερσὶ δαμέντ' Ἀχιλλῆος ἀμύμονος Αἰακίδαο. «

850

ὣς ἄρα μιν **Φειπόντα** τέλος θανάτοιο κάλυψεν
 ψυχὴ δ' ἐκ ρεθέων παμμένη **ΑΦιδόςδε** βεβήκει,
Φόν πότμον γούωσα, λιπούσα δροσῆτα καὶ ἥβην.
 τὸν καὶ τεθνηῶτα προσηύδα φαιδίμος Ἐκτωρ·

855

» Πατρόκλεες, τί νύ μοι μαντεύεαι αἰπὸν ὄλεθρον;
 τίς **Φοῖδ'** εἴ κ' Ἀχιλλεύς, Θέτιδος πάς ἠνκόμοιο,
 φθῆγῃ ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ τυπείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι ; «

860

ὣς ἄρα φωνήσας δόρου χάλκεον ἐξ ὀτειλῆς
 ἔΦρουσε, λάξ προσβάς, τὸν δ' ὕπτιον ὥσ' ἀπὸ δουρός.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ρ.

Μενελάου ἀριστεία

- ... Ἐκτωρ μὲν Πάτροκλον, ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπέφρα, 125
 Φέλχ', ἴν' ἀπ' ὄμοιιν κεφαλὴν τάμοι ὀξεί χαλκῶ,
 τὸν δὲ ρέκων Τρωίησι Φερυσάμενος κυσὶ δοίη.
 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρον σάκος ἠύτε πύργον·
 Ἐκτωρ δ' ἄψ ἔς ὄμιλον ἰὼν ἀνεχάζεθ' ἑταίρων,
 ἔς δίφρον δ' ἀνόρουσε· δίδου δ' ὅ γε τεύχεα καλὰ 130
 Τρωσὶ φέρειν προτὶ Φάστν, μέγα κλέος ἔμμεναι αὐτῶ.
 Αἴας δ' ἀμφὶ Μενoitιάδῃ σάκος εὐρὸν καλύψας
 ἐστήκειν ὡς τίς τε λέων περὶ Φοῖσι τέκεσσι,
 ᾧ ῥά τε νῆπι' ἄγοντι συναντήσονται ἐν ὕλῃ
 ἄνδρες ἐπακτῆρες· ὁ δὲ τε σθένει βλεμεινέει· 135
 πᾶν δέ τ' ἐπισκόνιον κάτω ἔλκεται ὅσσε καλύπτων·
 ὡς Αἴας περὶ Πατρόκλῳ ἦρωι βεβήκει·
 Ἄτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν, ἀρηίφιλος Μενέλαος,
 ἐστήκει, μέγα πένθος ἐνὶ στήθεσσι ἀΦέξων. 139
 Τρῶες δὲ προέτυψαν ἀΦολλέες· ἦρχε δ' ἄρ' Ἐκτωρ.
 ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι διυπετέος ποταμοῖο
 βέβρονχεν μέγα κῦμα ποτὶ ῥόον, ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι
 ἠτόνες βοόωσιν ἐρευγομένης ἀλὸς ἔξω, 262
 265
 τόσση ἄρα Τρῶες ΦιΦαχῆ ἴσαν. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἔστασαν ἀμφὶ Μενoitιάδῃ ἔνα θυμὸν ἔχοντες· 267
 Αἴας γὰρ μάλα πάντας ἐπώχετο, πολλὰ κελεύων· 356
 οὔτε τιν' ἐξοπίσω νεκροῦ χάζεσθαι ἀνώγει
 οὔτε τινὰ προμάχεσθαι Ἀχαιῶν ἔξοχον ἄλλων,
 ἀλλὰ μάλ' ἀμφ' αὐτῶ βεβάμεν, σχεδόθεν δὲ μάχεσθαι.
 ὡς Αἴας ἐπέτελλε πελώριος, αἵματι δὲ χθῶν 360
 δεύετο πορφυρέῳ, τοὶ δ' ἀγχιστίνοι ἔπιπτον. 361
 τοῖον Ζεὺς ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων 400
 ἤματι τῶ ἐτάνυσσε κακὸν πόνον· οὐδ' ἄρα πῶ τι

Φείδее Πάτροκλον τεθνηότα δῖος Ἀχιλλεύς.
 πολλὸν γὰρ ἀπάνευθε νεῶν μάραντο θοάων,
 τείχε' ὑπο Τρώων· τό μιν οὐ ποτε Φέλλετο θυμῷ
 τεθνάμεν, ἀλλὰ ζῶν, ἐνιχοιμφθέντα πύλῃσιν, 405
 ἄψ ἀπονοστήσειν, ἐπεὶ οὐδὲ τὸ Φέλλετο πάμπαν,
 ἐκπέρσειν πτολίεθρον ἄνευ Φέθεν, οὐδὲ σὺν αὐτῷ.
 πολλάκι γὰρ τό γε μητρὸς ἐπέυθετο νόσφιν ἀκούων,
 ἧ Φοι ἀπαγγέλλεσκε Διὸς μέγαλοιο νόημα·
 δῆ τότε γ' οὐ Φοι ἔΦειπε κακὸν τόσον, ὅσσον ἐτύχθη, 410
 μήτηρ, ὅτι ῥά Φοι πολὺ φίλτατος ὄλεθ' ἐταῖρος.
 οἷ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες
 νολεμές ἐγχοίμπτοντο καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον·
 ὦδε δὲ τις Φείπεσεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 »ὦ φίλοι, οὐ μὰν ἡμῖν ἐνκλεές ἀπονέεσθαι 415
 νῆας ἐπι γλαφυράς, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα μέλαινα
 πᾶσι χάνοι· τό κεν ἡμῖν ἄφαρ πολὺ κέρδιον εἶη,—
 εἰ τοῦτον Τρώεσσι μεθήσομεν ἵπποδάμοισιν
 Φάστν πότι σφέτερον Φερούσαι καὶ κῦδος ἀρέσθαι.«
 ὣς δὲ τις αὐ Τρώων μεγαθύμων αὐδήσασκεν· 420
 »ὦ φίλοι, εἰ καὶ μοῖρα παρ' ἀνέρι τῷδε δαμῆναι
 πάντας ὁμῶς, μὴ πῶ τις ἐρωεέτω πολέμοιο.«
 ὣς ἄρα τις Φείπεσκε, μένος δ' ὄρσασκεν ἐταίρου.
 ὣς οἷ μὲν μάραντο, σιδήρειος δ' ὄρουμαγδὸς
 χάλκεον οὐρανὸν ἶκε δι' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο· 425
 ἵπποι δ' Αἰακίδαο μάχης ἀπάνευθεν ἐόντες
 κλαῖον, ἐπειδὴ πρῶτα πυθέσθην ἠγιόχοιο
 ἐν κονίησι πεσόντος ὑφ' Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο.
 ἧ μὰν Αὐτομέδων, Διώρεος ἄλκιμος υἱός,
 πολλὰ μὲν ἄρ μᾶστιγι θοῇ ἐπεμαίετο θείων, 430
 πολλὰ δὲ μελιχίοισι προσηύδα, πολλὰ δ' ἀρειῆ·
 τῷ δ' οὔτ' ἄψ ἐπὶ νῆας ἐπὶ πλατὺν Ἑλλήσποντον
 ἠθελέτην ἵμεναι οὔτ' ἐς πόλεμον μετ' Ἀχαιοῦς,
 ἀλλ' ὣς τε στήλη μένει ἔμπεδον, ἧ τ' ἐπὶ τύμβῳ

ἀνέρος ἐστήκη τεθνηότος ἢ ἔ γυναικός,
 ὧς μένον ἀσφαλέως περικαλλέα δίφρον ἔχοντες,
 οὔδε ἔνισκίμψαντε καρήατα δάκρυα δέ σφιν
 θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμιάδις ῥέε μυρομένοισιν
 ἠμόχοιο πόθῳ· θαλερὴ δὲ μαίνετο χαίτη
 ζεύγλης ἔξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν ἀμφοτέρωθεν. | 440
 μυρομένῳ δ' ἄρα τώγε Φιδῶν ἐλέησε Κροναίων,
 κινήσας δὲ κάρη προτὶ Φὸν μυθήσατο θυμὸν·
 » ἄ δ' Φειλώ, τί σφῶι δόμεν Πηλῆι Φάνακτι
 θνητῷ, ὕμεσ δ' ἐστὸν ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε ;
 ἢ ἴνα δυστήνοισι μετ' ἀνδράσι ἄλγε' ἔχῃτον ; | 445
 οὐ μὲν γάρ τί ποθ' ἐστὶν ὀϊζυρώτερον ἀνδρὸς
 πάντων, ὅσα τε γαῖαν ἔπι πνείει τε καὶ ἔρπει.
 ἀλλ' οὐ μὰν ὑμῖν γε καὶ ἄρμασι δαιδαλέοισιν
 Ἔκτωρ Πριαμίδης ἐποχήσεται· οὐ γὰρ ἔάσω·
 οὐ Φάλις ὡς καὶ τεύχε' ἔχει καὶ ἐπεύχεται αὐτῶς ; | 450
 γούνασι δ' ἐν σφῶν βαλέω μένος ἠδ' ἐνὶ θυμῷ,
 ὄφρα καὶ Αὐτομέδοντα σώσσειτον ἐκ πολέμοιο«. | 452
 ὧς Φειπῶν ἵπποισιν ἐνέπνευσεν μένος ἠΰ.
 τῷ δ' ἀπὸ χαιτάων κονήην οὐδάσδε βαλόντε
 ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρωῶας καὶ Ἀχαιοῦς.
 τοῖσι δ' ἔπ' Αὐτομέδων μάχετ' ἀγρόμενός περ ἑταίρων. | 459
 καὶ τότε ἄρ' Αἴας Φεῖπε βοήην ἀγαθὸν Μενέλαον· | 651
 » σκέπτεο νῦν, Μενέλαε διοτροφέες, αἶ κε Φίδηαι
 ζωὸν ἔτ' Ἀντίλοχον, μεγαθύμου Νέστορος υἱόν,
 ὄτρυνον δ' Ἀχιλῆι δαΐφρονι θάσσον ἰόντα
 Φειπέμεν ὅτι ῥά Φοι πολὺ φίλτατος ὄλεθ' ἑταῖρος«. | 655
 ὧς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε βοήην ἀγαθῆς Μενέλαος,
 βῆ δ' ἵμεναι ὧς τίς τε λέων ἀπὸ μεσσαύλοιο,
 ὅς τ' ἐπεὶ ἄρ κε κάμησι κόνας τ' ἀνδρας τ' ἐρεθίζων,
 οἷ τέ μιν οὐκ ἔάουσι βοῶν ἐκ πῖαο ἐλέσθαι
 πάννυχοι ἐγρήσσοντες· ὁ δὲ κροάων ἐρατίζων | 660
 ἰθύνει, ἀλλ' οὐ τι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄζοντες

ἀντίοι αἰσσοῦσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
 καιόμεναί τε δεταί, τὰς τε τρέει ἐσσύμενός περ·
 ἠῶθεν δ' ἀπὸ νόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῶ·
 ὧς ἀπὸ Πατρόκλοιο βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος 665
 ἦε πόλλ' ἀΐζων· περὶ γὰρ δΐε μή μιν Ἀχαιοὶ
 ἀργαλέου πρὸ φόβοιο ἔλωρ δηίοισι λῆποιεν. |
 πολλὰ δὲ Μηριόνη τε καὶ Αἰάντεσσ' ἐπέτελλεν·

» Αἴαντ', Ἀργείων ἠγῆτορε, Μηριόνη τε,
 νῦν τις ἐννεΐης Πατροκλέεος δΐειλοῖο 670
 μνησάσθω! πᾶσιν γὰρ ἐπίστατο μείλιχος ἔμμεν
 ζῶδς ἐών· νῦν F' αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κηχάνει«. |

ὧς ἄρα φωνήσας ἀπέβη ξανθὸς Μενέλαος,
 πάντοσε παπταίνων ὧς τ' αἰετός, ὃν ῥά τέ φασιν
 ὀξύτατον δέροκεσθαι ὑπουρανίων πετεηνῶν, 675
 ὃν τε καὶ ὑψόθ' ἐόντα πόδας ταχὺς οὐκ ἔλαθε πτώξ
 θάμνω ὕπ' ἀμφικόμῳ κατακείμενος, ἀλλὰ τ' ἐπ' αὐτῶ
 ἔσσοντο, καὶ τέ μιν ὄξα λαβὼν ἐξείλετο θυμόν.

ὧς τότε σοί, Μενέλαε διοτρεφές, ὅσσε φαιινῶ
 πάντοσε δινεΐσθην πολέων κατὰ Φέθνος ἐταίρων, 680
 εἴ ποθι Νέστορος υἱὸν ἔτι ζῶοντα Φίδοιτο. |

τὸν δὲ μάλ' αἰψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης
 θαρσύνονθ' ἐτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·
 ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·

» Ἀντίλοχ', εἰ δ' ἄγε δεῦρο, διοτρεφές, ὄφρα πύθῃαι 685
 λυγρῆς ἀγγελίης, ἣ μὴ ὤφελκε γενέσθαι!

ἦδη μὲν σὲ καὶ αὐτὸν ὀίομαι εἰσορόωντα
 γινώσκειν ὅτι πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κολίνδει,
 νίκη δὲ Τρώων πέφαται δ' ὄχ' ἀριστος Ἀχαιῶν,
 Πάτροκλος, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι τέτυκται. 690

ἀλλὰ σὺ γ' αἰψ' Ἀχιλῆι, θεῶν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 Φειπέμεν, αἶ κε τάχιστα νέκρον ἐπὶ νῆα σαώσῃ
 γυμνόν· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἔκτωρ. « |

ὧς ἔφατ', Ἀντίλοχος δὲ κατέστυγε μῦθον ἀκούσας.

- δ�ῆν δέ μιν ἀμφασίη Φεπέων λάβε, τὸ δέ Φοι ὄσσε
 δακρυόφι πλησθεν, θαλερὴ δέ Φοι ἔσχετο φωνή.
 ἀλλ' οὐδ' ὧς Μενελάου ἐφημοσύνης ἀμέλησεν,
 βῆ δὲ θέειν, τὰ δὲ τεύχε' ἀμύμονι δῶκεν ἐταίρω,
 Λαοδόκῳ, ὅς Φοι σχεδὸν ἔστρεφε μώνυχας ἵππους. |
 τὸν μὲν δάκρυ χέοντα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο 700
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ κακὸν Φέπος ἀγγελέοντα.
 οὐδ' ἄρα σοί, Μενέλαε διοτρεφές, ἦθελε θυμὸς
 τειρομένοις' ἐτάροισιν ἀμυνέμεν, ἔνθεν ἀπῆλθεν
 Ἀντίλοχος, μεγάλη δὲ ποθὴ Πυλίοισιν ἐτύχθη·
 ἀλλ' ὃ γε τοῖσιν μὲν Θρασημήδεα διὸν ἀνῆκεν,
 αὐτὸς δ' αὐτ' ἐπὶ Πατρόκλῳ ἦρωι βεβήκει. |
 στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι θέων, εἶθαρ δὲ προσσηύδα·
 »κεῖνον μὲν δὴ νησιὶν ἐπιπροέηκα θοῆσιν,
 ἐλθέμεν εἰς Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· οὐδέ Φ' οἶω
 νῦν ἵμεναι μάλα περ κεχολωμένον Ἐκτορι δίῳ· 710
 οὐ γάρ πώς κεν γυμνὸς ἐὼν Τρώεσσι μάχοιτο.
 ἡμεῖς δ' αὐτοὶ περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
 ἡμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
 Τρώων ἐξ ἐνοπῆς θάνατον καὶ κῆρα φύγωμεν.« |
 τὸν δ' ἡμείβεται ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας· 715
 »πάντα κατ' αἶσαν ἔΦειπες, ἀγακλεῆς ὦ Μενέλαε·
 ἀλλὰ σὺ μὲν καὶ Μηριόνης ὑποδύντε μάλ' ὄκα
 νεκρὸν ἀείραντες φέρετ' ἐκ πόνον· αὐτὰρ ὀπισθεν
 νῶϊ μαχεσόμεθα Τρωσίν τε καὶ Ἐκτορι δίῳ,
 Φῖσον θυμὸν ἔχοντες, ὁμώνμοι, οἳ τὸ πάρος περ 720
 μίμνομεν δξὸν Ἀορηα παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.« |
 ὧς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς ἀγκάζοντο
 ὕψι μάλα μεγάλως· ἐπὶ δὲ πτόλεμος τέτατό σφιν 723-36
 ἄγριος ἥντε πῦρ, τὸ τ' ἐπεσσύμενον πόλιν ἀνδρῶν
 ὄρμενον ἐξαίφνης φλεγέθει, μινύθουσι δὲ Φοῖκοι
 ἐν σέλαϊ μεγάλῳ τὸ δ' ἐπιβρέμει ἕς ἀνέμοιο.
 ὧς μὲν τοῖσ' ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν αἰχυμητῶν 740

ἄζηχῆς ὄρουμαγδὸς ἐπήιεν ἐρχομένοισιν. |
 οἷ δ', ὣς θ' ἠμίονοι κρατερόν μένος ἀμφιβαλόντες
Φέλκωσ' ἐξ ὄρεος κατὰ παιπαλόεσσαν ἀταρπὸν
 ἢ δοκὸν ἢ ἐ δόρου μέγα νῆμον· ἔν δέ τε θυμὸς
 τείρεθ' ὀμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἰδρῶ σπενδόντεσσιν. 745
 ὣς οἷ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον. | αὐτὰρ ὄπισθεν
 Αἴαντ' ἰσχανέτην, ὣς τε πρὶν ἰσχάνει ὕδωρ
 ὑλήεις, πεδίοιο διαπρύσιον τετυχηκώς,
 ὅς τε καὶ ἰφθίμων ποταμῶν ἀλεγεινὰ ῥέεθρα
 ἴσχει, ἄφαρ δέ τε πᾶσι ῥόον πεδίονδε τίθησιν, 750
 πλάζων· οὐδέ τί μιν σθένει ῥηγνῦσι ῥέοντες·
 ὣς αἰεὶ Αἴαντε μάχην ἀνέφερον ὀπίσσω
 Τρώων· | οἷ δ' ἅμ' ἔποντο, δύο δ' ἐν τοῖσι μάλιστα,
 Αἰνεΐας τ' Ἀγχισιάδης καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ.
 τῶν δ', ὣς τε παρῶν νέφος ἔρχεται ἢ ἐ κολοιῶν, 755
 οὐλον κεκλήγοντες, ὅτε προΐδωσιν ἰόντα
 κίρκον, ὃ τε σμικρῆσι φόνον φέρει ὀρνίθεσσιν,
 ὣς ἄρ' ὑπ' Αἰνεΐα τε καὶ Ἔκτορι κοῦροι Ἀχαιῶν
 οὐλον κεκλήγοντες ἴσαν, λήθοντο δὲ χάριμης.
 πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ πέσον περὶ τ' ἀμφὶ τε τάφρον 760
 φευγόντων Δαναῶν· πολέμου δ' οὐ γίγνεται ἔρωή. |

ΙΛΙΑΔΟΣ Σ.

Ἀχιλλέως ἀνάστασις

ὣς οἷ μὲν μάραντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιοι,
 Ἀντίλοχος δ' Ἀχιλῆϊ πόδας ταχὺς ἄγγελος ἦλθεν.
 τὸν δ' εὖρε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων,
 τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμόν, ἃ δὴ τετελεσμένα ἦεν·
 ὀχθήσας δ' ἄρα Φεΐπε πρὸς ὄν μεγαλήτορα θυμόν. 5
 «ὦ μοι ἐγώ, τί τ' ἄρ' αὖτε κἀρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
 νηυσὶν ἔπι κλονέονται ἀτυζόμενοι πεδίοιο;

μὴ δὴ μοι τελέσῃσι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῷ,
 ὣς ποτέ μοι μήτηρ διεπέφραδε καὶ μοι ἔφειπεν
 Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον ἔτι ζώοντος ἐμεῖο 10
 χερσὶν ὑπο Τρώων λείψειν φάος ἡελίοιο.
 ἦ μάλα δὴ τέθνηκε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός,
 σχέτλιος! ἦ F' ἐκέλευον ἀποσάμενον δῆμιον πῦρ
 ἄψ ἐπὶ νῆας ἵμεν, μηδ' Ἔκτορι Fίφι μάχεσθαι. « |
 ἦος ὁ ταῦθ' ὄρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, 15
 τόφρα Fοι ἐγγύθεν ἦλθεν ἀγανοῦ Νέστορος υἱός,
 δάκρυα θεορμὰ χέων, φάτο δ' ἀγγελίην ἀλεγεινήν·
 » ὦ μοι, Πηλέος υἱὲ δαΐφρονος, ἦ μάλα λυγρῆς
 πεύσειαι ἀγγελίης, ἦ μὴ ὄφελλε γενέσθαι!
 κεῖται Πάτροκλος, νέκνος δὲ δὴ ἀμφιμάχονται 20
 γυμνοῦ· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἔκτωρ. « |
 ὣς φάτο, τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα.
 ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἐλὼν κόριν αἰθαλόεσσαν
 χεύατο κακὴν κεφαλῆς, χαρίεν δ' ἤσχυνε πρόσωπον· 25
 νεκταρέφ δὲ χιτῶν μέλαιν' ἀμφίζανε τέφρη.
 αὐτὸς δ' ἐν κονίῃσι μέγας μεγαλωστί ταυνοθεῖς
 κεῖτο, φίλησι δὲ χερσὶ κόμην ἤσχυνε δαΐζων. |
 δμῳαὶ δ', ἄς Ἀχιλεὺς λήισσατο Πάτροκλός τε,
 θυμὸν ἀκηχέμεναι μέγα FίFαχον, ἐκ δὲ θύραζε 30
 ἔδραμον ἀμφ' Ἀχιλῆα δαΐφρονα, χερσὶ δὲ πᾶσαι
 στήθεα πεπλήγοντο, λύθην δ' ὑπὸ γυῖα Fεκάστης. |
 Ἀντίλοχος δ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο δάκρυα λείβων,
 χεῖρας ἔχων Ἀχιλῆος· ὁ δ' ἔστενε κυδάμιμον κῆρ·
 ἔδFιε γὰρ μὴ λαιμὸν ἀποτιμήξειε σιδήρῳ.
 σμερδαλέον δ' ὄμωξεν. | ἄκουσε δὲ πότνια μήτηρ 35
 ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἄλός παρὰ πατρὶ γέροντι
 κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα· θεαὶ δέ μιν ἀμφαγέροντο,
 πᾶσαι, ὅσαι κατὰ βένθος ἄλός Νηρηίδες ἦσαν. 38
 τῶν δὲ καὶ ἀργύρεον πλῆτο σπέος· αἶ δ' ἅμα πᾶσαι 50
 στήθεα πεπλήγοντο, Θέτις δ' ἐξῆρχε γόοιο·

» κλύετε, κασίγνηται Νηρηίδες, ὄφρ' ἐν πάσαι
 Φεΐδεν' ἀκούουσαι ὅσ' ἐμῶ ἔνι κήδεα θυμῶ. |
 ὦ μοι ἐγὼ δ' Φειλή, ὦ μοι δυσσαριστοτόκεια !
 ἦ τ' ἐπεὶ ἄρ' τέκον υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε, 55
 ἔξοχον ἠρώων· ὃ δ' ἀνέδραμεν ἔρονεϊ Φῖτος·
 τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὧς γουνοῦ ἀλωῆς,
 νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσι Φίλιον εἴσω
 Τρωσὶ μαχεσσόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὐτίς
 Φοίκαδε νοστήσαντα, δόμον Πηλῆιον εἴσω. 60
 ὄφρα δέ μοι ζῶει καὶ ὄρῃ φάος ἠελίοιο,
 ἄχνηται, οὐδέ τί Φοι δύναιμι χροαισιμῆσαι ἰούσα. |
 ἀλλ' εἴμ', ὄφρα Φίδωμι φίλον τέκος, ἠδ' ἐπακούσω
 ὅτι μιν ἔκετο πένθος ἀπὸ πτολέμοιο μένοντα. » |
 ὧς ἄρα φωνήσασα λίπε σπέος· αἱ δὲ σὺν αὐτῇ 65
 δακρυόεσσαι ἴσαν, περὶ δέ σφισι κῆμα θαλάσσης
 ῥήγγντο. ταὶ δ' ὅτε δὴ Τροίην ἐρύβωλον ἔκοντο,
 ἀκτὴν εἰσανέβαιρον ἐπισχερῶ, ἔνθα θαμειῖαι
 Μυρμιδόνων ΦέΦροντο νέες ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλλῆα. |
 τῶ δὲ βαρὺ στενάχοντι παρίστατο πότνια μήτηρ, 70
 ὄξυν δὲ κωκύσασα κάρη λάβε παιδὸς ἐΦοῖο
 καί Φ' ὀλοφρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 » τέκνον, τί κλαίεις ; τί δέ σε φρένας ἔκετο πένθος ;
 ἐξαῦδα, μὴ κεῖθε· τὰ μὲν δὴ τοι τετέλεσται
 ἐκ Διός, ὧς ἄρα δὴ πρὶν γ' εὐχέο χειρᾶς ἀνασχών, 75
 πάντας ἐπὶ πρόμνησι Φαλήμεναι υἱᾶς Ἀχαιῶν,
 σεῖ' ἐπιδευομένους, παθέμεν τ' ἀΦεκήλια Φέρογα. » |
 τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 » μήτηρ ἐμή, τὰ μὲν ἄρ' μοι Ὀλύμπιος ἐξετέλεσσεν·
 ἀλλὰ τί μοι τῶν ἦδος ! ἐπεὶ φίλος ὄλεθ' ἑταῖρος, 80
 Πάτροκλος, τὸν ἐγὼ περὶ πάντων τῶν ἐταίρων,
 Φῖσον ἐμῇ κεφαλῇ· τὸν ἀπόλεσα, τεύχεα δ' ἔκτωρ
 δηρώσας ἀπέδυσσε πελώρια, θαῦμα Φιδέσθαι,
 καλά· τὰ μὲν Πηλῆι θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα

- ἤματι τῷ, ὅτε σε βροτοῦ ἀνέρος ἔμβalon εὐνή. | 85
 αἶθ' ὄφελος σὺ μὲν αἶθι μετ' ἀθανάτησ' ἀλίησιν
 ναίειν, Πηλεὺς δὲ θνητὴν ἀγαγέσθαι ἄκουτιν!
 νῦν δ'... ἵνα καὶ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μυχίον εἴη
 παιδὸς ἀποφθιμένοιο, τὸν οὐχ ὑποδέξῃαι αὐτίς
 Φοῖζαδε νοστήσαντ', ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ θυμὸς ἀνωγεν 90
 ζώμεν οὐδ' ἀνδρῶσσι μετέμμεναι, αἶ κε μὴ Ἐκτορ
 πρῶτος ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τρωεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσση,
 Πατρόκλοιο δ' ἔλωρα Μενoitιάδεω ἀποτείση.» |
 τὸν δ' αὖτε προσέφειπε Θέτις κατὰ δάκρον χέουσα:
 »ὠκύνμορος δὴ μοι, τέκος, ἔσσει, οἷ' ἀγορῆεις· 95
 αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μεθ' Ἐκτορα πότμος ἐτόιμος.» |
 τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 »αὐτίκα τεθναίην, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἐταίρω
 κτεινομένῳ ἐπαμῶναι· ὁ μὲν μάλα τηλόθι πάτριος
 ἔφθιτ', ἐμεῖο δὲ δεύετ' ἀοῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι. | 100
 νῦν δ'... ἐπεὶ οὐ νέομαι γε φίλην ἐς πατρίδα γαίαν,
 οὐδέ τι Πατρόκλω γενόμεν φάος οὐδ' ἐτάροισιν
 τοῖσ' ἄλλοισ', οἷ δὴ πολέες δάμεν Ἐκτορι δίφω,
 ἀλλ' ἤμῃ παρὰ νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης,
 τοῖος ἐών, οἷος οὐ τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων 105
 ἐν πολέμῳ! ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι·
 ὧς ἔρις ἔκ τε θεῶν ἔκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιο
 καὶ χόλος! ὅς τ' ἐφῆκε πολὺφρονά περ χαλεπήναι,
 ὅς τε πολὺ γλοκίων μέλιτος καταλειβομένοιο
 ἀνδρῶν ἐν στήθεσσι ἀφέξεται ἥντε καπνός· 110
 ὧς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσε Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετόχθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ,
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκη·
 νῦν δ' εἴμ', ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετῆρα κινήω,
 Ἐκτορα· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δεξομαι, ὀππότε κεν δὴ 115
 Ζεὺς ἐθέλη τελέσαι ἠδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι· 116
 μηδέ μ' ἔρουκε μάχης, φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις.» | 126

τὸν δ' ἠμείβεται ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
 »γαί δὴ ταῦτά γε, τέκνον, ἐτήτομα· οὐ κακόν ἐστιν
 τειρομένοις ἑτάροισιν ἀμυνέμεν αἰπὺν ὄλεθρον·
 ἀλλὰ τοι ἔντα καλὰ μετὰ Τρώεσσιν ἔχονται, 130
 χάλκεα μαρμαίροντα· τὰ μὲν κορυθαίολος Ἔκτωρ
 αὐτὸς ἔχων ὄμοισιν ἀγάλλεται· οὐδὲ Φέημι
 δηρὸν ἐπαγλαῖεῖσθαι, ἐπεὶ φόνος ἐγγύθεν αὐτῷ·
 ἀλλὰ σὺ μὲν μήπω καταδύσσο μῶλον Ἄρηος,
 πρὶν γ' ἐμὲ δεῦρ' ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσι Φίδηαι· 135
 ἠῶθεν γὰρ νίσσομ', ἅμ' ἠελίῳ ἀνιόντι,
 τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἡφαιστοῖο Φάνακτος.» |

ὣς ἄρα φωνήσασα πάλιν τράπεθ' υἱὸς ἐΦοῖο,
 καὶ στρεφθεῖς ἄλιησι κασιγνήτησι μετηύδα·
 »ὑμεσ μὲν νῦν δῦτε θαλάσσης εὐρέα κόλπον, 140
 ὀψόμεναί τε γέρονθ' ἄλιον καὶ δώματα πατρὸς,
 καὶ Φοὶ πάντ' ἀγορεύσατ'· ἐγὼ δ' ἐς μακρὸν Ὀλυμπον
 εἶμι παρ' Ἡφαιστον κλυτοτέχνην, αἴ κ' ἐθέλησιν
 νιέ' ἐμῷ δόμεναι κλυτὰ τεύχεα παμφανόοντα.» |

ὣς ἔφαθ', αἶ δ' ὑπὸ κῆμα θαλάσσης αὐτίκ' ἔδυσαν· 145
 ἦ δ' αὐτ' Ὀδλυμπόνδε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
 ἦεν, ὄφρα φίλῳ παιδὶ κλυτὰ τεύχε' ἐνεΐκαι. |

τὴν μὲν ἄρ' Ὀδλυμπόνδε πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 θεσπεσίῳ ἀλαλητῷ ὑφ' Ἐκτορος ἀνδροφόνου
 φεύγοντες νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο. | 150
 οὐδέ κε Πάτροκλόν περ ἐνκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 ἐκ βελέων φερούσαντο νέκυν, θεράποντ' Ἀχιλλῆος·
 αὖτις γὰρ δὴ τόν γε κίχον λαός τε καὶ ἵπποι
 Ἔκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς, φλογὶ Φείκελος ἀλκῆν.
 τρὶς μὲν μιν μετόπισθε ποδῶν λάβε φαίδιμος Ἔκτωρ 155
 Φελκόμεναι μεμαώς, μέγα δὲ Τρώεσσιν ὁμόκλα·
 τρὶς δὲ δὴ Δῖαντες, θοῦριν ἐπιφειμένοι ἀλκῆν,
 νεκροῦ ἀπεστυφέλιξαν· ὃ δ' ἔμπεδον, ἀλκί πεποιθώς,
 ἄλλοτ' ἐπαΐξασκε κατὰ μῦθον, ἄλλοτε δ' αὖτε

στάσκε μέγα **Φι**Φάχων· ὀπίσω δ' οὐ χάζετο πάμπαν. 160
ὡς δ' ἀπὸ σώματος οὐ τι λένοντ' αἰθωνα δύνανται
ποιμένεις ἄγραυλοι μέγα πεινάοντα δίσσθαι,
ὡς ῥα τὸν οὐκ ἐδύναντο δύο Αἴαντε κορυστά
Ἔκτορα Πριαμίδην ἀπὸ νεκροῦ δεδ**Φ**ίξασθαι·
καὶ νῦν κέ **Φ**' Ἔ**Φ**ρουσσέν τε καὶ ἄσπετον ἦρατο κῶδος, 165
εἰ μὴ Πηλεΐωνι ποδὴνεμος ὠκέα **Φ**ίρις
ἄγγελος ἦλθε θεόσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι,
κρύβδα Διὸς ἄλλων τε θεῶν· πρὸ γὰρ ἦκέ μιν Ἦρη. |
ἀγχοῦ δ' ἴσταμένη **Φ**έπεα πετροέοντα προσηόδα·
» ὄρσοε, Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν· 170
Πατροκλῶ ἐπάμνον, οὐ εἶνεκα φύλοπις αἰνή
ἔσθηκε πρὸ νεῶν. οἱ δ' ἀλλήλους ὀλέκουσιν,
οἱ μὲν ἀμυνόμενοι νέκυνος πέρι τεθνηῶτος,
οἱ δὲ **Φ**ερούσσασθαι ποτὶ **Φ**ίλιον ἠνεμόεσαν
Τρωῶς ἐπιθύουσι· μάλιστα δὲ φαίδιμος Ἔκτωρ 175
Φελκόμεναι μέμονεν· κεφαλὴν δέ **Φ**ε θυμὸς ἀνώγει
πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσι, ταμόνθ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειροῆς.
ἀλλ' ἄνα, μῆδ' ἔτι κεῖσο! σέβας δέ σε θυμὸν ἰκέσθω,
Πάτροκλον **Τ**ρωίησι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι·
σοὶ λῶβη, αἶ κέν τι νέκυνος ἠσχυρμένος ἔλθῃ. « | 180
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρχης δῖος Ἀχιλλεύς·
» **Φ**ίρι θεά, τίς τ' ἄρ σε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἦκεν; «
τὸν δ' ἀπτε προσέ**Φ**ειπε ποδὴνεμος ὠκέα **Φ**ίρις·
» Ἦρη με προέηκε, Διὸς κυδρὴ παράκοιτις·
οὐ **Φ**οῖδε Κρονίδης ὑφίζυγος οὐδέ τις ἄλλος 185
ἀθανάτων, οἱ Ὀλυμπον ἀγάννηφον ἀμφινέμονται. « |
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
» πῶς τ' ἄρ' ἴω μετὰ μῶλον; ἔχουσι δὲ τεύχεα κεῖνοι·
μήτηρ δ' οὐ με φίλη πρίν γ' εἶε θωρήσσεσθαι,
πρίν γ' ἀτὴν ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσι **Φ**ίδωμαι· 190
στεῦτο γὰρ Ἠφαίστοιο πάρ' οἰσέμεν ἔντεα καλά.
ἄλλου δ' οὐ τεο **Φ**οῖδα, τέο κλυτὰ τεύχεα δύο,

εἰ μὴ Αἴαντός γε σάκος Τελαμωνιάδαο.

ἀλλὰ καὶ αὐτός, Φέλπομ', ἐνὶ πρότοισιν ὀμιλεῖ,

ἔργχει δημόων περὶ Πατρόκλοιο θανόντος. « | 195

τὸν δ' αὖτε προσέφειπε ποδὴγεμος ὠκέα Φῖρις·

»εὖ νῦ καὶ ἡμεῖς Φίδμεν ὅ τοι κλυτὰ τεύχε' ἔχοντα·

ἀλλ' αὐτως ἐπὶ τάφρον ἰὼν Τρώεσσι φάνηθι,

αἷ κέ σ' ὑποδφείσαντες ἀπόσχονται πολέμοιο

Τρώες, ἀναπνεύσοσι δ' ἀρήιοι νῆες Ἀχαιῶν 200

τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο. « |

ἢ μὲν ἄρ' ὥς Φειποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Φῖρις,

αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς ὄρωτο δίφιλος· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη

ᾧμοισ' ἰφθίμοισι βάλ' αἰγίδα θυσανόεσσαν,

ἀμφὶ δέ Φοι κεφαλῇ νέφος ἔστεφε διὰ θεῶων 205

χρῦσεον, ἐκ δ' αὐτοῦ δαίτε φλόγα παμφανώωσαν.

ὥς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐκ Φάστεος αἰθέρ' ἵκηται

τηλόθεν ἐκ νήσων, τὴν δῆμοι ἀμφιμάχονται,

οἳ δὲ πανημέριοι στουγερῶ κρύνονται Ἄρηι 210

ἄσπετος ἔκ σφετέρου', ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι

πυρσοὶ τε φλεγέθουσιν ἐπήτοιοι, ὑψόσε δ' ἀγῆ

γίγνεται αἴσσοῦσα, περικυόνεσσι Φιδέσθαι,

αἷ κέν πως σὺν νηυσὶν ἀρῆς ἀλκτιῆρες ἴκωνται·

ὥς ἀπ' Ἀχιλλῆος κεφαλῆς σέλας αἰθέρ' ἵκανε. |

στῆ δ' ἐπὶ τάφρον ἰὼν ἀπὸ τείχεος, οὐδ' ἐς Ἀχαιοὺς 215

μίσητο· μητρὸς γὰρ πυκνὴν ὀπίζιτ' ἐφετιμῆν.

ἔνθα στὰς ἦΦυσ', ἀπάτερθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη

φθέγγεατ'· ἀτὰρ Τρώεσσιν ἔν ἄσπετον ὄρωσε κυδοιμόν.

ὥς δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνή, ὅτε ΦίΦαχε σάλπιγξ 220

Φάστῳ περιπλομένων δηῶων ὕπο θυμορροιστέων,

ὥς τότε ἀριζήλη φωνή γένητ' Αἰαζίδαο. |

οἳ δ' ὥς σὺν αἶον Φόπα χάλκεον Αἰαζίδαο,

πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ καλλίτριχες ἵπποιο

ἄψ ὄχεα τροπαῶν· ὄσσαντο γὰρ ἄλγεα θυμῶν·

ἠνίοχοι δ' ἔκκληγεν, ἐπεὶ Φίδον ἀκάματον πῶρ 225

δΦεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμου Πηλεΐωνος
 δαΐομενον· τὸ δὲ δαΐε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη.
 τοῖς μὲν ὑπὲρ τάφρου μέγα Φίφαχε διὸς Ἀχιλλεύς,
 τοῖς δὲ κωκῆθησαν Τρῶες κλειτοὶ τ' ἐπίκουροι.
 ἔνθα δὲ καὶ τότε ὄλοντο δωδέκα φῶτες ἄριστοι 230
 ἀμφὶ σοφοῖσ' ὀχέεσσι καὶ ἔγχεσιν. | αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἀσπασίως Πάτροκλον ὑπέκ βελέων ἐρούσαντες
 κάτθεσαν ἐν λεχέεσσι· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι
 μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι ποδώκης εἶπει· Ἀχιλλεύς 235
 δάκρυα θεομὰ χέων, ἐπεὶ εἶσΦιδε πιστὸν ἑταῖρον
 κείμενον ἐν φέρτρῳ δεδαῖγμένον ὀξεί χαλκῷ.
 τὸν ὃ' ἦ τοι μὲν ἔπεμπε σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
 ἐς πόλεμον, οὐδ' αὐτίς ἐδέξατο νοστήσαντα. |

Ἥελιον δ' ἀκάμαντα βοῶπις πότνια Ἥρη
 πέμψεν ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥοὰς ἀφέροντα νέεσθαι· 240
 Ἥέλιος μὲν ἔδν, παύσαντο δὲ διοὶ Ἀχαιοὶ
 φυλόπιδος κρατερῆς καὶ ὁμοίου πτολέμοιο. |

Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης
 χωρήσαντες ἔλυσαν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
 ἐς δ' ἀγορὴν ἤγροντο, πάρος δόροιο μέδεσθαι. 245
 ὀρθῶν δ' ἑσταότων ἀγορὴ γένητ', οὐδέ τις ἔτλη
 ἔξεσθαι· πάντας γὰρ ἔχε τρόμος, οὔνεκ' Ἀχιλλεύς
 ἔξεφάνη, δΦηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαντ' ἀλεγεινῆς. |
 τοῖσι δὲ Πολυδάμας πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν
 Πανθοῖδης· ὁ γὰρ οἶος ὄρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω. 250
 Ἔκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος, ἱῆ δ' ἐν νυκτὶ γέγοντο·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄο μύθοισιν, ὁ δ' ἔγχεϊ πολλὸν ἐνίκαι·
 ὁ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέΦειπεν· |

ἀμφὶ μάλα φράζεσθε, φίλοι· κέλομαι γὰρ ἔγωγε
 Φάστνδε νῦν ἵμεναι, μὴ μιμνέμεν Ἡῶα διαν 255
 ἐν πεδίῳ παρὰ νηυσί· Φεκάς δ' ἀπὸ τείχεός εἰμεν·
 ὄφρα μὲν οὗτος ἀνήρῃ Ἀγαμέμνονι μήριε δίῳ,
 τόφρα δὲ ὀηίτεροι πολεμιζέμεν ἦσαν Ἀχαιοί·

χαίρεσκον γὰρ ἐγὼ γε θεῶσ' ἐπὶ νηυσὶν ἰαύων,
 Φελπόμενος νῆας αἰρησέμεν ἀμφιΦελλίσσας. 260

νῦν δ' αἰνῶς δέδφοικα ποδώκεα Πηλεΐωνα
 οἷος κείνοο θυμὸς ὑπέρβιος, οὐκ ἐθέλησει
 μιμνέμεν ἐν πεδίῳ, ὅθι περ Τρωῶες καὶ Ἀχαιοὶ
 ἐν μέσῳ ἀμφοτέροι μένος Ἄρηος दाτέονται,
 ἀλλὰ περὶ πτόλιός τε μαχέσεται ἠδὲ γυναικῶν. | 265

ἀλλ' ἴομεν προτὶ Φάστν, πίθεσθὲ μοι· ὧδε γὰρ ἔσται·
 νῦν μὲν νῦξ ἀπέπασσε ποδώκεα Πηλεΐωνα
 ἀμβροσίῃ· εἰ δ' ἄμμε κηχῆσεται ἐνθάδ' ἐόντας
 αὔριον ὄρηθηεις σὺν τεύχεσιν, εὖ νύ τις αὐτὸν
 γνώσεται· ἀσπασίως γὰρ ἀφίξεται Ἴλιον ἱρήν 270

ὅς κε φύγη, πολλοὺς δὲ κύνες καὶ γῦρες ἔδονται
 Τρωῶν· αἶ γὰρ δὴ μοι ἀπ' οὔατος ὧδε γένοιτο! |
 εἰ δέ κ' ἐμοῖσι Φέπεσσι πιθώμεθα, κηδόμενοί περ,
 νύκτα μὲν εἰν ἀγορῇ σθένος ἔξομεν, ἄστν δὲ πύργου
 ὑψηλαί τε πύλαι σανίδες τ' ἐπὶ τῆσ' ἀραρυταὶ 275
 μακροαὶ ἐύξεστοι ἐζευγμένα εἰρούσσονται.

πρωὶ δ' ὑπηίοιοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 στησόμεθ' ἄμ πύργους· τῷ δ' ἄλγιον, αἶ κ' ἐθέλῃσιν
 ἐλθὼν ἐκ νηῶν περὶ τείχεος ἄμμι μάχεσθαι.

ἄψ πάλιν εἶσ' ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κ' ἐριαύχενας ἵππους 280
 παντοίου δρόμου ἄση ὑπὸ πτόλιν ἠλασκάζων.
 εἴσω δ' οὐ μιν θυμὸς ἐφορμηθῆμεν ἑάσει,
 οὐδέ ποτ' ἐκπέρσει· πρὶν μιν κύνες ἀργοὶ ἔδονται. « |

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα Φιδῶν προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 » Πολυδάμα, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις, 285
 ὅς κέλευι κατὰ Φάστν Φαλήμεναι αὐτὶς ἰόντας·

ἦ οὐπω κεκόρησθε ΦεΦελμένοι ἔνδοθι πύργων;
 πρὶν μὲν γὰρ Προιάμοιο πόλιν μέροπες ἄνθρωποι
 πάντες ἐμυθέσκοντο πολύχρυσον πολύχαλκον·
 νῦν δὲ δὴ ἐξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλά, 290
 πολλὰ δὲ δὴ Φρυγίην καὶ Μηρονίην ἐρατεινήν

κτήματα περιάμεν' ἵκει, ἐπεὶ μέγας ᾠδύσατο Ζεὺς.
 νῦν δ' ὅτε πέρ μοι ἔδωκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω
 κῆδος ἀρέσθ' ἐπὶ νηυσὶ θαλάσῃ τ' ἔλσαι Ἀχαιοὺς,
 νήπιε, μηκέτι ταῦτα νοήματα φαῖν' ἐνὶ δῆμῳ·
 οὐ γάρ τις Τρώων ἐπιπείσεται· οὐ γὰρ εἶσω. |
 ἀλλ' ἄγεθ', ὧς κεν ἐγὼ Φείπω πειθώμεθα πάντες·
 νῦν μὲν δόρυπον ἔλεσθε κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν,
 καὶ φυλακῆς μνήσασθε καὶ ἐργήγορθε Φέκαστος·
 Τρώων δ' ὅς κτεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάζει,
 συλλέξας λαοῖσι δότω καταδημοβορῆσαι,
 τῶν τινα βέλτερόν ἐστιν ἐπαυρέμεν ἤπερ Ἀχαιοὺς.
 προῶ δ' ὑπήοιοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 νηυσὶν ἔπι γλαφυρῆσιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα. |
 εἰ δ' ἔτεόν παρὰ ναῦφιν ἀνέστη δῖος Ἀχιλλεύς,
 ἄλγιόν, αἶ κ' ἐθέλῃσι, τῷ ἔσσεται. οὐ μιν ἐγὼ γε
 φεύξομαι ἐκ πολέμοιο δυσηγέος, ἀλλὰ μάλ' ἄντην
 στήσομαι, ἣ κε φέρῃσι μέγα κράτος, ἣ κε φεροίμην.
 ξυνὸς Ἐνυάλιος, καὶ τε κτενέοντα κατέκτα. « |
 ὧς ἔκτωρ ἀγόρευ', ἐπὶ δὲ Τρωῶες κελάδησαν
 νήπιοι· ἔκ γάρ σφι φρένας εἴλετο Παλλὰς Ἀθήνη·
 ἔκτωρ μὲν γὰρ ἐπήγεσαν κατὰ μητιόωντι,
 Πολυδάμαντι δ' ἄρ' οὐ τις, ὅς ἐσθλὴν φράζετο βουλήν.
 δόρυπον ἔπειθ' εἴλοντο κατὰ στρατόν. | αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 παννύχιοι Πάτροκλοιν ἀνεσιτενάχοντο γοῶντες.
 τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἀδινοῖ' ἐξῆρχε γόοιο,
 χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνοισι θέμενος στήθεσφιν ἐταίρου,
 πυκνὰ μάλα στενάχων ὧς τε λῖς ἠυγένειος,
 ᾧ ῥά θ' ὑπὸ σκύμνονος ἐλαφιβόλος ἀρπάσῃ ἀνήρ
 ὕλης ἐκ πυκνῆς· ὁ δέ τ' ἄχρνται ὕστερος ἐλθῶν,
 πολλὰ δέ τ' ἄργε' ἐπῆλθε μετ' ἀνέρος ἵχρε' ἔρευνῶν,
 εἷ ποθεν ἐξεύροι· μάλα γὰρ δριμύς χόλος αἰρεῖ·
 ὧς ὁ βαρὺν στενάχων μετεφώνεε Μυρμιδόνεσσιν· |
 ὦ πόποι, ἦ ῥ' ἄλιον Φέπος ἐκβαλον ἤματι κείνῳ,

- θαρσύνων ἦρωα Μενόϊτιον ἐν μεγάροισιν· 325
 φῆν δέ Φοι εἰς Ὀπότεντα περικλυτὸν υἱὸν ἀπάξειν
Φίλον ἐκπέρσαντα, λαχόντα τε λιγίδος αἴσαν.
 ἀλλ' οὐ Ζεὺς ἀνδρῶσσι νοήματα πάντα τελευτᾷ.
 ἄμφω γὰρ πέπρωται ὁμοίην γαῖαν ἐρεῦσαι
 αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νοστήσαντα 330
 δέξεται ἐν μεγάροισι γέρον ἱππηλάτα Πηλεὺς
 οὐδὲ Θέτις μήτηρ, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα καθέξει. |
 νῦν δ' ἐπεὶ οὖν, Πάτροκλε, σέ' ὕστερος εἶμ' ὑπὸ γαῖαν,
 οὐ σε πρὶν κτεριῶ, πρὶν γ' Ἐκτορος ἐνθάδ' ἐνεῖκαι
 τέχεα καὶ κεφαλὴν, μεγαθύμου σεῖο φονῆος· 335
 δώδεκα δὲ προπάρουθε πυρῆς ἀποδειροτομήσω
 Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθεῖς.
 τόφρα δέ μοι παρὰ νηυσὶ κορωνίσι κείσεται αὐτως,
 ἄμφι δὲ σὲ Τρωαὶ καὶ Δαρδανίδες βαθύκολποι 340
 κλαύσονται νύκτας τε καὶ ἡμέματα δάκρυον χέουσαι,
 τὰς αὐτοὶ καμόμεσθα βίηφι τε δουρί τε μακροῦ,
 πείρας πέρθοντε πόλις μερόπων ἀνθρώπων. « |
 ὣς Φειπὼν ἐτάροισιν ἐκέκλετο δῖος Ἀχιλλεύς
 ἄμφι πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα τάχιστα 345
 Πάτροκλον λούσειαν ἄπο βρότον αἱματόεντα.
 οἱ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἴστασαν ἐν πυρὶ κηλέω,
 ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἐλόντες·
 γάστρην μὲν τρίποδος πῆρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ ζέσσειεν ὕδωρ ἐνὶ Φήροπι χαλκῷ,
 καὶ τότε δὴ λουσάν τε καὶ ἤλειψαν λίπ' ἐλαίω, 350
 ἐν δ' ὠτειλὰς πλησαν ἀλείφατος ἐννεώροιο·
 ἐν λεχέεσσι δὲ θέντες ἐανῶ λίπὶ κάλυψαν
 ἔς πόδας ἐκ κεφαλῆς, καθύπερθε δὲ φάρεϊ λευκῷ.
 παννύχοι μὲν ἔπειτα πόδας ταχὺν ἄμφ' Ἀχιλλῆα
 Μυρμιδόνες Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες. | 355
 Ὅπλοποιία.
- Ἡφαίστου δ' ἵκανε δόμον Θέτις ἀργυρόπεζα 369

ἄφθιτον ἀστερόεντα, μεταπρεπέ' ἀθανάτοισιν,
 χάλκεον, ὃν ὅ' αὐτὸς ποιήσατο κωλλοποδίων·
 τὸν δ' εὖρ' ἰδρώοντα Φελισσόμενόν περὶ φύσας,
 σπεύδοντα· τρίποδας γὰρ ἐΦείκοσι πάντας ἔτευχεν
 ἐστάμεναι περὶ τοῖχον ἐνσταθῆός μεγάρου,
 χρύσεια δέ σφ' ὑπὸ κίχλα Φεκάστῳ πνυμένῃ θῆκεν,
 ὄφρα Φοι αὐτόματοι θεῖον δυσαΐατ' ἀγῶνα
 ἦδ' αὖτις πρὸς δῶμα νεοΐατο, θαῦμα Φιδέσθαι.
 οἳ δ' ἦ τοι τόσσοι μὲν ἔχον τέλος, οὐατα δ' οὐπω
 δαιδάλεα προσέκειτο· τὰ ὅ' ἦρτε, κόπτε δὲ δεσμούς.
 ὄφρ' ὃ γε ταῦτ' ἐπονεῖτο Φιδυῖησι πραπίδεςσιν,
 τόφρα Φοι ἐγγύθεν ἦλθε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
 τὴν δὲ Φίδε προμολοῦσα Χάρις λιπαροκρήδεμνος
 καλή, τὴν ὄπτις περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·
 ἔν τ' ἄρα Φοι φῦ χειρὶ Φέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 »τίπτε, Θεῦ τανύπεπλε, ἰκάνεις ἡμέτερον δῶ
 αἰδοίη τε φίλη τε; πάρος γε μὲν οὐ τι θαμίζεις.
 ἀλλ' ἔπεο προτέρω, ἵνα τοι πάρ ξείνια θῆω.«
 ὣς ἄρα φωνήσασα πρόσω Φ' ἄγε δία θεῶων.
 τὴν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπὶ θρόνον ἀργυροῦχλον,
 καλοῦ δαιδαλέοι', ὑπὸ δὲ θρηῆνυς ποσὴν ἦεν·
 κέκλετο δ' Ἡφαιστον κλυτοτέχνην Φεῖπέ τε μῦθον·
 »Ἡφαιστε, πρόμολ' ὦδε· Θεῖς νύ τι σεῖο χατίζει.«
 τὴν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·
 »ἦ ῥά νύ μοι δΦεινή τε καὶ αἰδοίη θεὸς ἔνδον,
 ἦ μ' ἐσάωσ', ὅτε μ' ἄλγος ἀφίκετο τῆλε πεσόντα
 μητρὸς ἐμῆς Φιότητι κνωπίδος, ἦ μ' ἐθέλησεν
 κρούφαι χολὸν ἐόντα· τὸτ' ἂν πάθον ἄλγεα θυμῶ,
 εἰ μὴ μ' Εὐρυνόμη τε Θεῖς θ' ὑπεδέξατο κόλπῳ,
 Εὐρυνόμη, θυγάτηρ ἀφορροῦ Ὀκeanοῖο.
 τῆσι πάρ' εἰνάΦετες χάλκεον δαίδαλα πολλά,
 πόρπας τε γραμπτάς θ' ἔλικας κάλυκας τε καὶ ὄρους
 ἐν σπέεῃ γλαφυρῶ· περὶ δὲ ῥόος Ὀkeanοῖο

370

375

380

385

390

395

400

ἀφροῶ μορμύρων ῥέεν ἄσπετος· οὐδέ τις ἄλλος
 Φείδεεν οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
 ἀλλὰ Θέτις τε καὶ Εὐρυνόμη Φίσαν, αἶ μ' ἐσάωσαν. 405

ἦ νῦν ἡμέτερον δόμον ἔκει· τῷ με μάλα χροῶ
 πάντα Θέτι καλλιπλοκάμῳ ζωάγρια τίειν. |
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν Φοι παράθεσ ξεινήια καλά,
 ὄφρα κ' ἐγὼ φύσας ἀποθήομαι ὄπλα τε πάντα. « |

ἦ καὶ ἀπ' ἀκμοθέτοιο πέλωρ αἴητον ἀνέστη
 χωλεύων· ὑπὸ δὲ κνήμια ῥώοντο Φαοαῖαι. 410

φύσας μὲν ῥ' ἀπάνευθε τίθει πυρός, ὄπλα τε πάντα
 λάρονακ' ἐς ἀργυρέην συλλέξατο, τοῖσ' ἐπονεῖτο·
 σπόγγῳ δ' ἀμφὶ πρόσωπα καὶ ἄμφω χεῖρ' ἀπομόογγυ
 ἀνχένα τε σιβαρόν καὶ στήθεα λαγήεντα, 415
 δῶ δὲ χιτῶν', ἔλε δὲ σκῆπτρον παχὺ, βῆ δὲ θύραζε
 χωλεύων· | ὑπὸ δ' ἀμφίπολοι ῥώοντο Φάνακτι
 χροῦσαι, ζωῆσι νεήρισιν **ΦεΦικυῖαι**.

τῆσ' ἐν μὲν νόος ἐστὶ μετὰ φρεσίν, ἐν δὲ καὶ αὐδὴ
 καὶ σθένος, ἀθανάτων δὲ θεῶν ἄπο **Φέρογα Φίσασιν**. 420

αἶ μὲν ὑπαιδα Φάνακτος ἐποίπνυον· | αὐτὰρ ὁ **Φέροων**
 πλησίον, ἔνθα Θέτις περ, ἐπὶ θρόνου ἴζε φαινοῦ,
 ἐν τ' ἄρα Φοι φῶ χειρὶ **Φέπος** τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

» τίπτε, Θέτι ταυόπεπλε, ἰκάνεις ἡμέτερον δῶ
 αἰδοίη τε φίλη τε; πάρος γε μὲν οὔ τι θαμίζεις. 425

αὐδα ὅ τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
 εἰ δύναμαι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν. « |

τὸν δ' ἡμίβειτ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρον χέουσα·
 » Ἦφραιστ', ἦ ἄρα δὴ τις, ὅσαι θεαί εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ,
 τοσσάδ' ἐνὶ φρεσὶ Φῆσιν ἀνέσχετο κήδεα λυγρά, 430

ὅσσο' ἐμοὶ ἐκ πασέων Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν;
 ἔκ μὲν μ' ἀλλάων ἀλιάων ἀνδρῶ δάμασσαν,

Διακίδῃ Πηλῆι, καὶ ἔτλην ἀνέρος εὐνήν
 πολλὰ μάλ' οὐκ ἐθέλουσα. ὁ μὲν δὴ γήραϊ λυγροῦ
 κεῖται ἐνὶ μεγάροισ' ἀρημένος· | ἄλλα δέ μοι νῦν· 435

υἱὸν ἐπεὶ μοι δῶκε γενέσθαι τε τραφέμεν τε,
 ἔξοχον ἠρώων· ὃ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ Φῖσος·
 τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα φυτόν ὡς γοννῶ ἀλωῆς,
 νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσι Φίλιον εἶσω
 Τρωσὶ μαχεσσόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὐτίς 440
 Φοίκαδε νοστήσαντα, δόμον Πηλήιον εἶσω. |
 ὄφρα δέ μοι ζῶει καὶ ὄρᾳ φάος ἠελίοιο,
 ἄχρυνται, οὐδέ τι Φοι δύναιμι χροαισιμῆσαι ἰοῦσα.
 κούρην, ἣν ἄρα Φοι γέρας ἔξελον νῆες Ἀχαιῶν,
 τήν Φ' ἄψ ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων. | 445
 ἦ τοι ὃ τῆς ἀχέων φρένας ἔφθιεν· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς·
 Τρωῶες ἐπὶ πρύμνησιν ἐΦείλεον, οὐδὲ θύραζε
 εἶαον ἐξίμεναι. τὸν δ' ἐλλίσσοντο γέροντες
 Ἀργεῖων, καὶ πολλὰ περικλυτὰ δῶρ' ὀνόμαζον·
 ἔνθ' αὐτὸς μὲν ἔπειτ' ἠγναίνετο λαιγὸν ἀμῦναι, 450
 αὐτὰρ ὃ Πάτροκλον περὶ μὲν τὰ Φά τεύχεα Φέσσειν,
 πέμπε δέ μιν πόλεμόνδε, πολὺν δ' ἅμα λαὸν ὄπασσεν.
 πᾶν δ' ἤμαρ μάραντο περὶ Σκαιῆσι πύλῃσιν.
 καὶ νῦν κεν αὐτῆμαρ πόλιν ἔπραθον, εἰ μὴ Ἀπόλλων
 πολλὰ κακὰ ῥέξαντα Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν 455
 ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι καὶ Ἔκτορι κῦδος ἔδωκεν. |
 τοῦνεκα νῦν τεὰ γούναθ' ἰκάνομαι, αἶ κ' ἐθέλησθα
 νῆ' ἐμῶ ὠκνημόρῳ δόμεν ἀσπίδα καὶ τροφάλειαν
 καὶ καλάς κνημίδας, ἐπισφυροίοισ' ἄραρονίας,
 καὶ θώρηχ'· ὃ γὰρ ἦν Φοι, ἀπώλεσε πιστὸς ἑταῖρος 460
 Τρωσὶ δαμείς· ὃ δὲ κεῖται ἐπὶ χθορὶ θυμὸν ἀχέων. « |
 τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·
 »θάρσσε· μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων!
 αἶ γὰρ μιν θανάτοιο δυσηχέος ὧδε δυναίμην
 νόσφιν ἀποκρούψαι, ὅτε μιν μόρος αἰνὸς ἰκάνοι, 465
 ὡς Φοι τεύχεα καλὰ παρέσσειται, οἷά τις αὐτε
 ἀνθρώπων πολέων θαναμάσσειται, ὅς κε Φίδηται. |
 ὡς Φειπῶν τὴν μὲν λίπεν αὐτόθι, βῆ δ' ἐπὶ φύσας,

τὰς δ' ἔς πῦρ ἔτρεψε, κέλευσέ τε Φεργάζεσθαι.
 φῦσαι δ' ἐν χράνοισιν ἐφείκοσι πᾶσαι ἐφύσων, 470
 παντοίην ἐόρηστον ἀντιμὴν ἔξανειῖσαι,
 ἄλλοτε σπεύδοντι παρέμμεναι, ἄλλοτε δ' αἶτε,
 ὅπως Ἡφαιστός τ' ἐθέλοι καὶ Φέρον ἄνοιτο,
 χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα κασσίτερόν τε
 καὶ χρυσὸν τιμῆντα καὶ ἄργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα 475
 θῆκεν ἐν ἀκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα, γέντο δὲ χειρὶ
 ῥαισιτῆρα κρατερῆν, ἐτέρηφι δὲ γέντο πυράγορην. |

ποίηε δὲ πρῶτιστα σάκος μέγα τε σιβαρόν τε
 πάντοσε δαιδάλλον, περὶ δ' ἄντυγα βάλλε φαινήν
 τρίπλακα μαρμαρέην, ἐκ δ' ἄργύρεον τελαμῶνα. 480
 πέντε δ' ἄρ' αὐτοῦ ἔσαν σάκος πτύχες· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
 ποίεε δαίδαλα πολλὰ Φιδυίησι προπίδεσσιν. |

ἔν μὲν γαῖαν ἔτευξ', ἐν δ' οὐρανόν, ἐν δὲ θάλασσαν,
 ἠέλιόν τ' ἀκάμαντα σελήνην τε πλήθουσσαν, 485
 ἐν δὲ τὰ τεῖρια πάντα, τὰ τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται,
 Πηλιάδας θ' Ἰάδας τε τό τε σθένος Ὀρίωνος,
 Ἄρκτον θ', ἣν καὶ Ἀμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν,
 ἣ τ' αὐθι στρέφεται καὶ τ' Ὀρίωνα δοκεύει,
 οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὀκεανοῖο. |

ἔν δὲ δῶο ποίησε πόλις μερόπων ἀνθρώπων 490
 καλὰς. ἐν τῇ μὲν ῥα γάμοι τ' ἔσαν εἰλαπίνας τε,
 νόμφας δ' ἐκ θαλάμων δαΐδων ὕπο λιμπομενάων
 ἠγρίνεον ἀνὰ Φάστῳ, πολλὸς δ' ὕμναιος ὀρώρει·
 κοῦροι δ' ὄρχησιτῆρες ἐδίνεον. ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
 ἀδλοὶ φόρμιγγές τε βοῆν ἔχον· αἱ δὲ γυναῖκες 495
 ἰστάμεναι θαύμαζον ἐπὶ προθύροισι Φεκάστη.
 λαοὶ δ' εἰν ἀγορῇ ἔσαν ἀθρόοι· ἔνθα δὲ νεῖκος
 ὠρώρει, δύο δ' ἄνδρες ἐνεΐκεον εἰνεκα ποινηῆς
 ἀνδρός ἀποφθιμένοιο· ὃ μὲν εὔχετο πάντ' ἀποδοῦναι,
 δήμῳ πιφάσκων, ὃ δ' ἀναίνετο μηδὲν ἐλέσθαι· 500
 ἄμφω δ' ἰέσθην ἐπὶ Φίστορι πεῖραρ ἐλέσθαι. |

λαοὶ δ' ἀμφοτέροισιν ἐπήπνον, ἀμφὶς ἀρωγοί·
 κήρυκες δ' ἄρα λαὸν ἐρήτνον· οἳ δὲ γέροντες
 ἦατ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισ' ἱερῶ ἐνὶ κύκλῳ,
 σκῆπτρα δὲ κηρύκων ἐν χέρσ' ἔχον ἠεροφώνων· 505
 τοῖσιν ἔπειτ' ἦισσον, ἀμοιβηδὶς δὲ δίκασον.
 κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δύο χρυσοῖο τάλαντα,
 τῷ δόμεν, ὅς μετὰ τοῖσι δίκην ἰθύντατα Φεῖποι. |
 τὴν δ' ἐτέστην πόλιν ἀμφὶ δύο στρατοὶ ἦατο λαῶν
 τεύχεσι λαμπόμενοι. δίχα δὲ σφίσι Φάνδαρε βουλή, 510
 ἢε διαπραθέειν ἢ ἀνδιχα πάντα δάσασθαι,
 κτῆσιν ὄσσην πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἔΦεργεν.
 οἳ δ' οὐπω πείθοντο, λόχῳ δ' ὑπεθωρήσσοντο. |
 τεῖχος μὲν ὅ' ἄλοχοί τε φίλαι καὶ νῆπια τέκνα
 ῥύατ', ἐφισταίστες, μετὰ δ' ἀνέρες, οὓς ἔχε γῆρας· 515
 οἳ δ' ἴσαν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
 ἄμφω χρυσεῖω, χρύσεια δὲ Φεῖματα Φέσθην,
 καλῶ καὶ μεγάλῳ σὲν τεύχεσιν, ὥς τε θεῶ περ,
 ἀμφὶς ἀριζήλῳ· λαοὶ δ' ὑπ' ὀλείζονες ἦσαν. |
 οἳ δ' ὅτε δὴ ὅ' ἴκανον ὄθι σφίσι Φεῖκε λοχῆσαι 520
 ἐν ποταμῷ, ὄθι τ' ἀρδμὸς ἔεν πάντεσσι βοτοῖσιν,
 ἔνθ' ἄρα τοῖ γ' ἴζοντο ΦεΦλυμένοι αἰθόπι χαλκῶ·
 τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε δύο σκοποὶ ἦατο λαῶν,
 δέγμενοι ὀππότε μῆλα Φιδόιατο καὶ Φέλικας βοῦς. |
 οἳ δὲ τάχα προγένοντο, δύο δ' ἄμ' ἔποντο νομηῆς 525
 τερόμενοι σύριγξι· δόλον δ' οὐ τι προνόησαν.
 οἳ μὲν τὰ προΦιδόντες ἐπέδραμον, ὄχα δ' ἔπειτα
 τάμνοντ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας καὶ πώεα καλὰ
 ἀργεννῶν οἴων, κτεῖνον δ' ἐπὶ μηλοβοτῆρας. |
 οἳ δ' ὥς οὖν ἐπόθοντο πολὺν κέλαδον παρὰ βουσὶν 530
 εἰρώων προπάρουθε καθήμενοι, αὐτίκ' ἐφ' ἵππων
 βάντες ἀεροιπόδων μετεκίαθον, αἴψα δ' ἴζοντο.
 στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην ποταμοῖο παρ' ὄχθας,
 βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχεῖησιν. |

ἔν δ' Ἔρις, ἔν δὲ Κυδοιμὸς ὀμίλειον, ἔν δ' ὀλοὴ Κήρ, 535
 ἄλλον ζῶν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,
 ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἔλκε ποδοῖν·

Φεῖμα δ' ἔχ' ἄμφ' ὄμοιοι δαφνοειδὸν αἵματι φωτῶν.
 ὀμίλειον δ' ὥς τε ζωοὶ βροτοὶ ἠδ' ἐμάχοντο,
 νεκρούς τ' ἀλλήλων Φέρονον κατατεθνηῶτας. | 540

ἔν δ' ἐτίθει νεῖον μαλακῆν, πείραν ἄρουραν,
 εὐρείαν τρίπολον· πολλοὶ δ' ἀροτῆρες ἐν αὐτῇ
 ζεύγεα δινεύοντες ἐλάστρεον ἔνθα καὶ ἔνθα. |

οἱ δ' ὀπότε στρέφαντες ἰκοῖατο τέλσον ἀρούρης,
 τοῖσι δ' ἔπειτ' ἐν χερσὶ δέπας μελιφιδέος οἴνου 545
 δόσκειν ἀνήσ' ἐπιῶν· τοὶ δὲ στρέφασκον ἀν' ὄγμους,

Φιέμενοι νειοῖο βαθείης τέλσον ἰκέσθαι. |
 ἠ δὲ μελαίνετ' ὀπισθεν, ἀρηρομένη δὲ ΦεΦοίκει,
 χουσεῖη περ εἰούσα· τὸ δὴ περὶ θαῦμα τέτυκτο. |

ἔν δ' ἐτίθει τέμενος βαθυλήμον' ἔνθα δ' ἔριδοι 550
 ἦμασιν ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες.

δράγματα δ' ἄλλα μετ' ὄγμον ἐπήτοιμα πῖπτον ἔραζε,
 ἄλλα δ' ἀμαλλοδειτῆρες ἐν ἔλλεδανοῖσι δέοντο.

τρεις δ' ἄρ' ἀμαλλοδειτῆρες ἐφέστασαν· αὐτὰρ ὀπισθεν 555
 παῖδες δραγμαεύοντες, ἐν ἀγκαλίδεσσι φέροντες,
 ἀσπερχές πάρεχον. | βασιλεὺς δ' ἐν τοῖσι σιωπῇ

σκῆπτρον ἔχων ἐστήκει ἐπ' ὄγμου γηθόσυνος κῆρ.

κῆρονες δ' ἀπάνευθεν ὑπὸ δρονὶ δαῖτα πένοντο,
 βοῶν δ' ἰεθεύσαντες μέγαν ἄμφεπον· αἱ δὲ γυναικες
 δεῖπνον ἐρίθοισιν λεύκ' ἄλφριτα πολλὰ πάλυνον. | 560

ἔν δ' ἐτίθει σταφυλῆσι μέγα βροίθουσαν ἀλώην
 καλῆν χουσεῖην· μέλανες δ' ἀνά βότρυνες ἦσαν,
 ἐστήκει δὲ κάμαξι διαμπερές ἀργυρέησιν·

ἀμφὶ δὲ κνανέην κάπετον, περὶ δ' ἔρκος ἔλασεν 565
 κασσιτέρον· μία δ' οἷη ἀταρπιτός ἦεν ἐπ' αὐτήν,
 τῇ νίσσοντο φορηές, ὅτε τρυγόφην ἀλώην. |

παρθενηκαὶ δὲ καὶ ἠίδεοι ἀταλά φρονέοντες

πλεκτοῖσ' ἐν ταλάροισι φέρον μελιφηδέα καρπόν.

τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι πάϊς φόρμιγγι λιγυῖη

ἡμερόεν κιδάριζε, λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄφειδεν

λεπταλέη φωνῇ· τοὶ δὲ ῥήσσαντες ἀμαρτῆ

μολπῆ τ' ἰνυμῶ τε ποσὶ σκαίροντες ἔποντο. |

570.

ἔν δ' ἀγέλην ποίησε βοῶν ὀρθοκροισίων·

αἱ δὲ βόες χρυσοῖο τετεύχαστο κασσιτέρου τε,

μυκηθμῶ δ' ἀπὸ κόπρου ἐπεσεύοντο νομόνδε

παρ ποταμὸν κελάδοντα, παρὰ ῥοδανὸν δονακῆα.

χρῦσειοι δὲ νομῆες ἄμ' ἐστιχόωντο βόεσσι

τέσσαρες, ἐννέα δὲ σφι κύνες πόδας ἀργοὶ ἔποντο. |

575.

σμερδαλέω δὲ λέοντε δὴ ἐν πρώτῃσι βόεσσι

ταῦρον ἐρύγμηλον ἐχέτην· ὃ δὲ μακρὰ μεμνκῶς

φέλκετο· τὸν δὲ κύνες μετεκίαθον ἠδ' αἰζηοί.

τῷ μὲν ἀναρορήξαντε βοὸς μέγαλοιο βοεῖην

ἔγκασα καὶ μέλαν αἷμα λαφύσσετον· οἱ δὲ νομῆες

αὐτῶς ἐνδίδεσαν ταχέας κύνας ὀτρύνοντες.

οἱ δ' ἦ τοι δακέμεν μὲν ἀπειτροπόωντο λεόντων,

ἰστάμενοι δὲ μάλ' ἐγγυὲς ὑλάκτεον ἔκ τ' ἀλέοντο. |

580.

585.

ἔν δὲ νομὸν ποίησε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις,

ἐν καλῇ βήσση, μέγαν οἰῶν ἀργεννάων,

σταθμούς τε κλισίας τε κατηρεφέας ἰδὲ σηκούς. |

ἔν δὲ χορὸν ποίκιλλε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις,

τῷ Φίκελον, οἷόν ποτ' ἐνὶ Κνωσῶ εὐροῖη

Δαίδαλος ἠσκησεν καλλιπλοκάμῳ Ἀριάδνῃ. |

ἔνθα μὲν ἠΐθεοι καὶ παρθένοι ἀλφεισίβοιοι

ὠρχεῦντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῶ χειράς ἔχοντες.

τῶν δ' αἰ μὲν λεπτὰς ὀνόνας ἔχον, οἱ δὲ χιτῶνας

φείατ' ἐννήτους, ἦκα στίλβοντας ἐλαίῳ·

καὶ ῥ' αἰ μὲν καλὰς στεφάνας ἔχον, οἱ δὲ μαχαίρας

εἶχον χρυσείας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων. |

οἱ δ' ὅτε μὲν θρόεξασκον ἐπισταμένοισι πόδεσσι

ῥῆα μάλ', ὥς ὅτε τις τροχὸν ἄρμενον ἐν παλάμῃσιν

590.

595.

600.

ἔζόμενος κεραμεὺς πειρήσεται, αἶ κε θέησιν
 ἄλλοτε δ' αὖ θροέξασκον ἐπὶ στίχας ἀλλήλοισιν. |
 πολλὸς δ' ἱμερόεντα χορὸν περιύσταθ' ὄμιλος
 τερόπιοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος αἰοδός
 φορμίζων· δοιὼ δὲ κυβίστητῆρε κατ' αὐτοὺς
 μολπῆς ἐξάροχτος ἐδίνεον κατὰ μέσσοις. |

605

ἔν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα σθένος Ὀκεανοῖο
 ἄντυγα παρ πυμάτην σάκεος πύκα ποιητοῖο. |

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῦξε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
 τεῦξ' ἄρα Φοι θώρηκα φαεινότερον πυρός ἀνγῆς,
 τεῦξε δέ Φοι κόρυθα βριαορῆν χροτάφοισ' ἀραρυῖαν,
 καλὴν δαιδαλέην, ἐπὶ δὲ χροῖσεν λόφον ἦκεν,
 τεῦξε δέ Φοι κνημῖδε Φεανῶ κασσιτέροιο. |

610

αὐτὰρ ἐπεὶ πάνθ' ὄπλα κάμε κλυτὸς ἀμφιγυήεις,
 μητρὸς Ἀχιλλῆος θῆκε προπάροιδεν αἰείρας.
 ἦ δ' ἴρηξ ὡς ἄλτο κατ' Οὐλύμπον υφόνετος,
 τεύχεα μαρμαίροντα παρ' Ἡφαίστοιο φέρουσα.

615

ΙΛΙΑΔΟΣ Τ.

Μήνιδος ἀπόρρησις.

Ἦὼς μὲν χροκόπεπλος ἀπ' Ὀκεανοῖο ῥοάων
 ὄρωνθ', ἴν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν·
 ἦ δ' ἐς νῆας ἵκανε θεοῦ πάρα δῶρα φέρουσα.
 εἶσε δὲ Πατρόκλῳ περικείμενον ὄν φίλον υἱόν,
 κλαίοντα λυγέως· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἐτίωροι
 μύρονθ'. | ἦ δ' ἐν τοῖσι παρίστατο διὰ θεάων,
 ἔν τ' ἄρα Φοι φῶ χειρὶ Φέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 » τέκνον ἐμόν, τοῦτον μὲν εἴσομεν, ἀχνύμενοί περ,
 κεῖσθαι, ἐπειδὴ πρῶτα θεῶν Φιότητι δαμάσθη·
 τύνη δ' Ἡφαίστοιο πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξο,
 καλὰ μάλ', οἳ' οὐπω τις ἀνήρ ὅμοιοι φόρησεν.« |

5

10

ὥς ἄρα φωνήσασα θεὰ κατὰ τεύχε' ἔθηκεν
 πρόσθεν Ἀχιλλῆος· τὰ δ' ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα.
 Μυρμιδόνας δ' ἄρα πάντας ἔλε τρόμος, οὐδέ τις ἔτλη
 ἄντην εἰσοιδέμεν, ἀλλ' ἔτρεσαν. | αὐτὰρ Ἀχιλλεύς 15
 ὡς ἔφιδ', ὥς μιν μᾶλλον ἔδν χόλος, ἐν δέ Φοι ὄσσε
 δΦεινὸν ὑπὸ βλεφάρων ὡς εἰ σέλας ἐξεφάνθεν·
 τέροπετο δ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων θεοῦ ἀγλαὰ δῶρα. |
 αὐτὰρ ἐπεὶ φρεσὶ Φῆσι τετάρπετο δαίδαλα λεύσσων,
 αὐτίκα μητέρα Φῆν Φέπεα πτερόεντα προσηόδα· 20

»μητέρ ἐμή, τὰ μὲν ὄπλα θεὸς πόρην οἷ' ἐπιΦεικὲς
 Φέργ' ἔμεν ἀθανάτων, μηδὲ βροτῶν ἄνδρα τελέσαι. |
 νῦν δ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ θωρήξομαι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 δεῖδω μὴ μοι τόφρα Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν
 μυῖται καδδῦσαι κατὰ χαλκοτύπους ὠτειλάς 25
 εὐλάς ἐργείνονται, ἀΦεικίσσωσι δὲ νεκρῶν—
 ἐκ δ' αἰὼν πέφαται—κατὰ δὲ χροά πάντα σαπήη. & |

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
 »τέκνον, μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων!
 τῷ μὲν ἐγὼ πειρήσω ἀλαλκόμεν ἄγοια φῦλα, 30
 μυῖας, αἷ ῥά τε φῶτας ἀρηιφάτους κατέδουσι·
 εἷ-περ γὰρ κέεται γε τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν,
 αἰεὶ τῶδ' ἔσται χροὺς ἔμπεδος ἦ καὶ ἀρείων. |
 ἀλλὰ σύ γ' εἰς ἀγορήν καλέσας ἥρωας Ἀχαιοὺς,
 μῆνιν ἀποΦειπὼν Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν, 35
 αἴψα μάλ' ἐς πόλεμον θωρήσσεο, δύσσο δ' ἀλκῆν. & |

ὥς ἄρα φωνήσασα μένος πολυθαρσὲς ἐνήκεν,
 Πατρόκλῳ δ' αὐτ' ἀμβροσίην καὶ νέκταρ ἐρονθρόν
 σιάξε κατὰ ὀνῶν, ἵνα Φοι χροὺς ἔμπεδος εἶη. |
 αὐτὰρ ὁ βῆ παρὰ θῖνα θαλάσσης διὸς Ἀχιλλεύς 40
 σμερδαλέα ΦιΦάχων, ὄρσεν δ' ἥρωας Ἀχαιοὺς.
 καὶ ὅ' οἱ περ τὸ πάρος γε νεῶν ἐν ἀγῶνι μένεσκον,
 οἷ τε κυβερνῆται καὶ ἔχον οἰήια νηῶν,
 καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν, σίτοιο δοτήρες,

καὶ μὴν οἷ τότε γ' εἰς ἀγορῆν ἴσαν, οὐνεκ' Ἀχιλλεύς 45
 ἔξεφάνη, δῦφηρόν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς. |
 τῷ δὲ δύο σκάζοντε βάτην Ἄρσος θεράποντε,
 Τυδεΐδης τε μενεπτόλεμος καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἔγχε' ἔρειδομένω· ἔτι γὰρ ἔχον ἔλκεα λυγρὰ· 50
 κὰδ δὲ μετὰ πρώτῃ ἀγορῇ ἴζοντο κίοντες. |
 αὐτὰρ ὁ δεύτατος ἦλθε Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 ἔλκος ἔχων· καὶ γὰρ τὸν ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 οὗτα Κόων Ἀντηροΐδης χαλκήρεϊ δουρί. |
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἀΦολλίσθησαν Ἀχαιοί,
 τοῖσι δ' ἀπιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· 55
 » Ἀτρεΐδη, ἦ ἄο τι τόδ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον
 ἔπλετο, σοὶ καὶ ἐμοί, ὅτε νῶϊ περ, ἀχνυμένω κῆρ,
 θυμοβόρω ἔριδι μενεΐγαμεν εἴνεκα κόουρης! |
 τὴν ὄφελ' ἐν νήεσσι κατακτάμεν Ἄρτεμις ἰφ 60
 ἡματι τῷ, ὅτ' ἐγὼν ἐλόμην Λυρνησὸν ὀλέσσας·
 τῷ κ' οὐ τόσσοι Ἀχαιοὶ ὀδᾶξ ἔλον ἄσπετον οὐδας
 δυσμενέων ὑπὸ χερσὶν, ἐμεῖ' ἀπομηρίσαντος.
 Ἐκτορι μὲν καὶ Τρωσὶ τὸ κέρδιον! αὐτὰρ Ἀχαιοὺς 65
 δῦφηρόν ἐμῆς καὶ σῆς ἔριδος μνήσεσθαι οἶω. |
 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετόχθαι εἰάσομεν, ἀχνυμένοι περ,
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκῃ. |
 νῦν δ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ παύω χόλον, οὐδέ τί με χροῖ 70
 ἀσπελέως αἰεὶ μενεαινέμεν· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον
 ὄτρυννον πόλεμόνδε κάρη κομώωντας Ἀχαιοὺς,
 ὄφρ' ἔτι καὶ Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἐλθῶν,
 αἶ κ' ἐθέλωσ' ἐπὶ νηυσὶν ἰανέμεν· ἀλλὰ τιν' οἶω 75
 ἀσπασίως αὐτῶν γόνυ καμψέμεν, ὅς κε φύγησιν
 δηῖον ἐκ πολέμοιο ὑπ' ἔγχεος ἡμετέροιο. « |
 ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐχάρησαν ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί,
 μῆμιν ἀπειπόντος μεγαθύμου Πηλεΐωνος.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέφειπε Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 αὐτόθεν ἐξ ἔδρης, οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστάς· |

ὦ φίλοι, ἦρωες Δαναοί, θεράποντες ἼΑρηος,
 ἔσταότος μὲν καλὸν ἀκουέμεν, οὐδὲ **Φέφοικεν**
 ὀββάλλειν, χαλεπὸν γάρ, ἐπισταμένῳ περ ἔοντι. 80
 ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῶ ὀμάδῳ πῶς κέν τις ἀκούσαι
 ἢ **Φεῖποι**; βλάβεται δὲ λιγύς περ ἔων ἀγορητής.
 Πηλεΐδῃ μὲν ἐγὼν ἐνδείξομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 σύνθεσθ' ἼΑργεῖοι, μῦθόν τ' ἐν γνῶτε **Φέκαστος**. |
 πολλάκι δὴ μοι τοῦτον ἼΑχαιοὶ μῦθον ἔ**Φειπον**
 καὶ τέ με νεικείεσκον· ἐγὼ δ' οὐκ αἰτύος εἰμι,
 ἀλλὰ Ζεὺς καὶ Μοῖρα καὶ ἠεροφοῖτις ἼΕρινός,
 οἳ τέ μοι εἰν ἀγορῇ φρεσὶν ἔμβalon ἀγριον ἄτην
 ἤματι τῷ, ὅτ' ἼΑχιλλῆος γέρας αὐτὸς ἀπέ**Φραν**. |
 ἀλλὰ τί κεν ῥέξαιμι; θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ. 90
 πρόεσβ' ἸΑιδὸς θυγάτηρ ἼΑτη, ἢ πάντας αἴαται,
 ὀλομένη· τῇ μὲν θ' ἄπαλοι πόδες· οὐ γὰρ ἐπ' οὔδει
 πύλναται, ἀλλ' ἄρα ἢ γε κατ' ἀνδρῶν κροάατα βαίνει,
 βλάπτουσ' ἀνθρώπους· κατὰ δ' οὖν ἔτερόν γε πέδησεν· 94
 ἀλλ' ἐπεὶ ἀσάμην καὶ μεν φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
 137
 ἄψ ἐθέλω ἀρέσαι δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα·
 ἀλλ' ὄρσεν πόλεμόνδε καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς.
 δῶρα δ' ἐγὼν ὅδε πάντα παρασχέμεν ὅσσα τοι ἔλθῶν 140
 χθιζὸς ἐνὶ κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῖος Ὀδυσσεύς. |
 εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐπειρόμενός περ ἼΑρηος·
 δῶρα δέ τοι θεράποντες ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐλόντες
 οἴσονσ', ὄφρα **Φίδηαι** ὅ τοι μενο**Φεικέα** δώσω. « |
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς ἼΑχιλλεύς· 145
 » ἼΑτρεΐδῃ κῦδιστε, **Φάναξ** ἀνδρῶν ἼΑγάμεμνον,
 δῶρα μὲν, αἶ κ' ἐθέλησθα παρασχέμεν, ὡς ἐπι**Φεικές**,
 ἢ τ' ἐχέμεν, πάρα σοί· | νῶν δὲ μνησώμεθα χάρις
 αἴψα μάλ'· οὐ γὰρ χρὴ κλοτοπενέμεν ἐνθάδ' ἔοντας
 οὐδὲ διατρίβειν· ἔτι γὰρ μέγα **Φέργον** ἄρεκτον· 150
 ὡς κέ τις αὐτ' ἼΑχιλῆα μετὰ πρῶτοισι **Φίδηται**
 ἔργχεϊ χαλκείῳ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας.

- ὧδέ τις ὑμείων μεμνημένος ἀνδρῶν μαχέσθω. « |
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 » μὴ δὴ οὕτως, ἀγαθὸς περ ἐὼν, θεοφείκελ' Ἀχιλλεῦ, 155
 νήστιας ὄτρυνε προτὶ Φίλιον υἱας Ἀχαιῶν
 Τρωσὶ μαχεσσομένους, ἐπεὶ οὐκ ὀλίγον χρόνον ἔσται
 φύλοπις, εὐτέ κε πρῶτον ὁμιλήσωσι φίλαγγες
 ἀνδρῶν, ἐν δὲ θεὸς πνεύσῃ μένος ἀμφοτέροισιν·
 ἀλλὰ πάσασθαι ἀνωχθὶ θεῶσ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιοὺς 160
 σίτον καὶ Φοῖνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή. |
 οὐ γὰρ ἀνήρ πρόπαν ἡμῶν ἐς ἡέλιον καταδόντα
 ἄκμηρος σίτοιο δυνήσεται ἄντα μάχεσθαι·
 εἶπερ γὰρ θυμῷ γε μενοινάει πολεμίζειν,
 ἀλλὰ τε λάθρη γυνὴ βαρύνεται, ἠδὲ κηχάνει 165
 δίψα τε καὶ λιμός, βλάβεται δὲ τε γούνατ' ἴοντι. |
 ὃς δὲ κ' ἀνήρ Φοῖνοιο χορεσσάμενος καὶ ἐδωδῆς
 ἀνδράσι δυσμενέεσσι πανημέριος πολεμίζειν,
 θαρσαλέον νύ Φοι ἦτορ ἐνὶ φρεσίν, οὐδέ τι γυνὴ
 πρὶν κίμνει, πρὶν πάντας ἐρωῆσαι πολέμοιο. | 170
 ἀλλ' ἄγε λαὸν μὲν σκέδασον καὶ δεῖπνον ἀνωχθὶ
 ὄπλεσθαι· τὰ δὲ δῶρα Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 οἰσέτω ἐς μέσσην ἀγορὴν, ἵνα πάντες Ἀχαιοὶ
 ὀφθαλμοῖσι Φίδωσι, σὺ δὲ φρεσὶ σῆσιν ἰανθῆς. |
 ὀμνυέτω δέ τοι ὄρκον ἐν Ἀργεῖοισιν ἀναστάς, 175
 μὴ ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι· 176
 καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ φρεσίν ἴλαος ἔστω. 178
 αὐτὰρ ἔπειτά σε δαίτι ἐνὶ κλισίῃσ' ἄρεσάσθω
 πιείρη, ἵνα μὴ τι δίκης ἐπίδενὸς ἔχησθα. | 180
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ δ' ἔπειτα δικαιότερος καὶ ἐπ' ἄλλω
 ἔσσει· οὐ μὲν γὰρ τι νεμεσσητὸν βασιλῆα
 ἀνδρ' ἀπαρέσασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνη. « |
 τὸν δ' αὖτε προσέφειπε Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 » χαίρω σεῦ, Δαερτιάδῃ, τὸν μῦθον ἀκούσας· 185
 ἐν μοίρῃ γὰρ πάντα δίκαιο καὶ κατέλεξας.

ταῦτα δ' ἐγὼν ἐθέλω ὁμόσαι, κέλεται δέ με θυμός,
 οὐδ' ἐπιορκήσω πρὸς δαίμονος. | αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 τῆος μινέτω αὐθι, ἐπειγόμενός περ Ἄρηος
 μίμνετε δ' ἄλλοι πάντες ἈΦολλῆες, ὄφρα κε δῶρα 190
 ἐκ κλισίης ἔλθῃσι καὶ ὄρνια πιστὰ τάμωμεν. |
 σοὶ δ' αὐτῶ τόδ' ἐγὼν ἐπιτέλλομαι ἠδὲ κελεύω
 κρινάμενος κούρητας ἀριστηῆς Παναχαιῶν
 νηὸς ἐμῆς πάρα δῶρα ἐνεικέμεν, ὅσος Ἀχιλλῆι
 χθιζὸν ὑπέστημεν δώσειν, ἀγέμεν τε γυναῖκας. | 195
 Ταλθύβιος δέ μοι ὄκα κατὰ στρατὸν εὐρὸν Ἀχαιῶν
 κάπρον ἐτοίμασάτω, ταμέμεν Δί τ' Ἑλίῳ τε. « | 197
 αὐτίκ' ἐπειθ' ἅμα μῦθος ἔεν, τετέλεστό τε Φέρον· 242
 ἑπτὰ μὲν ἐκ κλισίης τρίποδας φέρον, οὓς Φοι ὑπέστη,
 αἴθωνας δὲ λέβητας ἐΦείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους·
 ἕκ δ' ἄγον αἶψα γυναῖκας ἀμύμονα Φέρον Φιδυίας 245
 ἑπτ', ἀτὰρ ὀγδοάτην Βρισηίδα καλλιπάρηον.
 χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσσεὺς δέκα πάντα τάλαντα
 ἦρχ', ἅμα δ' ἄλλοι δῶρα φέρον κούρητες Ἀχαιῶν. |
 καὶ τὰ μὲν ἐν μέσση ἀγορῇ θέσαν, ἂν δ' Ἀγαμέμνων
 ἴστατο· Ταλθύβιος δὲ θεῶ ἑναλίγκιος αὐδῆν 250
 κάπρον ἔχων ἐν χερσὶ παρίστατο ποιμένι λαῶν.
 Ἀτροεΐδης δὲ Φερουσσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν,
 ἢ Φοι παρ ξίφους μέγα κούλεδον αἰὲν ἄορτο,
 κάπρον ἀπὸ τρίχας ἀρξάμενος, Δί χεῖρας ἀνασχῶν
 εὐχέτο. τοὶ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτόφιν ἦτο σιγῇ 255
 Ἀργεῖοι κατὰ μοῖραν, ἀκούοντες βασιλῆος. |
 εὐξάμενος δ' ἄρα Φεῖπε Φιδῶν εἰς οὐρανὸν εὐρὸν·
 «Ἔϊστω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὑπάτος καὶ ἄριστος,
 Γῆ τε καὶ Ἥελος καὶ Ἐρινύες, αἱ θ' ὑπὸ γαῖαν
 ἀνθρώπους τίνυνται, ὃ τίς κ' ἐπίορκον ὁμόσῃ, 260
 μὴ μὲν ἐγὼ κούρη Βρισηίδι χεῖρ' ἐπένεικα,
 οὔτ' εὐνῆς πρόφασιν κεχηρμένος οὔτε τε ἄλλου·
 ἀλλ' ἔμεν ἀπροτίμαστος ἐνὶ κλισίῃσιν ἐμῆσιν. |

εἰ δέ τι τῶνδ' ἐπίορκον, ἔμοι θεοὶ ἄλγεα δοῖεν,
πολλὰ μάλ', ὅσσα διδοῦσιν ὃ τίς σφ' ἀλίηται ὀμόσσας. « | 265

ἢ καὶ ἀπὸ στόμαχον κάπρου τάμε νηλεὶ χαλκῶ·
τὸν μὲν Ταλθύβιος πολιῆς ἄλως ἐς μέγα λαῖτμα
ῥῖψ' ἐπιδινήσας, βόσιν ἰχθύσιν | αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
ἀνστάς Ἀργεῖοισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα·

» Ζεῦ πάτερ, ἢ μεγάλας ἄτας ἀνδρεοσι διδοῖσθα. 270
οὐ κεν δή ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἐμοῖσιν

Ἄτροεΐδης ὄρινε διαμπερές, οὐδέ κε κούρην
ἦγεν ἐμεῖ' ἀφέκοντος ἀμήχανος· ἀλλὰ ποθι Ζεὺς
ἦθελ' Ἀχαιοῖσιν θάνατον πολέεσσι γενέσθαι·
νῶν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα. « | 275

ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, λῶσεν δ' ἀγορὴν αἰψηροῖν.
οἳ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἔβην ἐπὶ νῆα Φέκαστος,
δῶρα δὲ Μυρμιδόνες μεγαλήτορες ἀμφεπέροντο,
βᾶν δ' ἐπὶ νῆα φέροντες Ἀχιλλῆος θείοιο·
καὶ τὰ μὲν ἐν κλισίῃσι θέσαν, κάθεσαν δὲ γυναῖκας, 280
ἵππους δ' εἰς ἀγέλην ἔλασαν θεράποντες ἀγαυοί. |

Βρισηὶς δ' ἄρ' ἔπειτ', ἰκέλη χρυσῆν Ἀφροδίτη,
ὡς Φίδε Πάτροκλον δεδαῖγμένον ὄξει χαλκῶ,
ἀμφ' αὐτῶ χυμένη λίγ' ἐκώκυε, χερσὶ δ' ἀμυσσεν
στήθεά τ' ἠδ' ἀπαλὴν δειροῖν ἰδὲ καλὰ πρόσωπα· | 285
Φεῖπε δ' ἄρα κλαίουσα γυνὴ Φεφικυῖα θεῆσιν·

» Πάτροκλ', ἔμοι δΦειλῆ πλεῖστον κεχαρισμένε θυμῶ,
ζωὸν μὲν σε ἔλειπον ἐγὼ κλισίηθεν ἰοῦσα,
νῶν δὲ σε τεθνηῶτα κιχάνομαι, ὄρχαμε λαῶν,
ἄψ ἀνιοῦσ' ὥς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεί. | 290

ἄνδρα μὲν, ᾧ ἔδοσαν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
εἶδον πρὸ πτόλιος δεδαῖγμένον ὄξει χαλκῶ,
τρεις τε κασιγνήτους, τοὺς μοι μία γείνατο μήτηρ,
κηδείους, οἳ πάντες ὀλέθριον ἤμαρ ἐπέσπον. |
οὐδὲ μὲν οὐδέ μ' ἔασκες, ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὠκὺς Ἀχιλλεὺς 295
ἔκτεινεν, πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος,

κλαίμεν, ἀλλὰ μ' ἔφασκες Ἀχιλλῆος θείοιο
 κουριδίην ἄλοχον θήσειν, ἄξειν τ' ἐνὶ νηυσὶν
 ἐς Φθίην, δαίσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσι.
 τῷ σ' ἄμοτον κλαίω τεθνηότα μείλιχον αἰεὶ.» |

300

ὥς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες,
 Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ' αὐτῶν κήδε' ἐκάστη. |
 αὐτὸν δ' ἄμφι γέροντες Ἀχαιῶν ἠγερέθοντο
 λισσόμενοι δειπνήσαι· ὁ δ' ἠρονέετο στεναχίζων·

»λίσσομαι, εἴ τις ἐμοί γε φίλων ἐπιπειθήθ' ἐταίρων,
 μὴ με πρὶν σίτοιο κελεύετε μηδὲ ποτιῆτος
 ἄσασθαι φίλον ἦτορ, ἐπεὶ μ' ἄχος αἰνὸν ἰζάνει,
 δύντα δ' ἐς ἠέλιον μενέω καὶ τλήσομαι ἔμπης.» |

305

ὥς Φειπῶν ἄλλους μὲν ἀπεσκέδασεν βασιλῆας,
 δοιῶ δ' Ἀτρεΐδα μενέτην καὶ διὸς Ὀδυσσεύς,
 Νέστορ Ἰδομενεύς τε γέρον θ' ἱππηλάτα Φοῖνιξ
 τέροντες πυκινῶς ἀκαχήμενον· οὐδέ τι θυμῷ
 τέρεπετο, πρὶν πολέμου στόμα δήμεναι αἱματόεντος. |
 μνησάμενος δ' ἄδινῶς ἀνερείζατο φώνησέν τε·

310

»ἤ ῥά νύ μοί ποτε καὶ σύ, δυσάμμορε, φίλταθ' ἐταίρων,
 αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν παρὰ δεῖπνον ἔδηκας
 αἶψα καὶ ὀτραλέως, ὅποτε σπερχοῖατ' Ἀχαιοὶ
 Τρωσὶν ἔφ' ἵπποδάμοισι φέρειν πολύδακρον Ἄρηα. |
 νῦν δὲ σὺ μὲν κεῖσαι δεδαῖγμένος, αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 ἄκμηνον πόσιος καὶ ἐδητύος, ἔνδον ἐόντων,
 σῆ ποδῆ. οὐ μὲν γάρ κε κακώτερον ἄλλο πάθοιμι,
 οὐδέ κεν εἰ τοῦ πατρὸς ἀποφθιμένοιο πυνθοίμην,
 ὅς ποθι νῦν Φθίῃφι τέρεν κατὰ δάκρονον εἴβει
 χήτεϊ τοιοῦδ' εἶος. ὁ δ' ἄλλοδαπῷ ἐνὶ δήμῳ
 εἶνεκα ὀγυδαῆς Ἑλένης Τρωσὶν πολεμίζω!» |

315

320

325

ὥς ἔφατο κλαίων, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γέροντες,
 μνησάμενοι τὰ Φέκαστος ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπον. |
 μυρομένους δ' ἄρα τοὺς γε Φιδῶν ἐλέησε Κρονίων,
 αἶψα δ' Ἀθηναίην Φέπεα περόεντα προσηύδα·

338

340

»τέκνον ἐμὸν, δὴ πάμπαν ἀποίχεται ἀνδρὸς σοῖο·
 ἢ νῦν τοι οὐκέτι πάγχυ μετὰ φρεσὶ μέμβλετ' Ἀχιλλεύς·
 κείνος δ' γε προπάρουθε νεῶν ὀρθοκραιράων
 ἦσται ὀδυρόμενος ἕταρον φίλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 οἴχονται μετὰ δειπνον· ὁ δ' ἄκμηνος καὶ ἄπαστος.
 ἀλλ' ἴθι **Φοι** νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
 στάξον ἐνὶ στήθεσσι, ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἴκηται.»

345

ὥς **Φειπὼν** ὄτρυνε πάρος μεμανῖαν Ἀθήνην·
 ἢ δ' ἄρπη **ΦεΦικυῖα** τανυπτέρουγί λυγυφώνω,
 οὐρανοῦ ἕκ κατέπαλτο δι' αἰθέρος· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 αὐτίκα θωρήσσοντο κατὰ στρατόν· ἢ δ' Ἀχιλλῆι
 νέκταρ ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
 στάξ', ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἀτερπῆς γούναθ' ἴκοιτο,
 αὐτὴ δὲ πρὸς πατρός ἐρισθενέος πυκινὸν δῶ
 ᾗχετο. | τοὶ δ' ἀπάνευθε νεῶν ἐχέοντο θοάων.

350

ὥς δ' ὅτε ταρφεῖαι νηφάδες Διὸς ἐκποτάονται,

ψυχραί, ὑπὸ ῥιπῆς αἰθηρηγενέος Βορέαιο,

ὥς τότε ταρφεῖαι κόρυθες λαμπρὸν γανώουσαι

νηῶν ἕκ φορέοντο, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι

θώρηκές τε κραταιγύαλοι καὶ μείλινα δοῦρα.

αἴγλη δ' οὐρανόθεν ἔκει, γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθῶν
 χαλκοῦ ὑπὸ στεροπῆς· ὑπὸ δὲ κτύπος ὄρωντο ποσσὶν
 ἀνδρῶν· ἐν δὲ μέσοισι κορύσσεται Διὸς Ἀχιλλεύς. |

364

κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν

369

καλάς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοισ' ἀραρυίας·

370

δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσι ἐδυνεν·

ἀμφὶ δ' ἄρ' ὄμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον

χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε

εἴλετο, τοῦ δ' ἀπάνευθε σέλας γένητ' ἠύτε μῆνης. |

ὥς δ' ὅτε κ' ἐκ πόντοιο σέλας ναύτησι φανήη

375

καιομένοιο πυρός· τὸ δὲ καίεται ὑφ' ὄρεσφιν

σταθμῶ ἔν οἰοπόλῳ· τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἄελλαι

πόντον ἔπ' ἰχθυόεντα φίλων ἀπάνευθε φέρουσιν·

ὣς ἀπ' Ἀχιλλῆος σάκεος σέλας αἰθέρ' ἴκανεν
 καλοῦ δαιδαλέον. | περὶ δὲ τρυφάλειαν αἰείρας 380
 κρατὶ θέτο βριαορῆν· ἢ δ' ἀστήρ ὧς ἀπέλαμπεν
 ἵππουρις τρυφάλεια, περισσεύοντο δ' ἔθειραι
 χρῶσαι, ἄς Ἥφαιστος ἴει λόφον ἀμφὶ θαμείας. |
 πειρήθη δὲ Φέ' αὐτοῦ ἐν ἔντεσι διος Ἀχιλλεύς,
 εἷ Φοὶ ἐφαρμόσσειε καὶ ἐντρέχοι ἀγλαὰ γυῖα· 385
 τῷ δ' ἠὖτε πτερὰ γίγνεται, αἶερε δὲ ποιμένα λαῶν.
 ἐκ δ' ἄρα σύριγγος πατρῷον ἐσπάσασ' ἔγχος,
 βριθὸν μέγα σιβαρόν. τὸ μὲν οὐ δύναται ἄλλος Ἀχαιῶν
 παλλέμεν, ἀλλὰ μιν οἷος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς,
 Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλω πόρε Χείρων, 390
 Πηλίων ἐκ κορυφῆς φόνον ἔμμεναι ἠρώεσσιν. |
 ἵππους δ' Ἀυτομέδων τε καὶ Ἀλκιμος ἀμφιέποντες
 ζεύγνον· ἀμφὶ δὲ καλὰ λέπαδν' ἔσαν, ἐν δὲ χαλινούς
 γαμφηλῆσ' ἔβαλον, κατὰ δ' ἠγία τεῖναν ὀπίσσω
 κολλητὸν ποτὶ δίφρον. | ὁ δὲ μάστιγα φαεινὴν 395
 χειρὶ λαβὼν ἀραρυῖαν ἐφ' ἵππου ἀνόρουσεν,
 Ἀυτομέδων· ὄπιδεν δὲ κορυσσάμενος βῆ Ἀχιλλεύς,
 τεύχεσι παμφαίνων ὡς τ' ἠλέκτωρ Ὑπερίων. |
 σμερδαλέον δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατὴρ ἔφοϊο·
 »Ξάνθε τε καὶ Βαλίε, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης, 400
 ἄλλως δὴ φράζεσθε σωσέμεν ἠγιοχῆα
 ἄφ Δαναῶν ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ χ' ἔωμεν πολέμοιο,
 μηδ' ὡς Πάτροκλον λίπετ' αὐτόθι τεθνηῶτα.« |
 τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ ζυγῶφι προσέφη πόδας αἰόλος ἵππος
 Ξάνθος, ἄφαρ δ' ἤμυσσε καρῆατι· πᾶσα δὲ χαίτη 405
 ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν οὐδας ἴκανεν·
 ἀδῆεντα δ' ἔδηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη· |
 »καὶ λίην σ' ἔτι νῦν γε σαώσομεν, ὄβριμ' Ἀχιλλεῦ·
 ἀλλὰ τοι ἐγγύθεν ἤμαρ ὀλέθριον· οὐδέ τοι ἤμες
 αἴτιοι, ἀλλὰ θεός τε μέγας καὶ μοῖρα κραταιή. | 410
 οὐδὲ γὰρ ἡμετέρῃ βραδυτῆτι τε νωχελίῃ τε

Τρωῆες ἀπ' ὄμοιον Πατρόκλον τεύχε' ἔλοτο·
 ἀλλὰ θεῶν ὄχ' ἄριστος, ὃν ἠνέκομος τέκε Λητώ,
 ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι καὶ Ἔκτορι κῆδος ἔδωκεν. | 415
 νῶϊ δὲ καὶ κεν ἅμα πνοιῇ Ζεφύροιο θέοιμεν,
 ἦν περ ἔλαφροτάτην φάσ' ἔμμεναι· ἀλλὰ σοὶ αὐτῶ
 μόρσιμόν ἐστι θεῶ καὶ ἀνέρι Φίφι δαμῆναι. « |
 ὥς ἄρα φωνήσαντος Ἐρινύες ἔσχεθον ἀδύη·
 τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 »Ξάνθε, τί μοι θάνατον μαντεύεαι; οὐδέ τί σε χροή. | 420
 εἴδ νῦ τὸ Φοῖδα καὶ αὐτός, ὃ μοι μόρος ἐνθάδ' ὀλέσθαι,
 νόσφι φίλου πατρὸς καὶ μητέρος· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
 οὐ λήξω πρὶν Τρώας ἄδην ἐλάσαι πολέμοιο. «
 ἦ ὅα καὶ ἐν πρώτοις Φιφάχων ἔχε μώνυχας ἵππους. |

ΙΛΙΑΔΟΣ Χ.

Ἔκτορος ἀναίρεσις.

ὥς οἱ μὲν κατὰ Φάστν, πεφυσότες ἠύτε νεβροί,
 ἰδρῶ ἀπεψύχοντο πῖον τ' ἀκέοντό τε δίψαν,
 κεκλιμένοι καλῆσιν ἐπάλξεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 τείχεος ἄσπον ἴσαν, σάκε' ὄμοιοι κλίναντες.
 Ἔκτορα δ' αὐτόθι μείναι ὀλοῖη μοῖρ' ἐπέδησεν, | 5
 Φιλίοο προπάροιδε πυλάων τε Σκαιάων. |
 αὐτὰρ Πηλεΐωνα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
 »τίπτε με, Πηλέος υἱέ, ποσὶν ταχέεσσι διώκεις,
 αὐτός θνητὸς ἐὼν θεὸν ἄμβροτον; οὐδέ νῦ πό με
 ἔγνωσ ὡς θεός εἰμι, σὺ δ' ἀσπερχές μενεαίνεις. | 10
 ἦ νῦ τοι οὐ τι μέλει Τρώων φόνος, οὓς ἐφόβησας,
 οἱ δὴ τοι εἰς Φάστν Φάλεν, σὺ δὲ δεῦρο λιάσθης.
 οὐ μὲν με κτενέεις, ἐπεὶ οὐ τοι μόρσιμός εἰμι. « |
 τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 »βλάψας με, ΦεκάΦεργε, θεῶν ὀλοώτατε πάντων, | 15

ἐνθάδε νῦν τρέψας ἀπὸ τείχεος· ἦ κ' ἔτι πολλοὶ
γαῖαν ὀδᾶξ εἶλον πρὶν Φίλιον εἰσαφικέσθαι.

νῦν δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῶδος ἀφείλεο, τοὺς δ' ἐσάωσας
ἠηδίδως, ἐπεὶ οὐ τι τισιν γ' ἔδφεισας ὀπίσσω.

ἦ σ' ἂν τεισαίμην, εἴ μοι δύναμὶς γε παρείη. » † 20

ὣς Φειπὼν προτὶ Φάστῳ μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
σευάμενος ὥς θ' ἵππος ἀεθλοφόρος σὺν ὄχεσφιν,
ὃς ῥά τε ῥῆα θέησι τιαινόμενος πεδίοιο·

ὣς Ἀχιλεὺς λαιμηγρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα. |

τὸν δ' ὁ γέρον Πρίαμος προῶτος Φίδεν ὀφθαλμοῖσιν, 25

παμφαίρονθ' ὥς τ' ἀστέρ', ἐπεσσύμενον πεδίοιο,

ὃς ῥά τ' ὀπώρας εἶσιν, ἀρίζηλοι δέ Φοι ἀγαὶ
φαίνονται πολλοῖσι μετ' ἀστράδι νυκτὸς ἀμολγῶ,

ὄν τε κύν' Ὀρίωνος ἐπίκλησιν καλέουσιν·

λαμπρότατος μὲν ὁ γ' ἐστί, κακὸν δέ τε σῆμα τέτυκται, 30

καὶ τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δφειλοῖσι βροτοῖσιν·

ὣς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θεόντος. |

ᾤμωξεν δ' ὁ γέρον, κεφαλὴν δ' ὅ γε κόψατο χερσίν

ὑψὸς ἀνασχόμενος, μέγα δ' οἰμῶξας ἐγεγώνη

μισσόμενος φίλον υἱόν· ὃ δὲ προπάρουθε πυλάων 35

ἐστήκειν, ἄμοτον μεμαῶς Ἀχιλῆϊ μάχεσθαι·

τὸν δ' ὁ γέρον ἐλεεινὰ προσηύδα χεῖρας ὀρεγνύς· |

» Ἐκτορ, μὴ μοι μίμνε, φίλον τέκος, ἀνέρα τοῦτον

οἶος ἀνευθ' ἄλλων, ἵνα μὴ τάχα πότμον ἐπίσπης

Πηλεΐωνι δαυεῖς, ἐπεὶ ἦ πολὺν φέρετός ἐστιν. 40

σχέτιλιος! αἶθε θεοῖσι φίλος τοσσόνδε γένοιτο,

ὄσσον ἐμοί! τάχα κέν Φε κόνες καὶ γῦπες ἔδοιεν

κείμενον· ἦ κέ μοι αἰνὸν ἀπὸ προαπίδων ἄχος ἔλθοι·

ὃς μ' υἱὼν πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν εὐνῆν ἔθηκεν,

κτείνων καὶ περὶ γὰς νήσων ἐπι τηλεδαπίων. | 45

καὶ γὰρ νῦν δύο παῖδε, Ανκάονα καὶ Πολύδωρον,

οὐ δύναμαι Φιδέμεν Τρώων εἰς Φάστῳ Φαλέντων,

τοὺς μοι Λαοθόη τέκετο, κρείονσα γυναικῶν. |

ἀλλ' εἰ μὲν ζώουσι μετὰ στρατῶ, ἧ κεν ἔπειτα
 χαλκοῦ τε χρυσοῦ τ' ἀπολυσόμεθ'· ἔστι γὰρ ἔνδον· 50
 πολλὰ γὰρ ὄπασε παιδὶ γέρον ὀνομάκλυτος Ἄλτης· |
 εἰ δ' ἤδη τεθνήσκει καὶ εἶν' Ἀΐδαο δόμοισιν,
 ἄλγος ἐμῶ θυμῶ καὶ μητέρι, τοὶ τεκόμεσθα,
 λαοῖσιν δ' ἄλλοισι μινυθαδιώτερον ἄλγος
 ἔσσειται, εἰ μὴ καὶ σὺ θάνης Ἀχιλῆι δαμασθεῖς· | 55
 ἀλλ' εἰσέρχαιο τεῖχος, ἐμὸν τέκος, ὄφρα σαώσης
 Τρωῶας καὶ Τρωαίς, μηδὲ μέγα κῆδος ὀρέξης
 Πηλεΐδῃ, αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερθῆς.
 πρὸς δ' εὐὲ τὸν δύστηνον ἔτι φρονέοντ' ἐλέησον,
 δύσμορον, ὃν ἴα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῶ 60
 αἴσῃ ἐν ἀργαλέῃ φθείσει, κακὰ πολλὰ Φιδόντα,
 υἷας τ' ὀλλυμένους ἐλκηθεῖσας τε θύγατρας,
 καὶ θαλάμους κραῖζομένους, καὶ νήπια τέκνα
 βαλλόμενα προτὶ γαίῃ ἐν αἰνῇ δημοτῆτι,
 Φελκομένας τε νουὺς ὀλοῆσ' ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιῶν· | 65
 αὐτὸν δ' ἄρ' ὑμᾶτόν με κόνες πρότῃσι θύρῃσιν
 ὤμησται Φερούουσιν, ἐπεὶ κέ τις ὀξεί χαλκῶ
 τύπας ἢ βαλὼν ῥεθέων ἔκ θυμὸν ἔλιπται,
 οὖς τρέφον ἐν μεγάροισι τραπεζῆας θυραωρούς,
 οἳ τ' ἐμὸν αἷμα πίνοντες, ἀλύσσοιτες περὶ θυμῶ, 70
 κείσονται ἐν προθύροισι· | νέφ' δέ τε πάντα Φέφοικεν,
 ἄσκη κταμένῳ, δεδαῖγμένῳ ὀξεί χαλκῶ,
 κείσονται πάντα δὲ καλὰ θανόντι περ, ὅτι φανήη·
 ἀλλ' ὅτε δὴ πολὺν τε κάρη πολὺν τε γένειον,
 αἰδῶα τ' αἰσχύνουσι κόνες κταμένοιο γέροντος, 75
 τοῦτο δὴ οἴκιστον πέλεται δ' Φειλοῖσι βροτοῖσι· « |
 ἧ ῥ' ὁ γέρον, πολὺς δ' ἄρ' ἀνά τρίχας ἔλκετο χερσὶν
 τίλλων ἐκ κεφαλῆς· οὐδ' ἔκτορι θυμὸν ἔπειθε· |
 μήτηρ δ' αὐτῆ ἐτέρωθεν ὀδύρετο δάκρυ χέουσα,
 κόλπῳ ἀνεμένη, ἐτέρωφι δὲ μαζὸν ἀνέσχευ· 80
 καὶ μιν δάκρυ χέουσα ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

» Ἐκτορ, τέκνον ἐμόν, τάδε τ' αἶδεο καί μ' ἐλέησον
αὐτήν, εἴ ποτέ τοι λαθικηδέα μαζὸν ἐπέσχον.

τῶν μνηῆσαι, φίλε τέκνον, ἄμυνε δὲ δήμιον ἄνδρα
τείχεος ἐντὸς ἐών, μηδὲ πρόμος ἴστασο τούτῳ· 85
σχέτλιος! εἴ περ γάρ σε κατακτάνη, οὐ σ' ἔτ' ἐγὼ γε
κλαύσομαι ἐν λεχέεσσι, φίλον θάλος, ὃν τέκον αὐτή,
οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος· ἀνευθε δέ σε μέγα νῶιν
'Αργείων παρὰ νηυσὶ κύνες ταχέες κατέδονται.» |

ὣς τὼ γε κλαίοντε προσαυδήτην φίλον υἱόν, 90
πολλὰ λισσομένῳ οὐδ' Ἐκτορι θυμὸν ἔπειθον,
ἀλλ' ὃ γε μίμν' Ἀχιλῆα πελώριον ἄσπον ἰόντα.
ὡς δὲ δράκων ἐπὶ χειρὶ ὀρέστερος ἄνδρα μένησιν,
βεβρωκὸς κακὰ φάρμακ' ἔδν δέ τε μιν χόλος αἰνός,
σμερδαλέον δὲ δέδορκε Φελισσόμενος περὶ χειρῆ· 95
ὣς Ἐκτωρ ἄσβεστον ἔχων μένος οὐχ ὑπεχώρει,
πύργῳ ἔπι προύχοντι φαιρινὴν ἀσπίδ' ἐρείσας. |
ὀχθήσας δ' ἄρα Φεῖπε ποτὶ μεγαλήτορα θυμόν·

» ὦ μοι ἐγών! εἰ μὲν κε πύλας καὶ τείχεα δύω,
Πολυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχεῖτην ἀναθήσει, 100
ὃς μ' ἐκέλευε Τρωσὶ ποτὶ πτόλιν ἠγήσασθαι
νύχθ' ὑπο τήνδ' ὀλοήν, ὅτε τ' ὄρετο δῖος Ἀχιλλεύς.
ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην· ἢ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν! |
νῦν δ' ἐπεὶ ὄλεσα λαὸν ἀτασθαλίησιν ἐμῆσιν,
αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους, 105
μή ποτέ τις Φεῖπῃσι κακώτερος ἄλλος ἐμεῖο·
, Ἐκτωρ Φῆφι βίηφι πιθήσας ὄλεσε λαόν.'
ὣς Φερέουσιν· ἐμοὶ δὲ τό κεν πολὺ κέρδιον εἶη,
ἀντην ἢ Ἀχιλῆα κατακτείναντα νέεσθαι,
ἢ ἐκέν αὐτὸν ὀλέσθαι ἐνκλεέως πρὸ πόλης. | 110
εἰ δὲ κεν ἀσπίδα μὲν καταθήομαι ὀμφαλόεσσαν
καὶ κόρυθα βριαρῆν, δόρυ δὲ πρὸς τεῖχος ἐρείσας
αὐτὸς ἰὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἀντίος ἔλθω
καὶ Φοὶ ὑπόσχωμαι Ἐλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ,

- πάντα μάλ', ὅσα τ' Ἀλέξανδρος κοίλῃσ' ἐνὶ νηυσὶν 115
 ἠγάγετο Τροίηνδ', ἢ τ' ἔπλετο νείκεος ἀρχή,
 δωσέμεν Ἀτροΐδῃσιν ἄγειν, ἅμα δ' ἀμφὶς Ἀχαιοῖς
 ἄλλ' ἀποδάσσεσθαι, ὅσα τε πτόλις ἦδε κέκευθεν·
 Τρωσὶν δ' αὖ μετόπισθε γερούσιον ὄροκον ἔλωμαι
 μὴ τι κατακρύψειν, ἀλλ' ἄνδιχα πάντα δάσσεσθαι, ... 120
 ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός; | 122
 μὴ μιν ἐγὼ μὲν ἴκωμαι ἰών, ὃ δέ μ' οὐκ ἐλεήσει
 οὐδέ τί μ' αἰδέσεται, κτενέει δέ με γυμνὸν ἐόντα,
 αὐτως ὡς τε γυναικα, ἐπεὶ κ' ἀπὸ τεύχεα δῶω. 125
 οὐ μὲν πως νῦν ἔστιν ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης
 τῶ ὀαριζέμεναι, ἅτε παρθένος ἠΐθεός τε,
 παρθένος ἠΐθεός τ'!, ὀαρίζετον ἀλλήλοισιν. |
 βέλτερον αὐτ' ἔριδι ξυνελαννέμεν· ὅτι τάχιστα
 Φεῖδομεν ὀπποτέρῳ κεν Ὀλύμπιος εὐχος ὀρέξῃ. * | 130
 ὡς ὄρωμαινε μένων, ὃ δέ Φοι σχεδὸν ἤλθεν Ἀχιλλεύς
 Φῖσος Ἐνναλίῳ κορυθαίῳ πτολεμιστῇ,
 σείων Πηλιάδα μελίην κατὰ δεξιὸν ὤμων
 δ' Φεινήν· ἀμφὶ δέ χαλκὸς ἐλάμπετο Φεῖκελος αὐγῇ
 ἢ πυρὸς αἰθομένοι· ἢ ἠελίου' ἀπύοντος. | 135
 Ἔκτορα δ', ὡς ἐνόησεν, ἔλε τρομός· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτιλη
 αὐθι μένειν, ὀπίσω δὲ πύλας λίπε, βῆ δὲ φοβηθεῖς.
 Πηλεΐδης δ' ἐπόρουσε ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς.
 ἠύτε κίρκος ὄρεσφιν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν,
 ὀμηδίως οἴμησε μετὰ τρήρωνα πέλειαν· 140
 ἢ δέ θ' ὕπαιθα φοβεῖται, ὃ δ' ἐγγύθεν ὄξυν λελικῶς
 ταρφέ' ἐπαῖσσει, ἐλέμεν τέ Φε θυμὸς ἀνώγει·
 ὡς ἄρ' ὃ γ' ἐμμεμαῶς ἰθὺς πέτετο, τρέσε δ' Ἔκτωρ
 τεῖχος ὑπο Τρώων, λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα. |
 οἱ δὲ παρὰ σκοπιήν καὶ εἰριεὸν ἠερέμοεντα 145
 τείχεος αἰὲν ὑπέκ κατ' ἀμαξιτὸν ἐσσεύοντο,
 κροννῶ δ' ἴκανον καλλιρρόω, ἔνθα τε πηγαὶ
 δαῖαι ἀναΐσσουνσι Σκαμάνδρου δινήεντος. |

ἢ μὲν γάρ θ' ὕδατι λιαρῶ ῥέει, ἀμφὶ δὲ καπνὸς
 γίγνεται ἐξ αὐτῆς ὡς εἰ πυρὸς αἰθομένοιοι· 150·
 ἢ δ' ἑτέρῃ θέρεϊ προρέει **Φε**Φικυῖα χαλάζῃ
 ἢ χιόνι ψυχρῇ ἢ ἐξ ὕδατος κρυστάλλῳ. |
 ἔνθα δ' ἐπ' αὐτῶν πλῆνοι εὐρέες ἐγγυὸς ἔασιν
 καλοὶ λαῖνεοι, ὅθι **Φε**ίματα σιγαλόεντα
 πλύνεσκον Τρώων ἄλοχοι καλαί τε θύγατρες 155·
 τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθέμεν νῆας Ἀχαιῶν. |
 τῇ ῥα παραδραμέτην, φεύγον, ὃ δ' ὄπισθε διώκων·
 πρόσθε μὲν ἐσθλὸς ἔφευγε, δίωκε δὲ μιν μέγ' ἀμείνων
 καρπαλίμως, ἐπεὶ οὐχ ἰερόμιον οὐδὲ βοείην
 ἀρνύσθην, ἃ τε ποσὶν ἀ**Φ**έθλια γίγνεται ἀνδρῶν, 160·
 ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θεόν Ἐκτορος ἱπποδάμοιο. |
 ὡς δ' ὅτ' ἀεθλοφόροι περὶ τέρματα μώνυχες ἵπποι
 ῥίμφα μάλα τροχόωσι· τὸ δὲ μέγα κεῖται ἀ**Φ**εθλον,
 ἢ τρίπος ἠὲ γυνή, ἀνδρὸς κατατεθνηῶτος·
 ὡς τῶ τρις Πριάμοιο πόλιν πέρι δινηθήτην 165·
 καρπαλίμοισι πόδεσσι. | θεοὶ δὲ τε πάντες ὄρωντο.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 » ὦ πόποι, ἢ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τεῖχος
 ὀφθαλμοῖσιν ὄρωμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ
 Ἐκτορος, ὅς μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηροῖ' ἔκην 170·
 Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου, ἄλλοτε δ' αὐτε
 ἐν πόλι' ἀκροτάτῃ· νῦν αὐτὲ **Φε** δῖος Ἀχιλλεὺς
Φάστν πέρι Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι δίωκει. |
 ἀλλ' ἄγετε φράζεσθε, θεοί, καὶ μητιάεσθε
 ἢ ἐ μιν ἐκ θανάτοιο σώσομεν, ἢ ἐ μιν ἤδη 175·
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ δαμάσσομεν ἐσθλὸν ἔοντα. « |
 τὸν δ' αὐτε προσέ**Φ**ειπε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη·
 » ὦ πάτερ ἀργικέραυνε, κελαινεφές, οἷον ἔ**Φ**ειπες!
 ἄνδρα θνητὸν ἔοντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,
 ἄψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι ; 180·
Φερόδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι. « |

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 »θάροσε, Τριτογένεια, φίλον τέκος· οὐδ' ἄν τι θυμῷ
 πρόφρονι μνῆομαι, ἐθέλω δέ τοι ἦπιος ἔμμεν·

Φέροξον ὄπη δὴ τοι νόος ἔπλετο, μηδέ τ' ἐρώει.« | 185

ὣς Φειπὼν ὄτρυνε πάρος μεμανῖαν Ἀθήνην·
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἴξασα. |

Ἐκτορα δ' ἀσπερχές κλονέων ἔφεπ' ὠκὺς Ἀχιλλεύς.

ὡς δ' ὅτε νεβρὸν ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο δῖηται,

ὄρσας ἐξ εὐνῆς, διὰ τ' ἄγκυα καὶ διὰ βήσσας·

190

τὸν δ' εἴ πέρο τε λάθῃσι καταπτήξας ὑπὸ θάμνω,

ἀλλά τ' ἀνιχνεύων θέει ἔμπεδον, ὄφρα κεν εὖρη·

ὣς Ἐκτωρ οὐ λῆθε ποδώκεα Πηλεΐωνα. |

ὅσσάκι δ' ὀρμήσειε πυλάων Δαρδανιάων

ἀντίον αἴξασθαι ἐνδμήτους ὑπὸ πύργους

195

εἴ πῶς Φοι καθύπερθεν ἀλλάλκοιεν βελέεσσιν,

τοσσάκι μιν προπάρουθεν ἀποστρέψασκε παραφθὰς

πρὸς πεδίον· αὐτὸς δὲ ποτὶ πτόλιος πέτετ' αἰεὶ. |

ὡς δ' ἐν ὄνειρῳ οὐ δύναται φεύγοντα διώκειν,

οὔτ' ἄρ' ὃ τὸν δύναται ὑποφενγέμεν οὔθ' ὃ διώκειν,

200

ὣς ὃ τὸν οὐ δύνατο μάρψαι ποσίν, οὐδ' ὄς ἀλύξαι.

πῶς δέ κεν Ἐκτωρ κῆρας ὑπεξέφυγεν θανάτοιο,

εἰ μὴ Φοι πύματόν τε καὶ ὕστατον ἦντιετ' Ἀπόλλων

ἐγγύθεν, ὃς Φοι ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γούνα· |

λαοῖσιν δ' ἀνένευε καρήατι δῖος Ἀχιλλεύς,

205

οὐδ' ἔα' ἰέμεναι ἐπὶ Ἐκτορι πικρὰ βέλεμνα,

μὴ τις κῶδος ἄροιτο βαλὼν, ὃ δὲ δεύτερος ἔλθοι. |

ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπὶ χρόνονος ἀφίκοντο,

καὶ τότε δὴ χρούσεια πατῆρ ἐτίτανε τάλαντα,

ἔν δ' ἐτίθει δύο κῆρε ταηλεγέος θανάτοιο,

210

τὴν μὲν Ἀχιλλῆος, τὴν δ' Ἐκτορος ἵπποδάμοιο,

ἔλκε δὲ μέσσα λαβῶν· ὅπερ δ' Ἐκτορος αἴσιμον ἦμαρ,

ᾗχετο δ' εἰς Ἀΐδαο, λίπεν δὲ Φε Φοῖβος Ἀπόλλων. |

Πηλεΐωνα δ' ἴκανε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,

ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη Φέπεα πτερόεντα προσηύδα·

215

»νῦν δὴ νῶϊ ΦέΦολπα, δίφιλε φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
οἴσεσθαι μέγα κῶδος Ἀχαιοῖσι προτὶ νῆας,
Ἔκτορα δηῶσαντε μάχης ἅατόν περ ἔόντα.
οὐ Φοι νῦν ἔτι γ' ἔστι πεφυγμένον ἄμμε γενέσθαι,
οὐδ' εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθοι ΦεκάΦεργος Ἀπόλλων
προπῶροκυλινδόμενος πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο. |
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν στήθι καὶ ἄμπνυο, τόνδε δ' ἐγὼ τοι
οἰχομένη πεπιθήσω ἐναντίβιον μαχέσασθαι.« |

220

ὣς φάτ' Ἀθηναίη, ὃ δ' ἐπέειπετο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
στήθ' ἄρ' ἐπὶ μελίσς χαλκογλώχινος ἐρρυσθείς.
ἦ δ' ἄρα τὸν μὲν ἔλειπε, κινήσατο δ' Ἔκτορα δῖον
Δημόφω ΦεΦικυῖα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν,
ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη Φέπεα πτερόεντα προσηύδα·

225

»ἦθεῖ', ἦ μάλα δὴ σε βιάζεται ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
Φάστν πέρι Προιάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκων·

230

ἀλλ' ἄγε δὴ στήθωμεν καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.« |

τὴν δ' αὖτε προσέΦειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·

»Δηίφοβ', ἦ μὲν μοι τὸ πάρος πολὺ φίλιτος ἦσθα
γνωτῶν, οὗς Φεκάβη ἠδὲ Προιάμος τέκε παῖδας·
νῦν δ' ἔτι καὶ μᾶλλον νοέω φρεσὶ τιμήσασθαι,
ὅς τλῆς εἴνεκ' ἐμεῖο, ἐπεὶ Φίδες ὀφθαλμοῖσιν,
τείχεος ἐξελθεῖν, ἄλλοι δ' ἔντοσθε μένουσιν.« |

235

τὸν δ' αὖτε προσέΦειπε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη·

»ἦθεῖ', ἦ μὲν πολλὰ πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
λίσονθ' ἐξείης γοννούμενοι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι,
αὔθι μένειν τοῖον γὰρ ὑποτρομέουσιν ἅπαντες·
ἀλλ' ἐμὸς ἔνδοθι θυμὸς εἰτείρετο πένθει λυγρῷ. |

240

νῦν δ' ἰθὺς μεμαῶτε μαχώμεθα, μηδέ τι δούρων

ἔστω φειδωλή, ἵνα Φεῖδομεν εἴ κεν Ἀχιλλεύς

νῶϊ κατακτείνας ἔναρα βροτόεντα φέρηται

245

νῆας ἔπι γλαφυράς, ἦ κεν σῶ δουρὶ δαμήη.«

ὣς φαμένη καὶ κερδοσύνη ἠγήσατ' Ἀθήνη. |

οἷ δ' ὅτε διη σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τὸν πρότερος προσέφειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 »οὐ σ' ἔτι, Πηλέος υἱέ, φοβήσομαι, ὡς τὸ πάρος περ. 250
 τρίς περὶ Φάστῳ μέγα Προιάμιον δίον, οὐδέ ποτ' ἔτλην
 μεῖναι ἐπεροχόμενον· νῦν αὐτέ με θυμὸς ἀνῆκεν
 στήμεναι ἀντία σεῖο· ἔλοιμί κεν ἢ κε Φαλοίην. |
 ἀλλ' ἄγε δεῦρο θεοὺς ἐπιβωσόμεθ'· οἳ γὰρ ἄριστοι
 μάρτυροι ἔσσονται καὶ ἐπίσκοποι ἀρμονιάων 255
 οὐ γὰρ ἐγὼ σ' ἔκπαυλον ἀφεικῶ, αἶ κεν ἐμοὶ Ζεὺς
 δώη καμμοινήην, σὴν δὲ ψυχὴν ἀφέλωμαι·
 ἀλλ' ἐπεὶ ἄρ' ἐκέ σε συλήσω κλυτὰ τεύχε', Ἀχιλλεῦ,
 νεκρὸν Ἀχαιοῖσιν δώσω πάλιν· ὧς δὲ σὺ ῥέζειν.« |

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα Φιδῶν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· 260
 »Ἔκτορ, μὴ μοι, ἄλαστε, σπηνημοσύνας ἀγόρευε.
 ὧς οὐκ ἔστι λέουσι καὶ ἀνδράσιν ὄρκα πιστά,
 οὐδὲ λόκοι τε καὶ ἄρες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν,
 ἀλλὰ κακὰ φρονέουσι διαμπερὲς ἀλλήλοισιν,
 ὧς οὐκ ἔστ' ἐμὲ καὶ σὲ φιλήμεναι, οὔτε τι νῶιν 265
 ὄρκα γ' ἔσσονται, πρὶν ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
 αἵματος ἄσαι Ἄρηα, ταλαύρινον πολεμιστήν. |
 παντοίης ἀρετῆς μιμηθήσκει· νῦν σε μάλα χοῖ
 αἰχμητήν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.
 οὐ τοι ἔτ' ἔσθ' ὑπάλυξις, ἄφαρ δέ σε Παλλὰς Ἀθήνη 270
 ἔγχε' ἐμῶν δαμάει· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀποτείσεις
 κήδε' ἐμῶν ἐτάρων, οὓς ἔκτανες ἔγχεϊ θύων.« |

ἢ ῥα καὶ ἀμπεπαλῶν προῖει δολιχόσκιον ἔγγχος.
 καὶ τὸ μὲν ἄντα Φιδῶν ἠλεύατο φαίδιμος Ἔκτωρ·
 ἔζετο γὰρ προΦιδῶν, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγγχος, 275
 ἐν γαίῃ δ' ἐπάγη· ἀνὰ δ' ἤρπασε Παλλὰς Ἀθήνη,
 ἄψ δ' Ἀχιλῆϊ δίδου, λάθε δ' Ἔκτορα, ποιμένα λαῶν. |
 Ἔκτωρ δὲ προσπέφειεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα·

»ἡμβροτες, οὐδ' ἄρα πῶ τι, θεοῖσ' ἐπιφείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 ἐκ Διὸς ἠείδεις τὸν ἐμὸν μόνον. ἢ τοι ἔφης γε! 280

ἀλλὰ τις ἄρτι Φειῆς καὶ ἐπίκλοπος ἔπλεο μύθων,
 ὄφρα σ' ὑποδφείσας μένεος ἀλκῆς τε λάθωμαι. |
 οὐ μὲν μοι φεύγοντι μεταφρένω ἔν δόρῳ πῆξεις,
 ἀλλ' ἰθὺς μεμαῶτι διὰ στήθεσφιν ἔλασσον,
 εἴ τοι ἔδωκε θεός· νῦν αὖτ' ἐμὸν ἔγχος ἄλναι 285
 χάλκεον. ὥς δὴ μιν τεῶ ἔν χροῖ πᾶν κομίσαο!
 καὶ κεν ἐλαφρότερος πόλεμος Τρώεσσι γένοιτο
 σέο καταφθιμένοιο· σὺ γάρ σφισι πῆμα μέγιστον.»

ἦ ῥα καὶ ἀμπεπαλῶν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλε Πηλεΐδαο μέσον σάκος οὐδ' ἀφάμαρτεν· 290
 τῆλε δ' ἀπεπλάγχθη σάκεος δόρυ, χόσατο δ' Ἔκτωρ
 ὅτι ῥα Φοι βέλος ὠκὸν ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός,
 στή δὲ κατηφῆσας, οὐδ' ἄλλ' ἔχε μείλινον ἔγχος·
 Ἀμήφοβον δ' ἐκάλει λευκάσπιδα μακρὸν ἄσας·
 ἦτέε μιν δόρυ μακρόν· ὃ δ' οὐ τί Φοι ἐγγύθεν ἦεν. | 295
 Ἔκτωρ δ' ἔγνω Φῆσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε·

» ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ με θεοὶ θάνατόνδε κάλεσαν·
 Ἀμήφοβον γάρ ἔγωγ' ἐφάμην ἦρωα παρεμμεν·
 ἀλλ' ὃ μὲν ἐν τείχει, ἐμὲ δ' ἔξαπάτησεν Ἀθήνη.
 νῦν δὲ δὴ ἐγγύθι μοι θάνατος κακός, οὐδ' ἔτ' ἀνευθεν, 300
 οὐδ' ἀλέη· ἦ γάρ ῥα πάλαι τό γε φίλτερον ἦεν
 Ζηγί τε καὶ Διὸς νῦν, Φεκηβόλω, οἳ με πάρος περ
 πρόφρονες ἐρρόατο· νῦν αὖτέ με μοῖρα κηχάνει.
 μὴ μὲν ἄσπονδεὶ γε καὶ ἀγλέεος ἀπολοίμην,
 ἀλλὰ μέγα ῥέξας τι καὶ ἔσσομένοισι πινθέσθαι.» | 305

ὥς ἄρα φωνήσας ἐΦερούσατο φάσγανον ὀξύ,
 τό Φοι ὑπὸ λαπάροην τέτατο μέγα τε σιβαρόν τε,
 οἴμησεν δὲ Φαλεις ὥς τ' αἰετὸς ὑψιπετής,
 ὅς τ' εἶσιν πεδίονδε διὰ νεφέων ἐρεβεννῶν
 ἀρπάξων ἢ Φάρῳ ἀμαλῆν ἢ πτώκα λαγῶν· 310
 ὥς Ἔκτωρ οἴμησε τινάσσων φάσγανον ὀξύ.
 ὠρμήθη δ' Ἀχιλεὺς, μένεος δ' ἐμπλήσατο θυμὸν
 ἀγρίοο, πρόσθεν δὲ σάκος στέρονοιο κάλυφεν

- καλὸν δαιδάλεον, κόρυθι δ' ἐπένευε φαινήν
 τετραφάλῳ· καλαὶ δὲ περισσεύοντο **Φέθειρα** 315
 χρύσειαι, ἄς Ἥφαιστος ἔει λόφον ἀμφὶ θαμνίας·
 οἶος δ' ἀστήρ εἶσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμοιγῶ
Φέσπερος, ὃς κάλλιπτος ἐν οὐρανῶ ἴσταται ἀστήρ,
 ὧς αἰχμῆς ἀπέλαμπ' ἐνήκεος, ἦν ἄρ' Ἀχιλλεύς
 πάλλεν δεξιτερῇ φρονέων κακὸν Ἔκτορι δίῳ, 320
 εἰσορόων χρῶα καλόν, ὅπῃ **Φεῖξειε** μάλιστα·
 τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χρῶα χάλκεα τεύχη,
 καλὰ, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξε κατακτίας·
 φαίνεται δ' ἦ κληῖδες ἀπ' ὄμων ἀνχέν' ἔχουσιν,
 λανκανίη, ἵνα τε ψυχῆς ὄκιστος ὄλεθρος· 325
 τῇ ῥ' ἐπὶ **Φοῖ** μεμαῶτ' ἔλασ' ἔγχεϊ δίος Ἀχιλλεύς.
 ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' ἀνχένος ἤλυθ' ἀκωκή·
 οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελήη τάμε χαλκοβάρεια,
 ὄφρα τί μιν προῦ**Φεῖ**ποι ἀμειβόμενος ἐπέεσσιν.
 ἦριπε δ' ἐν κονίῃσ'· | ὁ δ' ἐπέυξατο δίος Ἀχιλλεύς· 330
 »Ἔκτορ, ἀτάρ ποθ' ἔφησ Πάτροκλέε' ἐξαναρίζων
 ζωὸς ἔσσεσθ', ἐμὲ δ' οὐδὲν ὀπίζεο νόσφιν ἔοντα,
 νήπιε! τοῖο δ' ἀνευθεν ἀοσσητήρ μεγ' ἀμείνων
 νηυσὶν ἔπι γλαφυρῆσιν ἐγὼ μετόπισθε λελεῖμυην,
 ὃς τοι γούνατ' ἔλυσα· σὲ μὲν κύνες ἠδ' οἰωνοὶ 335
 ἐλκήσουσ' ἀ**Φικῶ**ς, τὸν δὲ κτεριοῦσιν Ἀχαιοί.«
 τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἔκτορ·
 »μίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς καὶ γούνων σῶν τε τοκήων,
 μή μ' ἐάειν παρὰ νηυσὶ κόννας καταδάψαι Ἀχαιῶν!
 ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκὸν τε **Φάλις** χρυσόν τε δέδεξο, 340
 δῶρα τὰ τοι δώσουσι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ,
 σῶμα δὲ **Φοῖκαδ'** ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
 Τρωῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θάνοντα.«
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα **Φιδῶν** προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 »μή με, κύνων, γούνων γοννάζεο μηδὲ τοκήων· 345
 αἶ γάρ πως αὐτὸν με μένος καὶ θυμὸς ἀνείη

ὄμ' ἀποταμνόμενον κρέα' ἔδμεναι, οἷα Φέφοργας!
 ὣς οὐκ ἔσθ' ὅς σῆς γε κόνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι,
 οὐδ' εἴ κεν δεκάκις τε καὶ εἰκοσινήροϊτ' ἄποινα
 στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες, ὑπόσχονται δὲ καὶ ἄλλα· 350
 οὐδ' εἴ κεν σ' αὐτὸν χρυσῷ Φερούσασθαι ἀνώγη
 Δαρδανίδης Πρίαμος· οὐδ' ὧς σέ γε πότνια μήτηρ
 ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ὃν τέκεν αὐτή,
 ἀλλὰ κόνες τε καὶ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάσονται.» |

τὸν δὲ καταθνήσκων προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ· 355
 »ἦ σ' ἐν γιγνώσκων προτιόσσομαι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον
 πεισέμεν· ἦ γὰρ σοί γε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός.
 φράζεο νῦν μὴ τοί τι θεῶν μήριμα γένωμαι,
 ἤματι τῷ, ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
 ἐσθλὸν ἐόντ' ὀλέσωσιν ἐνὶ Σκαιῆσι πύλῃσιν.» | 360

ὧς ἄρα μιν Φειπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν,
 ψυχὴ δ' ἐκ ρεθέων πταμένη Ἄφιδόσδε βεβήκει,
 Φὸν πότμον γοόωσα, λιποῦσα δροσῆτα καὶ ἤβην. |
 τὸν καὶ τεθνηῶτα προσηύδα διὸς Ἀχιλλεύς·

»τέθναθι· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὅπποτε κεν δῆ 365
 Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι ἠδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.» |

ἦ ἄρα καὶ ἐκ νεκροῦτο Φερούσσατο χάλκεον ἔγχος,
 καὶ τό γ' ἀνευθεν ἔθηχ', ὃ δ' ἀπ' ὄμιων τεύχε' ἐσύλα
 αἱματόεντ'. ἄλλοι δὲ περὶδραμον νῆες Ἀχαιῶν,
 οἳ καὶ θηήσαντο φηὴν καὶ Φεῖδος ἀγῆτόν 370
 Ἔκτορος· οὐδ' ἄρα Φοῖ τις ἀνουητί γε παρέστη.
 ὦδε δέ τις Φεῖπεσκε Φιδῶν ἐς πλησίον ἄλλον·

»ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος ἀμφαφάασθαι
 Ἔκτωρ ἦ ὅτε νῆας ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέω!«
 ὦς ἄρα τις Φεῖπεσκε καὶ οὐτάσασκε παραστάς. | 375
 τὸν δ' ἐπεὶ ἐξενάριξε ποδάροης διὸς Ἀχιλλεύς,
 στάς ἐν Ἀχαιοῖσιν Φέπεα περῶεντ' ἀγόρευεν·

»ὦ φίλοι Ἀργείων ἠγῆτορες ἠδὲ μέδοντες,
 ἐπεὶ δὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,

ὡς κακὰ πόλλ' ἔρορξεν, ὅσ' οὐ σύμπαντες οἱ ἄλλοι, 380
 εἶ δ' ἄγεται ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι πειρηθῶμεν,
 ὄφρα κ' ἔτι γνῶμεν Τρώων νόον, ὅν τιν' ἔχουσιν,
 ἢ καταλείψουσιν πόλιν ἄκρον τοῦδε πεσόντος,
 ἢ ἐμένειν μεμιάσει καὶ Ἐκτορος οὐκέτ' ἐόντος. |

ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός; 385

κεῖται παρ νήεσσι νέκυσ ἀκλαντος ἄθαπτος
 Πάτροκλος! τοῦ δ' οὐκ ἐπιλήσομαι, ὄφρα κ' ἐγὼ γε -
 ζῶοισιν μετέω καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη.

εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν Ἀΐδαο, 390
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ κεῖθι φίλον μεμνήσομ' ἐταίρου. |

νῦν δ' ἄγ' ἀΐειδοντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσι νεώμεθα, τόνδε δ' ἄγωμεν.
 ἠράμεθα μέγα κῆδος· ἐπέφρομεν Ἐκτορα δῖον,
 ᾧ Τρῶες κατὰ Φάστν θεῶ ὡς εὐχετόωντο. « |

ἢ ῥα καὶ Ἐκτορα δῖον ἀΐεικέα μῆδετο Φέργα. 395

ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τέροντε
 ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρηνς, βοέους δ' ἐξῆπτεν ἱμάντας,
 ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε, κάρη δ' ἔλκεσθαι ἔασεν
 ἐς δίφρον δ' ἀναβάς, ἀνά τε κλυτὰ τεύχε' αἰείρας,
 μᾶστιξέν ᾧ ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἀΐεζοντε πετέσθην. 400

τοῦ δ' ἔεν ἐλκομένοιο κονίσσαλος, ἀμφὶ δὲ χαιτα
 κνάσαι πίτραντο, κάρη δ' ἔπαν ἐν κονίησιν
 κεῖτο πάρος χαρίεν· τότε δὲ Ζεὺς δυσμενέεσσιν
 δῶκεν ἀΐεικίσσασθαι ἐϕῆ ἐν πατρίδι γαίῃ. |

ὡς τοῦ μὲν κεκόνιτο κάρη ἔπαν· ἢ δὲ νῦ μῆτηρ 405

τίλλε κόμηγν, ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἔροριψε καλύπτρηγν
 τηλόσε, κῶκυσεν δὲ μάλα μέγα παῖδα Φιδούσα.
 ᾧμωξεν δ' ἐλεεινὰ πατήρ φίλος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 κωκντῶ τ' εἶχοντο καὶ οἰμωγῇ κατὰ Φάστν.

τῷ δὲ μάλιστα ἄρ' ἔεν ἐναλίγκιον, ὡς εἰ ἅπασα 410

Φίλιος ὀφρονέεσσα πυρὶ σμύχοιτο κατ' ἀκρογς. |
 λαοὶ μὲν ῥα γέροντα μόγς ἔχον ἀσχαλόωντα,

ἔξελθεῖν μεμαῶτα πυλάων Δαρδανιάων.

πάντας δ' ἔλλιτάνευε κυλινδόμενος κατὰ κόπρον,

ἔξονομακλήδην ὀνομάζων ἄνδρα **Φέκαστον**. | 415

»σχέσθε, φίλοι, καί μ' οἷον εἶσατε, κηδόμενοί περ,

ἔξελθόντα πόλῃος ἰκέσθ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,

λίσσωμ' ἀνέρα τοῦτον ἀτάσθαλον ὀβριμοΦεργόν,

αἶ κέ ποθ' ἠλικίην αἰδέσσειται ἠδ' ἐλέησῃ

γῆρας. καὶ δέ νῦν γὰρ πατὴρ τοιόσδε τέτυκται, 420

Πηλεὺς, ὅς μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε πῆμα γενέσθαι

Τρωσί· μάλιστα δ' ἐμοὶ περὶ πάντων ἄλγε' ἔδηκεν·

τόσσους γάρ μοι παῖδας ἀπέκτανε τηλεθάοντας. |

τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,

ὡς ἐνός, οὐ μ' ἄχος ὀξὺν κατοίσειται ἌΦιδος εἶσῶ, 425

Ἐκτορος· ὡς ὄφελεν θανέμεν ἐν χερσὶν ἐμῆσιν!

τῷ κε κοροσσάμεθα κλαίοντέ τε μυρομένῳ τε,

μήτιγρ θ', ἢ μιν ἔτικτε δυσάμμορος, ἠδ' ἐγὼ αὐτός. «

ὣς ἔφατο κλαίων, ἐπὶ δὲ στενάχοντο πολῖται. |

Τρωάσι δ' αὖ **Φεκάβη** ἀδινοῖ' ἐξῆρχε γόοιο· 430

»τέκνον! ἐγὼ δὲ **Φειλῆ**! τί νῦν βεῖομαι, αἰνὰ παθοῦσα,

σεῖ' ἄπο τεθνηῶτος; ὁ μοι νόκτις τε καὶ ἡμῶρ

εὐχολὴ κατὰ **Φάστν** πελέσκειο, πᾶσι τ' ὄνηαρ,

Τρωσί τε καὶ Τρωῆσι κατὰ πτόλιν, οἳ σε θεὸν ὡς

δηδέχατ'· ἢ γὰρ καὶ σφι μάλα μέγα κῦδος ἔεσθα 435

ζωὸς ἐών! νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κηχάνει. « |

ὣς ἔφατο κλαίονσ', ἄλοχος δ' οὐπῶ τι πέπυστο

Ἐκτορος· οὐ γὰρ **Φοί** τις ἐτήτυμος ἄγγελος ἐλθὼν

ἠγγεῖλ' ὅτι ὅα **Φοί** πόσις ἔκτοθι μίμνε πυλάων.

ἀλλ' ἢ γ' ἰστὸν ἕφαινε μυχῶ δόμον ὑψηλοῖο 440

δίπλακα πορφυρέην, ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσεν.

κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν ἐνπλοκάμοις κατὰ δῶμα

ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα πέλοιτο

Ἐκτορι θεομὰ λοετροῦ μάχης ἔκ νοστήσαντι,

νηπίη! οὐδ' ἐνόησεν ὁ μιν μάλα τῆλε λοετροῶν 445

χερσὶν Ἀχιλλῆος δάμασε γλανκῶπις Ἀθήνη. |
 κωκυτοῦ δ' ἤκουσε καὶ οἰμωγῆς ἀπὸ πύργου·
 τῆς δ' ἐΦελίχθη γυνία, χαμαὶ δέ Φοι ἔκπεσε κροκίς.
 ἦ δ' αὖτις δμωῆσιν ἐνπλοκάμοισι μετηῦδα·

»δεῦτε, δύω μοι ἔπεσθε, **Φίδω τίνα Φέρογα τέτυκται.** 450
 αἰδοίης **Φεκυρῆς Φοπὸς** ἔκλυον, ἐν δ' ἐμοὶ αὐτῇ
 στήθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ στόμα, νέρθε δὲ γούνα
 πῆγνυται· ἐγγὺς δὴ τι κακὸν Πριάμοιο τέκεσσι. |
 αἶ γὰρ ἀπ' οὐρατος εἶη ἐμεῦ **Φέπος!** ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 δέδ**Φια** μὴ δὴ μοι θρασὺν Ἐκτορα δῖος Ἀχιλλεύς, 455
 μῦνον ἀποτιμήξας πόλιος, πεδίονδε δίηται,
 καὶ δὴ μιν καταπαύσῃ ἀγηγορίας ἀλεγεινῆς,
 ἦ μιν ἔχεσκ', ἐπεὶ οὐ ποτ' ἐνὶ πληθυῖ μένεν ἀνδρῶν,
 ἀλλὰ πολὺν προθέεσκε, τὸ **Φὸν** μένος οὐ τι **Φείκων.** «

ὧς φαμένη μεγάροιο διέσσυτο μαινάδι **Φίση,** 460
 παλλομένη κραδίην· ἅμα δ' ἀμφίπολοι ζίον αὐτῇ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πύργον τε καὶ ἀνδρῶν ἴξεν ἴσμιλον,
 ἔστη παπτήνασ' ἐπὶ τείχεϊ, τὸν δ' ἐνόησεν
Φελκόμενον πρόσθεν πόλιος· ταχέες δὲ μιν ἵπποι
Φέλκον ἀκηδέστως κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν. | 465
 τὴν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννῇ νύξ ἐκάλυψεν,
 ἦριπε δ' ἐξοπίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάλυπσεν.
 τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς βάλε δέσματα σιγαλόεντα,
 ἄμπυκα κεκρούφαλόν τ' ἠδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην
 κρηδέμενόν θ', ὃ **ρά Φοι** δῶκε χροσέη Ἀφροδίτη 470
 ἡματι τῶ, ὅτε μιν κορνθαίολος ἠγάγεθ' Ἐκτωρ
 ἐκ δόμου Ἡετίωνος, ἐπεὶ πόρε μυρία **Φέδνα.**

ἀμφὶ δὲ μιν γαλόφ τε καὶ εἰνατέρες **Φάλις** ἔσταν,
 αἶ **Φε** μετὰ σφίσιον εἶχον ἀτυζομένην ἀπολέσθαι. |
 ἦ δ' ἐπεὶ οὖν ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη, 475
 ἀμβλῆδην γοῶσα μετὰ Τρωῆσιν ἔ**Φειπεν**·

»Ἐκτορ! ἐγὼ δύστηνος! ἰῆ ἄρα γεινόμεθ' αἴση
 ἀμφοτέροι, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμον κατὰ δῶμα,

αὐτὰρ ἐγὼ Θήβησιν ὑπὸ Πλάκῳ ὄληέσση
 ἐν δόμῳ Ἡείωνος, ὃ μ' ἔτροφε τυτθὸν ἐοῦσαν, 480
 δόσμορος αἰνόμορον· ὥς μὴ μ' ὄφελλε τεκέσθαι! |
 νῦν δὲ σὺ μὲν ὄ' Ἀΐδαο δόμους ὑπὸ κεύθεσι γαίης
 ἔρχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ στογερῶ ἐνὶ πένθει λείπεις
 χήρην ἐν μεγάροισι· πάς δ' ἔτι νήπιος αὐτως,
 ὃν τέχομεν σύ τ' ἐγὼ τε δυοάμμοροι· οὔτε σὺ τούτῳ 485
 ἔσσει, Ἔκτορ, ὄνηαρ, ἐπεὶ θάνες, οὔτε σοὶ οὔτος. |
 ἦν περ γὰρ πόλεμόν γε φύγη πολύδακρον Ἀχαιῶν,
 αἰεὶ τοι τούτῳ γε πόνος καὶ κήδε' ὀπίσσω
 ἔσσοντ'· ἄλλοι γάρ Φοι ἀποΦορήσουσιν ἀρούρας·
 ἦμαρ δ' ὄρφανικὸν παναφήλικα παῖδα τίθησιν 490
 πάντα δ' ὑπεμνήμυκε, δεδάκρονται δὲ παρηαί. |
 δευόμενος δέ τ' ἄνεισι πάς ἐς πατρὸς εταίρους,
 ἄλλον μὲν χλαίνης Φερούων, ἄλλον δὲ χιτῶνος·
 τῶν δ' ἔλεψάντων κοτύλην τις τυτθὸν ἐπέσχευ,
 χεῖλεα μὲν τ' ἐδίην', ὑπερώην δ' οὐκ ἐδίηεν. 495
 τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλῆς ἐκ δαιτύος ἐστυφέλιξεν,
 χερσὶν πεπληγῶς καὶ ὄνειδείοισιν ἐνίσσων·
 ,Φέρο' οὔτως· οὐ σός γε πατὴρ μεταδαινύται ἡμιν·'
 δακρυόεις δέ τ' ἄνεισι πάς ἐς μητέρα χήρην,
 ΦαστυΦάναξ, ὃς πρὶν μὲν ἐΦοῖ' ἐπὶ γούνασι πατρὸς 500
 μυελὸν οἶον ἔδεσκε καὶ οἴων πίονα δημόν.
 αὐτὰρ ὄθ' ὕπνος ἔλοι, παύσαιτό τε νηπιαχεύων,
 εὔδεσκ' ἐν λέκτροισιν, ἐν ἀγκαλίδεσσι τυθήνης,
 εὐνή ἔπι μαλακῇ θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ. |
 νῦν δὲ κε πολλὰ πάθησι φίλοι' ἀπὸ πατρὸς ἀμαρτῶν, 505
 ΦαστυΦάναξ ὃν Τρῶες ἐπὶ κλισίῃσι καλέουσιν·
 οἶος γὰρ σφιν ἔρυσσὸ πύλας καὶ τείχεα μακρά. |
 νῦν δὲ σὲ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι, νόσφι τοκήων,
 αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεὶ κε κόνες κορέσσονται,
 γυμνόν· ἀτὰρ τοι Φεῖματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται 510
 λεπτά τε καὶ χαρίεντα τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν.

ἀλλ' ἦ τοι τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέῳ,
οὐδὲν σοί γ' ὄφελος, ἐπεὶ οὐκ ἐγκείσεται αὐτοῖς,
ἀλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρωιάδων κλέος ἔμμεν. »

ὣς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες. | 515

ΙΛΙΑΔΟΣ Ψ.

Τάφος Πατρόκλου.

ὣς οἱ μὲν στενάχοντο κατὰ πτόλιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
ἐπειδὴ νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκοντο,
οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐΦῆν ἐπὶ νῆα Φέκαστος,
Μυρμιδόνας δ' οὐκ εἶα ἀποσκίδνασθαι Ἀχιλλεύς,
ἀλλ' ὅ γε Φοῖος ἑτάροισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα· | 5

» Μυρμιδόνες ταχύπωλοι, ἐμοὶ ἐρίΦηρες ἑταῖροι,
μὴ δὴ πω ὑπ' ὄχεσφι λώμεθα μώνυχας ἵππους,
ἀλλ' αὐτοῖσ' ἵπποισι καὶ ἄρμασιν ἄσσον ἰόντες
Πάτροκλον κλαίωμεν· ὁ γὰρ γέρας ἐστὶ θανάτων.
αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ὀλοοῖο τεταρπόμεσθα γόοιο, | 10
ἵππους λυσάμενοι δορπήσομεν ἐνθάδε πάντες. »

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ὤμωξαν ἀΦολλέες, ἦρχε δ' Ἀχιλλεύς.
οἱ δὲ τοῖς περὶ νεκρὸν εὐτρυγας ἤλασαν ἵππους
μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι Θέτις γόου ἕμερον ὄρσεν.
δεύοντο ψάμαθοι, δεύοντο δὲ τεύχεα φωτῶν | 15
δάκρυσι· τοῖον γὰρ πόθενον μῆστορα φόβοιο. |
τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἀδινοῖ' ἐξῆρχε γόοιο,
χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσφιν ἑταῖρον·

» χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν·
πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπέστην, | 20
Ἐκτορα δεῦρ' ἐρύσας δώσειν κυσὶν ὦμά δάσασθαι,
δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσειν
Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθεῖς. » |

ἦ ῥα καὶ Ἐκτορα δῖον ἀφεικέα μῆδετο Φέργα,
 προηγέα παρ λεχέεσσι Μενοιτιάδαο τανύσσας 25
 ἐν κοινήσ'. οἳ δ' ἔντε' ἀφωπλίζοντο Φέκαστος
 χάλκεα μαρμαίροντα, λύον δ' ὑψηγέας ἵππους,
 καὶ δ' ἴζον παρὰ νηὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
 μυρίοι· | αὐτὰρ ὁ τοῖσι τάφον μενοφεικέα δαίνυ.
 πολλοὶ μὲν βόες ἀργοὶ ὀρέχθεον ἀμφὶ σιδήρω 30
 σφαζόμενοι, πολλοὶ δ' ὄφεις καὶ μηκάδες αἶγες·
 πολλοὶ δ' ἀργιόδοντες ὕες, θαλέθοντες ἀλοφιῆ,
 εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἥφαιστοιο·
 πάντη δ' ἀμφὶ νέκυν κοτυλήρουντο ἔρρεεν αἶμα. |
 αὐτὰρ τὸν γε Φάνακτα ποδώκεα Πηλεΐωνα 35
 εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον βασιλῆες Ἀχαιῶν,
 σπονδῆ παρπεπιθόντες, ἐταίρον χωόμενον κῆρ· |
 οἳ δ' ὅτε δὴ κλισίην Ἀγαμέμνονος ἴζον ἰόντες,
 ἀντίκα κηρύκεσσι λυγροφθόγγοισι κέλευσαν
 ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, εἰ πεπίθουεν 40
 Πηλεΐδην λούσασθαι ἄπο βρότον αἱματόεντα. |
 αὐτὰρ ὁ γ' ἠρνέετο στερεῶς, ἐπὶ δ' ὄρξον ὄμοσσεν·
 οὐ μὰ Ζῆν', ὅς τις τε θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
 οὐ θέμις ἐστὶ λοετρὰ καρήματος ἄσπον ἰκέσθαι,
 ποῖν γ' ἐνὶ Πάτροκλον θέμεναι πυρὶ σῆμά τε χεῖναι 45
 κείρασθαι τε κόμην, ἐπεὶ οὐ μ' ἔτι δευτέρον ὄδω
 ἴξεται ἄχος κραδίην, ὄφρα ζωοῖσι μετείω. |
 ἀλλ' ἦ τοι νῦν μὲν στυγερῇ πειθώμεθα δαιτί·
 ἠῶθεν δ' ὄτρυνε, Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 ὕλην τ' ἀξέμεναι παρὰ τε σχήμεν ὅσσ' ἐπιφεικῆς 50
 νεκρὸν ἔχοντα νέεσθαι ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα,
 ὄφρ' ἦ τοι τοῦτον μὲν ἐπιφλέγῃ ἀκάματον πῶρ
 θᾶσσον ἀπ' ὀφθαλμῶν, λαοὶ δ' ἐπὶ Φέργα τράπωνται. « |
 ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο.
 ἐσσυμένως δ' ἄρα δόρπον ἐφοπλίσσαντες ἕκαστοι 55
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐφίσης.

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἕξ ἔρον ἔντο,
 οἳ μὲν κακκείοντες ἔβαν κλισίηνδε **Φέαστος**. |
 Πηλεΐδης δ' ἐπὶ θινὶ πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 κείτο βαρὺ στενάχων, πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν, 60
 ἐν καθαρῷ, ὅθι κόματ' ἐπ' ἠμόνος κλύζεσκον.
 εὔτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμοῦ,
Φήδμος ἀμφιχυνθείς—μάλα γὰρ κάμε φαίδιμα γυνῖα
 Ἔκτορ' ἐπαΐσσων προτὶ **Φίλιον** ἠγεμόεσσαν—
 ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ Παιτροκλέεος **δΦειλοῖο**. 65
 πάντ' αὐτῷ, μέγεθός τε καὶ ὄμματα κάλ' ἐ**ΦέΦικτο**
 καὶ φωνήν, καὶ τοῖα περὶ χροῖ **Φείματα Φέστο**. |
 στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔ**Φειπεν**
 »εὔδεις, αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένος ἔπλε', Ἄχιλλεῦ.
 οὐ μὲν μιν ζῶοντος ἀκήδεες, ἀλλὰ θανόντος· 70
 θάπτε με ὅτι τάχιστα, πύλας Ἄ**Φίδαο** περήσω.
 τῆλέ με **Φέρο**υσι ψυχαί, **Φείδω**λα καμώντων,
 οὐδέ με πω μίσγεσθαι ὑπὲρ ποταμοῖ' εἴουσιν,
 ἀλλ' αὐτως ἀλάλημαι ἂν' εὐρουπυλῆς Ἄ**Φιδος** δῶ. |
 καὶ μοι δὸς τὴν χεῖρ', ὀλοφύρομαι· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτίς 75
 νίσομαι ἕξ Ἄ**Φίδαο**, ἐπεὶ με πρὸς λελάχητε.
 οὐ μὲν γὰρ ζωοί γε φίλων ἀπάνευθεν ἐταίρων
 βουλὰς ἐξόμενοι βουλεύσομεν, ἀλλ' ἐμὲ μὲν κῆρ
 ἀυφέχανε στρυγερή, ἣ περ λάχε γεινόμενόν περ'
 καὶ δέ σοι αὐτῷ μοῖρα, θεοῖσ' ἐπι**Φείκελ**' Ἄχιλλεῦ, 80
 τείχε' ὑπο Τρώων εὐηφενέων ἀπολέσθαι. |
 ἄλλο δέ τοι **Φερέω** καὶ ἐφήσομαι, αἷ κε πίθηαι
 μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὅστέ', Ἄχιλλεῦ,
 ἀλλ' ὁμοῦ, ὡς τράφομέν περ ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν,
 εὔτε με τυτθὸν ἔοντα **Μενοίτιος** ἕξ Ὀπόεντος 85
 ἦγαγεν ὑμέτερόνδ' ἀνδροκτασίης ὑπο λυγρῆς,
 ἦματι τῷ, ὅτε παῖδα κατέκτανον Ἄμφιδάμαντος,
 νήπιος, οὐκ ἐθέλων, ἀμφ' ἀστραγάλοισι χολωθεῖς·
 ἔνθα με δεξάμενος ἐν δώμασιν ἱππότη Πηλεΐδης

ἔτρεφέ τ' ἐνδυκέως καὶ σὸν θεράποντ' ὀνόμηνεν· 90
 ὣς δὲ καὶ ὀστέα ρῶιν ὀμῆ σορός ἀμφικαλύπτει. | 91
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· 93
 »τίπτε μοι, ἠθιῆ κεφαλῆ, δεῦρ' εἰλήλουθας
 καὶ μοι ταῦτα Φέκαστ' ἐπιτέλλει; αὐτὰρ ἐγὼ τοι 95
 πάντα μάλ' ἐκτελέω καὶ πείσομαι ὡς σὺ κελεύεις.
 ἀλλὰ μοι ἄσπον σιῆθι· μίνυθ' ἀπερ ἀμφιβαλόντε
 ἀλλήλους, ὀλοοῖο τεταρπόμεσθα γόοιο. |
 ὡς ἄρα φωνήσας ὠρέξατο χερσὶ φίλησιν
 οὐδ' ἔλαβε· ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸς ἤνυτε καπνὸς 100
 ᾗχετό τετριγυῖα. ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς
 χερσὶ τε συμπλατάγησε, Φέπος δ' ὀλοφρονὸν ἔφειπεν· |
 »ᾧ πόποι, ἦ ῥά τις ἔστι καὶ εἰν Ἀφίδαο δόμοισιν
 ψυχὴ καὶ Φεΐδωλον, ἀτὰρ φρένες οὐκ ἔνι πάμπαν.
 παννυχίη γάρ μοι Πατροκλέεος δ' Φειλοῖο 105
 ψυχὴ ἐφροστήκει γοοῶσά τε μυρομένη τε,
 καὶ μ' ἐπέτελλε Φέκαστα, Φέφικτο δὲ θέσκελον αὐτῶ. |
 ὡς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὕφ' ἕμερον ὄρσε γόοιο·
 μυρομένοισι δὲ τοῖσι φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως
 ἀμφὶ νέκυν ἐλεεινόν. | ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων 110
 οὐρῆάς τ' ὠτρυνε καὶ ἀνέρας ἀξέμεν ὕλην
 πάντοθεν ἐκ κλισιῶν· ἐπὶ δ' ἀνήρ ἔσθλός ὀρώρει,
 Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος. |
 οἱ δ' ἴσαν ὕλοτόμους πελέκεας ἐν χερσὶν ἔχοντες
 σειράς τ' εὐπλέκτους· πρὸ δ' ἄρ' οὐρῆες κίον αὐτῶν· 115
 πολλὰ δ' ἄναντα κάταντα πάραντά τε δόχημά τ' ἤλθον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ κνημοὺς προσέβαν πολυπίδακος Ἰδης,
 ἀντίκ' ἄρα δροῦς ὑψικόμους ταναήκει χαλκῶ
 τάμνον ἐπειγόμενοι· ταὶ δὲ μεγάλα κτυπέουσαι
 πίπτον. | τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήσσοιτες Ἀχαιοὶ 120
 ἔκδοον ἡμιόνων· ταὶ δὲ χθόνα ποσοὶ δατεῦντο
 Φελδόμεναι πεδίοιο διὰ ῥωπήμια πυκνά.
 πάντες δ' ὕλοτόμοι φιτροὺς φέρον· ὡς γὰρ ἀνώγει

Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος.

καὶ δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς βάλλον ἐπισηρώ, ἐνθ' ἄρ' Ἀχιλλεύς 125
φράσσατο Πατρόκλῳ μέγα Φηοῖον ἠδὲ Φοῖ αὐτῶ.

αὐτὰρ ἐπεὶ πάντη παρακάββαλον ἄσπετον ὕλην,
ἦατ' ἄρ' αὖθι μένοντες ἀΦολλέες. | αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
αὐτίκα Μυρμιδόνεσσι φιλοπολέμοισι κέλευσεν

χαλκὸν ζώννυσθαι, ζεῦξαι δ' ὑπ' ὄχεσφι **Φέκαστον** 130

ἵππους· οἱ δ' ὄρνυντο καὶ ἐν τεύχεσιν ἔδυνον,

ἂν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραβῆται ἠνίοχοί τε.

πρόσθε μὲν ἱππῆες, μετὰ δὲ νέφος εἶπετο πεζῶν,

μυρῖοι· ἐν δὲ μέσοισι φέρον Πάτροκλον ἐταῖροι.

θριξὶ δὲ πάντα νέκυν κατα**Φείλουν**, ἄς ἐπέβαλλον 135

χειρόμενοι· ὄπιθεν δὲ κάρη ἔχε δῖος Ἀχιλλεύς

ἀχνύμενος· ἔταρον γὰρ ἀμύμονα πέμπ' Ἄ**Φιδόσδε**. |

οἱ δ' ὅτε χῶρον ἴκανον, ὄθι σφίσι πέφραδ' Ἀχιλλεύς,

κάτθεσαν, αἴψα δὲ **Φοι** μενο**Φεικέα** νῆσον ὕλην.

ἐνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάροχης δῖος Ἀχιλλεύς· 140

στάς ἀπάνευθε πυρῆς ξανθὴν ἀπεκείρατο χαίτην,

τήν ῥα Σπερχεῖῳ ποταμῶ τρέφε τηλεθώωσαν

ὀχθήσας δ' ἄρα **Φεῖπε Φιδῶν** ἐπὶ **Φοῖνοπα** πόντον· |

» **Σπερχεῖ**, ἄλλως σοί γε πατήρ ἠρήσατο Πηλεὺς,

κεῖσέ με νοστήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν 145

σοί τε κόμην κερεῖν ῥέξειν θ' ἱερὴν ἐκατόμβην,

πεντήκοντα δ' ἔνορχα παρ' αὐτόθι μῆλ' ἱερεύσειν

ἐς πηγάς, ὄθι τοι τέμενος βωμός τε θυήεις.

ὣς ἠρᾶθ' ὁ γέρον, σὺ δὲ **Φοι** νόον οὐκ ἐτέλεσσας.

νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαι γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν, 150

Πατρόκλῳ ἦρωι κόμην ὀπάσαιμι φέρεσθαι.»

ὣς **Φειπὼν** ἐν χερσὶ κόμην ἐτάροιο φίλοιο

θήκεν, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὕψ' ἕμερον ὄρσε γόοιο. |

καὶ νῦ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδν φάος ἠελίοιο,

εἰ μὴ Ἀχιλλεύς αἴψ' Ἀγαμέμνονι **Φεῖπε** παραστάς· 155

» **Ἀτροεῖδη**—σοὶ γάρ τε μάλιστα γέ λαὸς Ἀχαιῶν

πείσονται μύθοισι—γόοιο μὲν ἔστι καὶ ἄσαι·
 νῶν δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς σκέδασον καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
 ὄπλεσθαι· τάδε δ' ἀμφὶ πονησόμεθ' οἷσι μάλιστα
 κήδεός ἐστι νέκυς· παρὰ δ' οἱ τ' ἄγοι ἄμμι μερόντων.» | 160

αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 αὐτίκα λαὸν μὲν σκέδασεν κατὰ νῆας ἐΐσας,
 κηδεμόνες δὲ παρ' αὐθι μένον καὶ νῆσον ὕλιν,
 ποίησαν δὲ πυρὴν ἑκατόμπεδον ἔνθα καὶ ἔνθα,
 ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτη νεκρὸν θέσαν ἀχρῦμενοι κῆρ. | 165

πολλὰ δὲ Φίφια μῆλα καὶ εἰλίποδας Φέλικας βοῦς
 πρόσθε πυρῆς ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον· ἐκ δ' ἄρα πάντων
 δημόν ἐλὼν ἐκάλυψε νέκυν μεγάλθυμος Ἀχιλλεύς
 ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, περὶ δὲ δροτὰ οὔματα νῆει·
 ἔν δ' ἐτίθει μέλιτος καὶ ἀλείφατος ἀμφιφορηῆς, | 170

πρὸς λέχεια κλίνων· πίσυρας δ' ἐραιούχενας ἵππους,
 ἐσσυμένως ἐνέβαλλε πυρῇ, μεγάλα στεναγίζων.
 ἐννέα τῶ γε Φάνακτι τραπεζῆς κόνες ἦσαν·
 καὶ μὲν τῶν ἐνέβαλλε πυρῇ δύο δειροτομήσας,
 δώδεκα δὲ Τρώων μεγαθύμων νείας ἐσθλοῦς | 175

χαλκῶ δημόων, κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο Φέρογα. |
 ἔν δὲ πυρὸς μένος ἦκε σιδήρεον, ὄφρα νέμοιτο·
 ὦμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·

»χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν·
 πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπέστην. | 180
 δώδεκα μὲν Τρώων μεγαθύμων νείας ἐσθλοῦς,
 τοὺς ἅμα σοὶ πάντας πῶρ ἐσθίει· Ἐκτορα δ' οὐ τι
 δώσω Πριαμίδην πρὶ δαπτέμεν, ἀλλὰ κόνεσσιν.» |

ὣς φάτ' ἀπειλήσας· τὸν δ' οὐ κόνες ἀμφεπέροντο,
 ἀλλὰ κόνας μὲν ἀλαλκε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη | 185
 ἤματα καὶ νύκτας, ῥοδόεντι δὲ χρῆεν ἐλαίῳ
 ἀμβροσίῳ, ἵνα μὴ μιν ἀποδρῶφοι ἐλκυστάζων.
 τῶ δ' ἐπὶ κνάνεον νέφος ἤγαγε Φοῖβος Ἀπόλλων
 οὐρανόθεν πεδίονδε, κάλυψε δὲ χῶρον ἅπαντα,

- ὅσπον ἐπεῖχε νέκυς, μὴ πρὶν μένος ἠελίοιο
 σκεῖλει' ἀμφὶ περὶ χροῖα **Φίνεσιν** ἠδὲ μέλεσσιν. | 190
 οὐδὲ πυρὴ **Πατρόκλου** ἐκαίετο τεθνηῶτος·
 ἔνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἄχιλλεύς·
 στὰς ἀπάνευθε πυρῆς δοιοῖσ' ἠροῦτ' ἀνέμοισιν,
Βορέη καὶ **Ζεφύρω** καὶ ὑπίσχετο ἱερὰ καλά· 195
 πολλὰ δὲ καὶ σπένδων **χρυσέω** δέπα' ἐλλιπάνευεν
 ἐλθέμεν, ὄφρα τάχιστα πυρὶ φλεγενοῖατο νεκροί,
 ὕλη τε σεύαίτο καίημεναι. | ὠκέα δ' Ἴρις
 ἀράων ἀ**Φίουσα** μετὰγγελος ἦλθ' ἀνέμοισιν.
 οἱ μὲν ἄρα **Ζεφύροιο** **δυσαΦέος** ἀθροοὶ ἔνδον 200
 εἰλαπίνην δαίνυντο· θέουσα δὲ **Φίρις** ἐπέστη
 βηλῶ ἔπι λιθέω. τοὶ δ' ὡς **Φίδον** ὀφθαλμοῖσιν,
 πάντες ἀνήϊξαν, κάλεόν τε μιν εἰς **Φὲ Φέκαστος**· |
 ἦ δ' αὖθ' ἔξεσθαι μὲν ἀνήγατο, **Φεῖπε** δὲ μῦθον·
 »οὐχ ἔδος· εἶμι γὰρ αὐτίς ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥέεθρα, 205
Αἰδιόπων ἐς γαῖαν, ὅθι ῥέζουσ' ἐκατόμβας
 ἀθανάτοισ', ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδαίσομαι ἰσῶν·
 ἄλλ' Ἄχιλλεύς **Βορέην** ἠδὲ **Ζέφυρον** κελαδαινὸν
 ἐλθέμεν ἀράεται καὶ ὑπίσχεται ἱερὰ καλά,
 ὄφρα πυρὴν ὄρσητε καίημεναι, ἣ ἔνι κεῖται 210
Πάτροκλος, τὸν πάντες ἀναστινάχουσιν Ἀχαιοί.«
 ἦ μὲν ἄρ' ὥς **Φειποῦσ'** ἀπεβήσετο, τοὶ δ' ὀρέοντο
Φηχῆ θεσπεσίη, νέφεα κλονέοντε πάροιθεν.
 αἶψα δὲ πόντον ἵκανον ἀ**Φήμεναι**, ὄρωτο δὲ κῆμα
 πνοιῆ ὑπο λιγυρῆ· **Τροίην** δ' ἐρίβωλον ἰκέσθην, 215
 ἐν δὲ πυρῆ πεσέτην· μέγα **Φίφαχε** θεσπιδαῆς πῦρ.
 παννύχοι δ' ἄρα τοί γε πυρῆς ἄμυδις φλόγ' ἔβαλλον,
 φυσῶντες λιγέως. | ὁ δὲ πάννηχος ὠκὺς Ἄχιλλεύς
 χρυσέου ἐκ κρητῆρος, ἐλὼν δέπας ἀμφικύπελλον,
Φοῖνον ἀφυσσόμενος χαμάδις χέε, δεῦε δὲ γαῖαν, 220
 ψυχὴν κικλήσκων **Πατροκλέεος** δ**Φειλοῖο**.
 ὡς δὲ πατὴρ **Φοῦ** παιδὸς ὀδύρεται ὀστέα καίων,

- νυμφίον, ὅς τε θανῶν δ' **Φ**ειλοῦς ἀκάχησε τοκῆς,
 ὥς Ἄχιλεὺς ἐτάροιο ὀδύροτο ὀστέα καίων,
 ἐρπύζων παρὰ πυρκαϊῆν, ἀδινὰ στεναχίζων. | 225
- ἦμος δ' Ἠοσφόρος εἰσι φῶος **Φ**ερέων ἐπὶ γαῖαν,
 ὅν τε μέτα κροκόπεπλος ὑπεῖο ἄλα κίδναται Ἠώς,
 τῆμος πυρκαϊῆ ἔμαραίνετο, πᾶνσατο δὲ φλόξ.
 οἱ δ' ἄνεμοι πάλιν αὖτις ἔβαν **Φ**οῖκόνδε νέεσθαι
 Θορήκιον κατὰ πόντον· ὁ δ' ἔστεινεν οἴδηματι θύων. | 230
- Πηλεΐδης δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἐτέρωσε λιασθεῖς
 κλίνῃη κεκμηῶς, ἐπὶ δὲ γλυκὺς ὕπνος ὄρουσεν.
 οἱ δ' ἄμφ' Ἀτρεΐωνα ἄ**Φ**ολλέες ἠγερέθοντο,
 τῶν μιν ἐπερχομένων ὀμαδος καὶ δοῦπος ἔγειρεν.
 ἔζετο δ' ὀρθωθείς καὶ σφας πρὸς μῦθον ἔ**Φ**ειπεν· | 235
- « Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἄοιστιῆες Παναχαιῶν,
 πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊῆν σβέσαι· αἴθοπι **Φ**οίνῳ
 πᾶσαν, ὀπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
 ὀστέα Πατρόκλιοιο Μενoitιάδαο λέγωμεν
 εὔ διαγνῶσκοντες· ἀοιφραδέα δὲ τέτυκται· | 240
- ἐν μέσση γὰρ ἔκειτο πυρῆ, τοὶ δ' ἄλλοι ἀνευθεν
 ἐσχατιῆ καίοντ' ἐπιμείξ, ἵπποι τε καὶ ἄνδρες. |
 καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσῆ φιάλῃ καὶ δίπλακα δημῶ
 θήομεν, εἰς ὃ κεν αὐτὸς ἐγὼν Ἄ**Φ**ιδι κεύθωμαι. | 245
- τύμβον δ' οὐ μάλα πολλὸν ἐγὼ πονέεσθαι ἄνωγα,
 ἀλλ' ἐπεικέα τοῖον· ἔπειτα δὲ καὶ τὸν Ἀχαιοὶ
 εὐρὸν θ' ὑψηλὸν τε τιθήμεναι, οἳ κεν ἐμεῖο
 δεῦτεροι ἐν νήεσσι πολυκλήμισι λίπησθε. » |
- ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἐπίθοντο ποδώκεϊ Πηλεΐωνι.
 πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊῆν σβέσαν αἴθοπι **Φ**οίνῳ, | 250
- ὅσσον ἐπὶ φλόξ ἤλθε, βαθεῖα δὲ κάμπεσε τέφρη·
 κλαίοντες δ' ἐτάροιο ἐνηέος ὀστέα λευκὰ
 ἄλλεγον ἐς χρυσῆν φιάλην καὶ δίπλακα δημόν,
 ἐν κλισίῃσι δὲ θέντες ἐανῶ λιτὶ κάλυψαν·
 τορνῶσαντο δὲ σῆμα θεμεΐλιά τε προσβάλλοντο | 255

ἀμφὶ πυρῆν· εἶθαρ δὲ χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν,
χεύαντες δὲ τὸ σῆμα πάλιν κίον

ΙΛΙΑΔΟΣ Ω.

Ἔκτορος λύτρα.

Αὐτό δ' ἄγών, λαοὶ δὲ ἔβην ἐπὶ νῆα Φέαστος
 ἐσκίδναντ' ἴμεναι· τοὶ μὲν δόροποιο μέδοντο
 ὕπνου τε γλυκεροῦ ταρπήμεναι, αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 κλαῖε φίλοι' ἐτάρου μεμνημένος, οὐδέ μιν ὕπνος
 ἦρεε πανδαμάτωρ, ἀλλ' ἐστρέφετ' ἔνθα καὶ ἔνθα, 5
 Πατρόκλου ποθέων δροσιτήτα τε καὶ μένος ἠό. 6
 τῶν μμνησκόμενος θαλερόν κατα δάκρυον εἶβεν,
 ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρὰς κατακείμενος, ἄλλοτε δ' αὐτε 10
 ὕπτιος, ἄλλοτε δὲ προηής· τοτὲ δ' ὀρθὸς ἀναστάς
 διενέεσκ' ἀλύων παρὰ θῖν' ἄλός. | οὐδέ μιν ἠὼς
 φαινομένη λήθεσκεν ὑπεῖρ ἅλα τ' ἠϊόνας τε,
 ἀλλ' ὄ. γ' ἐπεὶ ζεύξειεν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
 Ἔκτορα δ' ἔλκεσθαι δησάσκειτο δίφρου ὀπισθεν, 15
 τοὺς Φερούσας περὶ σῆμα Μενoitιάδαο θανόντος
 αὐτὶς ἐνὶ κλισίῃ πανέσκετο, τὸν δ' ἔεεσκεν
 ἐν κόνι' ἐκτανύσας προπρηγέα. | τοῖο δ' Ἀπόλλων
 πᾶσαν ἀφεικέτην ἄπεχε χροῖ, φῶτ' ἐλεαίρων,
 καὶ τεθνηότα περ' περὶ δ' αἰγίδι πάντα κάλυπτεν 20
 χροσεῖη, ἵνα μὴ μιν ἀποδρόφοι ἔλκυστάζων. |
 ὣς ὁ μὲν Ἔκτορα διὸν ἀφείκιζεν μενεαίνων
 τὸν δ' ἐλεαίρεσκον μάκαρες θεοὶ εἰσορόωντες,
 κλέψαι δ' ὀτρύνεσκον εὐσχοπον Ἀργεῖφόντην.
 ἔνθ' ἄλλοις μὲν πᾶσιν ἐφάνδανε, οὐδέ ποθ' Ἔρη 25
 οὐδὲ Ποσειδάων' οὐδὲ γλανκώπιδι κούρη,
 ἀλλ' ἔχον ὧς σφιν προῶτον ἀπήχθετο Φίλιος ἰοῖη

- καὶ Πριάμος καὶ λαός, Ἄλεξάνδροι ἔνεκ ἄτης. | 28
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ' ἠώς, | 31
 καὶ τότε ἄρ' ἀθανάτοισι μετιήδα Φοῖβος Ἀπόλλων
 »σχέτλιοί ἐστε, θεοί, δηλήμονες! οὐδὲ νύ ποθ' ἔμιν
 Ἔκτωρ μηοῖ ἔκμη βοῶν αἰγῶν τε τελείων;
 τὸν νῦν οὐκ ἔτλητε, νέκυν περ ἑόντα, σαῶσαι, | 35
 Φῆ τ' ἀλόχῳ Φιδέμεν καὶ μητέρι καὶ τέκεϊ Φῶ
 καὶ πατέρι Πριάμῳ λαοῖσί τε, τοί κέ μιν ὄκα
 ἐν πυρὶ κήαιεν καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσαιεν. |
 ἀλλ' ὄλοφ' Ἀχιλῆι, θεοί, βούλεσθ' ἐπαρήγειν,
 ᾧ οὐτ' ἄρ' φρένες εἰσὶν ἐναίσιμοι οὔτε νόημα | 40
 γναμπτόν ἐνὶ στήθεσσι, λέων δ' ὡς ἄγρια Φοῖδεν,
 ὅς τ' ἐπεὶ ἄρ' μεγάλη τε βίη καὶ ἀγήροισι θυμῷ
 Φεῖξας εἶσ' ἐπὶ μῆλα βροσιῶν, ἵνα δαῖτα λάβῃσιν
 ὡς Ἀχιλεὺς ἔλεον μὲν ἀπώλεσεν, οὐδέ Φοι αἰδώς. | 44
 μέλλει μὲν ποθὶ τις καὶ φίλτερον ἄλλον ὀλέσσει,
 ἢ κασίγνητον ὁμογάστριον ἢ καὶ υἷον | 46
 ἀλλ' ἢ τοι κλαύσας καὶ ὀδυρόμενος μεθέηκεν
 τλητόν γάρ Μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισιν.
 αὐτὰρ ὁ γ' Ἔκτορα δῖον, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπέΦρα, | 50
 ἵππων ἐξάπτων περὶ σῆμ' ἐτάροιο φίλιον
 Φέλκει. οὐ μὲν Φοι τό γε κάλλιον οὐδέ τ' ἄμεινον
 μή Φ' ἀγαθῷ περ ἑόντι νεμεσηθήομεν ἡμεῖς!
 κωφὴν γάρ δὴ γαῖαν ἀΦεικίζει μενεαίνων. « |
 τὸν δὲ χολωσαμένη προσέφη λευκώλενος Ἥρη | 55
 »εἶη κεν καὶ τοῦτο τὸν Φέπος, ἀργυρότοξε,
 εἰ δὴ ὁμῆν Ἀχιλῆι καὶ Ἔκτορι θήσετε τιμῆν.
 Ἔκτωρ μὲν θνητός τε γυναικά τε θήσατο μαζόν·
 αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ἐστι θεᾶς γόνος, ἦν ἐγὼ αὐτῇ
 θρέψα τε καὶ ἀτίτηλα καὶ ἀνδρὶ πόρον παράκοιτιν, | 60
 Πηλεί, ὅς περὶ κῆρι φίλος γένετ' ἀθανάτοισιν.
 πάντες δ' ἀντιάεσθε, θεοί, γάμον· ἐν δὲ σὺ τοῖσιν
 δαίνυσ' ἔχων φόρμιγγα κακῶν ἔταρ', αἰὲν ἄπιστε! « |

- τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 » Ἦρη, μὴ δὴ πάμπαν ἀποσκύδμαυε θεοῖσιν· 65
 οὐ μὲν γὰρ τιμὴ γε μί' ἔσσεται· ἀλλὰ καὶ Ἔκτωρ
 φίλτατος ἔσκει θεοῖσι βροτῶν, οἳ ἐν Ἰλίῳ εἰσὶν·
 ὧς γὰρ ἐμοί γ', ἐπεὶ οὐ τι φίλον ἡμάρτανε δῶρων.
 οὐ γὰρ μοί ποτε βωμὸς ἐδενέτο δαιτὸς ἐΐσης,
 λοιβῆς τε κνίσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς. | 70
 ἀλλ' ἢ τοι κλέψαι μὲν εἰάσομεν—οὐδέ πη ἔστιν
 λάθρη Ἀχιλλῆος—θροασὸν Ἔκτορα· ἢ τέ Φοῖ αἰεὶ
 μήτηρ παρμέμβλωκεν ὁμῶς νόκτιας τε καὶ ἡμῶρ.
 ἀλλ' εἴ τις καλέσειε θεῶν Θέτιν ἄσπον ἐμεῖο,
 ὄφρα τί Φοῖ Φείπω πυκινὸν Φέπος, ὧς κεν Ἀχιλλεύς 75
 δῶρων ἐκ Πριάμοιο λάχῃ ἀπό θ' Ἔκτορα λύσῃ.»
 ὧς ἔφατ', ὄρωτο δὲ Φίρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα,
 μεσσηγὺς δὲ Σάμου τε καὶ Ἰμβρον παιπαλοέσσης
 ἔνθορε μείλανι πόντιῳ, ἐπεστονάχησε δὲ λίμνῃ.
 ἢ δὲ μολυβδαίνῃ Φικέλη ἐς βυσσὸν ὄρουσεν, 80
 ἢ τε κατ' ἀγραύλοιο βοῶς κέρας ἐμβεβανῖα
 ἔρχεται ὠμηστῆσιν ἐπ' ἰχθύσι κῆρα φέρονσα· |
 εὖρε δ' ἐνὶ σπέεϊ γλαφυρῶ Θέτιν, ἀμφὶ δέ Φ' ἄλλαι
 ἦαθ' ὀμηγερέες ἄλαι θεαί· ἢ δ' ἐνὶ μέσσης
 κλαῖε μόρον Φοῦ παιδὸς ἀνύμονος, ὅς Φοῖ ἔμελλεν 85
 φθείσεισθ' ἐν Τροίῃ ἐριβόλακι, τηλόδι πάτρης.
 ἀγχοῦ δ' ἴσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Φίρις·
 » ὄρωσο, Θέτι· καλέει Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα Φειδῶς.» |
 τὴν δ' ἠμείβει· ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
 » τίπτε με κείνος ἄνωγε μέγας θεός; αἰδέομαι δὲ 90
 μίσγεσθ' ἀθανάτοισιν, ἔχω δ' ἄχε' ἄκοιτα θυμῶ.
 εἴμι μὲν, οὐδ' ἄλιον Φέπος ἔσσεται ὅτι κε Φείπῃ.» |
 ὧς ἄρα φωνήσασα κάλυμμι' ἔλε δῖα θεῶων
 κνάνεον, τῶν δ' οὐ τι μελάντερον ἔπλετο Φέσθος.
 βῆ δ' ἴμεναι, πρόσθεν δὲ ποδῆγεμος ὠκέα Φίρις 95
 ἠγέετ'· ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζετο κῆμα θαλάσσης,

- ἀκτὴν δ' ἔξαναβῆσαι ἐς οὐρανὸν ἀχθήτην. |
 εὖρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην, περὶ δ' ἄλλοι ἅπαντες
 ἦαθ' ὀμηγερέες μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἔόντες.
 ἦ δ' ἄρα παρὸς Διὶ πατρὶ καθέζετο, Φεῖξε δ' Ἀθήνη. 100
 Ἦρη δὲ χροῦσεν καλὸν δέπας ἐν χειρὶ θῆκεν
 καὶ Φ' εὐφρόνηε Φέπεσσι· Θέτις δ' ὄρεξε πιοῦσα. |
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 » ἦλθες Οὐλύμπόνδε, θεὰ Θέτι, κηδομένη περ,
 πένθος ἄλαστον ἔχουσα μετὰ φρεσὶ· Φοῖδα καὶ αὐτός. 105
 ἀλλὰ καὶ ὡς ἐρέω τέ σ' εἶνεκα δεῦρο κάλεσσα. |
 ἐννήμαρ δὴ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρωρεν
 Ἐκτορος ἀμφὶ νέκῳ καὶ Ἀχιλλῆϊ πτολιπόρθῳ·
 κλέψαι δ' ὀτρύνουσιν εὐσχοπον Ἀργεῖφόντην·
 αὐτὰρ ἐγὼ τότε κῆδος Ἀχιλλῆϊ προσιάπτω, 110
 αἰδῶα καὶ φιλότιμα τεῖηρ μετόπισθε φυλάσσων. |
 αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἔλθε καὶ νίει σῶ ἐπίτειλον·
 σκόζεσθαί Φοι Φεῖπὲ θεούς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
 ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένησιν
 Ἐκτορ' ἔχει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν οὐδ' ἀπέλυσεν· 115
 αἶ κέν πως ἐμέ τε δΦείση ἀπό θ' Ἐκτορα λύση. |
 αὐτὰρ ἐγὼ Πριάμῳ μεγαλήτορι Φῖριν ἐφήσω
 λύσασθαι φίλον νιόν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερόμεν, τὰ κε θυμὸν ἰήρη. « |
 ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα, 120
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καθήρων αἴξασα.
 ἴξεν δ' ἐς κλισίην Φοῖ' υἱέος· ἔνθ' ἄρα τὸν γε
 εὖρ' ἀδινὰ στενάχοντα· φίλοι δ' ἀμφ' αὐτὸν ἐταῖροι
 ἔσσυμένως ἐπένοντο καὶ ἐντόνοντο ἄριστον·
 τοῖσι δ' ὄΦις λάσιος μέγας ἐν κλισίῃ ἴερευτο. | 125
 ἦ δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτοῖο καθέζετο πότνια μήτηρ,
 χειροὶ τέ μιν κατέρεξε Φέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 » τέκνον ἐμόν, τέ σ' ἄνευ δούρομένοσιν ἀχέων
 σὴν ἔδδει κραδίην, μεμνημένος οὔτε τι σίτου

- οὐτ' εὐνήης; ἀγαθὸν δὲ γυναικί περ ἐν φιλότιτι 130
 μίσησθ'. οὐ γάρ μοι δ' ἦρὸν βέε', ἀλλά τοι ἤδη
 ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή. |
 ἀλλ' ἐμέθεν ξύνες ὄκα, Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι·
 σκῶζεσθαί σοί φησι θεούς, ἔφ' ἐ δ' ἔξοχα πάντων
 ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένησιν 135
 Ἔκτορ' ἔχεις παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν οὐδ' ἀπέλυσας.
 ἀλλ' ἄγε δὴ λῶσον, νεκροῖο δὲ δέξαι ἄποινα. «
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 »τῆδ' εἶη· ὅς ἄποινα φέροι, καὶ νεκρὸν ἄγοιτο,
 εἰ δὴ πρόφρονι θυμῷ Ὀλύμπιος αὐτὸς ἀνώγει. « 140
 ὣς οἱ γ' ἐν νηῶν ἀγούρι μήτηρ τε καὶ υἱὸς
 πολλὰ πρὸς ἀλλήλους Φέπεα πτερόεντ' ἀγόρευον. |
 Φίριον δ' ὄτρυνε Κρονίδης ἐς Φίλιον ἱρήν·
 »βάσκ' ἴθι, Φίρι ταχεῖα· λιποῦπ' ἔδος Οὐλύμπιοι
 ἄγγελιον Πριάμῳ μεγάλητορι Φίλιον εἴσω 145
 λύσασθαι φίλον υἱὸν ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἱήνη,
 οἶον, μηδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ.
 κήρῳ τίς Φοι ἔποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνοι
 ἡμίονους καὶ ἅμαξαν ἐύτροχον, ἠδὲ καὶ αὖτις 150
 νεκρὸν ἄγοι προτὶ Φάστν, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς. |
 μηδέ τί Φοι θάνατος μελέτω φρεσὶ μηδέ τι τάρβος·
 τοῖον γάρ Φοι πομπὸν δπάσσομεν Ἀργεΐφόντην,
 ὅς φ' ἄξει ἠὸς κεν ἄγον Ἀχιλλῆϊ πελάσση.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἀγάγησιν ἔσω κλισίην Ἀχιλλῆος, 155
 οὐτ' αὐτὸς κτενέει ἀπὸ τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει·
 οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων οὐτ' ἄσκοπος οὐτ' ἀλιτήμων,
 ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἰκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός. «
 ὣς ἔφατ', ὄρωτο δὲ Φίρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα.
 ἔξεν δ' ἐς Πριάμοιο, κίχεν δ' ἐνοπήν τε γόον τε. 160
 παῖδες μὲν πατέρ' ἀμφὶ καθήμενοι ἔνδοθεν ἀλγῆς
 δάκρυσι Φείματ' ἔφηνον, ὃ δ' ἐν μέσοισι γεραῖος·

ἐντυπᾶς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος· ἀμφὶ δὲ πολλή
κόπρος ἔεν κεφαλῇ τε καὶ ἀδχένη τοῖο γέροντος,
τήν ῥα κυλινδόμενος καταμήσατο χερσὶν ἘΦῆσιν. | 165
θυγατέρες δ' ἀνὰ δώματ' ἰδὲ ννοὶ ὠδύροντο,
τῶν μιμησκόμεναι, οἳ δὴ πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
χερσὶν ὕπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες. |
στῆ δὲ παρὰ Πρίαμον Διὸς ἄγγελος, ἠδὲ προσηύδα
τυτθὸν φθερξαμένη· τὸν δὲ τρόμος ἔλλαβε γυῖα· 170

»θάρσσε, Δαρδανίδη Πρίαμε, φρεσὶ, μηδέ τι τάρβει·
οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὀσσομένη τόδ' ἰκάνω,
ἀλλ' ἀγαθὰ φρονέουσα, Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
ὅς σέ' ἀνευθεν ἐὼν μέγα κήδετα ἠδ' ἐλεαίρει. |
λύσασθαί σ' ἐκέλευσεν Ὀλύμπιος Ἔκτορα δῖον, 175
δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἰήηη,
οἶον, μηδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ.
κήρυξ τίς τοι ἔποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνοι
ἡμίονους καὶ ἄμαξαν ἐύτροχον, ἠδὲ καὶ αὐτὶς
νεκρὸν ἄγοι προτὶ Φάστν, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς. 180
μηδέ τί τοι θάνατος μελέτω φρεσὶ μηδέ τι τάρβος·
τοῖος γάρ τοι πομπὸς ἅμ' ἔφεται Ἀργεῖφόντης,
ὅς σ' ἄξει ἠὲ κεν ἄγων Ἀχιλλῆϊ πελάσση.
αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἀγάγησιν ἔσω κλισίην Ἀχιλλῆος,
οὐτ' αὐτὸς κτενέει ἀπὸ τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει. 185
οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων οὐτ' ἄσκοπος οὐτ' ἀλιτήμων,
ἀλλὰ μάλ' ἐνδνκέως ἰκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός.»

ἠ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Φῆρις,
αὐτὰρ ὁ γ' υἱας ἄμαξαν ἐύτροχον ἡμιονεῖην
ὀπίσσει ἠγώγει, πείρινθα δὲ δῆσαι ἐπ' αὐτῆς, 190
αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσето κηῶντα,
κέδρινον, ὑπόροφον, ὅς γλήνεα πολλὰ κεχάνδει. |
ἔς δ' ἄλοχον Φεκάβην ἐκαλέσσατο φώνησέν τε·

»δαιμονίη, Διόθεν μοι Ὀλύμπιος ἄγγελος ἦλθεν
λύσασθαι φίλον υἱὸν ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν, 195

δῶρα δ' Ἀχιλλῆι φερόμεν, τά κε θυμὸν ἰήγη. |
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε φειπέ, τί τοι φρεσὶ φεΐδεται ἔμμεν;
 αἰνῶς γάρ μ' αὐτὸν γε μένος καὶ θυμὸς ἀνώγειν
 κεῖσ' ἵμεναι ἐπὶ νῆας ἔσω στρατὸν ἐδρὸν Ἀχαιῶν.»

ὣς φάτο, κώκυσεν δὲ γυνή καὶ ἀμείβετο μύθῳ· 200
 »ὦ μοι, πῆ δὴ τοι φρένες οἴχονθ', ἧς τὸ πάρος περ
 κλείε' ἐπ' ἀνθρώπους ξείνους ἠδ' οἴσι Φανάσσεις;
 πῶς ἐθέλεις ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
 ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμούς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
 υἰεάς ἐξενάριξε; σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ. | 205

εἰ γάρ σ' αἰρήσει καὶ ἐσόφεται ὀφθαλμοῖσιν
 ὤμησθης καὶ ἄπιστος ἀνήρ, ὃ δέ σ' οὐκ ἐλεήσει,
 οὐδέ τί σ' αἰδέσεται. | νῦν δὲ κλαίωμεν ἀνευθεν
 ἦμενοι ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ὣς ποθὶ Μοῖρα κραταίῃ
 γεινομένην ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκον αὐτῆ,
 ἀργίποδας κύναις ἄσαι, ἐφῶν ἀπάνευθε τοκήων,
 ἀνδρὶ πάρα κρατερῷ, τοῦ ἐγὼ μέσον ἦπαρ ἔχοιμι
 ἐσθόμεναι προσφῶσα! τότ' ἀντιτα φέρῃα γένοιτο
 παιδὸς ἐμοῖ', ἐπεὶ οὐ φε κακίζόμενόν γε κατέκτα,
 ἀλλὰ πρὸ Τρώων καὶ Τρωιάδων βαθυκόλπῳν 215
 ἐσταότ', οὔτε φόβον μεμνημένον οὔτ' ἀλεωρῆς.»

τὴν δ' αὖτε προσέφειπε γέρον Πριάμος θεοφειδής·
 »μή μ' ἐθέλοντ' ἵμεναι κατερούζανε, μηδέ μοι αὐτῆ
 ὄρης ἐνὶ μεγάροισι κακὸς πέλε'· οὐδέ με πείσεις.
 εἰ μὲν γάρ τίς μ' ἄλλος ἐπιχθονίων ἐκέλευε, 220
 ἢ οἱ μάντιές εἰσι, θυοσκόοι ἢ ἱερεῖς,
 ψευδὸς κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον.
 νῦν δ'—αὐτὸς γάρ ἄκουσα θεοῦ καὶ ἐσέδρακον ἄντην—
 εἴμι, καὶ οὐχ ἄλιον φέπος ἔσσειται. | εἰ δέ μοι αἴσα
 τεθνάμεναι παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, 225
 βούλομαι· αὐτίκα γάρ με κατακτείνειεν Ἀχιλλεύς
 ἀγκάσ' ἐλόντ' ἐμὸν νῖόν, ἐπεὶ γούν ἐξ ἔρον εἶην!« |
 ἦ καὶ φοριαμῶν ἐπιθήματα κάλ' ἀνόγειν,

ἔνθεν δώδεκα μὲν περικαλλέας ἔξελε πέπλους,
 δώδεκα δ' ἀπλοῦδας χλαίνας, τόσσους δὲ τάπητας, 230
 τόσσα δὲ φάρεα καλά, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας.
 χρυσοῦ δὲ στήσας ἔφερον δέκα πάντα τάλαντα,
 ἕκ δὲ δύο αἰθῶνας τρίποδας, πίσυρας δὲ λέβητας,
 ἕκ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ Φοι Θοῤῥηκες πόρον ἄνδρες
 ἔξεσίην ἐλθόντι, μέγα κτέρας· οὐδέ νῦ τοῦ περ 235
 φείσασθ' ἐνὶ μεγάροισ' ὁ γέρον, περὶ δ' ἠθέλε θυμῷ
 λόσσασθαι φίλον υἷόν. | ὁ δὲ Τρωῶας μὲν ἅπαντας
 αἰθοῦσης ἀπόφεργε Φέπεσσ' αἰσχροῖσιν ἐνίσσων·

»Φέροτε, λωβητῆρες ἐλεγχέες· οὐ νῦ καὶ ὕμν
 Φοῖκοι ἔνεσι γόος, ὅτι μ' ἤλθετε κηδήσοντες ; 240
 ἢ ὀνόσασθ' ὅτι μοι Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν,
 παῖδ' ὀλέσαι τὸν ἄριστον ; ἀτὰρ γνώσεσθε καὶ ὕμεις.
 ὀμῖτεροι γὰρ μᾶλλον Ἀχαιοῖσιν δὴ ἔσεσθε
 κείνου τεθνηῶτος ἐναιρέμεν· αὐτὰρ ἐγὼ γε,
 πόρην ἀλαπαζομένην τε πόλιν κεραιζομένην τε 245
 ὀφθαλμοῖσι Φιδεῖν, βαίην δόμον ἌΦιδος εἶσω.» |

ἢ καὶ σκηπανίῳ διέπ' ἀνέρας· οἳ δ' ἴσαν ἔξω
 σπερχομένοιο γέροντος, ὁ δ' υἷασι Φοῖσιν ὁμόγλα,
 νεικέων Ἐλενόν τε Πάριν τ' Ἀγάθωνά τε διον
 Πάμμονά τ' Ἀντίφονόν τε, βοῆν ἀγαθόν τε Πολίτην 250
 Δημόφοβόν τε καὶ Ἰππόθοον καὶ Δίον ἀγανόν.
 ἐννέα τοῖσ' ὁ γεραίος ὁμοκλήσας ἐκέλευεν· |

»σπεύσατέ μοι, κακὰ τέκνα, κατηφόνες· αἶθ' ἅμα πάντες
 Ἔκτορος ὠφέλετ' ἀντὶ θεῶσ' ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι !
 ὦ μοι ἐγὼ πανάποτμος ! ἐπεὶ τέκον υἷας ἀρίστους 255
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὐ τινά φημι λελεῖφθαι,
 Μήστορά τ' ἀντίθεον καὶ Τρωῖλον ἵπποχάρμην
 Ἔκτορά θ', ὃς θεὸς ἔσχε μετ' ἀνδράσιν, οὐδὲ ΦεΦοίκει
 ἀνδρὸς γε θνητοῦ πάϊς ἔμμεναι, ἀλλὰ θεοῖο·
 τοὺς μὲν ἀπόλεσ' Ἄρης, τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λείλειπται, 260
 φεῦσταί τ' ὀρχησταί τε, χοροῖτοπιήσιν ἄριστοι,

Φαρνῶν ἠδ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἀρπακτῆρες.

οὐκ ἂν δὴ μοι ἄμαξαν ἐφοπλίσαυτε τάχιστα,
ταῦτά τε πάντ' ἐπιθεῖτε, ἵνα προήσωμεν ὁδοῖο ;« |

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πατρὸς ὑποδφείσαντες ὁμοκλήν 265

ἔκ μὲν ἄμαξαν ἄειραν ἐντροχον ἡμιονεῖην,
καλήν πρωτοπαγέα, πείριονθα δὲ δήσαν ἐπ' αὐτῆς, 267

ἐκ θαλάμου δὲ φέροντες ἐυξέστης ἐπ' ἀπήνης 275

νήεον Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπερσεῖσι ἄπεινα,
ζεῦξαν δ' ἡμίονους κρατερόνυχας ἐντεσιφερούς,
τούς ῥά ποτε Πριάμῳ Μυσοῖ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.
ἵππους δὲ Πριάμῳ ὕπαγον ζυγόν, οὓς ὁ γεραῖος
αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλεν ἐυξέστη ἐπὶ φάτῃη. | 280

τὼ μὲν ζευγνύσθηεν ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν
κῆρυξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες.
ἀγγίμολον δ' ἦλθεν Φεκάβη τετιηότι θυμῷ,
Φοῖνον ἔχουσ' ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῆφιν,
χρυσέῳ ἐν δέπαϊ, ὄφρα λείψαντε κιοίτην· 285

στῆ δ' ἵππων προάρουθε φέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν |

»τῆ, σπεῖσον Διὶ πατρί, καὶ εὔχεο Φοῖκαδ' ἰκέσθαι
ἄψ ἐκ δυσμενέων ἀνδρῶν, ἐπεὶ ἄρ σέ γε θυμὸς
ὀτρύνει ἐπὶ νῆας, ἐμεῖο μὲν οὐκ ἐθελούσης.

ἀλλὰ σύ γ' εὔχε' ἔπειτα κελαινεφεῖ Κρονίῳνι 290

Ἰδαίῳ, ὅς τε Τροίην κατὰ πᾶσαν ὁρᾶται,
αἴτεε δ' οἰωνόν, ταχὺν ἄγγελον, ὅς τέ Φοι αὐτῷ
φίλτατος οἰωνῶν, καὶ Φευ κράτος ἐστὶ μέγιστον,
δεξιόν, ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας
τῷ πίσυνος ἐπὶ νῆας ἴης Δαναῶν ταχυπόλων. | 295

εἰ δέ τοι οὐ δώσει ἐφὸν ἄγγελον εὐρόοπα Ζεὺς,
οὐκ ἂν ἐγὼ γέ σ' ἔπειτα ἐποτρύνουσα κελοίμην
νῆας ἔπ' Ἀργεῖων ἵμεναι, μάλα περ μεμαῶτα. « |

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Πρίαμος θεοφειδής·
»ὦ γύναι, οὐ μὲν τοι τόδ' ἐφιεμένη ἀπιθήσω· 300

ἐσθλὸν γὰρ Διὶ χεῖρας ἀνασχέμεν αἶ κ' ἐλείψῃ. « |

ἦ ῥα καὶ ἀμφίπολον ταμίην ὄτρυν' ὁ γεραῖος
 χερσὶν ὕδωρ ἐπιχεῦναι ἀκήρατον· ἦ δὲ παρέστη
 χέριβον ἀμφίπολος πρόχοόν θ' ἅμα χερσὶν ἔχουσα.
 νιψάμενος δὲ κύπελλον ἐδέξατο Φῆς ἀλόχοιο· 305
 εὔχετ' ἔπειτα στὰς μέσῳ ἔρκεϊ, λείβε δὲ Φοῖνον
 οὐρανὸν εἰσανιδῶν, καὶ φωνήσας Φέπος ἠῦδα· |

»Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύνιστε μέγιστε,
 δός μ' ἐς Ἀχιλλῆος φίλον ἐλθέμεν ἠδ' ἔλειπον,
 πέμψον δ' οἰωνόν, ταχὺν ἄγγελον, ὅς τε σοὶ αὐτῶ 310
 φίλτατος οἰωνῶν, καὶ Φευ κράτος ἐστὶ μέγιστον,
 δεξιόν, ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας
 τῶ πίσινος ἐπὶ νῆας ἴω Δαναῶν ταχυπόλων.« |

ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεὺς.
 αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦγε τελειότατον πετειμῶν, 315
 μόρφρον θηρητῆρ', ὃν καὶ περκνὸν καλέουσιν.
 ὄσση δ' ὑπορόφοιο θύρη θαλάμοιο τέτυκται
 ἀνέρος ἀφνειοῖο, ἐν κληῖσ' ἀραρυῖα,
 τόσσ' ἄρα τοῦ Φεκάτερθεν ἔσαν περὰ· Φεῖσατο δὲ σφιν
 δεξιὸς αἶξας ὑπὲρ ἄστεος. οἳ δὲ Φιδόντες 320
 γήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη. |

σπερχόμενος δ' ὁ γεραῖος ἐΦοῖ' ἐπεβήσετο δίφρον,
 ἔκ δ' ἔλασε προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου.
 πρόσθε μὲν ἡμίονοι Φέλκον τετρακκυκλον ἀπήγην,
 τὰς Ἰδαῖος ἔλαυνε δαΐφρων· αὐτὰρ ὀπισθεν 325
 ἵπποι, τοὺς ὁ γέρον ἐφέπων μάλιστα κέλευεν
 καρπαλίμως κατὰ Φάστυν· φίλοι δ' ἅμα πάντες ἔποντο
 πόλλ' ὀλοφυρόμενοι ὡς εἰ θανάτῳδε κίοντα. |

οἳ δ' ἐπεὶ οὖν πόλιος κατέβαν, πεδίον δ' ἀφίκοντο,
 οἳ μὲν ἄρ' ἄφορροι προτὶ Φίλιον ἀπονέοντο, 330
 παῖδες καὶ γαμβροί, τῶ δ' οὐ λάθον εὐρύοπα Ζῆν
 ἐς πεδίον προφανέντε· Φιδὼν δ' ἐλέησε γέροντα.
 αἴψα δ' ἄρ' Ἐρμείαν, νιόν φίλον, ἀντίον ἠῦδα· |

»Ἐρμεία· σοὶ γάρ τε μάλιστα γε φίλτατόν ἐστιν

ἀνδρὶ ἐταιρίσσαι, καὶ τ' ἔκλυες ᾧ κ' ἐθέλησθα· 335
 βάσκ' ἴθι, καὶ Πριάμον κοίλας ἐπὶ νῆμας Ἀχαιῶν
 ὧς ἄγαγ', ὧς μὴ τις Φίδῃ μῆτ' ἄρ' Ἔφ' εὐνοήσῃ
 τῶν ἄλλων Δάναων, πρὶν Πηλεϊονάδ' ἰκέσθαι.» |

ὧς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε διάκτορος Ἀργεῖφόντης. 340
 αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα
 ἀμβρόσια χρούσεια, τὰ μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὄρησιν
 ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῆσ' ἀνέμοιο·
 εἴλετο δὲ ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει
 ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὐτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
 τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργεῖφόντης. 345
 αἴψα δ' ἄρα Τροίην τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκανε,
 βῆ δ' ἵμεναι κούρω αἰσυμνητῆρι Ἔφ' οὐκῶς,
 προῶτον ὑπηνήτη, τοῦ περ χαριεσιάτη ἦβη. |

οἱ δ' ἐπεὶ οἶν μέγα σῆμα παρὲκ Φίλοιο ἔλασαν,
 στήσαν ἄρ' ἡμιόνοιας τε καὶ ἵππους, ὄφρα πίσιεν, 350
 ἐν ποταμῷ· δὴ γὰρ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε γαῖαν. |
 τὸν δ' ἐξ ἀγχιμόλοιο Φιδῶν ἐφράσσατο κήρῳ
 Ἐρμείαν, ποτὶ δὲ Πριάμον φάτο φώνησέν τε·

»φράζεο, Δαρδανίδη· φραδέος νόου ἔργα τέτυκται.
 ἀνδρ' ὄροω, τάχα δ' ἄμμε διαρραΐσεσθαι οἴω. 355
 ἀλλ' ἄγε δὴ φεύγωμιν ἐφ' ἵππων ἢ μιν ἔπειτα
 γούνων ἀπάμενοι λιτανεύσομεν, αἶ κ' ἐλεήσῃ.» |

ὧς φάτο, σὺν δὲ γέροντι νόος χύτο, ἔδ' Ἔφ' εὐνοῶς,
 ὄρθαι δὲ τρίχες ἔστιαν ἐνὶ γραμπτῶσι μέλεσσι,
 στή δὲ ταφῶν· αὐτὸς δ' ἐριούγιος ἐγγύθεν ἐλθὼν, 360
 χεῖρα γέροντος ἐλὼν, ἐξείρετο καὶ προσέφειπεν· |

»πῆ, πάτερ, ᾧδ' ἵππους τε καὶ ἡμιόνοιας ἰθύνεις
 νόκτα δι' ἀμβροσίην, ὅτε θ' εὐδοιοὶ βροτοὶ ἄλλοι;
 οὐδὲ σύ γ' ἔδ' φεισας μένεα πρειόντιας Ἀχαιοῦς,
 οἱ τοι δυσμενέες καὶ ἀνάροιοι ἐγγυὺς ἔασιν; 365
 τῶν εἴ τις σε Φίδοιτο θοῆν διὰ νόκτα μέλαιναν
 τοσσάδ' ὄνηματ' ἄγοντα, τίς ἂν δὴ τοι νόος εἴη;

οὐτ' αὐτὸς νέος ἔσσι, γέρον δέ τοι οὗτος ὀπηδεῖ,
 ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνηη. |
 ἀλλ' ἐγὼ οὐδέν σε ῥέξω κακά, καὶ δέ κεν ἄλλον 370
 σεῖ' ἀπαλεξήσοιμι· φίλω δέ σε πατρὶ Φεΐσσω.» |

τὸν δ' ἠμείβεται ἔπειτα γέρον Πριάμος θεοΦειδῆς·
 »οὐτῶ πη τάδε γ' ἐστί, φίλον τέκος, ὡς ἀγορεύεις.
 ἀλλ' ἔτι τις καὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέσχεθε χεῖρα,
 ὅς μοι τοῖον ἔηκεν ὄδοιπόρον ἀντιβολήσῃαι, 375
 αἴσιον, οἷος δὴ σὺ δέμας καὶ Φεῖδος ἀγητός,
 πέπνυσαί τε νόω, μακάρων δ' ἔξ ἔσοι τοκήων.» |

τὸν δ' αὖτε προσέφειπε διάκτορος Ἀργεῖφόντης·
 »ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔφειπες.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε φεῖπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον, 380
 ἢ πη ἐκπέμπεις κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
 ἄνδρας ἔς ἀλλοδαπούς, ἵνα περὶ τάδε τοι σῶα μίμνη,
 ἢ ἤδη πάντες καταλείπετε Φίλιον ἰοῖην
 δεδΦιότες· τοῖος γὰρ ἀνὴρ ὄχ' ἄριστος ὄλωλεν.» | 384

τὸν δ' ἠμείβεται ἔπειτα γέρον Πριάμος θεοΦειδῆς· 386
 »τίς δὲ σὺ ἔσοι, φέριστε, τέων δ' ἔξ ἔσοι τοκήων;
 ὡς μοι καλὰ τὸν οἶτον ἀπότμον παιδὸς ἐπισπες!» |

τὸν δ' αὖτε προσέφειπε διάκτορος Ἀργεῖφόντης· 390
 »πειρᾷ ἐμεῖο, γεραιέ, καὶ εἴθεα Ἐκτορα δίον.

τὸν μὲν ἐγὼ μάλα πολλὰ μάχη ἐν κοδιανείρῃ
 ὀφθαλμοῖσιν ὄπωπα, καὶ εὐτ' ἐπὶ νηυσὶν ἐλάσους
 Ἀργεῖους κτείνεσκε, δαΐζων ὀξεί χαλκῶ·
 ἡμεῖς δ' ἑσταότες θαναμάζομεν· οὐ γὰρ Ἀχιλλεὺς
 εἶαιε μάρασθαι κεχολωμένος Ἀτρεΐων. | 395

τοῦ γὰρ ἐγὼ θεράπων, μία δ' ἤγαγε νηὺς ἐνΦεργῆς·
 Μορμιδόνων δ' ἔξ εἰμι, πατὴρ δέ μοι ἔσσι Πολύκτωρ·
 ἀφνειὸς μὲν ὁ γ' ἐστί, γέρον δὲ δὴ ὡς σὺ περὶ ὧδε,
 Φέξ δέ Φοι νῆες ἔασιν, ἐγὼ δέ Φοι ἔβδομος εἰμι·
 τῶν μετὰ παλλόμενος κλήρω λάχον ἐνθάδ' ἔπεσθαι. | 400
 γῶν δ' ἦλθον πεδίονδ' ἀπὸ νηῶν· ἠῶθεν γὰρ

θήσονται περὶ **Φάστῳ** μάχην **Φελίκω** περὶ **Ἀχαιοί**.
 ἀσχαλώσῃ γὰρ οἶδε καθήμενοι, οὐδὲ δύνανται
 ἰσχέμεν ἐσσομένους πολέμου βασιλῆες **Ἀχαιῶν**.»

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρον **Πρίαμος** θεο**Φειδής**. 405

»εἰ μὲν δὴ θεράπων **Πηληιάδῳ** **Ἀχιλλῆος**
 ἔσσο', ἄγε δὴ μοι πᾶσαν ἀληθεῖην κατάλεξον,
 ἢ ἔτι πάρος νήεσσιν ἐμὸς πάϊς, ἢ ἐμὴν ἦδη
Φῆσι κυσὶν μελεῖστί ταμῶν προέθηκεν **Ἀχιλλεύς**.»

τὸν δ' αὖτε προσέ**Φειπε** διάκτορος **Ἀργεΐφόντης**. 410

»ὦ γέρον, οὐπω τὸν γε κύνες φάγον οὐδ' οἰωνοί,
 ἀλλ' ἔτι κεῖνος κεῖται **Ἀχιλλῆος** παρὰ νηὶ
 αὐτῶς ἐν κλισίῃσι· δυωδεκάτη δέ **Φοι** ἠὲ
 κειμένῳ, οὐδέ τί **Φοι** χρῶς σήπεται, οὐδέ μιν εὐλαί
 ἔσθουσο', αἶ ῥά τε φῶτας ἀρηιφάτους κατέδουσιν. 415

ἢ μὲν μιν περὶ σῆμα ἐ**Φοῖ** ἑτάροιο φίλιον
Φέλκει ἀκηδέστος, ἢ ὅς τε δῖα φανήη,
 οὐδέ μιν αἰσχύνει· **θηείο** κεν αὐτὸς ἐπελθὼν
 οἶον ἐ**Φερσῆεις** κεῖται, περὶ δ' αἶμα νέμπται
 οὐδέ ποθι μαρός· σὺν δ' ἔλκεα πάντα μέμυκεν 420
 ὅσσ' ἐτύπη· πολέες γὰρ ἐν αὐτῷ χαλκῶν ἔλασαν.
 ὥς τοι κήδονται μάκαρες θεοὶ υἱὸς ἐ**Φοῖο**
 καὶ νέκυός περ ἐόντος, ἐπεὶ σφι φίλος περὶ κῆρι.»

ὥς φάτο, γήθησεν δ' ὁ γέρον καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
 »ὦ τέκος, ἢ ῥ' ἀγαθὸν καὶ ἐναίσιμα δῶρα διδοῦναι 425
 ἀθανάτοισι! ἐπεὶ οὐ ποτ' ἐμὸς πάϊς, εἴ ποτ' ἔεν γε,
 λήθεται ἐνὶ μεγάροισι θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν·
 τῷ **Φοι** ἀπεμνήσαντο καὶ ἐν θανάτοιο περ αἴση.
 ἀλλ' ἄγε δὴ τόδε δέξαι ἐμεῦ πάρος καλὸν ἄλειςον,
 αὐτόν τε ῥῦσαι, πέμψον δέ με σὺν γε θεοῖσιν, 430
 ὄφρα κεν ἐς κλισίην **Πηληιάδῳ** ἀφίκωμαι.»

τὸν δ' αὖτε προσέ**Φειπε** διάκτορος **Ἀργεΐφόντης**.
 »πειρᾷ ἐμῆτο, γεραιέ, νεωτέρου, οὐδέ με πείσεις,
 ὅς με κέλευαι σέο δῶρα παρεῖξ **Ἀχιλλῆα** δέχεσθαι.

τὸν μὲν ἐγὼ δέδοικα καὶ αἰδέομαι περὶ κῆρι
συλεύειν, μὴ μοί τι κακὸν μετόπισθε γένηται.

σοὶ δ' ἄρ' ἐγὼ πομπὸς καὶ κε κλυτὸν Ἄργος ἰκοίμην,
ἐνδυκέως ἐν νηὶ θοῇ ἢ πεζὸς ὁμαρτέων·

οὐδ' κέν τις τοι, πομπὸν ὄνοσσάμενος, μαχέσαιο. « |

ἢ καὶ ἀναΐξας ἐριούμιος ἄρμα καὶ ἵππους 440

καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἠγία λάζετο χερσίν,

ἐν δ' ἔπνευσ' ἵπποισι καὶ ἡμίονοις μένος ἦν. |

ἀλλ' ὅτε δὴ πύργους τε νεῶν καὶ τάφρον ἵκοντο,

οἳ δὲ νέον περὶ δόρυα φυλακτῆρες πονέοντο·

τοῖσι δ' ἐφ' ὕπνον ἔχευε διάκτορος Ἀργεΐφόντης 445

παῖσιν, ἄφαρ δ' ὤϊξε πύλας καὶ ἀπῶσεν ὀχῆας,

ἔς δ' ἄγαγε Πριάμόν τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ἐπ' ἀπήνης. |

ἀλλ' ὅτε δὴ κλισίην Πηληιάδεω ἀφίκοντο

ὑψηλήν, τὴν Μυρμιδόνες ποίησαν ἄνακτι

δοῦρ' ἐλάτης κέρσαντες· ἀτὰρ καθύπερθεν ἔρεψαν 450

λαγρήεντ' ὄροφον λειμωνόθεν ἀμήσαντες·

ἀμφὶ δέ Φοι μεγάλην αὐλήν ποίησαν ἄνακτι

στανροῖσιν πυκνοῖσι· θύρην δ' ἔχε μῦθος ἐπιβλής

ἐλάτινος, τὸν τρεῖς μὲν ἐπιρρήσσεσκον Ἀχαιοί,

τρεῖς δ' ἀνοῖγεσκον μεγάλην κληῖδα θυρῶν, 455

τῶν ἄλλων· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐπιρρήσεσκε καὶ οἶος·

δὴ ῥα τόθ' Ἑρμείας ἐριούμιος ᾤξε γέροντι,

ἔς δ' ἄγαγε κλυτὰ δῶρα ποδώκεϊ Πηλεΐωνι,

ἐξ ἵππων δ' ἀπέβαινεν ἐπὶ χθόνα φώνησέν τε· |

» ᾧ γέρον, ἢ τοι ἐγὼ θεὸς ἄμβροτος εἰλήλουθα, 460

Ἑρμείας· σοὶ γάρ με πατήρ ἅμα πομπὸν ὅπασεν·

ἀλλ' ἢ τοι μὲν ἐγὼ πάλιν ἔρχομαι, οὐδ' Ἀχιλλῆος

ὀφθαλμοὺς εἴσειμι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἶη

ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτοὺς ἀγαπαζέμεν ἄντην·

τόννη δ' εἰσελθὼν λαβὲ γούνατα Πηλεΐωνος. « | 465

ὧς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον 468

Ἑρμείας· Πριάμος δ' ἐξ ἵππων ἄλτο χαμᾶζε,

Ἴδαϊον δὲ κατ' αὐθι λίπεν· ὁ δὲ μίμνεν ἐρούκων 470
 ἵππους ἡμιόνοια τε· γέρον δ' ἰθὺς κίε Φοίκου,
 τῆ ῥ' Ἀχιλεὺς ἴξεσκε δίφιλος. | ἐν δέ μιν αὐτὸν
 εὖρο', ἔταροι δ' ἀπάνευθε καθήματο· τῷ δὲ δὴ οἴω,
 ἦρωα Ἀυτομέδων τε καὶ Ἄλκιμος, ὄζος Ἄρηος,
 ποίπνυον παρεόντε· νέον δ' ἀπέλιγεν ἐδωδῆς 475
 ἔσθων καὶ πίνων· ἔτι καὶ παρέκειτο τροπέζα.
 τοὺς δ' ἔλαθ' εἰσελθὼν Προϊάμοα μέγαα, ἄγχι δ' ἄρα αὐτὰ
 χερσὶν Ἀχιλλῆοα λάβε γούνατα καὶ κόσσε χεῖραα
 δΦεινάα ἀνδροφόνοια, αἶ Φοι πολέαα κτάνον νῆαα. |
 ὡα δ' ὅτε κ' ἀνδρ' ἄτη πυκινὴ λάβῃ, ὅα τ' ἐνὶ πάτρῃ 480
 φῶτα κατακτεῖναα ἄλλωα ἐξίκετο δῆμοα,
 ἀνδρὸα ἐα ἀφνειοῦ, θάμβοα δ' ἔχει εἰσορόωταα,
 ὡα Ἀχιλεὺα θάμβῃσε Φιδῶα Προϊάμοα θεοΦειδέα,
 θάμβῃσαν δὲ καὶ ἄλλοι, ἐα ἀλλήλοια δὲ Φιδοντο. |
 τὸν καὶ λισσόμοα Προϊάμοα πρὸα μῦθοα ἔΦειπεν· 485
 » μνηῖοα πατρὸα σοῖο, θεοῖο' ἐπιΦείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 τηλίκοα, ὡαπερ ἐγῶα, ὀλοοῖ' ἐπὶ γῆραα οὐδῶ.
 καὶ μὲν πον κείνοα περὶναῖετα ἀμφὶα ἐόντεα
 τείροασ', οὐδέ τια ἔατιν ἀρῆα καὶ λοῖγὸα ἀμῖνα.
 ἀλλ' ἦ τοι κείνοα γε σέθεν ζῶοντοα ἀκούοα 490
 χαίρει τ' ἐν θυμῶ, ἐπὶ τ' ἔλπεια ἦματα πάντα
 ὄφραα φίλοα νῖοα ἀπὸ Τροίῃθεν ἰόντα. |
 αὐτὰρ ἐγῶα πανάποτοα, ἐπεὶ τέκοα νῆαα ἀρίστοια
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶα δ' οὐ τινά φημι λελεῖφθα.
 πεντήκοα μοι ἦσαν, ὅτ' ἦλθοα νῆαα Ἀχαιοῶ. 495
 ἐννεακαῖδεκα μὲν μοι ἰῆα ἐκ νηδύοα ἦσαν,
 τοὺα δ' ἄλλοια μοι ἔτικτοα ἐνὶ μεγάροια γυναιῖα.
 τῶα μὲν πολλῶα θεοῦροα Ἄρηα ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν· |
 ὅα δὲ μοι οἶοα ἔεν, ἔροατο δὲ Φάατο καὶ αὐτοῦα,
 τὸν σὺ πρῶῃα κτεῖναα ἀμννόμοαο περὶ πάτρηα, 500
 Ἐκτορα· τοῦ νῦν εἶνεχ' ἰκάνω νῆαα Ἀχαιοῶ,
 λυσόμοαο παρὰ σεῖο, φέρω δ' ἀπερεῖοι' ἄποια.

ἀλλ' αἰδεῖο θεοὺς, Ἀχιλεῦ, αὐτόν τ' ἐλέησον,
 μνησάμενος σοῦ πατρὸς· ἐγὼ δ' ἐλεεινότερός περ,
 ἔτλην δ' οἷ' οὐπω τις ἐπιχθόνιος βροτὸς ἄλλος, 505
 ἀνδρὸς παιδοφόνοιο ποτὶ στόμα χεῖρ' ὀρέγεσθαι. « |
 ὣς φάτο, τῷ δ' ἄρα πατρὸς ὑφ' ἕμερον ὤρσε γόοιο·
 ἀφράμενος δ' ἄρα χεῖρὸς ἀπώσατο ἦκα γέροντα.
 τὼ δὲ μνησαμένω, ὃ μὲν Ἔκτορος ἀνδροφόνοιο
 κλαῖ' ἀδινά, προσάρουθε ποδῶν Ἀχιλλῆος ἐλυσθείς, 510
 αὐτὰρ Ἀχιλλεύς κλαῖεν ἔφ' ὄν πατέρ', ἄλλοτε δ' αὐτε
 Πάτροκλον. τῶν δὲ στοναγὴ κατὰ δόματ' ὀρώρειν. |
 αὐτὰρ ἐπεὶ ὅα γόοιο τετάραπτο διὸς Ἀχιλλεύς, 513
 αὐτίκ' ἀπὸ θρόνου ὤρτο, γέροντα δὲ χεῖρὸς ἀνίστη, 515
 οἰκτίρων πολίων τε κάρη πολίων τε γέγειον,
 καὶ μιν φωνήσας φέπεα περόεντα προσηύδα· |
 » ἂ δ' Φεῖλ', ἦ δὴ πολλὰ κάκ' ἄνοσχο σὸν κατὰ θυμόν!
 πῶς ἔτλης ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθόμεν οἶος, 520
 ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμούς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
 υἱέας ἐξενάριξα; σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ. |
 ἀλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἔξεν ἐπὶ θρόνου, ἄλγεα δ' ἔμπησ
 ἐν θυμῷ κατακεῖσθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ·
 οὐ γάρ τις προῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο.
 ὣς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δ' Φειλοῖσι βροτοῖσιν, 525
 ζώεμεν ἀχνυμένους· αὐτοὶ δὲ τ' ἀκηδέες εἰσίν. |
 δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείαται ἐν Αἰὸς οὔδει
 δώρων, οἷα δίδωσι, κακῶν, ἕτερος δὲ τ' ἐάων·
 ᾧ μὲν κ' ἀμμείξας δώη Ζεὺς τερπικέραννος,
 ἄλλοτε μὲν τε κακῷ ὃ γε κύρεται, ἄλλοτε δ' ἐσθλῷ· 530
 ᾧ δὲ κε τῶν λυγρῶν δώη, λωβητόν ἔθηγεν·
 καὶ φε κακῇ βούβρωστις ἐπὶ χθόνα διὰν ἐλαύνει,
 φοιτᾷ δ' οὔτε θεοῖσι τετιμένος οὔτε βροτοῖσιν. |
 ὣς μὲν καὶ Πηληϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
 ἐκ γενετῆς· πάντας γὰρ ἐπ' ἀνθρώπους ἐκέκαστο 535
 ὄλβω τε πλούτῳ τε, φάνασσε δὲ Μυρμιδόνεσσιν,

καὶ **Φοι** θνητῶ ἐόντι θεῶν ποίησαν ἄκοιυν.
 ἀλλ' ἐπὶ καὶ τῷ θῆκε θεὸς κακόν, ὅτι **Φοι** οὐ τι
 παίδων ἐν μεγάροισι γονὴ γένετο κρειόντων,
 ἀλλ' ἓνα παῖδα τέκεν παναώριον· οὐδέ νυ τὸν γε 540
 γηράσκοντα κομίζω, ἐπεὶ μάλα τηλόθι πάτρης
 ἦμαι ἐνὶ Τροίῃ, σέ τε κήδων ἠδὲ σά τέκνα. |
 καὶ σέ, γέρον, τὸ πρὶν μὲν ἀκούομεν ὄλβιον ἔμμεν·
 ὅσσον Δέσβος ἄνω, Μάκαρος ἔδος, ἐντὸς ἐφέργει
 καὶ Φρυγίη καθύπερθε καὶ Ἑλλήσποντος ἀπείρων, 545
 τῶν σε, γέρον, πλούτῳ τε καὶ νείασι φασὶ κεκάσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τοι πῆμα τόδ' ἤγαγον Οὐρανίωνες,
 αἰεὶ τοι περὶ **Φάστν** μάχαι τ' ἀνδροκτασίαι τε·
 ἄνοχεο, μηδ' ἀλίσστον ὀδύρεο σὸν κατὰ θυμὸν·
 οὐ γάρ τι προήξεις ἀκαχήμενος νῆος ἐ**Φοῖο**, 550
 οὐδέ μιν ἀνστήσεις, πρὶν κεν κακὸν ἄλλο πάθῃσθαι. |
 τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεο**Φειδῆς**·
 » μὴ μέ πω ἐς θρόνον ἵζε, διοτρεφές, ὄφρα κεν Ἐκτωρ
 κείετ' ἐνὶ κλισίῃσιν ἀκηδῆς, ἀλλὰ τάχιστα
 λῦσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσι **Φίδω**· σὺ δὲ δέξαι ἄποινα. « | 555
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα **Φιδῶν** προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· 559
 » μηκέτι νῦν μ' ἐρέθιζε, γέρον! νοέω δὲ καὶ αὐτὸς 560
 Ἐκτορά τοι λῦσαι· Διόθεν δέ μοι ἄγγελος ἦλθεν
 μήτηρ, ἣ μ' ἔτεκεν, θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος·
 καὶ δὲ σέ γιγνώσκω, Πρίαμε, φρεσίν, οὐδέ με λήθεις,
 ὅτι θεῶν τίς σ' ἦγε θεῶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 οὐ γάρ κε τλαίη βροτὸς ἐλθέμεν, οὐδέ μάλ' ἠβῶν, 565
 ἐς στρατόν· οὐδέ γάρ ἄν φυλακὸς λάθοι οὐδέ κ' ὄχηα
 ὄχηα μετοχλίσσειε θυράων ἡμετεράων. |
 τῷ νῦν μὴ μοι μᾶλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνης,
 μὴ σε, γέρον, οὐδ' αὐτὸν ἐνὶ κλισίῃσιν εἶσω
 καὶ ἰκέτην περ ἐόντα, Διὸς δ' ἀλίτωμαι ἐφετιμάς. « | 570
 ὧς ἔφατ', ἔδ**Φει**σεν δ' ὁ γέρον καὶ ἐπιείθετο μύθῳ.
 Πηλεΐδης δ' οἴκοιο λέων ὧς ἄλτο θύραζε,

οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε δῶο θεράποντες ἔποντο,
 ἦρως Ἀυτομέδων ἠδ' Ἄλκιμος, οὓς ὄα μάλιστα
 τί' Ἀχιλεὺς ἐτάρων, μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα. 575
 οἷ τὸθ' ὑπὸ ζυγόφιν λῶον ἵππους ἠμιόνοους τε,
 ἔς δ' ἄγαγον κήρυκα καλήτορα τοῖο γέροντος,
 κἀδ δ' ἐπὶ δίφροι' εἶσαν· ἐνξέστον δ' ἀπ' ἀπήνης
 ἦρεον Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα.
 κἀδ δ' ἔλιπόν δύο φάρε' ἐόννητόν τε χιτῶνα, 580
 ὄφρα νέκυν πυκᾶσας δώῃ Φοῖκόνδε φέρεσθαι. |
 δμῶας δ' ἐκκαλέσας λοῦσαι κέλετ' ἀμφί τ' ἀλείψαι,
 νόσφιν ἀειράσας, ὡς μὴ Πρίαμος Φίδοι νιόν,
 μὴ ὃ μὲν ἀχρυσμένη κραδίῃ χόλον οὐ Φερούσαιτο
 παῖδα Φιδών, Ἀχιλῆι δ' ὀρινθείῃ φίλον ἦτορ 585
 καί Φε κατακτείνει, Διὸς δ' ἀλίτηται ἐφετιμᾶς. |
 τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμῶαι λοῦσαν καὶ χριῶσαν ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλον ἠδὲ χιτῶνα,
 αὐτὸς τὸν γ' Ἀχιλεὺς λεχέων ἐπέθηκεν ἀείρας,
 σὸν δ' ἔταροι ἦειραν ἐνξέστην ἐπ' ἀπήνην. | 590
 ὦμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηρεν ἐταῖρον·
 » μὴ μοι, Πάτροκλε, στυδμαινέμεν, αἶ κε πύδηαι
 εἶν ἌΦιδός περ ἐὼν ὅτι Ἐκτορα δῖον ἔλυσα
 πατρὶ φίλῳ, ἐπεὶ οὐ μοι ἄΦεικέα δῶκε ἄποινα.
 σοὶ δ' αὖ ἐγὼ καὶ τῶνδ' ἀποδάσσομαι ὅσα ΦέΦοικεν. « | 595
 ἠ ὄα, καὶ ἔς κλισίην πάλιν ἦτε δῖος Ἀχιλλεύς,
 ἔξετο δ' ἐν κλισιῶ πολυδαιδάλῳ, ἔνθεν ἀνέστη,
 τοίχου τοῖ' ἑτέρου, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο μῦθον· |
 » υἱὸς μὲν δὴ τοι λέλνται, γέρον, ὡς ἐκέλευες,
 κεῖται δ' ἐν λεχέεσσ'· ἅμα δ' ἠὲ φαινομένηφιν 600
 ὄφραι αὐτὸς ἄγων· νῦν δὲ μνησώμεθα δόρπου.
 καὶ γάρ τ' ἠύκομος Νιόβη ἐμνήσατο σίτου,
 τῆ περ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο,
 Φῆξ μὲν θυγατέρες, Φῆξ δ' υἱέες ἠβῶοντες. |
 τοὺς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο 605

χωόμενος Νιόβη, τὰς δ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
 οὔνεκ' ἄρα Λητοῖ Φισιάσκετο καλλιπαροῖη·
 φῆ δοιῶ τεκέειν, ἣ δ' αὐτὴ γείνατο πολλούς·
 τὼ δ' ἄρα, καὶ δοιῶ περ' ἐόντ', ἀπὸ πάντας ὄλεσαν. |
 οἱ μὲν ἄρ' ἐννήμαρ κέατ' ἐν φόνῳ, οὐδέ τις ἦεν | 610
 κατθάψαι, λαοὺς δὲ λίθους ποίησε Κρονίων·
 τοὺς δ' ἄρα τῇ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ Οὐρανίωτες.
 ἣ δ' ἄρα σίτου μνήσατ', ἐπεὶ κίμε δάκρον χέουσα·
 νῦν δέ ποθ' ἐν πέτρῃσιν, ἐν οὖρεσιν οἰοπόλοισιν,
 ἐν Σιπύλῳ, ὅθι φασὶ θεῶν ἔμμεναι εὐνάς | 615
 νυμφάων, αἶ τ' ἄμφ' Ἀχελώϊον ἐρρώσαντο,
 ἔνθα λίθος περ' εἴουσα θεῶν ἔκ κήδεα πέσσει·
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα, διε γεραῖέ,
 σίτον, ἔπειτά κεν αἴτε φίλον παῖδα κλαίοισθα,
Φίλιον εἰσαγαγόν· πολυδάκρυτος δέ τοι ἔσται. | 620

ἣ καὶ ἀναΐξας ὄφιν ἄργυρον ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 σφάξ', ἔταροι δ' ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον εὖ κατὰ κόσμον,
 μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως πεῖραν τ' ὀβελίοισιν,
 ὄπτησάν τε περιφραδέως Φερούσαντό τε πάντα. | 625
 Ἀυτομέδων δ' ἄρα σίτον ἔλων ἐπένειμε τραπέζῃ
 καλοῖσ' ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς·
 οἱ δ' ἐπ' ὀνήαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον·
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἔξ ἔρον ἔντο,
 ἣ τοι Δαρδανίδης Πριάμος θαύμαζ' Ἀχιλλῆα,
 ὅσσοις ἔην οἶός τε· θεοῖσι γὰρ ἄντα **ΦεΦοίκει**. | 630
 αὐτὰρ ὁ Δαρδανίδην Πριάμον θαύμαζεν Ἀχιλλεύς,
 εἰσορόων ὄψιν τ' ἀγαθὴν καὶ μῦθον ἀκούων·
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν εἰς ἀλλήλους ὀρόωντες,
 τὸν πρότερος προσέφειπε γέρον Πριάμος θεοφειδής·
 *λέξον νῦν με τάχιστα, διοτρεφές, ὄφρα κεν ἦδη | 635
 ὑπνώ ὑπο γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντες·
 οὐ γάρ πω μύσαν ὅσσοις ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμοῖσιν,
 ἐξ οὗ σῆσ' ὑπὸ χερσὶν ἐμὸς πάϊς ὄλεσε θυμὸν,

ἀλλ' αἰεὶ στενάχω καὶ κήδεα μυρία πέσσω,
 αὐτῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον. 640
 νῦν δὴ καὶ σίτου πασίμην καὶ αἶθοπα Φοῖνον
 λανκανίης καθέηκα· πάρος γε μὲν οὐ τι πεπάσμην. «
 ἦ ὅ', Ἀχιλεὺς δ' ἐτάροισιν ἰδὲ δμῶησι κέλευσεν
 δέμνι' ὅπ' αἰθούσῃ θέμεναι καὶ ὄηγεα καλά
 πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας, 645
 χλαίνας τ' ἐνθέμεναι Φούλας καθύπερθε Φέσασθαι.
 αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάρου δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι,
 αἶψα δ' ἄρα στόρεσαν δοιῶ λέχε' ἐγκονέουσαι. |
 τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 «ἐκτός μὲν δὴ λέξο, γέρον φίλε, μή τις Ἀχαιῶν 650
 ἐνθάδ' ἐπέλθῃσιν βουληφόρος, οἳ τέ μοι αἰεὶ
 βουλὰς βουλεύουσι παρήμενοι, ἦ θέμις ἐστίν·
 τῶν εἴ τις σε Φίδοιτο θοὴν διὰ νόκτα μέλαιναν,
 αὐτίκα κ' ἐκφείποι Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν, 655
 καὶ κεν ἀνάβλησις λύσιος νεκροῖο γένηται. |
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε Φεῖπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 ποσσῆμαρ μέμονας κτερεῖζέμεν Ἐκτορα δῖον, *
 ὄφρα τέως αὐτός τε μένω καὶ λαὸν ἐρύκω.» |
 τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοΦειδῆς·
 «εἰ μὲν δὴ μ' ἐθέλεις τελέσαι τάφον Ἐκτορι δῖω, 660
 ὦδέ κέ μοι ῥέζων, Ἀχιλεῦ, κεχαρισμένα θείης.
 Φοῖσθα γὰρ ὡς κατὰ Φάστῃ ΦεΦέλμεθα, τηλόθι δ' ὕλη
 ἀξέμεν ἐξ ὄρεος· μάλα δὲ Τρωῆς δεδίασιν.
 ἐννημῶρ μὲν κ' αὐτὸν ἐνὶ μεγάροις γοάοιμεν,
 τῇ δεκάτῃ δέ κε θάπτοιμεν δαινῶτό τε λαός, 665
 ἐνδεκάτῃ δέ κε τύμβον ἐπ' αὐτῷ ποιήσαιμεν,
 τῇ δὲ δωδεκάτῃ πολεμίζομεν, εἴ περ ἀνάγκη.» |
 τὸν δ' αὖτε προσέΦειπε ποδάροχης δῖος Ἀχιλλεύς·
 «ἔσται τοι καὶ ταῦτα, γέρον Πρίαμ', ὡς σὺ κελεύεις·
 σήσω γὰρ τόσσον πόλεμον χρόνον, ὅσσον ἄνωγας. « 670
 ὡς ἄρα φωνήσας ἐπὶ καρπῷ χεῖρα γέροντος

ἔλλαβε δεξιτερήν, μή πως δΨείσει ἐνὶ θυμῷ. |
οἷ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου ἀτόθι κοιμήσαντο,
κίρουξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες,
αὐτὰρ Ἀχιλλεύς εὔδε μυχῷ κλισίης ἐνπύκτιον 675
τῷ δὲ Βρισηῖς παρελέξατο καλλιπάρῃος.

ἄλλοι μὲν ὅα θεοὶ τε καὶ ἀνέρες ἵπποχορυσταὶ
εὔδον παννύχιοι, μαλακῷ δεδημημένοι ὕπνῳ
ἀλλ' οὐχ Ἑρμείαν ἐριούνην ὕπνος ἔμαρπτεν,
ὀρμαίνοντ' ἀνά θυμὸν ὅπως Πρίαμον βασιλῆα 680
νηῶν ἐκπέμψειε, λαθὼν ἱερούς πηλαωρούς.

στῆ δ' ἄρ' ὕπὲρ κεφαλῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔΨειπεν·
ὦ γέρον, οὗ νύ τι σοὶ γε μέλει κακόν, οἷον ἔθ' εὔδεις
ἀνδράσιν ἐν δηίοισιν, ἐπεὶ σ' εἶασεν Ἀχιλλεύς.
καὶ νῦν μὲν φίλον υἱὸν ἐλύσασα, πολλὰ δ' ἔδωκας 685

σεῖο δέ κε ζωοῦ καὶ τρις τόσα δοῖεν ἄποινα
παῖδες τοὶ μετόπισθε λελειμμένοι, αἱ κ' Ἀγαμέμνων
γνώη σ' Ἀτρεΐδης, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί. « |

ὣς ἔφατ', ἐδΨεισεν δ' ὁ γέρον, κήρυκα δ' ἀνίστη.
τοῖσιν δ' Ἑρμείας ζευξ' ἵππους ἡμίονους τε, 690
ρίμφα δ' ἄρ' αὐτὸς ἔλαυνε κατὰ στρατόν, οὐδέ τις ἔγρω.

ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον ἐνρροέος ποταμοῖο,
[Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,]
Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μαζρὸν Ὀλυμπον,
Ἥως δὲ κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἴαν, 695
οἷ δ' εἰς Φάστν ἔλων οἰμωγῇ τε-στοναχῇ τε
ἵππους, ἡμίονοι δὲ νέκυν φέρον.....

ΙΛΙΑΔΟΣ Ο.

390-4 ἦος ἕως, **τείχεος ἀμφὶ** ἀναστῶ. περὶ τῆς τύχης τοῦ
ἀγαπήνωρ (ὁ ἀγαπῶν τοὺς ἀνδρας, ἀνδρείους, ἢ τὴν ἡγορήν-ἀν-
δρείαν) ἀνδρείος, **ἀκέσματα** κτηρ. θεραπευτικά, καταπραυντικά
τῶν.—395-404 **λαχῇ** (Ψαχ-, ἦχ-ος) θόρουβος, **φόβος** (παρ' Ὁμ.

πάντοτε) φυγή, φοβοῦμαι φεύγω, καταπρηγῆς μετὴν παλάμην πρὸς τὰ κάτω, ὡς καὶ σήμερον κτυποῦμεν τοὺς μηρούς, χατέω-τίζω (χα-, χά-ος, χάξομαι, χῆτος στέρησις) ἔχω ἀνάγκην, ἔμπης μ' ὄλα ταῦτα, ποτιτέρπω διασκεδάζω, ὀρίνω θ. συγκινῶ τὴν ψυχήν, παράφημι συμβουλευέω, ἔξ οὔ: παραίφασις, ἀγαθὴ κτηρ.

Τὰ μεταξὺ Δ-Ο 390. Ἐν ᾧ ὁ Πάτροκλος διαλέγεται ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Νέστορος καὶ μετὰ τοῦτο θεραπεύει τὸν τετρωμένον Εὐρύπυλον, οἱ Τρῶες συνεχῶς προελαύνοντες διαβαίνουνσι τὴν τάφρον καὶ μετὰ λυσσώδη ἀγῶνα ἐκβιάσαντες τὸ τεῖχος καταδιώκουσι τοὺς Ἄχ. πρὸς τὰς ναῦς. Ἄλλ' ὁ Ποσειδῶν ἔλεῶν τούτους, ἐν τῇ μορφῇ τοῦ μάντεως Κάλχαντος, ἐμψυχώνει αὐτούς καὶ ὁ ἀγὼν συνεχίζεται αἱματηρότατος· ὅτε δὲ ὁ Ζεὺς, ὁ θέλων τὴν νίκην τῶν Τρῶων, ἀπεκοιμήθη διὰ δόλου τῆς Ἥρας, οἱ Ἄχ. βοηθούμενοι ὑπὸ τοῦ Ποσ., ἐνερογότερον ἤδη μετέχοντος τοῦ ἀγῶνος, ἀπαιθοῦσι τοὺς Τρ. πέραν τῆς τάφρου. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Ζεὺς ἀφυπνισθεὶς καὶ ἰδὼν τὴν μεταστροφὴν τῆς μάχης τὸν μὲν Ποσ. διατάσσει νάποσχη τοῦ ἀγῶνος, τὸν δὲ Ἀπόλλωνα νὰ ἐμψυχώσῃ τοὺς Τρῶας, οἵτινες οὕτω τρέψαντες εἰς φυγὴν τοὺς Ἀχαιοὺς ὑπερβαίνουνσι καὶ πάλιν τὰ τεῖχη καὶ διώκουσι μέχρι τῶν σκηνῶν καὶ τῶν νεῶν.—391 *τείχεος ἀ. ἐ.* πρέπει νὰ νοήσωμεν τὸν ἀγῶνα μεταξὺ τάφρου καὶ τείχους, θεωρουμένου ὡς τοῦ τέρατος τοῦ ναυτικοῦ στρατοπέδου (*θαλάσσιον ἔκταθι νηῶν*), κατὰ τὴν πρώτην προέλασιν τῶν Τρ., ὅτε ὁ Ἔκ. θραύσας τὴν πύλην εἰσώρησε μὲν, ἀλλὰ δὲν εἰσεχώρησεν εἰς τὰ ἐνδότερα τοῦ στρατοπέδου.—395 *ἐπεσσυμένους* νοεῖται ἢ β' προέλασις τῶν Τρ. καὶ ἡ ἐπακολουθήσασα ὑποχώρησις τῶν Ἄχ. ὀπισθεν τῶν τειχῶν, ὅτε ὁ κίνδυνος τῶν Ἀ. παρίσταται σοβαρότερος.—Ἐὐρύπυλος τρωθεὶς διὰ βέλους ὑπὸ τοῦ Πάριδος εἰς τὸν μηρὸν Δ 583 ἀπεχώρει σκάζων εἰς τὴν σκηνὴν του, ὅτε συνήντησεν αὐτὸν ὁ Πάτρ. ἐπιστρέφων ἐκ τῆς σκηνῆς τοῦ Νέστορος εἰς τὴν τοῦ Ἀχιλλέως. Ὁ Π. ἔλεῶν τὸν ἥρωα κομίζει αὐτὸν εἰς τὴν σκηνὴν του καὶ ἔξαγαγὼν τὸ βέλος δι' ἐγγειρήσεως ἐπιπάσσει ἐπὶ τοῦ τραύματος πανσίπονα φάρμακα.—*Διὰ τί ὁ Π. διατρίβει ἐπὶ μακρότερον ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ν. καὶ Εὐρ., ὥστε νὰ συντελεσθῶσι τὰ γεγονότα Δ-Ο, καὶ διὰ τί ἄλλο ὁ Ὁμ. ἐποίησε τὴν σκηνὴν τοῦ Εὐρ.;*

405-14 *ἔμπεδον* ἀκλόνητοι, *παῦρος*; (paucus, paulus, parvus) ὀλίγος, *μιγήμεναι* νὰ πλησιάσουν, νὰ εἰσδύσουν, *σιάθμη* σχοινίον μετὰ βαριδίου εἰς τὸ ἄκρον ἢ, ὡς ἐνταῦθα, σχοινίον μεμιλωμένον καθορίζον ἐπὶ τῶν ξύλων τὴν εὐθειαν γραμμὴν, ἢ στάφην, *ἔξιθύνω* (ἰθὺς β εὐθὺς) ἰσάζω ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἄκρου ἕως τὸ ἄλλο,

δαήμων (δαῆναι) ἔμπειρος, **δόρυ** ξύλον (πρβλ. *δούρειος*), **νήιος** ναυπηγήσιμος, **οἶδα**+γεν. ὡς ἔμπειρίας, : κατέχει τελείως πᾶσαν τεχνικὴν γνῶσιν, **ὑποθημοσύνη** συμβουλή, διδασκαλία, **ἐπὶ ἴσα τέτατο** αἱ ἐναλλαγαὶ τῆς μάχης παραβάλλονται πρὸς σχοινίον, τὸ ὁποῖον ἔλκουσιν ἐξ ἀντιθέτων διευθύνσεων οἱ ἀντίπαλοι (πρβλ. τὴν παιδιὰν *διελκυστίνδα*), : διεξήγετο κατὰ μῆκος ἀμφίροπος. — **415-21** **Φίεμαι** (νολο, vi-s, in-vi-tus) ἐπιθυμῶ, σπεύδω πρὸς τι, ὀρμῶ, **ἄντ'(α)**, **κυδάλιμος** (κῦδος), **ἐπεὶ ῥα ἄφ'** οὐ ἄπαξ, **δαίμων** γενικῶς : θεὸς τις, **Κλυτίος**. — **422-8** **ἀνεψιὸς** ἐξάδελφος, **αὔω**, **άύσω**, **ἄνσα**, φωνάζω, **μοκρὸν** μεγαλοφώνως, **ἀρχιμαχητῆς** ὁ ἐκ τοῦ συστάδην μαχόμενος, γενναῖος πολεμιστῆς, **μή πω μή πως** (πρβλ. οὕτω(ς)) κατ' οὐδένα τρόπον μή, **χάζομαι**, -σομαι, -σοάμην, ὑποχωρῶ, ἀποσύρομαι, **στείνος** οὐ. στένωμα, στενοχωρία, : στενόχωρος στιγμή τῆς μάχης, **ἀγῶν** συγκέντρωσις, **ἀ. νεῶν** ναυτικὸν στρατόπεδον.

403-28. 407 **παυροτέρους** οἱ Τρ. καθ' ἑαυτοὺς ἦσαν περὶ τοὺς μυρίους, μετὰ τῶν ἐπικουρῶν περὶ τὰς 50 χιλ. — **412** **Ἀθήνης** ἡ θεὰ ὡς **Ἐργάνη** ἦτο διδάσκαλος καὶ προστάτης πασῶν τῶν τεχνῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. — **415** **Αἴαντος** τοῦ Τελαμωνίου. — **419** **Κλυτίος** ἀδελφὸς τοῦ Πριάμου. — **424** **Λύκιοι** οἱ σπουδαιότατοι τῶν ἐπικουρῶν, οἰκοῦντες ἕσπερον ἐν Λυκίᾳ ἐν τοῖς ΝΔ τῆς Μ. Ἀσίας. **Δαρδάνιοι** συγγενέστατοι πρὸς τοὺς Τρ., ἀπὸ τῆς πόλεως *Δαρδανίης*, ἐν ἣ κατόικουν τὸ πάλαι οἱ Τρ. ἐπὶ τῶν προπόδων τῆς Ἰδης, Ν τοῦ Ἰλίου, πρὶν κτισθῆ τούτο.

560-4 **αἰδῶς** συναίσθησις αἰδοῦς, φιλοτιμία, **αἰδομαι**-οὔμαι, **σάως** σῶς, **πέφανται** παθ. πρβλ. τοῦ *πεφνεῖν* (*φεν*-*φόν*-ος), **φέφ(ε)ν-ον**, **πέφρον**, ἐφρόνευσα), **κλέος**. οὔτε φυσικὰ ἢ δόξα πτερυγίζει οὔτε ψυχικὸν σθένος πρὸς ἄμυναν ἀναπτύσσεται. — **565-7** **καὶ αὐτοὶ** καὶ μόνοι τῶν, αὐθόρμητοι, **μενεαίνω** (*μέν*-ος) ζωηρῶς ἐπιθυμῶ, **ἀλέξω-ήσω**, **ἠλαλκον**, ἀποκρούω, **ἀλέξομαι** ἀμύνομαι, **ἔρκος** (*ἔργω* κ. *ἔεργω* εἰργω) φράκτης, μάνδρα, τείχος, **ἐπὶ** ἐπιρ. ἐναντίον τοῦ ἔρκους. — **592-604** **λείουσι** λέουσι, **ἐφετμῆ** (*ἐφήμη*) παραγγελία, ἐντολή, **μέγα** κτηρ. εἰς μέγαν βαθμόν, **θέλω** θ. (γοητεύω) ὑπνωτίζω, παραλύω τὴν ἀνδρεία, **ἀπαινύμαι** (*αἴνυμαι* λαμβάνω) ἀφαιρῶ, **δροθύνω** (*ἐρέθω-ίζω*) ἐρεθίζω, ἀναπτερόνω, **δρέγω** ἐκτείνω (τὴν χεῖρα, πρβλ. *δρογιά*), παρέχω, **κορωνίς** (*κορ*-ώνη, c o r-vus, *κόρ*-αξ, c u r-vus) θ. ἐπίθ. καμπύλη (διὰ τὰς καμπύλας τοῦ σκάφους καὶ διὰ κατὰ τὰ δύο κυρτούμενα ἄκρα, τῆς πρῶρας καὶ τῆς πρῦμνης), καμπυλόγραμμος, **θεσπιδαῆς** (*θέσπις* κ. *θεσπέσιος* (*θ*-*σεπ*-*ἐν*-*νέπ*-ω)) ὁ θεῖα ἐμπνεύσει ὁμιλῶν, εἶτα : θεῖος-δαίω καίω)

θεόφλεκτος, οὐρανομήκης, ἀκάματος ἄσβεστος, ἐπικραί(αι)νω ἐπιθέτω κεφαλῆν, ἐπιτελῶ, ἀρῆ εὐχή, παρακλήσις, ἐξαίσιος (αἴσα) ὁ ὑπὲρ τὸ προσῆκον μέτρον, ἄδικος, πᾶσαν καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν, τελείως, μητίετα (μητις) ἀρχαῖκ. ὄνομ. κ. αἰτ. ὁ συνετός, πολυμήχανος, μένω ἀναμένω, σέλας οὐ. λάμπις (πρβλ. σελήνη), ἐκ τοῦ χρόν., παλίωξις (παλι-Ψίωξις, ἰωκῆ δίωξις) δίωξις πρὸς τὰ ὀπίσω, Τρώων ἀντκμ., καὶ αὐτὸν 565: μολονότι καὶ χωρὶς τὴν ἐνθάρουνησιν ταύτην εἶχε ζωηδὸν τὸν πρὸς τοῦτο πόθον.—605-9 ὀλοός 3 ὀλέθριος, τάρφος οὐ. (τρέφω) πύκνωμα δάσους, λόγμη, βαθὺς πυκνός, ἀφλοισμός ἄ. ἀφρός, πήληξ θ. (πέλ-μα, pel-lis) τὸ (δερμάτινον) κράνος, ινάσσετο ἐσεῖετο, ἀμφι ἀμφοτέρωθεν, κροτάφοισι τοπ., σμερνὸς-δαλέος τρομερός.—615-22 καὶ ῥα καὶ φυσικά, στίχες θ. (στίχοι) τάξεις, πειρητίσω θαμ. τοῦ πειράω: προβαίνων εἰς συχνὰς ἀποκείρας, ἀπολ., οὐδ' ὡς ποῦ ἀναφέρεται; μενεαίνω 565, ἴσχω ἀμτβ. κρατῶ τὴν θέσιν, μένω ἀκλόνητος, ἀρηρότες συνησπισμένοι, ἠλίβατος ἀγν. ἔτυμ., ἴσως: ἀπόκρημνος, μένει δέχεται ἀκλόνητος, κέλευθος θ., πλ. κέλευθοι κ. κέλευθα, ὀδός, ῥεῦμα, ὁρμή, λαιψηρός ταχύς, ὁρητικός, λιγύς, θ. λίγεια, ὀξύφωνος, συρίζων, τροφόμες (τρέφεσθαι, εὐτραφής), μέγας, προσερεύγομαι ἐρεύγομαι (ἐκβράζομαι) πρὸς τι, ἀφρίζων θραύομαι ἐπάνω, ἔμπεδον 406, φέβομαι ἰδ. φόβος 396.—623-9 πυρὶ τῶν ὄπλων, ἐνθρόσκω (πρβλ. θοῦρος-ιος) εἰσορμῶ, λάβρον κτην., ἀνεμοτρεφής ἐκ τοῦ ἀνέμου φουσκωμένος, ὑπὸ νεφῶν ἀπὸ θύελλαν φερόμενῃ ἀπὸ τὰ νέφη, ἦ δὲ τίς; ἄχνη ἀφρός, ἀήτη (ἄημι) θ. πνοή, δεινὸς δικατ., ἐμβρέμομαι (πρβλ. ἐρίβρομος, βρον-τή) βοῦζω, συρίζω μέσα, ὑπὲκ... φέρομαι ὑπεκφεύγω, τυτθὸς μικρός, ὀλίγος, τυτθὸν ἐπιρ. μόλις (πρβλ. μικροῦ δεῖν), δαΐζομαι σχίζομαι, σπαράσσω (ἀμτβ.). — 630-7 ὀλοόφρων πρβλ. 605 ὀλοός, εἰαμενῇ (ἀγν. ἔτυμ.) ὕγρον λιβάδιον, φονή, μόνον πληθ., φόνος, ἀμφι φ. διὰ τὸν φόνον, διὰ τὴν τύχην, ἔλιξ 1 καμπυλοκέρατος, ὁμοστιχάω συμβαδίζω, καὶ 634 ἦ, ποτὲ μὲν-ποτὲ δέ, ὑποτρέω φεύγω ὀπίσω περιτρομος, θεσπεσίως, πρβλ. 597 θεσπιδαῖς, παθ. κατὰ τρόπον, ὃν ὁ θεὸς μόνον δύναται νὰ εἴπῃ, ἀνέκφραστον, κατὰ κράτος· τὸ ῥ. τῆς παραβολῆς 630... ἔλλειπει, ἀναπληρούμενον κατ' ἔννοιαν ἐν 636 ἔδει.

560-637. 566 φράξανιο πῶς πρέπει νὰ φαντασθῶμεν τὴν παρατάξιν τῶν Ἀχ.; —593 ἐφετμάς δὲν πρόκειται περὶ ῥητῆς ἐντολῆς τοῦ Διός, ἀλλὰ περὶ τῆς γνωστῆς αὐτοῦ ἐπιθυμίας νὰ ἰκαποποίηση τὸν Ἀχιλλέα κατόπιν τῆς εὐχῆς τῆς Θέτιδος, 598, Α 508.

10, ἦν σαφέστερον διευτύλωσεν ὁ Ἄχ. Α 409.: ἡ καῦσις πλοίου τῶν Ἄχ θά ἦτο ἀπτόν δεῖγμα τῆς ἐκκληρώσεως τῆς εὐχῆς.—618 *πυργηδόν* 566.—625 *ὑπὸ νεφέων* ἐπιστεύετο ὅτι τὰ νέφη προεκάλλουν τὴν καταγίδα (ὡς προάγγελοι αὐτῆς) καὶ τοὺς ἀνέμους.—632 *οὐπω...* ἐὰν ἦτο γνώστης τῆς πολεμικῆς πρὸς τοὺς λέοντας ἢ τοὺς κύνας, ὄφειλε νὰ ἐξαπολύσῃ ἢ νὰ ἐκσφενδονίσῃ δέματα καϊόμενα.—637 *Διὶ* 593.

653-8 *εἰσώπods* ὁ εἰς ὧπά τινος γινόμενος, ὁ ἐρχόμενος ἀπέναντι, ἀντικρύζων· οἱ Ἄχ., ἐφ' ὅσον ἦσαν ἀντιμέτωποι τῶν Τρ., εἶχον τὰ νῶτα πρὸς τὰς ναῦς· ἤδη φεύγοντες εἶναι ἀντιμέτωποι τῶν πλοίων, *ἄκραι* ἡ ἐξωτάτη (πρώτη) σειρὰ τῶν πλοίων πρὸς τὴν ξηράν, *περὶ ἔσχεθον* περιέλαβον, *ἐρύατο* εἶχον ἀνεγκυσθῆ, *πρωταί* κτηρ. πρὸς τὴν ξηράν καὶ ἀπώταται ἀπὸ τῆς θαλάσσης, *τοὶ δὲ* οἱ Τρ., *ἐχώρησαν* ἀνεχώρησαν, ἐντεῦθεν ἢ ἀφαιω. γεν. *νεῶν*, καὶ *ἀνάγκη* κατ' ἀνάγκην, ὑλείκοντες εἰς τὴν πῆσιν, *κέδασθεν* ἐσχεδάσθησαν, *αἰδῶς* 561, *ὀμοκλέω* (*ὀμοκλή* (*ὄμο*(ἐπιτ., προβλ. *conclamor*)-*κελ-*, *κέλ-ομαι*) φωνάζω δυνατὰ, μεγαλοφώνως ἐνθαρρύνω, *ἀζηγῆς* (*ἀδιεχῆς*) ἀδιάκοπος.—674-88 *οὐδὲ* ἀλλὰ δέν, *Αἴαντι* τῷ Ἐλεμῶνιφ, *ἀφρέστασαν* εἶχον ἀπομακρυνθῆ ὑποχωροῦντες, *εποίχομαι* τρέχω ἐπάνω, *ἴκρια* μικρὰ σανιδώματα κατὰ τὴν προῦραν καὶ πρῶμναν, διότι ἡ ναῦς δὲν εἶχε τότε τὸ συνεχὲς κατάστρωμα, *βιβασθῶν* μτχ. τοῦ *βίβημι* βαίνω, *μακρὰ β.* μὲ μεγάλα, ἀπλωτὰ βήματα, *νωμάω* κινῶ, *ξυστόν* (ξέω) ἀπεξεσμένον ξύλον, κωνάριον, *κολλητὸς* συγκεκολλημένος, συνηρμοσμένος (διότι τὸ κωνάριον χάριν ἐλαστικότητος θὰ ἀπετελεῖτο ἐκ πλειόνων λεπτοτέρων παραλλήλων στελεχῶν, συγκεκολλημένων), *βλήτρον* ἦλος (προβλ. *βελόνη*) ἢ κούκος, *πῆχυς* μονὰς μήκους ἴση περιῖπου πρὸς τὸν πῆχυν τῆς χειρός, προβλ. *παλάμη*, *ποδὸς* κλπ. *κελητίξω* ἐλαύνω ἐπὶ *κέλιτος* (προβλ. *cel-er*) ἵππου τῆς ἱππασίας, ἱππηλατῶ, *συναείρω* (*α-σερ-ῶ*, εἶρω, *ser-o*) συνδέω, ζευγαρώνω παραλλήλως, *πίσυρες* αἰολ. τέσσαρες, *οεῦω* θέτω εἰς ταχείαν κίνησιν, βάλλω ἐμπρὸς (διὰ τῆς μαστιγῆς), *δίομαι* διώκω, ἐλαύνω, *θηέομαι* θεάομαι, *ἔμπεδον* 406 διαρκῶς, *ἀσφαλὲς* ἀπαρασαλεύτως, ἐδραίως, εὐσταθῶς, χωρὶς ἀποτυχίαν, *ἀμείβομαι* συναλλάσσω (πηδῶν ἄλλοτε εἰς τοῦτον, ἄλλοτε εἰς ἐκεῖνον), *οἱ δὲ* παρατακτ. ἀντί: *φοῖται* ἔτρεχε συχνά, δὲ 687 ἀντί: *σμερδνός-δαλέος* 609.—688-95 *οὐδὲ μὲν* ἀλλὰ καὶ ὁ Ἐκ. ἀλήθεια δέν, *ὄμαδος* ἄ. θόρυβος, θορυβοῦντα στίφη, *θωρηκτῆς* (*θωρήσσομαι*) ὁ θωρακοφόρος, *πύκα* πυκνῶς, *π. θ.* οἱ φέροντες ἰσχυρὸν θώρακα, *αἴθων* στιλπνός (διὰ τὸ στιλπνὸν τῶν ὑποφάων πτίλων) ἢ

ὄρητικος, ἔθνος (ἔ-θος) πλῆθος ἔχον τὰ αὐτὰ ἔθιμα, σμήνος, *πειτηνός* πτηνός, πτερωτός, *γέρανος* θ. ὁ γερανός, *δουλιχόδειρος* (δειρή λαϊμός), *ιδύω* (ιδύς 3 εὐθύς) ὁρμῶ κατ' εὐθειαν ἐναντίον, *κυανόπρωρος* (κύανος ὑαλώδης μᾶζα χρώματος βαθέος κυανοῦ, τὸ λαζοῦρι) ἔχων κυανοβαφῆ τὴν πρῶραν, *μέγας* κραταῖος.

653-95. 653 *περὶ ἔσχεθον* αἰ νῆες τῶν Ἀγ. εἶχον ἀνελευσθῆ εἰς πολλὰ ἐπαλλήλους γραμμάς, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦσαν κατεσπαρμένα καὶ σκηναί, μεταξὺ τῶν ἀκρωτηρίων Σιγείου Ῥοιτείου ἐν σχήματι ἡμικυκλίου.—**677** *ναύμαχον* τὰ ναύμαχα ξυστὰ ἴσως θὰ ἐχρησιμοποιοῦντο ἢ κατὰ τὴν συνάντησιν ἐχθρῶν πλοίων ἢ πρὸς ἄμυναν τῶν ἀπὸ τῆς γῆς προσβαλλόντων τὸ πλοῖον· ἄλλως αἰ νῆες τότε οὐδὲν ἄλλο ὄπλον εἰδικὸν πρὸς ναυμαχίαν εἶχον.—**679** *κελητίζειν* κατὰ τοὺς μυκην. χρόνους ἢ Ἰπασία ἦτο ὄλως ἄγνωστος, ἀλλὰ κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ὁμ. ἦτο ἡδη εἰσηγμένη καὶ πολὺ προηγμένη. Ὁ Ἰπτεύων θὰ ἦτο εὐπορος γεωκτίμων ἢ θεράπων τοιούτου, ὅστις ἐκλέξας ἐκ τῶν ἐν τοῖς λιβαδίαις βοσκόντων εὐγενῶν Ἰπῶν τέσσαρας, συμμετρούς εἰς μέγεθος καὶ ἀρετὴν, ὀδηγεῖ εἰς τὴν πόλιν, ἐπιδεικνύων καθ' ὁδὸν τὴν Ἰπτευτικὴν του δεξιότητά. —**692** *γέρανοι* πτηνὰ ἀποδημητικά, μεταναστεύοντα ἐπὶ τῇ προσεγγίσει τοῦ χειμῶνος ἀπὸ τῶν Σκυθ. πεδίων εἰς τὴν Ἀφρικήν, ὅπου διαγεμιάζουσι παρὰ τὰς ἐλώδεις ἐκβολὰς τῶν ποταμῶν.—*κύκνοι* ὄραϊον νηκτικὸν πτηνὸν μεγαλύτερον τοῦ χηνός, λευκὸν συνήθως ἢ μέλαν, ἔχον λαϊμὸν μακρὸν, χαριέντως κυρτούμενον ἄνω. Πλείονα ἐν Β 460 ἡμετ. ἐκδ.—*Μὰ τί οἱ Τρ. δὲν κυριεύουν τὴν ἐγκαταλειφθεῖσαν πρώτην σειρὰν τῶν νεῶν; τίς ἢ ἀνάγκη αὐτὸς ὁ Ζεὺς νὰ ὠθήσῃ ἐπὶ τὰ πρόσω τὸν ἀκάθεκτον Ἔκ.;*

696-702 *δριμύς* σφοδρός, πεισματώδης, *ἀτειρής* (τείρομαι καταπονοῦμαι, ἐξαντλοῦμαι), *ἄντομαι* συναντῶ, ἔρχομαι εἰς χεῖρας, *ὧς ἔσσυμένως* μετ' ὅσην ὀρμῇ.—**703-6** *ἐφέστασαν* ἐκ τοῦ συστάδην ἀντίκρουζον ἀλλήλους, *ὠκύαλος* (ἄλλομαι), *ἐνεικεν* ἤνεγκεν.—**707-15** *δηῶ* φονεύω, *αὐτοσχεδὸν* ἐκ τοῦ συστάδην, *περὶ νηὸς* (μαχόμενοι) διὰ τό, ἐκ τούτου τοῦ (Πρωτ.), *οὐδ' ἄρα* καὶ φυσικά (δὴ) δέν, *μένον* ἀνέμενον, ἐδέχοντο, *ἀμφίς* (μένοντες) μακρὰν ἀλλήλων, *αἰκὴ* (ἀίσσω) ὀρμή. ὀρητικὸν βλήμα, *ἄκων* ἀκόντιον, ἐνταῦθα διακρινόμενον τοῦ ἔγχους 712 (βαρυτέρου) ὡς βαλλόμενον μόνον· ἀλλαχοῦ ταυτόσημα· *ἓνα θυμὸν* τὴν αὐτὴν ψυχ. διάθεσιν, *δὴ* πλέον, *ἀμφίγυος* ὁ ἀμφοτέρωθεν ἔχων *γυῖα*, μέλη, τὴν *αἰχμὴν* λόγχην, καὶ τὸν *σαυρωτήρα*, δίλογχος, *φάσγανον* ἄορ, ξίφος, *μελάνδετος* μαυροδεμένος, μαυρομάνικος (διὰ τὸ μαῦρον χρῶμα τοῦ ξύ-

λου ἢ κέρατος τῆς κόπης), *κωπήεις* ὁ ἔχων ὠραίαν κόπην λαβήν.—**716-25 ἀπλαστον** ἡ ἐξέχουσα ἄκρα τῆς πούμνης μετὰ τῶν κοσμημάτων αὐτῆς, *οὔσειε* μεικτ. ἀόφ. προστκτ. τοῦ *φέρειν*, *αὐτῆ* (αὐῶ φωνάζω) (θορυβώδης) *μάχη*, *ἀολλῆς* (α(ἄθρ.)-εἶλω συνωθῶ) ἀθρόος, *ἄξιος* ὁ ἄγων ζυγίζων ὅσον ἄλλος τις, ἰσοβαρῆς: ἰσοφαρίζουσαν, ἀποζημιούσαν ἡμᾶς δι' ὅλας τὰς πικρίας, ὅσας μέτροι σήμερον ἔχομεν πίνει, *ἐλεῖν* ἐπεξ. τοῦ *ἡμαρ*, *κακότης* δειλία, ὑπαιτιότης, *ἐθέλοντα* ἐνδ., *πρυμνός* ἔσχατος, τελευταῖος, *Ἰσχω-χάνω-νάω* ἀναχαιτίζω ὁ ποτκ. μετὰ τῆς θαμῖς, καταλ. τί δηλοῦσι; *ἐρητύομαι* ἀναστέλλω, ἀναχαιτίζω, *δῆ ῥα* προφανῶς δά, *εὐρύοπα* ὁ εὐρέως ὁρῶν, πανόπτης.—**726-9 βέλεα** βλήματα, *ἀναχάζομαι* ὑποχωρῶ, *τυτθός* 628, *θρηῖνος* ἄ. ὑποπόδιον (τοῦ κυβερνήτου τοῦ πλοίου), *ἐπιπαδόδης-ου* ἔχων μῆκος ἐπτά ποδῶν, ἵνα δύναται ὁ κυβερνήτης πρὸς χειρισμὸν τοῦ πηδαλίου νὰ βαδίξῃ δεξιὰ ἢ ἀριστερά, *Ἰκρια* 676, *νηός* τοῦ Πρωτ., *εἴση* σύμμετρος, ἰσόμοπος, ἐν ὀριζοντίῳ θέσει ὑπὲρ τὰ κύματα πλέουσα.—**730-41 δεδοκημένος** δεδεγμένος, καρδοκοῶν, παραιογενῶν, ἀγροῖνος, *θοῦρος* (θρόσκω) ὀρητικός, *θ. ἀλκή* ἀκαίθεκτος ἀνδρεία, *ἀοσητήρ* (α(ἄθρ.)-soc-ius, sequ-or, ἐπ-ομαι) βοηθός, σύμμαχος, *ὀπίσσω* ὀπισθεν ἡμῶν, ὡς ἐφεδρία. *ἄρειον* συγκρ. τοῦ ἀγαθός, προβλ. ἄρ-ιστος, ἀρετή, ὀχυρότερον τοῦ ἤδη ἐκπορθηθέντος ὑπὸ τῶν Τρ., *ἀραρνία* ἐφωδιασμένη, *πύργοι* πυργωτὰ τείχη, *δῆμος* λαός, στρατός, *εἰεραλκῆς* ὁ δίδων τὴν δύναμιν, τὴν νίκην εἰς τὸ ἕτερον μέρος τὸ ἠττημένον, ἐφεδρικός στρατός, *γάρ* 739 ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι, *πύκα θωρηκταί* 689, *πόντω* τοπ., *κεκλιμένοι* ἐστηριγμένοι, ἀκκουμβημένοι ἐπὶ τοῦ νότου, οὐδὲν ἄλλο ὀπισθεν ἡμῶν ἔχοντες ἢ τὴν θάλασσαν· ἐὰν λοιπὸν ὁ στόλος πυρποληθῇ, τετέλεσται! *ἐκάς* μακράν, τῷ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, τούτων οὕτως ἔχόντων, *φάος* (ἐστίν) ἡ σωτηρία, *μειλιχίη* θ. οὐσ. ἡ χλιαρότης, ἡ γλυκύτης: τῆς ὀιστόνης.

696-741. 705 Πρωιεσίλαος βασιλεὺς τιμήματος τῆς Θεσσαλίας, ὅστις πρῶτος ἀποβιβασθεὶς εἰς τὴν Τρ. ἀκτὴν κατὰ τὸν κατάπλουον τοῦ ἑλλην. στόλου πρῶτος καὶ ἐφονεύθη· τῶν ἀνδρῶν αὐτοῦ ἠγεῖτο ἕκτοτε ὁ νεώτερος ἀδελφός.—**714** Τὰ ξίφη τὰ μὲν ἀπέπιπτον τραυματιζομένων ἢ ἀποκοιτομένων τῶν χειρῶν, τὰ δὲ ἀποκοιτομένων τῶν ὤμων ἢ τῶν ἀπ' αὐτῶν ἐξηρητημένων τελαμώνων.—**721 γέροντες** ἄνδρες ἐπιφανεῖς διὰ τὸ γένος καὶ τὴν σύνεσιν, ἡ τὸν ἀριθμὸν, σύμβουλοι τοῦ Πριάμου, εἰ καὶ βουλή τῶν Τρ. δὲν μνημονεύεται.—**727 βελέεσσιν** οἱ Τρ. μὴ δυνάμενοι νὰ πλησιάσωσι τὸν Αἴ., μαχόμενον διὰ τοῦ δυοκαικοσιπήχεως ξυστοῦ

687, ἔβαλλον μόνον κατ' αὐτοῦ· ὁ ἦρωες ἐν ᾧ κατ' ἀρχὰς ἔτρεχεν ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον, ἤδη ἐπειδὴ οἱ Τρ. συνεκέντρωσαν πᾶσαν τὴν προσοχὴν τῶν εἰς τὴν ναῦν τοῦ Πρωτ., ἐπὶ ταύτης λαμβάνει θέσιν. — 731 νεῶν διότι ἐκ τῆς σωτηρίας τῆς νεῶς τοῦ Πρωτ. ἐξηρτάτο καὶ ἡ σωτηρία τῶν ἄλλων νεῶν.—*Διὰ τί ὁ Ὅμ. ἐποίησε τοὺς Τρ. ἐπιτιθεμένους ἐπὶ τὴν ναῦν τοῦ Πρωτ. καὶ οὐχὶ ἐπ' ἄλλην:*

ΙΛΙΑΔΟΣ Π.

1-6 *ἐύσσελμος* ἡ ἔχουσα ὠραῖα σέλιμα, σανιδώματα κατὰ τὴν προῖραν καὶ πρόμναν, πρβλ. Ἰκρια Ο 676, *κρήνη* πηγὴ, *μελάνυδρος* ἡ προσδίδουσα σκοτεινὸν καὶ πένθιμον χροῶμα εἰς τὸν βράχον, κάτω ἀπὸ τὸν ὁποῖον κυλίσται τὸ ὕψω της, *δνοφερὸς* ζοφερὸς, *αἰγίλιψ* (αἰγες κύματα-λιπ-, lapis λίθος) βράχος κυματόβρεκτος, παραθαλάσσιος, *ποδάρκης-εος* (ὁ τοῖς ποσὶν ἑαυτῶ ἀρκῶν, βοηθῶν) ταχύπους.—7-19 *ἠύτε* ὡς, *ἀναιροῦμαι* λαμβάνω ἐπάνω εἰς τὰς χεῖρας, *ἐ(ι)ανὸς* (ἐννυμι) πέλλος, *κατερύκω* (-ξω-ξα-ύκακον) προσπαθῶ νὰ σταματήσω τινά, *ποιτιδέρομαι* (ἔδρακον; δέδορα) προσβλέπω, *ἵκελος* (ἔοικα) ὁμοιος, *εἶβω* λείβω, χύνω, *τέρην εἰνα-εν* (tener) τρυφερὸς, *πιφαύσκω-ομαι* (φημι) ἀναγγέλλω, *τι* σοβαρόν τι, *μὰν μὴν*, ὅμως, *ἀναχίζομαι* κ. *ἄχνημαι*, *τῶν αἰτ.*, *τεθνηῶτων* ὑποθ., *ὡς* 17 ἐπιφ., εἶτα αἰτιολ. διότι, *ὑπερβασίη* ἀμάρτημα, ἀτασθαλία, *σφὸς* σφέτερος, *κενύθω* κρύπτω, *εἶδομεν* εἰδῶμεν.—20-7 *φέριatos* κ. *φέριστος* (φέρειν ὑπερφέρειν) γενναιοτάτος, *νεμυσσάω* ἀγανακτῶ, θυμώνω, * *βιάω* πιέζω, *οὐτά(ζ)ω* τραυματίζω δι' ἀγχεμάχου ὄπλου.—28 35 *ἀμφιπένομαι* περιτοιχοῦμαι, *ἀκέομαι* θεραπεύω, *ἀμήχανος* ἀπρόσιτος εἰς παρακλήσεις, ἀκαμπτος, *ἐπλεο* ἐδείχθης, *φυλάσσω* ἐγκλείω, τρέφω, *αἰναρέτης* ὁ ἔχων αἰνήν ἀρετὴν, τρομερὸς ἦρωες, *ὀνίναμαι* ὠφελοῦμαι, κερδίζω, ἀπολαύω, *σέο* ἀπὸ σοῦ, *ὀψίγονός περ* καὶ αὐτοὶ οἱ μεταγενέστεροι, *ἀεικῆς* (ἔοικα) αἰσχρὸς, ἐπονείδιστος, *ἄρα* λοιπὸν ὡς βλέπω ἐκ τῆς στάσεώς σου, *γλανκὸς* (γλαύσσω) μαρμαίρων, σελαγίζων, *ἠλίβατος* Ο 619.—36-45 *ἀλέομαι-εἶνω* ἀποφεύγω, *θεοπροπίη-ον* μαντεία, *φράζω* ἀνακοινῶ, ἐμέ *περ* τοῦλάχιστον, *φάος* Ο 741, *ἴσκω* (ἰκ-, ἔοικα) παρομοιάζω, *ὀλίγη δέ τ'* ἀνακούφισις δὲ τοῦ πολέμου, ὅσονδήποτε βραχεῖα καὶ ἂν εἶναι, πάντως εἶναι ἀνακούφισις, *ῥῆα* ῥαδίως (ῥη-ίδιος), *αὐτῇ* Ο 718, ἡ δοτ. εἰς τὸ *κεκμηότας*.—46-7 *ἐμελλε* ἦτο πεπωμένον.—48-59 *μέγ'* *ὀχθήσας* μετὰ πολλῆς βαρυθυμίας,

δυσφορίας, **οἶον** τί λόγον, **ἐμπάξομαι** φροντίζω, μὲ μέλει, **ἀλλὰ τὸδ' ἄλλ'** αὐτὴ ἐδῶ ἢ σκέψις, ἐπεξ. διὰ τοῦ ὀπλίτε... , **ἰκάνει ἄχος** κτγρ. μοῦ θλίβει βαθύτατα τὴν ψυχὴν μου, **ἀμέρδω** στεροῦ, **ὁμοῖος ὁμότιμος** (κατὰ τὴν εὐγένειαν τῆς καταγωγῆς καὶ τὸ ἀξίωμα), **δ ἄ.** ἀναφορ. τοῦ **ἀνήρ**: ὅστις ἔχει ἀνωτέραν ἀρχήν, ἐξουσίαν, **55** ἢ προσβολὴ αὐτῆ μὲ θλίβει φοβερά, διότι ἐμόγησα καὶ ἴδρωσα μέγχοι μυελοῦ ὀστέων, **ἄρα** ὡς γνωστόν, **ἐξαιρῶ** ξεχωρίζω, **κτεαίζω** κτώμαι, **ἐντειχῆς 2** (τείχος), **ἀτίμητος** ἄτιμος.—**60-8, 80-2 60** ἀλλὰ τὰ μὲν προτετυγμένα εἰσώμεν, ὅ,τι ἔγινεν ἔγινεν, **ἀσπερχῆς** (ἀξίτ.)-**σπέρχω** σπεύδω) ἐπίμονος, σφοδρός: καὶ δὲν ἦτο, ὡς βλέπω τώρα, κατ' οὐδένα τρόπον δυνατόν νὰ τρέφω ἐν τῇ ψυχῇ μου ἀκοίμητον τὴν ὀργήν, **μνησθμός ἄ.** μῆνις, **τύνη** σύ, **ἄρχε M.** **μάχεσθαι** ὀδήγει τοὺς M. εἰς τὴν μάχην, **κνάνειον νέφος** ὁ μαῦρος σφοδρὸς (ἢ μαυρίλα) ἔχει ἀποκλείσει πανταχόθεν, **ἐπικρατέως** μὲ ὅλας τῶν τὰς δυνάμεις, **κεκλίεται** καμφθέντες ἔχουσιν ἀποθῆθῆ, περιωρισμένοι πλέον εἰς ὀλίγον χώρον, **καὶ ὧς** καὶ παρ' ὅλα ταῦτα, εἰς **61-3, πυρὸς** γεν. ἕλης.—**83, 87-96 ὡς κέ τ'**... οὕτως ὅπως θὰ καθορίσω τὸν σκοπὸν τῆς ἐντολῆς μου, πείθου εἰς ὅ,τι ἀποσκολεῖ ἢ ἐντολή μου, **ἐλάσας** Τροῶας, **ἕμεναι** προσκτ., **89, 92, 95, 96, πάλιν** τοπ., **ἄρουνται** λαμβάνω, **λιλαίομαι** (λάω, αἱ δὲ λῆς) ἐπιθυμῶ, **πολεμίζειν** νὰ συνεχίξῃς τὸν πόλεμον, **ἀτιμότερον**.. διότι θὰ ἐπιτείνῃς τὴν ἀτιμοσίην μου, θὰ μὲ ἀτιμώσῃς ἔτι μᾶλλον, **ἐπαγαλλόμενος** ἐν τῇ μέθῃ τῆς πολεμικῆς σου χαρᾶς ἐπὶ τῷ νικηφόρῳ ἀγωνί, αἴτ. τοῦ **ἡγεμονεύειν**, **ἐναιρόμενος** τροπ., **ἐμβαίνω** ἐπεμβαίνω ἀντιμέτωπος, **ἐκάεργος** (ἐκάς-ἐργ-) ὁ εἰς μακρὰν ἀπόστασιν δρῶν, δεινὸς τοξότης, **τροπάομαι** (θαμ.) **πάλιν** γυρίζω ὀπίσω, **δηγιάομαι** (δῆρις θ. μάχη).

1-96. 1 νῆος τοῦ Πρωτ. Ο 705.—**13 Φθίη** χώρα καὶ πόλις ἐν Ν τῆς Θεσσαλίας, οὐχὶ ἡ αὐτὴ πρὸς τὴν ὕστερον Φθιώτιδα πρὸς Ν ὠρίζετο ὑπὸ τοῦ Σπερχιοῦ, πρὸς Δ περιελάμβανε καὶ τοὺς Δόλοπας (ἀμφοτέρωθεν τῆς Πίνδου), πρὸς Β ὁ ἀπὸ τῆς ἄλλης Θεσσαλίας χωρισμὸς ἀμφισβητήσιμος.—**14 φασίν** οἱ ἐκεῖθεν ἐρχόμενοι. **Μενοίτιος** ὁ πατὴρ τοῦ Πατρόκλου.—**15 Αἰακίδης** ὡς υἱὸς τοῦ Αἰακοῦ, τοῦ δικαίου δικαστοῦ καὶ βασιλέως τῆς Αἰγίνης.—**25** Ὁ Διομήδης καὶ ὁ Εὐρύπυλος εἶχον τοξευθῆ ὑπὸ τοῦ Πάριδος, ὁ Ὀδυσσεὺς ἐτρώθη ὑπὸ τοῦ Σώκου, ὁ Ἀγαμέμνων ὑπὸ τοῦ Κόωνος· δὲν μνημονεύεται ὁ ἰατρὸς Μαχάων, ἐν ᾧ καὶ οὗτος εἶχε τρωθῆ, διότι δὲν ἦτο τῶν ἀρίστων ἡγεμόνων.—**28 ἰητροὶ** πλὴν τοῦ Μαχάωνος καὶ Ποδαλειρίου, υἱῶν τοῦ Ἀσκληπιοῦ, ὑπῆρχον ἐν τῷ

στρατοπέδῳ καὶ ἄλλοι.—35 *πέριαι* κατὰ παλαιότητα δοξασίαν, καθ' ἣν οἱ κατὰ φύσιν ἄνθρωποι, εὐρίσκοντες ἐκθετα βρέφη, ἐνόμιζον ὅτι εἶχον γεννηθῆ ἔκ βράχων ἢ δένδρων.—36 Ὁ Ἄχ. ἐγίνωσκεν ἔκ τῆς μητρὸς I 410 ὅτι ἠδύνατο νὰ ἐκλέξῃ μίαν ἐκ τῶν δύο μοιρῶν, ἢ νὰ μείνῃ ἐν Τροίᾳ ἀγωνιζόμενος, ὅτε θά ἦτο μὲν βραχύβιος, ἀλλ' εὐκλής, ἢ νὰπέλθῃ εἰς τὴν πατρίδα, ὅπου θά ἦτο μὲν μακρόβιος, ἀλλ' ἄδοξος.—40 *ᾧμοιουν* περὶ τοὺς ᾧμους ἐφέροντο ὁ θῶραξ, τὸ ξίφος καὶ ἡ ἀσπίς.—41 *σοὶ ἴσκοντες* τὸ κράνος τοῦ Ἄχ. θά ἦτο ἐκ τῶν λεγομένων Κορινθιακῶν, φερόντων προσωπίδα (αὐλῶπις), οἱ δὲ φοροῦντες τοιαῦτα ἀνεγνωρίζοντο ἢ ἐκ τοῦ ὀπλισμοῦ ἢ ἐκ τῶν πολεμιστηρίων ἵππων ἢ ἄλλων ἐξωτερ. γνωρισμάτων, ὡς οἱ ἵππῳται τῶν μέσων αἰώνων ἐκ τῶν ἐπὶ τῶν ἀσπίδων αὐτῶν παραστάσεων, ἐξ ὧν προῆλθον καὶ τὰ οἰκόσημα.—54 *προβεβήκη.* ὁ Ἄχ. εἶχεν εὐρυτέραν ἐξουσίαν, ἦτο ἀνωτέρου βαθμοῦ, ὡς ἀρχιστράτηγος σύμπαντος τοῦ στρατοῦ.—56 *κούρην* τίνα;—57 *πόλιν* τὴν Λυρνησὸν ἐν Μυσίᾳ παρὰ τὸ Ἄδραμύτιον.—59 *μετανάστης* ὁ μέτοικος, ὅστις ἠδύνατο μὲν ἐν τῇ ξένῃ νάποκτήσῃ περιουσίαν, ἀλλ' ἦτο ἐκτεθειμένος εἰς παντοίας προσβολάς.—61 *ἔφην* ἐν I 650..., ὅτε πρεσβεία ἐκ τοῦ Ὀδυσσεῶς καὶ Αἴαντος πεμφθεῖσα ὑπὸ τῶν Ἄχ. τὴν παρελθοῦσαν νύκτα εἶχεν ἔλθει εἰς τὴν σκηπὴν του, ἵνα ἐξιλεώσῃ αὐτόν.—94 *Ἀπόλλων* ὡς πολιοῦχος τῶν Γ., ἔχων καὶ ναὸν ἐν τῇ ἀκροπόλει Περγάμῳ.—*Διὰ τί ὁ Ἄχ. καὶ ὁ Π. λησμονοῦσι τὴν ἐντολὴν τὴν προκαλέσασαν τὴν ἀποστολὴν τοῦ Π. εἰς τὴν σκηπὴν τοῦ Ν.;* ἐκ τοῦ λόγου τοῦ Ἄχ. τί βλέπομεν τελούμενον ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ; μετὰ τίνος τόπου ἀρχεται ὁ Π. καὶ διὰ τί προβαίων γίνεται μικρότερος; διὰ τί ὁ Ὀμ. προλέγει 46-7 τὰ συμβησόμενα; ποῦ ἀλλαγῶν ὁμίλησεν ὁ Ἄχ. ἐν τῷ τόμῳ, ἐν ᾧ ἐν ἀρχῇ τῆς ἀποκρίσεώς του; τί προκαλεῖ τὴν μεταστροφὴν αὐτοῦ; ποῖον τὸ ἐλατήριον καὶ τὸ πρόσχημα τῶν τελευταίων νοστάσεων αὐτοῦ; τίνα συναισθήματα στροβιλίζονται ἐν τῇ ψυχῇ του;

101-11 *βέλεα* O 727, νόος ἢ βουλή, ἀγαυὸς (ἀέλιτ.)-γαῖω χιῶρω, gaudeo, γηθέω) ἀγέρωχος, ὑπερήφανος, *πήληξ* O 608, προβλ. *πηλήκιον*, *φάλαρα* μετάλλινοι δίσκοι καθηλωμένοι ἐπὶ τοῦ κώκου τοῦ κρίνουσ πρὸς ἐπίρρωσιν τῆς ἀμυντικότητος καὶ πρὸς κόσμον, *σάκος* ἀσπίς βαρεῖα, *αἰόλος* ἀκτινοβολῶν (ἐκ τῆς μεταλλ. ἐπιφανείας), *ἔμπεδον* κτγρ. ἀδιάσειστον, ἀσάλευτα, οὐδὲ χωρὶς νά, *πελεμίζω* κλονίζω, *ἀμφ' αὐτῷ* περικαλύπτουσαν αὐτόν, *ἐρείδω* ὠθῶ, *ἔχετο* (κατείχετο) ἐταλαιπωρεῖτο, ὑπέφερε, *ἄσθμα* (ἄημι) δύσπνοια, *ἀργαλέος* (ἄλγος), *ἐσθῆρικτο* τὸ ἐν κικόν ἐπάτει, ἐπεσωρεύετο ἐπὶ

τοῦ ἄλλου. — 112-23 ἔσπετε (ἐρσπετε, ἐρσέπω-ἐν(ν)έπω) εἶπατε, ἄορ Ο 713, μείλιος ὁ ἐκ μελίας, δένδρου εὐθυκλάδου, καυλὸς ἄ. τὸ ἄκρον τοῦ κονταρίου τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸν αὐλὸν (σωλήνα) τῆς λόγχης τοῦ δόρατος, ὀπισθεν αἰχμῆς, ἀπαράσσω ἀποκόπτω (μετὰ κρότου), ἀντικρὺ πέρα πέρα, αὐτως οὕτως, ὅπως ἔμεινε, ἐπέξηγ. ἐκ τοῦ κτηρ. κόλον κολοβόν, ἀπ' αὐτοῦ τοῦ κονταρίου, ἔργα θεῶν τὴν θεῖαν ἐπενέργειαν, ἐπέμβασιν, μεροληψίαν, διασαφούμενον ἐκ τῆς ἐπομ. προτάσεως, δ (ᾶτι) ἀντικμ. τοῦ γνῶ, τὸ δὲ ῥίγησε κεῖται διὰ μέσου ἀντί μτχ. : καὶ ἠσθάνθη ῥίγος διὰ τοῦτο, μὲ ῥίγος, ῥά δά, προφανῶς, κείρω ψυλιδίζω, ματαιώνω : πολὺ ἀνθίστατο (ἀνέτρεπε) εἰς τὰ πολεμικά των σχέδια, χάζομαι Ο 426, ἐκ βελέων ἔξω βολῆς βλημάτων, ἀνάματον ἀνένδοτον, τῆς εἰς τὸ κατ' ἔχυτο ἐπὶ ταύτης δὲ εἶχεν ἐξαπλωθῆ.

101-23. 103 νόος διότι ἐσκόπει νὰ πληρώσῃ τὴν δοθεῖσαν εἰς τὴν Θέτιν ὑπόσχεσιν πρὸς Ἰανουποίησιν τοῦ Ἀχ.—112 Μοῦσαι ἐπικαλεῖται τὰς Μ. ἐν δυσκόλοις μάλιστα προβλήμασιν αὐτοῦ καὶ ὁσάκις θέλλῃ νὰ ἐγειρῇ τὴν προσοχὴν τῶν ἀκροατῶν, Α 1, α 1.—Ποία τις ἡ περιγραφή τῆς πάλης τοῦ Αἴ. ; πῶς θὰ καλέσωμεν τὸ προηγηθὲν μέχρι τοῦ σημείου τούτου τμῆμα τῆς τραγωδίας ; τί ἄρχεται ἐντεῦθεν ;

124-9 πρυμνὸς ἔσχατος, κτηρ. ταύτην μὲν κατὰ τὴν πρύμναν ὀλόγυρα εἶχε ζώσει, ἵπποκέλευθος ὁ δι' ἵππων κάμων τὴν κέλευθον, ἀρματηλάτης, ἰωὴ φύσημα, σπινθηρισμός, τρίζιμον, (φοβοῦμαι) μὴ δῆ, φυκτὰ πέλωνται οἷόν τ' ἢ φυγεῖν.—130-44 νῶροψ ἀπαστρέπτων (:), ἐπισφύρια πόρπαι συναπτόμεναι κατὰ τὰ σφυρά, συνδεδεμένας διὰ, ἀστερόεις ἀστεροκόσμητος, κυνέη (κόρυς) κρόνος (κυρ. ἐκ δέρματος κυνός), ἵππουρις θ. ἡ ἔχουσα ὡς λόφον οὐρὰ ἵππου, βρειθὸς βαρὺς, Πηλιάς ἡ ἐκ τοῦ ὄρους Πηλίου, φόνον ἔμμεναι ὡς φονικὸν ὄπλον.—145-54 ῥηξήνωρ ὁ διασπῶν τὰς φάλαγγας τῶν ἀνδρῶν, ὁμοκλή Ο 658 κραυγὴ, μείναι...εἰς τὸ νὰ ἀναμένῃ (ὡς ἠνίοχος μετὰ τοῦ ἄρματος) τὴν πρόσκλησιν (νὰ πλησιάσῃ μετὰ τοῦ ἄρματος) τοῦ (μαχομένου παραιβάτου) Πατρόκλου, ὑπαγεν ὠδήγει ὑπὸ τὸν ζυγόν, Βαλῖος βαλῖός, ἔχων στίγματα, παρδαλός, παρήρορ ὁ προσηρητημένος εἰς τὸ ἄρμα ἵππος ἐκτὸς τῶν δύο συνήθων ζυγίων (τὸ γεντέκι), παρηροῖαι τὰ χάμουρα, ὁ ὄνηρ καὶ οἱ ἄλλοι ἱμάντες, δι' ὧν ἐζεύγνυτο ὁ παρήρορ.

124-34. 131 κνημῖδας πρῶτα διὰ τί ὁ μαχητὴς δὲν ἤρχιζεν ἀπὸ τῆς κόρυθος ἢ τοῦ θώρακος πρῶτον ; —134 ποικίλον διὰ τὰ ἐμπαιστὰ, ἐγγάρακτα ἢ ἔκτυπα κοσμήματα, Σ ἐν τῇ περι-

γραφῆ τῆς ἀσπίδος, *Αἰακίδης* ἐνταῦθα ὡς ἔγγονος τοῦ Αἰακοῦ.—**143** *Χείρων* ὁ μόνος σοφὸς καὶ δίκαιος ἐκ τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ Κενταύρων A 263-8, ὁ παλαιότατος ἰατρός τῶν Ἑλλήνων καὶ περίφημος παιδαγωγὸς ἐν τοῖς ἥρωικαῖς χρόνοις.—*πόρε* κατὰ τοὺς γαμοὺς τοῦ Πηλέως μετὰ τῆς Θ., ὅτε καὶ οἱ θεοὶ ἐδώρησαν πολύτιμα γαμήλια δῶρα.—**147** *πιστότατος* ὅτε ὁ παραιβάτης ἠγωνίζετο πεζός, ὁ πιστὸς ἠνίοχος ὄφειλε νὰ παρακολουθῆ ἐκ τοῦ σύνεγγυς, ἵν' ἀναλάβῃ αὐτὸν ἢ πρὸς δίωξιν τοῦ φεύγοντος πολεμίου ἢ πρὸς ταχυτέραν ἐν ὑποχωρήσει φυγὴν.—**149** Τὰ ὀνόματα τῶν ἵππων ἐκ τοῦ χρώματος ὡς καὶ παρ' ἡμῖν.—**150** *Ἄρπυιαι* πνεύματα τῶν ἀνέμων (θυελλῶν) πτερωτά, λίαν μυστηριώδη (πρὸβλ. τὰς ἡμετ. *ἀνεμοξουριάς*), ἀφαρπάζοντα μεμονωμένους ἀνθρώπους Z 346· τὰ τέκνα τῆς Ποδάργης (ταχύποδος) ἐκ τοῦ Ζεφύρου, τοῦ ταχίστου τῶν ἀνέμων, δὲν εἶναι ὡς οἱ συνήθεις ἵπποι, ἀλλ' ἔμπρηχοι δαίμονες ἐν μορφῇ ἵππων T 400.—**153** *Ἡετίων* πατὴρ τῆς Ἀνδρομάχης, συζύγου τοῦ Ἐκτορος, βασιλεὺς τῆς Θήβης Z 396· παρὰ τοὺς θεῖους ἵππους παρεξέυχθη καὶ θνητὸς παρήγορος, διότι δὲν ἦτο ἀπίθανον καὶ νὰ τραυματισθῆ τις αὐτῶν, ἀφ' οὗ καὶ οἱ θεοὶ ἔτραυματίζοντο.

155-66 *ἐποιχόμενος* ἐπισκεπτόμενος μετὰ σπουδῆς, *θώρηξε* διέταξε νὰ ὀπλισθῶσι, *ἄσπετος* (α(στ.)-σεπ., ἐν-σέπ-ω) ἀνυπολόγιστος, : ὧν ἡ ψυχὴ ἔχει ἀνυπολόγιστον δύναμιν, *δηῶ* σπαράττω, (*δαρ*)*δάπτω* καταβροχθίζω, *παρήμιον* (*παρειά*) σιαγών, *φονὸς* (φόνος) κόκκινος, *λάπτω* λ. π. πίνω, ἐκ τούτου ἀπὸ κρήνης, *ἄκρον* κτηρ. ἐκ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος, *ἀραιὸς* λεπτός, στενός, *ἐρεύγομαι* ἐξεμῶ, *φόνον αἵματος* καθημαγμένης σάρκας, κομμάτια αἵμα, *περιστένεται* εἶναι προσημένη, φουσκωμένη γύροφ : ἂν καὶ στενοχωρεῖ αὐτοὺς ἢ παραφορτωμένη κοιλία των, *ἠγήτορες* ἠγεμόνες (ἐν πολέμῳ), *μέδοντες* κυβερνῆται (ἐν εἰρήνῃ), *ῥόομαι* σπεύδω, τρέχω.—**166-7, 200-9** *ἵππους* τοὺς ἐπὶ τῶν ἀρμάτων ἄνδρας, *ἀσπιδιώτας* (ἀσπιστάς) πεζοὺς, *ὑπὸ μνηθμόν* κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μάχης, *χόλος* ἄ. χολή, δς αἰτιολ., οἵκαδὲ *περ* τοῦλάχιστον, *θαμὰ* συχνὰ (*θαμίζω, θαμών*), *βάζω* λέγω, *μ'* (ἐ) ἢ *μ'* (οἱ) πρὸς ἐμέ, *φύλοπις* (*φύλων* ὄφ (vox) κραυγὴ λαῶν, ἢ : φ.-ορ-us ἔργον λαῶν) μάχη, *πέφανται*... ἔχει παρουσιασθῆ εὐκαιρία σοβαρᾶς πολεμικῆς δράσεως, *ἔραμαι* ἐρῶ, ποθῶ, *ἐνθα* τούτου οὕτως ἔχοντος (ἐπειδὴ ἐποθεῖτε δραῖσιν), ὅθεν, *τίς πᾶς* τις.—**210-7** *ἄτρυνε μένος*... ἀνεγρίπισε τὴν ὀρμὴν καὶ τὸ φρόνημα, *σίχες* O 615, *ἄρθεν* (ἀραρίσκειν) συνεπυκνώθησαν, συνησπίσθησαν, *ἀλεείνων* τί σημ. ὁ ἕνεσ. :

βίας ἀνέμων τοὺς βιαίους ἄ., ἄραρον ἄορ. ἀμτβ., ἔρειδεν ἤγγιζεν, εὐρίσκετο ἐν ἐπαφῇ, φάλος ἄ. κερατοειδῆς προεξοχὴ τοῦ μυκη. κράνους, νευόντων ὁσάκις ἔστρεφον, ἔκλινον οἱ ἄνδρες (δεξιὰ, αὐστέρα, ὀπίσω).—218-20 ἓνα θυμὸν O 710.

155-220. 167 ἵππους ἐν τῷ στρατῷ τοῦ Ἀχ. ὑπῆρχον καὶ ἄλλοι ἄνακτες, ὑποτελεῖς τοῦ Πηλέως, βασιλεύοντες χωρῶν καὶ πόλεων τοῦ κράτους αὐτοῦ, ἐποχούμενοι ἀρμάτων, I 396.—206 **χόλω** φαίνεται ὅτι ὁ Ὅμ. ἐγίνωσκε τὴν ἐπίδρασιν τῆς τροφῆς ἐπὶ τὸ θηλάζον νεογνόν.—213 **ὑψηλοῖο** αἱ ὑψηλότεραι οἰκίαι οἰκοδομοῦνται ἐπιμελέστερον περὶ τὰς συναρμογὰς τῶν λίθων, ὡς ἐκτεθειμέναι εἰς πλείονας κινδύνους.—216 **φάλοι** δύο ἔμπροσθεν ἢ καὶ ἕτεροι δύο ὀπισθεν (τρουφάλεια) ὡς ἀποτροπιάσματα καὶ πρὸς ἐπίρροσιν τῆς ἀμυντικότητος, Πίν. Γ' 2, Ζ 9.—220 **πρόσθεν Μ.** ὡς πρόμοι, προεκτρέχοντες τῶν ἄλλων· διαίφοροί πως οἱ πρωτοστάται.—124-220 Ἐν τῇ ἀκμῇ τοῦ κινδύνου τί ἀναμενόμεν πάντες· τί κάμνει ὅμως ὁ Ὅμ. καὶ διὰ τίνας λόγους·

220-32 **ἀνοῖγω** ἀνοίγω, **χηλὸς** θ. κιβώτιον, **ἀργυρόπεζα** (ποδ-, πεδ-ja) λευκόπους, **ἀνεμοσκεπῆς** χειμερινός, παχύς, **τάπη** ὑπόστρωμα (κλίνης ἢ καθίσματος), **οὔλος** πυκνός, δασύμαλλος, **τετυγμένον** καλῆς τέχνης, **αἶθροψ** σπινθηροβολῶν, **σπένδεσκεν** Ἀχ., **τεῶ** τῷ, ἄορ. ἄντων., **ὅτι μὴ** πλὴν, **θείειον** θεῖον, **νίζω** νίπτω, **ῥοῆσι..** χύνων καθαρὸν ὕδωρ, **ἀφύσσομαι** ἀντλῶ, **ἔρκος** O 567 ἢ μάνδρα τῆς αὐλῆς· ἐν τῷ μέσῳ τῆς μανδρωμένης αὐλῆς, **τεροπικέραννος** (τέρπ-, torqu-eo) ὁ ἑξακοντίζων τοὺς κερανοὺς, κερανοβόλος, **οὐ λάθην** εὐχόμενος, λείβων.—233-48 **ἄνα** κλητ. τοῦ ἄναξ, **μεδέων** ἐλαργυντῶν, προστάτης (ἢ ἀνάσσων ἀπὸ τῆς Δ.), **δυσχείμερος** βαρυνχείμων, **ὑποφήτης** προφήτης, ἐορηνευτῆς τῆς θείας θελήσεως, **σοὶ** κτητ., **ἡμὲν δὴ** ποιε βεβαίως καὶ ἄλλοτε, **ἵπτομαι** πιέζω, βλάπτω, **ἐπικρ(αι)αίνω** ἐπιτελῶ, **ἐέλωρ** (vel-le) ἐπιθυμία, **ἀγών** O 428, **προῖημι** καταπέμπω, **εὐρύοπα** O 724, ἢ **ῥα** πλ. ἐρ., **ἄπτος** (ἀ(ἐπιτ.)-ἵπτομαι) βαρὺς, στιβαρός, **ἐγὼ περ** ἐγὼ αὐτός, **μῶλος** (moles, moles-tus, μόχθος) μόχθος, **ἀγών**, **δίομαι** O 681, **ἐνοπῆ** (ἐννέπω) πολεμ. κραυγὴ, **ἀσκηθῆς** ἀβλαβῆς.—249-56 **πάρουθε** κλισίης.

220-56. 222 Ἡ Θέτις ἀπὸ τοῦ γάμου παραμένει πησιόν τοῦ Πηλέως μέχρι τῆς ἐκστρατείας· ἔκτοτε κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου ὁ Ὅμ. ποιεῖ αὐτὴν οἰκονομίας χάριν κατοικοῦσαν παρὰ τῷ πατρὶ πησιόν τοῦ υἱοῦ, ἐπειδὴ ἦτο ἠναγκασμένος νὰ προκαλῆ συναντήσεις μητρὸς καὶ υἱοῦ· πόσον ὀχληρὸν θὰ ἦτο νὰ

μετάγη τὴν Θ. ἐκ τῆς Φθίας χάριν τοῦ υἱοῦ!—223-4 **χιτῶν** τὸ ἔσωτερον. ἔνδυμα, σημιτικῆς προελεύσεως, ἔξωθεν εἰσαχθεὶς εἰς τὴν Ἑλλάδα, φορούμενος, ἢ **χλαίνα** εἶναι ἱμάτιον τῶν ἀνδρῶν, γνησίως ἑλληνικὸν ἔνδυμα, περιβαλλόμενον καὶ πορπούμενον, μάλλινον, καλούμενον καὶ **ἀλεξάνεμος**.—228 **θέειον** εἰς τοῦτο ἀπεδίδετο καὶ καθαρτικὴ καὶ ἀγνιστικὴ δύναμις· ἐν γ 481 καλεῖται **ἄκος κακῶν** ἢ ἀρχικὴ καθαρτικὴ χρῆσις αὐτοῦ δὲν προῆλθεν ἐκ τῆς ἀντισηπτικῆς ἐνεργείας, τῆς προερχομένης ἐκ τοῦ διοξιδίου τοῦ ἐκ τῆς καύσεως ἀναπτυσσομένου, ἀλλ' ἐκ τῆς θειώδους ὁσμῆς τῆς ἐκ τῆς καύσεως ἐπίσης προερχομένης· εἶναι ἠφαιστειογενοῦς ἀρχῆς.—231 **μέσῳ ἔρκει** ἔνθα πρέπει νὰ φαντασθῶμεν βωμὸν τοῦ Ἐρκείου Διός. —233 **Δωδωναῖος** διότι ἐλατρεύετο ἐν Δωδώνῃ τῆς Ἠπείρου, πολυθυλήτω δια τὸ πανόρχαιον αὐτῆς μαντεῖον, ἐν ᾧ ὑπῆρχεν ἡ ἱερὰ δρυς, ὑπὸ τὴν μορφὴν τῆς ὁποίας ἐλατρεύετο τὸ πάλαι ὁ Ζεὺς, ἐν ᾧ ὁ θρούς τῶν φύλλων αὐτῆς ἐξελαμβάνετο ὡς ἡ φωνὴ αὐτοῦ τοῦ Διός. **Πελασγικός** ὡς λατρευόμενος μάλιστα ὑπὸ τῶν Πελασγῶν, οἰκοῦντων τότε καὶ ἐν Θεσσαλίᾳ παρὰ τὴν Φθίαν ἐν τῷ Πελασγικῷ Ἄργει, ἐν τῇ πεδιάδι παρὰ τὸν Πηνειόν. Ἐγγὺς τῆς Δωδώνης ὕστερον ἰδρῦθη τὸ βασιλεῖον τοῦ Νεοπτολέμου ἢ Πύρρου, υἱοῦ τοῦ Ἀχ., ἐξ οὗ ἐκινῶντο ὅτι κατήγοντο οἱ μετέπειτα βασιλεῖς τῆς Ἠπείρου, οἱ Αἰακίδαι, ἐν οἷς καὶ ὁ πολὺς Πύρρος **τηλόθι** ἀπὸ τῆς Τροίας.—234 **Σελλοί**, Ἐλλοί, Ἐλλοπες (τὸ ὄν. συγγενὲς πρὸς τὸ τῶν Ἑλλήνων) οἱ παλαιοὶ περιόικοι τῆς Δωδώνης, οἱ οἰκοῦντες τὴν Ἐλλοπίαν ἢ Θεσπρωτίαν, ἀσκοῦντες ὡς ἔρχον τὴν λατρείαν τοῦ θεοῦ· ὅθεν **ὑποφῆται** οἱ ἐρμηνεῖς τῶν βουλῶν αὐτοῦ τῶν ἐξαγγελωμένων διὰ σημείων, ὡς ὕστερον ὑπῆρχον προφητίδες αἱ **πέλειαι**· τὰ ἐπιθ. ὑποδηλοῦσιν ἀσκητικὸν τρόπον βίου, διαγεγραμμένου κατὰ παμπάλαια ἔθη. Τὸ ἱερὸν τῆς Δωδώνης ἀνεσκάφη ὑπὸ τοῦ αἰοδίδμου Κ. Καραπάνου, τὰ δ' εὐρήματα τῶν ἀνασκαφῶν κοσμοῦσιν ἐν ΑΑΜ τὴν **Δωδωναίαν Αἴθουσαν Κ. Καραπάνου**.—236 **εὐξαμένοιο** δὲν πρόκειται περὶ ἀμέσου εὐχῆς, ἦν νάπηϋθunen ὁ ἦρος πρὸς τὸν Δία, ἀλλὰ περὶ ἐμμέσου, διαβιβασθείσης διὰ τῆς μητρὸς Θ., ἣτις ἐζήτησε παρ' αὐτοῦ ἰκανοποίησιν χάριν τοῦ υἱοῦ.—244 **ἡμέτερος** διότι ὁ Ἀχ. ὀμιλεῖ ὡς ἀντιπρόσωπος ὄλου τοῦ οἴκου του.—255 **ἔτι** διότι ἐν 124 μετὰ προσοχῆς παρηκολούθει τὴν ἐξέλιξιν τῆς μάχης.—**Ἐν τῇ θέσει τῆς σκηπῆς τῆς δεήσεώς τοῦ Ἀχ. σημερινὸς ποιητὴς τίνα σκηπὴν θὰ ἐδημιούργει; ποῖον συναίσθημα ἀπηχεῖ ἐκ τῆς εὐχῆς τοῦ Ἀχ.;**

257-67 **στείλω** βαδίζω, **ὄφρα** ἕως ὅτου, **ἐνόδιοι** οἱ ἔχοντες

ἐν τῇ ὁδῷ τὴν σφηκιάν, σφηκοφραϊάν, *ἐριδμαίνω* (*εἰρίζω*) ἐρεθίζω, *πειράζω*, *ἔθοντες* κατὰ συνήθειαν, *ξυνός* κοινός, *πολέεσσι* καὶ εἰς ἄλλους ἀθόφους διαβάτας, *εἴ περ* καὶ ἄν, *παρὰ κίων ὀδίτης* παρερχόμενος διαβάτης, *κινῶ* σηκώνω, σκορπίζω, *οἱ δὲ* ἐκεῖνοι ὅμως, *θυμὸν μένος*.—268-77 *μακρόν*. . Ο 424, *καὶ ἀγχέμαχοι* ὅπως καὶ οἱ, *ἄτη* διατάραξις φρενῶν, ἀμάρτημα, ὃ ὅτι, *τίω* τιμῶ, 275=210, *ἀολλῆς* Ο 718, *σμερδαλέον* Ο 687, *κοναβέω* (*κόναβος* ἄ. λ. π.) ἀντηγῶ, *κουδουνίζω*, *ὑπ' ἀυσάντων* ἐκ τῶν πολεμικῶν κραυγῶν, ἀλαλαγμῶν.—278-83 *ὀρίνθη θ'* ἠσθάνθησαν ψυχ. κλονισμὸν, ταραχὴν, *ἐκίνηθεν* ἐτέθησαν εἰς ἀναποφάσιστον κίνησιν, *παπταίνω* (*πιήσω*) περισσοπῶ ἔμφοβος, *αἰπὺς* ἀπότομος, αἰφνίδιος, φοβερός.

284-305 *ἀντικρὺ* κατ' εὐθείαν, *ἵπποκορυστής* ἀρματομῆχος, *ἀμπεφόβηθεν* ἐτροπήσαν γύρω εἰς φυγὴν, *ἡμιδαῆς* (*δαίω* καίω) ἡμίκανστος, *ὄμαδος* ἄ. βοή, θόρυβος, *ἀλίσστος* (*λιάζομαι* ὑποχωρῶ) ἀκατάπαυστος, ὡς δὲ (γίνεται), ὅτε, ὡς ποτε δέ, *στεροπηγερέτα* (ὁ *ἐγείρων* *στεροπιάς*, ἀστροπιάς) ἀστροπηβόλος, *κινῶ* μετακινῶ, ἀποδιώκω, *σκοπιὰ* ἀκρόφωρα, *πρῶων* *πρῶν*, *πρῶνος*, ὕψωμα, *νάπη* διασῶδης κοιλίας, *ἐκ ἔφανε* π. ἀόρ. γνώμ. ἀποκαλύπτονται, ἀναφαίνονται, *αἰθήρ* ὁ χῶρος ὁ ὑπεράνω τῶν νεφῶν (ὁ οὐρανός), ὃν πληροῖ ὁ λεπτότατος καὶ καθαρώτατος αἰθήρ, *ἄσπετος* ὁ ἀχανής, *ὑπερράγη* ἀναφαίνεται διασφαγέντων τῶν νεφῶν, *τυτθὸν* Ο 628, *ἔρωή* (*εἰρώω* ὑποχωρῶ) ἀνάπαυλα, *προτροπιάδην* ἐστραμμένοι πρὸς τὰ ἔμπροσ χάρις νὰ βλέπωσιν ὀπίσω.

352-7 *ἐπιχρα(ύ)ω*, ἀόρ. *ἐπέχραον*, ἐπιτίθεμαι, *σίνης* (*σίνω* βλάπτω) καταστρεπτικός, *ὑπέκ αἰρεύμενοι* ἀφαρπάζοντες ἐκ τῶν, *μήλων* αἶ κατὰ σύνθεσιν, *διατιμήγω*, π. ἀόρ. *διέτιμαγεν*, διασπῶ, *ἀφραδίη* ἀνοησία, *δυσκέλαδος* (*κέλαδος* ἄ. θόρυβος) θορυβώδης: ἐκύτταξαν νὰ φύγουν μετ' ἀπασιῶν κραυγῶν.—372-93 *σφεδανὸν* (*σφεδ-ανός*, *σφῶδ-ρα*, *σφενδ-όνη*) σφῶδρα, μετὰ σπουδῆς, συντόμως, εἰς τὸ *ἔπειτο* ἢ *κελεύων*, *λαχῆ* (*Ἔαχ-ἠχ-ος*, *λάχω* φωνάζω) φωνή, *ἰ. φόβω* τε φεύγοντες μετὰ κραυγῶν, *ἄελλα* (*ἄημι*) ἀνεμοστρόβιλος, *ὑπὸ νεφέων* ὑπὸ τὰ νέφη, *μώνυχες* οἱ ἔχοντες μίαν ὄπλην, *τανύομαι* (ἐντεινῶ τὰς δυνάμεις μου) τρέχω πάση δυνάμει, *ἄψορρον* (*ἄψ-ῥέω*) ὀπίσω, *ὄθι* *πλεῖστον* κτηρ. ὅπου εἶδε τὸν στρατὸν συνταραττόμενον ἐν πυκνοτάτοις σωροῖς, *ἔχε* (ἵππους) διηύθυνε τὸ ἄρμα, *δομκλέω* Ο 658, *ἀνακνυβαλιάζω* (*κίμβη* κεφαλή) ἀνατρέπομαι, *ὑπερθρώσκω* ὑπερπηδῶ, *ἀντικρὺς* πέρα πέρα, *ἔμαι* Ο 415 *κέκλετο* . . ἐναντίον δὲ τοῦ Ἐ. ἐξώθει αὐτὸν ἢ καρδιά του,

βέβριθε φορτώνεται τὸ βίαιος τῶν ὑδάτων, *κελαινὴ* μελανίζουσα, *μαυρίζουσα*, *λαῖλαψ* θ. ἀνεμόβροχον, καταιγίς, : ὑπὸ τὸ κράτος καταιγίδος, ἐνσηπτούσης κ., *δπώρη* ὁ χρόνος ἀπὸ τῶν μέσων Ἰουλίου μέχρι τῶν μέσων Σεπτεμβρίου, καθ' ὃν ὠριμάζουσιν οἱ καρποί, *λάβρος* ὄραδαῖος, *δτε δὴ ῥ'* εὐθύς μόλις δηλ., *χαλεπήνη* ἐξαγριωθῆ, *βίη*... παραβιάζοντες τὸ δίκαιον ἐκδίδουσι στρεβλὰς ἀποφάσεις, *ἐκ ἐλαύνω* φυγαδεύω, *δίκη* δικαιοσύνη, *ἀλέγω* φροντίζω: ἀδιαφοροῦντες, *ῥπισ-ιδος* θ. θεία δίκη, *τῶν* (ὑδάτων) πλήθουσι, *χαράδραι* ῥευματιαί, χεῖμαροι, *κλιτύες* ὄχθαι, πλαγιαί, *πορφύρεος* τεταραγμένος, παφλάζων, *ἐπὶ κάρ* (κάρη, *ἐπικάρσιος* ι 70) κατὰκέφαλα, μετὰ μεγάλης ὀρμῆς, *μινύθω* (μίνω, μίνω) μειοῦμαι: φθείρονται δὲ αἱ καλλιέργεια, οἱ ἀγροί.

394-418 ἐπεὶ οὖν εὐθύς μόλις, *ἐπικείρω* θερίζω: θερίζων προήλασε μέχρι τῶν προσθίων φαλάγγων τῶν Τρ., *ἔεργε* (εἶργε) ἀνεχαίτιζε τοὺς Τρ., *παλιμπετὲς* πρὸς τὰ ὀπίσω, *τείχεος* τῆς πόλεως, *μεταῖσσω* ἐπιτιθέμενος μέσα εἰς τὸν σωρόν, *ἀποτίννυμαι* ἀναγκάζω τινὰ νὰ μὲ πληρώσῃ: ἠνάγκαζε δὲ νὰ πληρῶνῃσι τὰ ἀντίποινα διὰ τὸν φόνον πολλῶν Ἀχ., *δ δὲ ὁ Π.*, *δίφρος* (δύο φέρων, τὸν ἠνίοχον καὶ παραβάτην) τὸ ὄχημα τοῦ ἄρματος, *ἀλεις* (εἶλω) συμμαζευθεῖς, *ἐκ πλήγη φ.* ἐτρόμαξε, τὰ ἔχασε, *γναθμός* ἄ. (σιαγῶν) παρεΐά, *διὰ πείρεν* (αὐτῶν ἔργει) ὀδόντων αὐτοῦ διεπέρασε δὲ αὐτὸν διὰ τοῦ δόρατος διὰ μέσου τῶν ὀδόντων του, *ἐλὼν δουρὸς* ὡς εἰ τὸ δόρυ ἦτο τὸ μέλος τοῦ Θ. κατὰ τὸ χειρὸς ἐλὼν: πιάσας δὲ αὐτὸν ἀπὸ τὸ δόρυ τὸν ἔσυρεν, *ἀντιξ* θ. ἡ καμπύλη ῥάβδος ἢ περιθέουσα τὰ ἄνω χεῖλη τοῦ δίφρου, ἐφ' ἧς συνεκρατοῦντο οἱ ἐπιβαίνοντες καὶ ἐξ ἧς ἔδενον τὰ ἠνία, *δτε ἔλκει*, *φῶς-ωτός* ἄ. ἀνήρ, *προβλής* προεξέχων, *ιερὸς* (ἱεμαί) ταχύς, εὐστροφος, *θύραξ* ἔξω, *λίνον* ὀρμιά, πετονιά, *χαλκὸς* ἀγκίστριον, *ἦνοψ* στιλπνός, *κατ ἔωσε* ἀνέτρεψε, κατέρριψε, *ἐπὶ στόμα* ἐπίστομα, *πέτρος* λίθος, *καῆζω* σχίζω, *ἀνδιχα* εἰς δύο, *θυμορραίστης* (ῥαίω συντρίβω) ψυχοφθόρος, ψυχοκτόνος, *Ἀργεάδης* (Ἀργεάς), *ἐπασσύτερος* (ἄσσω) ἐπάλληλος.

257-418. 262 *πολέεσσι* οἵτινες τυχαίως παρέρχονται.

—277 *Ἀχαιῶν* πάντων τῶν ἄλλων τῶν ἀγωνιζομένων ἐν ταῖς ναυσίν, οἵτινες ἰδόντες ἐρομένην τὴν βοήθειαν ἐροῦσαν κραυγὴν χαρᾶς, ἐξ ἧς ἀντήχησαν αἱ νῆες.—279 *θεράποντα* τίνα;—281 *ἐλπόμενοι* πόθεν ἠπατήθησαν οἱ Τρ. ἐκλαμβάνοντες τὸν Π. ὡς Ἀχ.; διὰ τί δὲν ἀντελήφθησαν εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ὅτι πρόκειται περὶ τοῦ Π.;—287 *Παίονες* πιθανῶς φύλον φρυγικόν, συγγενὲς πρὸς

τοὺς Τρ., ἰδρυμένον τὸ πάλα ἀπὸ τῶν ἰλλυρ. ὄρεων μέχρι τῆς Ῥοδόπης, ὕστερον περιορισθὲν εἰς τὰς κοιλάδας τοῦ Ἄξειου καὶ Στρομόνου· πόλις αὐτῶν ἢ Ἀρυδῶν παρὰ τὸν Ἄξιόν (Βαρδάο), ὅστις πηγάζων ἐκ τῆς κοιλάδος τοῦ Μοράβα ἐκβάλλει εἰς τὸν Θερμαϊκὸν κόλπον.—**374 ὁδοὺς** τὰς ἐπέκεινα τῆς τάφρου ἐν τῇ πεδιάδι.—**380 Ἴπποι** τοῦ Π.—**387 θέμιστας** Σ 497. . , Α 238.—**394 Ὁ Π.** καταφθάσας τὰς πρώτας φευγούσας φάλαγγας τῶν Τρ. ἀπέκοψε τὴν ὑποχώρησιν αὐτῶν καὶ οὕτω δὲν προχωρεῖ μὲν ἄχρι τῆς πόλεως, εὐλαβοῦμενος τὴν σύστασιν τοῦ φίλου, ἀλλὰ καὶ δὲν ἐπιστρέφει εἰς τὸ στρατόπεδον ὅπως εἶχε διαταχθῆ.—**397 ποταμοῦ Σκαμάνδρου, τείχεος** τῆς πόλεως.—**401 ὁ Θέστορ** φαίνεται ὅτι ἦτο ἠνίοχος τοῦ Πρόνου.—**403 ἦστο** ἐπὶ τοῦ δαπέδου τοῦ δίφρου.—**407 ἰχθύων** ἢ ἀλιεία ἰχθύων διὰ δικτύων καὶ ἀγκιστριῶν ἦτο γνωστὴ εἰς τοὺς μυκην. χρόνους, ἀλλ' ἰχθύς καὶ ὄστρεα τρώγουσι μόνον οἱ στερούμενοι θρεμμάτων (προβάτων, αἰγῶν, βοῶν, χοίρων), οἱ δ' εὐγενεῖς μόνον ἐν λιμῶν κατ' ἀνάγκην.—**413 Ἡ Κορινθ. χαλκῆ κόρυς**, ἦν πρόπει νὰ δεχθῶμεν ἐνταῦθα, μένει ἀλύμαντος, ἀλλὰ τὸ κρανίον ἐντὸς αὐτῆς διεσπάρη εἰς δύο.—*Τίς σχέσις μεταξὺ τῆς προσφωνήσεως τοῦ Π. πρὸς τοὺς Μυρμ. καὶ τῆς εὐχῆς τοῦ Ἀχ.;* πῶς περιγράφει μάχην ὁ Ὀμ.; αἱ παραβολαὶ τί αἰσθητοποιοῦσι; ποῖον συναίσθημα ἀπληγεῖ ἐκ τῆς εὐχῆς τοῦ Ἀχ.;

684-91 Ἴπποισι καὶ Αὐ. ἐν διὰ δυοῖν: διατάξας τὸν Αὐ. νῆκολουθῆ μετὰ τοῦ ἄρματος αὐτὸς πεζὸς ἠκολούθησε κατὰ πόδας, **ἀά(ξ)ομαι** ὑφίσταμαι διατάραξιν τῶν φρενῶν: ὑπέπεσεν εἰς δεινὴν τύφλωσιν, διέπραξε χονδροειδὲς σφάλμα, **κῆρ θ.** ἢ μοῖρα τοῦ θανάτου, **ὅς οὗτος, θυμὸν ἀνήκεν** ἐξῆψεν, ἐπέτεινε τὸ μένος του.—**692-7 Μεγάδης** ὁ υἱὸς τοῦ Μέγα, **μνώοντο (μνάομαι)** εἶχον τὸν νοῦν των εἰς, ἐκύτταζον νά.

698-701 θύω μαίνομαι: πολὺ μανιωδῶς ὄρωμα ἐπὶ τὰ πρόσω.—**702-11 ἀγκῶν** προεξέχουσα γωνία τοῦ τείχους, **ἀποστυφελίζω** ἀπωθῶ ἀποτόμως, βιαίως, **νύσσω** ὠθῶ, *F' Fέ, ε,* αὐτόν, **χάζομαι** Ο 426, **αἶσα** (aequus) μοῖρα, **πέρθαι μ.** ἀφ. β' τοῦ *πέρθεσθαι* ἐν παθ. σημ., **ὑπὸ δουρὶ Ἀχ., ὅς περ** ὅστις ὄμως.

712-25 ἔχε ἐκράτει, **ἐν Σκ. π.** ἐν τῇ περιοχῇ τῶν Σκ. π., **δίξω** (δύο) διατελῶ ἐν ἀμφιβόλῳ, ἀμφιταλαντεύομαι, **κατὰ κλόνον** πρὸς τὴν ταραχώδη μάχην, ἐκ τοῦ ἐλάσσας, **ἀλῆναι** νὰ συγκεντρωθῶσι, **εἶδομαι** (φαίνομαι) ὁμοιοῦμαι, **αἰζηὸς** ἐνήλιξ, ἀνῆρ, **μήτρως-ω κ.-ως** μητροάδελφος, **οὐδέ τι ἀλλὰ κατ'** οὐδένα τρόπον, **αἶθε** εἶθε, **ἦσσαν** κατὰ τὴν ἀνδρείαν, **τῷ Ο 741, ἀπερωέω** ἀποχωρῶ,

στυγερώς ἀθλίως, κακῶς ἔχων : τότε εὐθύς ἤθελες πληρώσει ἀκριβὰ τὴν νῦν ὑποχώρησίν σου, **ἐφέπω** διευθύνω ἐναντίον. — **726-30** **δαΐφρων** συνετός, δεξιός, ἔμπειρος (ἡνίοχος), **πεπληγμένον** ἀορ. β' ἀναδιπλ., **κλόνον** σύγχυσιν κ. ταραχὴν.

684-97. 685 **Δύκιοι** ὡς οἱ σπουδαιότατοι τῶν ἐπικούρων Z 78.

697. 711. 698 **Τροίην** Ἰλιον. — **700** **πύργου** τοῦ ὑπεράνω τῶν Σκ. πυλῶν· τούτου ἡ ὄροφὴ ἦτο ἐπίπεδος, ὁπόθεν γέροντες καὶ γυναῖκες ἐθεῶντο τὴν μάχην. — **702** **ἀγκῶν** παρετηρήθη ὅτι τὰ τεῖχη τῆς ὀμηρ. Τροίας φέρουσιν ἐν κανονικαῖς 9 μ. ἀποστάσει προεξοχὰς προβαλλούσας τοῦ τείχους κατὰ 0,10-0,30μ., ὥστε ὁ περίβολος νὰ φαίνεται ὡς κυκλικὸς πρὶον μετ' εὐρέων ὀδόντων. — **704** **ἀσπίδα** ὁ θεὸς ἀπωθῶν ταύτην ἀποθθεῖ ἅμα μετ' αὐτῆς καὶ τὸν ἥρωα. — **711** **ἀλευάμενος** ἀντιληφθεὶς ἐκ τῶν δηλώσεων ὅτι ὁ εἰπὼν ἦτο θεός. **Ἐκατηβόλου** ὡς τοξότου, ὡς προσωπ. τοῦ ἡλίου.

712-30. 712 **ἔχε** μετὰ τὴν ὑποχώρησιν τοῦ Π. — **719** **Σαγγάριος** ποταμός. — **726** **αὖτις** ἐν 700 εἶχεν ἀποθῆσει τὸν Π. ἀπὸ τοῦ τείχους, ἤδη μετατοπισθέντος τοῦ ἀγῶνος ἐπανέροχεται εἰς αὐτόν. — **727** **Κεβριόνης** νόθος υἱὸς τοῦ Πριάμου καὶ ἡνίοχος τοῦ Ἐκ. — *Διὰ τί ὁ Π. ἐλησμόνησε τὴν ἐντολὴν τοῦ Ἀχ. ; ἔσχεν ὑπόμησιν αὐτῆς ; τίς ὠθεῖ τὰ πράγματα εἰς τὸ μοιραῖον τέλος ;*

731-43 **σκαῖος** (scaevus) ἀριστερός, **λάζομαι** λαμβάνω, **μάρομαρος** λευκὸς ἢ μαρμαρυγίας, **δκριόεις** (ἄκ-ρος, ἀκ-ή, a-c-e-r) αἰχμηρός, **ἐρεισάμενος** ἀφ' οὗ ἐστηρίχθη, ἐντείνας τὰς δυνάμεις του, **οὐδὲ χάζετο** χωρὶς νὰ περιμείνη πολὺ, χωρὶς νὰναβάλῃ ἐπὶ πολὺ νὰ ῥίψῃ τὸ βλήμα κατὰ τοῦ ἀνδρός, **άλίσω** (ἄλιος μάταιος) βάλλω μάτην, **μετώπιον** ὁ κῶρος ὁ μεταξὺ τῶν δύο ὀφθαλμῶν, ὅπου ἡ ῥίξις τῆς ὀνός, **λᾶας-ος** ἄ. λίθος, **σύνελεν** σὺν ἀφείλεν, συγχρόνως ἀπέσπασε, **ἔσχε** (λίθον) ἀντέστη, **οἷ** ἦθ. ἀτυχῶς δι' αὐτόν, **ἀρνευτήρ** κολυμβητῆς (βουτηχτῆς), σχοινοβάτης (**κυβιστητήρ** στηρίζων τὴν κεφαλὴν κάτω καὶ ὑψῶν τοὺς πόδας ἄνω). — **744-50** **ἐπικερομέω** (κέρτιμος-ιος) πειράζω, περιγελῶ, **ὦ πόποι** περιεργον, **κυβιστάω** (κόβη κεφαλὴ) πίπτω κατακέφαλα, κάμνω βουτιάν, **ῥῆα** 44, πολλοὺς ἰχθύς, **διφῶν** ἀναδιφῶν, ἀναζητῶν, **τῆθεα** ὄστρεα, **ἀποθρῶσκων** πηδῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου κάτω, θαμιστικὸν διορίζον τὸ διφῶν, **εἰ καὶ** καὶ ἄν, **δυσπέμφελος** τρικυμιώδης, **ἐξ ἵππων** κάτω ἀπὸ τὸ ἄρμα, **ἦ ῥα** ἀλήθεια λοιπόν! — **751-63** **βεβήκει** ὁ ὑποστ. τὴν ταχύτητα τῆς κινήσεως : φορηῶς ἔδραμε, **οἷμα** ἀκάθεκτος ὀρμή, **κεραῖζω** (κεῖρω) σπαράσσω, ἐρηρώνω, **σταθμοὶ** μανδριά, **μεμαῶς** ἀκάθεκτος,

λυσοῶν, **δῆρις-ιος** θ. ἔρις, ἀγών 96, **μέγα φρονέοντε** ἀγέρωχοι, χωρίς ὁ εἰς νῦ υποχωρῆ εἰς τὸν ἄλλον, **μῆστορ** (μῆδομαι) τεχνίτης, **ἀντή** Ο 718, **ἔμαι** 382, **χρῶς** (χρωτὸς-οὐς) ἄ. (δέσμα) σῶμα. — **763-76 ὑσμίνη μάχη**: συνεκρότουσαν πεισματώδη μ., **ἐριδαίνω** ἀνθαμιλλῶμαι, συνερίζομαι, **βῆσσα** θ. κοιλίας, **πελεμιζῶ** σείω, **φηγός** θ. εἶδος δρυὸς παραγωγῆς ἐδωδίστους καρπούς, **τανύφλοιος** ἢ ἔχουσα τὸν φλοιὸν τεντωμένον (ἄνευ πτεγῶν καὶ ὀυτίδων), ὀμαλόν, λεῖον, **ἐβαλον** συγκρούουσαι, **ὄξος** ἄ. κλάδος, **τανυήκης** 2 (κυρ. περὶ τοῦ ξίφους) μακρός, **ἰὸς** ἄ βέλος, **πεπερόντες** πτερωτοί, φέροντες πτερά, **χερμάδιον** χειροπληθῆς λίθος, **στροφάλιγξ** θ. στρόβιλος, δίνη, **μεγαλωστὶ** ἐν μεγάλῃ ἐκτάσει, **μέγας μ.** φαρδύς πλατύς, **λελασμένος** ἰ. μὴ σκεπτόμενος πλέον τὰ τεχνάσματα τῆς ἀμαρτηλασίας.

777-82 ἀμφιβεβήκει δι' ἀμφοτέρων τῶν ποδῶν εἶχε πατήσει, ἴστατο, **βέλε' ἤπιετο** τὰ βέλη εἴριζον τὰ σῶματα, ἐκαρφώνοντο εἰς τὰ, **μάλ' ἀμφοτέρων** καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη πέρα πέρα, ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον, **μετανίσσομαι** κλίνω, **βουλυτὸς** ἄ. ἢ ὄρα, καθ' ἣν λύουσι τοὺς ἀροτριῶντας βουῆς, (δύσιν τοῦ ἡλίου) δέιλη. — **783-7 ἀτάλαντος** (τάλαντον πλάστιγξ) ἰσοβαρῆς, ὅμοιος. — **788-804 ἀηρ ἠέρος** θ. οὐμίγη, **ἀντιβολῶ** ἀντικρούω, ἀντεπεξερχομαι, **μετάφρενον** ὠμοπλάτη, **χειρὶ καταπρηνεί** διὰ τῆς παλάμης, **στρεφεινέομαι** στρεφογυρίζω, **αὐλῶπις** ἢ ἔχουσα αὐλοὺς (ὀπάς) ὡς ὀφθαλμούς, ἢ προσωπιδοφόρος (Κορινθ. κράνος), **τρυφάλεια** ἢ ἔχουσα 4 φάλους, κερατοειδεῖς προεξοχάς, **ἔθειρα** αἱ τρίχες τῆς οὐρᾶς ἢ χαίτης ἵππου (ὡς λόφος κόρυθος), **ῥύομαι** σφίζω, προφυλάττω, **δὲ** 800 διότι, **οἷ' ἔκτορι**, **ἄγη** εἰγή, **κεκορυθμένον** χαλκῶ, **τερμιόεσσα** (τέρμος τέρμα) ἢ ἔχουσα γυῖρον περιβάλλοντα ὀλόγυρα καὶ συνεχοντα τὰ δέσματα τῆς ἀσπίδος, ἢ θυσανωτή. — **805-17 αἴτη** ἐκστασις, σύγχυσις, ζάλη, **ταφῶν** ἀχο. ῥ., ποικ. **τέθηπα** (θάμβος), ἔκθαμβος, ἐμβρόντητος, **καίννυμαι**, **κέεσμαι**, ὑπερβάλλω, **ἠλικίη** ὀμφίλικες, **βῆσεν ἀφ'** κατεκρήμνισεν ἀπὸ τῶν ἀρμάτων, **πρῶτ' ἐλθῶν** εἰ καὶ διὰ πρώτην φοράν ἐνεφανίσθη ἐν τῷ ἀγῶνι ὡς ἀρματομάχος, **διδασκόμενος π.** κατὰ τὸ εἶδος π.: διότι τότε τὸ πρῶτον ἐπαινε μαθήματα τῆς πολεμ. τέχνης, ἦτο ἀκόμη ἀρχαίος ἐν τῇ πολεμ. τέχνῃ, **γυμνὸς** ἀοπλος, **δαμασθεῖς** ἐξαντιηθείς, ἀτονήσας. — **818-28 βεβλημένον** τροπ. εἰς τὸ ἀναχαζόμενον, **ἀρχίμολον** (βλώσχω, ἔμολον, ἐρχομαι) πλησίον, **κενεῶν** ἄ. ὁ κενὸς ὀστέων χῶρος τῆς κοιλίας μεταξὺ τῶν πλευρῶν καὶ τῶν ἰσχίων, ἢ λαπάρα, τὰ λαγαρά, **νεάτος** (νέος) ἔσχατος, πρβλ. novissimum agmen, **ἀκαχιζῶ** (ἄχος), **ἠχαρον**, θλίβω, ἐμβάλλω εἰς πένθος, **χάρμη μάχη**, Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ το Ἰνστιτούτο Εκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

πῖδαξ θ. πηγή, ἀποφράω, ἀόρ. ἀπέφραγ, ἀφαιρῶ.

731-76. 741 Ἀνήκουστον ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ ἐξορυθέντες ἔπεσον κατὰ γῆς. — **745 κυβιστᾶ** ὡς φαίνεται ἐκ διαφόρων τοιχογραφιῶν μυκην. χρόνων, ἡ τέχνη αὕτη ἦτο τότε λίαν προηγμένη καὶ δὴ ἐν Κρήτῃ, Σ 605 6, ἐν Μυκην. Αἰθούσῃ **92** 1595, ὅπου ἐπὶ τοιχογραφίας τοῦ ἀνακτόρου τῆς Τίρυνθος παρίσταται γυνὴ πηδήσασα καὶ συλλαβοῦσα ἀπὸ τῶν κεράτων μετέωρος, χωρὶς οἱ πόδες νὰ πατώσι που, ταῦρον τρέχοντα. — **βεβήκει** ἵνα σκυλεύσῃ καὶ κρατήσῃ τοῦ πτόματος. — **757 κταμένης** ὑπὸ κυνηγῶν περὶ ταύτην εὐρεθεῖσαν νεκρὰν συνάπτεται ὁ ἀγών. — **758 πεινάοντες** ὅτε ὁ λέων εἶναι ἀκάθεκτος. — **772 ἐπεπήγει** ἐντὸς τοῦ σώματος τῶν μαχητῶν. — **773 πτερόεντες** διότι τὸ ξύλινον στέλεχος τοῦ βέλους ἔφερε περὶ τὸ κάτω ἄκρον τρία παράλληλα πτερὰ χάριν ἀσφαλεστοῦρας πτήσεως, Δ² σ. 68. — *Τι σκοπεῖ ἡ περιγραφή τοῦ φόνου τοῦ Κεβο.*; **753 τί** προαγγέλλει ἡ εἰκὼν;

777-828. 777, 779 φράσεις δηλωτικαὶ τῆς ὥρας, ὧν ἀναλόγους ἔχουσι καὶ σήμερον οἱ ἀμόρφωτοι (ἀπὸ τῶν ἀστερισμῶν, τοῦ ἡλίου: τόσας ὀργυῖάς ὑπὲρ τὸν ὀρίζοντα κλπ.). — **780 ὑπὲρ αἶσαν** μοῖρα εἶναι οἱ αἰώνιοι καὶ ἀναλλοίωτοι φυσικοὶ νόμοι καὶ ἡ φυσικὴ καὶ ἠθικὴ τάξις ἡ κρατοῦσα ἐν τῷ κόσμῳ· ἀλλὰ τοῦτο ἀκριβῶς εἶναι καὶ ἡ βούλησις τῶν θεῶν· ὅθεν **μοῖρα** ἢ βούλησις τοῦ Διὸς καὶ τῶν θεῶν. Ἐάν ποτε ἡ τάξις αὕτη ἀπειλεῖται καὶ γίνεταί τι ἕπερ αἶσαν, τοῦτο εἶναι βραχὺ καὶ παροδικόν· διότι ἡ θεία δικαιοσύνη ἀγρυπνοῦσα ἀποκαθιστᾶ καὶ πάλιν τὴν πρὸς στιγμήν κλονηθεῖσαν τάξιν τοῦ κόσμου. — **790 ἤερι κεκαλυμμένος** σύνθητες ποιητ. μέσον, δι' οὗ οἱ θεοὶ καθίστανται ἀφανεῖς. — **796 πάρος** ἔφ' ὅσον ὁ Ἄχ. ἔφερεν αὐτήν, διότι τὰ ὄπλα ἦσαν δῶρα τῶν θεῶν. — **799 Ὁ Ζεὺς** ἐπέτρψε τοῦτο θέλων νὰ λαμπύρῃ τὸν Ἐ. κατὰ τὰς παραμονὰς τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ἡ περιβολὴ λοιπὸν τῶν ὄπλων τοῦ Ἄχ. ἦτο ἀκριβῶς τὸ προμήνυμα τοῦ ἐγγίζοντος τέλους αὐτοῦ. — **803 σὺν τελαμῶνι** διασπαρῆντι. — **807 Δάρδανος** ἐκ τῆς Λυκαονίας, πόλεως τῆς Τροίας ἐπὶ τῶν ὑπορειῶν τῆς Ἰδης, ἀρχαίας οἰκίσεως τῶν Τρ. πρὶν κατέλθωσιν εἰς τὴν πεδιάδα καὶ κτίσωσι τὸ Ἰλιον· ὅθεν Δάρδανος ὁ Τρώς· ὁ πατὴρ Πάνθους ἦτο ἐπιφανὴς Τρώς ἐκ τῶν 7 δημογερόντων, συμβούλων τρόπον τινὰ τοῦ βασιλέως. — **820 ἀγχίμολον** διότι μετὰ τὰς θυελλώδεις ἐπιθέσεις τοῦ Π. 783 . . εἶχεν ὑποχωρήσει ἀπομακρυνθεῖς. — **825 ὀλίγης** καὶ διὰ τοῦτο μὴ ἐπαρκούσης δι' ἀμφοτέρους. — *Ἡ σκανδαλώδης ἐπέμβασις τοῦ Ἀπ., ἡ ἐμβολὴ τοῦ Ἐνφρόβου, οὗ ὁ Ἐ. τρίτος καταφέρει*

τὸ θανάσιμον κτύπημα, τί σκοποῦσι; πῶς φαίνεται ἐντεῦθεν ὁ Ὅμ.;

829-42 ἐπεύχομαι γαυριῶ διά τι, ἡμὸς ἡμέτερος, ποσσὶν ὀρωρέχεται (ὀρέγομαι ἐκτείνωμαι) τρέχουσι μὲ τεταμένους τοὺς πόδας, ἀπὸ ῥυτῆρος, πολεμιζέμεν πρόσθε τάων προμαχοῦντες αὐτῶν, ἡμαρ ἀναγκαῖον τὴν ἡμέραν τῆς σιδηρᾶς ἀνάγκης, τὸ δούλιον ἡμαρ, δειλὸς δειλαιος, ἄθλιος, *χραισμέω (χρήσιμος) βοηθῶ, ὠφελῶ, ποθὶ ἀναμφιβόλως ἔμεναι ἐπανιέναι, δαῖζω σχίζω.—**843-50** ὀλιγοδρανέων (ὀλιγοδρανῆς, πρβλ. ἀδρανῆς) ἄψυχα, ἐν ἀτονίᾳ, μὲ σβεννυμένην φωνήν, ῥηιδίως ἵνα διευκολύνωσι τὸ ἔργον σου, καταστήσωσιν ἄπονον, αὐτόθι εἰς τὸν τόπον, πρὶν προλάβουν νὰ κάμουν οὔτε ἐν βῆμα μετὰ τὸ βλήμά μου.—**851-4** θῆν βεβαίως, οὐ θην κατ' οὐδένα τρόπον, βέ(ι)ομαι θὰ ζήσω, βέε' βέε(σ)αι.—**855-7** ῥέθεα μέλη, δροτῆς θ. (ἀνῆρ) ἀνδρική δύναμις, παλληκαριά.

829-63. 846 αὐτοὶ κυρ. μόνον ὁ Ἄπ., ἀλλ' οὐχὶ ἄνευ τῆς συναίνεσεως καὶ τοῦ Διός.—**849** Ἡ μοῖρα εἶναι ἡ βουλή τῶν θεῶν.—**853** Ἡ ψυχὴ ἀθροισμένη πρὶν ἀπολυθῆ τοῦ σώματος, συγκεντροῖ πάσας τὰς δυνάμεις αὐτῆς καὶ ῥίπτουσα βλέμμα εἰς τὸ μέλλον γίνεται μαντικωτάτη.—**856** πταμένη ὡς ἐν μορφῇ πτηνοῦ. Ἄιδόςδε βεβήκει πρὸς τὸ μέρος τοῦ ἄδου, ἐν τῷ χώρῳ τῷ μεταξὺ τοῦ ἄνω κόσμου καὶ τοῦ ἄδου, εἰς ὃν θὰ εἰσῆρχετο μόνον μετὰ τὴν καῦσιν.—Ποῖον πνεῦμα κρατεῖ ἐν τοῖς λόγοις τοῦ Ἐ.; πῶς παρίσταται ἀποθνήσκων ὁ Π.; διὰ τί ὁ Ἀχ. ὑφίσταται τὴν ἀπώλειαν τοῦ φιλιτάτου;

ΙΛΙΑΔΟΣ P.

125-31 ἀποφρώ Π 828. — **132-9** καλύψας στήσας ὡς προκάλυμμα, ὡς (ἔστηκε), περὶ οἷς πρὸ τῶν τέκνων της, λέων λέαινα, ὃν τύπον ἀγνοεῖ ὁ Ὅμ., ἐπακτῆρες (κυνῶν) κυνηγοί, σθένει βλεμεαίνει ἐπαίρεται (φουσκώνει) διὰ τὴν δύναμίν της, **136** καταβιβάζει τὸ κατὰ τὰς ὀφρῦς δέσμα τοῦ προσώπου, συνοφρουοῦται, βεβήκει εἶχε στηρίξει τοὺς πόδας του, μέγα κτηρ. τοῦ πένθος προληπτ. : πληρούμενος βαθῆος πένθους.—**262-7, 356-61** προέτψαν ἐκτύπησαν ἐμπρός, ἀολλῆς Ο 718, προχοαὶ ἐκβολαί, διπετῆς (ὁ ἀπὸ τοῦ Διός πεσὼν) οὐρανόπεμπτος, βέβρυχα (βρυχώμαι), μόνον προκμ., βρυχώμαι, μυκῶμαι, ποτὶ ῥόον συναντῶν τὸν ῥοῦν τοῦ ποταμοῦ, ἄκραι ἠιόνες αἱ ἐξέχουσαι ἀκταί, ἐρευγομένης... ἐπειδὴ τὰ θαλάσσια κύματα ἐβρᾶζονται ἔξω (τῆς ἀκτῆς, πρὸ τοῦ στομίου τοῦ ποταμοῦ), **λαχῆ** Ο 396 ἀλαλαγμός, ἔνα θ. ἔχοντες ὁμό-

θυμοί, ἐπώχετο περιήλθεν ἐν σπουδῇ, μάλα πάντας ἀνεξαιρέτως ὅλους, προμάχεσθαι Ἄ. νὰ μάχηται προχωρῶν ἔξω τῆς γραμμῆς τῶν Ἄ., βεβήμεν νὰ πατῇ ἀκλόνητος, μάλ' ἀμφ' αὐτῷ πλησιέστατα αὐτοῦ, ἐν ἀμέσῳ ἐπαφῇ πρὸς αὐτόν, σχεδόθεν δὲ . . . ἐν ἀμέσῳ δὲ ἐπαφῇ πρὸς τὸ πτώμα, ἢ: ἀλλὰ νὰ μάχηται ἀφήνων τὸν πολέμιον νὰ πλησιάσῃ, δεύω βρέχω, ἀγχιστίνοι ἐπασσύτεροι, ἐπάλληλοι, σωρηδόν.

125-39, 262-7, 356-61. 125 ἀπέτρα ἐν Π 793-804 τὰ ὄπλα τοῦ Π. πληγέντος ὑπὸ τοῦ Ἄπ. ἔξεπεσον χαμαί ὄθεν ἢ φράσις μεταφραστέα: ἀφ' οὗ τὰ ὄπλα τοῦ Π. κατὰ γῆς πεσόντα ἀπεκόμισε, ἀφ' οὗ διέταξε νὰ συλλεγῶσι καὶ ἀποκομισθῶσι.— 130 ἐς δίφρον ἵνα μεταβῇ εἰς ἄλλην θέσιν ἢ εὐρῆ τὰ κατάλληλα πρόσωπα πρὸς ἀποστολήν τῶν σκύλων εἰς τὴν πόλιν.— 131 κλέος διότι θὰ ἐχορηγούμενον ἐν τῇ πόλει ὡς τρόπαιον.— 136 ἐπισκύνιον ὅταν ὁ λέων θυμῶνται, συσπᾶ τὸ δέσμα τὸ περὶ τὴν ρίζαν τῆς ῥινόσ καὶ τοὺς ὀφθαλμούς.— 138 ἐτέρωθεν ἀπὸ τὴν ἄλλην πλευράν.— 139 Μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ Ἔ. ὁ Αἴας καὶ ὁ Μ. δὲν ἀποσύρουσι παραδόξως τὸ πτώμα.— 263 διπιτεεῖς οἱ ποταμοί, διότι τὸ ὕδωρ αὐτῶν προέρχεται ἐκ τῶν βροχῶν τοῦ οὐρανοῦ (Διός).— 265 ἔξω πρὸ τοῦ στομίου τοῦ ποταμοῦ, ἔξω (πρὸ) τῆς ἀκτῆς.

400-11 ἐτάνυσε ἀνέφλεξε φονικὸν ἀγῶνα, ἀπάνευθε μακράν, ἔλπομαι, ἔολπα, φαντάζομαι, τὸ διασαφ. ὑπὸ τοῦ τεθνάμεν, οὗ ὕποκ. μὲν (Πάτο.), ἐγγρίμπιομαι πλησιάζω, ἔθεν οὗ, αὐτοῦ, νόσφιν χωριστά ἀπὸ τὸν Π., κατὰ μόνας, δὴ τότε ἀλλὰ τότε ἀκριβῶς, ὅτε ἔστειλε τὸν Π. εἰς τὸν ἀγῶνα, ὅτι ῥα ὅτι δηλ., ἐπεξ. τοῦ κακὸν ἐτύχθη, ὄλετο, οὐχὶ ὄλεται, κατὰ τὸ ἐτύχθη, διότι ὁ Ὀμ. ἔχει ὑπ' ὄψει τοῦ τὴν τετελεσμένην πράξιν.

400-11. 405 ἐνιχριμφθέντα ὅπερ ὁμοῦς ὁ Ἀχ. εἶχεν ἀπαγορεύσει Π 87 κ. 95.— 407 οὐδὲ σὺν αὐτῷ ὁ Ἀχ. εἶχε διχθασίας κῆρας, ἢ βραχὺν μὲν βίον, ἀλλ' ἔνδοξον, ἢ μακρὸν μὲν, ἀλλ' ἄδοξον ἐπειδὴ δὲ προετίμησεν ἐκεῖνον, ἔπρεπε νὰ πέσῃ πρὸ τῆς ἀλώσεως τοῦ Ἰλίου, καὶ τοῦτο ἐπαναλαμβάνει διὰ τοῦ τό γε 408.

412-23 ἀναχμένος (ἀκ-ή, αc-u ο, αc-εr) ὀξύς, κοπιτερός, ἐγγρίμπιομαι συνωθοῦμαι, νωλεμές ἀκαταπονήτως, ἀκαταπαύστως, μὰν μὴν, ἀλήθεια, ἀπονέεσθαι ἄνευ τοῦ Π., ὅπερ ἀκολούθει ἐν 418 εἰ . . . , χάσκω ἀνοίγω καὶ καταπίνω, ἄφαρ εὐθύς, ἀπολύτως, μεδίημι ἀφήνω εἰς τὴν διάκρισίν τινας, ποτί ἀναστρο. ποτί, ἄρνημαι Π 88, τίς πᾶς τις, πάντας ὁμῶς π. ἀνεξαιρέτως, ἐρωέω ὑποχωρῶ, ὄρσασκεν θαμ. τοῦ ὄρνημι: ἀνερορίπτεν, ἔξῃπτε.

424-40 ὄρουμαγδός ἄ. πάταγος, σιδήρειος ἰσχυρότατος (πρὸ βλ. σιδηρᾶ ὑγεία), διαβολικός, *χάλκεος* ὁ οὐρανός, διότι ἐφαντάζοντο ὡς στερεὸν μετάλλινον θόλον, *ἀτρύγετος* (α(στ.)-τρῦειν καταπονεῖν) ἀκαταπόνητος, ἀεικίνητος, *αἰθήρ* ὁ λεπτός καὶ διαυγής αἴθρ ὁ πληρῶν τὸν οὐρανόν, τὸν χῶρον τὸν ὑπεράνω τῶν νεφῶν, *ἐπειδὴ πρῶτα* εὐθύς μόλις, *ἠνίοχος* παραιβάτης (ὁ ἐπιβαίων τῷ ἄρματος μαχητής), ἧ μὲν καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι, *Διώρης-εος*, *ἐπιμαίομαι* ἐφάπτομαι: πολλὰ κτυπήματα κατέφερε, *θεινὸν* πλήττω, *θοῆ* εὐκίνητος, *ἀρειή* ἀπειλή, *ἀσφαλῆως* ἀμετακίνητοι, *ἐνισκίμπω* κλίνω, κροφῶνω, *οὐδας-εος* οὐ. ἔδαφος, *μύρομαι* δακρυροοῶ, *θαλερῆ* πλουσία, *μιαίνεται* ἐκ τοῦ κονιοροτοῦ, *ἐξερείπω* πίπτω ἔξω, *ζεύγη* ζεύγη, ἡ καμπύλη ῥάβδος τοῦ ζυγοῦ, εἰς ἣν εἰσῆρχετο ἡ κεφαλή τοῦ ζευγνομένου ζῴου· ὅθεν ὁ ζυγὸς εἶχε δύο ζεύγλας. —441-52 *πρὸς ὃν μ. θ.* εἶπεν ἐνδομύχως, *δειλὸς* δειλαίος, δόλιος, δυστυχής, *πάντων* διαιω. εἰς τὸ οὐ τι, *διζυρὸς* (διζὺς ἀθλιότης, δυστυχία) ἀθλιος, ἀξιολύπητος, ἀξιοδάκρυτος, *πνεῖει κ. ἔρπει* ἀναπνεύσει κ. κινουῖνται, *ζῶσι μὲν* ὅμως, *οὐ ἄλις* δὲν τὸν ἀρκεῖ, *ἐπεύχομαι* γαυρῶ, *αὐτως* μάτην, ἄνευ λόγου. —456-9 *ἐὺς κ. ἠύς*, ἐν (εὺ), ἀνδρείος, γενναῖος, *ρίμφα* (ρίπτω) ταχέως, *μετὰ Τ. κ.* Ἀ. εἰς τὸ μέσον τῶν, *τοῖσι δ' ἐπ'* ἐναντίον ἐκείνων (Τρ.), ἧ: ἐπὶ τοῦ ἄρματος.

424-39. 424 *σιδήρειος* διὰ τὴν μεγάλην ἐντύπωσιν, ἣν εἶχεν ἐμποίησει εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἢ σκληρότης καὶ τὸ ἀκαμπτον τοῦ μετάλλου. —425 *χάλκεος κ. πολύχαλκος κ. σιδήρειος*, ἡμεῖς: στερεώμα. —427 *ἠνίοχοιο* διότι ὁ Π. ἦτο ὁ συνήθης ἠνίοχος, ὅσῳ κίς ἐπωχεῖτο ὁ Ἀχ. ἄλλως ὁ ἠνίοχος πολλάκις λαμβάνεται ἀδιαφόρως καὶ ἀντὶ τοῦ παριβάτου —432 *πλατὸν Ἐλ.* ἢ διότι ἐφαντάζοντο αὐτὸν ὡς ποταμὸν διὰ τὸ πρὸς τὸ Αἰγαῖον ῥεῖμα, ἢ διότι ὁ Ὅμ. νοεῖ μᾶλλον τὴν ἀνοικτὴν θάλασσαν τὴν προσκλύζουσαν τὴν Τρωϊκὴν ἀκτὴν ἢ τὸν στενὸν πορθμὸν, καὶ αὕτη φαίνεται ὅτι ἦτο ἡ ἀρχαιοτέρα ἀντίληψις. —440 *ἐξερείπουσα* ἐφ' ὅσον ἡ κεφαλή τοῦ ἐξευγμένου ἵππου εἶναι ὀρθία, ὁ ζυγὸς συνέχει τὴν χαιτὴν πρὸς τὰ ὀπισθεν, ἀλλ' ὅταν ἡ κεφαλή κλίνῃ κάτω, ἡ χαιτὴ χύνεται κάτω καὶ κρέμαται ἐκατέρωθεν τοῦ ζυγοῦ. —443 *δόμην* οἱ ἵπποι ἦσαν γαμήλιον δῶρον τοῦ Ποσειδῶνος πρὸς τὸν Πηλέα. —444 *ἀθανάτω* ὡς τέκνα τοῦ Ζεφύρου καὶ τῆς ἀρπυίας Ποδάργης Π 150. —450 *αὐτως* διότι ἡ δόξα τοῦ φόνου τοῦ Π. ἀνῆκει μᾶλλον εἰς τὸν Ἀπόλλωνα. —451 *ἐν γούνασι* διότι ἡ ἀδυναμία τοῦ σώματος ἐκδηλοῦται ἐν πρώτοις ἐν τῇ ἀτονίᾳ τῶν γονάτων, τοῦναντίον εὐκίνητα γό-

νατα εἶναι ἀπόδειξις εὐεξίας ὅλου τοῦ σώματος.—452 καὶ *Ἄυτομέδονια* ἐκτὸς τοῦ ὅτι καὶ ὑμεῖς θέλετε σωθῆ.

651-5 *βοήν ἀγαθὸς* βροντόφωνος, σκέπτομαι παρατηρῶ, *δαΐφρων* συνετός, περιήνους.—656-67 *μέσ(σ)αυλος* (ἡ ὄνομ. ἄβεβραία) ὁ χῶρος τῆς αὐλῆς μέσης, τὸ μέσον τῆς αὐλῆς, ἡ μάνδρα, *πίαρ* οὐ. (πίων, πιμελή) πάχος: νὰ σπαράξῃ βοῦς, ἵνα φάγῃ τὸ λίπος, τὰς λιπαρὰς σάρκας, *ἐργήσω* ἀγρουπνῶ, *ἐρατίζω* σφόδρα ποθῶ, *ἰθύω* (ἰθύς εὐθύς) ὀρθῶ κατ' εὐθεΐαν, *θαμὺς* ὁ πυκνὸς Π 207, *θρασὺς* τολμηρὸς, *δεταί* δεμάτια, *τρέω* τρέμω, *νόσφιν* μακράν, *τετιηὼς* κ. *τετιημένος*, ἀγρ. ὄ., περίλυπος: τὸ ἀναφ. ὡς 658 μένει ἄνευ ῥήματος, τῆς συμπληρώσεως γινομένης ἐν 664: κανονικῶς θὰ εἶχε: ὡς *λέων*, ὡς. ἡ ὄθεν ἔβη *τετιηότι* θ., *περὶ δῖε* (δίω φοβοῦμαι, δέδια) κατ' ὑπερβολὴν ἐφοβεῖτο, *δήτιος* πολέμιος, *ἔλωρ* οὐ. λεία, *πρὸ φόβοιο* συνεπεία, ἔνεκα φυγῆς, *ἀργαλέος* Π 109.—668-72 *ἐνηεῖη* (ἐνήης προσηνῆς) προσήγεια, γλυκύτης, καλωσύνη.—673-81 *παπταίνω* Π 283 περισκοπῶ, *πιῶξ-ωκὸς* ἄ. (πιῶσω) λαγός, *ἀμφίκομος* πυκνόφυλλος, *ἴδοιτο* ὑποκ. ὄσσε ὡς οὐ. πληθ.—682-93 *εἰ δ' ἄγε* παρακελ. ἐμπρός!, *δεῦρο* ἴθι, *λυγρός* (lug-ro) πένθιμος, θλιβερός, *ἤδη μὲν-πέφται* δὲ ἔχει φονευθῆ, πρkm. τοῦ *πεφνεῖν*, *ῥχα* (ἔχω ἔξέχω) ἐξόχος, πάντοτε μετὰ τοῦ ἄριστος, *εἰπέμεν* προσκτ., *αἶ κε* πλ. ἔρ.—694-9 *καταστυγέω* κατατρομάζω, *δὴν* (diu) ἐπὶ μακρὸν χρόνον, *ἀφασίη* ἀφασία, *θαλερός* ζωηρός, *ἐφημοσύνη* κ. ἐφετιμὴ παραγγελία.—700-6 *ἤθελεν* εἶχεν ὄρεξιν, *εἰτάροισιν* Ἀντιλόχου, *ἐνθεν* ἀφ' ὧν (εἰταίρων), *ἀνήκεν* ἔβαλεν ἐπὶ κεφαλῆς, *ἐπὶ Π.* πλησίον τοῦ Π.

651-706. 653 *Ἀντίλοχος* ταχύτατος τοὺς πόδας καὶ φίλτατος εἰς τὸν Ἄχ. μετὰ τὸν Π., ὄθεν καταλληλότητος πρὸς τοῦτο. Σκοπὸς τῆς ἀποστολῆς τοῦ Ἀντ., ὡς λέγει ὁ Μ. 692, εἶναι καὶ νὰ λάβωσι βοήθειάν τινα παρὰ τοῦ Ἄχ. πρὸς σωτηρίαν τοῦ νεκροῦ.—658 *ἐρεθίζων* διὰ τῶν ἐπιθέσεων.—663 *δεταί* ὁ λέων τὸ πῦρ μάλιστα φοβεῖται. Ὁ Ὀμ. γινώσκει ἄριστα τὸν λέοντα, ζῶντα τότε ἐν ταῖς ἑλλήν. χώραις, ἀφ' οὗ καὶ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ Ἡροδότου ὑπῆρχον πολλοὶ λέοντες ἐν Ἑλλάδι μετὰ Νέστον καὶ Ἀχελφού· ἰδίᾳ γινώσκει καὶ περιγράφει ὁ Ὀμ. τὸν περσικὸν λέοντα μετὰ τῆς μεγάλης χαίτης.—668 *Μηριόνης* θεράπων καὶ ἠνίοχος τοῦ Ἰδομενέως, μαχόμενος ἤδη πεζός.—682 *ἐπ' ἀριστερά* διὰ τὸν βλέποντα πρὸς τὰς ναῦς καὶ ἔχοντα κατὰ νότου τὴν πόλιν· ὄθεν ἀποπτικὸν σημεῖον εἶναι τὸ Ἴλιον· αἱ νῆες τοῦ Ἄχ. κατεῖχον τὸ ἀριστερὸν κέρας, ὄθεν καὶ ὁ Π. θὰ ἔπεσεν ἐν τῷ ἀριστερῷ τοῦ ἑλλήν.

στρατοῦ, ἐν ᾧ ὁ Ἄντ. ἐμάχετο ἐν τῷ δεξιῷ· διὸ ἔβλεπε μὲν τὴν φυγὴν τῶν Ἀχ., ἀλλ' ἠγγόνει τὸν θάνατον τοῦ Π.—698 βῆ θέειν δὲν χρησιμοποιεῖ τὸ ἄρμα, διότι ἡ ταχύτης αὐτοῦ ἦτο πολυθρόλητος ἐν τῷ ἔπει· τὰ ὄπλα παραδίδει, ἵνα κινήται ταχύτερον.—699 ἔστρεφεν ἤλαυνεν ὅτε μὲν πρόσω, ὅτε δὲ ὀπίσω, ὀπισθεν τῶν γραμμῶν τῶν μαχομένων, κατὰ τὴν ἐν τῇ μάχῃ θέσιν τοῦ Ἄντ., ἔτοιμος νὰ παραλάβῃ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἄρμα.

707-14 εἶθα εὐθύς, ἵμεναι ὅτι θὰ ἔλθῃ (ὁ Ἀχ.).—715-21 κατ' αἶσαν ὀρθῶς, ἀλλὰ ἐμπρὸς λοιπόν, ὑποδύομαι κύπτω, ἡ μτχ. χρον. εἰς τὸ ἀείραντες λαβόντες ἐπὶ τῶν ὤμων, ἐκ πόνου ἕξω τοῦ πεδίου τῆς μάχης, ὀπισθεν ὤμων, καλύπτοντες τὰ νῶτα ὤμων, τὸ πάρος περ καὶ πρότερον ἐν τούτοις ὑφιστάμεθα τὴν σφοδρὰν ἐπίθεσιν, τὴν μάχην ἐν τῇ δεύτητι αὐτῆς.—722-3, 736-41 ἀγκάζομαι λαμβάνω εἰς τὰς ἀγκάλας, μάλα μεγάλως εἰς τὸ ὕψι, ἐπὶ σφίβ 736 ὀπισθεν αὐτῶν εἶχε λάβει ἔντασιν, εἶχεν ἀναρριπισθῆ, ὄρμενον μ. ἄορ. τοῦ ὄρυσθαι, ἐκραγέν, μινύθω Π 392 ἀφανίζομαι, μεταβάλλομαι εἰς τέφραν, ἐν σέλαι' μεγάλῳ ἐν μέσῳ τῶν οὐρανομήκων φλογῶν, ἐπιβρέμει τὸ ἀναρριπίζει αὐτὸ μετὰ πατάγου, μὲν 740 ἡ ἀντίθ. 742 οἱ δέ, ἀξηχῆς Ο 658, ὄρμαγδός 424, τοῖς Μενελάῳ καὶ Μηριόνη.—742-6 ἀμφιβαλόντες (περιβληθέντες) καταβαλόντες, παιπαλόεις ἀνώμαλος, ἀπόκρημνος, δόρυ ξύλον (δόρυειος ἵππος), νήιος ναυπηγήσιμος, ὡς οἱ γ' ἐμμεμαῶτε μετὰ τῆς αὐτῆς ἐντάσεως τῶν δυνάμεων.—746-53 ἰσχάνω (ἰσχω) ἀναχαιτίζω, πρῶν Π 299, τετυχηκῶς εὐρεθείς, ἐκτεινόμενος, διαπρῦσιον ἐπὶ πολλὴν ἔκτασιν, πεδίοιο ἐν τῇ π., ἀλεγεινὰ ὀλέθρια, καταστρεπτικά, ἄφαρ εὐθύς, τίθησι κατευθύνει (ἐκτρέπει) τὸ ῥεῦμα αὐτῶν εἰς τὴν πεδιάδα, πλάζω (πλήττω) ἀπωθῶ, μιν πρῶνα, σθένει ῥέοντες παρὰ τὸ ὀρητικόν των ῥεῦμα, μάχην Τρ. τοὺς μαχομένους Τρ.—753-61 Ἀγχισιάδης (*Αγχίσις-ου), τῶν Ἀχαιῶν, ὅπερ μεταβληθείσης τῆς συντάξεως ἐπαναλαμβάνεται διὰ τοῦ κοῦροι Ἀχ. 758, ψὰρ ἄ. ψαρώνι, κολοῖδς ἄ. καλοιακούδα, κεκλήγοντες κράζοντες, κρώζοντες, κατὰ σύνεσιν πρὸς τὸ νέφος, οὔλον (οὔλος, εἶλω) πυκνά, ζωηρά, προῖδωσι μακρόθεν, ἐμπρὸς των ἴδωσι, κίρκος ἄ. κίρκινέξι, εἶδος ἰέρακος, χάρμη (χαίρω) ὁ πολεμ. ἐνθουσιασμός, ἡ φράσις: πανικόβλητοι, ὑπ' Αἰνεία ὑπὸ τὴν πίεσιν τοῦ, περὶ ἀμφὶ δόλογυρα, ἐρωῆ Π 302.

700-61. 705 Θρασυμήδης ἀδελφὸς τοῦ Ἄντιλόχου.—711 γυμνὸς διότι τὴν πανοπλίαν εἶχε δώσει εἰς τὸν Π.—719 νῶι οἱ δύο Αἴαντες, ὁ Τελαμώνιος καὶ ὁ Οὐλέως, ὁ Λοκρός. Καὶ ὁ

Μ. Ἀλέξανδρος ἐν τῇ ἐπὶ τοὺς Πέρσας στρατεία ἰδὼν τινα ὁμώνυμον διαπρόεποντα ἐν τῇ μάχῃ εἶπεν ὅτι ὁ ὁμώνυμος εὐρέθη ἴσος τῆς ὁμωνυμίας.—750 ἄφαρ εὐθύς μόλις πλησιάσωσιν οἱ ποταμοί.—754 Δινείας υἱὸς τοῦ Ἀγχίσου καὶ τῆς Ἀφροδίτης, ἡγεμῶν τῶν Δαρδανίων, συγγενῆς τοῦ Πριάμου, ὁ ἀνδρείοτατος τῶν Τρ. μετὰ τὸν Ἔκ.

ΙΛΙΑΔΟΣ Σ.

1-14 δέμας οὐ. (σῶμα) + γεν. δίκην, πόδας ταχύς εἰς τὸ Ἀντίλοχος, ὀρθόκραιρα (κραῖρα θ. κεφαλή ἀνθρώπου ἢ κέρας ζῴου) ὀρθοκέφαλον ἢ ὀρθοκέρατον πλοῖον (διὰ τὰ δίκην κεράτων ἐκατέρωθεν τοῦ πλοίου ἀνωρθωμένα ἄκρα), φρονέοντα διαισθανόμενον, δχθήσας Π 48, ἀνυξόμενοι. . . φεύγοντες περιτρομοὶ διὰ τῆς πεδιάδος, νηυσὶν ἐπι πρὸς τὰ πλοῖα, κήδεα θλίψεις, πικρία, διαφράζω ἀνακοινῶ ῥητῶς, σχέτλιος ὁ παραβόλος, ὁ ὑψοκίνδυνος, ἴφι μάχεσθαι νὰ δεχθῆ κοῖσιμον ἀγῶνα.—15-21 ἦος ἕως, ὀρμαίνω ἀνακνυκῶ, διαλογίζομαι, ἀγανὸς Π 103 εὐγενῆς (παρ' Ἰωσιν οἱ εὐγενεῖς καὶ Γελέοντες), δαῖφρων Π 727 ἢ ἐμπειροπόλεμος, λυγρὸς P 686, ἀγγελίης περὶ πράγματος, τὸ ὅποιον εἶθε.—22-7 ἄχεος νεφέλη. . . μαῦρον πένθους νέφος ἐπεχύθη εἰς τὴν ψυχὴν του, κόνις τέφρα, αἰθαλόεις (αἰθάλη καπνία) μαῦρος, αἰσχύνω ἀσχημίζω, παραιμορφῶνω, νεκτάρεος εὐώδης, θεῖος, δαῖζω τίλλω, μαδῶ.—28-31 δμωὴ (δάμνημι) ἢ (δοριάλωτος) δούλη, ληίζομαι αἰχμαλωτίζω, ἀκήχεμαι κ. ἀκάχημαι, ἐνεστ. ἄχνημαι κ. ἀκαχίζομαι (ἄχ, ἄχος) στενάζω, θύραζε ἔξω, λείβω (σπένδω) χύνω, ἔστεινε κ. κ. ἀπὸ τὴν εὐγενῆ καρδίαν του ἐξέβαλλε βαθεῖς, ὑποκόφους στεναγμούς, ἀποτμήγω ἀποτέμνω, σίδηρος σιδηροῦν ἐγχειρίδιον.

1-34. 2 Ἀντίλοχος P 653.—3 προπάροιθε νεῶν ἐν τῇ αὐλῇ πρὸ τῆς κυρίας σκηνῆς παρὰ τὸν βωμὸν τοῦ Ἐρκειῦ Διός, 23, 25, 29.—6 αὐτε ὡς καὶ πρὸ τῆς ἀποστολῆς τοῦ Π.—10 Μ. τὸν ἄριστον ὁ Π. ἦτο Λοκρὸς ἐξ Ὀποῦντος, ὁπόθεν διὰ φόνον κατέφυγεν εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Πηλέως, ὅπου ἀνετράφη ὡς φίλος καὶ θεράπων τοῦ Ἀχ. ὡς στρατεύσας μετὰ τῶν Μυρμιδόνων καὶ ἡγούμενος αὐτῶν ἐν τῇ ἀποστολῇ καλεῖται Μυρμιδών.—13 ἐκέλευον ἐν Π 87 κέ., ἀλλὰ δὲν ἐμνημόνευσεν ἐκεῖ ὄνομαστί τὸν Ἐ.—23 αἰθαλόεσσαν ἢ τέφρα προήρχετο ἐκ τῶν ἐν τῇ αὐλῇ προσφερομένων θυμάτων εἰς τὸν Ἐρκειὸν Δία καὶ περὶ τῶν Φαρισαίων μανθάνομεν ἐκ τοῦ Εὐαγγελίου ὅτι πρὸς ἐκδήλωσιν πένθους ἐπέτασσαν

κατὰ τῆς κεφαλῆς τέφραν· τὸ εἶδος τοῦτο τοῦ πενθεῖν ἦτο καθ' ὅλου ἀνατολικόν.—**25 νεκτάρεις** ὁ χιτῶν ὡς δῶρον τῆς μητρὸς, θείας καλλονῆς.—**28 ληίσσατο** ὁ Ἄχ. εἶχε κυριεύσει 23 περιοικίδας τῆς Τροίας πόλεις.—**29 ἐκ δὲ ἔδραμον** ἐκ τῆς σκηνῆς, ὅπουθεν θι ἤκουσαν τὴν ἀγγελίαν τοῦ Ἄντ. ἢ τὸν θόρυβον τοῦ κύλιουμένου Ἄχ.—**34 σιδήρω** ἢ χοῆσις αὐτοῦ εἶχεν εἰσαχθῆ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τοῦ 1100 περίπου π. Χ., κατεσκευάζοντο δ' ἐξ αὐτοῦ κατ' ἀρχὰς μικρὰ κοσμήματα καὶ εἶτα οἰκιακὰ σκεύη, σκέπερα, πελέκει, μάχιαι, ὕννια ἀρότρων κλπ.—**Διὰ τί ὁ Ὅμ. ἐμβάλλει τὰ τῆς διαισθήσεως τοῦ Ἄχ.;** πόθεν προκαλεῖται αὕτη; **διὰ τί ὁ Ἄχ. μνημονεύει τοῦ ὀνόματος τοῦ φίλου ἐν τέλει τοῦ μονολόγου;** **διὰ τί ὁ λόγος τοῦ Ἄντ. βραχύτατος;** **διὰ τί τὸ ἄλλος τοῦ Ἄχ. ἄφωνον;** εἰς πόσας βαθμίδας ἐξελίσσεται;

35-8, 50-3 κώκυσεν ἤρχισε νὰ θρηγῆ γοερῶς, ἔβαλε γοερὸν θρηγνον, **ἀμφαγέ(ι)ρομαι** συγκεντροῦμαι περὶ τινα, **καὶ 50 ἀνήκει** εἰς τὴν ὅλην ἔννοιαν, ὡς συνέπειαν τοῦ **ἀμφαγέροντο**: καὶ φυσικὰ (ὄντως), **πλητο** ἀόρ. **πίμπλασθαι, ἀργύφεις-φος** (ἀργός λευκός-φάος) λευκός, μαρμαίρων, ἐν εἰς τὸ **εἶδετε** εἰδῆτε.—**54-62 ὦ μοι ἐγὼ δ. ἄχ ἢ δόλια!** ἄχ ἀτυχῆς μήτηρ ἀρίστου, ἀλλὰ δυσμοίρου ἤρωος!, **ἀνέδραμεν** ἀνεβλάστησεν, ἐξεπετάχθη, **ἔρνος** οὐ. βλαστός, **γοννός** ἄ. ὑψωμα, λόφος, **ἄλωῃ** (ἀλώνιον) ἀργός: ἐν λοφώδει ἀργῶ, **ἐπιπροέηκα ν.** τὸν ἀπέστειλα ἐκεῖ κάτω ἐπὶ τῶν πλοίων, **Ἴλιον εἶσω** μέχρι τοῦ Ἴλίου, **ὁ δ'** διακόπτει τὴν κανονικὴν ἐξέλιξιν τῆς ἀποδόσεως· ἐντεῦθεν καὶ ἡ προσθήκη: **τὸν μὲν ἐγὼ...** ἀντὶ: **υἱόν,** ὅς τραφεῖς ὑπ' ἐμοῦ... **ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος,** ἐπιπροέηκα, **ἀχρνται** κατατῆχεται, ἡ ζωὴ του εἶναι ἀτελεύτητον μαρτύριον, **λοῦσα** καὶ ἂν μεταβῶ ἐκεῖ, ***χραισμέω** II 837.—**63-4 εἶμι** ἔνεστ., ἀπὸ **πτολέμοιο** μακρὰν τοῦ.

35-64. 36 παρὰ πατρὶ II 222 ἐδρεύοντι ἐν τῷ Αἰγαίῳ μεταξὺ Ἴμβρου καὶ Σαμοθράκης.—**38 Νηρηίδες** ἀδελφαὶ τῆς Θέτιδος 50 τὸν ἀριθμὸν.—**50 σπέος** τοιαῦτα σπήλαια, ὧν βροῖθουσι αἱ ἔλλην. ἀκταί, ἐθεωροῦντο ὡς μυστηριώδους κατοικία Νυμφῶν—**57 γοννῶ ἄλωῆς** δένδρα φυτευόμενα ἐπὶ ὑψωμάτων τυγχάνουν ἐπιμελεστάτης θεραπείας, ποτίσματος κλπ., διότι ἄλλως δὲν δύναται νὰ εὐδοκίμησωσιν.—**60 δόμον** II. ὅπου θὰ ἐπέστρεφε μετὰ τὸν πόλεμον ἢ μήτηρ, ἐὰν ἐπέστρεφε ζῶν ὁ υἱός.—**Διὰ τί ὁ Ἄχ. συνερχόμενος δὲν ἐρωτᾷ τὸν Ἄντ., ἀλλ' ὁ Ὅμ. ἀπάγει ἡμᾶς εἰς τὴν Θ.;** τίς ἡ κυρία λέξις, περὶ ἣν πλέκεται ὅλος ὁ λόγος τῆς Θ.; τίς ἡ κυρία ἰδέα ἡ κρατοῦσα ἐν αὐτῷ;

66-6 σφίσι χαριστ., ῥήγγυτο ἐσχίζετο, ἐρίβωλος εὐφορος, ἐπι-
 σχερῶ (ἐξεΐης) ἢ μία κατόπιν τῆς ἄλλης, ἔρυντο εἶχον ἀνεγκυσθῆ,
 θαμὺς P 661 πυκνός.—70-7 ἐξαύδα ἐκμυστηρεύθητι, εἰπέ τὸ
 μυστικὸν τοῦ πόνου σου, τὰ μὲν δὴ διασαφ. ἐν 76-7: καὶ ὅμως
 πράγματι ἔχουσι τελεσθῆ πρὸς χάριν σου, ὡς ἄρα δὴ ὅπως δὰ ἀκρι-
 βῶς ἤχησο, ἀλήμεναι ἀλῆναι, εἴλω, νὰ συσσωρευθῶσι, νὰ στιβα-
 χθῶσι, σεῖ ἔπιδευομένους (δέομαι) αἰσθανόμενοι τὴν ἀπουσίαν σου,
 ἀεκήλιος (ἀστ.)-ἐκηλος ἤσυχος) (ὁ μὴ ἐπιτρέπων ἡσυχίαν) δυσάρε-
 στος.—78-85 ἄρ ναί, ἦδος οὐ. ἠδονή, εὐχαρίστησις, περὶ πάν-
 των ὑπὲρ πάντας, δηῶω O 708, ἔμβαλον σὲ ἐξεβίασαν νὰ πέσης ἐπὶ
 τῆς κλίνης, διὰ τῆς βίας σὲ ἔρριψαν.—86-93 αὐθι αὐτόθι, ἄλιος
 (ἄλις) θαλάσσιος, νῦν δὲ (ἄλλως ἔδοξε τοῖς θεοῖς) ἔγινες σύζυγος
 θνητοῦ, καὶ σοὶ ὅπως καὶ εἰς ἐμέ, μυρῖον ἀτελεύτητον, παιδὸς
 ἀντικ. ἢ αἰτ., ἀνωγεν ἐπιτρέπει, μετέμμεναι νὰ ὑπάρχω μεταξὺ
 τῶν ἀνθρώπων εἰς τὸν κόσμον, πρῶτος πρὸ παντὸς ἄλλου, ἔλωρ
 P 667, ἔλωρα τὰ ἀντίποινα διὰ τὸν φόνον καὶ τὴν σκύλευσιν.—
 94-6 ὠκύμορος ταχυθάνατος, βραχύβιος, οἶ'.. ὅπως ὀμιλεῖς, μὲ
 αὐτὰ, τὰ ὁποῖα λέγεις.—97-100 ἐπεὶ οὐκ ἄρ'.. ἀφ' οὗ δὲν ἐπέ-
 πρωτο, ὡς βλέπω ἤδη, ὁ μὲν διασαφ. ἀσυνδ., δευτεο ἐχρειάσθη,
 ἔστεροήθη, εἶχε τὴν ἀνάγκην τῶν βραχιόνων μου, ἀλκτῆρ (ἀλέξω)
 ὁ ἀποσοβῶν, ἀρῆ (τὸ ἀποτελεσμα τῆς κατάρας) ἢ συμφορά: ἵνα
 ἀποσοβῆσῶ τὴν συμφορὰν.—101-16, 126 φάος σωτηρία, ἤμαι
 κἀθημαί ἀργός, ἀχθος βάρος, φόρτωμα, ἐτώσιος (ἐτὸς μάτην) μά-
 ταιος, ἀνωφελής, ἐὼν ἐνδ., ἐν πολέμῳ περιορίζει τὸ τοῖος ἢ συν-
 ἔγεια τοῦ νῦν δὲ (101) ἐν 114, διακοπεῖσα ἐκ τῶν αἰτιολ. προτ.
 ἐπέι... 101..., αἵτινες ὑπομνησκουσαι τὰς ἐκ τῆς ἀπουσίας αὐτοῦ
 βαρείας ἀπωλείας τῶν Ἀχ. προκαλοῦσι τὰ ἐν 104.. καὶ τὴν κατὰ-
 ραν 107..., ἐκ τε θ. ἐκ τ' ἀ. ἐκ τοῦ κόσμου, ἐφῆγκε γνωμ. ἐξερε-
 θίζει, ἐξωθεῖ, πολύφρονά περ καὶ αὐτὸν τὸν πολὺ φρόνιμον, χα-
 λεπῆναι νὰ γίνηται θυμώδης, ὀξύθυμος, ὅς τε.. ὅς τε τὸ α'. δια-
 σαφ. ὑπὸ τοῦ β.: ἀέξεται ὀγκοῦται, φουσκώνει, λαμβάνει διαστά-
 σεις, καταλειβομένοιο τὸ ὁποῖον καταβαίνει (κατολισθαίνει) ἐν τῷ
 λαίμῳ, ὡς νῦν ὅπως τώρα, ἐφαρμογὴ τοῦ γενικοῦ ἐπὶ τὴν προκει-
 μένην περίπτωσιν, τὰ μὲν.. Π 60, ἀχνύμενοι περ ὅσονδήποτε ἀλ-
 γεινὸν καὶ ἂν εἶναι τοῦτο δι' ἐμέ, ἀνάγκη κατ' ἀνάγκην πνίγοντες
 τὸ πάθος (διότι ἀνάγκη νὰ ἐκδικήσω τὸν Π.), κίχάνω κ. *κίχημι
 συναντῶ, τελέσαι (κῆρα) νὰ ἐπαγάγη, ἔρυκε δοκίμαζε, προσπάθει
 νὰ μὲ κρατήσης, φιλέουσά περ ὅσονδήποτε καὶ ἂν τὸ θέλῃς.—127
 -37 ἀργυρόπεξα Π 222, ἐτήτυμος (ἀναδιπλ. ἔτυμος βέβαιος, εἰμί)

ἀληθής, κακὸν ἀγεννές, ταπεινόν, οὐ κακὸν σὲ τιμᾷ, μετὰ Γ. ἔχονται εὐρίσκονται εἰς τὰς χεῖρας τῶν Γ., ἀγάλλομαι κ. ἐπαγλατίζομαι καμαρώνω, δηρὸν (δὴν, diu) ἐπὶ πολὺ, μῶλος ἄ. πόνος, νίσσομαι (νέομαι) ἐπανέρομαι.—138-44 πάλιν τράπετο ἀπεχώρησεν, ἀπεμακρύνθη, ὀψόμεναί τε καὶ ἀγορεύσατε, κλυτοτέχνης ἔξακουστὸς τεχνίτης, *παμφανᾶω (παμφαίνω, φαν-φαν) ἀπαστοράτω.

63-147. 67 ῥήγνυτο τιμῆς ἔνεκα διανοῖγον ὁδὸν εἰς τὰς θαλασσίας κυρίας του.—74-7 Α 408-10.—75 εὐχεο σὺδαμοῦ μνημονεύεται εὐχὴ τοῦ Ἄχ. εὐθὺ πρὸς τὸν Δία γενομένη, Π 236.—84 δῶρα γαμήλια Π 143.—85 ἔμβalon ὁ Ζεὺς γινώσκων ἐκ χρησμοῦ ὅτι, ἐὰν ἡ Θ. ἐνυμφεύετο θεόν, τὸ ἐκ τοῦ γάμου τέκνον θὰ καθήρει τῆς ἀρχῆς τὸν Ὀλύμπιον, ἠνάγκασεν αὐτὴν νὰ νυμφευθῆ ἠθητόν.—92 πρῶτος διότι, ἐὰν ἐπανεῖλη εἰς τὸν ἀγῶνα, πολλοὶ θὰ πέσωσιν ὑπὸ τὰς χεῖράς του.—101 οὐ νέομαι γε ὁ Ἄχ. γινώσκει ὅτι ἔχει διχθαδίας κῆρας I 410..., P 407—127 ἀργυρόπεξα αἱ ἡρωίδες ἐνησμένιζον νὰ ἔχωσι μακρὸν ὄπισθεν τὸν πέπλον (τανύπεπλοι, ἑλκεσίπεπλοι), ἔμπροσθεν δὲ βραχύν, ὥστε νὰ φαίνονται οἱ λευκοὶ αὐτῶν πόδες, ἀφ' οὗ ἄλλως τὰ σανδάλια, τὰ ὁποῖα ἐφόρουν ἔξω τῆς οἰκίας, ἦσαν ἀπλῶς πέδιλα συγκρατούμενα ἐπὶ τῶν ποδῶν δι' ἱμάντων.—141 γέρονθ' ἄλιον οὐδέποτε καλούμενον παρ' Ὀμ. Νηρέα· ἀπαντᾷ ὅμως ἡ λ. Νηρηίδες.—Διὰ τί ἡ Θ. ἐνταῦθα προσέρχεται πρὸς τὸν Ἄχ. μετὰ τῶν ἀδελφῶν, ἐν δὲ Α 357.. μόνη; διὰ τί ἐρωτᾷ περὶ πραγμάτων, τὰ ὁποῖα ὡς θεὰ γινώσκει; ποῖον συναίσθημα πρὸς τὸν Ἄχ.; διὰ τί ἀγαμνησκαται τὴν προσβολὴν τοῦ Ἄχ.; διὰ τί ἀποτόμως διακόπτει τὸν λόγον διὰ τοῦ ἀλλὰ 112; ἡ Θ. ὑπισχνουμένη νὰ κομίση ὅπλα καὶ ἀναγνωρίζουσα τὰς ἠθικὰς ὑποχρεώσεις τοῦ υἱοῦ πῶς παρίσταται; διὰ τί ὁ Ὀμ. ἐποίησε τὸν Ἄχ. παρέχοντα τὰ ἴδια ὅπλα εἰς τὸν Π.; τί ὀφελεῖ ἤδη ἡ ἀπώλεια τῶν ὅπλων;

148-50 θεσπεσίῳ ἀλαλητῶ μετ' ἀπεριγράπτου κραυγῶν.—151-68 Πάτροκλόν περ τὸν Π., περὶ τοῦ ὁποῖου ἴσα ἴσα ἐπρόκειτο, λαὸς οἱ πεζοί, εἴκελος (ἔοικα) ὁμοιος, ὁμοκλα(έ)ω O 658, ἐπιειμένιοι (ἐπιέννυμαι) περιβεβλημένοι, ὀπλισμένοι μετὰ τὴν ὀρητικὴν τῶν ἀνδρείων, ἀποστρυφελίζω Π 703, ἔμπεδον ἐπιμόνως, ἀδιακόπως, μόθος ἄ. ἀγών, δίομαι κ. δεδίσκομαι Π 246, ἄγραυλος ἀγροδίαιτος, αἰθῶν ἀκάθεκτος ἢ πυρρόθριξ ἢ ἔχων φλογώδεις ὀφθαλμούς, σῶμα πτώμα (ζῆφου, φονευθέντος ὑπὸ λέοντος· παρ' Ὀμ. ἡ λ. πάντοτε πτώμα), κορυστής ἔνοπλος πολεμιστής, ἄρνυμαι Π 88, ἄσπετος Π 157, ποδήγεμος ταχεῖα ὡς ἄνεμος, θωρήσσε-

σθαι ἵνα μεταβῆ εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης, **πρὸ ἦκε** ἔστειλεν ἐκεῖ πέρα· ἢ ὑπόθ. τῆς ἀποδ. 151-2 ἐν 166, διότι ἡ παρεμβληθεῖσα πρὸς διασάφεισιν προσθήκη 153.. προκαλεῖ τὴν διεξοδικὴν περιγραφὴν τοῦ ἀπὸ τοῦ Ἔ. κινδύνου, τοῦ ἀπειλήσαντος τὸ πτόμα τοῦ Π., μεθ' ἦν ἐπαναλαμβάνεται καταφατικῶς 166 ἢ ἐν 151 διατυπωθεῖσα ἔννοια.—**169-80 ἔκπλαγλος** (ἐκπλήσσω, ἔκπλαγλος) τρομερός, **φύλοπις** Π 208, **ἔστηκε** ἔχει συγκροτηθῆ (παρ' ἡμῖν: στήνω πόλεμον..), **οἱ μὲν** ἀμυνόμενοι, **οἱ δὲ** ἐπιθύουσιν (*ἰθύω*, ἀντὶ μτχ.) ὀρμῶσι κατ' εὐθειᾶν ἐμπρός, **ἠνεμόεις** ἀνεμόδαρτος, ὑψηλός, **μέμονα** κ. **μέμαα** ζωηρῶς ἐπιθυμῶ, **δειρῆ** λαίμωσ (πρβλ. *περιδέραιον*), **ἄνα** προῦθ. ἐπιροηματικῶς, ἐπάνω! ἐγέρθητι!, **σέβας** ἐντροπή, φόβος (ἐπὶ τῇ σκέψει μήπως.), **μέλληθηρα** (*μέλλω* ἄδω χορευῶν, *μέλληθηρα* τὰ χοροπηθήματα τῶν κυνῶν παιζόντων μετὰ τῆς λείας) παίγιον, **λόβη** (ἔσσεται) αἰσχος.—**181-6 ποδάρκης** Π 5, **κυδρός** (κῦδος) ἔντιμος, **ὕψιζυγος** (ὁ ἔχων ὑψηλὰ τὸ ζυγόν, κάθισμα) ὑψίθρονος, **ἀμφινέμομαι** κατοικῶ γύρω, **ἀγάννιφος** κ. **νιφόεις** χιονοσκεπής.—**187-95 στεῦτο** (εἶχε στάσιν) ὑπισχνεῖτο, ἔλλιπ. ὅ., **ἔντεα** τεύχεα, **τεὸ** τοῦ, τινός, **ἄλλου** ἔλεξ. πρὸς τὸ **τέο** τοῦ, οὗ, ἀντὶ **ἄλλον** τινά, **ἔλλομαι** νομίζω, παρενθετ., **ὀμιλεῖ** γυριζῶν μάχεται, **περὶ** Π. ὑπερ.—**196-201 ὄ τοι** ὅτι τοι (σοί), **αὐτως** (αιολ. ἐκ τῆς αὐτός) οὕτως ὅπως εἶσαι, **201** ἀνακούφισις δὲ ἀπὸ τοῦ πολέμου ὅσονδῆποτε βραχεῖα καὶ ἂν εἶναι πάντοτε εἶναι ἀνακούφισις.—**201-14 αἰγίς** (ἀίσσω) ἡ ἀσπίς τοῦ Διός, ἣτις τινασσομένη τρέπει τὸν ἀντίπαλον εἰς φυγὴν, **δαίω** καίω (*δάς*, *δαλός*), **καπνός** τῶν πυρσῶν 211, **ἀμφιμάχομαι** πολιορκῶ, προσβάλλω, **οἱ δὲ** οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως τῆς νήσου, **κρίνονται**... διεκδικοῦσι τὴν νίκην (ἀντιμετροῦνται) ἐν φρικτῇ μάχῃ, **πυρσοὶ** κ. **φρυκτοὶ** πυρὰι τηλεγραφικαί, **ἐπήτριμοι** (ἐπι-ἦτριον στήμων) ἐπάλληλοι, **ἀγῆ** ἡ φωταύγεια, **ὕψοσε** γίγνεται **ἀίσσουσα**, **περικτίονες** (*κτι-*, *κτιζω*) περιόικοι, **σέλας** ἡ λάμψις.—**215-21 ὀπιζομαι** (ὅπως ἐπίβλεψις τῶν θεῶν) σέβομαι, **ἐφετμή** (ἐφήμη) παραγγελία, **ἀπάτερθε** χωριστὰ καθ' ἑαυτήν, **ᾤρσεν** Ἀχιλλεύς, **κυδοιμός** ἄ. θόρυβος, ταραχῆ, σύγχυσις, **φωνή** (ὑποκ.) γίγνεται **ἀριζήλη** (δηλός) πασιδηλός, ἠχηρά, **περιπέλομαι** περικυκλῶ, **δηίων ὕπο** ἔξ αἰτίας τοῦ ὅτι περιεκύκλωσαν, **θυμορραίστης** Π 414 θανάσιμος, σπείρων τὸν θάνατον.—**221-31 αἴω** ἀκούω, **δψ** θ. (vox) φωνή, **χάλκεον** κρατερὰν, βροντώδη, **ὀρίνω** ἐγείρω, συγκινῶ: πάντες ἠσθάνθησαν ἰσχυρὸν καρδιοκτύπημα, **τροπάω** θαμ. γυριζῶ ὀπίσω, **ὄσσομαι**, μέλ. **ὄφομαι**, προβλέπω, προαισθάνομαι, **ἐκπλήγγεν** (φρένας) τὰ ἔχασαν, **δεινὸν** κτγρ., **γλαυκῶπις** (γλαύσσω

-ὄψ) ἢ ἔχουσα ἀστρατηβόλους ὀφθαλμούς, *κυκῶ* συνταράσσω, *κλειτός* (*κλειώ*, *κλείζω*) ἔνδοξος, *ὄλοντο*... ὑπὸ τῶν ἰδίων τῶν ἀρμάτων κατεπλακώθησαν καὶ διὰ τῶν ἰδίων τῶν δοράτων διετροπήθησαν.—**131-8** *ἀσπασίως* μετὰ χαρᾶς, μετ' ἀνακουφίσεως, *ὑπέκ βελῶν* ἐκ τοῦ ἀγῶνος, *λέχεα* φέρετρον, *μύρομαι* P 438, *δεδαίγμενον* τροπ. εἰς τὸ *κείμενον*.—**239-42** *βοῶπις* ἡ μεγάλῳφθαλμος, *ὁμοίως* καταστρεπτικός.

148-64. 155 Κατὰ τὰ ἐν P 722 ὁ νεκρὸς ἐφέρετο ὑπὸ τοῦ Μηριόνου καὶ Μενελάου πολὺ ὑψηλὰ ἐν ταῖς ἀγκάλαις αὐτῶν, ὀπισθεν δὲ αὐτῶν 746.. οἱ δύο Αἴαντες ἀνεχαιτίζον τοὺς ἐπιτιθεμένους Τρ. Ἄλλ' ἐκ τῆς προκειμένης περιγραφῆς φαίνεται ὅτι τὸ πτώμα κεῖται κατὰ γῆς, οἱ δὲ Αἴαντες δὲν εἶναι ὀπισθεν αὐτοῦ. πρβλ. καὶ 156, 165, 176' πῶς τὰ πράγματα μετεβλήθησαν δὲν ἐμνημόνευσεν ὁ Ὅμ., ἐκτὸς ἐὰν δεχθῶμεν ὅτι οἱ πόδες τοῦ ἀποκομιζομένου πτώματος ἐσύροντο κατὰ γῆς (πρβλ. *κίχον* 153) καὶ ἐκ τούτων ἠδυνήθη κατὰ τινα τρόπον ὁ Ἔ. νὰ σύρῃ τὸ πτώμα πρὸς ἑαυτόν.—**165-201. 166** Ἴρις ἄγγελος τῶν θεῶν, προσερχομένη ἐνταῦθα ἀμεταμόρφωτος καὶ ὄρατή, ἀναγνωριζομένη εὐθὺς ὑπὸ τοῦ Ἀχ., χωρὶς οὗτος νὰ ἐκδηλώσῃ ἐκπληξιν διὰ τὴν ἐμφάνισιν αὐτῆς. Οἱ θεοὶ ἐμφανίζονται εἰς ὄσους θέλουσι διττῶς ἢ α') περιβαλλόμενοι ἄλλοτριαν μορφήν, ἵνα μὴ ἀναγνωρισθῶσιν, ἢ β') ἐμφανιζόμενοι ἐν ὑπερανθρώπῳ μορφῇ εἰς μόνους ἐκείνους, οὓς ἀγαπῶσι.—**168** *κρύβδα* Διὸς διότι οὗτος εὐνοῶν τοὺς Τρ. θὰ ἐπεθύμει ἴσως τὸ πτώμα νὰ περιέλθῃ εἰς αὐτούς.—**177** *σκολόπεσσι* θὰ ἦσαν ἐμπεπηγμένοι ἐπὶ τῶν τειχῶν τῆς Τροίας, ὡς εἶχον καὶ τὰ τεῖχη τῶν Φαιάκων. Οὕτω καὶ οἱ Φιλισταῖοι τὸ πτώμα τοῦ Σαοῦλ, ἀποκόψαντες τὴν κεφαλὴν, ἐνέπηξαν ἐπὶ τοῦ τείχους, καὶ ἐν Θεσσαλίᾳ μέχρι τοῦ 4. αἰῶνος π. Χ. τὰ πτώματα τῶν πολεμίων ἐσύροντο περὶ τοὺς τάφους τῶν πεσόντων.—**192** Κατὰ τὸν Ὅμ. ὁ Ἀχ. ἦτο γιγαντώδης τὸ σῶμα· ἀλλὰ τοῦτο δὲν συμβιβάζεται πρὸς τὸ ὅτι ἡ πανοπλία αὐτοῦ εὐαρμοστεῖ εἰς τὸν Π., διότι τότε θὰ ἠδύνατο νὰ περιβληθῇ τὴν πανοπλίαν τοῦ Π.—**117** *ἡμεῖς* ἐγὼ καὶ ἡ Ἥρα.—**202-38. 204** *αἰγίς* ταύτην φέρει καὶ ἡ Ἀθηνᾶ· φέρει χρυσοὺς κροσσούς, ἐμβάλλουσα διὰ τῆς τρομώδους αὐτῆς κινήσεως (*ἀίσσειν*) τρόμον εἰς τοὺς πολεμίους, προσωποπ. τοῦ θεελλώδους νέφους, οὗ τὰ κροσσωτὰ κράσπεδα πολλάκις χρυσίζουσιν ἐκ τῶν ἀκτίων τοῦ ἡλίου.—**205** *νέφος χρύσειον* ἀντὶ κόρυθος, φωτιστέφανον ἀκτινωτόν, οἷον φέρουσι περὶ τὴν κεφαλὴν οἱ ἄγιοι τῆς χριστιαν. ἐκκλησίας.—**208** *τηλόθεν* ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἀποπτικὸν ση-

μείον τοῦ παρατηρητοῦ.—210 ἄστεος ἐκ ἐκ τῶν τειχῶν καὶ πύργων.—211 ἐπήτριμοι οἱ ἀρχαῖοι μετέδιδον εἰδήσεις καὶ εἰς μεγίστας πολλάκις ἀποστάσεις διὰ τῶν πυρσῶν ἢ φρυκτῶν· ἐὰν ἡ ἀπόστασις μεταξὺ πομποῦ καὶ δέκτου ἦτο μικρά, ἠδύνατο ἐπὶ ὑψηλοῦ σημείου περιόπτου νάνάπτωνται πυραὶ συχναὶ (ἐπήτριμοι), δι' ὧν μετεδίδοτο αὐτῆ ἢ ἐκεῖνη ἢ εἰδήσις κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν πυρσῶν καὶ ἄλλα, ὅπως ἀκριβῶς ὁ Θ. Κολοκοτρώνης κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς ἐν Βαλτετσίῳ μάχης εἶχε διατάξει τοὺς ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τῆς Ἐπάνω Χρέλας ἐπὶ τοῦ Μαινάλου ἔξωθι τῆς Τριπόλεως τεταγμένους φρυκτωροὺς νάνάψωσι 3 πυρὰς ἐπαλλήλους (ἢ καπνοὺς), ἐὰν οἱ Τοῦρκοι τῆς Τριπόλεως ὑπὸ τὸν Μουσταφάμπτην ἐπήρχοντο κατὰ τοῦ στρατοπέδου τῶν Βερβαίνων, 2 πυρὰς, ἐὰν ἐπήρχοντο κατὰ τοῦ ἐν Βαλτετσίῳ, καὶ 1, ἐὰν κατὰ τοῦ ἐν Πιάνῃ. Ἐὰν ὅμως αἱ ἀποστάσεις ἦσαν μεγάλαι, τότε διωργανοῦντο καὶ διαίεσοι μεταξὺ πομποῦ καὶ δέκτου σταθμοί, ἐπαναλαμβάνοντες κατὰ διαδοχὴν διὰ πυρσῶν τὰ σημεῖα τοῦ πομποῦ, ἕως ἢ εἰδήσις ἔφθανεν εἰς τὸν δέκτην· οὕτως ὁ Ἀγαμέμνων διὰ πυρσῶν ἐπαλλήλων ἐπὶ τῆς Ἰδης, Λήμνου, Ἄθω, Εὐβοίας, Κιθαιρῶνος καὶ Ἀραχναίου ὄρους μετέδωκεν εἰς τὰς Μυκήνας τὴν ἀγγελίαν τῆς πτώσεως τοῦ Ἰλίου· διὰ τοιούτων φρυκτωριῶν, κατὰ διαδοχὴν πυρσευουσῶν, ἠδύνατο ὁ βασιλεὺς τῆς Περσίας νὰ λαμβάνῃ αὐθημερὸν γνῶσιν τῶν ἐν Μ. Ἀσίᾳ καινουργουμένων. Σιδώνιος δέ τις παρουσιασθεὶς εἰς τὸν Μ. Ἀλέξανδρον ὑπεσχέθη αὐτῷ νὰ ὑποβάλῃ σχέδιον, δι' οὗ ἐντὸς 5 ἡμερῶν ὁ βασιλεὺς θὰ εἶχεν εἰδήσεις ἀπὸ τοῦ ἄκρου τῶν Ἰνδιῶν μέχρι Μακεδονίας· τοιαῦτα πλήρη καὶ τέλεια τηλεγραφικὰ δίκτυα εἶχον καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, ὅτε εἶχον τὴν ἡγεμονίαν ἐν Ἑλλάδι, ἐγκαθιδρυσάντες καθ' ὄρισμένας διευθύνσεις φρυκτωρίας, ὧν τὴν ἐπιμέλειαν εἶχον οἱ φρυκτωροί· φρυκτώρια (πύργοι, ἐφ' ὧν ἔκαίοντο οἱ φρυκτοί), κυκλικὰ οἰκοδομήματα, ὀκδομημένα ἐφ' ὑψηλοῦ, εὐρέθησαν πολλαχού τῆς Ἑλλάδος, καὶ δὴ 38 ἐν Σίφῳ, ὧν πολλὰ προμυκηναϊκὰ καὶ μυκηναϊκὰ.—219 σάλπιγξ καλοῦσα ἐν τῇ πόλει τοὺς πολίτας πρὸς ἄμυναν, γνωστὴ ἐφ' Ὀμήρου, ἄγνωστος ἐν τοῖς μυκην. χρόνοις.—224 ὄσسونτο τὰ ζῦα διὰ τῶν ὀξεῶν αἰσθήσεων αὐτῶν ἀντιλαμβάνονται τὸ μυστηριῶδες, τὸ ἀσύνηδες, τὸ ὁποῖον οἱ ἄνθρωποι διὰ τῶν ἀμβλειῶν αὐτῶν αἰσθήσεων δὲν αἰσθάνονται· οὕτω καὶ παρ' ἡμῖν πιστεύεται ὅτι κύνες καὶ ἄλλα ζῦα αἰσθάνονται τὴν παρουσίαν φασμάτων ἀοράτων εἰς τὸν ἄνθρωπον, καὶ ὅτι κύνες καὶ ὄρνιθες ἀντιλαμβάνονται τὸν σεισμόν πρὸ τοῦ ἀνθρώπου ἢ χωρὶς οὗτος νάντιληφθῆ αὐτόν.—230 καὶ τότε ὡς καὶ ἄλ-

λοτε πρότερον πολλάκις ἐν συνωστισμῷ καὶ ταραχῇ.—231 Οὐδ' ἔνταῦθα μνημονεύονται οἱ ἥρωες οἱ ἀποκομίζοντες τὸ πτόμα τοῦ Π.—233 Ποῦ εὖρον τὸ φέρετρον οἱ Ἀχ., ἐὰν τοῦτο ἦτο ἀσπίς ἢ ἄλλο τι, ἢ μικρολογία δὲν ἐνδιαφέρει τὸν Ὀμ.—240 ἀέκοντα διὰ τὸ πρόωρον τῆς δύσεως· τὴν πρόωρον δύσιν ἐπάγεται ἡ Ἥρα, ἵνα μετὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ πτόματος δώση ὅλως τέρμα εἰς τὸν μακρὸν ἀγῶνα (ἀρχίσαντα ἀπὸ τοῦ Λ) καὶ ἀνακουφίσῃ τοὺς Ἀχ. Τὸ ἀντίθετον θαῦμα ἔκαμε παρατείνας τὴν ἡμέραν ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ.—Ἐν τῷ ἔσχατῳ κινδύνῳ τοῦ πτόματος τί χρησιμοποιεῖ ὁ Ὀμ.; διὰ τί στέλλεται ἡ Ἴρις καὶ οὐχὶ ἡ Ἀθηναῖα ὑπὸ τῆς Ἥρας ὡς συνήθως; πῶς συμβιβάζεται ἡ Ἴρις τὴν σύστασιν τῆς Θ. πρὸς τὴν τῆς Ἥρας; διὰ τί ἡ Ἀ. ἐπιρρωννύει τὴν φωνὴν τοῦ Ἀχ. καὶ καλύπτει διὰ τῆς αἰγίδος; διὰ τί ὁ Ἀχ. παρακολουθεῖ τὸ φέρετρον ἄφωνος;

243-8 ἵππους ἐκ τοῦ ὑφ' ἄρμασιν, ἠγγρόμην ἀφρ. τοῦ ἀγείρεσθαι, μέδομαι σκέπτομαι, φροντίζω, δόρπον δεῖπνον, ἀγορῆ Τρ. ἐσταότων ὀρθῶν (κτγρ.).—246-53 πεπνυμένος (πνέω) συνετός, πρόσσω τὰ παρελθόντα, ὀπίσσω (τὰ παρόντα καὶ) τὰ μέλλοντα, ὄρα π. κ. ὁ. ἦτο μυαλωμένος, προνοητικός (prudens-providens), ἴος-α-ον, ἰοῦ-ἦς-οῦ, ἰφ. . . , εἰς, ὁ αὐτός, ἐν φρονέων συνετὰ σκεπτόμενος, μετὰ τὴν ὀρθοφροσύνην του, ἀγοράομαι λαμβάνω τὸν λόγον.—254-65 ἀμφὶ καὶ τὰς δύο ἀπόψεις, τὰς ὑπὲρ καὶ κατὰ, ὅθεν ἀμφὶ μάλα μετὰ πολλῆς περισκέψεως, ῥηίτεροι πολεμιζέμεν ἦσαν εὐπολεμητότεροι, εὐκολώτερον ἦτο νὰ π., ἰαύω διανυκτερεύω, ἀμφιέλισσα ἀμφίκυρτος (κατὰ τὴν προῶραν κ. πρύμναν), οἴος . . . ὅπως εἶναι ἡ ψυχὴ ἐκείνου, ἐπειδὴ ἡ ψυχὴ ἐκείνου εἶναι, ὑπέρβιος καθ' ὑπερβολὴν βίαιος, παράφορος, δατέομαι μοιράζομαι, ἀμφοτέροι κτγρ. ἀμφοτέρωθεν, ἐν μέσῳ ἐν τῷ μεταίχμιῳ: μοιράζονται μεταξὺ των τὴν λύσσαν τοῦ Ἄρεως, ἐξ ἴσου μανιφδῶς ἐκατέρωθεν μάχονται.—266-72 ὦδε τόδε, τὰ ἐν 270-1, ἄμμες αἰολ. ἡμεῖς, 272 εἴθε νὰ μὴ μὲ ἀξιώσῃ ὁ θεὸς νὰ ἀκούσω τοιοῦτόν τι.—273-83 κηδόμενοι περ παρ' ὄλην τὴν λύλην ἡμῶν κατόπιν τῶν σημερινῶν ἐπιτυχιῶν, ἐξομεν. . . θὰ κρατήσωμεν τὰς (στρατιωτικὰς) δυνάμεις ἡμῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ (τῷ τόπῳ τῆς ἀγορᾶς) τῆς πόλεως, ἐξευγμέναι συνηρμοσμένοι (ὡς παρ' ἡμῖν ζεύγω) τὸ ἐν θυρόφυλλον πρὸς τὸ ἄλλο (διὰ τοῦ μοχλοῦ), πρῶι πρῶι, ὑπηόιοι (ἠῶς) κτγρ. κατὰ τὰ ἐξημερώματα, ἄλγιον συγκρ. ἀλγεινότερον, ἠλασκάζων (ἀλάομαι) ἀσκόπως περιπλανώμενος, ὑπὸ πτόλιν ὑπὸ τὰ τεῖχη τῆς, ἄω χορταίνω: κατὰ κόρον περιφέρῃ ἄνω καὶ κάτω, ἐριαύχην καμαρωτός, γαῦρος, ἀργὸς ταχύς.—284-96 ὑπόδρα (ὑποδέρομαι) μὲ βλοσυρὸν βλέμ-

μα, οὐ μὲν ἦ ἀντίθ. 297, *αὐτις ἰόντιας ὑποχωροῦντας, ἔελμαι, ἐάλην, εἴλω, κεκόρησθε κορέννοσθαι, μέροπες* (μέρ-ος, μοῖρα, μορς) θνητοί, *δόμων* ἐκ τοῦ *ἐξαπόλωλεν*, *Μηρονίη* Μαιονία, Λυδία, *πέρ-νημι* (περ-άω πι-πρά-σκω) φέρω πέραν πρὸς πόλῃσιν: ἔρχονται πρὸς πόλῃσιν, ἐξάγονται, *οδύσομαι* (odium) μισῶ, *ἀγκυλομήτης* πανοῦργος, *νήπιε* ἀντί ἀποδόσεως ὁ λέγων ἐν τῷ πάθει ἐπιτιμᾷ τὸν προσφωνούμενον· ἀνεμένομεν: οὐ φαίνεις τοιαῦτα νοήματα, *φαίνω* ἐκδηλῶ, ἐν *δήμῳ* ἐν ἀγορᾷ τοῦ δήμου.—297-304 *κατὰ* στρατὸν ἀνὰ τὸ στρατόπεδον, ἐν *τελέεσσι* κατὰ τάγματα (χωρὶς νὰ διαλύσῃτε τὰς τάξεις), *φυλακῇ* νυκτοφρουρά, *ἐργήρορθε* προκμ. προκτ. τοῦ *ἐγείρεσθαι* μετὰ καταλ.-θε, οὐχί -τε, ἀγρυπνεῖτε, *ἐκαστος* τῶν φυλάκων, *ἀνιάζω* ἀνιῶμαι, *ὑπερφιάλως* (ὑπερφύης) καθ' ὑπερβολήν, *κτεαρ-ατος* οὐ. κτῆμα, *καταδημοβορέω* (δημοβόρος ὁ τρώγων τὰ δημόσια) κατατρώγω τὰ δημόσια, ἐν κοινῷ: ὅστις αἰσθάνεται ἑαυτὸν καθ' ὑπερβολήν βεβαρημένον ἐκ τῶν κτημάτων του, ὥστε νὰ ἐπιθυμῇ νὰ ἀπαλλαγῇ αὐτῶν· ἐὰν δὲ διὰ τινὰ ἐκ τῶν Τρ. εἶναι πολὺ ὀκληρὰ ἢ περιουσία του, ἰδοὺ τὰ στρατεύματα. ., *βέλτερον* προτιμότερον, *ἐπανυρίσκω-μαι* καρποῦμαι, ἀπολαύω, *τῶν* (λαῶν) τινὰ.—305-9 *ἔτεδν* (εἰμί) ὄντως, *αἴ κ' ἐθέλῃσι* ἐὰν εἶναι ἀποφασισμένος πρὸς μάχην, δὲν θὰ τὰ εὖρη πολὺ εὐχάριστα, θὰ δοκιμάσῃ ὀλίγας πικρίας, *δυσηχῆς* κακὸς, ἀπαίσιος, ἦ-ἦ πλ. ἐρ. ἐκ προτάσεως ἀπολείρας (καὶ τότε θὰ ἴδωμεν ἄν. .), *φεροίμην* εὐχὴν: ἢ ἄλλως θὰ ἠυχόμην νὰ λάβω, *Ἐννάλιος* ὁ θεὸς τοῦ πολέμου, *ξυνός* κοινός, ἀδιάφορος, ἄλλοτε εὐνοῶν τὸν ἕνα, ἄλλοτε τὸν ἄλλον, ἄλλοπρόσαλλος, *καί τε* καὶ δὴ, *κατέκτα* γινωμ., *τὸν κτενέοντα* τὸν ἐλπίζοντα ὅτι.—310 4 *ἐπὶ κελιδῶ* θορυβωδῶς ἐπευφημῶ, ἐπι-κροτῶ, *ἐπαιῶ* ἐπευφημῶ, ἐπιδοκιμῶ, *κακὰ μητιάω* (κακὰ σκέπτομαι) κακὴν συμβουλὴν δίδω.

243-314. 245 *ἐς ἀγορὴν* ἐν τῇ πεδιάδι, πρὸ τοῦ δειπνου, χωρὶς νὰ κληθῶσι διὰ κηρύκων.—246 *ἑσταῶτων* ἐπὶ ποδός, ἐν ᾧ συνήθως ἐκάθηντο ἐν τῇ ἀγορᾷ.—248 *δηρὸν* ἐπὶ 16 ἡμέρας.—256 *ἀπὸ τείχεος* τοῦ Ἰλίου, ὅπου ἐν κινδύνῳ θὰ ἠδυνάμεθα νὰ καταφύγομεν.—259 *χαίρεσκον* ἄνευ θαμ. σημ., διότι οἱ Τρ. μόνον κατὰ τὴν παρελθοῦσαν νύκτα εἶχον καταυλισθῆ ἐν τῇ πεδιάδι.—287 *ἐελμένοι* ἐπὶ 10 ἔτη, καθ' ἃ ὁ Ἀχ. μετεῖχε τοῦ πολέμου.—288 *πρὶν* ἐπὶ τῆς εἰρήνης.—290 *ἐξαπόλωλε* πρὸς διατροφὴν καὶ μισθοδοσίαν τῶν ἐπικούρων, πρὸς ἐξαγορὰν αἰχμαλώτων, διὰ τὴν ἔξωθεν εἰσαγωγὴν τροφίμων ἐκ τῆς ἀπωλείας τῶν εἰσοδημάτων τῆς χώρας.—291 *Μηρονίη* πρὸς αὐτὴν οἱ Τρ. εἶχον ἐμπορικὴν ἐπικοι-

νωνίαν· αἱ Μαιονίδες ἦσαν ἔμπειροι τῆς βαφῆς πορφύρας Δ 141.
 —292 ὠδύσατο ἑξαπολύσας κατὰ τῆς πόλεως τὸν πόλεμον.—293
 ἀγκυλομήτης ὁ Κρόνος, διότι ἐπιβουλεύσας καθεῖλε τῆς ἀρχῆς τὸν
 πατέρα Οὐρανόν.—309 Ἐννάλιος ὁ Ἄρης· εἶτα διακριθεὶς ἐγένετο
 ἰδία θεότης.—Τί τὸ ἔκτακτον βλέπομεν ἐν τῇ συγκροτήσει τῆς
 ἀγορᾶς τῶν Τρ.; διὰ τί ὁ Πολ., οὗ καὶ ἄλλοτε πρότερον ἐμνημόνευ-
 σεν ὁ Ὅμ., ἐνταῦθα μόνον χαρακτηρίζεται ὑπ' αὐτοῦ; τίνα σημεῖα
 τονίζει ὁ Πολ. καὶ τί σκοπίμως ἀποσιωπᾷ; τί πάσχει ὁ Ἐ. ἐν τῷ
 λόγῳ του καὶ τί ὑπαγορεύει εἰς αὐτὸν τὴν πρότασιν του; τίς ὠμίλησε
 φρονιμώτερον καὶ διὰ τί οἱ Τρ. συντάσσονται πρὸς τὸν Ἐ.;

314-23 ἀδινὸς γοερὸς, ἐπὶ θέμενος στήθεσφι, πυκνὰ μάλα
 συχὰ πυκνά, λις ἄ., αἰτ. λῖν, (λέων) λέαινα, ἠγυγένειος ἔχων καλὸν
 γένειον, ὑπὸ (ἀρπάσῃ) κρύφα, ἐν ἀπουσίᾳ τῆς λεαίνης, ἐλα-
 φηβόλος κυνηγός, σκύμνος ἄ. ὁ λεοντιδεύς, ὕλη πυκινὴ σύνδεν-
 δρον μέρος, λόχη, ἐπῆλθε διατρέχει, ἄγκος (ἀγκῶν, ἀγκ-ύλος)
 χαράδρα, μετ' ἱ. ἄ. ἀκολουθοῦσα τὰ ἴχνη τοῦ κυνηγοῦ ἐν τῇ ἐρευνῇ
 τῆς, ποθὲν ἔκ τινων ἰχνῶν, δριμύς φαρμακερός.—324-32 ὦ
 πόποι ἄχ δυστυχία μου, ἄλιος μάταιος, θαρσύνων ὅτε προσεπά-
 θουν νὰ παρηγορήσω, νὰ καθησυχάσω, ἐν μεγάροισι Πηλῆως, πε-
 ρικλυτὸν κίτρο., λαγχάνω λαμβάνω, αἶσα (aequus) τὸ ἀνήκον μέ-
 ρος, ληῖς λεία, ἐρεῦθω (ἐρυθρός) κοκκινίζω, βάπτω διὰ τοῦ αἵμα-
 τος, ὁμοῖος κοινός: ἦτις θὰ μᾶς δεχθῆ ὄλους, κατέχω καλύπτω.—
 333-42 κτερίζω (κτέρεα ὅ,τι δίδομεν ὡς κτήμα εἰς τὸν νεκρὸν)
 κηδεύω, ἐνταφιάζω, μεγάλθυμος ἀλαζών, ἐπηρμένος, κορωνίδες
 (κορώνη, cognus διὰ τὸ κυρτὸν ὄμφος, κέρας) ἀκρόκυρτοι, αὐτως
 ὅπως εἶσαι τώρα, ἄταφος, βαθύκολποι διότι ζωννύμεναι ἀνέσυχρον
 ἄνω τῆς ζώνης μέγα μέρος τοῦ πέπλου, ὅπερ κατόπιν ἀφιέμενον
 ἐσημάτιζε βαθὺν κόλπον, καμόμεσθα μετὰ μόχθων ἀπεκτιήσαμεν,
 βίη ἢ ἀνδρεία, πίων-ειρα-ον (παχύς, εὐφορος) πλούσιος.—343-
 55 ἀμφὶ πυρὶ ἐπὶ τοῦ περιφλεγομένου πυρός, βρότος ἄ. (μέλας,
 μολ-όνω, μορ-ύσσω, μορ-, μβρο-, βρο-) αἱματώεις μαῦρον αἷμα,
 τρίπους λοετροχός λέβης τοῦ λουτροῦ μετὰ τρίποδος, κῆλεος (κη-
 ἄλεος, κα-ύω) κανστικός, ἀμφέπω περιβάλλω, γάστρη κοι-
 λία, ἦνοψ II 408, λίπα, ὄργ. τοῦ λίπος, ἀφθόνως, ἔλαιον μύρον,
 ὠτειλή (οὐτάζω) τραῦμα, ἀλειφαρ οὐ λίπος (ζῶφου), ἐννέωρος (ἄ-
 ρος ἄ. ἔτος) ἐννέα ἐτῶν, παλαιός, κάλυψαν περιετύλιξαν, ἐανὸς ἄ.
 (ἐννυμι) (πέπλος) σινδῶν, *λίς, λιτί, ἐπίθ. (λιω-σός, ὀ-λιωθάνω) λειός,
 μαλακός (ἢ ἐανὸς ἐπίθ. λεπτός, λις οὐσ. λινοῦν ὕφασμα, σινδῶν
 λινῆ), φᾶρος οὐ. μέγα τεμάχιον λινοῦ ὕφασματος, σάβανον.

314-333. 314 Ἀχαιοὶ οἱ Μυρμιδόνες.—315 ἀνεστε-
νάχοντο ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἀχ., ὅπου τὸ πτώμα ἐν τῷ μεταξὺ εἶχε
κομισθῆ.—318 ἠγυγένειος τῆς θηλείας τὸ γένειον ὠραιότερον, τοῦ
ἄρρενος ἢ χαιτή.—326 ἀπάξειν ὁ Ἀχ. ἔλεγε τότε ταῦτα, διότι ἡ
Θ. δὲν εἶχεν ἀκόμη ἀνακοινώσει αὐτῷ τὰ τῆς μοίρας αὐτοῦ οὐδὲ
ὑπαιχιθῆ τὸν θάνατον τοῦ Π. 10. Ὁ Μενoitιος ἐλεσεκέφθη ἐξ
Ὅποῦντος τὸν Πηλέα κατὰ τὰς προπαρασκευὰς πρὸς στρατείαν· τότε
ὁ Ἀχ. διεβεβαίον τὸν πατέρα τοῦ φίλου ὅτι θὰ καταγάγῃ τὸν υἱὸν
αὐτοῦ εἰς Ὅποῦντα ἀσφαλῆ καὶ ἄνευ κινδύνου ἐκδικήσεων καὶ ἂν
ὑπάρχουσιν οἱ θέλοντες νὰ λάβωσι παρ' αὐτοῦ ἐκδίκησιν, 10.—333
ὕπὸ γχιαν ὅπου ἐφραντάζοντο τὸν ἄδην, ἐν ᾧ κατὰ τὴν Ὀδύσειαν
οὗτος κεῖται πρὸς Ν ἢ ΝΔ πέραν τοῦ Ὀκεανοῦ.—335 τεύχεα τὴν
ἀπειλὴν ταύτην κάμνει χωρὶς νὰ προσέξῃ ὅτι ταῦτα ἦσαν τὰ ἴδια
ἑαυτοῦ ὄπλα.—340 νύκτας τε καὶ ἡμέματα προηγούνται αἱ νύκτες,
διότι ἡ ἡμέρα ἤρχιζεν ἀπὸ τῆς νυκτὸς (δύσεως τοῦ ἡλίου)· ὁ πληθ.
νύκτας καὶ διὰ τὸν πολὺν ἀριθμὸν τῶν νυκτῶν τοῦ θρήνου καὶ διὰ
τὴν ὑποδιαίρεσιν τῆς νυκτὸς εἰς 3 τμήματα, τὰς φυλακάς.—342
πόλις 23 τὸν ἀριθμὸν.—353 φᾶρος λ. αἰγυπτ. p(h)aar, δηλοῦσα
εἰδὸς τι αἰγυπτ. λίνου καὶ λινοῦν ὕφασμα, δι' οὗ περιτυλίσσοντο
τὰ πτώματα (μούμμια)· παρ' Ὅμ δηλοῖ καὶ ἔνδυμα λινοῦν εὐρὺ
μακρὸν, φορούμενον μόνον ὑπὸ ἐπιφανῶν εἴτε ἀνδρῶν εἴτε γυναι-
κῶν (Κίρκης, Καλυψοῦς), περιβαλλόμενον καὶ πορπούμενον.—Διὰ
τί ἡ σκηνὴ τοῦ πένθους τοῦ Ἀχ. δὲν προετάχθη τῆς ἀγορᾶς τῶν
Τρ.; ὁ Ἀχ. γνώσκων ἤδη καλῶς ὅτι θὰ ἀποθάνῃ ἐν Τροίᾳ διὰ τί
λέγει ὅτι θὰ ἐπανέλθῃ εἰς Φθίαν ἄνευ τοῦ Π.; διὰ τοῦ ὄρκου αὐτοῦ
333. . καὶ διὰ τῆς ἀντιστοίχου ἀποφάσεως τῶν Τρ. τί δημιουργεῖ ὁ
Ὅμ. καὶ τί ἐπιτυγχάνει;

369-81 ἀφθιτος αἰώνιος, ἀστερόεις κεκοσμημένος δι' ἀστε-
ροειδῶν κοσμημάτων, ἀστεροκόσμητος, μεταπρεπῆς διαπρέπων
μεταξὺ τῶν οἰκῶν τῶν, κυλλοποδιῶν (κυλλὸς κ. ζαιβὸς ὁ ἔχων
τοὺς πόδας χκαμμένους πρὸς τὰ ἔσω (παρ' ἡμῖν κυλλὸς ὁ ἔχων τὴν
χεῖρα ἀνάπηρον), βλαισὸς ὁ πρὸς τὰ ἔσω) χωλός, στραβοπόδης, ἐλισ-
σόμενον στρεφογυρίζοντα, κτρο. μτχ. εἰς τὸ εὔρε, ἰδρώοντα τροπ.
εἰς τὴν ἠγουμένην, ἐκ τούτου σπεύδοντα αἶτ. : ἐπειδὴ ἠρογάζετο
μετὰ σπουδῆς, βιαστικός, πάντας ἐν ὄλω, περὶ τοῖχον γύρω εἰς τοὺς
τοίχους, ἐυσταθῆς στερεός, ὑπὸ θῆκε, κύκλοι-α τροχοί, πνυθμὴν
βάσις (πόδες ἢ ὑποστήριγμα), πνυθμῆνι ἐκάστω σφι δις ἐπιμερ.,
ὄφρα οἱ (οἱ), δυσαιατο εἰσέρχονται, αὐτόματοι αὐτοκίνητοι, θεῖος
ἀγῶν (ἡ συνεδρία τῶν θεῶν) ἢ αἴθουσα τῶν θ., τόσσον ἔχον τέ-

λος μέγροι τούτου τοῦ σημείου εἶχον τελειώσει, δηλ. ὧτα μόνον ἀκόμη., *δαιδάλεος* (*δαιδάλλω* ποικίλλω) πεποικιλμένος, *προσέκειτο* εἶχον προστεθῆ, προσκολληθῆ, *ἀργύω* προσαρμόζω, προσκολλῶ, *κόπτω* λ. π. (κτυπῶ) σφυρηλατῶ, *δεσμοὶ* ἴλοι, *ἐπονείτω* ἠσχολεῖτο, *πραπίδες* θ. (διάφραγμα) νοῦς, *ιδυταί* εἰδυταί: μὲ τὰς σοφάς, τεχνικάς του γνώσεις.—*382-7 προβλώσκω*, προέμολον, : ἐξελθοῦσα ἐκ τῆς οἰκίας, προχωρήσασα, *λιπαροκρήδεμνος* ἡ ἔχουσα λαμπρὰν (στιλνὴν) καλύπτραν τῆς κεφαλῆς, *ἀμφιγυήεις* (*γυῖα*) ἀμφιδέξιος, *ὀπιῶ* ἔχω λάβει γυναῖκα, *ἐν τ' ἄρα* . . . καὶ εὐθύς τῇ ἔθλιψε τὴν χεῖρα (ἐφύτρωσεν, ἐκόλλησε μέσα εἰς τὴν χεῖρα), *τανύπεπλος* μακρόπεπλος, *δῶ* δῶμα, *αἰδοίη τε φίλη τε* παρὰ θ. τοῦ ὑποκ. τοῦ *ἰάνεις*: κυρία, θεὰ σεβαστὴ καί, : ἐν τούτοις ἄλλοτε διόλου δὲν ἐσύχναζες ἐδῶ, *ἔπειο προτέρω* προχώρει μαζί μου, *παρ ξείνια θῆω* φιλέωσω.—*388-92 θρηῖνος* O 729, *κέκλειο* ἐκάλεσε, *ὧδε* ὅπως εἶσαι ταύτην τὴν στιγμὴν, ἀμέσως, *χατίζω* O 399, *νῦ* ἴσως.—*393-407 ἡ ῥά νυ* ἀλήθεια λοιπόν, *ἔνδον* ἔστι, *δεινὴ* ἀξιοτίμος, *ἄλγος ἀφίκετο* μὲ εὖρον βάσανα, *λότης* θέλησις, ἐπιθυμία, *κυνῶπις* (ἡ ἔχουσα βλέμμα κυνός) ἀναιδής, *ἐθέλησεν* ἔλαβε τὴν ἀπόφασιν, *ἀψόρροος* (*ἄψ-ῥέω*) περιρρέων τὴν γῆν καὶ πάλιν ἐπανερχόμενος εἰς τὴν ἀφετηρίαν του (ὡς ποταμός), παλίνδρομος, *χαλκεύω* κατασκευάζω (ἐκ χαλκοῦ), *εἰνάετες* ἐπὶ 9 ἔτη, *δαίδαλον* τεχνούργημα, *πόρπη* (*πέρω*) περόνη, *ἐλικες* θ. ψέλλια (ἢ ἐνώτια), *γναμπτός* (*γνάμπτω* κάμπτω) καμπύλος, περιφερής, *κάλυξ* θ. ἐνώτιον (ἐκ τοῦ καλυκοειδοῦς κοσμήματος), *ὄρμοι* περιδέραια, *σπέος* σπήλαιον, *μορμύρω* λ. π. ῥοχθῶ, *ἄσπετος* ἀχανής, ἀτέρμων, *εἶδε-ἴσαν* τοῦ *εἰδέναι*, *ζωάγρια* ἀμοιβὴ διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς ζωῆς, πάντα ἐντελῶς, καθ' ὅλοκληρίαν.—*408-9 ὄφρα κε* ἕως ἄν' ἀνεμένομεν : ἐγὼ δέ.—*410-7 πέλωρ* οὐ. τέρας, ὑπερφυσικόν, ἀλλόκοτον πρᾶγμα, *αἴητον* ἐπίθ. (*ἄημι*) ἀσθμαῖνον, *ἀκμόθειον* τὸ ξύλον, ὅπου ἐμπήγνυται ὁ ἄκμων, *ἀραιὸς* ἰσχνός, ἀδύνατος, *ῥώομαι* κινεῖμαι ταχέως, σπεύδω, *λάραξ* θ. θήκη, *ἀπ-ομόργνυμι* σπογγίζω, *ἀμφὶ πρόσωπα* καὶ τὰς δύο πλευρὰς τοῦ προσώπου, *λαχνήεις* λάσιος, τριχωτός, μαλλιαρός, *θύραζε* πρὸς τὴν ἔξοδον τοῦ ἐργαστηρίου, ἔξω.—*417-21 χρύσειαι* ἐκ χρυσοῦ κατασκευασμένα, *ὑπὸ κ. ὑπαιθα* κάτωθεν εἰς τὰ πλάγια, *ἀνακτι* χαρ. πρὸς ὑποστήριξιν (τῶν βραχιόνων) τοῦ κυρίου, *εἰκνυταί* ἐνδ., *σθένος* ζωτικὴ δύναμις, *ἴσασιν* ἔχουσι διδαχθῆ (τεχνικά) ἔργα, *ποιπνύω* (*πνέω* ἀναδιπλ.) ἀσθμαῖνώ : ἐξετέλουν τὴν κουραστικὴν ὑπηρεσίαν.—*421-7 ἔρρων* ἐπιπόνως βαδίζων, συρόμενος, *φρονέεις* ἔχεις εἰς τὸν νοῦν σου,

θέλεις, εἰ τετελεσμένον ἐστίν ἐάν ἡ πείρα ἔχει διδάξει ὅτι τοιοῦτόν τι ἔχει ἤδη πραγματοποιηθῆ, ἐάν εἶναι πραγματοποιήσιμον. — 428-35 ἄρα ἡ ἐρώτ. παρίσταται ὡς φυσ. ἀκολουθία τῶν γνωστῶν ὄρων, ὑψ' οὓς διατελεῖ ἡ θεά: λοιπὸν ὁ ἴεφερον ὄντως μέχρι τοῦδε, *δοσαι θεαὶ ἀντί γεν. διαιω.*, κήδεα λ. θλιβεράς πικρίας, *ἐκ πασέων* ὑπὲρ πάσας τὰς ἄλλας, *ἐκ.. ἀλλάων* ἐμὲ μόνην κατ' ἐξαιρέσειν ἐξ ὄλων, *δαμνάω-ημι* ὑπανδρεύω, *ἀνδρὶ* θνητῷ, *ἔτλην* ἠνέχθη, *ὃ μὲν δὴ* παρεθ. ἀντί: ἀνέρος, *ὃς ἤδη κεῖται..*, διότι ἡ ἀντίθ.: *ἐκ μὲν μ' ..δάμασσαν*, ἄλλα δέ μοι νῦν (Ζεὺς ἀλγεα δῶκεν), *ἀρημένος* (ἀρῶ βλάπτω) βεβαρημένος, βασανισμένος, ἐκ τούτου *γῆραϊ*. — 435-41 437-43=56-62. — 442-5 *ἐξελον* ἐξεχώρισαν. — 446-56 *ἀχέων* θλιβόμενος, *τῆς* αἰτ., *φθίω* ἀντί *φθίνω* ἢ *φθινύθω* κατατῆκομαι, *εἰλέω κ. εἶλω* συνωθῶ, πιέζω, *θύραζε* ἔξω τοῦ στρατοπέδου, *ὄνομαζω* ὑπισχοῦμαι ὀνομαστί, ἀπαριθμῶ, *ἀναίνομαι* ἀνοῦμαι (ἀν-τὸς ἀμῦναι), *ἐνθ' ἔπειτα* ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τότε, *περὶ ἕσσαν* ἐπέτρειψε νὰ περιβληθῆ, *πᾶν ἡμαρ* καθ' ὅλον τὸ ὑπόλοιπον μέρος τῆς ἡμέρας. — 457-61 *νῖ'* νῖ, νίῳ, *τροφάλεια* II 795, *ἀραρυῖαι* συνδεδεμένοι, συνηρμοσμένοι, *ἐπισφύρια* II 132. — 462-7 *μήτοι μελότων* μὴ ἔχησ' ἐννοιοιαν δι' αὐτά, μένε ἐντελῶς ἥσυχος, *αἶ γὰρ* εἶθε, ἡ εὐκτ. *δυναίμην* εὐχὴν ἀπραγμ., *νόσφιν* μακρὴν (ἀπὸ τοῦ θανάτου), ἀσφαλῶς, *ᾧδε-ὡς* 466 ἔχω ἀκράδαντον τὴν βεβαιότητα ὅτι τὰ ὄπλα θὰ εἶναι εὐθὺς εἰς τὴν διάθεσίν του· εἶθε νὰ εἶχον ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ καὶ τὴν δύναμιν νὰ παλλάξω τὸν υἱόν σου τοῦ θανάτου, *οἶα* τοιαῦτα ὥστε πᾶς τις, *ἀνθρώπων π.* ἐκ τῶν πολυαριθμῶν ἀνθρώπων.

369-467. 369 *δόμον* ἐπὶ τοῦ Ὀλύμπου, ὅπου ἕκαστος τῶν θεῶν εἶχεν ἴδιον οἶκον· ἐκεῖ φθάνει περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, 239. — 370 *ἀστερόεντα* ἴσως ἐνταῦθα νοοῦνται καὶ οἱ ἀστέρες τῶν φατνωμάτων τῆς ὁροφῆς. — 371 *χάλκεον* ἴσως καὶ τὸν ὅλον οἶκον ὁ ποιητὴς ἐφαντάζετο χαλκοῦν, ἴσως καὶ ἐπενδεδυμένον διὰ χαλκῶν πλακῶν, ὡς ὁ ναὸς τῆς Χαλκιοίκου Ἀθηνᾶς ἐν Σπάρτῃ, ὁ ναὸς τοῦ Σολομῶντος ἐπεστρωμένος διὰ χρυσοῦ ἐπιστρώματος κᾶ. — 373 *τρίποδες* προωρισμένοι διὰ τὸ μέγαρον τοῦ Ἥφ. ἢ κόσμου μόνον χάριν ἢ καὶ ἵνα ἐπιθέτωσιν ἐπ' αὐτῶν ἀντικείμενα, τρίποδες τράπεζαι, οἷαι καὶ σήμερον κοσμοῦσι τὰς αἰθούσας· συνηθέστεραι διὰ τοῦ χρόνου ἀπέβησαν αἱ τετράποδες, αἱ τράπεζαι. Οὗτοι, ὡς καὶ οἱ σημερινοὶ θρόνοι, ἀνάκλιτρα κ.ἄ. ἦσαν ὑπόκυκλοι, δυνάμενοι νὰ χρησιμοποιηθῶσι καὶ ἐν τῷ μεγάρῳ τοῦ Διός, ὅπου αἱ συνεδρία τῶν θεῶν. Τὸ ὑποθέτειν τροχοὺς ὑπὸ τὰ σκεύη ἦτο ἀρχαία

φοινικική συνήθεια· ἐν Μυκῆναις εὗρέθησαν μικρὰ χαλκᾶ ἄρματα ὑπόκυκλα, ἴσως ἀναθήματα.—**376 αὐτόματοι** τὰ ἤφαιστότεκτα ταῦτα τεχνουργήματα ἐκέκτηντο ἰδίαν κίνησιν καὶ νοῦν· διότι διὰ τῶν ἰδίων τῶν ποδῶν μετέβαινον εἰς τὰ δεῖλνα τῶν θεῶν καὶ πάλιν ἐκείθεν ἐπέστρεφον εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἥφ· ἐντεῦθεν τὰ ἑρείσματα αὐτῶν ὠνομάσθησαν πόδες (πρβλ. *τράπεζα, τρίπους*) καὶ ἐλάμβανον πολλάκις, ὡς καὶ σήμερον, τὸ σχῆμα ποδῶν ζῳῶν· αὐτοκίνητοι ἦσαν καὶ αἱ χρυσαὶ νεάνιδες καὶ αἱ φῦσαι· καὶ αἱ νῆες τῶν Φαϊάκων εἶχον τὴν δύναμιν νὰ εἶναι αὐτοκίνητοι καὶ τοῦ Δαιδάλου αἱ εἰκόνες ἐκινουῦντο οἰκεία βουλήσει· καὶ αἱ καταλ. εἰς -*τηρ* καὶ -*εύς*, συνήθεις ἐν τοῖς ὀνόμασι τῶν ὀργάνων, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐνεργοῦντα δηλοῦσαι, μαρτυροῦσιν ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ γλῶσσα ἀπένεμεν εἰς αὐτὰ αἰσθησίν τινα καὶ νοῦν. Βεβαίως ἡ κραυγὴ τοῦ θαυμασμοῦ, ἡ αὐτομάτως ἀναδυομένη ἐκ τῆς ψυχῆς ἐπὶ τῇ θεᾷ τοιούτων τεχνουργημάτων, εἶναι ἱκανὴ νὰ πλέξῃ καὶ μῦθον καὶ μεγαλοποιεῖ τὴν πρώτην ἐντύπωσιν, ἀλλ' ἐὰν ἐπιτρέπεται νὰ εἰκάσωμεν καὶ ἐκ τῶν θρυλουμένων πετρῶν τοῦ Δαιδάλου καὶ τοῦ Ἰκάρου, ἐκ τῆς ἀνυψώσεως μεγίστου βάρους λίθων, ὡς τοῦ ὑπερθύρου τοῦ Ἀτρέως, Α σ. 51¹ ἐν ὑποσ., καὶ ἐξ ἄλλων τινῶν τεκμηρίων, εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ἡ μηχανικὴ κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους εἶχεν ἐπιζήλωσ προαχθῆ.—**382 Χάρις** προσωποποιία τῆς χάριτος· ἐπειδὴ θαυμάζομεν αὐτὴν ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰ καλλιτεχνήματα, προσφυῶς ἐδόθη ὡς σύζυγος τοῦ καλλιτέχνου Ἥφ., ἐν ᾧ ἐν Ὀδυσσεΐα σύζυγος αὐτοῦ εἶναι ἡ Ἀφροδίτη· κατ' ἀμφοτέρα ἐδόθη τὸ κάλλιστον, ἡ χάρις, ὡς σύντροφος τῆς τέχνης.—**λιπαροκρήδεμνος** διότι τὸ κρήδεμνον, τὸ ὅποιον ἐφόρουν αἱ γυναῖκες ἐξερχόμεναι δημοσίᾳ, ἦτο λινοῦν.—**386 οὐ τι θαμίζεις** ἡ Θ. ὡς μὴ θαμίζουσα εἰς τὸν Ὀλυμπον δὲν εἶχεν ἐπισκεφθῆ οὐδὲ τὸ ἐργαστήριον τοῦ Ἥφ.—**387 προτέρω** εἰς τὰ ἔνδον τοῦ οἴκου, ἐντὸς τοῦ μεγάρου.—**389 Ὁ θρόνος** εἶχεν ἑρείσματα τῶν νότων καὶ χειρῶν.—**390 θρηῖνος** συμφυῆς μετὰ τοῦ θρόνου, ἀλλὰ καὶ δυνάμενος νὰ λυθῆ.—**392 χατίζει** ἡ Θ. οὐδὲν εἶχεν ἀνακοινώσει περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ἀφίξεως, ἀλλ' ἡ Χ. ἐκ τῆς ἀπροσδοκίτου ἐπισκέψεως εἰκάζει ὅτι ἡ Θ. χρειάζεται τὸν Ἥφ.—**395 τῆλε πεσόντα** ἡ Ἥρα κατεκρήμνισεν αὐτὸν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ αἰσχυνομένη διὰ τὴν δυσμορφίαν του· ἄλλην διήγησιν περὶ ὁμοίας πτώσεως ἐν Α 590.—**397 κρύψαι** ἀπὸ τῶν βλεμμάτων τῶν ἀθανάτων.—**398 Εὐρυνόμη** θαλασσία θεότης.—**400 χάλκεον** ὁ Ἥφ. εὐθύς ἅμα γεννηθεὶς ἀσκει τὴν τέχνην ὡς ὁ Ἀπόλλων τοξεύει, ὁ Ἐρμῆς κλέπτει. εἰς τί θὰ χρησιμοποιηθῶσι τὰ δαίδαλα τοῦ Ἥφ. εἶναι μικρολογία

διὰ τὸν ποιητὴν ἐνδιαφέρει αὐτὸν ἢ δῆλωσις τῶν λόγων τῆς ὑποχρωσέως.—481 ὄρμους ἐκ χανδρῶν χρυσοῦ ἢ ἠλέκτρου.—407 **καλλιπλόκαμος** ἐφ' Ὅμ. ἡ κόμη διηυθετεῖτο εἰς πλοκάμους, ἐν τοῖς ἥρωικοῖς χρόνοις εἰς βοστρύχους.—410 **ἀνέστη** ἀπὸ τοῦ ἀκμοθέτου, ἐφ' οὐ ἐκάθητο.—411 **κνήμαι ἀραιαί** ἔχει παρατηρηθῆ ὅτι τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες ἐργάζονται ἐπιτόνους ἐργασίας καθήμενοι, τὸ ἄνω ἡμισυ τοῦ σώματος ἔχει ὑπερτροφίαν, ἐν ᾧ οἱ πόδες ὡς καθήμενοι ἀδρανεῖς εἶναι ἰσχυροί.—416 **παχὺ** πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ μεγάλου βάρους τοῦ σώματος τοῦ Ἡφ.—419 Τοῦ αὐτοῦ θεοῦ ἔργα ἦσαν κύνες χρυσοῖ καὶ ἀργυροῖ, *ἀθάνατοι καὶ ἀγήρω ἡματα πάντα*, ἐκατέρωθεν τῆς εἰσόδου τοῦ μεγάρου τοῦ Ἀλκίνου, φυλάσσοντες τὸν οἶκον αὐτοῦ (πρβλ. τοὺς λέοντας τῆς πύλης τῶν Μυκηναίων).—420 **σθένος** συνυπονοεῖ καὶ δύναμιν θελήσεως.—447 **θύραζε** διὰ τῆς πύλης τοῦ τείχους εἰς τὸ πεδίον· διότι διενυκτέρευον ἐν τῇ πεδιάδι.—448 **γέροντες** ὁ Ὅδ. καὶ Αἴας συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ Φοῖνικος.—451 Ἡ Θ. οὐχὶ ἀληθῶς συνδέει τὴν ἀποστολὴν τοῦ Π. πρὸς τὴν πρεσβείαν.—453 **περὶ Σκ. π.** καὶ τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθές, Γ 145.—456 **κῦδος** διότι ἔδωκε τὴν πανοπλίαν.—*Διὰ τῆς Ὀλυμπίας σιγῆς μετὰ τοὺς ἀγῶνας τί ἐπιτυγχάνει ὁ Ὅμ. ; διὰ τί εὐθὺς μόλις εἰσηλθὼν ἡ Θ. εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἡφ. περιγράφει ὁ Ὅμ. τὰ θαυμάσια ἔργα αὐτοῦ ; πῶς φέρονται οἱ οἰκοδεσποταὶ πρὸς τὴν Θ. καὶ τί κερδαίνομεν ἐντεῦθεν ; διὰ τί ἡ Θ. δὲν ἐδήλωσεν εὐθὺς τὸν λόγον τῆς ἐπισκέψεως εἰς τὴν Χ. ; διὰ τί ἡ βαρυνπενθὴς Θ. λέγει τόσον πολλὰ ; τί συνετέλεσεν ὥστε νὰ ἔχη τὴν δύναμιν ταύτην ; διὰ τί μεταβάλλει ὀλίγον τὰ πράγματα ;*

468-77 **χάνος** ἄ. (χῶνος) ὁ σωλὴν τῆς φύσης, ὁ χῶνος, ἐν χ. ὄργ. (ἢ ἀγγεῖον, ἐν ᾧ ἐτήκοντο τὰ μέταλλα καὶ ἐκεῖθεν ἐχύνοντο εἰς τὰς μήτρας, σήμερον *χωνί*), **ἐξανήμι** ἐξαπολύω, **ἀντμῆ** πνοή, φύσημα, **παντοίην** ποικίλων βαθμῶν καὶ ἐντάσεως, **εὐπρηστος** (πρῆθω φρυσῶ) καλῶς ἐκτινάσσομένη, ἰσχυρά, σφοδρά, **παρέμμεναι** (*ἀντμῆν*) νὰ εἶναι εἰς τὴν διάθεσίν του, εἰς τὰς διαταγὰς του, **σπεύδοντι** ὁσάκις (ἐὰν) ἐβιάζετο, ἠργάζετο συντόμως, **ἄνω** τελειῶνω, **ὅπως...** κατ' ἀναλογίαν ἀνεμόμενον μὴ *σπεύδοντι* παύεσθαι· ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Ὅμ. θέλει νὰ δηλώσῃ τοὺς διαφόρους βαθμοὺς τῆς ἐντάσεως τοῦ φυσήματος (*παντοίην*), γενικεύει τὴν ἔννοιαν : ὅπως ἐκάστοτε θὰ ἐπεθύμει ὁ Ἡφ. καὶ ὅπως θὰ ἐτελείωνε (ἐπροχώρει) τὸ ἔργον, κατὰ τὴν ἐκάστοτε ἐπιθυμίαν τοῦ Ἡφ. καὶ συμφώνως πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ τελειώσῃ τὸ ἔργον, **ἀτειρῆς** σκληρός, **τιμήεις-ῆς** βαρύτιμος, **γέντο** (ἄγν ὁ. μόνον ὁ τύπος οὗτος) ἔλαβε, **ῥαιστήρ**

θ. (δαίω συντρίβω κτυπῶν) σφῦρα.—478-82 *σιβαρός* βαρύς, *πάντοτε δαιδάλλον* πρὸς ὅλα τὰ μέρη τεχνικῶς ἐπεξεργαζόμενος, *ἄντυξ* θ. περιφέρεια τῆς ἀσπίδος συνέχουσα τὰς πτυχάς, *τριπλαξ* (τριπλεκτος) τριπλοῦς, *ἐκ* (σάκεος) ἐξῆπτεν, *τελαμῶν* τὸ λωρίον ἐξαρθήσεως ἀσπίδος καὶ ξιφῶς, *αὐτοῦ* ὄριστ. πρὸς ἀντιδιαστολήν αὐτῆς τῆς ἀσπίδος (τοῦ κυρίου σώματος) ἀπὸ τῶν συμπληρωμάτων, *ἄντυγος* καὶ *τελαμῶνος*, *πτύχες* πτυχαί, ἐλάσματα, *ἐν αὐτῷ* ἐπὶ τῆς ἐξωτ. ἐπιφανείας ἐντὸς τοῦ κύκλου.—483-9 *ἐν μὲν*.. ἐντὸς μὲν τῆς πρώτης ζώνης κατεσκεύασε, *σ. πλήθουσαν* τὴν πονσέληνον, *τείρεα* οὐ. (τείρος, *τέρ-ας*, *ἀστήρ*, *σιερ-οπή*, *ste-l-la*) οἱ (γνωστοὶ) ἀστερισμοί, *τὰ ἐστεφάνωται* διὰ τῶν ὁποίων ἔχει καλυφθῆ (κοσμηθῆ) ὀλόγηρα ὁ οὐρανός, *Πλειάδες* ἢ Πούλεια, *σθένος* Ὡ. ὁ σθεναρὸς Ὡ., *ἐπὶ κλησιν κ.* παρονομαζέουσι, *στρέφεται* περιστρέφεται, *αὐθι* αὐτόθι, ἐν τῇ αὐτῇ θέσει, *περὶ τὸν οὐράνιον πόλον*, χωρὶς νὰ κατέρχεται ὑπὸ τὸν ὀρίζοντα, *δοκεύει* προφυλακτικῶς, ἐναγωνίως παρατηρεῖ, *οἷη* ἐκ τῶν τότε γνωστῶν ἀστερισμῶν, *ἄμοιρος* ἀμέτοχος: δὲν δύνει.—490-6 *ἐν δὲ*.. ἐντὸς δὲ τῆς β' ζώνης, *μέροπες* Σ 288, *ἐν τῇ μὲν* ἢ ἀντίθ. 509, *εἰλαπίνας* θ. γαμήλιον συμπόσιον, *θάλαμος* ἴδιον οἶκημα, ἐν ᾧ κατώκουν οἱ ἔφηβοι νέοι ἢ νεάνιδες, *δαῖδων ὑπο λ.* ὑπὸ τὸ φῶς καιρμένων δάδων, *ἡγίνεον* ἡγον (εἰς τὸν οἶκον τοῦ γαμβροῦ), *ὕμέναιος* γαμήλιον ἄσμα: ζωηρὰ δὲ γαμήλια ἄσματα εἶχον ἀνάψει, ἀντήχουν, *κοῦροι* εὐγενεῖς νέοι, *ἐδίνεον* ἐστροβιλιζόντο, *βοὴν ἔχον* ἤχουν, ἔπαιζον, *θαύμαζον* μετὰ θαυμασμοῦ παρετήρουν:—497-501 *λαοὶ* οἱ πολῖται, *ἀγορῇ* ὁ τόπος τῆς ἀγορᾶς, ὅπου καὶ τὰ δικαστήρια, *ποινῇ* (τίνω) ἀπιζημίωσις, *ἀποφθίμενος* ἀποθανών, φονευθεὶς, *ὁ μὲν ὁ μὲν* ὄφονεύς, *εὐχέτο* διεβεβαίου ἐπισήμως, *πάντα*.. ὅτι εἶχεν ἐξοφλήσει τελείως (μέχρι ὀβολοῦ) τὴν συμπεφωνημένην ἀποζημίωσιν, *πιφαύσκων*.. διασαφῶν τοῦτο, δίδων περὶ τοῦτου ἐξηγήσεις, ἀποδείξεις, *ἔμαι* Π 382, *ἴστωρ* (οἶδα) γνώστης τῶν νόμων καὶ τοῦ δικαίου, κριτής, διαιτητής, *πειραρ* (πέρας) ἐλέσθαι νὰ λάβωσι μίαν ὀριστικὴν ἀπόφασιν πρὸ διαιτητοῦ.—502-8 *ἐπηπύω* (ἠπύω φωνάζω) ἐπικροτῶ, ἐπευφημῶ, *ἀμφίς* (χωριστῶ) *ἀρωγοὶ* ἄλλοι μὲν συνηγοροῦντες ὑπὲρ τοῦ ἑνός... , *ἐρήτυον* προσεπάθουν νὰ συγκρατήσωσι τὸν λαὸν τηροῦντες τὴν τάξιν, *ἤατο* ἐκάθηντο, συνεδρίαζον, *ξεστὸς* πελεκητός, *ἱερὸς* καθηγιασμένος, *σκήπτρα* κηρύκων, *ἠερδῶφονος* (ἀείρων φ.) βροντόφωνος, δξύφωνος, *τοῖσι* μετὰ τούτων (τῶν σκήπτρων) ἠγείροντο, *δίκαζον* ἀπεφαίνοντο γνώμην, *ἀμοιβηδὶς* κατὰ σειράν, *κεῖτο* εἶχον κατατεθῆ ὑπὸ τῶν διαδίκων, *ἐν μέσσοισι* ἐν μέσφ τῶν γερόν-

των, *δόμεν* ὑποκ. τοὺς γέροντας μετὰ τοῦ Ἰστορος: ἵνα δοθῶσιν εἰς ἐκεῖνον ἐκ τῶν διαδίκων, *ἰθύνηταια* ὑπρθτ. τοῦ ἰθύς εὐθύς, *εἶποι* ἤθελε διεξαγάγει (διαχειρισθῆ) τὴν ὑπόθεσιν του δικαιοτάτα, *μετὰ τοῖσι* ἐνώπιον τῶν γερόντων.—506-12 *ἀμφὶ* τὴν ἐτέραν πόλιν, *ἤατο* ἐπολιόρχουν, *λαῶν* πολεμιστῶν, *δίχα.* αἱ προθέσεις δὲ αὐτῶν ἦσαν διτταί, ἔτεινον εἰς δύο ἐνδεχόμενα ὄθεν ἡ φρ. δὲν σημ. διαφωνίαν *διαπέρθω* ἐκπορθῶ, βίαι κυριεύω, *δατέομαι* κ. *δαίωμαι* μοιράζω (κροεδαίτης, γῆς ἀναδασμός), *ἀνδίχα* (ἀνὰ-δίχα) εἰς δύο μέρη, *πάντα* τὰ κινήτῃ, *ἐπήρατος* (ἐράω) θελκτικός, περιμάχητος.—513-9 *οὐπω* κατ' οὐδένα τρόπον (οὐπως, πρβλ. οὐτω(ς), ἢ: οὐπω, πρὶν ἐπιχειρήσῃσι τὴν ἔξοδον κοί πορισθῶσι ζωοτροφίας), *ὑπεθωρήσσαντο* μυστικὰ ὠπλιζόντο, *λόχῳ* τοῦ σκοποῦ: πρὸς ἐνέδραν, *νήπια* οἱ πρωθῆβαι οἱ ἐν τῇ πρώτῃ ἀκμῇ τῆς ἡβης, ἔφηβοι ἀπειροπόλεμοι, *ἐφισταότες* κατὰ σύνεσιν μετὰ τὸ *νήπια τέκνα* παῖδες, *μετὰ* δὲ μετὰ αὐτῶν δέ, *οἱ δὲ* οἱ ἄνδρες, *ἔσθην* γ'. δούκ. ὑπρστκ. *ἐννοσθαι*, *εἶμα* (ἐννομαι) ἔνδυμα, *ἀρίζηλος* Σ 219 πασιδίηλος, περιβλεπτός, ἐκ τούτου *σὺν τεύχεσιν* ἐν τῇ πανοπλίᾳ των, *ἀμφὶς* ὀλόγυρα, *ὑπ'* κάτωθεν αὐτῶν ἦσαν, *ὀλείζονες*, συγκρ. τοῦ ὀλίγος, βραχύτεροι τὸ ἀνάστημα, χαμηλότεροι.—520-24 *εἶκε* ἀπόστ., ἀττ. παρείκε, *εἶκω*, ἐνεχώρει, ἦτο δυνατόν, ἐπέτρπεπεν ἡ θέσις, *λοχάω* ἐνεδρεύω, *ἐν ποταμῶ* ἐν ξηρῶ τμήματι τῆς κοίτης, *ἀρδμὸς* (ἄρδω ποτίζω) ποτίστρα, *βοτὸν* (βόσκω) βόσκημα, κτῆνος, *ἐλύω* (νοί-νο) καλύπτω, *τοῖσι* χαρ., *ἀπάνευθε* *λαῶν* χωριστά, μακρὰν τῶν πολεμιστῶν, *δέγμενοι*, ἐνεστ. τοῦ *δέχεσθαι*, ἀναμένοντες, *μῆλα-βοῦς* τῶν πολιορκούντων, *ἔλιξ* 1 καμπυλόκερος.—525-9 *οἱ δὲ* οἱ πολιορκηταί, τὰ κτήνη αὐτῶν, *προγένοντο* ἐνεφανίσθησαν ἐμπρός, *οἱ μὲν* οἱ ἐνεδρεύοντες, *προϊδόντες* ἰδόντες ἔξ ἀποστάσεως, *τάμνοντ' ἀμφὶ* ἀπεχώριζον (ἔκοπτον) ἀπ' ἐδῶ καὶ ἀπ' ἐκεῖ, *πᾶν-εος* οὐ. ποιμνιον, *ἀργεννὸς* κ. *ἀργὸς* λευκός, *ἐπὶ* 529 προσέτι, *μηλοβοτῆρες* νομῆς γενικῶς.—530-4 *οἱ δὲ* οἱ πολιορκοῦντες, *ὡς οὖν* εὐθύς μόλις, *κέλαδος* θόρυβος, ἐκ τούτου *παρὰ βοῦσί*, *εἶρη* (εἶρηκα) ἀγορά, ὁ τόπος τῆς ἀγορᾶς, ὁ πληθ. διὰ τὸ πολυμερές: ἔμπροσθεν κατὰ μῆκος τοῦ τόπου τῆς ἀγορᾶς, *ἵπποι* ἄρματα, *ἀεργίπους* (ἀείρων π.) ὁ αἶρων ὑψηλὰ τοὺς π., ὁ ἐλαφρῶς τρέχων ἵππος ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸν *εἰλίποδα* βοῦν, *μετεκίαθον* ἔτρεχον εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο, *στησάμενοι* μάχην στήσαντες, *ἐμάχοντο* ἀμφοτέρα τὰ στρατεύματα.—535-40 *ἐν δὲ* μετὰ αὐτῶν, *ὀμίλειον* ἐγύριζον ἄνω καὶ κάτω, ἐμάχοντο, *Κυδοιμὸς* (κυδοιμός) ὁ θεὸς τῆς πολεμ. ταραχῆς, *Κῆρ* ὁ δαίμων τοῦ θανάτου, *ἄλλον* ἀντικμ.,

ζῶν κτηρ., ὅπερ διχάζεται εἰς δύο, εἰς νεούτατον (νεον-οὐτάζω) νεωστὶ τραυματισθέντα, καὶ ἄουτον ἄτρωτον, ἢ ἀντίθ. ἐν τῷ τε-θνεῶτα, ἔλκε ἀντι ἔλκουσα, μόθος Σ 159, δαφριν(ε)δός (δα(ζα)-φρινός φόνιος) κατακόκκινος, δμίλειον οἱ μαχηταί.—541-3 ἐν δ' ἐτίθει ἐν τῇ ἄλλῃ ζώνῃ κατεσκευάζε, νεῖος θ. (νεός, νέ(ι)τατος κατ' ὀνόματι, ἔσχατος, πονυς, agmen novissimum) ἀγρός χαμηλός, βαρικός, μαλακός ἀφρώδης (ἀφρώτος), τρίπολος τρεῖς φορές γυρισμένος, ἀροτήρ ζευγηλάτης, δινεύοντες ζ. περιστρέφοντες, περιφέροντες ἐπάνω καὶ κάτω τὰ ζευγάρια, ἐλάστρεον θαμ. τοῦ ἐλαύνειν ἀδιακόπως ἤλαυνον, ἐνθα κ. ἐνθα ἄνω καὶ κάτω. — 544-7 τέλσον τέρμα (ἐξ οὗ εἶχον ἀρχίσει νὰ ἀροτριῶσι), ἐπιὼν ἐρχόμενος πρὸς αὐτούς, τοὶ δὲ ἄλλοι δέ, στρέψασκον ἔκαμνον στροφὴν, μόλις ἔφθανον εἰς τὸ ἄλλο τέρμα, ἵνα ἐπανεέλθωσιν εἰς τὴν ἀφετηρίαν, ὄγμος ἄ. αὐλακία, ἀν δ. προχωροῦντες παραλλήλως (κατὰ τὴν διεύθυνσιν) πρὸς τὰς (μέχρι τοῦδε) αὐλακίας, νεῖος βαθεῖα ἢ ἔχουσα βάθος, μεγάλην ἔκτασιν, εἰς βάθος ἔκτεινομένη, ἔκτεταμένη.—558-9 ἢ δὲ ἢ νεῖος, τὸ δὴ αὐτὸ πράγματι, τέτυκτο ἦτο, περὶ θαῦμα ἐξαίσιον θαῦμα.—550-6 τέμενος (τέμνειν) βασιλικὸν κτῆμα, βαθυλήιον (λήιον σπαρτὸν) ἔχον ὑψηλὰ σπαρτά, ἔριθος ἄ. ἐλεύθερος ἡμερομίσθιος ἐργάτης, ἀμάω θερίζω, δράγμα (δράττομαι) ὅσους στάχυς ὁ θεριστής πιάνει διὰ τῆς χειρὸς του, δραξιά, χειριά, ἔραζει ἔραγι, μετ' ὄγμον κατὰ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἔργου των (παρ' ἡμῶν ὁ ἔργος), ἐν τῇ γραμμῇ τοῦ ἔργου των, ἀμαλλοδετήρ (ἄμαλλα (ἀμάω) δράγμα) ὁ δένων τὰ δράγματα, ὁ δένων χειρόβολα, ἐλλεδανός (εἶλω) ἄ. δεσμός ἐκ καλάμιος, δι' οὗ δένονται τὰ χειρόβολα, δεματικόν, ἐφέστασαν ἴσταντο (παρηκολούθουν) ὄπισθεν, δραγμαεύω συλλέγω χειροῖς, ἀγκαλῖς θ. ἀγκάλῃ : φέροντες εἰς τὴν ἀγκαλιάν των, ἀσπερχές II 61 μετὰ σπουδῆς, μετὰ ζήλου.—556-60 πένομαι παρασκευάζω, δαῖς θ. (μερίς) τράπεζα, ἱερεύω σφάζω, ἀμφέπω περιποιῶμαι, ἐτοιμάζω, παλύνω (ἐπιπάσσω) ἀνακνῶ, δουλεύω (ἐντὸς ὕδατος ὥστε νὰ σχηματισθῇ πόλτος), ἀλφῖτα χονδρραλεσμένη κριθή, χονδρὸν κριθάλευρον, δεῖπνον κτηρ. γεῦμα.—561-6 ἐν δ'... ἐν τῇ αὐτῇ δὲ ζώνῃ, ἀλωή ἄμπελος, ἀνὰ ἐπὶ τῶν κλημάτων, ἐστήκει εἶχε στηριχθῆ, διαμπερὲς πέρα πέρα, ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἄκρου μέχρι τοῦ ἄλλου, κάμακες φουρκαὶ (ὑποστηρίγματα κλάδων ἀμπέλου), ἔλασσαν ἔσυρεν, ἐπέρασεν, ἔζωσε, κάπετος θ. (σκάπτω-σκάπετος) τάφρος, ἀμφὶ ἀμφοτέρωθεν, περὶ δλόγυρα, ἔρκος φράκτης, ἐκ τούτου κασσιτέρου ὕλ., ἀταρπιτός θ. ἀτραπός, ἐπ' αὐτήν τὴν ἄμπελον, νίσσομαι βαδίζω, πηγαινοέρομαι, φορῆς οἱ σταφυλοφορεῖς.

—567-72 *παρθενικαί* παρθένοι, *ἡίθεος* (ἀττ. ἡθεος) ὁ ἀγαμος νέος, παλληκάριον, ἄρσ. τοῦ *παρθένος*, *ἀταλός* τρυφερός: μετὰ τὰ ἄθῳα, παιδικὰ αἰσθήματά των, *φέρων* διὰ τοὺς σταφυλοφορεῖς, φέροντας ἐπὶ τῆς ῥάχεως *καδίσκους* (βούττας), εἰς οὓς ἐνέβαλλον τὰς σταφυλὰς, ὅσας ἕκαστος εἶχε τρυγήσει ἐν τῷ καλάθῳ, *τάλαρος* ἅ. καλάθιον, *ἱμεροεῖς* (*ἱμερος* πόθος) θελκτικός, *λιγνός* Ο 620: λιγυρά, *ὑπὸ ἄειδε* συνώδευε τὸ ὄργανον ἄδων, *λίνοσ* ἅ. ἤμα πρὸς τιμὴν τοῦ ὁμωνύμου νεανίου, ὅστις ἀΐξηθεις ἐν μέσῳ προβάτων ἐσπαράχθη ὑπὸ λυσσώντων κυνῶν, *καλὸν* ὠραῖα, *λεπταλέος* λεπτός, *τοὶ δὲ* αἱ παρθένοι καὶ τὰ παλληκάρια, *ῥήσσω* (*ῥήγνυμι*) κτυπῶ (τὸ ἔδαφος διὰ χοροπηδημάτων), ἐκ τούτου *ἀμαρτῆ* (*ἀμα-ἀραρίσκω*) συγχρόνως, ἐν ὄνυμῳ, *μολπῆ* (*μέλω-ομαι*) ἄσμα μετὰ χοροῦ, χοροψία, *λυγμός* ἅ. (λ.π. ἰού! ἰού!) φωνὴ ἐπιφωνηματικὴ ἢ λέξεις τινὲς κατακλείουσαι ὡς ἐπφθός ἐκάστην στροφὴν τοῦ ἔσματος, ἐνταῦθα αἱ λ., *Αἴ! λίνε*, αἱ δοτ. τροπ., ὡς καὶ τὸ *σκαίροντες* (σκιρετῶντες) χοροπηδῶντες, εἰς τὸ *ἔποντο* παρηκολούθουν, συνώδευον τὸν αἰοδόν.—573-8 *ἐν δὲ ποίησε* (ἢ μεταβολὴ τοῦ ῥ. δηλοῦ μεταβολὴν τῆς ζώνης) ἐν τῇ ἄλλῃ δὲ ζώνῃ . . , *ὀρθόκραιρα* Σ 3, *κόπρος* θ. (κοπριά) βουστάσιον, *κελάδων* θορυβώδης, *δονακεὺς* (*δόναξ* κάλαμος) καλαμών, *ῥοδανός* εὐλύγιστος, *στιχάομαι* βαδίζω (κατὰ σειρὰν, ὃ εἰς κατόπιν τοῦ ἄλλου), *ἀργός* ταχύς.—579-86 *ἐρύγμηλος* (*ἐρεύγομαι* μυκῶμαι) ὁ ἐκβάλλον μυκηθμούς, *ἐν πρώτῃσι* β. μεταξὺ τῶν προπορευομένων βοῶν, *μακρὰ* μ. ἐκβάλλον παρατεταμένους μυκηθμούς, *αἰζῆς* Π 716, *μετεκίαθον* ἔτρεχον ὀπισθὲν του, *βοεῖη* τὸ δέρμα τοῦ βοός, *λαφύσσω* λ. π. πίνω, ὄσφῳ, ἀντὶ *λαφυσέειτην*, *ἔγκατα* οὐ. ἐντόσθια, *ἐνδίημι* ἀποδιώκω, *αὐτως* μάλιστα, *ἐκ τ' ἀλέοντο* καὶ ὠπισθοχώρουν.—587-9 *ἐν δὲ ποίησε* ἢ ταυτότητος τοῦ ῥ. τὴν ταυτότητα τῆς ζώνης, *νομός* βοσκή, *βῆσσα* Π 766, *ἀργεννός* λευκός, *σταθμοὶ* μανδριά, *κλισίαι* καλύβαι τῶν ποιμένων, *σηκοὶ* μάνδραι τῶν νεογνῶν, *κατηρεφῆς* καλῶς ἐστεγασμένος.—590-2 *ποικίλλω* τεχνουργῶ, κατασκευάζω μετ' ἐπιμελείας (μετὰ ποικίλων σημείων καθοδηγούντων τὴν ποικίλιαν τῶν ἔλιγμων), *χορὸς* ὁ τόπος τοῦ χ., ὀρχήστρα, *ἀσκῶ* φιλοτεχνῶ.—593-8 *ἀλφρεσίβοιαι* (*ἀλφράνω* πορίζω βοῦς) ὡς ἀποφέρουσαι παρὰ τῶν μνηστήρων εἰς τοὺς γονεῖς βοῦς ὡς προῖκα, περιζήτητοι, *εἴ-ατο* ὑπρσ. τοῦ *ἐννυσθαι*, *ὀθόναί* λεπτοὶ λινοὶ πέπλοι, *ἐύνητος* (*νέω* κ. *νήθω*) καλογνεσμένος, ἀπὸ κ. λίνον, *ἦκα* (*ἦσσαν*, *ἦκιστα*) ὀλίγον, ἔλαφρά, *καὶ ῥα* καὶ πρὸς τούτοις, *στεφάνη* διάδημα τῆς κεφαλῆς, *μάχαιρα* ἐγχειρίδιον, ἐν ἰδίῳ κολεῷ ἐξηρητημένῳ παρὰ τὸν τοῦ ξί-

φους.—599-602 οὐ δὲ οἱ νέοι καὶ αἱ νεάνιδες, *θρέξασκον* θαμ. τοῦ *τρέχειν*, *ἐπιστάμενος* τεχνικός, ἐπιδέξιος: μὲ τεχνικούς βηματισμούς, ἔλιγμούς, *ῥῆα μάλ'* μετὰ μεγάλης εὐστροφίας, *τροχὸς* ὁ κεραμευτικός, *ἄρμενος*, ἀορ. τοῦ *ἀραρίσκεσθαι*, εὐάρμοστος, *ἐπί στίχας* κατὰ σειρὰς εἰς γραμμὰς (στοίχους), *ἀλλήλοισι* ἀντιμετώπους.—603-6 *ἐμέλλετο* ἦδε, *δοιῶ* δύο, *κυβισιτηρ* Π 745 σχολινοβάτης, θαυματοποιός, *κατ' αὐτοὺς* μεταξὺ αὐτῶν, *κατὰ μέσους* ἐν τῷ μέσῳ, *ἐξάρχοντος* τοῦ ᾄοιδοῦ.—607-8 *σθένος* Ὡ. *μέγα* τὸν μεγαλοδύναμον Ὡ., *πύματος* (post-ponne) ἔσχατος, *πύκα* (πυκνός) στερεά.—609-13 *ἄρα* ἀκολούθως, *βριαρὸς* (*βρίθω*) βαρὺς, *εἰανός* λεπτός, εὐκαμπτός, μαλακός.—614-7 *ἕρηξ* ἰέραξ.

468-617. 468 *ἔτρεψε* πρβλ. 412, *κέλευσε* διότι, ὡς αἱ χρυσαὶ θεράπαινοι, ἦσαν ἔμφυχοι καὶ ἱκαναὶ πρὸς αὐτόματον ἐργασίαν.—471 *παντοίην* διασαφούμενον ἐν 472-3.—474 *ἐν πυρὶ* ἐντὸς τοῦ ἐπὶ πυρὸς ἰσταμένου χοάνου.—*κασσίτερον* ἐκ τούτου ὡς μαλακοῦ δὲν κατεσκευάζοντο συνήθως ὄπλα, εἰ μὴ μόνον κνημίδες: ἐχρησιμοποιοῦτο μᾶλλον πρὸς κόσμον.—476 *μέγαν* διότι προηγουμένως ἐχρησιμοποιοῦσε μικρὸν ἄκμονα ὡς κατασκευάζων μικρὸν ἔργον 379.—477 *ῥαισιτῆρ* μείζων τῆς σφύρας (ἢ βαρείας):—479 *πάντοσε δαιδάλων* δὲν πρόκειται περὶ εἰκόνων, διότι ἡ διὰ τούτων διακόσμησις ἄρχεται 403., ἀλλὰ περὶ τῆς διαρρυθμίσεως τῆς ἐπιφανείας, τῶν περιφερειῶν τῶν κύκλων κλπ. καὶ περὶ μαιανδροειδῶν καὶ ἄλλων γεωμετρικῶν σχημάτων πλαισιούντων τὰς διαφόρους εἰκόνας.

Ἡ ἀσπίς ἦτο στρογγύλη (ἐν Γ 347 παραβάλλεται πρὸς τὴν σελήνην, τὸν περιστέφοντα αὐτὴν Ὠκεανὸν ἐξαντάζοντε κυκλοτερῆ κατὰ τὸν ὀρίζοντα, ὡς καὶ τὸν δίσκον τῆς γῆς, καὶ αἱ 3 ὥραι τοῦ ἔτους (annus-anulus) ἀποτελοῦσι κύκλον), συμμετρου διαμέτρου διὰ τὸ εὐχρηστον, ὀλίγον κυρτὴ πρὸς τὴν ἐξωτερ. ἐπιφάνειαν, ἐκ 5 στρωμάτων μεταλλίνων, ἐπαλλήλων, ὁμοκέντρων, τὰ ὅποια ἦσαν διαφόρου διαμέτρου ἕκαστον, ὥστε τὸ ὑποκείμενον ἔσχατον εἶχε τὴν μεγίστην περιφέρειαν, ἕκαστον δὲ ἀμέσως ἐπικείμενον ἐσμικρύνετο ἐπὶ μᾶλλον τὴν περιφέρειαν, οὕτω δὲ ἡ ἀνωτάτη μεταλλικὴ πλάξ ἢ κατέχονσα τὸ κέντρον καὶ ἀποτελοῦσα τὸν ὀμφαλὸν εἶχε τὴν μικρότερην περιφέρειαν. Κατὰ ταῦτα ἡ ἐξωτερικὴ ἐπιφάνεια τῆς ἀσπίδος ἐνεφάνιζε (Πίν. Π. 1) 1) κεντρικὸν κύκλον (ὀμφαλὸν) χαλκοῦν (Bronze) καὶ 2) περὶ αὐτὸν 4 ἐπαλλήλους ὁμοκέντρους ζώνας ἀπὸ τοῦ κέντρου πρὸς τὴν περιφέρειαν, κασσιτερίνην (Zinn), χρυσοῦν (Gold), κασσιτερίνην (Zinn) καὶ χαλκῆν (Bronze). Οὕτω τὸ κέντρον τῆς ἀσπίδος ἀποβαίνει ἰσχυρότατον, προκαλύπτον ἀσφαλέ-

στατα τὰ εὐγενέστατα μέρη τοῦ σώματος τοῦ μαχητοῦ· ἄλλως ἐὰν αἱ μετάλλιναι πτυχαί, αἱ ἀντικαθιστώσαι ἐνταῖθα τὰ ἐπάλληλα βόεια δέρματα τῶν συνήθων ἀσπίδων τῶν ἠρώων, ἦσαν ἴσαι, καλύπτουσαι ἀλλήλας, τοῦτο θὰ ἦτο καὶ μωρὸν καὶ ἄσκοπον· διότι καὶ τὸ βάρος τῆς ἀσπίδος θὰ ἦτο ἀφόρητον καὶ ἡ ποικιλία τῶν μετάλλων οὐδένα λόγον θὰ εἶχε. Ἡ κατανομή τῶν εἰκόνων ἐπὶ τοῦ κέντρου καὶ ἐπὶ τῶν 4 ζωνῶν διευκολύνεται ἐκ τούτου, ὅτι ἡ καθ' ἑκάστην ζώνην ἐργασία τοῦ Ἡφ. χαρακτηρίζεται δι' ἴδιου ὀήματος, αἱ εἰς τὴν αὐτὴν δὲ ζώνην ἀνήκουσαι διάφοροι σκηναὶ δηλοῦνται διὰ τοῦ αὐτοῦ ὀήματος: 1) περὶ τοῦ κέντρου *ἔτευξε* 483, 2) περὶ τῆς α' ζώνης μετὰ τὸ κέντρον *ποίησε* 490, 3) περὶ τῆς β' ζώνης *ἐτίθει-ἐτίθει-ἐτίθει* 541, 550, 561, 4) περὶ τῆς γ' ζώνης *ποίησε-ποίησε* 573, 587 (ἔξαιρουμένου τοῦ *ποίκαλλε* 590, δι' οὗ εἰσάγεται ὁ χορός), καὶ 5) περὶ τῆς δ' ζώνης *ἐτίθει*.

Ὁ κεντρικὸς κύκλος Πίν. I. Α ἀπεικόνιζε τὸ σύμπαν· κατὰ τὸ ὑπόδειγμα προτύπων φοινικ. ἔργων, τὰ ὅποια ὁ ποιητὴς θὰ εἶχεν ὑπ' ὄψει, ἡ γῆ θὰ ἦτο ἐν τῷ μέσῳ τοῦ κεντρικοῦ κύκλου, τοῦ ὀμφαλοῦ, χαρακτηριζομένη διὰ δένδρων καὶ περιτρεχόντων ἀγρίων θηρίων, περὶ αὐτὴν ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη, δηλούμενοι διὰ μικρῶν δίσκων ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, οἱ ἀστερισμοὶ ὡς ἴστανται ἐν τῷ οὐρανῷ, ἡ δὲ θάλασσα θὰ ἐπλαισίωνε τὴν ὅλην εἰκόνα, δηλουμένη διὰ παραλλήλων ἐγγωνίων γραμμῶν καὶ χαρακτηριζομένη δι' ἰχθύων, πολυπόδων κλπ.

Ἡ α' ζώνη Β (490-540) ἐκ κασσιτέρου παριστᾷ δύο πόλεις, ἑκατέραν καλύπτουσαν τὸ ἡμισυ τῆς ζώνης, 1) τὴν μὲν ἐν εἰρήνῃ 491-508, ἐν δύο σκηναῖς, ἐν γαμηλίαις φαιδραῖς εορταῖς 491-6 καὶ ἐν σεμνῇ σκηνῇ διαδικασίας 497-508, 2) τὴν δὲ ἐν πολέμῳ 509-40, ἐπίσης εἰς δύο σκηνας, ἔξοδον τῶν πολιορκουμένων πρὸς ἐνέδραν 509-24 καὶ ἀπρόοπτον ἐπίθεσιν κατὰ ποιμνίου μετὰ μάχης πρὸς τοὺς προσβοηθοῦντας πολεμίους 525-40· τὸ πολιορκοῦν στρατεύμα εἶναι ἄνω ἀριστερὰ τῆς πόλεως, διακρινομένης ἐκ τῶν πύργων τῶν τειχῶν, τὸ βουλευόμενον κάτωθεν αὐτῆς ἀριστερώτερον ἐν ὀμάδι, ἐν τῇ ἄνω σειρᾷ δεξιὰ τῆς πόλεως βαδίζουσιν οἱ μαχηταὶ πρὸς ἔξοδον, ἡγουμένων τῶν χρυσῶν θεῶν, οἵτινες παρίστανται καὶ μείζονες· οἱ κατάσκοποι ὀκλάζουσι παραπλεύρως (καὶ ὑπερθεν) τοῦ ποταμοῦ (δηλουμένου δι' ἰχθύων), ὅστις, ἐπειδὴ οἱ ἄλλην. ποταμοὶ τὸ πλεῖστον τοῦ ἔτους εἶναι ἄνυδροι, εὐδὲν κώλυμα πρὸς τοῦτο παρέχει· δεξιόθεν πλησιάζουσιν αἱ ἀγέλαι· αἱ 4 καθήμεναι μορφαὶ κάτωθεν τῶν θεῶν δηλοῦσι τὸν πολιορκούμενον στρατὸν τῶν ἐξε-

θόντων· ἀριστερὰ αὐτῶν ἐλαύνει πολεμικὸν ἄρμα, τὸ ὁποῖον ἀποστέλλει ὁ βουλευόμενος στρατὸς τῶν πολιορκούντων, εἰδοποιηθεὶς περὶ τῶν συμβαινόντων ὑπὸ τοῦ πολεμιστοῦ τοῦ ἰσταμένου ἐν στάσει δεικνύοντος (ὄπισθεν τοῦ ἄρματος)· δεξιότερον ἐξελίσσεται ἡ μάχη μετεχόντων καὶ τῶν 3 πτερωτῶν θεῶν. Ἐν ΑΑΜ ἐν Μυκ. Αἰθ. 30 481 ἀπόκειται ἀργυροῦν ῥυτὸν εὐρεθὲν ἐν Μυκῆναις, παριστῶν ἔξοδον τῶν πολιτῶν πόλεως ἐναντίον ἀποβιβασθέντων πειρατῶν· προηγούνται σφενδονῆται, ἀκολουθοῦσι τοξῆται καὶ εἶτα ὀπλίται, κεκαλυμμένοι διὰ τῆς ἀμφιβρότης (ἡμικυλινδρική) ἀσπίδος· ἐπὶ τῶν τειχῶν διακρίνονται γυναῖκες, ζητοῦσαι διὰ ζωηροτάτων κραυγῶν καὶ χειρονομῶν νὰ ἐμψυχώσωσι τοὺς οἰκείους, Πίν. II. 2.

Ἡ β'. ζώνη Γ' (541-72), ἐκ χρυσοῦ κατὰ τὴν ὁμολογίαν τοῦ ποιητοῦ 549, σκοπίμως τεθεισα ἐν τῷ μέσῳ, παριστᾷ διὰ τῶν 3 χαρμειστάτων εἰκόνων σκηνὰς τοῦ ἔλλη. ἀγροτικοῦ βίου κατὰ τὰς 3 ὥρας τοῦ ἔτους, ἄροσιν ἀγροῦ κατὰ τὸ ἔαρ 541-9, θερισμὸν κατὰ τὸ θέρος 550-60 καὶ τρυγητὸν κατὰ τὸ φθινόπωρον 561-72· κατὰ τὰ δύο ἄκρα τῆς σκηνῆς τοῦ τρυγητοῦ παρίστανται τρυγώμενα τὰ κλήματα, ὑπὸ τὰ ὁποῖα διακρίνεται ἡ ἀτραπός, ἐν μέσῳ τῶν δύο ἄκρων οἱ φορεῖς· μεταξὺ τοῦ θερισμοῦ καὶ τρυγητοῦ παρίσταται ἡ παρασκευὴ τοῦ γεύματος ὑπὸ τὸ δένδρον.

Ἡ γ'. ζώνη Δ (573-606), κασιτερίνη, ἔχει πρῶτον σκηνὰς ἐκ τοῦ ποιμενικοῦ βίου, συμπληρούσας τὰς ἀγροτικὰς τῆς προηγουμένης ζώνης, 1) ἀγέλην βοῶν προσβαλλομένην ὑπὸ λεόντων παρὰ τὸν καλαμόφυτον ποταμὸν, δηλούμενον δι' ἰχθύων, 573-86, καὶ 2) εἰρηνικὴν ποιμήνην προβάτων μετὰ τῶν μανδρῶν κλπ. Ἡ αὐτὴ ζώνη (κατ' ἄλλους, ὡς ἐν τῇ εἰκόνι, δι' ἄφορος E,) εἶχε καὶ μολπὴν 590-606. Ὁ τόπος, ἐν ᾧ ὠρεχθύντο ἐν ἐκάστη ἔλλ. πόλει, ὁμαλός, ἐπίπεδος, ἐκαλεῖτο χορός, ἐξ οὗ καὶ αἱ πόλεις εὐρύχοροι καὶ καλλίχοροι. Τὸν χορὸν ἐνταῦθα κατεσκεύασεν ὁ θεὸς ὅμοιον κατὰ τὸν ποιητὴν πρὸς τὸ μαρμαρίνον ἔργον, τὸ ἐπὶ Πανασαίου ἔτι σφζόμενον, ὅπερ ὁ Δαίδαλος παρεσκεύασε χάριν τῆς Ἀριάδνης· δυνάμεθα νὰ φαντασθῶμεν ὅτι ἐπὶ τοῦ ἐδάφους αὐτοῦ εἶχον λαξευθῆ γραμμαὶ ὑποβοηθοῦσαι τὰς κινήσεις τῶν ὀρχουμένων ἐν τοῖς περιπλόκοις ἐλιγμοῖς· τοιαῦτα ἐδάφη χοροῦ ἐκάλουν καὶ ὕστερον λαβυρίνθους, πρβλ. τὸ μαιανδροειδὲς κόσμημα ἐπὶ Κρητικοῦ νομίσματος, ἀποδίδον διὰ τῶν περιπλόκων γραμμῶν λαβύρινθον, Πίν. II. 3, καὶ ἡμετέραν Αἰσθητικὴν ἐρμηνείαν τοῦ Β'. Στασίμου τῆς Σοφοκλ. Ἀντιγόνης ἐν τῷ περιοδικῷ Ἀγωγῇ τ. Α'. σ. 317. Ἐὰν οἱ ὀρχού-

μενοι υποδιαιρεθῶσιν εἰς δύο ἡμιχόρια, τότε ἔχομεν ἐν τῷ μεταξύ χώρον χάριν τῶν θαυματοποιῶν καὶ τῶν ἄλλων προσώπων.—Ὁ ποιητὴς σκοπῶς ἐξέλεξε τὰς ἐξωτερὰς ζώνας, ὡς μᾶλλον ἐπιμήκεις, πρὸς εἰκόνισιν ἐπιμήκων παραστάσεων, οἶαι ὁ χορός, αἱ σκηναὶ τῆς κτηνοτροφίας κλπ.

Ἡ δ' ζώνη 607-8 ἐκ χαλκοῦ (μεταξὺ E-Z) εἰκονίζει τὸν Ὀκεανόν, δηλούμενον δι' ἔγγωνίων γραμμῶν καὶ ἰχθύων καὶ ἀντιστοιχοῦντα πρὸς τὴν ἐν τῷ κεντρικῷ κύκλῳ θάλασσαν. Ὅπως ἐφαντάζοντο τὸν Ὀκεανὸν περιστέφοντα τὸ σύμπαν, οὕτω καὶ ἐνταῦθα ὁ Ὀκεανὸς περιστέφει τὸ σύνολον τῆς γηίνης ζωῆς καὶ κινήσεως.

Τὸ κράσπεδον, ἄντυξ, ἀπετελεῖτο ἐκ ζώνης, πλεκτῆς ἐκ τριῶν δεσμίδων μεταλλίνων νημάτων (τρίπλαξ) τοιοῦτον πλέγμα εὐρέθη ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς τῆς Δωδώνης ἔκτυπον ἐπὶ θραύσματος χαλκοῦ.

Αἱ μορφαὶ αἱ εἰκονιζόμεναι ἐπὶ μεταλλικῶν ἐπιφανειῶν ἦσαν ἢ *ἔκτυποι*, παραγόμεναι διὰ σφυροκοπήσεως, τυπτομένης ἔσωθεν τῆς μεταλλικῆς ἐπιφανείας ἐπὶ μήτρας, ὥστε νὰ τυγχάνωσιν ἔπειτα ἔσωθεν ἐπεξεργασίας αἱ μορφαὶ διὰ γλυφάνου, πρβλ. τὰ κύπελλα τοῦ Βαφειοῦ Πίν. ΙΖ'. τῆς α'. σειρᾶς, ἢ *ἐγχάρακτοι* δι' ὀξέος ὀργάνου, ἢ *ἐμπαισταὶ* (ἢ εἰκὼν περιγραφομένη καὶ περιχαραττομένη ἐν μεταλλικῇ ἐπιφανείᾳ ἀπεκόπτετο ἐπιμελῶς, εἶτα ἀπεκόπτετο ἐπὶ τῆς μεταλλικῆς ἐπιφανείας, ἣτις θὰ ἀπετέλει τὸ βάθος, τμήμα τῶν αὐτῶν διαστάσεων πρὸς τὴν εἰκόνα, καὶ ἐν τῇ ἀνοικτῇ θέσει ἐνηρμόζετο ἢ εἰκὼν' συνήθως ἐνεβάλλετο εὐγενέστερον μέταλλον εἰς ἥττον εὐγενές, χρυσὸς ἐν χαλκῷ ἢ ἐν ἀργύρῳ, ἀλλ' ἐνίοτε καὶ ἄργυρος ἐν χρυσῷ, πρβλ. τὰ 4 ἐγχειρίδια τῶν Μυκηνῶν αὐτόθι Πίν. Β'. 1). Ἐγχράξεως ἐν τῇ ἀσπίδι θὰ ἐγένετο χοῆσις ἐν γεωμετρικοῖς σχήμασι καὶ γραμμαῖς, καὶ πρὸς δῆλωσιν τῶν καλάμων, καμάκων, κλπ., τῆς ἐμπαιστικῆς εἰς ὄρισμένας μορφὰς καὶ τῆς ἐκτυπώσεως ἐν ἐπιπέδοις ἐπιφανείαις. Ἐγένετο ὅμως χοῆσις καὶ *ἐγκαύσεως* (χρωματισμοῦ, σμαλτώσεως) εἰς τὴν κυανῆν τάφρον, εἰς τὴν ἐρυθρὰν ἐσθῆτα τῆς Κηρὸς καὶ εἰς τὸ μέλαν χρῶμα τῆς ἠροτριαμένης χρυσῆς γῆς.

Τῶν εἰκόνων οἱ πόδες κατευθύνονται πρὸς τὸ κέντρον, αἱ κεφαλαὶ πρὸς τὴν περιφέρειαν, διότι καὶ τὸ ἀνθρώπινον σῶμα εἶναι εὐρύτερον ἄνω, συμφώνως πρὸς τὸν κατὰ τὴν περιφέρειαν εὐρυνόμενον κύκλον' σκοπῶς ὁ ποιητὴς ἀπέφυγε μορφὰς ἀνθρώπων ἐν τῷ κέντρῳ, διότι κεφαλαὶ καὶ κνήμαι θὰ συνεθλίβοντο ἐκεῖ ἀηδῶς καὶ δὲν θὰ ἦσαν εὐδιάκριτοι.

Αἱ πτυχαὶ συνείχοντο πρὸς ἀλλήλας διὰ πλατυκεφάλων ἦλων,

καθηλωμένων συμμετρως, ὧν αἱ κεφαλαὶ ἀπετέλουν οἰνοεῖ ὄρους μαργαριτῶν, χωρίζοντας τὴν μίαν ζώνην τῆς ἄλλης.

Ἡ ἀσπίς καὶ αἱ ἐπ' αὐτῆς εἰκόνες δὲν φαίνονται νὰ εἶναι ἔργον τῆς φαντασίας τοῦ ποιητοῦ. Ἐκ πολλῶν εὐρημάτων φοινικικῶν καὶ ἑλληνικῶν, ἀρχαιοτέρων καὶ συγχρόνων τοῦ ποιητοῦ, πειθόμεθα ὅτι τοιαῦτα πολυτελῆ ὄπλα, κατάκοσμα διὰ ζωνῶν ἀναλόγων παραστάσεων, ἦσαν τοῦ συρμοῦ διὰ τοὺς εὐγενεῖς κατὰ τοὺς ὅμηρ. χρόνους. Ἐὰν ὁ ποιητὴς εἶχε πρὸ ὀφθαλμῶν, γράφων τὴν ἀσπίδα, ὠρισμένον ἔργον ὡς πρότυπον, ἢ ἐὰν ἐκ τῶν εἰκόνων πολλῶν τοιούτων ἔργων ἑλληνικῶν καὶ φοινικικῶν συνέθετε διὰ τῆς φαντασίας αὐτοῦ τὸ σύμπλεγμα τῶν εἰκόνων, οἷον παρέχει ἡμῖν, δὲν δυνάμεθα νὰ καθορίσωμεν μετὰ πεποιθήσεως ἀμφότερα φαίνονται πιθανά. Ὅλος ἀπίθανον ὅτι ὁ ποιητὴς, οὐδὲν ἔχων πρὸ ὀφθαλμῶν πρότυπον, ἐδημιούργησεν ἔργον καθαρῶς ποιητικῆς φαντασίας.

486 Πλειάδες (Πλειάδες, Πούλεια) 7 ἀστέρες, νομισθέντες ὡς πελειάδες (ἄγριαι περιστεραι), θυγατέρες ποτὲ τοῦ Ἄτλαντος καὶ τῆς Ὠκεανίδος Πληϊόνης, ἀδελφαὶ τῶν Ὑάδων. Ἐκ θλίψεως διὰ τὸν θάνατον τούτων ἢ ἐπὶ τῇ συμφορᾷ τοῦ πατρὸς ἠὺτοκτόνησαν καὶ κατηστερίσθησαν· κατ' ἄλλην παράδοσιν ἐπὶ 5 μῆνας διωκόμεναι ὑπὸ τοῦ κυνηγοῦ Ὠρίωνος μετεμορφώθησαν τῇ παρακλήσει αὐτῶν εἰς πελειάδας καὶ εἶτα εἰς ἀστέρας, διὸ καὶ ὁ ἀστὴρ Ὠρίων ἐπὶ 5 μῆνας φαίνεται ὑπὲρ τὸν ὀρίζοντα πλησίον τῶν Πλειάδων. Αἱ Πλειάδες εἶναι ὁ ἀστερισμὸς τῶν ναυτιλλομένων, διότι κατὰ τὴν ἐπιτολὴν αὐτῶν (περὶ τὰς ἀρχὰς Μαΐου) ἀρχεται ἡ καλὴ ἐποχὴ τῆς θαλάσσης, κατὰ δὲ τὴν δύσιν (Νοέμβριον) ἡ κακὴ. **Ὑάδες** (βροχεραὶ) 2-7 τὸν ἀριθμὸν, ἀδελφαὶ τῶν Πλειάδων, ἀστερισμὸς κατὰ τὰ κέρατα τοῦ Ταύρου, ἐπὶ τῇ ἐπιτολῇ τῶν ὁποίων ἀρχεται ἡ βροχερὰ περίοδος τοῦ ἔτους· ἐκληφθεῖσαι ὡς ἀγέλη μικρῶν γοῖρων (ὕων, Ὑάδες) συνεδέθησαν ὡς καὶ αἱ Πλειάδες πρὸς τὸν θηρατὴν Ὠρίωνα, πρὸ τοῦ ὁποίου φεύγουσαι κρημνίζονται εἰς τὸν Ὠκεανόν. **Ὠρίων** περίφημος ἐπὶ τῷ κάλλει θηρευτῆς· ἢ Ἡὼς ἠράσθη αὐτοῦ, ἀλλ' ἢ Ἄρτεμις κατετόξευσε, μεθ' ὃ κατηστερίσθη· καὶ ἐν τῷ οὐρανῷ καταδιώκει τοὺς ἄλλους ἀστέρας, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ κυνὸς αὐτοῦ Σειρίου· ἐπιτέλλει τῇ 10. Ἰουλίου.—**487 Ἄρκτος** ἡ μεγάλη, θυγάτηρ ποτὲ τοῦ Λυκάονος, βασιλέως ἐν Ἀρκαδίᾳ, ἢ Καλλιστώ, γεννήσασα ἐκ τοῦ Διὸς τὸν Ἀρκάδα· ἵνα διαφύγῃ τὴν καταδίωξιν τῆς ζηλοτυπούσης Ἥρας, μετεμορφώθη εἰς ἄρκτον, φανευθεῖσαν ὑπὸ τῆς Ἀρτέμιδος καὶ καταστεριωθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Διὸς· διὰ τὸ σῆμα αὐτῆς ἐξελήφθη καὶ ὡς ἄμαξα, ἐλαυνομένη ὑπὸ τοῦ

Βοώτου (βουκόλου) ἢ Ἀρκτούου (ἀρκοφύλακος)· παρ' αὐτὴν ἢ μικρὰ Ἄρκτος, εἰς ἣν ἀνήκει ὁ πολιτικὸς ἀστήρ.—**488** αὐθι στρέφεται ὄθεν καὶ Ἑλίκη.—**δοκεύει** διότι κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐπιτολῆς τοῦ Ὁρίωνος ἀρχίζει νάνυφώνηται ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς ἐν τῷ ὀρίζοντι καὶ οὕτω φαίνεται ὅτι ὑπεκφεύγει αὐτόν.—**492** δαῖδων φαίνεται ὅτι περὶ τὴν ἐσπέραν ἤγετο ἡ νύμφη ἐκ τῆς πατρικῆς οἰκίας εἰς τὴν τοῦ νυμφίου.—**496** πρόθυρα ἢ αὐλείος θύρα ἢ ἄγουσα ἀπὸ τῆς ὁδοῦ εἰς τὴν αὐλήν.—**498** ποινή ὁ φονεὺς δὲν κατεδιώκετο τότε ὑπὸ τῆς πολιτείας, ἀλλ' ὑπὸ τῶν πλησιεστάτων συγγενῶν ἢ φίλων τοῦ φονευθέντος· διὰ τοῦτο ἠναγκάζετο πρὸς σωτηρίαν ἢ νὰ φύγῃ εἰς τὴν ἄλλοδαπὴν ἢ, ἐὰν ἔστεργον οἱ συγγενεῖς τοῦ φονευθέντος, νὰ πληρώσῃ εἰς αὐτοὺς ἀνάλογον χρηματικὴν ἀποζημίωσιν, τὴν *ποιήν*.—**500** δῆμω ἵνα πείσῃ τὸν περιεστῶτα λαόν, τὸν παρακολουθοῦντα μετὰ διαφέροντος τὴν δίκην· αἱ δίκαιοιπὸν διεξήγοντο τότε δημοσίᾳ.—**501** Ἰστῶρ ὁ διαιτητῆς ἀντικατέστησε πιθανῶς ἐν τοῖς ὄμηρ. χρόνοις τὸν βασιλέα τῶν παλαιότερων χρόνων, ἔχοντα καὶ τὴν δικαστικὴν ἐξουσίαν· οἱ γέροντες εἶναι οἱ πάρεδροι αὐτοῦ, ὧν ἀκούει τὴν γνώμην πρὶν ἐκδώσῃ τὴν ἀπόφασιν.—**502** Ἡ συμμετοχὴ τῶν πολιτῶν φαίνεται ὅτι ἦτο ἐλευθέρου καὶ ἀπεριόριστος, οἱ δὲ συνηγοροῦντες δὲν ὤρχίζοντο, ὡς γίνεται σήμερον.—**504** ὁ κύκλος εἶναι χώρος στρογγύλος κεχωρισμένος ἐντὸς τῆς ἀγορᾶς. Ἐπὶ τῆς ἡρωικῆς βασιλείας ἡ ἀγορὰ συνέρχεται πρὸ τῶν ἀνακτόρων τοῦ βασιλέως, ὡς ἐν Ἰλίῳ, ἐπὶ λιθίνων δὲ καθισμάτων, τοποθετημένων κύκλῳ περὶ τὰ πρόθυρα τοῦ ἀνακτόρου, καὶ τοιαῦτα εὐρέθησαν πρὸ τῶν ἀνακτόρων τῶν Μυκηνῶν, ἐδίκαζε καθήμενος ὁ βασιλεὺς μετὰ τῶν γερόντων. Ἐκ τοῦ κύκλου, περιζωσθέντος διὰ τοίχου κυκλικοῦ καὶ στεγασθέντος, προῆλθεν ἡ *θόλος*, ἐν ἣ ἐν Γόρτυνι τῆς Κρήτης ἐγίνοντο ὕστερον αἱ διαδικασίαι, ἔχουσα τοὺς νόμους κεχαραγμένους ἐπὶ τῶν τοίχων, καὶ ἄλλα ἀλλαγῶν οἰκοδομήματα, ὁμοίως κατεσκευασμένα. Οὕτω καὶ οἱ ναοὶ τῶν θεῶν, οὔτινες κατὰ τοὺς ἡρωικοὺς χρόνους ἦσαν ὑπαιθροὶ, ἔπειτα ἐκλείσθησαν διὰ τοίχων καὶ οἰκοδομήματος.—**Ἰερὸς** καὶ διότι ἡ διαδικασία ἦτο ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν θεῶν καὶ μάλιστα τοῦ Διός, ἐξ οὗ ἀπερρεθὸν πᾶσαι αἱ θέμιστες. Οὕτω καὶ οἱ Ἀθηναῖοι συνήθιζον πᾶσαν ἐκκλησίαν τῶν πολιτῶν νὰ καθαιρῶσι περιφέροντες δέλφακας ἐσφαγμένους περὶ τὸν συνηγμένον δῆμον, καθαγιαζομένου οὕτω καὶ τοῦ τόπου καὶ τῶν ἐκκλησιαζόντων, κελευομένων ὑπὸ τοῦ κήρυκος γενέσθαι ἐντὸς τοῦ καθάρματος (τοῦ ὄμηρ. ἱεροῦ κύκλου).—**505** σκῆπτρα ἐνταῦθα τὸ σκῆπτρον εἶναι σύμβολον τοῦ δικαστικοῦ ἀξιώ-

ματος καὶ παραδίδεται ὑπὸ τῶν κηρύκων κατὰ σειράν εἰς ἐκεῖνον, ὅστις ἔμελλε νάποφανθῆ ἢ γνώμην, ὡς δείγμα ὅτι ὁ ὀμιλῶν ἀσχεῖ ἐπίσημον λειτούργημα.—**507 τάλαντα** μέσα καταλλακτικὰ μικρῶς σχετικῶς ἀξίας, I 122. Ἐνταῦθα ἐκάτερος τῶν διαδίκων καταθέτει πρὸ τῆς ἀρχῆς τῆς διαδικασίας 1 τάλαντον οὐχὶ ὡς δικαστικὰ ἔξοδα ἢ ὡς *παράβολον* ἢ *πρυτανεῖα*, ἀνήκουστα τότε, οὐδὲ προωρισμένα νὰ δοθῶσιν εἰς ἓνα τῶν γερόντων δικαστῶν, ὅτε ὁ ἴστωρ θὰ ἔμενεν ἄνευ οἰασθήποτε ἀμοιβῆς, ἀλλά, ἔαν μὲν ἐνίκα ὁ κατήγορος, ἐλάμβανε καὶ τὸ τοῦ ἀντιδίκου (ὡς τὴν ζητηθεῖσαν ἀποζημίωσιν; ἢ ἀνεξαοτήτως τῆς ἀποζημιώσεως πρὸς τιμορίαν διὰ τὴν προσφυγὴν εἰς τὸ δικαστήριον;), ἔαν δὲ ἐνίκα ὁ κατηγορηθεὶς, ἐλάμβανε καὶ τὸ τοῦ κατηγόρου διὰ τὸ προσγενόμενον αὐτῷ ἄδίκημα.—**509** Ἡ παράστασις τῶν δύο πολιορκούντων στρατευμάτων ὠφείλετο εἰς ἔργα τέχνης, ὅπου οἱ ἀρχαιότατοι καλλιτέχναι πρὸς παράστασιν πολιορκίας πόλεως εἰκόνισαν συμβολικῶς δύο τμήματα στρατοῦ προσβάλλοντα ἐκατέρωθεν αὐτήν, ἐν τῇ ἀδυναμίᾳ νὰ εἰκονίσωσιν ἐκ τοῦ πραγματικοῦ πολιορκίαν. Ὁ Θουκυδίδης III 6, 1 ἀναφέρει ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι ὄντως ἐτείχισαν δύο στρατόπεδα ἐκατέρωθεν τῆς Μυτιλήνης πρὸς πολιορκίαν αὐτῆς.—**510 δίχα ἄνδανε** οἱ πολιορκούντες πάντες συνελθόντες εἰς ἀγορὰν ἀπεφάσισαν παμνηφει νάξιῶσσι παρὰ τῶν πολιορκουμένων πρῶτον νὰ ἐκχωρίσωσιν εἰς αὐτοὺς τὸ ἥμισυ τῶν κινητῶν τῆς πόλεως· ἔαν δὲ οἱ πολῖται δὲν θὰ ὑπέκυπτον εἰς τὴν ἀξίωσιν ταύτην, εἶχε ληφθῆ ἡ συμπληρωτικὴ ἀπόφασις νὰ ἐκπορθήσῃσι βία τὴν πόλιν· τὰς δύο ταύτας ἀποφάσεις ἀποδίδει τὸ **δίχα**, οὐχὶ διαφωνίαν· ὅθεν τὸ χωρίον μεταφραστέον: ἢ νὰ ἐκχωρήσῃσι τὸ ἥμισυ τῶν κινητῶν εἰς τοὺς πολιορκούντας, ἢ, ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, ἔαν δὲν ὑπέκυπτον εἰς τὴν ἀξίωσιν ταύτην, νὰ ἐκπορθήσῃσι τὴν πόλιν.—**513 ὑπεθωρήσονται** κυρίως ἡ **ὑπὸ** δηλοῖ κάτω ἐν τῇ πόλει ἐν ἀντιθ. πρὸς τοὺς ἐφεσταίους ἐπὶ τῶν τειχῶν, 515.—**λόχῳ** πρὸς πορισμὸν τῶν ἐπιτηδείων.—**517 χρυσείῳ** ἢ ἐξ ἐπιχρυσώσεως ἢ ἀμφότεροι ἐμπαιστοί, 574, 577, 598.—**518 μεγάλῳ** συνήθως οἱ θεοὶ παρίσταντο μείζονες τῶν ἀνθρώπων. Ὁ Ἄρης ἐν Φ 407 καταρομφθεὶς ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς κατὰ γῆς καλύπτει 7 πλέθρα, ἐν E 860 κραυγάζει ὡς 9 ἢ 10 χιλ. ἀνθρώπων, ἢ κεφαλὴ τῆς Ἐριδος Δ 443, ἐν φ̄ οἱ πόδες πατοῦσι τὴν γῆν, ἄπτεται τοῦ οὐρανοῦ· πρβλ. καὶ τοὺς κολοσσικοὺς Ἀπόλλωνας(;) ἐκ Δήλου καὶ Νάξου ἐν AAM ἐν τῇ Αἰθούσῃ τῶν Ἀρχαίων ἔργων, ἐν οἷς ἡ τέχνη διετήρησε τὸ ὑπερφυσικόν, ἀφ' ὅτου τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν εἰσῆχθησαν εἰς τὴν λατρείαν.—**520 ἐν ποταμῷ** δὲν θὰ εἶχε

πολὺ ὕδωρ, διότι θὰ ἦτο τὸ θέρος, ὅτε ἐγίνοντο συνήθως οἱ πόλεμοι· ὅτι δὲν ὑπῆρχε πανταχοῦ τῆς κοίτης ὕδωρ μαρτυρεῖ καὶ ὅτι τὰ κτήνη ὄφειλον νὰ μεταβῶσιν εἰς ὠρισμένον μέρος πρὸς πότισμα.—**πάντεσσι** ὄθεν καὶ οἱ πολιορκηταὶ ἐνταῦθα ἔπρεπε νὰ φέρωσι τὰ κτήνη πρὸς πότισμα.—**524 μῆλα καὶ βοῦς** τῶν πολιορκούντων, τὰ ὁποῖα θὰ εἶχον ἀρπάσει ἀπὸ τῶν πολιορκουμένων.—**526 σύριγξ** μουσικὸν ὄργανον, κυρίως ποιμενικόν, οὗ εὐρετῆς ὁ Πάν· ἀπετελεῖτο ἐξ 7-8 καλάμων παραλλήλων, συγκολλημένων πρὸς ἀλλήλους διὰ κηροῦ, ὧν ὁ ἐκάστοτε ἐπόμενος ἦτο βραχύτερος· τὴν σύριγγα φέροι καὶ ὁ Πάν ἐν ΑΑΜ ἐν Αἰθούσῃ Ποσειδῶνος ἀρ. 251-2.—**531 εἰράων** καὶ οἱ Ἕλληνες ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ στρατοπέδου εἶχον τὴν ἀγοράν· ὁ πληθ. διὰ τὰ πολλὰ τμήματα τῆς ἀγορᾶς. Ἐνταῦθα ἴσως ἀπασχολεῖ αὐτοὺς τί πρέπει νὰ πράξωσι μετὰ τὴν ἀρητικὴν ἀπάντησιν τῶν πολιορκουμένων 513.—**535 Ἥρις**, ὁ Κυδοιμὸς καὶ ἡ Κῆρ εἰς οὐδέτερον τῶν μαχομένων ἀνήκουσιν ἀποκλειστικῶς, ἀλλ' εἶναι ποιητικαὶ προσωποποιαὶ τῶν συνασθημάτων καὶ παθῶν, ὑφ' ὧν ἀμφοτέρω οἱ ἀντίπαλοι στρατοὶ κατέχονται.—**536 ἔχουσα ἄουτον** καὶ ὁ οὐπὼ τραυματισθεῖς, ἀλλ' εἰς θάνατον προωρισμένος, ἀνήκει εἰς τὸ κράτος αὐτῆς.—**538 δαφνιδόν** κατὰ τὴν αὐτὴν συμβολικὴν καὶ οἱ δῆμιοι ἄλλοτε ἔφερον ἐρυθρὰν περιβολήν· καὶ οἱ Σπαρτιάται ἐν τῇ μάχῃ ἔφερον τὴν φοινικίδα, ἵνα μὴ βλέποντες ἐν περιπτώσει τραυματισμοῦ τὸ αἷμα τῆς πληγῆς ἀποθαροῦνται.—**542 τρίπολος** ἀγρός, τὸν ὁποῖον γυρίζομεν τρίς, ὅταν θέλωμεν διὰ τῆς λεγομένης ἀγροναπαύσεως νὰ τονώσωμεν τὴν γονιμότητα αὐτοῦ.—**548 μελαίνετο** ὡς πράγματι συμβαίνει ἐν τῇ φύσει, διότι ἡ ἄρι ἀναστροφόμενη γῆ δεικνύει συνεπείᾳ τῆς ὑγρασίας σκοτεινὸν χροῶμα· τὸ μέλαν χροῶμα ἐπὶ χροσῶ ἐδάφους, οἱ μέλανες βότρυες 562 καὶ ἡ κνανὴ κίπετος 564 μαρτυροῦσιν ὅτι καὶ οἱ Ἕλληνες ἐγίνωσκον τὴν τέχνην τοῦ ἀποχρᾶναι τὰ μέταλλα δι' ἐγκαύσεως.—**556 βασιλεὺς** πιθανῶς οὐχὶ ἐν τῇ ἀρχαιότητι σημασίᾳ τῆς λέξεως, ἀλλ' ὁ εὐγενὴς γεωκτῆμων τῶν ὀμηρ. χρόνων, οὗς περιγράφει ὁ ποιητὴς ἐν τῇ ἀσιδί, ἧς ἡ περιγραφή ἀγνοεῖ τὴν βασιλείαν, πρβλ. τὸν ἴστορα.—**564 κνανήν** δι' ἐγκαύσεως κνάνου, βαλῶδους μάζης βαθέος κνανοῦ χρώματος, εὐρισκομένου ἐν ἀφθονίᾳ ἐν Κύπρῳ.—**ἔρκος** μάνδρα ἢ αἰμασιὰ ἐκ θάμνων, βάτων καὶ ἄλλων· μετὰ τῆς τάφρου εἶναι συνηθέσταται καὶ σήμερον ἐν Ἑλλάδι· μία μόνη ἀτραπὸς εἶχεν ἀφεθῆ διὰ μέσου αὐτῶν, δι' ἧς οἱ σταφυλοφορεῖς ἔφερον εἰς τρυγηθείσας σταφυλὰς εἰς τὸν ἔξω τοῦ κτήματος εὐρισκόμενον ληνόν.

—567 Αἱ παρθέναι καὶ τὰ παλληκάρια ἐτρούγων ἐντὸς καιαθίων τὰς σταφυλίας, ἕως θὰ ἐπανήρχοντο ἐκ τοῦ ληνοῦ οἱ σταφυλοφορεῖς, εἰς τὰς κεν εἰς βούττας τῶν ὀποίων ἐξεκένουν πάλιν ὄσας σταφυλίας ἐν τῷ μεταξύ εἶχον τραυήσει.—570 *λίνοσ* κ. *αἴλινοσ* θρηνώδες ἄσμα ἐκ τοῦ δίκαν ἐπιδού μετὰ πᾶσαν στροφὴν ἐπαναλαμβανομένου *Αἷ Λίνε!* ("Αχ Λίνε!") πρὸς τιμὴν τοῦ Λίνου, ὠραίου νεανίου, θείου γένους, ὅστις κατὰ τὴν παράδοσιν ἀξήθεις μεταξύ τῶν προβάτων διεμελίσθη ὑπὸ λυσσόντων κυνῶν, προσωποποιία τῶν ὠραίων φυτῶν, τὰ ὅποια περὶ τὰ τέλη τοῦ θέρους καιόμενα ὑπὸ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων κλίνουσι πρὸς τὸ ἔδαφος τὴν μαρανθεῖσαν αὐτῶν κεφαλὴν ἐν μέσῳ τῆσ μεγάλης τραγωδίας τῆσ φύσεωσ. Οἱ ἀρχαῖοι συνήθιζον νὰ συνοδεύωσι τὴν ἐργασίαν αὐτῶν (ὡσ καὶ σήμερον) καὶ δι' ἄσματος, καθιστῶντες αὐτὴν οὕτω κουφοτέρην καὶ θερπνοτέρην οὕτω μνημονεύονται ᾠδαὶ *λιμαῖοι* τῶν ἀντλούντων ὕδωρ, *ἐπιμύλιοι* τῶν μυλωθρῶν, *λιτυέραςαι* τῶν θεριστῶν, *ἐπιλήνια*, *λίνοι* κ. *αἴλινοι* κατὰ τὸν τραγητὸν, *βανκαλήματα* τῶν μητέρων, *ἐρετικαί*, *ποιμενικαί* κλπ., κ 221. Ὡσ ὁ θερισμὸσ παρεστάθη ὡσ πανηγυρισ, ἐν ἧ ὁ βασιλεὺσ παρασκευάζει μεγαλοπροεπὴ τραπέζαν, οὕτω καὶ ὁ τραγητὸσ ἐπιστέφεται δ' ἐορτασίμου πανηγυρισμοῦ, ἐν ᾧ παῖσ ἄδων καὶ φορμίζων βαδίζει ἐπὶ τὰ πρόσω ἐν μέσῳ τῶν νεανῶν καὶ νεανίδων, ἑυθυμίζων τὸ βῆμα αὐτῶν καὶ προκαλῶν χαρμοσύνουσ ὀρχηστικὰσ κινήσεισ καὶ συνοδείαν τοῦ ἄσματος· ἀνάλογοι σκηναὶ τελοῦνται κατὰ τὸν τραγητὸν καὶ σήμερον ἐτι ἐν τῇ πολυαμπέλῳ Μαντινεῖᾳ, ὅπου αἱ *τραγηστριαί* ἄδουσι καθ' ὄλην τὴν ἡμέραν, πολλὰκισ ἐν χαρμοσύνοισ στιγμαῖσ ἐκτελοῦσι καθ' ἑαυτὰσ εὐθύμουσ ὀρχηστικὰσ κινήσεισ καὶ τὴν ἐσπέραν κατακλείουσι τὴν ἐργασίαν διὰ μολπῆσ.—571 *λεπταλέη* ὡσ παιδικῆ.—573 *ὀρθοκραιράων* ἐν ἀντιθ. πρὸσ (τὰσ αἶγασ καὶ) τὰ πρόβατα, ὧν τὰ κέρρατα δὲν εἶναι ὀρθά.—576 δύο τοπικοὶ διορισμοί, ὧν ὁ β'. ὀρίζει ἀκριβέστερον τὸν πρῶτον· ὁ δονακεὺσ χρησιμεύει ὡσ τόποσ ἐνέδρασ λεόντων.—586 Οἱ κύνεσ οἱ ὑλακτοῦντεσ μὲν, ἀλλὰ μὴ δάκνοντεσ, ἐκαλοῦντο *μαρνλάκαι*.—590-606 Ἡ εἰκὼν τοῦ χοροῦ μόνη διαταράσσει τὸν πανταχοῦ τῆσ ἀσπίδοσ διήκοντα νόμον τῆσ ἀναλογίασ καὶ συμμετρίασ, διότι οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει πρὸσ τὰσ προηγηθείασ δύο σκηναὶ τοῦ ποιμενικοῦ βίου· ἐπίσῃσ τὸ *ποιικαλλε* διαταράσσει τὴν συμμετρίαν πρὸσ τὸ *ποίησε* 573, 587, ἐν ᾧ πάντοτε ὁ ποιητῆσ διὰ τὰσ εἰκόνασ τῆσ αὐτῆσ ζώνησ μεταχειρίζεται τὸ αὐτὸ ῥῆμα· διὰ ταῦτα καὶ ἄλλουσ τινασ λόγουσ τὸ χωρίον θεωρεῖται νόθον.—591 *τῷ ἕκλον* ὁ ποιητῆσ δὲν θέλει νὰ εἴπῃ ὅτι ὁ θεὸσ ἀν-

τέγραψεν ἔργον θνητοῦ, ἀλλ' ὅτι, ὡς διεμορφώθη ὑπὸ τοῦ θεοῦ, ἀνεμίμνησκε τὸν ὑπὸ τοῦ Δαυδάλου χάριν τῆς Ἀριάδνης παρασκευασθέντα χορὸν πρὸς πανηγυρισμὸν τῆς ὑπὸ τοῦ Θησέως τῇ ἀρωγῇ αὐτῆς ἀποκομισθείσης νίκης κατὰ τοῦ Μινωταύρου· ὁ περίπλοκος χορὸς, ὃν ἐχόρευεν ὁ Θησεύς, ἡ Ἀριάδνη καὶ οἱ ἀπελευθερωθέντες ἄττικοὶ νέοι καὶ νεάνιδες, ἀπεμμεῖτο τοὺς ἐλιγμούς τοῦ λαβυρίνθου· τὸ περίτεχνον τοῦτο εἶδος τοῦ χοροῦ, τὸν κληθέντα καὶ γέρονον, ἔχοντα περιόδους τινὰς καὶ διεξόδους καὶ ἐν τινι ὀρθῶν περιελίξεις καὶ ἀνελίξεις λέγεται ὅτι ὁ ἦρωας εἶναι ὁ εἰσαγωγὸν εἰς Δῆλον. Ἐν τῷ ἀνακτόρῳ τῆς Κνωσοῦ εἰς τῶν τοίχων αὐτοῦ εἶναι κεκαλυμμένος διὰ μαιανδροειδῶν περιπλοκῶν· ἐπίσης γινώσκομεν ὅτι οἱ Κρήτες ἦσαν ἐμπειρότατοι χορῶν καὶ κυβιστήσεων.—**593 ἀλφειβοῖαι** πρὸ βλ. τὰ *ἔθνα* I 146.—**596 στίλβοντις ἐλαίῳ** τὰ νήματα τοῦ ὑφάσματος, πρὶν ὑφανθῶσιν, ἐρραντίζοντο ἢ ἐνεβάπτοντο ἐντὸς ἐλαίου. ἵνα καταστῶσι μαλακά, εὐλύγιστα καὶ στιλπνά.—**567 μαχαίρας** ἀνέκαθεν οἱ Ἕλληνες ἐσιδηροφόρουσαν (ὄπλοφόρουσαν) καὶ κατὰ τὸν Θουκυδ. καὶ ἐπὶ τῶν χρόνων αὐτοῦ οἱ Ὀζόλαι Λοκροί, οἱ Αἰτωλοὶ καὶ Ἀκαρνανεὶ ἐξηκολούθουν ὄπλοφοροῦντες· μέχρι πρὸ ὀλίγων ἐτι ἐτῶν ἐν τοῖς χοροῖς τῶν πόλεων καὶ ζωμῶν καὶ πανηγύρεων τῆς Ἑλλάδος οἱ μεταβαίνοντες εἰς τὸν χορὸν νέοι ἔφερον πιστόλας ἀργυρᾶς ἢ ἐπιχρῦσους καὶ ἀναλόγους μαχαίρας ἐν τῷ σελήῳ, ἐνίοτε δὲ καὶ πολυτίμους ἱστορικάς σπάθας, ἐξηρημένους ἀπὸ τοῦ ὄμου.—**599-602** Ἄλλοτε μὲν ἐχόρευον γοργῶ τῷ ὀρθῶν εἰς κύκλον, ὃν ὁ Λουκιανὸς καλεῖ ὄρθον, ἄλλοτε δὲ διηρημένοι εἰς τάξεις ἀντιμετώπους ἐσχημάτιζον ποικίλα σχήματα, ὡς ἐν τῷ σημεριῶν *ἀνιχόρῳ* (quadrille).—**605 κυβιστητῆρε** ἐξόχως ἐξηρημένοι ἐκτελοῦντες γυμνάσματα δυσκολότατα, ἰδ. ἐν ΑΑΜ ἐν τῇ Μυκ. Αἰθ. ἄνω τῆς Προθ. 92 1595.—**614 κάμε** ἐργαζόμενος καθ' ὅλην τὴν νύκτα ἀφ' ἑσπέρας.—*Ἐν τῇ περιγραφῇ τῆς ἀσπίδος ποῦ ἔρχεται ἡ τέχνη τοῦ Ὀμ. ; πῶς ἐμφανίζει ἡμῖν τὴν ἀσπίδα ὡς πρὸς τὴν γένεσιν αὐτῆς; πόσα πράγματα τέρπονσιν ἡμᾶς; ποῖον τὸ κύριον θέμα ἀπασῶν τῶν εἰκόνων τῆς ἀσπίδος; τί ἐπιτυγχάνει ὁ Ὀμ. διὰ τῆς μακρᾶς περιγραφῆς τῆς ἀσπίδος; διὰ τί δὲν περιγράφονται ἐκτενῶς καὶ τὰ λοιπὰ ὄπλα ;*

ΛΙΑΔΟΣ Τ.

1-6 θεοῦ πάρα ἐκ τοῦ δῶρα, εὔρε κλαίοντα, λιγέως μὲ διαπεραστικούς θρήνους, *περικείμενον* ἐνηγκαλισμένον, τροπ. τοῦ κλαίοντα, *μύρομαι* Ρ 438.—6-11 ἐν ἄρα φῦ.. Σ 384, *τοῦτον* ἐν πνεύματι ἐλαφροῦς ἀδιαφορίας: αὐτόν, ἓνα νεκρόν, *ἐπειδὴ* *πρῶτα* ἀφ' οὗ ἄπαξ, *λότης* Σ 39): ὑπέκυψε κατὰ τὰς θείας βουλίας, *τὴν* σύ, *Ἥ. πάρα* ἐκ τοῦ *τεύχεα*, *ῶμοισι* τοπ. ἐπὶ τῶν ὤμων, περὶ τοῦς.—12-5 *δαίδαλον* Σ 400 χαλκίτεχνημα, *ἀνέβραχεν* ἀφρ. ἄνευ ἐνεστ. λ. π. ἐκρότησαν ἰσχυρῶς *ἀντην εἰ*. νὰ ἀτενίσῃ αὐτὰ κατ' εὐθεΐαν, *ἔτρεσαν* ὠπισθοχώρησαν.—15-8 *ὡς-ὡς* ὅπως-οὕτω, μόλις-εὐθύς, *χόλος* ἄγριον φιλοπόλεμον πάθος, *ἐν δὲ* ἐντὸς δὲ τῶν κόγχων, *ὑπὸ βλεφάρων* κάτω ἀπὸ τὰ, *φαεῖνω* φαίνω, *ἐξεφάνενθεν* ἐξήστραψαν, *σέλας* λάμψις ἀστραπῆς, πυρός.—19 22 *τετάρπετο* ἐχόρτασε, *λεύσσω* (*λευκός*) βλέπω, *πόρην* ἀγρ. ἐνεστ., ποικ. *πέπρωται*, ἔδωκε (τοιαῦτα, οὕτως ἐξαΐσια), *οἶα*, *ἐπιεικὲς* φυσικὸν εἶναι, *μηδὲ*.. ἢ ἀντίθ. πρὸς τοὺς θεοὺς, τὸ ἀπροφ. *χαλαρῶς* ἐξαορτάται ἐκ τοῦ *ἐπιεικὲς*, ἐν ᾧ ἀνεμένομεν ὁ ἀποτελοῦν ἀντίθ. πρὸς τὸ θεὸς *πόρην*: οὐδὲ βροτὸς ἀνὴρ ἐτέλεσε: ὡς ἔχει ἡ σύνταξις: ἀδύνατον δὲ νὰ φαντασθῇ τις ὅτι θνητός...—23-7 *νῦν δὲ* ἀλλὰ τώρα, ὅτε πλέον ἔχω ὄπλα, *τόφρα* εἰς τὸ *θωρήξομαι*, ἀλλὰ κυρίως: ἐν τούτῳ τῷ μεταξῦ, ὅτε θὰ μάχωμαι, *καδδῦσαι* διεισδύσασαι, *κατὰ ὦ*. διὰ μέσου τῶν πληγῶν, *χαλκόντυπος* ὁ ἀνοιχθεὶς ἐκ κτυπημάτων χαλκῶν ὄπλων, *γεῖνομαι* γεννῶμαι, *ἐγεινάμην* ἐγέννησα, *εὐλαί* (*Φελ-*, *Φελ-ύω*, νοί-νο) σκόληκες, *ἀεικίζω* (*ἀεικής*) ἀσημίζω, μαγαρίζω: ὡς ἀντικ. τοῦ *ἀεικίσσωσιν* εἶχε προταχθῆ τὸ *εἰόν*, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐνεβλήθη ἡ πρότασις *καδδῦσαι ἐγγείωνται*, παρῆστη ἀνάγκη νὰ ἐπαναληφθῇ τὸ ἀντικ. διὰ τοῦ *νεκρόν*: ἐκ *πέφαται* τοῦ *πεφνεῖν*, *αἰῶν* ἡ ζωὴ: διότι ἡ ζωὴ διὰ τοῦ φόνου ἔχει ἀποπτῆ, *σαπήη* ὁ νεκρός.—28-33 *ἀλαλκεῖν τῷ* νὰ ἀποσοβήσω ἀπ' αὐτοῦ, *ἄγρια φῦλα* τὰ διάφορα εἶδη τῶν βλαπτικῶν ἐντόμων, *ἀρηίφατος* (*πεφνεῖν*) ὁ πεσὼν ἐν τῇ μάχῃ, *εἶπερ* καὶ ἄν, *κέεται* κέηται, *τελεσφόρος* ὁ φέρων ἑαυτὸν εἰς τέλος, ὀλόκληρος: ἐπὶ ἐν ὅλον ἔτος, *ἔμπεδος* ἀλύμιαντος, *ἀρείων* Ο 736 δροσερώτερος.—34-6 *ἀπέειπον*, ἀπόφημι, ἀπρηνήθην, παρήτησα, *δύσο* *ἀλκὴν* περιβλήθητι τὴν πολεμικὴν σου δύναμιν.—37-9 *πολυθαροῆς* εὐθαρσείας, *ῥίνες* οἱ ῥινοίθυες.

1-39. Μετὰ τῆς ἀρχῆς τῆς ἑαυτοῦ τῆς Τ ἀρχεται ἡ 4. ἡμέρα τῆς μάχης, ἡ 27. καθ' ὅλου τῆς Ἰλιάδος.—4 *περικείμενον* ἐν τῇ

σκηῆ αὐτοῦ. — 11 ὤμοισι περὶ θώρακος, ἀσπίδος καὶ ξίφους. — 14 Ὁ τρόμος ὑπῆρξε συνέπεια τοῦ κρότου τῶν θεῶν ὄπλων, ἀλλ' ἐφεξῆς ὁ ποιητὴς ἐξαιρεῖ τὴν ἐκθαμβωτικὴν λάμπην αὐτῶν. — 18 ἐν χερσὶν ἔχων ἵνα περιορασθῆ αὐτά. — 34 ἥρωας Ἀχαιοὺς πάντας τοὺς Ἕλληνας. — 38 ἀμβροσίη (μέλι) ἢ τροφή τῶν θεῶν, νέκταρ (ὕδρομελι) τὸ ποτὸν αὐτῶν ὡς συντηροῦντα τὴν ἀθανασίαν τῶν θεῶν εἶχον καὶ ἀντισηπτικὴν δύναμιν, οἶον καὶ τὸ μέλι, ὅπερ ἐχρησιμοποιοῦτο πρὸς ταρίχευσιν τῶν νεκρῶν. Τὰ ἐνταῦθα λεγόμενα εἶναι ἀπήχησις προομηρείων συνηθειῶν, καθ' ὅς οἱ νεκροὶ δὲν ἐκαίοντο ὡς ἐφ' Ὁμήρου, ἀλλ' ἔταριχεύοντο (ἐν τινι τῶν τάφων τῶν ἐντὸς τῆς ἀκροπόλεως τῶν Μυκηνῶν εὐρέθη τεμάχιον σαρκὸς νεκροῦ) ἐντεῦθεν αἱ λ. ταρχύειν, ὕστερον ταριχεύειν, τάριχος πτώμα τεταριχευμένον, μούμμια. Κατὰ τὴν αἰγυπτ. μέθοδον ἀφηρηεῖτο προηγουμένως ἀπὸ τοῦ νεκροῦ διὰ τῶν ῥωθῶνων ὁ ἐγκέφαλος διὰ σκολιῶν σιδήρου, εἶτα ἐνεχύροντο διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ βαλσαμωτικά οὐσία, εἶτα ἠνοίγετο ἡ κοιλία, ἀφηροῦντο τὰ σπλάγγνα καὶ πληρουμένη ἀρωματωδῶν οὐσιῶν, πλὴν λιβανωτοῦ, συνεροῦαίτετο, εἶτα ἐταριχεύετο ὁ νεκρὸς ἐν νίτρῳ ἐπὶ 70 ἡμέρας, μεθ' ὃ πλυνόμενος περιετυλίσσετο διὰ σινδόνης καθ' ὄλου περὶ τῶν αἰγυπτ. μεθόδων τῆς ταριχεύσεως πρὸ βλ. Ἡροδ. II 86-90. Βαλσαμωτικά οὐσία ἦσαν καὶ τὸ ἄλας καὶ τὸ μέλι. Σήμερον ἡ ταρίχευσις τῶν νεκρῶν εἶναι διττή, ἡ μικρά, ἀποσκοποῦσα τὴν διατήρησιν τοῦ νεκροῦ ἐπὶ βραχὺν τινα χρόνον, καθ' ἣν ἐγχύνονται ἀντισηπτικά οὐσία ἐντὸς τῶν σπλάγγνων, καὶ ἡ μεγάλη, ἀποσκοποῦσα τὴν συντήρησιν τοῦ νεκροῦ ἐπὶ μακρὸν χρόνον· κατὰ ταύτην ἀνοιγομένης μιᾶς τῶν καρωτίδων ἐγχύνονται εἰς τὸ αἰμοφόρον σύστημα ἀντισηπτικά οὐσία καὶ ἄλλα δυνάμενα νὰ διατηρήσωσι τοὺς ἰστούς τοῦ σώματος ἐν φυσικότητι καὶ δροσερότητι, ἀφαιροῦνται τὰ σπλάγγνα καὶ καθαρίζεται ἐπιμελῶς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς κοιλίας καὶ τοῦ θώρακος. Ὅτι ἡ Θ. μετὰ τοῦτο ἐπιστρέφει πρὸς τὸν πατέρα δὲν μνημονεύει ὁ ποιητὴς. — Πῶς ἐπενήργησαν ἐπὶ τὴν διάθεσιν τοῦ Ἀχ. τὰ ὄπλα; τί περιέργον παρατηροῦμεν κατὰ τὸν ἀποχωρισμὸν ὄμηρ. ἡρώων;

40-6 θῆς ἄ. σωρὸς (ἄμμου), ἀκτὴ, ὠρσεν ἐκ τοῦ ὕπνου, ἀφύπνισεν, ἦ: ἔθεσεν εἰς κίνησιν, καὶ οἱ περ καὶ ἐκεῖνοι ἀκόμη οἱ ὅποιοι, ἀγῶν ν. Ο 428, κυβερνήτης ὁ ὀυθμίζων τὰς κινήσεις τοῦ πλοίου, ἔχον ἐχειρίζοντο, ἢ πρότ. διασαφ. τὸ κυβερνήται, οἴημιον ἢ λαβὴ τοῦ πηδαλίου, οἶαξ, πηδάλιον, γαμίαι οἰκονόμοι, τροφοδοταί, οἱ τῆς ἐπιμελητείας, καὶ μὴν οἱ καὶ αὐτοὶ ἐν τούτοις, ἐξεφάνη διότι πρότερον κατέκειτο ἐν ταῖς ναυσίν. — 47-50 μενεπτόλεμος.

καρτερικός, ἀκλόνητος ἐν τῇ μάχῃ, **βάτην** ἐξεκίνησαν, **σκάζω** χωλαίνω, **μετὰ πρώτην α'** μετὰ τῶν καθισμάτων τῆς α'. σειρᾶς τῆς ἡγορᾶς.—**51-3 δεύτατος** ἔσχατος, **καὶ τόν**.—**54-8 ἀολλίξω** (ἀολλήξ) συναθορίζω, **ἢ ἄρ** ἀλήθεια λοιπόν, καθὼς βλέπομεν δυστυχῶς μόλις τώρα, **ἄρειον** ὠφελιμώτερον, κέρδος, τὸ ἐπροκόψαμεν, **ὄτε**.. ἐπέξ. τοῦ **τόδε**, **νώϊ περ** ἀκριβῶς ἡμεῖς οἱ δύο, **ἀχθυμένω κῆρ** ἐκ πικροῦ πόνου τῆς καρδίας, **μενεαίνω** ἐξαγοιούμαι, **θ. ἐριδι** ἐκ φιλοτιμίας διαβιβρωσκούσης τὴν καρδίαν, **εἵνεκα κούρης** χάριν μιᾶς κόρης!—**59-64** ἰδὲ Π 773, **ἐλόμην** ἐξέλεξα αὐτὴν ἐκ τῆς λείας, **τῷ Ο 741, ὀδᾶξ** διὰ τῶν ὀδόντων: δὲν θὰ ἤθελον φάγει τὴν γῆν ἀσπαίροντες, **ἄσπετον** ἀτέραντον, **ἀπομνηνίω** ἐπιμόνος μνησικακῶ.—**65-6 τὰ μὲν π.** Π 60, Σ 112, **δαμάσαντες**.. πνίξαντες τὸ πάθος, **ἀνάγκη** κατ' ἀνάγκην, διὰ τῆς βίας.—**67-73 οὐδὲ** διότι δέν, **μενεαίνω** τρέφω πάθος, εἶμαι ὠργισμένος, **ἀσκελῆς** (ἀέλιτ.) -σκελ-, σκληρός) λιάν σκληρός, ἐπίμονος, ἀδυσώπητος, **θάσσον** ὡς τάχιστα, **ἔτι καὶ** καὶ ἄλλην μίαν φορὰν ἀκόμη, ὡς πρὸ τῆς μήνης, **λαύω** Σ 259, **τινά** πάντα τινά, πολλούς, **κάμπτω γόνυ** κάθημαι δεκλαδόν, ἵνα ἀναπαυθῶ: θὰ εἶναι εὐχαιριστημένος, ἐὰν κατορθώσῃ νὰ στρωθῆῖ κατὰ γῆς, **ὑπ' ἔρχεος** ἐλαυνόμενος ὑπὸ, πρὸ τοῦ δόρατος, **ἡμετέροιο** τοῦ ἰδικοῦ μου καὶ τοῦ πατρὸς.

40-73. 41 **λάχων** περιέρογον ὅτι δέν καλεῖ τὴν ἀγορὰν διὰ κηρύκων, ἀλλὰ δι' ἰσχυρᾶς φωνῆς, συγκαλεῖ δὲ τὴν προΐαν πρὶν οἱ ἄνδρες λάβωσι τὸ πρόγευμα (ὄμηρ. ἄριστον).—**47 σκάζοντε** ὁ Διομ. εἶχε τραπῆθῖ εἰς τὸν πόδα, ὁ Ὅδ. εἰς τὴν πλευράν· ἀλλ' ὁ ποιητῆς **κατὰ σύλληψιν** τὸ πάθος τοῦ ἑνὸς λέγει περὶ ἀμφοτέρων.—**49 ἔχον ἔλκεα** διότι εἶχον τραπῆθῖ τῇ προτεραίᾳ.—**50 πρώτη** ὄπου ἢ τιμητικὴ θέσις διὰ τοὺς ἡγεμόνας, Α 54, 57.—**53 οὐτα** εἰς τὴν ἀριστερὰν χεῖρα ἐπίσης τῇ προτεραίᾳ.—**59 ἐν νήεσσι** ὅτε αὐτὴ ἐπὶ νεὼς ἐκομίσθη εἰς τὸ στρατόπεδον· κατὰ τὰς δοξασίας τῶν ὄμηρ. ἀνθρώπων ἐκ τῶν ἀποθηνησκόντων αἰφνιδίως οἱ μὲν ἄνδρες ἐτοξεύοντο ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος, αἱ δὲ γυναῖκες ὑπὸ τῆς Ἀρτέμιδος.—**60 Αὐγνησσός** Π 57.—**64 δηρὸν** διὰ τῶν ἐπικῶν ἁσμάτων, ὧν ἐν καὶ ἡ Ἰλιάς, ἀπομνημονευόντων τὴν μῆνιν καὶ τὰς ἐκ ταύτης συμφορὰς τῶν Ἀχαιῶν.—**71 λαυέμεν** ὡς ἔπραξαν κατὰ τὰς δύο τελευταίας νύκτας.—**Διὰ τί ὁ Ἀγ. προσέρχεται τελευταῖος; διὰ τί ὁ Ἀχ. ὀμλεῖ οὕτω περὶ τῆς Βρισηίδος, ἢν ἀλλαγῶ ἐπόθει νὰ λάβῃ σύζυγον; τί μαρτυρεῖ ἢ τρίτη ἐπανάληψις τῶν ἐν 65;**

74-7 αὐτόθεν ἐξ ἔδρης ἀπ' αὐτῆς τῆς θέσεως, ὄπου ἐκάθητο, καὶ χωρὶς νὰ λάβῃ τὸν λόγον ἀπὸ τοῦ κέντρου τῆς ἀγορᾶς.—**78-84**

ἔσταως ὁ ῥήτωρ, οἱ ἀκροαταὶ ἐκάθηντο, **ὑββάλλω** ὑποβάλλω, διακόπτω, **χαλεπὸν** φορτικόν, ὀκληρόν, **ἐπισταμένω**.. καὶ ἂν ὁ ῥήτωρ εἶναι πολὺ ἔμπειρος, **ῥμαδος** θόρυβος πολλῶν, ὀχλοβοή: ἔαν δὲ πολλοὶ θορυβῶσι, **βλάβεται** συγχύζεται, ταράσσεται ὁ ῥήτωρ καὶ ἂν εἶναι πολὺ εὐγλωττος, **ἐνδείξομαι** (τὴν γνώμην) θὰ ἐξηγηθῶ, θὰ δώσω ἐξηγήσεις, **σύνθεσθε** μαζεύσατε καλῶς τοὺς λόγους μου εἰς τὸν νοῦν σας, ἐννοήσατε, προσέξατε, **ἐὺ γνῶτε** ἀντιλήφθητε ἀκριβῶς:—**85-9** δὴ ἦδη, **τοῦτον μῦθον** τοῦτο τὸ ἐπεισόδιον, τὸ ὁποῖον ἐμνημόνευσεν ἐν τῷ λόγῳ του ὁ Ἄγ., **νεικέω** μέμφομαι, **ἤεροφοῦτις** (ἀῆρ ὁμίχλη, σκότος) ἢ θαμῶν τοῦ ἄδου, **ἄτη** σύγχυσις φρενῶν, **αὐτὸς** αὐθαιρέτως.—**90-4** **τί κεν ἔ.** τί ἠδυνάμην νὰ πράξω; **διὰ τελευτᾶ** ἐκτελεῖ πᾶν ὅ,τι θέλει, ῥυθμίζει τὸ τέλος πάντων, **πρέσβα** θ. τοῦ πρέσβυς, σεπτῆ, ἔντιμος ὑποκ. **Ἄτη, πρέσβα Δ. θ.** κτηρ., **ἀαομαι** βλάπτω, προκαλῶ σύγχυσις φρενῶν, **ὀλομένη** ἢ χαμένη! ἢ κατηραμένη!, **ἀπαλὸς** τρυφερός, **πίλναμαι** ἐγγίζω, πατῶ, **βαίνει** βαδίζει ἐπάνω εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν ἀνθρώπων, **βλάπτουσα** διαταράττουσα τὰς φρένας, **πεδάω** (πέδη) δεσμεύω, **ἕτερόν γε** τὸν ἕνα τοῦλάχιστον ἐκ δύο ἐριζόντων τυλίγει ἀσφαλῶς εἰς τὸ ἀμάρτημα, εἰς τὰ δίκτυά της.—**137-41** **ἀασάμην** ὑπέστην διατάραξιν φρενῶν, ἡμαρτον ὁ ἄθλιος, **ἀρέσκω** διορθῶν, συμβιβάζω, **ἄποινα** ἐξιλαστήρια δῶρα, **ῥρσευ** ῥρσεο, **ὄδε** κτηρ. διὰ δὲ τὰ δῶρα ἰδοὺ ἐγὼ εἶμαι ἔτοιμος ἐδῶ νά, **χθιζὸς** χθесινός, χθές (κατὰ τὴν προπαρελθοῦσαν νύκτα).—**142-4** **ἐπίμεινον** περιμεινον, **ἐπειγόμενός περ** παρ' ὄλην σου τὴν σπουδὴν πρὸς μάχην, **μενοεικῆς** (δοικῶς μένει ἀνάλογος πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν) ἄφθονος.

74-144. 77 ἀναστάς ὁ Ἄγ. ἠγέρεθη, ἔσταόςτος 79, ἀλλὰ δὲν μετέβη εἰς τὸ μέσον τῆς ἀγορᾶς, ὅπου ἦτο ἡ συνήθης θέσις τοῦ ἀγορεύοντος.—**87** **Μοῖρα** αἱ βουλαὶ τοῦ Διός.—**Ἐρινός** τὸ ὄργανον τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας αὐτοῦ.—**91** **Ἄτη** προσωποποιία τῆς διαταράξεως τῶν φρενῶν, ἣν ἐπακολουθεῖ τὸ ἀμάρτημα καὶ ἡ τιμωρία αὐτοῦ.—**92** **ἀπαλοὶ πόδες** διότι οἱ ἄνθρωποι δὲν αἰσθάνονται αὐτὴν, ὅταν βαδίζει ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν, ὅταν διαπράττωσι τὸ ἀμάρτημα.—**139** **ῥρυνθι** λαοὺς ἴσως διὰ τῶν λ. τούτων ὁ Ἄγ. ὡς τετραωμένους μεταβιβάζει εἰς τὸν Ἄχιλ. τὴν ἀνωτάτην διοίκησιν ἐν τῇ ἐπιχειμένῃ μάχῃ.—**140** **Ὀδυσσεὺς** ἐπρόσβευσε μὲν καὶ ὁ Αἴας (καὶ ὁ Φοῖνιξ), ἀλλ' ἡ ὑπόσχεσις ἐγένετο διὰ τοῦ Ὀδ.—**141** **χθιζὸς** ταῦτ' ἐγένοντο κατὰ τὴν προπαρελθοῦσαν νύκτα, **προχθές** ἀλλ' οἱ τότε ὑπελόγιζον τὴν ἀρχὴν τῆς ἡμέρας ἀπὸ τῆς νυκτός, ὡς καὶ οἱ Ἰουδαῖοι (πρὸβλ. τὴν φράσιν **νύκτας τε καὶ ἡματα**), ὥστε ἡ χθές πε-

οιελάμβανε τὴν χθεσινὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα τὴν προηγηθεῖσαν ταύτης (τὴν προχθεσινὴν), καθ' ἣν ἐστάλη ἡ πρεσβεία πρὸς τὸν Ἄγ. — *Διὰ τί τὸ μακρὸν προσοίμιον τοῦ Ἄγ. ; τί ἀνεμένομεν νῦν εἶπῃ καὶ τί λέγει δικαιολογούμενος ; τί πρῶγμα τονίζει πολὺ ;*

145-8 ὡς ἐπιεικὲς καθὼς πρέπει, *ἐχέμεν* νὰ κρατήσης, *πάρα* πάρεστιν, εἶναι εἰς τὴν ἰδικὴν σου ἐξουσίαν, *μνησώμεθα* ὡς κυττάζωμεν, *κλοτοπεύω* ἀγν. ἐτυμ. φλυαρῶ (;), *ἐνθάδ' ἔοντίας* καθήμενοι ἐδῶ ἀδρανεῖς, *διατρίβω* χρονοτριβῶ, *ἔργον* ἢ ἐκδίκησις τοῦ Π., *ὡς κέ τις* τελ. εἰς τὸ μνησώμεθα χ., *ὧδε μεμνημένος* αὐτὸ ἐδῶ (τὴν ἐκδίκησιν τοῦ Π.) ἔχων κατὰ νοῦν. — **154-61** *μὴ δὴ οὕτως* ὄχι δὰ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, *ἀγαθός περ ἔων* παρ' ὅλας σου τὰς ἄλλας ἀρετάς, *εὖτε πρῶτον* εὐθύς μόλις ἅπαξ, *ὀμιλέω* συζητοῦμαι, *ἄνωχθι* προστι. πομπ. τοῦ ἄνογα, *πατέομαι* (pasco) τρώγω, γεύομαι, *τὸ γὰρ...* διότι τοῦτο τονώνει τὰς δυνάμεις. — **162-6** *ἀκμη-νος* ἀγευστος, *ἄντα* ἐκ τοῦ συστάδην, *εἶ περ* καὶ ἄν, *μενοινάω* ζωοφῶς ἐπιθυμῶ, *θυμῶ* ἐνδομύχως, *λάθρη* ἀνεπαισθήτως, *κιχάνει* τὸν καταλαμβάνει, *βλάβεαι* παραπαίουσιν, κλονίζονται, τρέμουσι. — **147-70** *γυῖα* τοῦ κατὰ τι, *ἔρωέω* P 422: πρὸ τοῦ πέρατος τῆς μάχης. — **171-4** *ὄπλομαι* παρασκευάζω, *δεῖπνον* ἄριστον, γεῦμα, *οἰσέτω* O 718, *λαίνομαι* εὐφροαίνομαι. — **175-4** *τῆς* Βρισηίδος, ἐκ τοῦ ἐννῆς, *Ἰλαος* εὐδιάλλακτος, *ἀρέσκομαι* ἐξιλεῶμαι, ἱκανοποιῶ, *πίων* πλούσιος, δαφιλῆς, *ἐπιδευῆς* ἐνδεής, *ἐπιδευὲς* ἔλλειψις, *δίκη* δικαιοσύνη: ἵνα τύχῃς ὅλων σου τῶν δικαιωμάτων, πάσης δικαίας ἱκανοποιήσεως, ἀξιώσεως. — **181-3** *καὶ ἐπ' ἄλλω* καὶ ἐνώπιον ἄλλου, οὐχὶ μόνον τοῦ Ἄγ., *κατὰ τὴν κρίσιν* καὶ τῶν ἄλλων (ἦ: καὶ πρὸς ἄλλον), *νεμεσσητὸν* ἀξιοκατάκριτον: διότι δὲν εἶναι προσβλητικὸν βασιλεὺς νὰ ἱκανοποιηθῇ ἄνδρα τινά, ἐν ἣ περιπτώσει αὐτὸς πρῶτος ἄρξῃ χειρῶν ἀδίκων, προσβάλλῃ πρῶτος. — **184-8** *ἀκούσας* σεῦ, *δικνέομαι* διεξέρομαι, *ἐν μοίρῃ* ὅπως ἔπρεπε, *ἐθέλω* εἶμαι πρόθυμος, *κέλεται δέ με θ.* καθὼς ὑπαγορεύει ἡ ψυχὴ μου, *πρὸς δαίμονος* ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, τὸν ὁποῖον θὰ καλέσω μάρτυρα. — **188-91** *τῆς* (τέως) ἐν τούτῳ τῷ μεταξύ, *ὄρκια* (ἱερήια) *πιστὰ τάμω-μεν* διεκπεραιώσωμεν διὰ θυσίας ἐνώρκου τὴν συνομολόγησιν ἀρρήκτου διαλλαγῆς. — **192-5** *κρίνομαι* ἐκλέγω, *κούρητες* κούροι, *ὑφίσταμαι* ὑπισχνούμαι. — **196-7** *ταμέμεν* ἵνα θυσιάσωμεν.

145-97. 161 οἴνοιο γνωστὴ ἢ συνήθεια νὰ παρέχωνται καὶ σήμερον εἰς τοὺς στρατιώτας ἀφθονα τὰ ἐπιτήδεια καὶ δὴ οἴνο-πνευματώδη ποτά, ὅταν πρόκειται νάνατεθῇ αὐτοῖς ἐπίθεσις. Καὶ οἱ Σπαρτιάται πίνοντες ἀκρατον ὀπλίζοντο πρὸς μάχην. — **171 σκέ-**

δασον διότι ὁ Ἄγ. συνεκάλεσε τὴν ἀγοράν.—196 **Ταλθύβιος** κήρουξ τοῦ Ἄγ. Α 321.—197 Ὁ **Ζεὺς** ἦτο ὁ ἐπόπτης τῶν ὄρκων, Ὁρκιος, ὁ Ἥλιος ὡς πανόπτης καλεῖται καὶ αὐτὸς μάρτυς ἐν Ἀθήναις τὰ τόμια (θύματα, ἐφ' ὧν ἐγίνοντο οἱ ὄρκοι,) ἦσαν κάπρου, κοιοῦ καὶ ταύρου.—*Πῶς προσβλέπει τὴν πρότασιν τοῦ Ἄγ. ὁ Ἄγ.;* πῶς ἐπιτογγάνεται ἡ διαλλαγή; διὰ τί κροῖως ὁ Ὅδ. ζητεῖ γὰρ ἀβάλη ὀλίγον τὴν ἔναρξιν τοῦ ἀγῶνος; τίνα σημεῖα τοῦ λόγου αὐτοῦ ἀποτελοῦσι περιφανῆ ἰκαροποιήσιν τοῦ Ἄγ.;

242-8 **ἄια μῦθος** ἐν συγχρόνως εἶχε δοθῆ ἡ ἐντολή (ὑπὸ τοῦ Ὅδ.) καὶ τὸ ἔργον. ., ἄμ' ἔπος ἄμ' ἔργον, **αἰθῶν** ἀποστίλβων, **ἴστημι** ζυγίζω, **πάντα** ἐν συνόλῳ.—249-56 **ἐναλίγκιος** ὅμοιος, **ἀείρομαι** αἰωροῦμαι, κρέμαμαι, **ἀπὸ ἀρξάμενος** ἀποκόψας ὡς ἀπαρχήν, **ἦατο** ἔμενον ἀκίνητοι, **ἐπ' αὐτόφιν** ἐφ' ἑαυτῶν, εἰς τὰς θέσεις των, **σιγῇ κατὰ μοῖραν** καθὼς ἔπρεπε.—257-63 **εὐξάμενος** ἀρχίσας νὰ εὐχεται, **ιδὼν ἀναβλέψας**, **ἴστω** (οἶδα) ὡς εἶναι μάρτυς, **τίνυμαι** τιμωρῶ, ἐκδικουῖμαι, **μὴ μὲν ἀληθῶς** δὲν ἐπέβαλον, **χράομαι** ἔχω χρεῖαν, **κεχηρημένος** χρεοιάζομενος αὐτήν, **οὔτ' εὐνῆς προ.** οὔτ' ἐξ ἀφορμῆς νὰ κοιμηθῶ μετ' αὐτῆς οὔτε ἐξ ἄλλης τινὸς ἀφορμῆς (**τεὺ** τοῦ, τινός), **ἀπροτίμαστος** (α(στ)-προτιμαίομαι ἐγγίζω, ψαύω) ἄθικτος.—264-5 εἰς πάντα **ὄτις, σφε** σφᾶς, **ἀλιταίνω**, **ἀλιτόμην**, ἁμαρτάνω.—266-8 **στόμαχος** λαίμος, **λαῖτμα** οὐ. βυθός, **μέγα λ. θαλάσσης** εἰς τὸν ἀχανῆ βυθὸν τῆς θαλάσσης, **βόσις** (βόσκω) τροφή.—268-75 **ὄρῖνω** ἐρεθίζω, **διαμπερὲς** πέρα πέρα, **μέχοι** τῶν μυλαιατῶν, **ἀμήχανος** ἀκαμπτος, ἰσχυρογνωμόνος, **ξυνάγω** Ἄ. συγκροτῶ μάχην.—276-81 **αἰψηρὸς** ταχύς, κτρο. ταχέως, ἐν σπουδῇ, **ἀμφιπένομαι** ἀσχολοῦμαι περὶ τι, **κάθεσαν** (σεδ-, ἔσσα) ὑπέδειξαν θέσεις νὰ καθίσωσι, **ἀγανὸς** II 103 εὐγενής, **ἀγέλην** ἄλλων ἵππων λαφυραγωγηθέντων.

242-81. 245 **γυναίκας** ἐπὶ τὰ Λεσβίδας, ὡς εἶχεν ἐκλέξει ὁ Ἄγ. κατὰ τὴν ἄλωσιν τῆς πόλεως ὑπὸ τοῦ Ἄγ.—247 **τάλαντα** I 122.—252 **χείρесси** διὰ τῆς δεξιᾶς, διότι ἡ ἀριστερὰ ἔφερε τραῦμα.—254 αἱ τρίγες ἐν συνήθει θυσία ἐροῦπιοντο εἰς τὸ πῦρ, ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ θύματα τῶν ὄρκων δὲν καίονται, διότι οὔτε οἱ θεοὶ οὔτε οἱ ἄνθρωποι ἔτρωγον αὐτά, ὡς βεβαρημένα διὰ τῶν καταρῶν καὶ καθωσιωμένα τοῖς χθονίοις, ἀλλ' οἱ μὲν ἐντόπιοι κατόρυστον αὐτὰ ἐν τῇ γῆ, οἱ δὲ ξένοι ἐροῦπιον εἰς τὴν θάλασσαν, διὰ τοῦτο ἐνταῦθα τὰς τρίγας κρατεῖ ὁ ὀμνύων, καταρῶμενος οὕτω καθ' ἑαυτοῦ νὰ ὑποστῇ τὴν τύχην τοῦ θύματος, ἐὰν ἐπιορκήσῃ.—259 **Γῆ** καὶ ἡ γῆ ὡς παρισταμένη ἐκαλεῖτο ὡς μάρτυς.—*Τι ἐπιδιώκει ὁ Ὅμ.*

περιγράφων λεπτομερῶς τὴν τελετὴν τοῦ ἐξίλασμοῦ; διὰ τί καὶ ὁ Ἄχ. ἀποδίδει τὴν εὐθύνην τῶν γενομένων εἰς τὸν Δία;

282-5 χρυσή διὰ τὰ χρυσᾶ κοσμήματα **χυμένη ἀμφὶ χυθεῖσα** περὶ αὐτόν, περιπτυχθεῖσα, **λίγ' (α) ἐκώκυε** ἐθρήνει γοερώς, **ἀμύσσω** ξεσχίζω (ἀμυχή), **δειρῆ Σ 177.**—**286-90 δειλὸς Π 837, πλεῖστον κεχαρισμένε** ἀγαπητότατε, **κιχάνομαι** εὐρίσκω, **ὄρχαμος** ἄρχηγός, **ἄψ ἀνιοῦσα** ἐπανερχομένη, **δέχεται**.. συμφορὰ διαδέχεται συμφορᾶν.—**291-4 μία μοι** ἢ αὐτῇ, ἥτις καὶ ἐμέ, **κῆδειος** (ὁ ἐν φροντίδι ὄν) περισπούδαστος; ἀγαπητός, ἀκριβός, **οἶ** ἰεικτ. ἐπαναλαμβάνον ἀναζοιούθως τὸ καινῶν.—**295-300 οὐδὲ μὲν οὐδὲ** καὶ ἐν τούτοις δὲν, **Μύνης** ὁ σύζυγος τῆς Βρ., **κουριδίη** ἢ νόμιμος, **ἄξειν** ὑποκ. Ἀχιλλῆα, **δαίνυμι γάμον** παραθέτω γαμήλιον συμπόσιον, **ἄμοτον** διαρκῶς.—**301-2 ἐπὶ στενάχοντι** ἐπανελάμβανον τοὺς στεναγμούς, **πρόφασιν** τὸν Π. ἔχουσαι ὡς πρόφασιν, **κῆδεα** τὰς συμφορὰς.

282-302. 291 ἄνδρα τὸν Μύνητα, βασιλέα τῆς Λυγνησοῦ.—**298 κουριδίην ἄλοχον** αὐτὸς ὁ Ἄχ. καλεῖ αὐτὴν ἄλοχον **θυμαρᾶ** I 336.—**299** Ἡ γαμήλιος τράπεζα ἦτο οὐσιώδες τμήμα τῆς τελετῆς τοῦ νομίμου γάμου, ἢ κατακλείς αὐτοῦ.—**301 γυναῖκες** αἱ ἐν τῇ σκηπῇ τοῦ Ἄχ. καὶ αἱ 7 Λεσβίδες, εἰς ἃς ὁ Π. δὲν ἦτο προσωπικῶς γνωστός.—**302 κῆδεα** τὸ πένθος τῆς Βοιωτίδος ἐπὶ τῷ Π. ὑπέμνησεν ἐκεῖνας τὰ ἴδια πένθη, τὴν ἀπώλειαν προσφιλῶν οἰκείων, οὓς ἐθρήνου, ὡς σήμερον ἐν Ἑλλάδι αἱ πλεῖσται τῶν περὶ τὸν νεκρὸν πενθουσῶν ἀπολοφύρονται ἐκάστη μᾶλλον τὰ οἰκεία πένθη.—**Τίνα σημασίαν ἔχει διὰ τὸν Π. ὁ θρήνος τῆς Βρ.**; διὰ τί ἐνταῦθα ὁ Ὅμ. παρέχει λεπτομερεῖς εἰδήσεις περὶ τῆς **γυναϊκός**;

303-8 γέροντες οἱ ἡγεμόνες οἱ ἀποτελοῦντες τὴν βουλὴν τοῦ Ἀγαμ., **ἐταίρων** ὁμῶν, **ἄω χορταίνω**, **αἰνὸν ἄχος**.. φοβερὰ συμφορὰ μὲ ἔχει πλήξει, **ἐμψης** O 399.—**309-13 τέρπονιες** προσπαθοῦντες νὰ τὸν διασκεδάσωσι, φαιδρύνωσιν ἐν τῷ βαθεῖ πένθει του, **πρὶν δύμεναι**.. πρὶν ὀφθῆ εἰς τὴν ἄβυσσον.—**314 8 μνησάμενος** ἐνθυμηθεὶς τὸ παρελθόν, **ἀνευέλκω ἀναφέρομαι**, ἀνέπνευσε βαθέως: ἐξέβαλε βαθὴν στεναγμόν, **ἦ ῥά νυ** ἀλήθεια λοιπόν, **λαρός** (λαύω) νόστιμος, εὐχάριστος, **ὄτραλέως** (ὄτρηρός, ὄτρυνω) μετὰ σπουδῆς, **σπέρχομαι** σπεύδω.—**319-25 ἐνδον ἐόντων** ἂν καὶ ἐντὸς τῆς σκηπῆς ὑπάρχουν καὶ τροφαὶ καὶ ποτὰ, **τοῦ πατρὸς** ἐκείνου τοῦ μακρὰν ἐκεῖ εὐρισκομένου πατρὸς μου, **ποθὶ** ἂν δὲν ἀπατώμαι, **τέρην** Π 11, **χῆτος** οὐ. O 426 στέρησις, **τοιούδε** τοιούτου ὁποῖος

ἐγὼ εἶμαι, ὁ δὲ ἄλλ' ἐγὼ ἰδοῦ (ἐδῶ), **ἕριγεδανός** κρουρός, παγερός.

303-39. 303 **γέροντες** οἱ ἀποτελοῦντες τὴν βουλὴν τοῦ Ἄγ., Νέστωρ, Ἴδομενεύς, οἱ δύο Αἴαντες, ὁ Διομήδης, ὁ Ὀδυσσεύς, ὁ Μενέλαος **ἠγερέθοντο** ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἄγ., ὅπου οὗτος εἶχεν ἐπιστρέφει χωρὶς νὰ δηλωθῇ τοῦτο.—307 Ἐν τοῖς ὕστερον χρόνοις ἦτο συνήθης ἐν Ἑλλάδι τριήμερος νηστεία μετὰ θάνατον συγγενοῦς.—**Διὰ τί οἱ ἠγεμόνες συνιστῶσιν εἰς τὸν Ἄγ. νὰ φάγη;** διὰ τί ὁ Ἄγ. δὲν τρώγει; διὰ τί τὸν θάνατον τοῦ Π. θεωρεῖ βαρύτερον τοῦ τοῦ πατρός;

340-8 δὴ 342 τόρρα πλέον, **ἀποίχομαι** ἔχω ἀποσυρθῆ, **ἐοῖο** τεοῖο, **μέμβλεται** (μέ-μ(ε)λε-ται) ἀλήθεια λοιπὸν δὲν εἶναι πλέον ἀντικείμενον μεγάλης μερίμνης ἐκ μέρους σου, **ὄ γε** ἐκεῖ κάτω, **δρῆθ-κραιρα** Σ 3.—349-56 **πάρος μεμανῦαν** τὴν καὶ ἐκ τῶν προτέρων πρόθυμον εἰς τοῦτο, **ἄρπη** εἶδος ἰέρακος, **καταπάλλομαι**, ἀορ. **κατέπαλτο**, τινάσσομαι, πηδῶ κάτω, **ἀτερπής** ἐκνευριστικός, ἀποκαρδιωτικός, **πυκινὸν δῶ** στερεὸς δόμος.

340-56. 344 **προπάροιθε νεῶν** γενικώτερος τοπ. διορισμός, διότι γινώσκομεν ὅτι ὁ Ἄγ. κάθηται ἐν τῇ σκηνῇ παρὰ τὸ πτώμα.—346 **οἴχονται** προὑποτίθεται ὅτι οἱ παρὰ τῷ Ἄγ. εὐρισκόμενοι ἠγεμόνες εἶχον ἐν τῷ μεταξὺ καταλίπει αὐτόν.—354 **στάξε** ἡ ἀμβροσία καὶ τὸ νέκταρ ἐνταῦθα εἶναι τονωτικά.—**Διὰ τί ἡ τόνωσις τοῦ Ἄγ. διὰ νέκταρος καὶ ἀμβροσίας;**

356-64 **τοὶ δὲ οἱ Ἄγ., ταρφέες-εἶται-έα** πυκνοί, **ἐκποτάονται** (θαμ.) **Διὸς** πετῶσιν ἀδιακόπως ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, **ῥιπή** ὄρμη, **αἰθρηγενής** ὁ ἐν τῷ αἰθέρι γεννώμενος, αἰθερογενής, **γανῶ** λάμπω, ἀκτινοβολῶ (πρβλ. **γανῶνω**), **φορέοντο** ἐχύνοντο, **κραταιγύαλος** ὁ ἔχων ἰσχυρὰ γύαλα, ἐλάσματα μετάλλινα, **μείλιος** Π 144, **γέλασσε** (αἶγλη, γλήγη, ἀγλαός, γάλα) ἠκτινοβόλησε.—369-74 370=Π 132, **μήνη** σελήνη.—375-80 **σέλας** (ἡ φωταύγεια) **καιομένοιο πυρός φανήη** ναῦτησι (θηθεσμένοις) **ἐκ πόντοιο** ἐκ τῆς ἀνοικτῆς θαλάσσης, **σταθμός** στάνη, **οἰοπόλος** (οἶος-πέλομαι) μονήρης, ἐρημικός, **ἀελλα** Π 374.—380-3 **τρυφάλεια** Π 795, **βριαρός** Σ 611, **ἔθειραι** (τριχές) τὰ νήματα τοῦ λόφου, **θαμὺς** 3 P 661.—384-6 **Ἔ(ε) ἔο**, οὐ, ἑαυτοῦ, ἐδοκίμασε τὸν ἑαυτόν του ἐντὸς τῶν ὕλων, ἐὰν ἐφήρομον εἰς αὐτὸν καὶ ἂν ἐλευθερα καὶ ἐλαφρὰ ἔτρεχον ἐντὸς αὐτῶν τὰ μέλη του, **γίγνεται** εὐρέθησαν, **ἦντε** ὡς, **ἄειρε** οὐ μόνον δὲν ἐβάρυνον, ἀλλὰ καὶ μετέωρον ἔφερον, ἀνεπτέρωνον.—387-91 **συριγῆ** σωλήν, ἐν ᾗ ἐπροφυλάσσετο τὸ δόρυ, δορατοθήκη, 390-1=Π 143-4.—392-5 **ἀμφιέποντες** εἰς τοῦτο ἀπασχολούμενοι, **ἀμφι**

ἔσαν περιέβαλον, *λέπαδνα* ζυγόλουρα, ἱμάντες περνῶντες πρὸ τοῦ στήθους καὶ θενόμενοι εἰς τὸν ζυγόν, *γαμφηλαί* σιαγόνες.—395-8 *ἀραρυῖαν* εὐάμοστον εἰς τὴν χεῖρα, *παμφαίνων* Σ 144, Ὑπερίων ὁ ἥλιος, *ἠλέκτωρ* (ἠλεκτρον) ἀκτινοβόλος.

356-98. 378 *πόντον ἔπ'* οἱ ναῦται εὐρισκόμενοι ἐν τῇ ἀνοικτῇ θαλάσῃ καθ' ὃν χρόνον ἐπανέρχονται εἰς τὴν πατρίδα, βλέπουσι τὴν λάμψιν πυρὸς καιομένου ἐν τῇ πατρίῳ ἀκτῇ, ἀλλὰ δὲν δύνανται, ἀποθούμενοι ὑπὸ θιέλλης, νὰ καταπλεύσωσιν ἐκεῖ.—**386** *ἄειρε* διὰ τὴν μεγάλην εὐαμοστίαν καὶ ὡς δῶρα θεοῦ.—*ἰὰ τί ὁ Ὅμ.* ἐνδιατρίβει πολὺν περὶ τὸν ὄπλισμὸν καὶ τὴν ἔξοδον τῶν Ἀχ. καὶ περὶ τὸν ὄπλισμὸν τοῦ Ἀχ.;

399-403 *βαλιὸς* Π 149, *σαωσέμεν* μεικτ. ἀορ. σκέφθητε τώρα νὰ σφύσητε κατ' ἄλλον τρόπον, *ἠνιοχεὺς* παραιβάτης, *ἔωμεν* ὑπικτ. τοῦ ἄω ἢ ἄω, ἀντὶ ἤομεν-ἔωμεν (sa-, satio, satis): ὅταν χορτάσωμεν, *μηδὲ* λείπετε ὡς ἐλίπετε, *αὐτόθι* ἐκεῖ, ὅπου ἔπρεσε.—**404-7** *αἰόλος* εὐκίνητος, *ἄφαρ* εὐθύς, *ἠμύω* κλίνω τὴν κεφαλὴν, κύπτω, *ἔξερεῖπω* ἐκκλίπτω, *ζεύγλη* Ρ 440.—**408-10** *καὶ λίην* καὶ πολὺ μάλιστα, *νῦν γε* σήμερον τοῦλάχιστον.—**411-4** *ἄχα* Ρ 689.—**415-7** *ἴφι* (ὄργ. τοῦ ἴς) ἐν κρατεροῦ ἀγῶνι.—**418-24** *μέγ' ὀχθήσας* μετὰ μεγάλης ἀγανακτήσεως, *οὐδέ τί σε χεῖρ' ἀλλ'* οὐδεμία ἀνάγκη παρίσταται πρὸς τοῦτο, ὅ ὅτι, *ἄδην* κατα κόρον, ἐκ τούτου ἢ γεν. *πολέμοιο*, *ἐλαύνω ἄ. π.* κάμνω τινὰ νὰ χορτάσῃ (ἀποζάμῃ) πολεμῶν, *ἔχε* διηύθυνε, *μῶνυξ* Π 375, *ἐν πρώτοις* μεταξύ τῶν προμάχων.

399-424. 408 Ὁ Ἀχ. γινώσκει ἐκ τῆς μητρὸς τὸν ἐπιζέμενον θάνατόν του, μανθάνει ὅμως ἤδη τὸ νέον ὅτι δὲν θάποθάνῃ σήμερον (*νῦν γε*) καὶ ὅτι ὁ θάνατος θὰ προέλθῃ ἀπὸ θεοῦ καὶ θνητοῦ. Ὅτι ὁ ἵππος ὁμιλεῖ εἶναι μοναδικὸν παράδειγμα παρ' Ὀμήρω· καὶ ὁ Ἀοῖων, ὁ ἵππος τοῦ βασιλέως τοῦ Ἀργεῦς Ἀδράστου, ἐνὸς τῶν ἐπτά ἐπὶ Θήβας, ἦτο καὶ αὐτὸς φωνήεις ὡς τέκνον θεῶν· ἐπίσης καὶ ἡ ναὺς Ἀργῶ παρεστάθη ὕστερον φωνήεσσα, καὶ ὁ Αἰσωπος εἰσάγει κατὰ κανόνα τὰ ζῶα ὁμιλοῦντα.—**418** *ἔσχεθον* ὡς φύλακες τῆς τάξεως τοῦ κόσμου καὶ ἵνα ἐμποδίσωσιν ἄλλην περραιτέρω ἀποκάλυψιν.—*ἰὰ τί κυρίως ὁ Ὅμ.* ἐνέβαλε τὴν σκηρὴν τῶν ἵππων; διὰ τί ἐμβάλλει θαύματα;

ΙΛΙΑΔΟΣ X.

1-6 οἱ μὲν οἱ Τρ., πεφυζότες προκμ. τοῦ φεύγειν(φύγ-ja φύζα) ἔναγώνιοι, πανικόβλητοι (περὶ τοῦ συναισθήματος τοῦ μετὰ τὴν φυγὴν), νεβρός ἄ. τὸ νεογνὸν τῆς ἐλάφου, ἀποψύχομαι ἰ. δοροσί-ζομαι στεγνώνων τὸν ἰδρωῖτα, ἔπαλξις (ἀλέξω): ἐπὶ τῶν ἔ., κλί-ναντες ὦ. προτείναντες διὰ τῶν ἀριστερῶν βραχιόνων ἐγκαρούσας τὰς ἀσπίδας, ὥστε τὸ ἄνω μέρος αὐτῶν νὰ ἀκκουμβῆ ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ὤμου (συνασπίζοντες, ἵνα προφυλάσσωνται ἀπὸ τῶν βλημά-των τῶν ἐπὶ τῶν τειχῶν), ὄλοιός, πεδάω (πέδη) δεσμεύω, καρ-φώνω, αὐτόθι διασαφ. ἐν 6, Ἰλίο(ι)ο-ου.—7-13 οὐδέ νυ καὶ δὲν ἐκατάλαβες λοιπὸν ἀκόμη, σὺ δὲ ἀφ' οὗ, μενεαίνω Ο 565 ἀφ' οὗ δεικνύεις τόσον ἐπίμονον πείσμα, ἀσπερχές Π 61 μετὰ πολλοῦ πεί-σματος, ἢ νυ χωρὶς ἄλλο λοιπὸν, φοβέω τρέπω εἰς φυγὴν, δὴ τώρα πλέσθ, ἄλεν εἶλω, τοὶ ἦθ., λιάζομαι ἐκτρέπομαι, ἐκκλίνω, μὲν μὴν, ὅμως, μόρσιμος ὑποκείμενος εἰς θάνατον, θνητός.—14-20 βλά-πτω περιπλέκω, τυλίσσω, ἐξαπατῶ, ἐκάργος Π 94, τρέψας παρεκ-τρέψας, ἢ βεβαίως, ἄλλως, ὁδᾶξ Τ 61, τίνομαι, τείσομαι, ἐκδικοῦ-μαι, τίσις ἐκδίκησις, ὀπίσσω ἐν τῷ μέλλοντι.—21-4 μέγα φρο-νέων μὲ ὑψηλόν, ὑπερήφανον τὸ φρόνημα, σευάμενος σπεύσας, ἀεθλοφόρος τῶν ἀρματοδρομιῶν, τιταινόμενος π. (τεντωνόμενος) τρέχων ἀπὸ οὐτῆρος ἐν τῇ πεδιάδι, νομάω κινῶ, λαιψηρὸς Ο 620 κτηρ. προλήπτ.

Εἰσαγωγή. Υ-Φ.—Ἐν Υ ἀντεπεξέρονται καὶ οἱ Τρωῆς, κατέρ-χονται δὲ εἰς τὸν ἀγῶνα καὶ αὐτοὶ οἱ θεοὶ κατὰ τὰς συμπαθείας αὐτῶν. Ἀναμένομεν ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν τὴν τρομερὰν σύρ-ραξιν Ἀχ.—Ε. Ἀλλ' ἐπακολουθεῖ πρῶτον μονομαχία Ἀχ.—Αἰνείου καὶ εἶτα βραχεῖα μονομαχία Ἀχ.—Ε., καθ' ἧς ἀμφότεροὶ οἱ ἀντί-παλοι τοῦ ἥρωος μόλις σφίζονται ὑπὸ τῶν θεῶν. Τέλος οἱ Τρ. τρέ-πονται εἰς φυγὴν πρὸς τὸν Σκάμανδρον.—Φ Παρὰ τὰς ὄχθας καὶ ἐντὸς αὐτοῦ ὁ Ἀχ. θεοῖζων τὰς τάξεις τῶν ἀντιπάλων προκαλεῖ τὴν μῆνιν τοῦ ποταμίου θεοῦ, ὅστις πλημμυρῆσας ζητεῖ νὰ πνίξῃ τὸν Ἀχιλ. Ἀλλ' ὁ Ἡφαιστος ἐμβαλὼν πῦρ εἰς τὸν ποταμὸν ἀπειλεῖ νὰ κατακαύσῃ αὐτόν, συγχρόνως δ' ἄρχεται καὶ ὁ πρὸς ἀλλήλους ἀγὼν τῶν θεῶν, ἡ Θεομαχία. Μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τῶν θεῶν ὁ Ἀχ. θραύσας καὶ τὴν τελευταίαν ἀντίστασιν προελαύνει διώκων τοὺς Τρ. πρὸς τὴν πόλιν. Πρὸς σωτηρίαν ταύτης ὁ Ἀπόλλων ἀπασχολεῖ κατ' ἀρχάς τὸν Ἀχ. διὰ τοῦ Τρωῶς Ἀγήνορος, βλέπων ὅμως αὐ-

τὸν κινδυνεύοντα ἐκεῖνον μὲν ἐξαπατάζει, αὐτὸς δὲ λαβὼν τὴν μορφήν τοῦ Ἀγήνορος προκαλεῖ τὴν δίωξιν τοῦ Ἀχ., δίδων οὕτω καιρὸν εἰς τοὺς Τρ. νὰ κλεισθῶσιν ἐν τῇ πόλει.—Τὰ ἐν τῇ ῥαψωδία τελοῦνται τῇ 4. ἡμέρᾳ τῆς μάχης, τῇ 27. τῆς Ἰλιάδος καθ' ὅλον, ἀπὸ τῆς πρωίας τῆς ὁποίας ἤρξαντο τὰ ἐν τῇ ῥαψ. Τ.

1-24. 3 ἐπάλλεσιν οἱ Τρ. ἀνέβησαν ἐπὶ τὰ τεῖχη, ἔν' ἀποκρούσωσιν ἐνδεχομένην ἐπίθεσιν κατ' αὐτῶν.—4 κλίναντες προβαλόντες τὰς στορογγύλας ἀσπίδας διὰ τοῦ ἀριστεροῦ βραχίονος λοξῶς, ὥστε τὸ ἄνω κράσπεδον αὐτῶν νὰ ἐπερεϊδῆται ἐπὶ τοῦ ὤμου, ἵνα φυλαχθῶσιν ἀπὸ τῶν βελῶν τῶν ἀμυνομένων.—5 ὀλοῖη Μοῖρ^ε ἐπέδησεν ἡμεῖς λέγομεν: τὸν ἔτρωγε τὸ αἷμά του.—7 Ἀπόλλων ἰδ. Εἰσαγωγή.—10 ὡς θεός εἰμι περὶ μεταμορφώσεως τῶν θεῶν Σ 166.—22 ἵππος ὁ ἐν. χάριν τῆς παραβολῆς, διότι τὸ ἄρμα ἐσύρετο ὑπὸ δύο ἵππων, ἀλλ' εἰς ἥρωος δὲν ἠδύνατο νὰ παραβληθῆ πρὸς δύο ἵππους.—Ἰνα παρακολουθῆσωμεν τὴν μονομαχίαν ἀπερίσπαστοι ἀπὸ πάσης ἄλλης ἐντυπώσεως, τί ἐπεδίωξε καὶ ἐπέτρυχεν ὁ Ὅμ.; πῶς ὀμιλεῖ θεὸς πρὸς θνητόν; πῶς ἀποκρίνεται οὗτος; τί σκοπεῖ ὁ διάλογος Ἀπ.-Ἀχ.;

25-32 παμφαίνων Τ 398 τροπ. εἰς ἐπεσύνεμον π. φερόμενον ῥαγδαῖον ἐπὶ τὴν πόλιν διὰ μέσου τῆς πεδιάδος, εἶσιν ἐπιτέλλει, ὀπώρη ἡ ὥρα ἀπὸ τῆς ἐπιτολῆς τοῦ Σειρίου μέχρι τῆς ἐφάσδυσεως τῶν Πηλεϊδῶν (τῆς ἀρχῆς τοῦ χειμῶνος), ἡ γεν. χρον., ἀύγαι ἡ λάμψις, τὸ φῶς, ἀρίζηλος Σ 219, νυκτὸς ἀμολγῶ (ἄγν. ὄνομι. καὶ σημ.) ἐν τῷ σκότει τῆς νυκτός, καὶ τε καὶ δὴ καὶ φέρει, χαλκὸς ὁ θώραξ.—33-7 κόπτω ἰ. π. κτυπῶ, ἀνασχόμενος χεῖρε, μέγα οὐμώξας ἐκβαλὼν γοερὸν στεναγμόν, γέγωνα-νέω φωνάζω δυνατὰ ὥστε νὰ ἀκουσθῶ, ἄμοτον ἀκαταπονήτως, ζωηρῶς, ἐλεεινὰ κατὰ τρόπον προκαλοῦντα τὸν οἶκτον, τὴν συμπάθειαν, ὀρέγω-γνυμι Ο 596 (πρὸς τὸν κάτωθεν ἰστάμενον Ἐ.).—38-45 μὴ μοι μίμνε μὴ σὲ παρακαλῶ ἀνθίστασο πρὸς αὐτὸν ἐκεῖ τὸν ἄνδρα κρατῶν τὴν θέσιν σου, πότμον ἐφέπω εὐρίσκω τὸν θάνατον, φέριτερος Π 21, σκέτλιος ὁ σκληρός, ὁ ἀπαίσιος, τάχα ταχέως, κείμενον πτώμα κατὰ γῆς ἄταφον, πρᾶπίδες διάφραγμα, φρένες: χωρὶς ἄλλο πικρὸς πόνος θέλει φύγει ἀπὸ τὴν καρδίαν μου, ὅς αἶτ., εὐνις-ι(δ)ος ἐστερημένος, ὄρφανός, πέρνημι (περάω, πιπράσκω) μεταφέρω πέραν (πρὸς πώλησιν), πωλῶ (ἐμ-πορ-ος), τηλεδαπὸς μεμακρυσμένος.—49-51 ἀπολύομαι ἀπολυτρῶ, ὀπάξω δίδω (ὀπαδὸν) προῖκα.—52-5 μινυνθάδιος (μίνυνθα ἐπ' ὀλίγον, μίνυο) βραχύς, ὀλιγοχρόνιος.—56-65 ἀμέρδομαι Π 53, αἰὼν θ. ἰων. ζωή, πρὸς δὲ

πρὸς τούτοις δέ, *ἔϋ φρονέοντα* ἐφ' ὅσον ἔχω ἀκόμη τὰς φρένας μου, ζῶ, *οὐδὸς γήραος* τὸ κατώφλιον τοῦ γήρατος, ἢ ἔξθοδος τοῦ βίου, τὰ ἔσχατα γηρατεῖα, *φθίνω* ἀμτβ., ὁ μελ. φθεισῶ. . μτβτ., φθείρω, τεματίζω τὸν βίον, *αἴσα ἀργαλέη* ὀδυνηρὰ μοῖρα, **ἐλκῶ* ἔλκω, *θάλαμοι* Σ 492 ἐν τῇ αὐλῇ τῆς πατρικῆς οἰκίας, *κεραῖζω* (*κείρω*) καταστρέφω, ἐρημώνω, *δηιοτῆς* θ. μάχη, *νυδς* θ. (purus) νύμφη.—66-71 *πύματος* Σ 608, κτγρ. τοῦ *μέ, ὠμηστῆς* (*ὠμὸν ἔδων*) ὁμοφάγος, *ἐρῶ* σύρω, μέλ., *πρῶται θύραι* τὰ πρόθυρα τῆς οἰκίας, ἢ αὐλειος θύρα ἢ εἰσάγουσα ἀπὸ τῆς ὁδοῦ εἰς τὴν αὐλὴν, *ζέθεα* μέλη, *μέγαρον* τὸ ἐνδιαίτημα τῶν ἀνδρῶν, τὸ κύριον τμήμα τοῦ οἴκου, *μέγαρα* ὁ οἶκος, *τραπεζῆες* οἱ παρὰ τὴν τράπεζαν τρεφόμενοι, οἰκοτραφεῖς, κτγρ., *θυραῶροι* κτγρ. πρὸς φύλαξιν τῶν θυρῶν, *ἀλύσσω* μαίνομαι, ἀποθηριοῦμαι, *περὶ θυμῷ* ἐκθύμως, παρὰ φόρως, *πιόντες* αἷτ. συνεπεία τῆς ὀφθίσεως.—71-6 *πάντα ἔοικεν* (ὑποκ. *κεῖσθαι*) εἶναι τιμὴ καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν, *ἄρη κταμένῳ* εἰάν ἔχει φονευθῆ ἐν μάχῃ, *θανόντι περ* καὶ ὅταν ἀκόμη εἶναι νεκρός, καὶ κατ' αὐτὸν ἀκόμη τὸν θάνατόν του, *ὅτι φανήη* ἐπεξ. τοῦ πάντα ὅ,τι καὶ ἂν τὸν εὔρη, ὅσον καὶ ἂν τὸν παραμορφώσουν αἱ πληγαὶ καὶ τὰ ἔγνη τῶν κακώσεων, *αἰδῶς αἰδοῖα, οἴκτιστον* οἰκτρότατον, ἀπαισιώτατον θέαμα.—77-8 *οὐδὲ ἀλλὰ δέν.*—79-89 *ἀνίεμαι* ἀνοίγω, γυμνῶ (ἀφαιρουμένης τῆς περόνης διὰ τῆς δεξιᾶς), *τάδε* αὐτὸ ἐδῶ τὸ στήθος, τὸ σῶμα, ἐξ οὗ ἐγεννήθης, καὶ τὸν μαστόν, τοῦ ὁποίου τὸ γάλα ἐθήλασας, *ἐπέσχον* ἐκράτησα εἰς τὸ στόμα σου, *ἔδωκα, λαθικηδῆς* παυσίλυπος, *τῶν* οὐ., ὁ πλ. ἀναφέρ. εἰς τὰς πολλὰς περιπτώσεις τὰς δηλουμένας διὰ τοῦ *εἰ ποτε, πρόμος* (πρό, primus) πρόμαχος, : μηδὲ ἀντεπεξέρχον ἐμπρὸς εἰς τοῦτον, *λέχεια* φέρετρον, *σὲ ἐν λ.* ἐκτεθειμένον ἐπὶ φ., *θάλος* βλαστάριον, *πολύδωρος* ἢ δίδουσα πολλὰ δῶρα. φιλόφρων, γενναῖοδωρος, *μέγα ἀνευθε* νῶιν (γεν.).—90-7 *ὀρέστερος* ὀρεσίβιος, *χειῆ* φολεᾶ, *ἐπὶ χ.* ἐν τῷ στομίῳ τῆς φολεᾶς ὡς ὁ Ἔ. πρὸ τῆς πύλης τῆς πόλεως, *κακὰ φάρμακα* δηλητηριώδεις βοτάναι, *χόλιος* λύσσα φιλοπόλεμος, *σμερδαλέον* δ. ῥίπτει φορκῶδη βλέμματα, *πύργῳ ἐπι π.* ἐπὶ τῆς προεξεχούσης γωνίας τοῦ πύργου.

25-95. 25 ἴδεν ἐκ τοῦ πύργου τῶν Σκαιῶν πτελῶν.—29 *κύν' Ὀρίωνος* Σ 486, τὸν Σείριον, ὅστις εἶναι πλησιέστατα πρὸς τὸν ἀστερισμὸν τοῦ Ὀρίωνος· ἐπειδὴ ὁ Σείριος ἐπιτέλλει κατὰ τὰ τέλη τοῦ θέρους, ἐνομίσθη αἴτιος τῶν ἐσχάτων θερινῶν καυμάτων, τῶν *κυνικῶν* καυμάτων ἢ *κυνάδων* ἡμερῶν, καθ' ἃς ἐν Ἑλλάδι ἐνασκήπτουσι πυρετοὶ καὶ θάνατοι, ὅθεν ὁ Σείριος ἐκλήθη καὶ *οὐλίος*

καὶ κικλὸν σῆμα.—34 ὑψὸς' ἀνασχόμενος ἵνα συγκρούσῃ αὐτὰς καὶ κατενέγκῃ κτυλήματα κατὰ τῆς κεφαλῆς (κόψατο).—37 χεῖρας ὄρεγγυς πρὸς τὸν Ἐ., ὅστις ἴσταιται παρὰ τὴν βάσιν τοῦ πύργου, ἀκριβῶς κάτωθεν τοῦ Πρ.—46 Λυκάονα Φ 24, Πολύδωρον Υ 407, ἀμφοτέρους φονευθέντας ὑπὸ τοῦ Ἀχ.—48 Δαοδόη θυγάτηρ τοῦ Ἄλτου, βασιλέως τῶν Λελέγων, νόμιμος ὡς ἡ Ἐκάβη σύζυγος τοῦ Πρ. Ἀπὸ τῶν χρόνων τούτων βλέπομεν τὴν πολυγαμίαν ἐν τοῖς Ἀνατολ. λαοῖς.—49 μετὰ στρατῶ ἐν τῷ στρατοπέδῳ τῶν Ἀχ., ὅπου θὰ ἐκομίζοντο, εἰν ἐφείδετο ὁ Ἀχ. τῆς ζωῆς αὐτῶν.—50 ἀπολυσόμεθα ἡμεῖς οἱ γονεῖς ἐκ τῆς προικὸς τῆς μητρός.—62 ἐληθηθείσας θ. ὡς κατὰ μγν. παραδόσεις ἡ Κασσάνδρα.—63 θαλάμους τῶν υἱῶν καὶ γαμβρῶν.—64 βαλλόμενα ὡς ὁ Ἀστυνάξ ὑπὸ τοῦ Ὀδ.—ἐν δημοτικῇ ἐν ἀτέλειδι ὑστάτῳ ἀγῶνι ἐντὸς τῆς πόλεως μετὰ τὴν ἄλωσιν.—79 ἐτέρωθεν αἱ γυναῖκες θὰ εἶχον ἐπὶ τοῦ πύργου θέσιν χωριστὴν τῆς τῶν ἀνδρῶν.—94 βεβρωκῶς κακὰ φάρμακα κατὰ τὸν Ἀριστοτέλην οἱ ὄφεις τρώγοντες μετὰ τὴν φωλείαν μύρμηκας καὶ ἀκανθαρίδας πληροῦνται τοῦ πλείονος τοῦ ἐμφύτου καὶ ἐρεθίζονται καὶ λυσσῶσιν ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐκχύσωσι τὸν ἐνοχλοῦντα ἴον· κατὰ δὲ τὸν Αἰλιανὸν μέλλοντες νὰ ἐνεδρεύσωσι κατ' ἀνθρώπων ἢ κατὰ ζῴων τρώγουσι θανατηφόρους ὀύζας ἢ πῶας.—Τι σκοποῦσιν αἱ παραβολαί; διὰ τί πρῶτος ὁ πατήρ εἶδε τὸν Ἀχ.; ὑπὸ τίνας ιδιότητας ὁμιλεῖ πρὸς τὸν υἱόν; ὑπὸ τίνας ἢ μήτηρ; τίς ἄλλη μήτηρ δεικνύουσα τὴν κοιλίαν εἶπε τάντιθέτα τῶν τῆς Ἐκ.; διὰ τίνας μέσου ὁ Ὀμ. παρέχει τὴν ἀπόκρισιν τοῦ Ἐκ.;

98-103 ὀχθήσας μετὰ βαουθυμίας, ὥμοι ἐγῶν ἄχ καυμένος!, ἐλεγχεῖν ἀναθήσει θὰ μοι ἐπιρροίῃ μομφήν, νύχθ' ὑπο κατὰ τὴν νύκτα, τήνδε τὴν παρελθοῦσαν, κέρδιον ὀφελιμότερον, προτιμότερον.—104-10 ἀτασθαλῖαι ἀνοησίαι, ἃς ὑπεγόρευσεν ἡ ὑπεροψία, ἐλκεσίπεπλος μακρόπεπλος, κακώτερος κατώτερος κατὰ τὴν εὐγένειαν τῆς καταγωγῆς καὶ τὴν ἀνδρείαν, ἥφι (ἐῆ) β. πιθήσας ὑπείκων εἰς τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς ἀνδρείας του, τὸ ἐπεξηγ. ἐκ τῶν ἀπαομφ., ἀντην ἀντεπεξερχόμενος στήθος πρὸς στήθος.—111-22 βριαρὸς βαρὺς, αὐτὸς μόνος καὶ ἄοπλος, πάντα μάλ' ἀκριβῶς, ἢ ἄ, ἢ ἀπαγωγή τῆς Ἐλ. καὶ τῶν θησαυρῶν, ἀποδαίωμα ἢ ἀποδατέωμα χωρίζω, παραχωρῶ τὸ ἀνάλογον μερίδιον, ἀμφίς χωριστὰ διὰ τοὺς Ἀχ., πλὴν τῶν δοθησομένων εἰς τοὺς Ἀτρ., κέκευθεν περιλαμβάνει, ἔλωμαι συνέχεια τῆς ὑποθ. πρ., ὄρκον ἔ. ὀρκίσω, γερούσιον ὄρκον τῶν γερόντων, δημογερόντων, τῶν ἐπιφανεστάτων πολιτῶν τῆς Τροίας Γ 149, μειόπισθε κατόπιν, ἀφ' οὗ

ἐπιστρέψω εἰς τὴν πόλιν, *Τρωσὶ* τοπ. ἐν τῇ ἀγορᾷ τῶν Τρ., *ἀνδιχα* εἰς δύο, ὧν τὸ ἐν θᾶ ἐδίδοτο ὡς πολεμικὴ ἀποζημίωσις, 120 ἢ ἀπόδοσις τῆς ὑποθ. ἀποσιωπᾶται, τοῦ "Ε. διακόπτοντος ἑαυτὸν διὰ τῆς ἐνστάσεως 122, *τίη* διὰ τί τάχα, *διαλέγομαι* διαλογίζομαι.— 123-8 *μῆ* μήπως, *ἴκωμαι μιν* ἔλθω πρὸς αὐτὸν ὡς ἰκέτης, ἀλλ' ἐκεῖνος, *γυμνὸς* ἀοπλος, *αὐτως* οὕτως ὡς γυναῖκα, *δαρίζω* γλυκομιλῶ (περὶ συζύγων, μεμνηστευμένων), *τῷ* Ἀχ., *ἀπὸ δρυὸς*.. ἀρχίζων ἀπὸ δρυὸς καὶ βράχους, ἐκ τῶν ὁποίων κατὰ παμπάλαιας παραδόσεις ἐγεννήθησαν οἱ ἄνθρωποι, φλυαρῶν παλαιᾶς καὶ τετριμμένης ἱστορίας περὶ ἀποδόσεως τῆς "Ελ... προάγματα τὰ ὁποῖα θᾶ εἶχον τὴν θέσιν τῶν ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ πολέμου, *ἄτε* καθὼς, *ἠΐθεος* Σ 567.— 129-30 *βέλτερον* κοεῖπτον, *ἐριδι* *ξυνελαυνόμεν* νὰ συγκρουσθῶμεν, *εἶδομεν* εἰδῶμεν, προσκτι.

98-130. 100 *Πολυδάμας* Σ 249-53 καὶ 273.— 119 *γερούσιον* διότι τῶν νέων αἱ φρένες αἰεὶ *ἡερέθονται* Γ 108: *γέροντες* θᾶ εἶναι οἱ ἐν Γ 146-8 μνημονευόμενοι 7 δημογέροντες, σύμβουλοι τοῦ βασιλέως.— 126 *ἀπὸ δρυὸς* κατ' ἄλλους ἢ παρθένος πρὸς ἀσφάλειαν ἔχει ἀναβῆ εἰς δρυὸν ἢ βράχον καὶ ἐκεῖθεν χαριτολογεῖ πρὸς τὸν νέον.— *Τι ἀποδίδει ὁ μονόλογος*: *ἐπέδρασαν οἱ λόγοι τῶν γονέων*; ἢ *προσωπικὴ φιλοτιμία οἷα τοῦ "Ε. εἶναι ἀρετὴ ἢ κακία διὰ τὸν στρατηγόν*; *διὰ τί φοβεῖται τὸν θάνατον*; *διὰ τί προσφεύγει εἰς ἀνοήτους ἐλπίδας*; *διὰ τί τόσαι σκέψεις ἀναγκυλοῦνται*; *τίνα συναισθήματα παλαίονσιν ἐν τῇ ψυχῇ του*;

131-5 *ὄρμαινω* Σ 15, *σχεδὸν* πλησίον, *ἐννάλιος* θεὸς τοῦ πολέμου, ὁ Ἄρης, *κορυθαίξ* (*κόρον* ἀίσσω τινάσσομαι) ὄρητικὸς, κορυθαίολος, *ἀμφὶ γύρω* περὶ τὸ σῶμα (ἢ ἀμφοτέρωθεν τοῦ δόρυτος), *αἶθω* καίω.— 136-44 *ἔτλη* ἐτόλμησεν, ὑπέμεινεν, *αὔθι* αὐτόθι, *βῆ φοβηθεῖς* τραπεῖς εἰς φυγὴν ἔτρεχε, *ἐπορούω* ἐφορμῶ, *κραιπνὸς κ. καρπάλιμος* ταχύς, *κίρκος* ἄ. κικρινέζι (εἶδος ἰέρακος), *οἰμάω* (οἰμα ὄρη) ὄρησθαι, *μετὰ* κατόπιν, *πέλεια* ἀγριοπεριστέρα, *τρηρῶν* (τρεῶ) δειλός, *ὑπαιθα φοβεῖται* χαμηλῶνθευσα φεύγει, ὑπεκφεύγει, *λάσκω*, ἔλακον, *λέληχα*, κρώζω, *ταρφέες-εἶαι-έα*, πυκνοί: κάμνει συχνὰς πυκνὰς τὰς ἐπιπτώσεις, *ἐμμεμαῶς* λυσσῶν, *ἰθύς* κατ' εὐθείαν, *τρεῶ* φεύγω ἔντρομος (ὁ τρέσας).— 145-8 *σκοπιῆ* σκοπιᾶ, λόφος ἐν τῇ πεδιάδι, *ἐρινεὸς* ἄ. ἀγριοσυκὴ παρὰ τὰς Σκ. πύλας, *ὑπέκ τείχεος* κάτω τοῦ τείχους πρὸς τὰ ἔξω, πρὸς τὰ ἀνοικτά, *ἀμαξιτὸς* (ὁδός), *κρουνώ* εἰς δύο πηγὰς, κρήνας, *δοιοὶ* διπλοῖ, δύο.— 149-52 *λιαρὸς* χλιαρὸς, *καπνὸς* ἀτμοί.— 153-6 *ἐπ' αὐτάων* πλησίον αὐτῶν, *πλυννοὶ* πλυντήρια, *λαῖνες-νος* (λάας λίθος, λατό-

μος) λίθινος, *εἶμα* Σ 517, *σιγαλόεις* (sig-nun) ὄυπαρός.—157-61 *παραιρέχω* προσπερνῶ, παρέρομαι τρέχων, *ἰερήιον* σφακτόν, *βοείη* δέρμα βοός, *ἄρνυμαι* προσπαθῶ νά λάβω, *ποσσίν* διὰ τοὺς ἀγῶνας δρόμου ἀνδρῶν, *ψυχή* ζωή.—162-6 *ὡς ὅτε* ὡς ποτε, *τροχάω* θαμ. τοῦ τρέχω, *ρίμφα* (ρίπτω) ταχέως, *τὸ δὲ* ἰδοὺ δέ, ἐκεῖ κάτω δὲ (περὶ τὴν ἀφρητοίαν) ἔχει ἐκτεθῆ ὡς ἄλλον ἐπιταφίων ἀγῶνων ἀνδρός.

131-66. 145 Ἡ *σκοπιὰ* ἦτο ἕψωμά τι ἐν τῇ πεδιάδι περαιτέρω τοῦ ἔρινεοῦ, ὅστις ἦτο παρὰ τὰς Σκαιὰς πύλας.—146 Ἡ *ἀμαξιτός* θὰ ἦτο ἐν μικρᾷ ἀποστάσει ἀπὸ τῶν τειχῶν οὐδαμοῦ ἀλλαχοῦ μνημονευομένη εἶναι πλάσμα τοῦ ποιητοῦ θέλοντος νά κερδίση ὀμαλὸν καὶ ἐλεύθερον κωλυμάτων χώρον διὰ τὸν δρόμον τῶν δύο ἡρώων.—147 *κρουνώ* δὲν εἶναι αἱ πηγαὶ τοῦ Σκαμάνδρου, ὅστις πηγάζει ἀπὸ τῆς Ἰδης ἐκ μιᾶς πηγῆς. Περιηγηταὶ ἰσχυρίσθησαν ὅτι εὔρον ἐν τῇ πεδιάδι τὰς δύο πηγὰς, ἀλλ' ἡ θέσις αὐτῶν δὲν συμφωνεῖ πρὸς τὴν ὀμηρ. περιγραφὴν· ὑπ' ἄλλων εὐρέθησαν ἐπὶ τῆς Ἰδης οὐ μακρὰν τῶν πηγῶν τοῦ Σκ., ὅτε πρέπει νά φαντασθῶμεν ὅτι ὁ Ἔ. διωκόμενος ἐτόρατῃ πρὸς τὴν Ἰδην, ἀλλ' ἠναγκάσθη νά ἐπανέλθῃ ἐκεῖθεν· πάντως ὁ ποιητὴς (ὅστις ἐξ αὐτοψίας γινώσκει τὸ Τρωικὸν πεδίον) ἢ ἐν γνώσει ἠμέλησε τῆς ἀκριβοῦς θέσεως τῶν τόπων χάριν τῶν σκοπῶν αὐτοῦ ἢ δὲν ἐγίνωσκε καλῶς· ὅτι ἡ μία εἶναι θερμὴ τὸν χειμῶνα, ἢ ἄλλη ψυχρὰ τὸ θέρος, δὲν εἶναι θαῦμα· ἀληθὲς θαῦμα εἶναι ἡ πηγὴ τοῦ ἡλίου ἐν Αἰγύπτῳ Ἡροδ. IV 181.—153 *πλυνοὶ* λίθοι μετὰ σκαφοειδῶν κοιλοτήτων, ἐν αἷς ἔπλυνον τὰ ἐνδύματα, οἷους ἔχομεν ἰδεῖ ἐν Μεσσήνῃ καὶ ἐν Χίλιομοδίῳ παρὰ τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν.—162 *περὶ τέγματα* ὅτε ἐντείνουσι πάσας τὰς δυνάμεις αὐτῶν.

166-73 *ὀφθαλμοῖσιν δ.* βλέπω διὰ τῶν ἰδίων μου ὀφθαλμῶν δ,τι καὶ νά φαντασθῶ μόνον μοὶ ἦτο ἀλγεινότατον, *πολύπτυχος* πολυχάραδρος, *πόλις ἀκροτάτη* ἡ κορυφὴ τῆς ἀκροπόλεως.—174-6 *φράζομαι* σκέπτομαι, *μητιάομαι* βουλευομαι, *σαώσομεν-δαμάσομεν* ὑποτ. ἀπορημ., *ἔσθλὸν ἔόντα* παρ' ὄλην τοῦ τὴν ἀνδρείαν καὶ ἀρετήν.—177-81 *γλαυκῶπις* Σ 227, *ἀργιέραννος* ὁ βάλλον τὸν φεγγυβόλον κεραννόν, *κελαινephής* ὁ συγκεντρῶν τὰ μαῦρα νέφη, *ἔπορον* ἔδωκα, *πεπρωμένον αἶση* ὑποκείμενον εἰς τὴν μοῖραν, *ἐξαναλύω* ἀπαλλάττω, *δυσηχῆς* κακόηχος, ἀπαίσιος, *ἔρδε* ἐμπρός! κάμνε ὅ,τι θέλεις! *ἐπαινῶ* ἐπιδοκιμάζω.—182-5 *νεφεληγερέτα* (ἀγείρω ν.) ὁ συγκεντρῶν τὰς νεφέλας, *Τριτογένεια* ἐπίθ. τῆς Ἀθηνᾶς ὡς ὕδατογενοῦς (*Τρίτων*, Ἀμφιτρίτη, θαλάσσιοι δαί-

μιονες), *πρόφρων* φιλόφρων, πρόθυμος, π. *θυμῶ* σπουδάζων, τοι
νόος ἐπλετο ἐσκέφθης, ἐρώεω ὑποχωρῶ.—186-7 ὄτρυνε. T 349.

166-87. 171 Ἰδης ἐν κ. ἐπὶ τοῦ Γαργάρου, κορυφῆς
 τῆς Ἰδης, ὁ Ζεὺς εἶχε βωμὸν καὶ τέμενος.

188-93 *ἐρέπω* ἐπακολουθῶ, καταδιώκω, *κλονέω* συντα-
 ράσσω: κατεδίωκε χωρὶς νὰ ἀφήσῃ νὰ ἡσυχάσῃ, νὰ ἀναπνεύσῃ,
ἀσπερχές II 61, *δίω* φεύγω, φοβοῦμαι, *δίομαι* διώκω, *ὄρσας* ξε-
 πετάζας, *εὐνή* φωλεά, *ἄγκος* Σ 321, *βῆσσα* II 766, *εἴ πέρ τε* καὶ
 ἄν, *καταπήσσω* ζαρόνω, *ἔμπεδον* ἀδιακόπως, *οὐ λῆθε* δὲν ἠδύ-
 νατο νὰ ἐκφύγῃ τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ II.—194-8 *ἀντίον π. Δ.* ἀπέ-
 ναντι τῶν, πρὸς τὰς, *ὑπὸ πύργους* ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν,
ἀλέξω+δοτ. βοηθῶ, *καθύπερθεν* οἱ ἀπὸ τῶν πύργων, *ἀποστρέ-
 ψασκε* ἐγύριζεν αὐτὸν ὀπίσω, *προπάροιθε* χρον. προλαμβάνων,
πρὸς πεδίον εἰς τὸ ἀποστρέψασκε, *παραφθὰς* ἐκ τοῦ πλαγίου
 προφθάνων, *ποτὶ πτόλιος* πρὸς τὸ μέρος τῆς π., ἀπὸ τὸ μέρος
 τῆς.—199-294 *οὐ δύναται* (τις), *διώκειν* ἐν τῇ κυρ. σημ. ἢ κα-
 ταφθάνειν, *μάρπιτω* καταφθάνω, *άλυσκω* ἀποφεύγω, *ὑπεξέφυγεν*
 (ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον), *ἄντομαι* βοηθῶ, *πύματον κ. ὕστατον* πανύ-
 στατον, *ἐπῶρσε* ἐνεψύχωσεν, ἐτόνωσε, *λαιψηρὰ* κτηρ. προληπτ.—
 208-13 *ιταίνω* ἐκδιπλώνω, *τάλαντα* (ταλ-, τληναι) αἱ πλάστιγ-
 γες τοῦ ζυγοῦ, ὁ ζυγός, *τανηλεγῆς* (τανὸς μακρός, -ἄλγος) πολυώ-
 δυνος, πικρός, *ῶχετο* ἔλαβε τὴν ἄγουσαν, δὲ ὄθεν κατέλειπεν.

188-213. 194 *Δαρδάνιαι πύλαι* ἴσως πρὸς Ν. τῆς πό-
 λεως, πρὸς τὴν Δαρδανίαν, πόλιν ἐν ταῖς ὑπωρεΐαις τῆς Ἰδης, καὶ
 τὴν Ἰδην, II 807.—205 *λαοῖς* οἵτινες ἐν τῷ μεταξὺ εἶχον προε-
 λάσει πρὸς τὰ τεῖχη τῆς πόλεως.—209-13. Τὸ τιμῆμα ἐκλήθη
 διὰ τοῦτο *ψυχροστασία* (ἴσθημι ζυγίζω).—*Διὰ τί* παρὰ τὴν ἀπόφασιν
 αὐτοῦ ὁ Ἔ. *ἐπὶ τῇ θέᾳ τοῦ Ἀχ.* *τρέπεται εἰς φυγὴν*; *διὰ τί*νος ἄλ-
 λου μέσον ὁ Ὀμ. *προπαρεσκεύασε ταύτην*; *διὰ τί* δὲν φεύγει εἰς τὴν
 πόλιν; *τί ἐπιτυγχάνει* ὁ Ὀμ. *διὰ τῆς φυγῆς*; *διὰ τί* αἱ πολλαὶ παρα-
 βολαὶ καὶ τὰ περὶ χρόνων καὶ αἱ δύο σκηναὶ τοῦ Ὀλύμπου; *τί γί-
 νονται* οἱ Ἀχ., *οἷς εἶδομεν προελαινοντας ἐπὶ τὴν πόλιν*, καὶ *διὰ τί*
δὲν βοηθοῦσι τὸν Ἀχ.;

214-21 *οὔσεσθαι* ὅτι θὰ ἀποκομίσωμεν, θὰ δρέψωμεν, *ἄτος*
 (α(στ.)-ἄω χορταίνω) ἀκόρεστος, *ἄμμες* αἰολ. ἡμεῖς, *πεφυγμένον*
γενέσθαι φυγεῖν, *πολλά κεν πάθοι* πολὺ ἠθέλεν ἰδρῶσει, *προπρο-
 κυλινδόμενος* ἀδιακόπως κυλιόμενος πρὸ τῶν γονάτων.—222-3
ἀμπνύω ἀναπνέω, *ἐναντίβιον* στήθος πρὸς στήθος.—224-31
χαλκογλώχης (γλωχίς ἀκωκὴ) χαλκόλογχος, *δέμας* οὐ. μόνον ἢ ὄνομ.

αἰτ. σῶμα, ἀνάστημα, ἀτειρῆς Σ 474, ἦθετε προσφώνησις νεωτέρου ἀδελφοῦ πρὸς πρεσβύτερον, βιάζεται σὲ πιέζει φοβερά, ἀλέξομαι + αἰτ. ἀποκρούω, ἀμύνομαι.—232-7 ἢ μὲν εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι, γνωτοὶ γνωστοί, συγγενεῖς, ἐνταῦθα: ἀδελφοί, νοέω... ἔχω κατὰ νοῦν ἀκόμη περισσότερον νὰ σὲ τιμῶ, δεσ αἰτ., τλῆς ἔσχεσ τὴν τόλμην, ἄλλοι δὲ ἐν φ' οἱ ἄλλοι.—238-42 γουνοῦμαι ἱκετεύω, ἐξείης κατὰ σειράν, ἀμφὶ περιστοιχίζοντες ἐμέ, αὐθι αὐτόθι, τοῖον οὕτω, τόσον.—243-7 ἔναρα σκῦλα, βροτιόεις Σ 345, γλαφυρός (γλάφω γλύφω) κοῖλος, κερδοσύνη δόλιως, πανούργως.

214-47. 215 προσηύδα χωρὶς νὰ μεταμορφωθῆ.—Τὶ μέσον μετεχειρίσθη ὁ Ὀμ., ἴνα σταθῆ ὁ Ἔ.; διὰ τί ἡ Ἀθ. μεταμορφοῦται πρὸ τοῦ Ἐ., ἀλλ' οὐχὶ καὶ πρὸ τοῦ Ἀχ.; πῶς φαίνεται ἡ διαγωγή τῆς Ἀθ.; τί δύναται ἐλαφρῶς νὰ δικαιολογήσῃ αὐτήν;

248-53 αὐτε τοῦναντίον, ἀνίημι παρακινῶ.—254-9 ἐπιβοῶμαι ἐπικαλοῦμαι μίριτρας, ἐπίσκοπος ἐπόπτης, ἀρμονίη συνθήκη, ἀεικίζω (αἰκίζω-ομαι, αἰκισμός) κατομεταχειρίζομαι, ἐκπαγλος Σ 170, ἐκπαγλον καθ' ὑπερβολήν, καμμονίη (καταμονή) καρτερία, νίκη, ῥέζειν ἀντὶ προσκτικ.—260-7 ὑπόδρα Σ 204, ἄλαστος ἀλησιμόνητος, παμμίσητος, συνημοσύνη σύμβασις, ὡς καθός, τὸ δεικτ. ὡς 265, ὄρκια πιστὰ ἀξιόπιστος ἔνορκος συνθήκη, διαμπερές ἀπαύστως, διαρκῶς, φιλήμεναι φιλεῖν (ἀλλήλω), ἄωχορταίνω, ταλαύρινος (ταλα-ῤῶν)ς δέρμα, ἀσπίς) ὁ ὑπομένων τὴν ἀσπίδα, ἀσπιδοφόρος.—268-72 μιμνήσκω. ζησημοποίησον ὄλας σου τὰς ψυχικὰς δυνάμεις καὶ τὴν πολεμικὴν σου ἐμπειρίαν, αἰχμητῆς λογχομάχος (ἐκ τοῦ συστάδην), ὑπάλυξις (ἀλύσκω) ὑπεκφυγή, ἄφαρ εὐθύς, δαμάει μέλ., ἐταίρων γεν. ἀντικ. τοῦ κήδεα, τὰ πένθη διὰ τοῖς, θύω μαίνομαι

248-72. 251 τρεῖς διότι ὁ τέταρτος κύκλος δὲν συνεπλήρωθη.—256 ἐκπαγλον ἀεικίῳ ἢ σκύλευσις τῶν ὄπλων εἶναι ὁ πρῶτος βαθμὸς τοῦ ἀεικίζειν, μέγιστος δὲ αἰκισμός ἢ ἐκθέσις τοῦ πτόματος εἰς τοὺς κύνας καὶ τὰ ὄρνεα.—268 παντοίης ἀρειῆς τοῦ ἀμύνεσθαι, ἐπιτίθεσθαι, ἐφ' ἄρματος, πεζόν, ἐκ τοῦ συστάδην, πόρωθεν κλπ.

273-7 ἄντα ἐκ τοῦ ἀπέναντι μέρους, ἀλέομαι ἀποφεύγω, ἔζετο ἔλυπε.—278-82 ἡμβροτες ἀόρ. τοῦ ἀμαρτάνειν ἀπέτυχεσ, οὐδ' ἄρα καὶ δὲν ἐγνώριζες λοιπόν, ὡς βλέπω ἐκ τῆς ἀποτυχίας σου, τὴν μοῖραν μου ἐξ ἀποκαλύψεως τοῦ Διός, ἢ τοι καὶ ὅμως ἐκανθᾶσο ὅτι τὸ ἐγνώριζες, ἀρτιεπῆς ἤρωσ λόγων, ἀληθῆς Δὸν Κιχῶτος, τίς ἐπιτ. τὰ ἐπίθ., ἐπὶ κλοπος μύθων δόλιος ἐν τοῖς λόγοις.—283-8

μὲν μῆν, *μετάφρeron* Π 781, *ἐλασσον* (ξίφος), *νῦν αὖτε* τώρα ὅμως, πρότερον ὅμως, ὡς *κομίσαιο* εἶθε νὰ τὸ δεχθῆς ὄλον μέσα εἰς τὸ σῶμά σου, *καὶ* ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, *ἐλαφρότερος* ὀλιγώτερον καταθλιπτικός.—289-95 *ἀποπλάζομαι* ἀποκρούομαι, *χῶομαι* περιπίπτω εἰς ἀθυμίαν, *ἐτώσιος* μάταιος, κτηρ., *κατηφέω* σκυθρωπάζω.—296-305 *ἔγνω* ἀνεγνώρισε τὴν ἀλήθειαν, *ἦ μάλα δὴ* βεβαϊότατα, *ἐφάμην* ἐπίστευον, *δὴ* προφανῶς, *ἀνευθεν* μακρὰν, *ἀλέη* ἀποφυγῆ, *ἣ ἔα* ἀληθῶς, ὡς βλέπω τώρα, *ῥύομαι* σφῶζω, *ἀσπονδει* ἄνευ σοβαροῦ ἀγῶνος, *καὶ ἔ. πυνθέσθαι* πρὸς γνώσιν καὶ τῶν μεταγενεστέρων.—306-11 *λαπάρη* θ. ὁ κενὸς ὀστέων χῶρος μεταξὺ πλευρῶν καὶ ἰσχίων, *τέτατο* ἐκρέματο, *σιτβαρός* βαρὺς, *ἀλείς* συμμαζευθεὶς, κύψας, ἵνα καλύψῃ καὶ τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τὴν ἀσπίδα, *ἀμαλδς* (ἀμβλὺς, μαλακός, mollis) ἀδύνατος, τρυφερός, *πτῶξ* (πτῶσσω) δειλός.—312-6 *ὠρμήθη* ὠρμησε, *μένος* λύσσα, *κάλυπεν* προέτεινε ὡς προκάλυμμα, *δαιδάλεος* πολυποίκιλος, *ἐπένευεν* (Ἀγ.) ἐκυμάτιζε δὲ ὁ λόφος, *τετράφαλος* ἢ ἔχουσα 4 κερατοειδεῖς προεξοχάς, *ἔθειραι* Γ 382 β.—317-21 *εἰσι* ἐπιτέλλει, *ἔσπερος* ὁ αὐτὸς ἐπιτέλλων τὴν προίαν καλεῖται *φωσφόρος* ἢ *ἔωσφόρος*, ὁ Ἀυγερινός, ἢ Ἀφροδίτη, *οἶος* κτηρ. ὅπως, *ἴσταται* ἐπιφαίνεται, *ἀπέλαμπεν* ἀπροσ. ἠκτινοβόλει ἢ λάμπει ἀπὸ τῆς, *ἐνήκης* 2 (ἐν-ἀκῆ) κοπτερός, *χρῶς* Π 761, *ὄπη* εἴξειε ποῦ ἤθελε καταστῆ δυνατὸν νὰ κτυπήσῃ, ποῦ θὰ εἶδε τόπον, γυμνὸν μέρος (ἀττ. ἦ *παρεῖκε*..).—322-30 *ἔχε* ἀκάλυπτον, *χρῶα* τοῦ, *ἄλλο τόσον* ἐπιφ. φράσις: ἐν γένει ἐπὶ τοσοῦτον, διασαφούμενον ἐν 324: ὥστε μόνον ὁ λαιμὸς ἐφαίνεται, τὰ δὲ χαλκὰ ὄπλα φυσικὰ (ὄντως, *καὶ*) ἐκάλυπτον ἐν γένει τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε μόνον... , *βίη* Π. ὁ γενναῖος Π., *ἣ* ἐκεῖνο τὸ μέρος, ὅπου αἱ κλεῖδες χωρίζονται, *λαυκανίη* (λαύω) λαιμὸς, φάρυγξ, ἵνα ὅπου, *τῆ ἔ'* ἐκεῖ ἀκριβῶς, *ἀνικρῶν* πέρα πέρα, *ἄρα* ὡς θὰ ἀνεμένε τις, *ἀσφάραγος* ἄ. λάρυγξ, *ἐρείπω* κατακορημνίζω, ἀοφ. ἤριπον ἀμτβτ.—330-6 *ἐπεύξατο* ἐκανχήθη διὰ τοῦτο, *ποθὶ* ὡς νυμίζω, *ὀπίζομαι* (ὀπις θ. θεῖα δίκη) φοβοῦμαι, *ἀοσητήρ* βοηθός, κτηρ. τοῦ *λελείμην*, *αἰκῶς* ἐπονεδίστως, *κτερίζω* ἀπονέμω τὰς νενομισμένας ἐπικηδείους τιμάς.—337-43 *ὀλιγοδρανέων* (προβλ. *ἀδρανής*) ἀτονῶν, παρωλύων, *καταδάπτω* ((δαρ)δάπτω, *δαπ-ανῶ*) κατισπινάττω, καταβροχθίζω, *ἄλις* ἀρκετόν, *λαγχάνω* τινὰ καθιστῶ μέτοχον, μεταδίδω.—344-54 *γουνάζομαι* γούνων κατὰ τὸ *ἄπεισθαι γούνων*: μὴ με παρακαλῆς διὰ τὴν ζωὴν μου, *μένος* ἢ λύσσα, *θυμὸς* τὸ πάθος, ἢ δίψα τῆς ἐκδικήσεως, *ἀνίημι* ἀφήνω ἐλεύθερον, ἐπιτρέπω, πρὸ τοῦ *ἔδμεναι*.

νοητέον τὸ ὄς, εἰς ὃ ἀναφέρεται τὸ ὄς 348, *οἶα* ἐπιφών., ἐντεῦθεν: διότι τοιαῦτα: εἴθε ἡ ἀνθρωπίνη φύσις μου νὰ μοὶ ἐπέτρεπε νὰ σὲ φάγω ἐν τῇ λύσῃ μου ὡμόν' εἶμαι τόσον βέβαιος ὅτι θὰ ἔκαμνον τοῦτο, ὅπως εἶμαι βέβαιος ὅτι οὐδεὶς..., *ἀπαλέξω* ἀποσοβῶ, *ἄποινα* λύτρα, *ἴστημι* ζυγίζω, *εἰκοσιν-ἤριτος* (εἴκοσιν, ἄρι-, ἀριθμὸς) εἰκοσαπλάσιος (τοῦ βάρους τοῦ πτώματος), *ἐνθάδε* ἐδῶ εἰς τὸ στρατόπεδον, *ἄνωγα* παρακαλῶ, *σ' αὐτὸν* τὸ πτώμά σου, *ἐρύσομαι χρυσῶ* λαμβάνω ὀπίσω (τὸ πτώμα) δίδων ἴσου βάρους χρυσόν, *κατὰ δάσονται* θὰ σπαράξωσι.—355-60 *προτιόσσομαι* (ὁ μέλ. ὄφομαι) προσβλέπω: σὲ γνωρίζω πολὺ καλά, διότι σὲ προσβλέπω, διότι ἡ ψυχὴ σου εἶναι ἐξωγραφημένη ἐπὶ τοῦ προσώπου σου, ἐν βλέμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπόν σου δεικνύει τὴν ἀνοικτίρμονα καρδίαν σου, *οὐδ' ἄρ'* καὶ δὲν ἠδυνάμην φυσικὰ νὰ ἀναμένω ὅτι θὶ σὲ πείσω, *μήνιμα* ἀφορμὴ ὀργῆς τῶν θεῶν, *ἐσθλὸν ἐόντα* παρ' ὅλην σου τὴν ἀνδρείαν, 361-3 Π 855-7. — 364-6 *τέθναθι* ψόφα, κοιμήσου.

273-366. 294 *λευκάσπιδα* διότι τὸ μεταλλινὸν ἔλασμα τῆς ἀσπίδος θὰ ἦτο ἐκ κασιτέρου ἢ ἀργύρου.—299 *Ἀθήνη* τοῦτο γινώσκει ὁ Ἔ. καὶ διότι αὐτὸς ὁ Ἀχ. ὀμολόγησεν ἐν 270 καὶ διότι πάντες ἐγίνωσκον τὴν εὐνοίαν τῆς θεᾶς πρὸς τὸν Ἀχ.—324 Ὁ Ἔ. φέρει Κορινθ. κράνος, θώρακα καὶ στορογγύλην ἀσπίδα εἶναι λοιπὸν κατάφρακτος, τὰ δὲ ὄπλα αὐτοῦ (τὰ τοῦ Πατρ.) ὡς θεῖα, δωρηθέντα ὑπὸ τῶν θεῶν εἰς τὸν Πηλέα κατὰ τοὺς γάμους, ἦσαν ἀδιάτρητα.—351 *χρυσῶ* πληρώφων ἰσοβαρῆ πρὸς τὸ πτώμα χρυσόν.—359 Περὶ τῆς μαντικῆς δυνάμεως τῶν ἀποθνησκόντων ἐν Π 854.—362 *πταμένη* ἢ λ. ὑποδηλοῖ τὴν παράστασιν τῆς ψυχῆς ὑπὸ μορφῆν πτηνοῦ.—*Πρὸς τοιοῦτους θεοὺς πῶς φέρεται ὁ Ἔ.* (301.); *τί σκοποῦσιν αἱ δύο παραβολαὶ 307., 317.;* *τί περίεργον παρατηροῦμεν ἐν τῇ β' ὡς πρὸς τὸ κέντρον αὐτῆς; διὰ τί τοῦτο; διὰ τί ὁ Ἀχ. προβάλλει εἰς τὸν Ἔ. 353 τὴν εἰκόνα τῆς μητρὸς; διὰ τί οὐδαμῶς συγκινεῖται ἐκ τῆς προφητείας τοῦ Ἔ.; τί μαρτυρεῖ ἐνταῦθα ὁ πρὸς νεκρὸν διάλογος;*

367-75 *περίδραμον* συνέρρευσαν πανταχόθεν, *φυῆ* ἀνάστημα, εἶδος μορφῆ, *ἀγητὸς* (ἄγαμαι) θαυμάσιος, *ἀνουτηγὶ* (οὐτάζω) χωρὶς νὰ τραυματίσῃ, *τις πᾶς τις, ὦ πόποι* περίεργον!. *ἀμφαφάομαι* περιψηλαφῶ: εἰς τὴν ἀφήν, *κῆλεος* καυστικός.—376-84 *ποδάγκης* Π 5, *μέδοντες* ἐν εἰρήνῃ ὡς βουλευφόροι, κυβερνῆται, *εἰ δ' παρκαελ.* μόριον, ἐμπρός, *πόλιν ἄκρην* τὴν ὑψηλὴν πόλιν.—385 90 *νέκυς-υος* νεκρός, *παρ' νήεσσι* ἐν τῷ ναυτικῷ στρατοπέδῳ, ἐν τῇ

σκηνῇ μου, μετέω εὐρίσκωμαι μεταξύ, καταλήθονται οἱ ἄνθρωποι, αἱ ψυχαί.—391-4 πατήρων (-ών, -άν) ἐπινίκιον ἄσμα, κοῦροι νέοι, κ. Ἀχαιῶν παῖδες Ἑλλήνων, νηυσὶν ἐπι πρὸς τὰ πλοῖα.—395-404 μῆδομαι σχεδιάζω, ἀεικῆς ἐπονείδιστος, ἀτιμωτικός, τετραίνω τρουπῶ, ἐν κονίσσαλος ἠγειρόντο νέφη κονιορτοῦ, κυνάεος μαῦρος, πίνναμαι πετάννυμαι, κυματίζω, δυσμενέες οἱ πολέμιοι, ἀεικίζομαι 252 αἰκίζω-ομαι, ἀτιμάζω.

367-404. 374 ἐνέπρησε τὴν ναῦν τοῦ Πρωτεσίλαου Π 122.—377 στάς ὁ Ἄχ. κατὰ τὴν σκύλευσιν τοῦ Ἔ. εἶχε γονυπετήσει ἢ κύψει ἤδη ἐγείρεται.—383 καταλείψουσι μετοικοῦντες εἰς ἄλλον τόπον.—386 ἀκλαυτος ἀθαπτος ὁ Π. ἐθρηνήθη ἤδη Σ 355, ἀλλὰ πλὴν τῆς φυσικῆς ταύτης ἐκδηλώσεως τοῦ ἄλγους ἔπρεπε νὰ προστεθῇ καὶ ἡ τυπικὴ καὶ ἐπίσημος προᾶξις τοῦ νεκρικοῦ θρήνου, ὡς οὐσιῶδες μέρος τῆς κηδείας, ὅστις ὄντως ἀκολουθεῖ Ψ 9-16.—389 καταλήθονται ἐν Ἄιδου αἱ ψυχαί ἐστεροῦντο τελείως συνειδήσεως· πίνουσαι ὅμως αἶμα ἀνεκτῶντο πρὸς καιρὸν συνειδήσιν καὶ μνήμην.—397 βοέους ἱμάντας οἱ ὕστερον ἔπλασαν ὅτι ἐσύρθη διὰ τοῦ ζωστήρος τοῦ δοθέντος αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Αἴαντος, ὡς καὶ περὶ τοῦ Αἴαντος ὅτι ἠτύοκτόνησε διὰ τοῦ ξίφους τοῦ δοθέντος αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Ἔ. μετὰ τὴν ἐν Η γενομένην μονομαχίαν τῶν δύο ἡρώων.—398 κάρη τὸ πτῶμα ἐσύρετο προῆνές· πλὴν τῆς κεφαλῆς, καὶ τοῦ ἄλλου σώματος μέρος θὰ ἐσύρετο κατὰ γῆς, διότι τὰ ἄρματα ἦσαν ταπεινά.—400 Ὁ Ἄχ. αὐτὸς ἠνιογεῖ, διότι τὰ σκύλα τεθέντα ἐπὶ τοῦ ἄρματος δὲν εἶχον ἀφήσει χῶρον διὰ τὸν ἠνίοχον.—Τὶ αἰσθάνονται οἱ Ἄχ. βλέποντες νεκρὸν τὸν Ἔ.; διὰ τί νύσσουσιν αὐτόν; τί ἀποτελεῖ τὸ κάλλιστον ἐγκώμιον τοῦ ἀτυχήσαντος ἀντιπάλου; διὰ τί ὁ Ἄχ. δὲν προσβάλλει εὐθὺς τὴν πόλιν; διὰ τῆς ἀγαμνήσεως τοῦ φίλου τί κερδαίνομεν ὑπὲρ τοῦ Ἄχ. μετὰ τὰ τελευταῖα γεγονότα; τί δύναται νὰ δικαιολογήσῃ πως τὴν ὀμὴν διαγωγὴν τοῦ Ἄχ. πρὸς τὸν νεκρὸν;

405-11 καλύπτρη κ. κρηδέμνον τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς, λιπαρὴ στιλπνὴ ὡς λιπῆ, κώκνυσε μάλα μέγα ἐξέβαλε γοερῶτατον θρήνον, λαοὶ οἱ πολῖται, οἱ ἄνθρωποι, ἐναλίγκιος ὁμοιος, τῷ οὐδδ-διασαφούμενον διὰ τοῦ ὡς εἰ, ὄφρυόςσσσα ἡ πλήρης ὄφρῶν, γηλόφων, σμήχω καίω, ἀφανίζω, κατ' ἄκρης ἀπὸ τῆς κορυφῆς ἕως κάτω, ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον.—412-5 ἔχον κατώρθιον νὰ συγκρατήσωσι, ἀσχαλάω κ. ἀσχάλλω ἀδημονῶ, μεμαῶτα αἰτιολ. εἰς τὴν ἠγουμένην, κόπρος βόρβορος, ἀκαθαρσίαι, ἐξονομακλήδην ὀνομασί.—416-23 σχέσθαι (κρατήθητε) παύσατε, κηδόμενοι περ

παρ' ὄλον σας τὸν πόνον καὶ τὴν συμπάθειαν, *λίσσωμ'* θέλω νὰ παρακαλέσω, ἀφήσατέ με νά' τῆς ὑποτ. προηγούντια προστικτ. ὡς ἐν τοῖς φέρε, *ἄγε ἴθι... σκεψόμεθα, ἀτάσθαλος (ἄτη) ἀνόσιος, ὄβριμοεργὸς* κακοῦργο, *αἴ κέ ποθ' (ι)* μήπως ἴσως, *καὶ τῷ γε, νῦ ἴσως, τέτυκται* ὑπάρχει, *τοιόσδε* τοιαύτης ἡλικίας, *περὶ πάντων* ὑπὲρ πάντα τοὺς ἄλλους, *ἄλγε' ἔδηκεν* ἐπότισε πίξιός, *τηλεθάων (θάλλω-λέθω)* εὐθάλῃς, ἀκμαῖος. — 424-9 *ἀχνύμενός περ* παρ' ὄλον μου τὸν πόνον, *ὡς ἐνὸς ὅσον δι' ἓνα, ἄχος* δὲν ὁ πικρὸς πόνος, *οὔ* γεν. ἀντικ., *καταοίσειται* θὰ μὲ καταβιβάσῃ, *τῷ* Ο 745 *δυσ-ά-μμορος* (σμέρ-, μόρος) δύσμοιρος. — 430-6 *ἀδινός* Σ 316, *βέ(ι)ομαι* Π 852 μέλλω νὰ ζήσω, πρὸς τί λοιπὸν νὰ ζῶ, *σεῖ' ἄπο* μακρὰν σοῦ, *εὐχολῆ* χάριμα, ἀγλάισμα, *ὄνηαρ* (ὄνημη) ὄφελος, παρηγορία, *δηδέχαιο* ὑποστικτ. τοῦ *δέχομαι* δεξιούμαι: ἐδεξιούντο, 435, *καὶ* 435 δεικνύει τὴν συμφωνίαν μεταξὺ τῆς αἰτιολογουμένης καὶ αἰτιολογούσης προτάσεως: διότι καὶ πράγματι.

405-36. 405 *ἡ μήτηρ* ἔτι ἰσταμένη ἐπὶ τοῦ πύργου. — 406 *καλύπτρη* τεμάχιον ὑφάσματος καλύπτρον τὴν κεφαλὴν πλήν τοῦ προσώπου καὶ κατερχόμενον ὀπισθεν ἐπὶ τοῦ σώτου καὶ τῶν ὤμων, ἀνάλογον πρὸς τὸ τῶν Ἀδελφῶν τοῦ Ἑλέου ἐν τῇ Λυτ. Ἐκκλησίᾳ. — 411 *ὄφρυνόεσσα* πρὸ τῆς πόλεως ὄντως ὑπῆρχε σειρὰ λόφων, ἡ Καλλικολώνη, ὁ Ἴλου ἢ Αἰσυήτου τύμβος κλπ. — 413 *ἐξελθεῖν* ὁ Πρ. εἶχε καταβῆ ἀπὸ τοῦ τείχους καὶ ἐκεῖ παρὰ τὴν πύλην οἱ πολῖται προσεπάθειον νὰ κρατήσωσιν αὐτόν. — 530 *Ἐκάβη* αὐτὴ μένουσα ἐπὶ τοῦ πύργου. — *Πῶς περιγράφει ὁ Ὅμ. τὸ ἐν Τροίᾳ πένθος; διὰ τί ἡ μήτηρ δὲν λιποθυμεῖ ἐκ τῆς μεγάλης συμφορᾶς;*

437-46 *οὐπω τι* οὐδεμίαν ἀκόμη πληροφορίαν εἶχε λάβει περὶ τοῦ Ἐ., *ἐτήτυμος* (ἔτυμος, εἰμί) ἀξιοπίσττος, *ὅτι ἔα* ἔτι ἀκριβοῦς, πράγματι, ὅπως καὶ συνέβη, *ἀλλὰ* ἡ ἀντίθεσις ἔδει νὰ ἔχῃ: *ἀλλ'* ἐφαντάζετο ὅτι καὶ ὁ Ἐ. εἶχεν ἐπιστρέψει εἰς τὴν πόλιν μετὰ τῶν λοιπῶν ἀντὶ τούτου ἀκολουθοῦσιν αἱ πράξεις αἱ ἀπορρέουσαι ἐκ τῆς προϋποθέσεως ταύτης, *μυχῶ δόμου* ἐν τῷ θαλάμῳ τῷ εὐρισσομένῳ ἐν τῷ βῆθει τοῦ οἴκου, *δίπλαξ* (χλαῖνα) διπλοῖς, χλαῖνα φορομένη διπλῆ, *ἐν ἔπασσεν* ἐνύφαιναν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, *θρόνα* οὐ. ἀνήθη ἢ φυτὰ, *τρίπους* λέβης μετὰ τρίποδος, *ὄφρα πέλοιτο* διὰ νὰ ὑπάρχῃ . . . διὰ νὰ εὗρῃ ὁ Ἐ., *νηπίη ἄχ!* ποῦ νὰ τὸ ἐγνωρίζε!, *οὐδ' ἐνόησεν* ἀλλὰ δὲν τῇ ἐπήλθεν ἡ σκέψις ὅτι. — 447-53 *ἐελίχθη* (ἐλίσσομαι) ἐκλονίσθησαν, ἤρχισαν νὰ τρέμωσιν ὅλα τῆς τὰ μέλη, *κερκίς* ἢ σπάθη ἢ ἡ σάιττα, *δμωῆ* ἢ δούλη, ἢ θεράπαινα, *ὄψ* (νοχ) θ. φωνή, *ἐκυρῆ* θ. πενθερά, *πάλλεται* . . . μέσα δὲ εἰς τὰ στήθη ἐμοῦ

τῆς ἰδίας ἢ καρδία μου πάλλεται τόσον ἰσχυρῶς ὥς νὰ ἦθελε νὰ πεταχθῆ ἔξω ἀπὸ τὸ στόμα, *νέρθε* κάτω, *πήγνυται* παγώνουν, *δὴ* ἀσφαλῶς. — 454 *Ῥοῦας* οὔς, : ἄχ νὰ δώσῃ ὁ θεὸς νὰ μὴ ἀκούσω τὴν ἀπαισίαν εἶδῃσιν (κούφια ἢ ὥρα ποὺ τ' ἀκούει), *δὴ* ἦδη, *δίομαι* διόκω, *θρασύς* παρὰτόλμος, ῥιφοκίνδυνος, *ἀπομύγω* ἀποχωρίζω, *ἀγνηορῆ* (ἀγνήωρ (ἀγαν-ἀνήρ) ἀνδρείος) ἀνδρεία, *ἀλεγρινός* φαρμακερός, *ἔχεσκε* ἐπλήρου τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, *εἴκων*... πρὸ οὐδενὸς ὑποχωρῶν εἰς τὴν ὀρμὴν του. — 460-5 *μαινάδες* αἱ ἀκόλουθοι τοῦ Διονύσου, αἵτινες ἐν τῷ ἐνθουσιασμῷ αὐτῶν ὁμοιάζον πρὸς *μαινόμενας*, *παλλομένη* *κροδίην* μὲ ἰσχυροὺς κροδιακοὺς παλμούς, *παπταίνω* περισκοπῶ ἔμφοβος, *ἀκηδέστως* ἀφροντίστως, ἀσπλάγχχνος. — 466-74 *νύξ* σκοτοδίνη, *ἀπὸ* *καπύω* (καπ-νός) ἐκπνέω, *δέσματα* κεφολόδεσμοι, *σιγαλόεις* (sig-num) κατάστικτος, *ἄμπνξ* θ. διάδημα, πιθανῶς χρυσοῦν, περιθέον τὴν κόμην, ὡς αἱ ταινίαι, ἃς φέρουσι περὶ τὴν κόμην αἱ μαθήτριά κατα τὰς ἐπιδείξεις αὐτῶν ἐν τῷ Σταδίῳ, *κεκρύφαλος* ἄ. ἀμφίβληστρον τῆς κόμης, πλεκτὸς θύλακος (ὡς πλεκτὴ σκούφια), ἐν ᾧ ἐκλείετο ἡ κόμη, *πλεκτὴ ἀναδέσμη* πλεκτὴ ταινία, διεχομένη ὑπὸ τὸν πώγωνα καὶ συνεχούσα τὸ κρηδεμνον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ὡς ὁ ὄχθευς τὴν κόρυν (ἦ: πλεκτὴ ταινία περιελισσομένη περὶ τὸν κεκρύφαλον πρὸς στερεώσιν αὐτοῦ), *χρυσή* διὰ τὰ χρυσαῖα αὐτῆς κοσμήματα, *ἔδνα* δῶρα διδόμενα πρὸ τοῦ γάμου ὑπὸ τοῦ μνηστῆρος εἰς τοὺς γονεῖς τῆς μνηστῆς, *γαλώως* θ., ἀττ., γάλως, ἀνδροδέλφη, *εινάτηρ* θ. συννυφάδα, *ἄλις* ἀρκεταί, πυκναί, *εἶχον* ἐκράτουν ἐν μέσῳ αὐτῶν, ἵνα ἀνορθώσουν, *ἀτύξομαι* τρομάξω: τεταραγμένην μέχρι θανάτου. — 475-81 *ἄμπνυτο* ἀνέπνευσε, *ἐς* *φρένα* θ. ἄ. ἢ ψυχὴ ἐπανήλθεν, ἢ Ἄν. συνήλθεν εἰς τὰς αἰσθήσεις τῆς, *ἀμβλήδην* (ἀναβάλλω) γοερῶς, *γείνομαι* γεννώμαι, *ἰῆ* *αἶσῃ* μὲ τὴν αὐτὴν μοῖραν, *Πλάκος* ὄρος, *ὕληεις* δασώδης, *τυτθός* μικρός, ἐνταῦθα δικατάλ. — 482-6 *κεῦθεα* (κεῦθω) κευθμῶνες, ἄδντα, *νήπιος* *αὐτίως* ἀκόμη τόσον μικρός. — 487-91 *τούτῳ* *γε* εἰς τὸ δυστυχὲς αὐτὸ πλάσμα, *πόνος* *καὶ* *κῆδος* βάσανα καὶ θλίψεις, *ἤμαρ* ὁ. ἢ ἡμέρα τῆς ὀρφανίας, *παναφήλιξ* ἐστερημένος ὄλων τῶν ὀμηλικῶν, γιγρ., *ὑπερμήμυκε* (ἐκ τοῦ ὑπ-ημῶ) ἔχει κλίνει, κρομιάσει τὴν κεφαλὴν κάτω, *πάντα* εἰς ὅλα, πάντοτε. — 492-5 *δεύομαι* δέομαι: ἐνδεής, ἐπαιτῶν, *ἀνεισι* ἀνέροχεται εἰς τοὺς ἐφ' ὑψηλοῦ ἐκτισμένους οἴκους τῶν, *τῶν* δὲ ἐκ τοῦ *τίς*, *ἐλεησάντων* ἐὰν μὲν αἰσθανθῶσι συμπάθειάν τινα, ἢ ἀντίθ. ἐν 496, *ἐπέσχεον* γνομ., *κοτύλη* ποτήριον, *τυτθὸν* πρὸς στιγμὴν, *διαίνω* βρέχω, *ὑπερρώ* οὐρανίσκος. — 496-501 *ἀμφιθαλής* παῖς, οὗ ζῶσιν ἀμ-

φότεροι οἱ γονεῖς, *συμφελίξω* ἀπωθῶ βιαίως, *δαιτὺς* θ. συμπόσιον, *πεπληγῶς* ὁ ἀναδιπλ. τὴν ἐπανάληψιν κτυπημάτων, *ἐνίσσω* ἐπιπλήττω, *ὄνειδέϊος* (ὄνειδειος) ὕβριστικός, *ἔρρε* κορημνίσου, *οὐτως* ὅπως εἶσαι, εὐθύς, *μεταδαιννται* συμποσιάζει μεταξύ, *ἀνεισι* ἐπιστρέφει, *δημὸς* ἄ. λίπος.—502-4 *νηπιαχεύων* παίζων ὅπως τὰ μικρά, *λέκτρον* ἢ κλίνη, *ἀγκαλίδες* ἀγκάλαι, *τιθῆνη* τροφός, *θάλα* οὐ. (ἔξ ἐπιθ. *θάλυς-εια*) νόστιμα πράγματα, γλυκύσματα.—505-7 *ὄν...* ὅπως ἐπονομάζουσι. — 508-15 *κορωνίδες* O 597, *εὐλή* σκόληξ, *αἰόλος* εὐλύγιτος, *οὐδὲν σοί γ' ὄφελος* παρὰθ. πράγματα ἄχρηστα διὰ σέ (ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ), ἀλλὰ διὰ νὰ τὸ διαλαλήσουν Τρ. καὶ Τρ., ὡς τιμητικὴν ἀναμνηστικὴν ἑορτήν.

437-313. 440 *μυχῶ δόμου* καὶ διὰ τοῦτο ἦτο δύσκολον· νὰ ἀκούσῃ τι· διότι ὡς *μυχὸς δόμου* νοητέος ὁ θάλαμος τῶν γυναικῶν, ὁ κείμενος εἰς τὸ βάθος τοῦ μεγάρου ἢ ὀπισθεν αὐτοῦ, Γ 125 ἐν τέλει.—460 *Μαινάδες* καὶ Θυιάδες καὶ Βάχχαι αἱ ἀκόλουθοι τοῦ Διονύσου.—467 *ἐκάπυσεν* ἐν τῇ λιποθυμίᾳ ἢ ψυχῇ καταλείπουσα ἐπὶ τινα χρόνον τὸ σῶμα ἐπιστρέφει πάλιν εἰς αὐτό.—479 Ἡ *Θήβη-αι* πρωτ. τῶν Κιλικίων, εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ δασώδους ὄρους Πλάκου ἐν Μυσίᾳ, παραφυάδος τῆς Ἰδης, Z 396.—486 *οὔτε σοι οὔτος* γηροκομῶν, ἀποδίδων τὰ τροφεῖα.—489 *ἀρούρας* τέμενος βασιλῆιον, κτήμα δοθὲν ὑπὸ τῶν πολιτῶν εἰς τὸν "Ε., Z 193.—501 *μυελὸν* διὰ τὴν ἔλλειψιν ὀδόντων ὅτι ὁ μυελὸς ἦτο καθ' ὄλου ἀσπασιωτάτη τροφή, μαρτυροῦσι τὰ ἐν σπηλαίοις καὶ ἐν σωροῖς εὐρεθέντα πλεῖστα ἐσχισμένα ὀστᾶ καὶ κρανία, ἔξ ὧν θραυομένων ἀφηρεῖτο ὁ μυελὸς τρογόμενος, διότι ἴσως καὶ ἐπιστεύετο ὅτι αὐτὴ ἡ ἔδρα τῆς ῥώμης τρογομένη μετέδιδεν ἐξαισίαν ῥώμην.—506 Τὸ ὄνομα τοῦ παιδίου εἶχε δοθῆ ὑπὸ τῶν Τρώων πρὸς τιμὴν τοῦ πατρὸς, ὅστις εἶχεν ὀνομάσει αὐτὸ Σκαμίνδιον, Z 402.—511 *λεπτὰ* ὡς λινα, δι' ὧν συνήθιζον νὰ περιτυλίσωσι τοὺς νεκρούς.—512 *καταφλέγω* κατὰ τὴν κρατοῦσαν ἐν προσημφοῖς χρόνοις συνήθειαν νὰ συγκαίωσιν ἢ συνθάπτωσι μετὰ τοῦ νεκροῦ πᾶν ὅ,τι ἦτο ἐκεῖνῳ προσφιλὲς ἐν τῷ βίῳ, ἵνα χρησιμοποιῇ αὐτὰ ὁ νεκρὸς καὶ μετὰ θάνατον, Z 418.—513 ἐγκείσει ἐπὶ φερέτρου καὶ πυρᾶς ἐνδεδυμένος αὐτὰ.—*Ἴνα ὁ Ὅμ. ἐξάρῃ τὸ ἄλγος τῆς συζύγου, τί ἔπραξεν ἐν τῇ παραστάσει τοῦ τῶν γονέων; διὰ τί δὲν παρέστησε τὴν Ἄνδρομ. ἐπὶ τοῦ τείχους; τί ἐπιδιώκει διὰ τοῦ λουτροῦ; πῶς ἐξετύλιξε τὴν τραγικὴν διαίθησιν; διὰ τί ἡ Ἄνδρ. ἀποβάλλει τὸν κόσμον τῆς κεφαλῆς καὶ λιποθυμεῖ; διὰ τί θὰ κάψῃ τὰ ἐνδύματα τοῦ "Ε.;*—*Ἐντύπωσις ἀπὸ τῆς ῥαυφῆδας.*

ΙΛΙΑΔΟΣ Ψ.

6-11 ἐρήηρος-ες (ἐρι-ἄρ-(ἄραρίσκω)) πιστός, ἀφωσιωμένος, ἐμοὶ κτητ. ἄντων., εἰαῖροι συμμαχηταί, ἄνδρες, δὴ δά, δ τό, γέρας κτηγ. ἔνδειξις τιμῆς πρὸς τοὺς, *τέρπομαι* χορταίνω, *δορπέω* (δόρπον δειπνον) μέλ.—12-6 ἕμερος πόθος, ὄρεξις, *δεύομαι* βρέχομαι, *τοῖον* τόσον γενναῖον καὶ ἀγαθόν, *μήστωρ* Π 759.—17-23 *καὶ εἰν Ἄ. δ.* καὶ μέσα εἰς τὸν ἀγέλαστον, ἄχαριν ἄδην, *τελέω* ἐνεστ., *ὕφισταμαι* ὑπισχοῦμαι, *δάσασθαι* (δαίομαι) ὦμά (κρέα) νά τὸν σπαράξωσιν ὦμόν, *ἀποδειροτομέω* (δειρή-δέρη) ἀποκεφαλίζω.—24-9 *μήδομαι* σχεδιάζω, παρασκευάζω, *ἀεικῆς* ἐπαίσχυντος, ἐπονείδιστος, *λέχεια* φέρετρον, *ἐντεα* τεύχεα, *ὕψηλῆς* 2 ὀ ὑψηλά, με ἀνατεταμένην τὴν κεφαλὴν χρεμετίζων.—29-34 *δαίνυμι* ἐσιτῶ, *τάφος* περιδειπνον, *μενοεικῆς* (σύμφωνος πρὸς τὴν ὄρεξιν) ἀφθονος, *ἀργός* (λευκός) ταχὺς ἢ στυλπνός, *δρεχθέω κ. ῥοχθέω λ. π.* ῥοχάζω, περὶ τῶν σφαζομένων ζώων, *σίδηρος* σιδηρᾶ μάχαιρα, *μηκᾶς κ. μηκῶμαι* βελάζω, ἐπὶ προβάτων καὶ αἰγῶν, *ἀργιόδους* λευκόδους, *θαλέθοντες* (θάλλω) ἀλοιφῇ σκεπασμένοι ἀπὸ λίπος, παχύτατοι, *εὖω* (πιο) ψήνω, *κοτυλήρυτος* (κοτύλη ἀρούμενος) ἀφθονος: ποταμηδόν.

Τὰ γεγονότα τῆς Ψ 1-257 πληροῦσι τὸ λοιπὸν τῆς 27. ἡμέρας, τὴν 28. καὶ τὴν πρωίαν τῆς 29. τῆς Ἰλιάδος.

1-34. 9 *κλαίωμεν* νοεῖται ὁ ἐπίσημος θρήνος, X 386.—13 *περὶ νεκρόν* τὸ πτώμα ἔκειτο ἐν τῇ σκηνῇ T 211, ἀλλ' οὔτε ἐν αὐτῇ οὔτε ἐν τῇ αὐλῇ ἦτο δυνατόν οἱ Μυρμ. τρεῖς νά περιέλθωσι μετὰ τῶν ἀρμάτων τὸν νεκρόν· ὅθεν φαίνεται ὅτι ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Ἄχ. ἐξήγαγε τὸ πτώμα εἰς χώρον ἐλεύθερον παρὰ τὴν ἀκτὴν καὶ τὰς σκηνὰς τῶν Μυρμ., ὅπερ ὁ ποιητὴς κατὰ τὸ σιωπώμενον παρέλιπε νά δηλώσῃ.—14 *Θέεις* ὁ ποιητὴς προὑποθέτει τὴν παρουσίαν τῆς μητρὸς ἀοράτου εἰς τοὺς Μυρμ.—20 *πάρουθεν ὑπέστην* Σ 334, X 354.—29 *τάφον δαίνυ* ὡς γίνεται καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον ἐπὶ σειρᾶν ἐσπερῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ τῶν πενθούντων ὑπὸ τῶν συγγενῶν (παρηγοριαί)· τῶν δειπνῶν τούτων ἐπιστεύετο ὅτι μετείχε καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ ἀποθανόντος, διατιθεμένη ἐκ τῆς εὐωχίας εὐμενῶς πρὸς τοὺς ζῶντας.—30 *σίδηρος* Σ 34.

35-7 *παρκείδω* μεταπέιθω, *σπουδῆ* μετὰ πολλῆς δυσκολίας, *χωόμενον κῆρ* ἔχοντα ἐν τῇ καρδίᾳ τὸν βαρὺν πόνον διὰ τόν.—38-41 *Ἴξον* μεικτ. ἄορ., *λιγύφθογος* ὀξύφωνος, *τρίπους* λέβης

μετὰ τρίποδος, *εἰ π. πλ. ἐρ., βρότος Σ 345* τοὺς ὄντους τοῦ μαύρου αἵματος.—*42-7 στερεῶς*: ἐπιμόνως, ἄσσον *ἰκέσθαι* νὰ ἐγγίση λουτρόν τὴν κεφαλὴν μου, *χέω σῆμα* κατασκευάζω τύμβον χίνων χῶμα, *δεύτερον* διὰ δευτέραν, ἄλλην φορὰν, *ᾧδε* τοιοῦτον, ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ, ὡς τὸ τωρινόν.—*48-53 πειθόμεθα* ἄς συμμορφωθῶμεν, *στυγερός* μισητός, κρυερός, *ὕλη* ξύλα, *ἀξέμεναι* μεικτ. ἀορ., *ἐπιεικὲς* εἶναι καθιερωμένον, *νέεσθαι* νὰ ἐπανεέλθῃ εἰς τὴν γῆν, ἔξ ἧς προῆλθε, καὶ εἰς τοὺς χθονίους (πρβλ. *γῆ εἰ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσει*), *ἡερόεις* (ἄηρ ὀμίχλη) ὀμιχλώδης, σκοτεινός, *θᾶσσον* ὡς τάχιστα, *ἔργα* τὰ πολεμικά.—*54-8 μάλα* ἀμέσως, προθύμως, *ἔσσυμένως* μετὰ σπουδῆς, *ἐφοπλίζω* παρασκευάζω, *δαίνυμαι* εὐωχοῦμαι, τρώγω, *δέομαι* δέομαι, *εἶση* (πρὸς τὴν ὄρεξιν) ἄφθονος, *ἔρος* ἔρος, ἔξ *ἔντο*, ἔξιμαι, ἀπέβαλον τὴν ὄρεξιν, ἐχόρτασαν, *κακκείω* κατακείω, ἔφρετ. τοῦ *κατάκειμαι*, : ἐπιθυμοῦντες νὰ κατακλιθῶσι.

33-38. *46 κείρασθαι κόμην* σημεῖον πένθους (παρ' ἡμῖν ἀντιστρόφως)· ἐν παλαιοτάτοις χρόνοις πολλοὶ τῶν οἰκείων τοῦ ἀποθανόντος ἐσφαγιάζοντο κατὰ τὴν ταφήν, ἵνα συνακολουθήσωσι τὸν νεκρὸν εἰς Ἄϊδου· ἀλλὰ κατὰ μικρὸν ἡμερουμένων τῶν ἠθῶν οἱ ἐπιζῶντες ἀντὶ τῆς ζωῆς αὐτῆς προσέφερον ἀποκείροντες τὴν ἰδίαν κόμην, συμβολίζουσαν τὴν ζωὴν, δηλοῦντες ὅτι καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν καθωσίουν πρὸς τιμὴν τοῦ νεκροῦ· τὸ ἔθος ἐν χρήσει καὶ παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις, Πέρσαις (Μασίστιος), Οὔνοις, ὑφίσταται δὲ καὶ σήμερον ἔτι παρὰ πολλοῖς λαοῖς.—*48 πειθόμεθα δαιὶ* νῦν τὸ πρῶτον θὰ φάγῃ ὁ Ἄχ., ἐν τῷ μεταξὺ τονωθείς ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς δι' ἀμβροσίας καὶ νέκταρος T 352-5.—*55 ἕκαστοι* οἱ ἡγεμόνες οἱ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἀγαμ. (ἀλλ' ἢ παράστασις εἶναι ἀσαφής).—*Μετὰ τὴν τρομερὰν ἐκδίκησιν* τοῦ *σιρέφεται* ἢ *φυγῆ* τοῦ Ἄχ.; διὰ τί οἱ ἡγεμόνες συνιστῶσι λουτρόν;

59-67 θῆς T 40, πολύφλοισβος πολυτάραχος, *καθαροῦ* σκηνῶν καὶ νεῶν, *κλύζω* κτυπῶ, σπῶ, περιβρέχω, *ἠέων* θ. ἀκτῆ, *εὔτε* ἀκριβῶς ὅτε, *λύων* διαλύων, *μελεδήματα* (μέλειν) μέριμναί, *ἥδυμος* ἠδύς, *ἡνεμόεις* ἀνεμόδαρτος, ὑψηλός, *ἐέικτο* ἐφέκει, *περὶ ἔστο* ἡμφίστο, *τοῖα* ὅμοια (πρὸς ἃ ἔφερε ζῶν).—*68-74 λελασμένος ἔπλε'* ἐλησμόνησας, *μὲν* ὅμως, *ἀκηδέω* εἶμαι ἀδιάφορος, Ἄϊδαο τοῦ δόμου τοῦ Ἄϊδου, *ἔργω* εἶργω, *εἶδωλα* σκιαί, *καμόντων* (τῶν ἀποσαθρωθέντων ἐν τῷ σταδίῳ τῆς ζωῆς καὶ) ἀποθανόντων, *ὑπὲρ ποταμοῦ* (νὰ περάσω) πέραν τοῦ ποταμοῦ (Στυγός), *μίσγεσθαι* νάναστραφῶ μὲ αὐτάς, *αὐτως* οὕτως, γυρίζων ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, *ἀλάομαι* πλανῶμαι, *ἀνά δῶ* κατὰ μῆκος τοῦ δόμου, ἐπάνω καὶ κάτω πρὸ

τοῦ.—75-81 *ὀλοφύρομαι* μετὰ δακρύων σὲ ἱκετεύω, *νίσσομαι* ἐπιστρέφω, μέλ *νίσσομαι*, *λαγχάνω* τινά *τινος* καθιστῶ τινα μέτοχόν *τινος*: καύσητε, *μὲν* ἀλήθεια, *κῆρ* βάσκανος μοῖρα, *ἀμφιχάσκω* καταπίνω, ἀφαρπάζω μετὰ στόματος ἀδηφάγου, *λάχε με μοι* ἔλαχε, *γεινόμενόν περ* κατὰ τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς τῆς γεννήσεώς μου, *εὐφηνῆς* (ἄφενος, op-es, πλούτος) πλούσιος.—82-91 *ἐφίεμαι* παραγγέλλω, *τράφομεν* ἀμβ. ἐτράφημεν, *ὕμετερόνδε* (δὲ), *ἀνδροκτασίη* φόνος, *νήπιος* ἐν τῇ ἀνοησίᾳ μου, *ἐνδυκέως* ἐπιμελῶς, *θεράπων* ὑπασπιστής, *σορὸς* θ. ἢ νεκρικὴ λάρναξ, *ὄμοδος* ὁ αὐτός.—93-8 *ἠθεῖος* προσφώνησις νεωτέρου πρὸς πρεσβύτερον: φιλιότη μου ψυχῇ, *αὐτὰρ* (αὐτε ἄρα) λοιπὸν τὸ κατ' ἐμέ, *ἀμφιβαλόντε* (χεῖρε) περιπυχθέντες, *μίνυνθά περ* ἔστω καὶ δι' ὀλίγον μόνον χρόνον, *τεταρπώμεσθα* ἄς χορτάσωμεν.—99-102 *ᾠρέξατο* ἠπλώσε τὰς χεῖράς του, *τετριγυῖα* τριζύουσα, τερετίζουσα (ὡς νυκτερίς ἢ πτηνόν), *ἀνόρουσεν* ἀνετινάχθη ἐκ τοῦ ὕπνου, *ταφών*, πρkm. *τέθηπα*, (θαμβ-) ἐμβρόντητος, *συμπλαταγῶ* συγκρούω τὰς χεῖρας, *ὀλοφυνδὸς* θρηνώδης, γοερὸς.—103-10 *ὦ πόποι* περιέρχον!, *ἦ ῥα* ἀλήθεια λοιπὸν, *ψυχὴ τις* εἶδός τι ψυχῆς καὶ ὁμοίωμα, *φρένες* ζωικὴ δύναμις, *μ' μοι*, *εἶκτο* ἐφίκει, *θέσκελος* θεσπέσιος: καταπληκτικῶς, *ὕφ'...* ὄρσε προεκύλισε (διὰ τῆς ἀνακοινώσεως), *ἐλεεινὸς* πολύκλαυστος.

39-110. 60 *πολέσι μετὰ Μ.* προὔποιθεται ὅτι ἔληξε τὸ περιδείπνον τοῦ Ἀχ., οὐ αἶ προπαρασκευαί μόνον περιεγράφησαν· οἱ Μυρμ. ἐκοιμήθησαν περὶ τὸν νεκρὸν ὡς φρουρὰ αὐτοῦ 109-10. Ἐνταῦθα δηλοῦται σαφέστερον ὁ τόπος, ὅπου ἐγένετο 13 ἡ περιέλασις τῶν Μ. καὶ τὸ περιδείπνον.—64 *προῦτ' Ἴλιον* νοεῖ τὸν τετραπλοῦν περιδρομον τῆς πόλεως κατὰ τὴν δίωξιν τοῦ Ἐ.—66. Ἡ ψυχὴ τοῦ Π. ἐμφανίζεται ὡς συνήθως ἐμφανίζονται αἱ μορφαὶ τῶν ζώντων ἐν τοῖς ὄνειροις, πιστὸν ἀπεικασμα τοῦ σώματος, *εἶδωλον* αὐτοῦ· οὕτως ἐν τῇ Νεκυίᾳ ὁ Τειρεσίος φέρει σκῆπτρον, ὁ Ἡρακλῆς τόξον· πλὴν τούτου ἡ ψυχὴ τοῦ Π. νοεῖ καὶ αἰσθάνεται, ἐν ᾧ παρ' Ὀμήρῳ συνήθως ἡ ψυχὴ χωριζομένη τοῦ σώματος εἶναι σικιδες εἶδωλον (ἀμενηνὸν κάρηνον) ἀνευ ζωτικῆς καὶ νοητικῆς δυνάμεως, ἀνευ συνειδήσεως· φαίνεται λοιπὸν ὅτι ἐνταῦθα ὁ ποιητῆς παρέχει ἀρχαιότερας περὶ ψυχῆς δοξασίας ἀπὸ τῶν χρόνων, καθ' οὓς ἐλατρεῦοντο αἱ ψυχαὶ (οἱ πρόγονοι) ἐν τῇ πίστει ὅτι καὶ μετὰ θάνατον ἠδύναντο νὰ ὠφελήσωσιν ἢ βλάψωσι τοὺς ἐπιζῶντας, παρακολουθοῦσαι τὴν ἐν τῇ γῆ κίνησιν, Z 178 ἐν τέλει.—70 *θανόντος* (ἀκηδεῖς) ἀμελῶν τῶν ὀφειλομένων τῷ νεκρῷ ὑποχρεώσεων· μὴ ὕφι-

σταμένης ἐφ' Ὅμηρον τῆς λατρείας τῶν νεκρῶν αἱ ἐπικήδαιοι τιμαὶ προήρχοντο ἀπλῶς ἕξ εὐσεβείας τῶν ζώντων, ἦσαν μαρτύριον τοῦ ἀλγους αὐτῶν καὶ δεῖγμα τιμῆς.—72 *ἔργουσι* κατὰ τὰς ὁμηρ. δοξασίας ἡ ψυχὴ εὐθύς χωριζομένη τοῦ σώματος ἀπέρχεται εἰς Ἄιδου· ἀλλὰ κατὰ τὰς προομηρείους, ἐφ' ὅσον τὸ σκήνωμα αὐτῆς, τὸ σῶμα, παραμένει ἔτι, ἡ ψυχὴ δὲν ἀπομακρύνεται τοῦ συντρόφου αὐτῆς, ἀναστρέφεται ἐν τῇ γῆ νοοῦσα καὶ αἰσθανομένη, καὶ μόνον ὅταν καὶ ἀφανισθῇ ὁ σωματικὸς αὐτῆς σύντροφος, λυομένου παντός πλέον συνδέσμου μεταξὺ τούτου καὶ ἐκείνης, ἀπέρχεται ὀριστικῶς εἰς τὸν ἄδην.—73 *ὑπὲρ ποταμοῦ* ἐν τῇ Ἰλιάδι μνημονεύεται ἐκ τῶν ποταμῶν τοῦ Ἄιδου μόνῃ ἡ Στύξ.—88 *οὐκ ἐθέλων* καὶ ὁ ἀκούσιος φόνος ἐτιμωρεῖτο τὸ πάλαι ὡς καὶ ὁ ἐκούσιος, μὴ γινογένης οὐδεμιᾶς διακρίσεως μεταξὺ αὐτῶν.—90 *θεράπων* εὐγενῆς νέος προσκεκολλημένος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἡγεμόνος ἔν τε πολέμῳ καὶ ἐν εἰρήνῃ, τιμητικὸς τίτλος, Α 321· τοιοῦτοι καὶ ὁ Ἄυτομέδων καὶ ὁ Ἄλκιμος.—91 Αἱ *σοροὶ* ἢ *λάρνακες* ἦσαν ὕστερον κυπαρίσσιαι (ἀσφαλῶς ἐν Ἀθήναις)· οἱ τεχνῖται *σοροπηγοὶ*.—94 *ἠθείη* ἐκ τῆς λ. εἰκάζομεν ὅτι ὁ Π. ἦτο πρεσβύτερος τοῦ Ἀχ.—101 *τετριγυῖα* διότι καὶ ἡ φωνὴ τῆς ψυχῆς εἶναι ἀσθενὲς ἀπεικασμα τῆς φωνῆς τοῦ ζῶντος, ὀξεῖα ὡς τῶν νυκτερίδων ἢ τῶν πτηνῶν, πρὸς ἃ ἀπεικάζετο ἡ ψυχὴ.—104 *φρένες* ἡ ψυχὴ, ἂν καὶ εἶχε συνείδησιν, αἰσθανομένη καὶ νοοῦσα, ὅμως οὐδεμίαν ζωτικὴν δύναμιν εἶχε, οὐδὲν τὸ σωματικόν, διότι οἱ βραχίονες τοῦ Ἀχ. ἐκτεινόμενοι οὐδὲν συλλαμβάνουσι.—*Διὰ τί ἦλθεν ὁ ἕπνος εἰς τὸν ἦρωα; ἐὰν ἡ ταφὴ κατὰ τοὺς ὁμηρ. χρόνους εἶναι ἀπλῶς δεῖγμα τιμῆς τῶν ζώντων πρὸς τοὺς ἀποθανόντας, τί ἐπιδιώκει ὁ Ὅμ. διὰ τοῦ δνειρου; διὰ τί ὁ Ἀχ. ἀποκρίνεται δι' ὀλίγων;*

110-3 *κρείων* βασιλεὺς, *σῦρεὺς* ὄρεὺς, ἡμίονος, *πάντοθεν ἐκ κ.* εἰς τὸ ὄπρυνε, *ἐπὶ ὀρώρει* ἐπόπτῃς ἦτο (ὄρ-ὠρ-, ὄρος ἐπόπτῃς, ὄρῳ, ὄρα), *ἀγαπήνωρ* (ὁ ἀγαπῶν τοὺς ἄνδρας ἢ τὴν ἡγορήν) ἀνδρείος.—114-20 *σειρᾶ* (εἶρω, sero) σχοινίον, *ἀναντα* πρὸς τὰ ἄνω, *κάταντα* πρὸς τὰ κάτω, *πάραντα* ἐγκαρσίως, *δόχημα* (δοχμός-ιος πλάγιος) διαγωνίως, *λοξά*, *προσέβαν* ἀνέβησαν, *κνημὸς* ἅ. κλιτύς, *πολυπίδαξ* πολὺνδρος, *ταναήκης* (ταναός-ἀκῆ) μακρόστομος, *κτυπέουσαι* μετὰ πατάγου.—120-8 *διαπλήσω* διασχίζω, ἢ κόπτω ἀπ' ἐδῶ καὶ ἀπ' ἐκεῖ, *καθαρίζω*, *ἐκδεον* ἔδενον διὰ σχοινίων τὴν μίαν ἄκρην ἐκ τῶν ἡμίονων, ὥστε ἡ ἄλλη νὰ σύρῃται ὀπισθεν, *δατέομαι* διασχίζω (διὰ τῶν ὀπλῶν), *ἐ(έ)λδομαι* (Ἔελ-, vel-le) ἐπιθυμῶ : βιαστικάι, *πεδίοιο* ἐν τῇ πεδιάδι, *ῥωπήιον*

(ὄρων θ. θάμνος) τόπος θαμνώδης, ὄωπειον (ὄωπογράφος) : διὰ μέσου πῶν, **φικρός** ἄ. (φίτυ, φιτύω) στέλεχος, κλάδος, **ἐπισχερῶ** ἐφεξῆς, κατὰ σειράν, **φράσσοτο** εἶχεν ὑπ' ὄψει του, εἶχεν ἀποφασίσει (να ἐγειρή), **ἤριον** τάφος, **παρακάμβalon** ἐρριψαν κάτω παρὰ τὴν ὑποδειχθεῖσαν θέσιν, **ἦτο** ἦντο, ἐκάθηντο, ἔμενον, **αὔθι** αὐτόθι.

110-28. 113 Προεκρίθη ὁ **Μηριόνης**, ἴσως διότι ἡ Κρήτη ὄρεινὴ καὶ δενδρόφυτος. — **118** **δρυς** ἡ ἐκλογὴ τοῦ δένδρου ἐγένετο ἐκ λόγων θρησκευτικῶν, διότι ἐθεωρεῖτο παρ' Ἑλλήσι δένδρον ἱερὸν καὶ δὴ καθιερωμένον εἰς τὸν Δία Π 233. — **126** Ὁ ποιητὴς ἐγίνωσκε κοινὸν τάφον τοῦ Ἀχ. καὶ τοῦ Π., ἀλλ' οἱ ἔπειτα δύο ἰδίους τάφους ἐπὶ τοῦ Σιγείου, τὸν μεῖζονα διὰ τὸν Ἀχ., τὸν μικρὸν διὰ τὸν Π., Πίν. Κ' 1. — *Τί σκοπεῖ ὁ Ὅμ. διὰ τῆς ὑλοτομίας ;*

128-37 **ζώννυμαι χ.** ὀπλίζομαι (προβλ. *θωρήσσεσθαι κορύσσεσθαι* παρ' ἡμῖν : *ζῶσιτε, ζῶσιτε, τ' ἄρματά σας*), **νέφος πεζῶν** μαῦρος σωρὸς τῶν, **καταελύω** (voI-vo) τυλίσσω, περικαλύπτω, **κάρη** Π., **πέμπε** κατευόδωνε. — **138-43** **πέφραδε** ἔδειξεν, **νηέω** σωρεύω, **ἀλλ' ἐνόησεν** ἄλλην σκέψιν συνέλαβεν, **τηλεθώσα** (τηλεθάω θάλλω) πλουσία, κτηρ., **δχθήσας** μετὰ βαρυθυμίας, **ιδὼν ἐπὶ** ὄψας τὸ βλέμμα ἐπάνω, **οἶνωψ** μελανός. — **144-53** **ἄλλως** μάτην, **ἤρᾶσατο** ἔταξεν, **ῥέξω** θύω, **ἐκατόμβη** πλουσία θυσία, **ἱερεῦω** θύω, **ἐνορχα** μὴ εὐνοχιασιμένα, **θυήεις** (θύος οὐ. θυμίαμα) ἄρωματώδης, **παρ'** παρὰ τὰς ὄχθας σου, **αὐτόθι** ἐπὶ τόπον, **ὀπάξω** δίδω (ὀπαδόν), **φέρεσθαι** διὰ τὴν ἀποκομίση μαζί του.

128-33. 137 **πέμπε** κατὰ τὴν δοξασίαν ὅτι ἡ ταφὴ καθίστα δυνατὴν τὴν εἴσοδον τῆς ψυχῆς εἰς τὸν ἕδην. — **142** **Σπερχειῶ** εἰς τοὺς ποταμίους θεοὺς ὡς *κουροτρόφους* συνήθιζον νάφιερῶσι τὴν κόμην τῶν τέκνων, ἐφήβων γενομένων, ἀντὶ τῆς τροφῆς καὶ τῆς συντηρήσεως τῆς ζωῆς αὐτῶν μέχρι τῆς ἡλικίας ταύτης. Ὁ Ἀχ. στρατεύων δὲν εἶχεν ἀποκείρει τὴν κόμην εἰς τὸν Σπ., ὅστις ἀπετέλει τὸ νότιον ὄριον τοῦ κράτους τοῦ Πηλέως, διότι δὲν εἶχεν ἀκόμη ἐξέλθει τῆς παιδικῆς ἡλικίας. — **143** **ιδὼν ἐπὶ πόντιον** κατευθύνων τὸ βλέμμα ὑπὲρ τὴν θάλασσαν πρὸς τὴν πατρίδα, ὅπου ἦτο ὁ Σπ. — **147** **μῆλα** ἴσως ἐνταῦθα νοοῦνται ταῦροι, οἳ ἐθύοντο εἰς τοὺς ποταμίους θεοὺς καὶ εἰς τὸν Ποσειδῶνα. — **148** **ἐς πηγὰς** ἵνα ἐμβληθῶσιν εἰς αὐτάς, διότι ἐκεῖ ἐπιστεῦετο ὅτι κατ' ἄγει ὁ ποταμὸς περὶ τῆς λατρείας τῶν ποταμῶν Γ 277.

154-60 **ἄνωχθι** πρστκτ. τοῦ ἄνωγα, **ὄπλομαι** παρασκευάζω, **πονοῦμαι ἀμφὶ τι** ἀσχολοῦμαι περὶ τι, **κῆδε(ι)ος** ἀντικείμενον

φροντίδος, περισπούδαστος, *παρὰ* πρὸς τούτοις, *οἳ τ' ἀγοὶ* καὶ ὄσοι εἶναι ἡγεμόνες τοῦ στρατοῦ.—161-5 *εἴσαι* Ο 729, *κηδεμόνες* οἱ Μυρμ., οἱ ἐπιμελῆται τῆς ταφῆς, *ἐνθα καὶ ἐνθα* κατὰ μῖκος καὶ πλάτος.—166-76 *δέρω* ἐκδέρω, *ἀμφέπω* περιποιῶμαι, *ἕφιος* εὐρωστος, παχύς, *εἰλίπους* ὁ συστρέφων ἐν τῷ βαδίσματι τοὺς ὀπισθίους πόδας, στρεφίπους, *ἔλιξ* καμπυλόκερος, *δημός* ἅ. λίπος, *δρατὸς* (*δέρω*) ἐκδεδαρμένος, *ἄλειφαρ* οὐ. λίπος, πρβλ. *ἄλειμμα*, *πίσυρες* τέσσαρες, *ἐριαύχενες* μακρόλαιμοι, ὑψηλόλαιμοι, *τραπεζῆς* X 69, καὶ τῶν, *δειροτομέω* 22.—177-83 *πυρὸς μένος* δυνατὸν πῦρ, *σιδήρεον* ἀκάθεκτον, *νέμοιο* Π. κατατρώγη τὸν Π., *ὀνομαίνω* καλῶ ὀνομασί.—184-91 *ἀμφιπένομαι* περιποιῶμαι, *συγυρίζω*, *ροδόεν ἔλαιον* ῥοδέλαιον, *ἀποδρῦφω* ἢ *πιω* ἐκδέρω, *ἔσχίζω*, *τῷ δὲ* πρὸς φύλαξιν δὲ τοῦ πτώματος αὐτοῦ, *ἐπέιχε* κατελάμβανεν, *μένος ἡελίοιο* ὁ καυστικός ἥλιος, *σκέλλω* ξηραίνω, *ἀμφὶ περὶ* ὀλόγυρα, *ἴνες* τὰ νεῦρα, *πρὶν* ἀπολυτρωθῆ τὸ πτώμα.

154-91. 155 Παρευρίσκοντο, ἐκτὸς τῶν κομισάντων τὰ ξύλα ἐκ τῆς Ἰδης 128 καὶ τῶν Μυρμιδόνων 129., καὶ ὁ λοιπὸς στρατὸς 156 ἢ τοῦλάχιστον μέγα μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ἡγεμόνων 160, ὅπερ νῦν τὸ πρῶτον μανθάνομεν.—163 *κηδεμόνες* οἱ Μυρμιδόνες καὶ οἱ ἡγεμόνες τῶν ἄλλων λαῶν.—168 *ἐκάλυψε νέκυν* ἵνα διευκολύγῃ τὴν καῦσιν ἐκφλεγομένου τοῦ λίπους.—170 *μέλιτος καὶ ἀλείφατος*. ὡς σπονδὰς τοῦ νεκροῦ, ἵνα τρώγῃ ἐκεῖθεν ἡ ψυχὴ πρὸς συντήρησιν αὐτῆς καὶ διατίθεται εὐμενῶς πρὸς τοὺς ἐπιζῶντας· τὸ μέλι ἐκ τῶν χυόνων, καθ' οὓς οἱ ἄνθρωποι ἡγνόουν τὴν χρῆσιν τοῦ οἴνου, I 297.—185 *Ἀφροδίτη* εἶχε δωρηθεῖ εἰς τὴν Ἀνδρομάχην κατὰ τοὺς γάμους καλύπτραν, ὡς ὁ Ἀπόλλων εἰς τὸν Ἐ. κράνος· ὅθεν ἡ Ἀφροδίτη εἶναι εὖνους καὶ προστάτις τοῦ Ἐ.—*Πῶς δέικνυται ὁ Ἀχ. ἐξ ὄσων πράττει κατὰ τὴν ταφὴν; διὰ τί δ' Ὅμ. προλέγει τὴν μέριμναν τῶν θεῶν περὶ τοῦ πτώματος;*

192-8 *σεύαι·ο καήμεναι* μετὰ σπουδῆς καῖ.—198-203 *αἰω* ἀκούω, *δαίνυμαι* εὐωχοῦμαι, *εἰλαπίνη* συμπόσιον, *δυσσαῆς* (ἄημι) θυελλώδης, *βηλὸς* ἅ. (βαίνειν) κατώφλιον.—204-11 *ἀνάινωμαι* ἀρνοῦμαι, *οὐχ ἔδος* δὲν εἶναι καιρὸς νὰ καθίσω, *μεταδαίνυμαι* συνευωχοῦμαι (μεταξὺ τῶν ἄλλων θεῶν), *κελαδεινὸς* (κέλ-αδος) θορυβώδης, *ὄρσητε* δώσητε ὄρμην εἰς τὴν πυράν.—212-8 *ὄρέοντι* ὄρυνντο, *ἠχῆ* θεσπεσίη μὲ διαβολικὸν πάταγον, *πάροιθεν* τὰ ἐμπροσθεν αὐτῶν, *ἵκανον ἀήμεναι* κατὰ τὸ βῆ ἵεσθαι, ἦλθον διὰ νὰ φουσήσωσι, *πνοιῆ ὑπο* λ. ὑπὸ τὴν πίεσιν τοῦ συρίζοντος φουσήματος τῶν, *θεσπιδαῆς* Ο 397, *ἄμυδις φ.* ἔβαλλον συγχρόνως ἀνερ-

ρίλιζον τὴν φλόγα. — 218-25 ἀφύσσομαι ἀντλῶ, δεύω βρέγω, δστέα (τὸ πτώμα) οὐ παιδός, νυμφίος νεόνυμφος, ἀκαχίζω θλίβω, ἐρπύζων μόλις σύρων τοὺς πόδας του.

192-223. 195 Βορέη καὶ Ζεφύρω διότι εἶναι οἱ ἐπικρατέστεροι καὶ ἰσχυρότεροι ἐκεῖ ἄνεμοι.—198 Ἴρις, συνήθως ἄγγελος ἀπὸ θεοῦ εἰς θεόν, ἐνταῦθα εἶναι ἄγγελος τοῦ ποιητοῦ ἀπὸ ἀνθρώπου εἰς θεούς.—206 Ἡ χώρα τῶν Αἰθιοπίων ἔκειτο ἐν ταῖς ἀνατολ. καὶ δυτ. ἑσχατιαῖς τῆς γῆς, ἐπειδὴ δὲ ἦσαν εὐσεβέστατοι καὶ δικαιοτάτοι, οἱ θεοὶ συχνάκις ἐπεσκέπτοντο αὐτούς, ἵνα μετάσχωσι τῶν κατὰ τὰς θυσίας εὐωχιῶν αὐτῶν, Α 423. Οἱ θεοὶ δὲν εὐρίσκονται παρ' αὐτοῖς, ἀφ' οὗ χθὲς ἦσαν θεαταὶ τῆς μάχης.—214 πόντον τὸν Θρηάκιον.—221 ψυχὴν ἥτις, ἐφ' ὅσον τὸ πτώμα δὲν εἶχεν ἀποτεφρωθῆ, διέτριβε περὶ αὐτό, ἵν' ἀπολαύσῃ τῶν προσφερομένων αὐτῇ.—Τί ἀποπνέει ἡ ὄλη σκηνή; πῶς ἐπιδραῖ ἐπὶ τὴν διάθεσιν ἡμῶν; πῶς ἐπανευρίσκομεν τὸν Ἀχ. καὶ πόθεν ἡ μετάπτωσις τῆς διαθέσεως αὐτοῦ;

226-30 ἤμος-τῆμος ὅτε-τότε, Ἵοσφόρος ὁ Ἐωσφόρος, ὁ Αὐγερινός, εἰσι ἐπιτέλλει, φόως ἐρέων διὰ τὰ προαναγγελην ἀνὰ τὴν γῆν τὰ φωτῆματα, κίδναται σκεδιάννυται, θύω φουσκῶνω, οἶδμα (οἰδάνω) κῆμα: φουσκῶνων ἀπὸ τὰ κύματα.—231-5 ἐιέρωσε λιασθεῖς (λιάζομαι παραμερίζω, ἀποσύρομαι) ἀποσυρθεῖς εἰς τὴν ἄλλην πλευράν, ἐπὶ δρουσεν ἐν ἀκαρεῖ τὸν κατέλαβεν ὁ ὕπνος, δμαδος ὁ θόρυβος τῶν φωνῶν, δοῦπος τὰ κτυπήματα τῶν βημάτων.—236-42 αἶθοψ σπιθηροβολῶν, ὀπόσσον.. εἰς ὅσιν ἔκτασιν ἔξηπλώθη τὸ ὄρητικὸν πῦρ, λέγω συλλέγω, εὖ διαγιγνώσκοντες μετὰ προσοχῆς χωρίζοντες, ἀριφραδῆς εὐδιάκριτος, ἑσχατιῇ εἰς τὰ ἄκρα τῆς πυρᾶς.—243-4 φιάλη ἀγγεῖον λεβητοειδές, πλατὺ καὶ ἀβαθές, μετὰ κοίλου πόματος, δίπλαξ διπλοῦς: διπλώνοντες δις διὰ λίπους, Ἄιδι δόμψ Ἄιδος.—245-8 πονέομαι κατασκευάζω, πολλὸν μέγαν, ἐπιεικῆς σύμμετρος, τοῖον ἄ. διασαφεῖ διὰ τῆς φωνῆς καὶ τῆς χειρονομίας τὸ ἐπιεικέα: τόσον δὲ, ἔπειτα μετὰ τὸν θάνατόν μου, τιθήμεναι προσικτ. κατασκευάσατε σεῖς οἱ Ἀχ., καὶ ἀκόμη εὐρύν.., λίπησθε δ. ἐμεῖο ἐπιζήσητε ἐμοῦ, πολυκλήης (κλήης σκαρμῶς) πολύκωπος.—249-57 βαθεῖα ἡ ὑψηλή, ἐνήης προσηνής, γλυκύς, ἀλλέγω (ἀναλ.) συλλέγω, λιτὶ λίτα, ἄνευ ὀνομ., σινδῶν, λινοῦν ὕφασμα λεῖον, ἄνευ κεντημάτων, ἐανὸς λεπτός, τορνόομαι κυκλοτεροῦς διαγράφω, σημαδεύω γύρω, σῆμα τάφος, προβάλλοντο κατέθεσαν πρὸ τῆς πυρᾶς ὀλόγυρα, εἶθαρ εὐθύς, χυτήν γαῖαν χυτὸν χῶμα ἐπεσώρευσαν.

226-227. Ἐοσφόρος παρίστατο κατόπιν ὡς πτερωτὸς παῖς προηγούμενος τῆς Ἡοῦς, κρατῶν δάδα εἰς τὴν χεῖρα ἀνημμένην. — **227 ὑπεῖρ ἄλα** ὁ ποιητὴς θὰ κατόκει οὐχὶ ἐν Μ. Ἄσιᾳ, ὅπου ὁ ἥλιος ἀνατέλλει ἀπὸ τῶν μεσογείων αὐτῆς, ἀλλ' ἐπὶ τινος τῶν παρ' αὐτὴν νήσων. — **232 οἱ δὲ οἱ λοιποὶ ἡγεμόνες, οἵτινες 160 εἶχον μείνει παρὰ τὴν πυράν** ὅτι κατὰ τὴν νύκτα ἀπεμακρύνθησαν δὲν ἐμνημόνευσεν ὁ ποιητὴς. **ἀμφ' Ἀτρεΐωνα** ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἀγ. — **237 αἶθοπι οἶνω** ὁ οἶνος, δι' οὗ θὰ ἐσβέννυτο ἡ πυρά, θὰ ἐχρησιμοποιοεῖτο καὶ ὡς σπονδῆ. — **243 δίπλακι δημῶ** πρὸς ἀποσόβησιν ἀέρος καὶ ὑγρασίας, ἵνα προφυλάξῃ τὰ ὀστά ἀπὸ τελείας διαλύσεως εἰς κόνιν, διότι ἡ ὑδρία δὲν ἔμελλε νὰ ταφῇ εὐθύς, ἀλλὰ θὰ ἐφυλάττετο ἐν τῇ σκηνῇ μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ Ἀγ., ὅτε ἀμφοτέρων ἡ κόνις θὰ κατετίθετο ἐν κοινῷ τύμβῳ. Ἐν τῷ νῦν κατασκευαζομένῳ τύμβῳ καλύπτεται μόνον ἡ τέφρα τῶν θυμάτων καὶ ἡ πυρά· οἱ θεμέλιοι λίθοι καταβάλλονται μεγάλοι καὶ ὑψηλοί, ἵνα συνέχῃσι τὸ ἐπιρριπτόμενον χῶμα. — **247 Ὁ τύμβος καὶ νῦν γίνεται εὐρὺς ὡς ἀγόμενος περὶ τὴν ἑκατόμπεδον πυράν** ἀλλ' ὕστερον θὰ εἶναι εὐρύτερος καὶ ὑψηλότερος. — **Διὰ τί ὁ ὕπνος γλυκὺς καταλαμβάνει αὐτόν; διὰ τί ἀφνυρίζεται εὐθὺς μετ' ὀλίγον; πῶς ἐμφανίζεται μετὰ τὸν ὕπνον ἡ ψυχ. διάθεσις αὐτοῦ;**

Τὸ λοιπὸν μέρος τῆς ῥαψωδίας περιγράφει τοὺς ὑπὸ τοῦ Ἀγ. τελεσθέντας ἐπιταφίους ἀγῶνας πρὸς τιμὴν τοῦ Π., ἐπιγραφομένους **Ἄθλα ἐπὶ Πατρόκλῳ.**

ΙΛΙΑΔΟΣ Ω.

1-12 ἀγών Ο 478 (τόπος συγκέντρωσεως) συγκέντρωσις, **μέδομαι φροντίζω, ταρπήμεναι** νὰ χορτάσωσι, **ἐστρέφετο..** ἐγύριζεν εἰς τὸ δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν πλευρόν, **δροτῆς** Π 857, **μένος ἤν** (ἐὸς) τὴν εὐγενῆ προθυμίαν, **δινεύεσκε** ἐστρεφογύριζεν, περιεφέρετο, **θις** Γ 40, **ἀλῶ** εἶμαι ἐκτὸς ἑμαυτοῦ, μαίνομαι. — **12-18 ἡῶν** θ. ἀκτῆ, **ἔπισθεν** δίφρου, **παυέσκετο** ἀνεπαύετο. — **18-21 ἀπεχε** ἀπεσόβει, **χροῖ** τοῖο, **ἀεικεῖη** (ἀεικῆς) παραμύρφωσις, **πάντα** (φῶτα), **ἀποδρῦφω-πτω** ξεσχίζω.

Ἡ πράξις τῆς ῥαψωδίας ἄρχεται μετὰ τῆς ἐσπέρας τῆς 29. ἡμέρας τῆς Ἰλιάδος.

1-21. 1 ἀγών ἡ συγκέντρωσις περὶ τοὺς ἐπιταφίους ἀγῶνας. — **2-3 Ὁ ποιητὴς ὑπόδηλοι ὅτι οἱ ἀγῶνες παρετάθησαν μέχρι**

τῆς ἐσπέρας. — 13 ὑπεῖρ ἄλα Ψ 227. — 15 δησάσκετο ἀπὸ τῆς παρουσίας ἡμέρας τὸ πρῶτον. — 18 Ἀπόλλων ὡς πολιοῦχος τοῦ Ἰλίου καὶ προστάτης τοῦ Ἐ. — Διὰ τί ὁ Ἀχ. μετὰ τοὺς ἀγῶνας ἐπα-
ναπίπτει πάλιν εἰς τὸ πένθος ;

22-8 *ἀεικίζω* X 756, *μενεαίνων* ἐν τῇ λύσει του, *εὐσκοπος* ὀξυδερκής, *Ἀργεῖφόντης* ὁ φονεὺς τοῦ Ἄργου, Ἀργοκτόνος, *οὐδέ ποθ'* ἀλλ' οὐδέποτε (οὐδὲ μίαν φορὰν κατὰ τὰς καθ' ἑκάστην πρω-
ίαν γινομένας συναντήσεις καὶ συζητήσεις αὐτῶν ἐν τῷ μεγάρῳ τοῦ Διός), *ἔχον* διέκειντο. — 31-8 *ἐκ τοῦ* ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ θανά-
του τοῦ Ἐ., *δηλήμων* (δηλέομαι, dele-o, δηλητήριον) βλαπτικός :
εἶσθε σκληροί, εἶσθε ἱκανοὶ μόνον διὰ κακόν, *τέλειος* ἀνεπτυγμένος
τὴν ἡλικίαν, *ἀκμαῖος*, *οὐκ ἔτλητε* δὲν ἔσχετε τὴν τόλμην, *κτερίζω*
κτέρεα (τὰ συνθαπτόμενα τῷ νεκρῷ κτήματα) ἀπονέμω τὰς νενο-
μισμένας ἐπικηδεύουσ τιμάς. — 39-44 *βούλεσθε* προτιμᾶτε, *ἐπα-
ρήγειν* νὰ εὐνοῆτε, *ὄλοος* ὀλοόφρων, ἄγριος, ἀσυνείδητος, *ἐναΐσι-
μος* ὀρθοφρονῶν, *νόημα* διάθεσις, *γναμπτός* εὐκαμπτος, εὐμάλα-
κτος, *ἄγρια οἶδεν* τρέφει ἄγρια αἰσθήματα, *ἐπει* ἄνευ ὄ., *εἴξας*
ὑπέϊκον εἰς τὰς ὑπαγορεύσεις, ὠθούμενος ὑπὸ, *ἀγήνωρ θυμὸς* γεν-
ναία ψυχὴ, *ἔλεον*.. ἀπέβαλε πᾶν αἰσθημα συμπαθείας καὶ σεβα-
σμοῦ. — 46-54 *μέλλει μὲν*.. ἐνδέχεται μὲν (ἴσως μὲν) νὰ ἔχασέ τις
καὶ προσφιλεστέραν ὑπαρξιν, *μεθέηκε* (κλαίων καὶ ὀδ.) παύει ἀπὸ
τοῦ νά, *τλητός* τλήμων, ὑπομονητικός, *κάλλιον*... ἀλλ' ὅμως αὐτό,
τὸ ὁποῖον κάμνει, δὲν περιποιεῖ μᾶλλον τιμὴν οὐδὲ ὠφέλειαν ἄς
προσέξῃ μήπως, *νεμεσσάομαι* ἀγανακτῶ, *ἀγαθῶ περ ἐόντι* παρὰ
τὴν ἄλλην εὐγένειαν τῆς ψυχῆς του, *κωφὸς* ἀναίσθητος. — 55-63
εἶη κεν.. ὁ λόγος σου αὐτὸς θὰ εἶχε θέσιν, θὰ ἦτο δεδικαιολογημέ-
νος, ἐὰν θελήσητε νάπονεύμητε τὴν αὐτὴν δὰ (αὐτὰ δὰ ἔλειπε) τιμὴν,
θάω θηλάζω (ἐπὶ τῆς τροφοῦ), *θάομαι* θηλάζω (περὶ τοῦ νηπίου),
γυναῖκα μαζὸν ἐπιμερισμός, *ἀτιτάλλω* (ἀταλὸς τρυφερός) μετ' ἐρυ-
φροτήτος ἀνατρέφω, *περὶ κῆρι* ἀπὸ καρδίας, *ἀντιάομαι* μετέχω,
δαίνυσ' (ο) εὐχοῦμαι, *κακῶν* ἄρσ. Τρώων κ. Πάριδος, *ἄπιστος* εἰς
δὲν οὐδεμίαν ἐμπιστοσύνην ἔχομεν. — 64-70 *ἀποσκνυδαίνω* ὀργί-
ζομαι, μὴ δά.., *μία* ἢ αὐτὴ μετὰ τὸν Ἀχ. καὶ Ἐ., ὧς διότι εἰς ἐμὲ
τοῦλάχιστον ὑπῆρξε τοιοῦτος (φίλιτος), *ἡμάρτανε* καθυστέρει ἐν
δώροις, ἡμέλει δ., *τὸ τά, γέρας* κτηρ. — 71-6 *εἰσόμεν* ἄς παραι-
τηθῶμεν τῆς σκέψεως τῆς κλοπῆς, *θρατὺς* τολμηρός, *παραβλώ-
σκω*, ἔμολον, (μολ-, μλο-, μβλο-) παρίσταμαι, *ὁμῶς* ἀνεξαιρέτως,
συνεχῶς, *εἴ τις καλέσειε* εὐχὴ ὡς παρ' ἡμῖν! ἐὰν ἐκάλει τις!, *πυ-
κινὸς* γνωστικός, *ἀπὸ λύω* ἀπολυτρῶνω.

22-76. 23 *ἐλεαίρεσκον* ἐκάστην πρωίαν, καθ' ἣν τακτικῶς ἠθροίζοντο ἐν τῷ μεγάρῳ τοῦ Διός.—24 *Ἀργεῖφόντης* ὡς φωνεὺς τοῦ Ἄργου, βουκόλου, ὃν ἡ Ἥρα εἶχε τάξει πρὸς φύλαξιν τῆς Ἰοῦς, θυγατρὸς τοῦ βασιλέως τοῦ Ἄργου, Ἰνάχου, ἐρωμένης τοῦ Διός, ἣν ἐκ ζηλοτυπίας εἶχε μεταμορφώσει εἰς βοῦν. Ὁ Ἑρμῆς ἦτο ὁ προστάτης καὶ τῆς κλοπῆς.—25 Ἡ Ἥρα μισεῖ τοὺς Τρῶας ὡς προστάτις τῶν Μυκηθῶν, Ἄργου, Σπάρτης [καὶ διὰ τὴν ἀδικον κρίσιν τοῦ Πάριδος], ἢ Ἀθηναίαν εἶναι πάντοτε συνδεδεμένη μετὰ τῆς Ἥρας, ὁ Ποσειδῶν ὡς μὴ ἀμειφθεὶς ὑπὸ τοῦ βασιλέως τοῦ Ἰλίου Λαομέδοντος διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν τειχῶν τῆς πόλεως.—28 *ἄτη* ἢ ἀρπαγὴ τῆς Ἑλένης καὶ ἡ παραβίασις τῆς ξενίας.—31 *ἐν τοιοῦτο* ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ φόνου τοῦ Ἑ., 27ης ἡμέρας τῆς Ἰλιάδος· σήμερον εἶναι ἢ 39. ἡμέρα τῆς Ἰλιάδος· διότι κατὰ 413 ἡ ἐνταῦθα δηλούμενη ἡμέρα εἶναι ἢ 12. ἀπὸ τοῦ φόνου τοῦ Ἑ. καὶ ἡ ἕξις τῶν θεῶν ἐπὶ τῇ κακώσει αὐτοῦ ἀνανεοῦται ἤδη ἐπὶ 9 ἡμέρας, 109, ἐκάστην πρωίαν, ἕως τεροματίζεται σήμερον διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Διός.—60 *θρέφα* οὐδαμοῦ ἀλλαχοῦ μνημονεύεται τοιοῦτόν τι.—69 *βωμὸς* ὁ ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ Ἑ. βωμὸς τοῦ Ἑρκείου Διός.—*Πρὸς ἀπολύτρωσιν τοῦ πτώματος τοῦ Ἑ. τί μέσον χρησιμοποιεῖ ὁ Ὅμ.;*

77-82 *ἀελλόπος* θυελλόπους, ἀνεμόπους, ταχεῖα ὡς ἄνεμος, *Σάμος* (Θρηκική) ἢ Σαμοθράκη, *παιπαλόεις* ἀπόκρημος, *ἐνθρόσκω* ἐμπηδῶ, *ἐπιστοναχῶ* μυκῶμαι διὰ τοῦτο, *λίμνη* ἢ περικλειστος θάλασσα, *μολύβδαινα* μολυβδίνη σφαῖρα ἀγκίστρου, προσαρτωμένη ὀλίγον ἄνωθεν τοῦ δολώματος, ἵνα τὸ ἀγκίστρον βυθίζεται, *κέρας* κεράτινος σωλὴν περιβάλλον ἄνωθεν τοῦ ἀγκίστρου τὸ λίνον, ἵνα μὴ φάγωσιν αὐτὸ οἱ ἰχθύες, *ἀγραυλος* ἀγροδίατος· τοποθετημένη ἄνωθεν τοῦ σωλῆνος τοῦ ἐκ: . . , *ὠμηστής* ὠμοφάγος.—83-8 *ὀμηγερέης* (ὀμοῦ ἀγείρομαι) ἀθρόος, *ἐριβῶλας* κ. *ἐρίβωλος* εὐφορος, *μήδεα* βουλαί, *ἄφθιτος* ἀναλλοίωτος.—89-92 *ἀνωγε* μὲ καλεῖ, *μίσγεσθ'* νὰ ἔλθω εἰς ἐπικοινωνίαν, *ἄκριτος* ἀτελεύτητος, ἀναρίθμητος, *ἔπος* ἢ ἐντολή, *ἄλιος* ἀνεκτέλετος.—93-7 *κάλυμμα* τῆς κεφαλῆς, κρηδεμνον, *κυνέος* μαῦρος, *ἔσθος* (ἐννυμαι) ἔνδυμα, *ἀμφὶ λιάζετο* ἀμφοτέρωθεν παρεμέριζε, *αἰχθῆτην*, *άισσω*, ἐπέταζαν.—98-102 *εἶξε* παρεχώρησε τὴν θέσιν τῆς, *εὐφρηνε* *ἔπεσι* ἐχαιρέτισε διὰ φιλοφρόνων λόγων, *ᾤρεξε* ἀπέδωκε τὸ κύπελλον, ἀφ' οὗ ἔπιε.—103-6 *κηδομένη* *περ* παρ' ὄλον σου τὸ πένθος, *ἄλαστος* X 261, *καὶ ὥς* παρ' ὄλον σου τὸν πόνον, *ἔρέω* (ἐκείνο), *τέο* (τοῦ) ἀναφ.—107-11 *ἀμφὶ* ὅσον ἀφορᾷ, *τόδε* *κῦδος* τὴν τιμὴν τῆς πράξεως, ἣν ἔχω κατὰ νοῦν, *προτιάπτω* θέλω νὰ ἐπι-

φυλάξω, *φυλάσσω* ζητῶν νὰ διατηρήσω ἐν τῷ μέλλοντι τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ἀγάπην, τὴν ὁποίαν τρέφεις πρὸς ἐμέ. — 112-6 *σύζομαι* δογίζομαι, *ἔχει* κατακρατεῖ, *κορωνίδες* Ο 597, *αἶ κέν πως ἴσως*. — 117-9 *ἐφήμι* ἀποστέλλω μετὰ τῆς ἐντιολῆς, *λύομαι* ἀπολυτρῶνω δίδων τὰ λύτρα, (*ἀπο*)*λύω* ἀπολυτρῶνω λαμβάνων λύτρα, *ἰόντ' (α)*, *λαίνω* εὐφραίνω.

77-119. 77 Ἡ Ἰρις ὡς ὑπηρετοῦσα κυρίως τὸν Δία ἐξέλαβε τὴν ἀξίωσιν τοῦ Διὸς ὡς εἰς ἑαυτὴν ἀναφερομένην. — 78 Ἐκεῖ εἶχε τὴν ὑφαλον κατοικίαν του ὁ Νηρεὺς μετὰ τῆς ἄλλης ἐναλίας οἰκογενείας του· διὰ τί ἢ Θ. παραμένει παρὰ τῷ πατρὶ, Π 222, Σ 36. — 91 *κνάνεον* φαίνεται ὅτι καὶ τότε τὸ μέλαν ἦτο τὸ χροῖμα τοῦ πένθους. — 100 *παρ Διὶ* ἐν τοῖς δεξιούσις, ὅπου συνήθως ἐκάθητο ἡ ἀγαπητὴ θυγάτηρ, ἐν ᾧ ἢ Ἡρα ἐν ἀριστεροῖσις. — 109 *ἐν νῆμαρ* ἡ ἔρις ἤρξατο τὴν προίαν τὴν μετὰ τοὺς ἐπιταφίους ἀγῶνας, καθ' ἣν ὁ Ἀχ. διὰ πρώτην φορὰν ἔσχε τὸ πτόμα τοῦ Ἐ. περὶ τὸν τύμβον τοῦ Π., καὶ ἀνενεοῦτο ἐκάστην προίαν, ἐφ' ὅσον ἐπανελαμβάνετο ὁ ἔλκυσμός, μέχρι τῆς ἐν 31 ἀρχομένης ἡμέρας, ἐν ἣ εὐρίσκειται ἡ διήγησις· ἐπειδὴ κατὰ ταύτην τερματίζεται ἡ ἔρις διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Διός, αὕτη δὲν λογίζεται μετὰ τῶν 9 ἡμερῶν. — 108 *πτολίπορθος* ὡς κυριεύσας 23 περιοικίδας τῆς Τροίας

120-5 *οἶ'* οἶο, εἶο, ἀδινὸς γοερός, *πένομαι* ἐνασχολοῦμαι, *ἐν τύνομαι* παρασκευάζω, *ἄριστον* (ἤρι-ἔδω, πρβλ. *ἡριγένεια*) πρόγευμα, φαγητὸν τῆς προίας, *ἔσσυμένως* μετὰ σπουδῆς, *ἰέρευτο* εἶχε σφαγῆ. — 126 32 *καταρέζω* θωπεύω, *τέο* τοῦ ἔιωτ., *βέομαι* ζῶ, μέλ. — 133-7 *ξύνες* ἄκουσον, ἐφ' ἔ, *ἄποινα* λύτρα. — 138-40 *τῆδ' εἴη* οὕτως ἔστω, *πρόφρονι* θ. σπουδάζων. — 141-3 *ἄγυρις* συνάθροισις.

120-42. 129 *οὔτε σίτου* παράδοξος φαίνεται ἡ μομφὴ πρὸς τὸν υἱὸν ὅτι δὲν τρώγει, ἐν ᾧ ἔφαγε Ψ 55 κ. 48. — *Διὰ τί ἢ Θ. δὲν ἐπανερχεται εἰς τὸν Ὀλυμπον νάνακοινῶση τὴν συναίρεσιν τοῦ υἱοῦ;*

144-51 *βάσκ' ἔθι* κίνησον νὰ ὑπάγῃς (βῆ ἴμεναι), *ἔδος* ἔδρα, 149: ἀλλὰ μόνον κῆρυξ τις, *ὄς κ'* τελ. — 152 8 *ιάρβος* (terreo) τρώμος (ἔστω), *τοῖον πομπὸν* κτγρ. τοιοῦτον συνοδόν, *ἀπὸ ἐρύκω* ἀναχαιτίζω, *ἄσκοπος* ἀπερίσκεπτος, *ἀλιτήμων* (ἀλιταίνω ἀμαρτάνω) ἐπιρρεπής, εὐεπίφορος εἰς σφάλματα. — 159-65 *ἐνοπή* οἰμωγὴ (ἀνδρῶν) καὶ ὀλολυγὴ (γυναικῶν), *φύρω* βρέχω, *ὃ δ' ἐν μέσσοισι* (ἦν) *ἐντυπὰς κεκαλυμμένος* κ. σφιγκτά, κολλητά, ὥστε νὰ φαίνεται ὁ τύπος τοῦ σώματος, *κόπρος* κονιορτός, ἀκαθαρσίαι, *κατα-*

μάομαι (ἀμάω) ἐπισωρεύω κατ' ἔμαντοῦ.—166-8 **νυός** θ. νύμφη—169-74 **τυτῖθον** σιγά, χαμηλοφώνως, **ταρβέω** τάρβος, **τόδ' ἔν-ταῦθα**, **ὄσσομένη** προβλέπουσα, προαισθανομένη διὰ σέ, διὰ νὰ προμηγύσω ἐπικειμένην τινὰ συμφορὰν, **σέ' σέο**.—175-87 **πεφιδήσεται** φείσεται, **ἐνδυκῶς** ἐπιμελῶς.

143-87. 150 ἄμαξα τετρατρόχος φορτηγός, συρομένη ὑπὸ 2 ἡμιόνων, ἄλλως **ἀπήνη**, προωρισμένη 324 νὰ φέρῃ τὰ ἄποινα εἰς τὸ στρατόπεδον καὶ νὰ ἐπαναφέρῃ τὸ πτόμα τοῦ Ἑ. εἰς τὴν πόλιν. Ὁ Πρ. θὰ ἐπωχεῖτο ἰδίας ἀμάξης (τετρατρόχου δίφρου).—161 **ἐνδοθεν** ἀλλῆς ὅπου οἱ υἱοὶ καὶ αἱ θυγατέρες τοῦ Πρ. εἶχον τοὺς θαλάμους αὐτῶν ἐν δύο σειραῖς Z 242-50.—164 **κόπρος** Σ 23.—171 **Δαρδανίδης** ὡς ἀπόγονος τοῦ Δαρδάνου, ἐνὸς τῶν παλαιῶν βασιλέων τῆς Τροίας.

188-92 ὀπλίξω παρασκευάζω, (**πείρις**) πείρινθα, τετράγωνον ἢ στρογγύλον κιβώτιον, πλεκτὸν ἐκ καλάμων ἢ εὐλυγίστων κλάδων, ἐπιτιθέμενον ἐπὶ τῆς ἀμάξης, ἵνα συνέχη τὸ φορτίον, χρησιμεῖον ἅμα καὶ ὡς κάθισμα, **θάλαμος** ἀποθήκη (ἐν τῷ ὑπογείῳ τοῦ ἀνακτόρου ὡς ἐν Κνωσῶ ἢ ὀπισθεν τῆς γυναικωνίτιδος), **κῆῶεις** (κῆος οὐ. **καίω**) ἄρωμα) ἀρωματώδης, ἢ (can-us, **κηΐώεις**) κοῖλος, **κέδρινος** ἐκ ξύλου κέδρου, **ὑπόροφος** ὑψηλός, **χανδάνω**, **ἔχανδον**, **κέχανδα**, **χωρῶ**, περιλαμβάνω, **γλήνος** οὐ. (**γλήνη**) λαμπρὸν ἀξιόθεατον πρᾶγμα.—193-6 **δαιμονίη** καυμένη, δυστυχησμένη.—197-9 **εἶδομαι** φαίνομαι: πῶς σοὶ φαίνεται αὐτό; τί φρονεῖς περὶ αὐτοῦ; **μένος** καὶ **θυμὸς** ἀκράτητος ἐπιθυμία καὶ ὄρμη. —200-5 **κώκυσε** ἔρρηξε θρηνώδη κραυγὴν, **πῆ οἴχονται** . . ποῦ ἔφυγεν ὁ νοῦς σου, **κλείομαι** κ. **κλέομαι** (κλέος) φημίζομαι, **κλείε'** πρτκ. ὄριστ. ἴσο περίφημος, **ἐθέλεις** τολμᾶς, πόθεν ἀντλεῖς τὸ θάρρος.—206-8 **ὠμηστής** Ο 82 θηριώδης, αἰμοδιψής, **ἄπιστος** ὑπουλός, καταχθόνιος, **αἰδέσσειται** ὡς γέροντα καὶ ἰκέτην.—208-16 **ἀνευθεν** μακρὰν τοῦ νεκροῦ, **ποθὶ** ὡς φαίνεται, **ἐπινέω** ἐπικλώθω, ὀρίζω εἰς τὸ νῆμα (λίνον) τῆς ζωῆς, **κραταιή** ἢ παντοδύναμος, ἢ σιδηρᾶ, **ἄω** χορταίνω, **ἀργίπους** λευκόπους, **κρατερός** ἀγριος, θηριώδης, **ἔχοιμι** εἶθε νὰ ἠδυνάμην προσκολληθεῖσα (χωρὶς νὰ δύναται νὰ μὲ ἀποσπᾶσσω) νὰ κατέτρωγον τὸ ἦπαρ του ἕως εἰς τὸ βάθος, **ἀντιτος** (ἀνάτιος, ἀνα-τίνω, ἢ ἀντίτιος) κ. **παλίντιτος** ἐκδικητικός: τότε ἤθελον λάβει ἐκδίκησιν τοῦ, **κακιζόμενος** δειλιῶν, **βαθύκολπος** ἢ οὕτως ἐξωσμένη, ὥστε ἀνωθεν τῆς ζώνης νὰ σχηματίζεται βαθὺς (μακρὸς) κόλπος, πρβλ. τὰς Κόρας τοῦ Ἑρεχθίδου, **ἀλεωρῆ** ὑποχώρησις.—217-24 **ἐθέλοντα** ἔχοντα λάβει τὴν ἀπό-

φασιν, *ὄρνις* κακὸς οἰωνός, ἢ (ἐκείνων), οἶ, *θυοσκοός* (θύος θυμίαμα, κάπνισμα, -σκοF-, cav-εο, κοέω νοῶ) ὁ νοῶν τὰ ἔμπυρα, ὁ ἔμπυρόμαντις, *ιερεὺς* ἱεροσκόπος, *νοσφίζομαι* ἀποτρέπομαι (τῆς ὁδοῦ), *αὐτὸς* διὰ τῶν ἰδίων μου ὤτων, *εἰσδέρομαι* ἀτενίζω, *ἀντην* κατὰ πρόσωπον, *ἔπος* ἢ ἐντολὴ τοῦ θεοῦ.—224-7 *χαλκοχίτων* χαλκοθώραξ, *βούλομαι* εὐχαρίστως τὸ δέχομαι, ὦρα καλή, *ἀγκάς* (ι) ὄργ. πτ. τοῦ *ἀγκών*, ἐν ταῖς ἀγκύλαις, *ἔρος* ἔρωσ· ἀφ' οὗ ἤθελον χορτάσει θρηγῶν.—228-37 *ἐπίθημα* πῶμα, κάλυμμα, *φοριαμὸς* θ. κιβώτιον, *πέπλος* σκέπασμα, *χλαῖνα* τὸ ἔξωτερικὸν μετὰ τὸν χιτῶνα ἔνδυμα ἀνδρῶν, *ἀπλοῖς* ἐν ἀντιθ. πρὸς τὴν *διπλοῖδα* ἢ *δίπλακα* (χλαῖναν), ἣτις ἐφορεῖτο διπλῇ, *τάπητες* μάλλινα ὑποστρώματα κλινῶν καὶ θρόνων, *φᾶρος* λινοῦν ἱμάτιον εὐρὺ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, *ἴστημι* ζυγίζω, *τάλαντον* μονὰς βάρους, *αἶθων* ἀπαστράπτων, στιλπνός, *πίσυρες* τέσσαρες, *ἔξεσίη* (ἔξιμαι) πρεσβεία, *κτέρας* οὐ. κτήμα, *περὶ* δὲ διότι καθ' ὑπερβολήν.

188-237. 191 *κηῶνενα* δωμάτια ἢ ἐνδύματα ἐπληροῦντο μύρων, δι' ὧν καὶ μύες ἢ σῆτες ἀπείργοντο τῶν ἐνδυμάτων καὶ ἅμα οὐδτεροῦντο αἱ κακαὶ ὀσμαι, ἄς κνῖσα καὶ σωροὶ κόπρου ἠπέιλον νὰ μεταδίδωσιν εἰς τὴν ὀμηρ. οἰκίαν.—194 *Ὀλύμπιος* διότι καὶ ἡ *ἴσση* (ἢ φήμη, ἣτις διὰ τὸ ἄγνωστον τῆς πηγῆς αὐτῆς ἐθεωρεῖτο θεία,) καὶ ὁ ἀετὸς χαρακτηρίζονται ὡς Διὸς ἄγγελοι.—204 *πολέας* ἐν τῇ Ἰλιάδι μνημονεύεται ὁ θάνατος τοῦ Λυκάονος, Πολυδώρου καὶ Ἐκτορος.—210 Ἡ Μοῖρα αὕτη ἐκλήθη ὕστερον Κλωθῶ, αἱ δὲ Λάχεσις καὶ Ἄτροπος.—219 *ὄρνις ἐνὶ μεγάροισι* ἐν ἀντιθ. πρὸς τοὺς οἰωνούς, οἵτινες ἔξω κατὰ τὴν ἔξοδον ἡμῶν ἢ καθ' ὁδὸν (*ἐνόδιοι σύμβολοι*, συναπάντημα) ἐκλαμβάνονται ὡς οἰωνίσματα· τοιαῦται γυναικες καλοῦνται παρ' ἡμῖν ἐν Ἀρκαδίᾳ *κουροῦναι* κ. *καλοιακοῦσαι*.—221 *θυοσκοοί* ἴσως παρατηροῦντες πῶς ἐκαίοντο τὰ θύματα ἐπὶ τοῦ βωμοῦ καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ πυρὸς καὶ καπνοῦ, Σοφ. Ἄντ. 1001 τῆς ἡμετ. ἐκδόσεως, *ιερῆες* οἱ ἱεριοσκόποι, οἱ παρατηροῦντες τὰ σπάγγα τῶν σφάγιων, ἀμφότερα ἐπεξήγησις τοῦ *μάντιες*, ὡς δύο εἶδη αὐτῶν, A 62.—232 *τάλαντα* I 122.—234 Τὸ *δέπας* ἔλαβεν ὁ Πρ. πρὶν βασιλεύσῃ, πρεσβεύσας εἰς Θράκην παρὰ τοῦ πατρὸς Λαομέδοντος.

237-46 *ἐγίσσω* ἐπιπλήττω, *αἰσχρὸς* ὑβριστικὸς, *ἔρρετε* χαθῆτε, κρημνισθῆτε, *λωβητῆρες* (λωβάομαι) λυμῶνες, καθάρματα· *ἐλεγχεές* ἐπονειδιστοί, ἐπαίσχυντοι, *ὄτι* διότι, *κῆδω* λυπῶ (διὰ τῆς φορτικῆς παρουσίας), *θνομαι* ψέγω, θεωρῶ μικρόν, δὲν μοι ἀρκεῖ, *ὀλέσαι* νὰ χάσω, *γνώσεσθε* τί ἀπωλέσατε ἐν τῷ Ἔ., *ἀλαπάξω*

καταστρέφω, πορθῶ, *κεραΐζω* (*κείρω*) ἐρημώνω.—247-52 *διέπω* διασκορπίζω, ἀποδιώκω, *σκηπάνιον* (*σκήπτομαι* στηρίζομαι) σκήπτρον, βακτηρία, *σπέρχομαι* σπεύδω (θυμωμένος), *ὄμοκλάω* Ο 658, *νεικέ(ι)ω* επιπλήττω, *ἀγανὺς* Π 103.—253-64 *κακὰ* ἐλεινὰ καὶ ἄθλια, *κατηφῶν* θ. κατηφείη, ὄνειδος, αἶσχος, ἢ ἐπίθ. κατηφής, κατησχυμένος, ἐπαίσχυντος, *πέφαμαι* παθ. πρκμ. τοῦ *πεφρεῖν*, *πανάποτος* δύσμοιρος, *ἵππιοχάρμης* ὁ ἀγαπῶν τὴν μάχην τῶν ἵππων, ἀρματομάχος, *τὰ ἐλέγχεα* αἱ πομπαί, *χοροῖτύπος* (τοπ. πτ.) ὁ κτυπῶν τοὺς πόδας ἐν τῷ ἐδάφει τοῦ χοροῦ, *χοροῖτυπή* χοροπήδημα, *ἐπιδήμιος* ἐγχώριος (ἐν ἀντιθ. πρὸς τοὺς πειρατάς), *πρῆσσω ὁδοῖτο* διατερῶ, διανύω τὴν ὁδόν.—265-80 *ὄμοκλή* ἀπειλή, *ἐκ ἄειραν* ἐξήγαγον μετέωρον, εἰς τὸν ἀέρα, *πρωτοπαγῆς* καινουργῆς, *νηέω* σωρεύω, *εὐξεστος* ἐπιμελῶς κατειογασμένη, *ἀπήνη* τετράτροχος ἄμαξα συρομένη ὑπὸ ἡμιόνων, *κρατερῶνυξ* ἔχων ἰσχυρὰς ὄπλεις, *ἐντεσιεργὸς* ὁ ἔντεσι (ἀμάξῃ καὶ πείρινθι) ἐργαζόμενος, ὑποζύγιος, *αὐτὸς ἔχων* πρὸς ἰδίαν του χρῆσιν διατηρῶν, *αὐτάλλω* τρέφω.

237-80. 238 *αἰθούσης* ὑποτίθεται ὅτι ὁ Πρ. ἐξῆλθε τοῦ θαλάμου εἰς τὴν αὐλήν. Ἴνα ἴδῃ ἐὰν οἱ υἱοὶ ἐξετέλεσαν τὴν ἐντολὴν 189, διὰ τῆς αὐλῆς μεταβαίνει πρὸς τὴν αἴθουσαν τὴν παρὰ τὴν αὐλειον θύραν, πρὸ τῆς ὁποίας συνήθως ἐξεύγγνυτο αἱ ἄμαξαι. Ἐκεῖ εὐρίσκει Τρῶας ἀποφράττοντας τὴν αἴθουσαν, ἀπελαύνει τούτους καὶ ἐλέγχει τοὺς ὀκνηροὺς υἱούς.—249 Ὁ Ἐλενος ἦτο μάντις ὡς καὶ ἡ ἀδελφὴ Κασσάνδρα.—257 Ὁ Τρωῖλος ἄγων τοὺς ἵππους ἵνα ὑδρευθῆ, ἐφονεύθη ὑπὸ τοῦ Ἀχ. ἐνεδρευόντος.—261 Ἐν τῷ στίχῳ ὑπονοεῖ μᾶλλον τὸν Πάριον.—266 *ἐκ ἄειραν* ἔκ τινος ὑποβάθρου, τῶν *βωμῶν*, ἐφ' οὗ ἡ ἄμαξα, ἐφ' ὅσων δὲν ἐχρησιμοποιεῖτο, ἐφυλάσσετο κεκαλυμμένη δι' ὑφάσματος.—278 *Μυσιά* ἡ χώρα ἐν ΒΔ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.—279 *ἵππους* διὰ τὸν δίφρον, οὗ θὰ ἐπέβαινεν αὐτὸς ὁ Πριάμος 322.—*Διὰ τί ἢ Ἴρις ὀμιλεῖ πρὸς τὸν Πριάμον ταπεινῇ τῇ φωνῇ*; διὰ τί ἐν τούτοις ὁ Πρ. τρομάζει; διὰ τί ὁ Ὅμ. δις χρησιμοποιεῖ τὸν ἀπὸ μηχανῆς θεόν, Ἴριον καὶ Ἐρμῆν; διὰ τί κατὰ τὴν πορείαν στέλλει τὸν Ἐρμῆν, οὐχὶ τὴν Ἴριον; διὰ τί ὁ Πρ. δὲν τονίζει ἐπαρκῶς πρὸς τὴν Ἐκ. τὴν ὀπτασίαν τῆς Ἴριδος καὶ τὴν ἀνακοίνωσιν αὐτῆς; πότε ζητεῖ τὴν γνώμην τῆς Ἐκ.; ἔσχον ἐπίδρασιν οἱ λόγοι τῆς Ἐκ.; διὰ τί ὁ Ὅμ. μνημονεύει ἰδιαιτέρως τοῦ ποτηρίου; διὰ τί ὁ Πρ. φέρεται τραχέως πρὸς τοὺς Τρ., τοὺς υἱούς καὶ τὴν Ἐκ. 219; τί σκοπεῖ ἡ περιγραφή τοῦ δίφρου καὶ τῆς ἀμάξης;

281-6 *ζευγνύσθην* διάμεσον, *πυκινὰ φρ. μ.* ἔχοντες ἄνδρες

συνετώτατοι, ἀρχίμολον πλησίον, *τειήμαι*, *τετιηώς* περίλυπος, *μελίφρων* ὁ εὐφραίνων τὴν καρδίαν.—287-295 *τῆ* (ἐπίρ. δεικτ.) νά, λάβε, 289 *μὲν* βεβαίως, *Ἰδαῖος* ὡς λατρευόμενος ἐπὶ τῆς Ἰδης, *εὖ* ἔο, οὖ, προσωπ. ἀντων., *δεξιὸς* αἴσιος, *πίσυνος* πεποιθὼς.—296-8 *μάλα περ μεμαῶτα* παρ' ὄλην σου τὴν πρὸς τοῦτο ζωηρὰν ἐπιθυμίαν.—299-301 *ἐφίεμαι* παραγγέλλω.—302-7 *ἦ*, *ἡμι* (αἰο): ταῦτα λοιπὸν εἶπε, *ταμίη* ἢ οἰκονόμος, *ἀκήρατος* (κεράννυμι) καθαρὸς, *χέρονιβον* νιπτῆρ, *χέρονιφ-βος* θ. ὕδωρ πρὸς νίψιμον, *πρό-χρος* θ. τὸ καννάτι, *ἔρκος* ἢ μάνδρα τῆς αὐλῆς, ἢ αὐλή.—308-13 *μεδέων* ἀνάσσω, *ἐλεεινὸς* προκλιῶν τὴν συμπάθειαν: ἢ ἀφιξίς μου πρὸς τὸν Ἄχ. νά προκαλέσῃ τὴν ἀγάπην του...—314-21 *τελειότατος*: ἀσφαλέστατος, ἀψευδέστατος, *μόρφνος* εἶδος αἵτου ἐκ τοῦ σκοτεινοῦ χροῦματος, *περκνὸς* (περκ-άζω) μαῦρος, σκοτεινός, *κληῖδες* μοχλός, *εἶσατο* εἶδομαι.—322-8 *πρόθυρον* ἢ θύρα τῆς αὐλῆς (ἢ πρὸς τὴν ὁδόν), *αἶθουσα* στοά, *ἐρίδουπος* θορυβώδης, *ἐφέπω* ἐκ τῶν ὀπισθεν ἐλάυνω, διευθύνω.

281-328. 291 *Ἰδαῖος*, *Ἰδηθεν* μεδέων ὁ Ζεὺς, διότι ἐν Γαργάρῳ, κορυφῇ τῆς Ἰδης, εἶχε τέμενος μετὰ βωμοῦ.—292 *οἰωνὸν* αἰετόν, ὅστις περιπίπτει μάλιστα περὶ τὰς ὑψηλὰς μονήρεις κορυφὰς τῶν ὄρεων, ἐφ' ὧν ἐν παλαιωτάτοις χρόνοις ἐφαντάζοντο ἐδρεύοντα τὸν Δία.—294 *δεξιὸν* διὰ τὸν ἐν Ἑλλάδι βλέποντα πρὸς Β, πρὸς τὸν Ὀλυμπον, Α 69.—303 *χερσὶ* διὰ πᾶσαν ἱεροπραξίαν αἱ χεῖρες ἔδει νά εἶναι καθαραί.—306 *μέσω* *ἐρκεῖ* ὅπου βωμὸς τοῦ Ἐρκείου Διός.—317 *θύρη* τὸ ἀνοιγμα τὸ μετὰξὺ τῶν δύο πλαγιῶν παραστάδων, μέχρι 2 μ.

329-33 *ἀγορρος* (ἀγρ-δέω) ὁ πρὸς τὰ ὀπίσω ἐρχόμενος.—334-8 *ἐταιρίζω* γίνομαι σύντροφος, ὤς-ὡς ὥστε.—339-38 *δι-ἀκτορος* διάγων τις ἀγγελίας ἢ τοὺς ὁδοιπόρους, πομπός, *ὕγρη* θάλασσα (πρβλ. *στερεά*), *θέλω* μαγεύω, ὑπνωτίζω, *τοὺς δ' αὐτε* ἄλλους δὲ πάλιν, *κρατὺς* κρατερός, *αἰσυμνητήρ* καὶ *-της* (αἴσα-μέμνημαι) (ὁ φροντίζων νάποδοθῇ τὸ δίκαιον ἐκάστῳ) κυβερνήτης, *κοῦρος* αἴσ. βασιλόπαις, *ὕπνητης* (ὕπνη πώγων) γενειῶν, *πρῶτον ὕ.* ἄρτι γενειῶν.—349-51 *ἐπεὶ οὖν* εὐθύς μόλις, *παρὲκ* ἔλασαν παρῆλθον ἐποχοῦμενοι, *σῆμα* ἴ. τὸν τύμβον τοῦ Ἴλου, *δὴ* ἦδη.—352-7 *ἀρχίμολος* ὁ πλησίον, *ἐξ ἄ.* ἐκ τοῦ σύγγεγυς, *ἐφράσσατο* ἐστοχάσθη, ἀντελήφθη, *φράζω* κύτταζε ἐκεῖ, πρόσεχε ἐκεῖ, *φραδῆς* συνετός, προσεκτικός: εἶναι πράγματα ἔχοντα ἀνάγκην συνετῆς διανοίας, εἶναι ἀνάγκη προσεκτικοῦ νοῦ, *τάχα* ταχέως, *δι-αρραίομαι* συντρίβομαι, γίνομαι κομμάτια, *ἐφ' ἵππων* ἐπὶ τῆς

ἀμάξης τοῦ Πρ. τῆς συρομένης ὑπὸ ἵππων, *ἔπειτα* ἄλλως, *λιτανεύσομεν* ὑποτ.—**358-61** *σὺν χύτο νόος* ἔπαθε σύγχυσιν τῶν φρενῶν, *ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσι* ἐπὶ τῶν εὐλυγίστων μελῶν, τὸ σῶμά του, *ταφῶν* Π 806, αὐτὸς αὐθόρμητος, ἄνευ προσκλήσεως, *ἔριούνιος* (*ἔρι-όν-, ὀνίημι*) ὁ λίαν ὠφέλιμος, εὐεργετικός, φιλάνθρωπος.—**362-9** *μένεα πνεύοντες* οἱ γενναίουφυχοι, *ἀνάριος* (α (στ.)-ἀρ-, ἀραρίσκω) ἐχθρός, κτηρ., *θοῆ* ἢ νῦξ ὡς ταχέως ἐφαπλουμένη ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, *δνηαρ* πολύτιμον πρᾶγμα, *τίς ἂν δῆ τοι ν.* τί ἤθελες σκεφθῆ, πῶς ἤθελες διατεθῆ, *ὀπηδῶ* ἀκολουθῶ, *γέρων* κτηρ., *πρότερος χ.* ἄρξι χειρῶν ἀδίκων.—**370-1** *ἀπαλέξω* ἀποκρούω, *εἶσκω* παρομοιάζω, *φίλω* ἐμῶ.—**372-7** *πῆ* ὡς φαίνεται, *τάδε* 366., *ἔτι καὶ* καὶ μεθ' ὅλας τὰς συμφορὰς καὶ τὴν ἀπελπισίαν κρατεῖ ἀπ' ἐπάνω μου ἀκόμη τὴν χειρὰ του, *ἔηκεν* ἀπέστειλεν, *ἀντιβολέω* συναντῶ, *αἴσιον* εὐμενῆ, *σὺ* ἐσσί, *οἶος* διασαφεῖται ἐκ τοῦ ἀγνητός... θαυμάσιος, *μακάρων*... οὔτινες δι' ἓνα τοιοῦτον υἱὸν πρέπει νὰ μακαρίζονται.—**378-84** *κατὰ μοῖραν* ὀρθῶς, *ἀτρεκέως* (ἀτρεκέης (ἀ(στ.)-τρεκ-, τερκ-, τοτq-ueo) ἀκριβῆς, ἀπερίστροφος) ἀκριβῶς, *ἐκπέμπεις* συνοδεύεις ἔξω (τῆς πόλεως, μακράν), ἀπομακρύνεις, *πῆ* εἰς χώραν τινά, *καταλείπετε* (μετοικοῦντες).—**386-8** *τέων* τῶν, τίνων, *ὡς καλὰ* μετὰ πόσης εὐγενείας, *οἶτος* ἂ. μοῖρα, *ἀποτμος* ἄμοιρος.—**389-95** *κνδιάνειρα* ἢ δοξάζουσα τοὺς ἄνδρας, *καὶ εὔτε* ὁ *καὶ* ἐπιδοτ. : καὶ ἄλλοτε πολλάκις *καὶ* δὴ *καὶ* ὅτε, *ἐλάσσας* ἀποθῆσας.—**396-400** *μία* ἢ αὐτή, *ἐνεργῆς* καλῶς κατεσκευασμένος, *ὧδε* ὅπως βλέπω σὲ ἔμπροσθέν μου.—**401-4** *θήσονται* ποιήσονται, *ἐλίκωψ* στρογγυλόφθαλμος, *ἀσχαλάω* (-λλω) δυσανασχετῶ, *πολέμον* εἰς τὸ ἰσχέμεν κ. ἐσσυμένους ζωηρῶς ἐπιθυμοῦντας.—**405-9** *ἔσσ' ἐσσί, μελειστί ταμῶν* διαμελίσσας, *προτίθμι* ἐκ τοῦ προβάλλω (ἐπὶ ζῶων) καὶ *παρατίθμι* (ἐπ' ἀνθρώπων).—**410-15** *αὐτως* οὕτως ὅπως ἦτο, ἀναλλοίωτος, *εὐλαί* σκόληκες, *ἀρηίφατος* T 31.—**416-21** *ἀκηδέστως* ἀφροντίστως, ἀσπλάγχως, *αισχύνω* ἀσχημίζω, παραμορφώνω, *ἐερσήεις* (ἐέρση δρόσος) δροσερός, *οὐδέ ποθι μιαρὸς* οὐδὲ ἔχει πον τοῦ σώματος λερωθῆ, *σὺν-μέμυκεν* (μύω κλείω, μύωψ) ἀμτβ. ἔχουσι κλείσει, *ἐλασσα* ἐνέπηξαν.—**422-3** *ἔφοιο* τεοῖο.—**424-8** *ἀγαθὸν* (ἔστι), *ἐναίσιμος* προσήκων, *εἴ ποτ'* ..ἐὰν πράγματι ὑπῆρξέ ποτε, *ἀπεμνήσαντο* διὰ τοῦτο τοῦ τὸ ἐνεθυμήθησαν (ἐπλήρωσαν).—**429-31** *ἄλεισον* ποτήριον, *θύομαι* σφάζω, *πέμπω* συνοδεύω.—**432-9** *νεωτέρου* ἐπειδὴ μὲ βλέπεις ὀλίγον νέον, *παρῆξ* 'Α. ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ 'Α., *περὶ κῆρι* καθ' ὑπερβολὴν ἐν τῇ καρδίᾳ μου, *συλάω-λεύω*

κλέπτω, ἄργος τὸ Πελασγικόν, τὴν Θεσσαλίαν, ἐνδυνκέως ἐπιμελῶς, προθύμως, *δμαρτέω* (δμοῦ-ἀρ-, ἀραρίσκω) συντροφεύω, *δνομαι* ὑποτιμῶ, περιφρονῶ, *μάχομαι* διαπληκτίζομαι, ἐπιβάλλω χειρας.

329-439. 330 *κατέβαν* διότι ἡ πόλις ἦτο ἐπὶ λόφου (Ἰσσαρλικ) 30 μ. ὑψηλοῦ ὑπὲρ τὴν πεδιάδα.—335 *ἀνδρὶ ἐταιρίσαι* ὁ Ἑρμῆς ὡς θεὸς τοῦ ἀνέμου εἶναι *ψυχοπομπὸς* ἢ *ψυχαγωγός*, διότι ἡ ψυχὴ ὁμοία πρὸς πνοὴν φέρεται ὑπὸ τοῦ ἀνέμου εἰς τὸν Ἄϊδην. εἶναι ὁ θεὸς τῶν ὀνείρων, ἀεροειδῶν τὴν φύσιν, καὶ τοῦ ὕπνου. Ὡς ἄνεμος περιοδεύων εἶναι *ἀρήτωρ*, *ηγεμόνιος*, *πομπαιῶς*, *ἐνόδιος* (πρβλ. τοὺς ἐρμᾶς). Ὡς ἄγγελος εἶναι ἀκαταπόνητος δρομεύς· ὅθεν ἔπρεπε νὰ εἶναι νεανικὸς τὸ σῶμα, εὐρωστος, εὐκίνητος, πρβλ. 348· ἐντεῦθεν ἦτο τὸ ἰδανικὸν τῶν γυμναζομένων, ὁ (*ἐν*)*ἀγώνιος*, ἀγάλματα δ' αὐτοῦ ἐπλήθρον τὰ γυμνάσια. Ἡ ταχύτης ἀπεδόθη εἰς τὰ πέδιλα· ὅθεν προσετέθησαν εἰς ταῦτα πτερά, ὡς καὶ εἰς τὸν πῖλον ἢ πέτασον, εἰς τὸ κηρύκειον, ἐνίοτε εἰς τοὺς ὦμους καὶ εἰς τὸ στήθος.—343 ἐπειδὴ ἡ ῥάβδος χρυσοῦ, *καλεῖται χρυσόραπις*.—347 *εἰκῶς* μόνον ὅτε ἐπάτησε τὸ ἔδαφος τῆς Τροίας μετεμορφώθη.—349 *σῆμα Ἰλοιο* ὁ Ἴλος, υἱὸς τοῦ Τρωός, πατὴρ τοῦ Λαομέδοντος, ἦτο ὁ οἰκιστὴς τοῦ Ἰλίου· ὁ τάφος αὐτοῦ (σῆμα) ἦτο πέραν τοῦ Σκαμάνδρου, ἐν τῷ μέσῳ τῶν Σκαιῶν πυλῶν καὶ τῶν νεῶν τῶν Ἀχαιῶν.—350 Πορευόμενοι εἶχον τὸν Σκάμανδρον ἐξ ἀριστερῶν· ἀλλ' ὅτε ἔφθασαν εἰς τὸν πόρον, ὠδήγησαν τὰ ὑποζύγια εἰς τὸ μέρος τῆς κοίτης, ὅπου ὑπῆρχεν ὕδωρ.—352 Ὁ κῆρυξ πρῶτος εἶδε τὸν Ἑρμῆν, διότι προηγεῖτο μετὰ τῆς ἀπήνης 324.—381 Καὶ κτήματα καὶ πρόσωπα προσφιλῆ ὑπεξήγοντο ἐκ πόλεων κυνδυνευουσῶν εἰς ὁμόρους χώρας πρὸς ἀσφάλειαν.—396 *θεράπων* A 321.—400 *λάχον* ἐξ ἐκάστης ἑλλ. οἰκογενείας ὄφειλε νὰ σταλῆ ἐν μέλος πρὸς τὸν βασιλέα διὰ τὴν στρατείαν, ἐὰν δὲ οἱ υἱοὶ πολλοί, ἔκρινεν ὁ κλῆρος. Ἄλλ' ἂν ὁ νεανίας πρὸ 10 ἐτῶν ἦτο στρατεύσιμος, σήμερον δὲν ἠδύνατο νὰ εἶναι τὸ πρῶτον ὑπηγῆτης· ὁ ποιητὴς ὅμως δὲν προσέχει εἰς μικρολογίας.—401 Ἐκ τῶν ἐφεξῆς ὑποτίθεται ὅτι εἶχε σταλῆ πρὸς ἀνίχνευσιν.—421 *χαλκὸν ἔλασσαν* X 371.—427 *λήθειο* μάλιστα κατὰ τὰς ὥρας τοῦ φαγητοῦ, ἐξ οὗ οἱ εὐσεβεῖς προσέφερον τοῖς θεοῖς ἀπαρχὰς (*θυηλάς*).—*Τί δημιουργεῖ* ὁ Ὅμ. διὰ τῆς σκηρῆς Ἑρ.—*Πρ.*; διὰ τί περιγράφονται λεπτομερῶς αἱ ἐτοιμασίαι τοῦ Ἑρ.; διὰ τί ὁ Πρ. δὲν ἀναγνωρίζει τὸν Ἑρ., ἐν ᾧ εἶχε προειδοποιηθῆ; ποῦ ἔγκειται ἡ τέχνη τοῦ Ὅμ. ἐν τῷ διαλόγῳ;

440-2 *λάξομαι* λαμβάνω, *μένος* ἠὲ ζωηράν προθυμίαν.—443-7 *πύργοι* πυργωτὰ τείχη, οἳ δὲ ἡ ἀπόδοσις, *νεόν* νεωστί,

ἄφαρ εὐθύς, ὄχῃες οἱ μοχλοί, οἱ μάνδαλοι.—448-59 κείρω κόπτω (καθαρίζω), δόρυ ξύλον, ἐρέφω στεγάζω, ἐπιθέτω ὀροφῆν, λαχνηίης (λάχνη τρίχωσης) δασύς, πυκνός, σταυρός (ἴσταιμαι) πάσσαλος, ἐπιβλής, ὄχεύς, κληίς μοχλός, ἔχε ἔκλειε, ἐπιρρήσω (ἀττ. ἐπαράσσω) σύρω μετὰ κρότου, 457 ἢ ἀπόδοσις εἰς 448, ἔς ἀγαγεῖς τὴν αὐλήν.—460-5 πάλιν ἔρχομαι ἐπιστρέφω, νεμεσσητὸν ἀξιοκατάκριτον, ἀγαπάζω δεξιόμαι, χαιρετίζω : θνητοὶ νὰ δεξιῶνται οὕτω πρόσωπον πρὸς πρόσωπον ἕνα θεὸν ἀθάνατον· ὁ θεὸς ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἔχανε μέρος τῆς ἀξίας του· τὴν σὺ.

440-67. 443 πύργους τείχη πυργωτά, τὰ ὅποια κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ Ἀχ. ἤγειραν οἱ Ἀχ. πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ στρατοπέδου· ταῦτα εἶχον ἤδη κρημνισθῆ κατὰ μέγα μέρος ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῶν Τρώων κατὰ τὴν προέλασιν αὐτῶν πρὸς τὰς ναῦς, ὅτε ἠπειλοῦν νὰ κατακαύσωσιν αὐτάς.—444 φυλακτιῆρες φυλάττοντες μεταξὺ τάφρου καὶ τειχῶν καὶ δὴ μεταξὺ τῆς διόδου τῆς τάφρου καὶ τῆς κυρίας πύλης τοῦ τείχους.—446 ἀπῶσεν ὄχῃας δύο μοχλοὺς, συναντωμένους ἐπαλλήλους ἐν τῷ μέσῳ τῆς πύλης, εἰς τὰς ἐν τοῖς πλαγίσις τοίχοις τῆς πύλης εὐρισκομένης βαθείας κοιλότητος.—453 σταυροῖσι πυκνοῖσι ὡς κατασκευάζονται τὰ ποιμνιοστάσια.—Διὰ τί ὁ Ἐρ. ἀποκαλύπτει ἑαυτὸν ὡς θεόν; διὰ τί δὲν παραμένει καὶ αὐτὸς κατὰ τὴν συνάντησιν τοῦ Ἀχ.—Πρ. ; διὰ τί ὁ Ὀμ. μόλις ἐνταῦθα ἐμβάλλει περιγραφὴν τῆς σκηρῆς τοῦ Ἀχ. ;

468-72 μακρὸς ὑψηλός, αὐθι ἐν τῇ αὐλῇ, ἔζεσκε συνθήιζε νὰ κἀθηται.—472-6 ἀπάνευθε χωριστά, παράμερα, ὄξο; βλαστός, ποίπνυον ἠσχολοῦντο μετὰ σπουδῆς (πνυ-) περιποιούμενοι.—477-9 γούνατα Ἀχιλλῆος, κυνέω φιλῶ.—480-1 ἀτη πυκινὴ βαρεῖα διατάραξις (σύγχυσις) τῶν φρενῶν, ψυχικὴ ἀγωνία (ἐκ τύψεων τῆς συνειδήσεως), δῆμον ἄλλων εἰς ξένην χώραν,; ἐξίστανται δὲ πάντες βλέποντες αὐτὸν τεταραγμένον.—485-92 τηλίκου ἔχοντος τὴν ἡλικίαν, ἐπὶ οὐδῶ.. εὐρισκομένου εἰς τὴν ἔξοδον τοῦ ὀλεθρίου γήρατος, καὶ ἐκεῖνον, ὡς πάσχω καὶ ἐγώ, περιναίεται (ναῖω) περίοικοι, ἀμφὶς ἐόντες περιστοιχίζοντες αὐτόν, ἀρῆ (τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀρᾶς) συμφορὰ, ἐπὶ τε καὶ πρὸς τούτοις.—493-8 πανάποτος πανάτυχος (εἰμί), οὐ τινα ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων, ἦος ὁ αὐτός, νηδὺς θ. κοιλία, γυναικες παλλακίδες, τῶν γούνατι, πολλῶν ἐν μεγάλῳ ἀριθμῷ.—499-502 οἶος μοναδικός, ἔρρυτο ἔσφζε, καὶ αὐτὸς καὶ μόνος.—503-6 ἔλεινότερός περ εἶμαι ἀκόμη ἀξιολυπητότερος, ἐτλήν ἐτόλμησα, ὀρέγεσθαι . . νὰ φέρω τὴν (δεξιάν) χειρὰ μου πρὸς τὸ στόμα (λαμβάνων τὸν πώγωνα, δείγμα ἰκεσίας)

ἄνδρὸς φονεύσαντος τὰ τέκνα μου.—507-12 ὤρσε ἕμερον γόοιο πατρὸς: ἔκαμε νὰ θέλῃ νὰ θρηγῆ τὸν πατέρα του, ἀφ' οὗ δὲ ἔλαβε τὸν γέροντα ἀπὸ τὴν χεῖρα, ἦκα Σ 596 σιγά, ἠρέμα, ἐλύομαι (νοίνο) συστρέφομαι, κυλόμαι, δρώρει ἀντήγει.—513-7 τετάρτετο ἐχόρτασε, χειρὸς (ἐλών).—518-21 ἃ δειλ' ἄχ καυμένε, ἦ δὴ ναὶ ἀλήθεια.—522-6 ἔμπης μ' ὄλα ταῦτα, εἴσομεν κατακεῖσθαι ἄς πνίξωμεν, ἄς ἀποκοιμίσωμεν, πρῆξις πέλεται ὠφελεῖ ὁ κρουερὸς θρηῆνος, ἐπικλώθομαι ὀρίζω εἰς τὸ νῆμα τῆς ζωῆς, ἀκηδῆς ἄλυπος.—527-32 οὐδας οὐ. δάπεδον, αἶθουσα, δῶρων γεν. τοῦ περιεχομένου, (ὁ μὲν) κακῶν, εἰῶν θηλ. τοῦ ἐνὸς ὄς ἐξ ὀνομ. εἰῶ, τῶν ἀγαθῶν, τερπικέρανος Π 232, κύρω-έω-ομαι συναντῶ, περιπίπτω, κακῶ οὐδ., λωβητὸς ἐπονείδιστος, καταπεφρονημένος, βούβρωσις (βου(ἐπιτ.)-βεβρώθω) βουλιμία, πείνα, δυστυχία, φοιτᾶ περιπλανᾶται.—533-42 κέασμαι, καίνυμαι, ὑπερβάλλω, καὶ τῶ ἐπιδ. τῶ τόσον μακαριζομένω, ἐπὶ ἐκτὸς τῆς εὐδαιμονίας, γονῆ παίδων γένετο ἐγεννήθησαν παῖδες καὶ παίδων παῖδες, παῖδες κρειόντες βασιλόπαιδες ἔχοντες δικαιώματα ἐπὶ τοῦ θρόνου, παναώριος βραχύβιος, ὄλως προώρος μέλων νὰ ἀποθάνῃ, κομίζω-μέω περιποιῶμαι (ἱπποκόμος, γηροκομῶ), κῆδω λυπῶ, ἐνεχλῶ.—543-6 ὄσσον ὄσας χώρας, ἄνω πρὸς Β, ἔδος ἢ ἔδρα, Μάκαρ ὁ οἰκιστὴς τῆς Λέσβου, καθ' ὑπερθε ἀπ' ἐπάνω, Β ἢ ΒΑ, τῶν τῶν κατοίκων τῶν χωρῶν τούτων.—547-51 ἄνσχεο κάμε ὑπομονήν, ἀλίαστον Π 296, εἴοτο τεοῖο, πρὶν . . μᾶλλον θὰ πάθῃς καὶ ἄλλο κακόν, πρότερον θὰ ἀποθάνῃς σὺ πρὶν δυνηθῆς νὰ ἀναστήσῃς τὸν υἱόν σου.—552-5 κείεται, ἀττ. κῆται, ἀκηδῆς μὴ τυχῶν τῆς νενομισμένης κηδείας.—559-67 νοέω ἔχω κατὰ νοῦν, καὶ αὐτὸς καὶ μόνος μου, καὶ ἄνευ τῶν ὑπομνήσεών σου, καὶ δὲ σὲ ἀλλὰ καὶ περὶ σοῦ, στρατὸν στρατόπεδον, μετοχλίξω μετακινῶ.—568-70 ὀρίνω ἐρεθίζω, εἰῶ φρίδομαι, ἀλιταίνω ἀμαρτάνω, παραβαίνω.

468-570. 481 κατακτείνας Σ 498, I 632.—482 ἀφνειοῦ δυναμένου νὰ παράσῃ προστασίαν.—497 γυναῖκες γυνώσκομεν ὅτι ὁ Πρ. εἶχε καὶ τὴν Λαοθόην νόμιμον σύζυγον· αἱ ἄλλαι θὰ ἦσαν παλλακίδες κατὰ τὸ σύστημα τῶν Ἀσιανῶν δυναστῶν.—506 Οἱ ἰκέτευοντες συνήθως διὰ μὲν τῆς ἀριστερᾶς ἤπτοντο τῶν γονάτων τοῦ προσώπου, τὸ ὁποῖον ἰκέτευον, διὰ δὲ τῆς δεξιᾶς τοῦ πώγωνος.—542 Ἐν τῇ αἰολικῇ Σμύρῃν ἢ Βούβρωσις ἐτιμάτο ὡς θεὰ διὰ ναοῦ καὶ θυσιῶν.—544 Μάκαρ υἱὸς τοῦ Αἰόλου καὶ οἰκιστὴς τῆς Λέσβου.—545 Ἐλλήσποντος ἀπειρῶν κ. πλατύς, διότι δὲν εἶχεν ὄρισμένα ὄρια· ἄρχεται ἀπὸ θαλάσσης καὶ τελευτᾷ

εἰς θάλασσαν, P 432.—554 ἀκηδῆς ἄνευ τῆς προσηκούσης περιποιήσεως τοῦ πτώματος, μάλιστα πλύσεως, ἐπιχρίσεως καὶ περιβολῆς.—570 Ὁ Ζεὺς ἐκαλεῖτο ξείνιος καὶ ἰκετήσιος, ἐφετμαὶ δὲ εἶναι ἢ διὰ τῆς μητρὸς διαβιβασθεῖσα ἐντολὴ αὐτοῦ ἢ τὰ ἠθικὰ ἐν γένει περὶ ξενίας παραγγέλματα.—571 ἐπεῖθετο μύθῳ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ ἐσιώπησεν.—Εἰς τί προσφεύγει ὁ Πρ., ἵνα συγκνήσῃ τὸν Ἄχ.; διὰ τί λέγει ὅτι οὐδεὶς τῶν υἱῶν του ὑπελείφθη; τί συντρίβει τὸ πάθος καὶ τὸ μῖσος τοῦ Ἄχ.; ἀπεδέχθη τὴν ἰκεσίαν; τί τελεῖται ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ Ἄχ.; διὰ τί ἐκρήγνυται καὶ πάλιν τὸ πάθος;

571-81 καλήτωρ κ. ἀστυβοώτης κλητήρ, δίφρος κάθισμα ἀπλοῦν ἄνευ ἐρείσματος νότων καὶ χειρῶν, φᾶρος λινοῦν ὕφασμα, ἐνταῦθα ὑπόστρωμα καὶ ἐπικάλυμμα τοῦ νεκροῦ, ἐύνητος (ἐν-σνέο) καλογενομένος, πυκάζω καλύπτω.—582-6 ἐκκαλέσας ἐκ τῶν δωματίων τῆς ὑπηρεσίας, νόσφιν μακράν, παράμερα, ἀχνυμένη κραδίῃ ἐν τῷ πόνῳ τῆς καρδίας του, οὐκ ἐρύσαιτο δὲν κρατήσῃ τὴν ὀργὴν του.—591-5 ὀνόμηνεν ἐκάλεσεν ἰδομασί, σκυδαίνοω ὀργίζομαι, οὐ ἀεικέα πλούσια, ἀποδαίνομαι ἀποχωρίζω, ὅσσα ἔοικεν τὸ ἀνάλογον μέρος.

571-93. 580 δύο φάρε'(ε) τὸ ἐν ὧς ὑπόστρωμα ἐπὶ ὑποβάθρου τινὸς ἐν τῇ ἀμάξῃ (λέχεια 589), ἵνα ἐπ' αὐτοῦ ὡς ἐπὶ φερέτρον τεθῆ τὸ πτῶμα, τὸ ἕτερον ὡς ἐπιβλήμα· ἐν Κεῖα ἐπιγραφῆ τῆς 5. π.Χ. ἐκ. κελεύεται νὰ θάπτηται ὁ νεκρὸς ἐν ἱματίοις τρισὶ λευκοῖς, στρώματι καὶ ἐνδύματι καὶ ἐπιβλήματι.—588 φᾶρος ὡς ἔνδυμα.—595 Προϋποτίθεται ὅτι ἡ ψυχὴ καὶ μετὰ τὴν ταφὴν ἠδύνατο νὰ πολεύῃ τῶν προσφερομένων αὐτῇ.—Διὰ τί ἀπομακρύνεται ὁ Ἄχ.; διὰ τί δὲν στέργει νὰ κομοιδῆ ἐνθὺς τὸ πτῶμα ἐνώπιον τοῦ πατρὸς;

596-8 τοίχου. ἰ. ἀπὸ τὸν ἀπέναντι τοῖχον ἐν τῷ.—599-604 τῇ περ τῆς ὁποίας ἐν τούτοις.—605-9 βιδς^α. τόξον, λοχέαιρα (ἢ χέουσα ἰούς, βέλη) τοξότις.—610-13 φόνος αἷμα, ἡλαοὺς δὲ γάρ.—614-7 ποθὶ ὡς ἰνομίζω, οιοπόλος^{στ} 377, εὐναὶ κατοικίαι, ῥώομαι (κινουῖμαι σφοδρῶς) ζωηρῶς χορεύω, πέσσω χωνεύω (καταπίνω τὰ φαρμάκια).—618-20 μέδομαι φροντίζω.—621-7 ἄργυφος λευκός, δέρω ἐκδέρω, ἀμφέπω περιποιουῖμαι, εὖ κατὰ κόσμον μὲ προσοχὴν καὶ τάξιν, μιστύλλω (μισυο) κόπτω εἰς μικρὰ τεμάχια, ἐπισταμένως τεχνικῶς, περιφραδέως ἐπιμελῶς, δνήατα φαγητά, ἰάλλω ἐκτείνω, ἀπλώνω.

596-627. 598 τοίχου. παρὰ τὸν τοῖχον τὸν ἀντικρὺ τοῦ εἰσερχομένου.—601 δόρπου πρὸς τιμὴν τοῦ ξένου ἢ λήξασα

475 τράπεζα επαναλαμβάνεται.—602 Ἡ **Νιόβη** θυγάτηρ τοῦ Ταντάλου, βασιλέως τῆς Φρυγίας, σύζυγος τοῦ βασιλέως τῶν Θηβῶν Ἀμφίωνος.—605 κ. 606 Ὁ **Ἀπόλλων** (ἥλιος) καὶ ἡ **Ἄρτεμις** (σελήνη) εἶναι τοξόται διὰ τὰς βελοειδεῖς ἀκτίνας των.—615 Ὁ **Σιπυλος** (-ον) ὄρος τῆς Λυδίας παρὰ τὴν Σμύρνην ἐν πλευρᾷ αὐτοῦ περὶ τὰς 1 1/2—2 ὥρας ἀπὸ τῆς Μαγνησίας 200 πόδας ὑψηλὰ σφίζεται καὶ σήμερον εἰκὼν τῆς Μεγάλῃς Μητροῦς, θεᾶς Ἀσιανῆς, ἐσμικλευμένη ἐπὶ τοῦ βράχου (ἐκ παιδιᾶς τῆς φύσεως), τριπλασία τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος· παρίσταται καθημένη μετὰ κεκλιμένης κεφαλῆς καὶ χειρῶν κειμένων ἐπαλλήλων ἐπὶ τοῦ κόλπου· ὕδωρ καταρρέον ἐκ τῶν βράχων δίδει τὴν ἐντύπωσιν ὡς εἰ ἡ πενθοῦσα γυνή, ἡ Νιόβη, ὡς ἐπιστεύετο ὕστερον, χύνει δάκρυα, Πίν. Π. 4, Σοφ. Ἄντ. 824 τῆς ἡμετέρας ἐκδόσεως.—616 Ἄ**χελώιος** κ. Ἄ**χέλης**, ὕδαξ καταρρέων ἐκ Σιπύλου πρὸς τὴν Σμύρνην.—*Μετὰ τὴν ἀλήρωσιν τῆς χάριτος ὁ Ἄχ. ἐπανερχόμενος εἰς τὴν σκηνὴν πῶς βλέπει πλέον τὸν Πρ. ; διὰ τί λαμβάνει πάλιν τὴν πρόνοιαν νὰ μὴ ἴδῃ σήμερον ὁ Πρ. τὸν υἱὸν 600-1;*

628-32 οἶός τε καὶ πόσον ὠραῖος, **ἀντα** κατὰ πρόσωπον, τελείως, **ἀγαθὴν** τὴν εὐγενῆ, τὴν μαρτυροῦσαν τὴν εὐγένειαν τῆς καταγωγῆς.—633-42 **τάρπησαν** ἐχόρτσασαν, ***λέχω** κοιμίζω, **ὑπνω ὑπο** ὑπὸ τὰς πτέρυγας, περιπτύξεις τοῦ ὕπνου, **μύω** ἀμυβ. κλείομαι, **χόρτος** περίβολος (hortus), **λανκανίη** X 325.—643-8 **δέμνια** οὐ. κλίνη, **αἴθουσα** στοὰ πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ μεγάρου, **ῥήγεα** (ῥέζω βάπτω) βαπτὰ, **τάπητες** ὑποστρώματα ἢ σκεπάσματα, **χλαῖναι** κουβέρται, **οὔλος** παχὺς μάλλινος (lan-a, **φέρ-ιον**, vellus), **ἔσασθαι** (ἐννυμαι) διὰ νὰ σκεπασθῶσι, **δάος** οὐ. (δαῖω, δαῖς) δᾶς, **ἐγκονέω** μετὰ σπουδῆς διακονῶ, : μετὰ σπουδῆς.—649-55 **ἐπικερτομέω** (κέρτομος) πειράζω, **λέξω** μεικτ. ἄορ. τοῦ ***λέχσθαι**, **παρήμενοι** συνεδριάζοντες με ἐμέ, **ἡ θέμις** ὅπως εἶναι καθιερωμένον, **ἀνάβλησις** ἀναβολή.—656-8 **ἀτρεκέως** ἀκριβῶς, **κτερεῖζω** 38.—659-67 **εἰ μὲν δὴ** εἰν λοιπὸν ὄντως, **τάφος** κηδεῖα, **κεχαρισμένα** **θεῖης** ἤθελες με εὐχαριστήσῃ, **δαινύτο** εὐκτ. τοῦ **δαινύσθαι** λαμβάνειν τὸ περιδελπνόν, **ἐπ' αὐτῷ** ἐπὶ τῶν ἐν τῇ τέφρᾳ ὄστων αὐτοῦ, πρὸς τιμὴν αὐτοῦ.—673-6 **πρόδομος** ὁ χώρος ὁ μετὰ τὴν αἴθουσαν τοῦ μεγάρου, ὁ ἀμέσως πρὸ τῆς εἰσόδου αὐτοῦ, **μυχῶ** ἐν τῷ βᾶθει.

628-76. 643 **ἐτάροισι** δι' ὧν διεβιβάσθη ἡ προσταγή εἰς τὰς μὴ παρούσας θεραπαῖνας.—643-50 Οἱ ξένοι συνήθως ἐκοιμῶντο ἐν τῇ αἰθούσῃ καὶ τῷ προδόμῳ πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ μεγάρου.

ρου. — **663 δεδίασι** διότι, ἂν ἀπεμακρύνοντο πολὺ τῆς πόλεως, ὑπῆρχε φόβος μὴ ἐν τῇ ἀπουσίᾳ αὐτῶν προσεβάλλετο αἰφνιδίως ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν ἡ πόλις καὶ ἐκυριεύετο. — Πῶς προκαλεῖται ὁ ἀμοιβαῖος θαυμασμός τῶν δύο ἀνδρῶν; ἡ ὄρεξις καὶ ὁ νυσταγμός τοῦ Πρ. τί μαρτυροῦσι; ἡ παροχὴ τῆς ἀνοκωχῆς καὶ ἡ χειραφία πῶς ἐμφανίζονται τὸν Ἀχ.; διὰ τί ὁ Ἀχ. παρέχει ὅ,τι ὁ Ἀγ. θὰ ἐδικαιοῦτο νὰ παράσχη; διὰ τί ὁ Ἀχ. θέλει νὰ κοιμηθῇ ὁ Πρ. ἐν τῷ προδόμῳ; εἶναι σοβαραὶ αἱ δικαιολογίαι του;

677-81 ἱπποκορυστής ἄρματομάχος, **ὄρμαινω** διαλογίζομαι, **ἐκπέμπω** συνοδεύω ἔξω, **ἰερός** ἰσχυρός, ἀκμαῖος. — **682-8 οὐ νυ...** λοιπὸν δὲν βάλλεις διόλου τὸ κακὸν μὲ τὸν νοῦν σου, εἶσαι ὅλως ἀμέριμνος, **οἶον** πόσον γλυκά, πόσον ἥσυχα. — **689-91 ῥίμφα** ταχέως. — **692-7 ἔλων** ἔλαον, διάφ. τύπ. τοῦ ἤλαυον. — **Διὰ τί ὁ Ἐρ. ἐπιταχύνει τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Πρ.**; διὰ τί δὲν περιγράφεται διεξοδικῶς ἡ ἐπάνοδος;

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

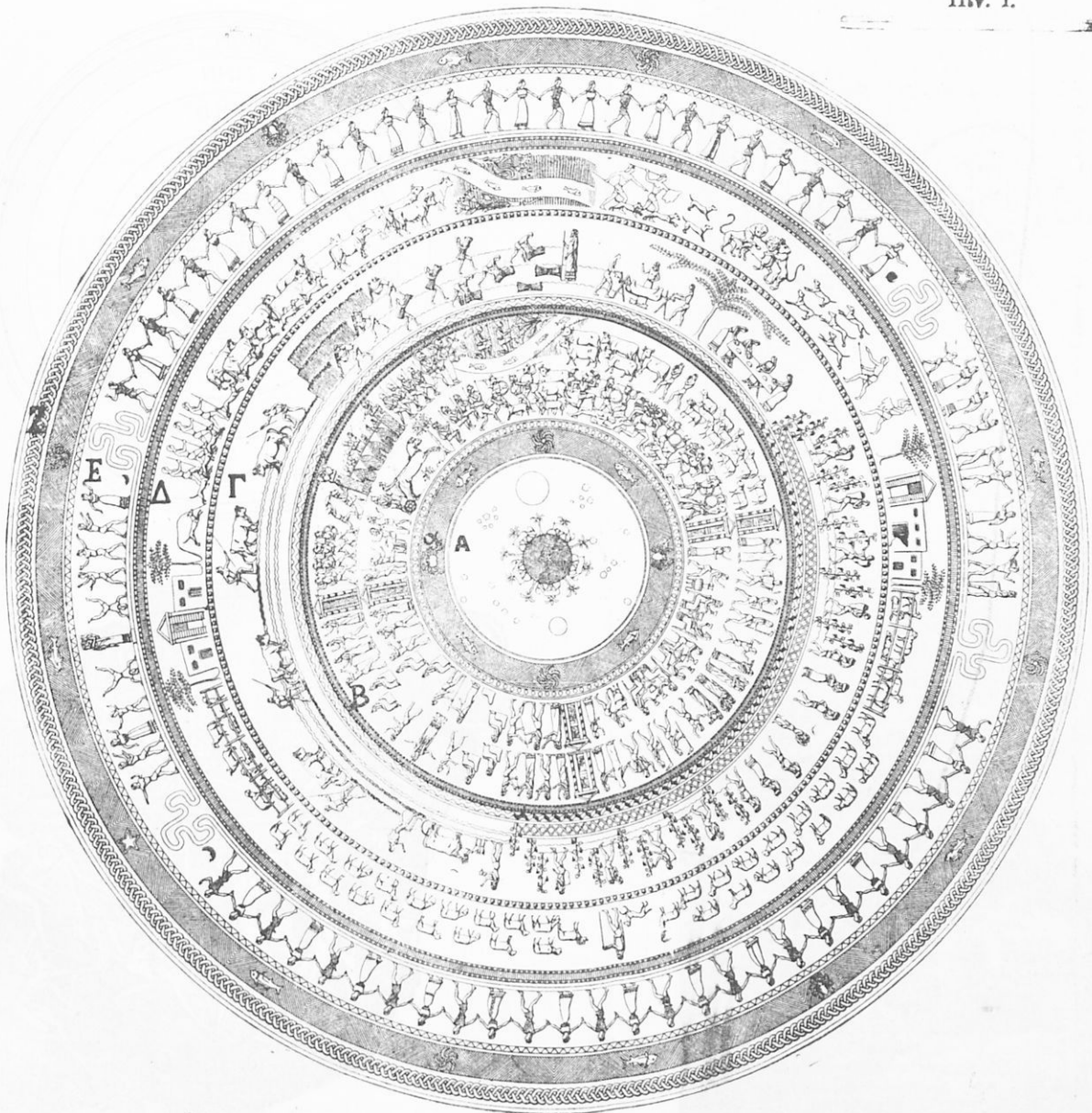
Ο	Κείμενον	σ. 3,	Γλωσσικά—Πραγματικά—Ζητήματα	σ. 100
Π	»	σ. 8,	»	σ. 107
Ρ	»	σ. 23,	»	σ. 120
Σ	»	σ. 28,	»	σ. 125
Τ	»	σ. 46,	»	σ. 154
Χ	»	σ. 56,	»	σ. 163
Ψ	»	σ. 72,	»	σ. 177
Ω	»	σ. 80,	»	σ. 184

ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ

- Περὶ Ἄργου τοῦ Πανόπτου διατριβὴ ἐναίσιμος. Ἀθήναι 1889.
- Ἀρκαδικὴ Ἠχώ (λόγοι κοινωνικῆς δράσεως τοῦ συγγραφέως). Ἀθήναι 1911.
- Παιδαγωγικὴ Βιβλιοθήκη :**
- I. Διδακτικά. Ἀθήναι 1915.
 - II. Ἀριότοτέλους Πολιτεία Ἀθηναίων. Ἀθήναι 1923.
 - III. Ὀμήρου Ὀδύσσεια (Α'. Ἐκλογὴ Α—Ι—Κ). Ἀθήναι 1924.
 - IV. Ὀμήρου Ἰλιάς. (Ἐκλογαὶ Α' Ἀθήναι 1925—Ζ 1925).
 - V. Ὀμήρου Ἰλιάς (Β'. Ἐκλογὴ Γ—Δ). Ἀθήναι 1924.
 - VI. Ὀμήρου Ἰλιάς (Γ' Ἐκλογὴ Α—Β—Θ—Λ). Ἀθήναι 1924.
 - VII. Ὀμήρου Ἰλιάς (Ἐκλογαὶ Ο—Ω). Ἀθήναι 1926.
 - VIII. Σοφοκλέους Ἀντιγόνη. Ἀθήναι 1924.
 - X. Ὀμήρου Ὀδύσσεια (Β' Ἐκλογὴ Α—Ε—Ζ). Ἀθήναι 1924.
 - XI. Σοφοκλέους Οἰδίπους τύραννος. Ἀθήναι 1925.
 - XII. Ἀνθολογία ἀρχαίων Ἑλλήνων λυρικών. Ἀθήναι 1923.
 - XIII. Θουκυδίδου ὁ Περικλέους Ἐπιτάφιος. Ἀθήναι 1924.
 - XIV. Ἐκθέσεις. Τεῦχ. Α'. Εὐθυμογραφήματα.—Τεῦχ. Β'. Περὶ τὴν Πατρίδα.—Τεῦχ. Γ'. Λεύκωμα Σχολ. ἔορτων.—Τεῦχ. Δ'. Διατριβαί.—Τεῦχ. Ε'. Διατριβαί.—Τεῦχ. ΣΤ' Διηγήματα.—Τεῦχ. Ζ'. Εὐθυμογραφήματα.—Τεῦχ. Η'. Ἀποφθέγματα.—Τεῦχ. Θ'. Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι.—Τεῦχ. Ι'. Τὸ βιβλίον.
 - XV. Σοφοκλέους Ἠλέκτρα. Ἀθήναι 1925.
 - XVI. Σχολικὴ Εὐκοσμία (ποικίλοι Σχολ. Κανονισμοὶ μετὰ καταλόγου βιβλίων καταλλήλων διὰ Μαθητ. Βιβλιοθήκας). Ἀθήναι 1925.
- Ἡ Ἐκθεσίς τῶν θερινῶν ἐξετάσεων τῶν μαθητῶν τῆς Β' τοῦ Προτύπου Γυμνασίου. Ἀθήναι 1915.
- Αἰσθητικὴ ἐρμηνεία** τοῦ Β' Στασίμου τῆς Σοφοκλέους Ἀντιγόνης ἐν τῇ Περιοδικῇ «Ἀγωγῇ» Τ. Α' τ. Β'—ΣΤ'.
- Διορθώσεις** εἰς τὴν Σοφοκλείου Ἀντιγόνην καὶ **Αἰσθητικὴ ἐρμηνεία** Ὀμ. ι 447—60, ἀνακοίνωσις ἐν τῇ Ἐπιστημονικῇ Ἐταιρείᾳ κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 27. Μαΐου 1917.
- Διορθώσεις** εἰς τὸν Σοφοκλέους Οἰδίποδα τύραννον καὶ **Αἰσθητικὴ ἐρμηνεία** Ὀμ. ν 79—80, 119, ἀνακοίνωσις ἐν τῇ Ἐπιστημονικῇ Ἐταιρείᾳ ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς 27. Μαΐου 1918.
- Διορθώσεις** εἰς ἄλλεργίαι, ἐπιγράμματα, ἰάμβους, ἀνακοίνωσις ἐν τῇ Ἐπιστημονικῇ Ἐταιρείᾳ ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς 2. Ἰουνίου 1919.
- Ὁ ἐξανθηματικὸς τύφος καὶ ὁ λοιμὸς τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου ἐν τῇ Περιοδικῇ «Παντογνώστη» 1923.

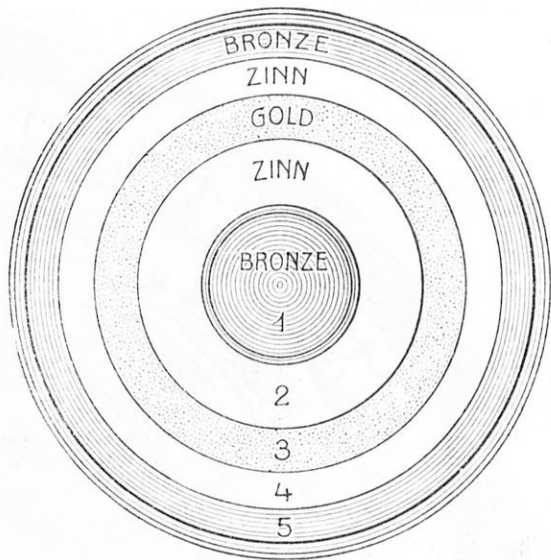
Προσεχῶς ἐκδοθήσονται

- Πλάτωνος Πρωταγόρας.—Ἐπιστημονικὰ Ἀνάλεκτα (Ποικίλαι ἐπιστημονικαὶ ἐργασίαι).
- Ἐκθέσεων Τεῦχ. ΙΑ'. Περιγραφαί.—Τεῦχ. ΙΒ'. Στοχασμοί, ὄνειρα.

3

1

4

2

ΑΙ ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΜΟΥ

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΩΝ ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΣΥΝΑΝΑΣΤΡΟΦΩΝ

Οἱ μαθηταὶ οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰποκτήσωσι τὸ πολῦτιμον καὶ ζηλευτὸν ὄπλον νὰ γράφωσιν ὠραίας ἐκθέσεις ἄς προμηθεύονται πάντα τὰ τεύχη τοῦ χρησιμωτάτου βιβλίου.

B'.	Τεύχος	Περὶ τὴν πατρίδα	δρχ. 6
E'.	»	Διατριβαὶ	δρχ. 6
ΣΤ'.	»	Διηγήματα	δρχ. 6
Z'.	»	Εὐθυμογραφήματα	δρχ. 6
H'.	»	Ἀποφθέγματα	δρχ. 6
Θ'.	»	Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι	δρχ. 6
I'.	»	Τὸ Βιβλίον	δρχ. 6

*Ἐκάστον τεύχος μετὰ τῶν ταχυδρ. τελῶν δρχ. 8, ὀλόκληρος ἢ δευρὰ δρχ. 30.

Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν ἕκαστον Τεύχ. δρχ. 10
(μετὰ τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν).

(Ἀκυροῦνται πᾶν προηγούμενον Τιμολόγιον)

Πάντα τὰ λοιπὰ τεύχη ἐξητηλήθησαν.

Τὰ ὑπάρχοντα τεύχη ἀποστέλλονται παρ' ἡμῶν εἰς πάντα αἰτουῦντα μαθητὴν ἐπὶ προαποστολῇ τοῦ ἀντιτίμον διὰ ταχυδρ. ἐπιταγῆς, ὅπισθεν τῆς ὁποίας ἀναγράφονται τὰ παραγγελθέντα βιβλία. Ἡ παραγγελία ἀνάγκη νὰ περιλαμβάνῃ τρία τοῦλάχιστον βιβλία.

Ἡ διεύθυνσις : Κύριον Δ. Γουδῆν Γυμνασιάρχην
Ἀθήνας Μεγ. Ἀλεξάνδρου 50

Προσεχῶς : ΙΑ' Τεύχος Περιγραφαί.—ΙΒ' Τεύχος Στοιχεῖοι, δευρὰ.